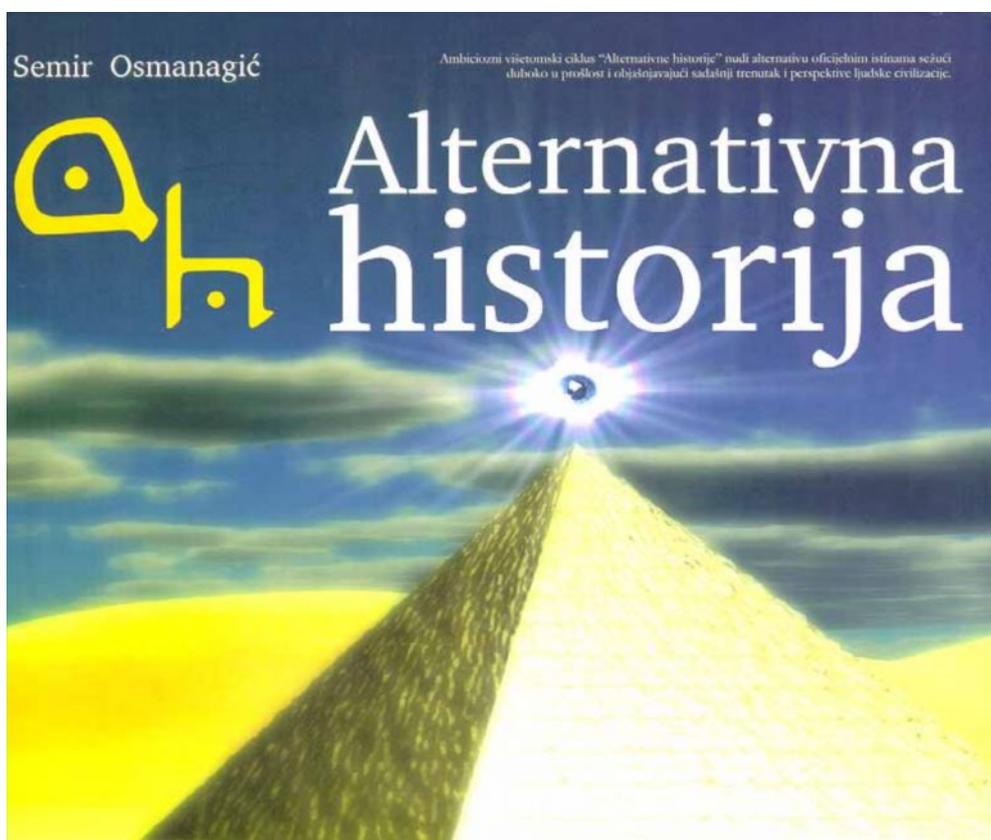

Semir Osmanagić

ALTERNATIVNA HISTORIJA

Autora se može kontaktirati na e-mail: osmanagic@msn.com

Bilješka o autoru

Semir Osmanagich (1960.) zivi u Houston-u, SAD. Predsjednik je manje proizvodne korporacije. Formalno obrazovanje završio je u Sarajevu sticuci tri diplome: magistarsku iz medjunarodne ekonomije, te Ekonomskog i Fakulteta Politickih nauka. Menadjerska iskustva iz UNIS-a te vlastitih biznisa u Sarajevu, Splitu i Houston-u idu uporedo sa istrazivackim i objavljiivackim radom poslednjih 20-ak godina.

Ambiciozni visetomski ciklus "Alternativne historije" nudi alternativu oficijelnim istinama sezuci duboko u proslost i objasnjavajuci sadasnji trenutak i perspektive ljudske civilizacije

Sadržaj

ALTERNATIVNA HISTORIJA, TOM PRVI

Predgovor
Malteski Hypogeum
Piramide u Kini
Masoni/Denver Airport
Maje
Uskrnji Otok
Tarabic
Igre oko Bosne 1908-09
Antarktika
Podzemne baze/Dulce
James Bond
Philip Corso
Europa
Nostradamus 1999
What Dreams May Come
What Dreams May Come II
What Dreams May Come III
What Dreams May Come IV
Mentalna spijunaza
Gerald O'Donell
O'Donell II
PSI TECH
-P>S>I
Kosmicko putovanje
Courtney Brown
Kosmicko putovanje II
NASA/Mars
Astronauti govore
Kosmicki istrazivaci
Ingo Swann
George Leonard
Luna & Hoagland
Robert Monroe
Van-tjelesna putovanja
Matrica
Daleka putovanja
Daleka putovanja II
Mars Polar Lender
Ultimativno putovanje
Ultimativno putovanje II
Ultimativno putovanje III

ALTERNATIVNA HISTORIJA, TOM DRUGI

Zitni krugovi
Bob Lazar
Cetacans
Biblijski kod
Biblijski kod II
Lemurija
Telos
Mikos
Patent No. 1096102
The Skulls
Suplje planete
Atlantida
Bermudska enigma
Thoth-ovi tableti
Peniel
Hapgood-ova hipoteza
5.5.2000.
Aura
Cetiri bazicne psiho moci
Zbogom implantima
Philadelphia Experiment
Montauk projekat
Phoenix projekat
Underground videos
Pleroma
Hopi
Plejade
Plejade 2: Kosmicki rjecnik
Smisao zivota
Erra
Hiperkosmos
Zeta Reticuli
Dogoni
Dzopa
Genetski laboratoriji Greys-a
Tim-mers
Bob Frissell
Zemaljske misterije
Chupacabra
Krill dokumenti
Andromedanci
Galakticki genotipovi
Sumer
Dvanaesta planeta
Homo sapiens
Ruth Montgomery

ALTERNATIVNA HISTORIJA, TOM TREĆI

“Kissinger i članovi, Inc.”
Tko vlada čovječanstvom?
Bilderberg
Trilateralna komisija
Američki i britanski Savjet za međunarodne poslove
Okrugli stol
Crna ruka
Masoni, Denverski aerodrom i Illuminati
Lobanje
Globalna Unija

Francis Bacon
Kuća Windsora
Tajni jezik simbola
Tragom Anasazija
ACIO
"Petnaest"
Labirint Grupa
Teorije zavjere
Frekvencija ljubavi

ALTERNATIVNA HISTORIJA, TOM ČETVRTI

Teotihuakan – Meksicke piramide
Piramida Kvikvilko
Civilizacija Olmeka
Civilizacija Zapoteka
Tolteci
Kastanjeda
Kryon
Pueblo Bonito
Sfinga 10.970 B.C.
Giza Plato
Edgar Cayce
Biblioteka Atlantidjana
Potomci Atlantidjana – Baski
Potomci Atlantidjana – Guanci
Potomci Atlantidjana – Berberi
Irska tara
Stonehenge
Glastonbury Tor
Karnak
Zodijak
Zvucna levitacija
Tecni kamen
Golfska struja
Jegulje
Atlas
Bimini
Atlantidjani u Americi
Potomci Atlantidjana – Americki Indijanci
Pukovnik Fawcett
Yayno
Peruanska Piramida Sunca
Kusko
Saksajvuman
Sveta dolina
Krov svijeta
Kamena suma
Naska linije
Naska piramide
Tukume piramide
Huaca del Sol

- I tom -

- Od masona do mentalnih projekcija -

Predgovor

“ Alternativna historija” je upravo ono sto i naslov sugerira: alternativa “ istinama “ koje se serviraju javnosti od strane medija i elita koje, iza scene ili otvoreno, vladaju svijetom od pamtivjeka. Na takvim, netacnim ili nepotpunim informacijama, zasnovane su historijske knjige kojima su elite/oligarhije manipulirale vecinom.

“ Alternativna historija “ je i vodac kroz malo poznata dostignuca savremenih istrazivanja svjesnog i dusevnog od strane niza naucnih institucija i obavjestajnih agencija u SAD.

A sve sa namjerom da pojedinca, svaku ljudsku dusu, podsjeti na znanja skrivena duboko u nama. I na sve ono sto treba da uzivamo tokom ovog zivotnog iskustva : osjecaj slobodnog izbora, oslobodjenje od straha, ljubav kao model ponasanja.

Malteski Hypogeum (1)

Dugo su egipatske piramide smatrane najstarijim arhitektonskim monumentima. Ipak, najraniji neolitski hramovi na Malti su stariji za oko hiljadu godina od navodnog datuma izgradnje cuvenih piramida u Gizi.

Ogromni kameni blokovi, teski desetine tona, koristeni su za izgradnju hramova. Moderni alati i tehnike bi i danas imale nepremostivih poteskoca da izgrade nesto slicno. Kako su ovi tereti pokretani prije 5-6.000 godina, ostaje misterija.

Prvi hramovi, kao na primjer Gantija u Gozo-u, nisu imali posebnih ukrasa. Oni kasniji, recimo Hagar Qim, bili su izgradjeni od blokova koji su vrlo precizno pristajali jedni uz druge i pri tome su bili posebno ukraseni. Pomenimo da ne postoje arheoloski nalazi metalnih predmeta ili alata na Malti tog doba.

Podzemni sistem hramova nazvan Hal Saflieni, ili poznatiji kao Hypogeum, je ipak posebno uzbudljiv. Kada je 1902. (ponovo) predstavljen svijetu, izazvao je senzaciju u arheoloskim krugovima. Hramovi i podzemne odaje su bukvalno urezane u kamenito podzemlje. Tu su pronadjene kosti preko 7.000 ljudi i stoga se smatra da je Hypogeum zapravo velika grobnica.

Svi tragovi misterioznih "ljudi" koji su izgradili Hypogeum odjedanput nestaju oko 2.000 godine prije nove ere. Jednako cudni su i tragovi kolica na kamenim putevima na Malti davno prije otkrica tockova.

Hypogeum je jedan od najimpresivnijih objekata na UNESCO-voj listi i u objasnjenju se kaze da je rijec o " ... ostavstini kulture s kojom se ne moze porediti nijedna druga na Mediteranu " i da se radi o " ...jedinstvenoj epizodi u evoluciji covjecanstva ".

Megalitski objekti na Malti su poznati jos iz 16 stoljeca kada su vitezovi reda St. John prvi put posjetili otok. Od tada pa u narednih 400 godina se smatralo da su hramovi ostavstina mitske rase giganata.

U zvanicnim lokalnim historijskim knjigama pojave ovih velebnih objekata se ovako objasnjavaju : " ... Negdje oko 3600. godine prije nase ere nesto posebno se pocelo desavati malteskim mirnim zemljoradnicima. Njihova kultura postaje izolirana od pradomovine, Sicilije... Od jednostavnih zemljoradnika, prahistorijski Maltežani se razvijaju u visokokvalificirane graditelje i inzinjere koji stvaraju pravi val megalitskih hramova i pogrebnih mjesta uzduz otoka... Neolitski otocani nisu usvojili kulturne ideje svojih susjeda niti su na njih utjecali..."

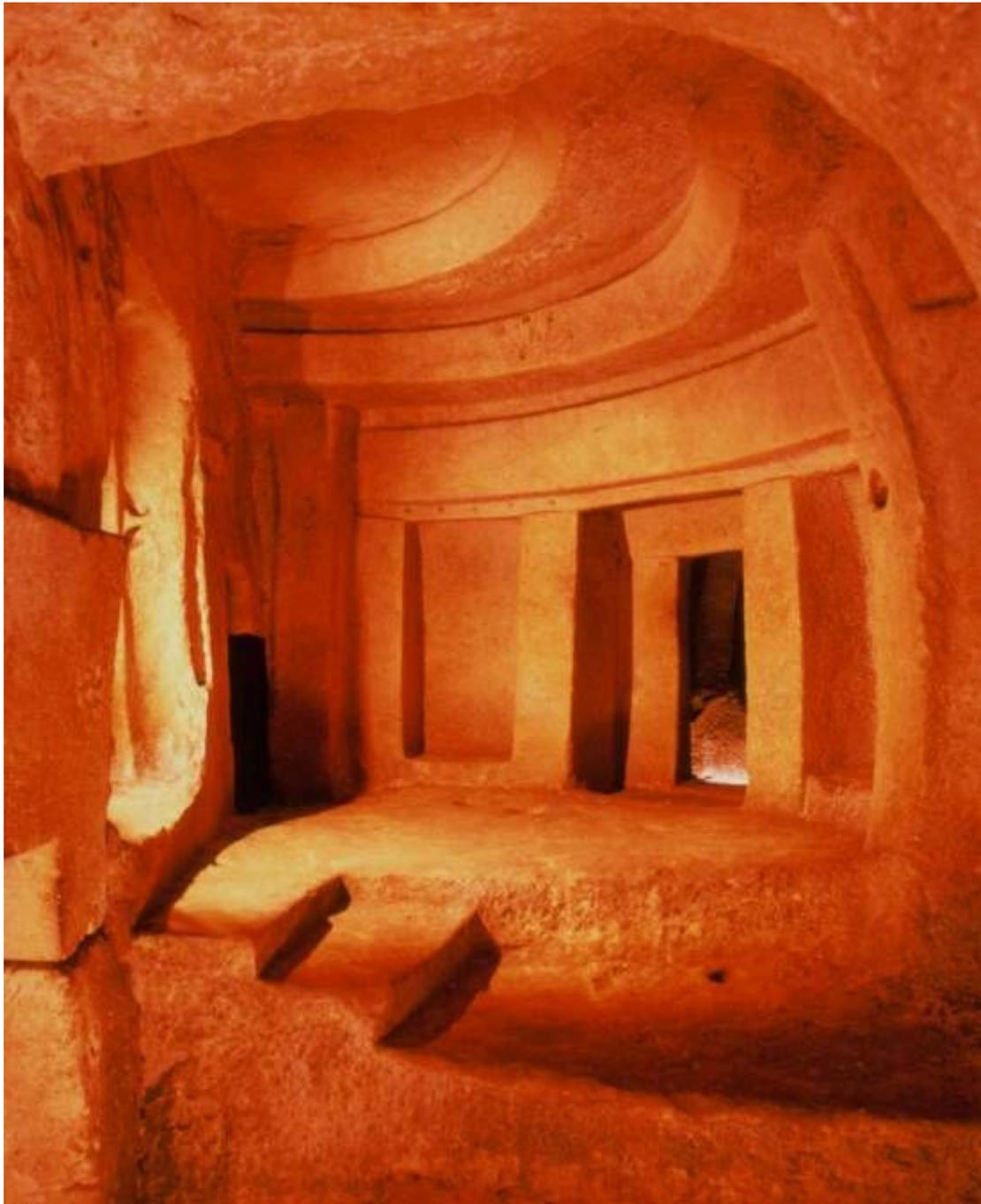
Ipak, ovakva povrсна objasnjenja ne mogu zadovoljiti iole ozbiljniju provjeru.

Premda je Hypogeum toliko jedinstven, ipak su samo ulazne prostorije bile povremeno otvorene za javnost. Tacnije, dugi niz godina tokom 20. stoljeca bio je zatvoren za javnost pod izlikom "radova na konzerviranju".

U januaru 1999. sam dobio pismo u sklopu svoje hollowearth@onelist.com grupe u kome nas Slaw Law obavjestava o mrezi tunela i podzemnom svijetu poznatom kao " Hypogeum Hal Saflieni ". Nadalje tvrdi da je zabilježen niz tajanstvenih nestanaka u podzemnim labirintima te da je kroz historiju cinjeno sve da se o ovim objektima sto manje zna.

Drugi izvor, " National Geographic Magazine ", u broju od avgusta 1940, donosi clanak Richard Walter-a pod nazivom " Wanderes Awheel in Malta ", u kome se tvrdi da je "...Malta, uzduz i poprijeko, probusena mrezom tunela i hramova. Moguce je, ispod zemlje, proci sa jednog na drugi kraj otoka... Ipak, vlada je zatvorila sve ulaze. Navodno, razlog je nestanak grupe ucenika sa nastavnicom koji su usli u podzemni labirint i nikad se nisu vratili."

1998. njemacki istrazivac Werner Betz je pisao svoju novu knjigu o Hypogeum-u o kome je dosta mjesta nasao za malteske vladine predstavnike koji su davali sumnjiva objasnjenja, puna kontradikcija, o istrazivanju i ponovnom otvorenju Hypogeum-a. Ocito je da se nesto krilo.

Slika 1: Hypogeum je malo poznata mreža podzemnih hramova i tunela na Malti koje su Englezi, a potom Maltežani, stotinama godina brizljivo cuvali od ociju javnosti. Povremeno je otvoren samo ulazni hram koji dokazuje da nijedna anticka kultura nije bila u stanju da pod zemljom isklese i ugradi kamene blokove teske desetinama tona. Rjesenje zagonetke vodi superiornijoj zemaljskoj (Atlantida) ili vanzemaljskoj civilizaciji.

Piramide u Kini (2)

Houston, 20.02.1999.

Pukovnik Maurice Shehan, direktor TWA (Trans-world Airlines) za Daleki Istok, objavio je postojanje gigantskih piramida u Shensi provinciji u Kini.

Vijest je iz "Rocky Mountain News", datirana 31.03.1947. Pretpostavljalo se da je visina pojedinih piramida dvostruko premasivala one u Egiptu (oko 350 metara).

Dva australijska trgovca su 1912., u razgovoru sa budistickim svetenikom, saznali da se ove piramide prvi put pominju u pisanim dokumentima starim pet hiljada godina i oznacavaju kao "veoma stare".

Napokon, njemacki istrazivac Hartwig Hausdorf dobija dozvolu za posjetu "zabranjenoj Zoni" 1994. godine gdje proucava preko 100 piramida, od gline ili kamena, najcesce sa malim hramom na vrhu.

Naravno, postoji i kosmicka veza koju Hausdorf naziva "kineskim Roswell-om". Piramide su, naime, poslužile kao grobnice za bica koja su, prema pronadjenim hijeroglifima na granitnim diskovima, imali "udes" prije 12,000 godina.

Slika 2: Stotine piramida u Kini iznenada su zakomplicirale poznatu sliku svijeta. Najveca medju njima, Bijela piramida, sa svojih 300 metara je dvostruko visa od Keopsove piramide. Pronadjeni hijeroglifi upozoravaju na vanzemaljsko porijeklo bica koja su tu sahranjena.

Masoni/Denverski aerodrom (3)

27.02.1999.
Houston

Ozbiljna studija o masonima pokazuje da je rijec o konspiracijskoj organizaciji jos od antickog starta sa Nimrodom i planom o "svjetskoj vladi".

Korijeni "slobodnog zidarstva" su u drevnom Babilonu i Egipatskim skolama misterija. Pet hiljada godina kasnije jedan od najviše rangiranih masona (32+ stepen) , George Bush Stariji, se moze sresti na njihovim sastancima u Houston-u. Americki Kongres nepodijeljeno podrzava sintagmu o "Novom svjetskom poretku" i sa Republikanskog (pretežno uticaj francuskih masona) i sa Demokratskog (britanski masoni) kraja.

Nizerangirani clanovi nikada ne dokuće sustinu djelovanja organizacije. Stoga se s ove strane paravana masoni predstavljaju humanitarnim.

Dnevno se procesi svode na kontrolu i usmjeravanje svih formi novih tehnologija; pokriveni su i sakralna geometrija, hiper-dimenzionalna fizika ili, pak, NASA.

(William Cooper, "Behold a Pale Horse" : "... postoji javna, ali i tajna strana NASE koja je kontrolisana od masona... Visokorangirani mason je njen direktor..."; takodje, Richard Hoagland, web site "Enterprise Mission", daje spisak astronauta koji su clanovi masonskog reda.)

Da li su masonski simboli svuda oko nas?

Piramida sa (Luciferovim) okom u sredini koje sve vidi? Shell Oil, skoljka ili sunce, koje se uspinje, sa zracima? Texaco Star ili masonski simbol? Exxon sa dva pridruzena "x" , double cross, we're double crossed?

Novi aerodrom u Denveru. Do javnosti nije doprlo mnogo; jedna afera sa gradonacelnikom Grada kojeg je CIA potplatila (!?) sa 1.5 mil. dolara da izda sve potrebne dozvole za gradnju (prema knjizi, Rodney Stich: "Defrauding America") te niz grotesknih murala na zidovima aerodromskih holova. Detaljnijim pregledom slika (koje se mogu naci na: <http://anomalous-images.com/christo.html>) moze se uociti slijedece:

- kamen sa posvetom graditeljima ima masonski simbol na sebi i u potpisu "New World Airport Commission"?!

- jedan od velikih murala ima tri kovcega sa mrtvim osobama; u prvom kovcegu je americko-jevrejska djevojčica sa biblijom u ruci, u drugom je americka indijanka, a u posljednjem je crnkinja. U pozadini je spaljen grad i suma, a djevojčica ispred nosi prorocanstvo Maya u ruci koje govori o unistenju civilizacije.

- slijedeci morbidni murali prikazuju ratnika koji macem unistava grad te djecu svijeta koji predaju svo uruzje u ruke njemackog djecaka. Time se, navodno, simbolicko prikazuje da njemacki tajni masonski red stoji iza radova u ovom Zapadnom Centru Novog Svjetskog Poretka.

Prica o aerodromu se nastavlja u mnogo luckastijim i fantastickim objasnjenjima gradnje aerodroma, podzemnog grada na 4.5 kvadratne milje, 88.5 kvadratnih milja velikoj podzemnoj bazi dubokoj osam nivoa, Phil Schneider-u koji je radio u supertajnim vojnim podzemnim bazama Area 51 i Dulce (New Mexico), Naci simbolizmu, nizu nepristupacnih ulaza unutar aerodroma (na jednom je neophodno nosenje zastitne biosloske uniforme), misterioznoj sudbini velikog broja gradjevinskih radnika...

Jos jednom natrag u istoriju. Osnivac Illuminata (1776), Adam Weishaupt iz Bavarske, je autor Protokola o preuzimanju (ili zadrzavanju) vlasti na Planeti. Navodno su Protokoli kasnije "podmetnuti" kao jevrejski dokument (cija se verzija moze naci na: <http://abbc.com/protocols/indexen.htm>) sa zidovskom strategijom vladanja svijetom, a Illuminati su se skrili unutar "slobodnog zidarstva".

Slika 3: Medju masonskim "umjetnickim" muralima na Denverskom aerodromu je i onaj posvecen balkanskom krvoprolicu. Razdragana djeca nose maceve i automate, zamotane u nacionalne zastave, koji su sijali uzas... i sire se prema "crnoj" Africi, arapskom svijetu i azijskom kontinentu. Da li je ovim prikazana strategija masonskih elita za novi milenij?

Maje (4)

Houston, 14.03.1999.

Dominantna slika o Majama kao "naprednoj" civilizaciji, koja, ipak, ne izlazi iz neolitskih okvira treba biti sustinski izmjenjena.

Nauka im priznaje domete u matematici, astronomiji ili pismu koje jos, vecim dijelom, nije uspjela desifrirati. Ali ih, zbog nepoznavanja tocka, metalurgije ili paganskih obreda zrtvovanja, ne smatra ozbiljnim partnerom danasnjem "visoko tehnoloskom" svijetu.

Dvije i po hiljade godina unatrag, na poluotoku Yukatan (Mayab) i dzunglama Guatemale, nije bilo konja da vuku prikolice niti volova da se upregne plug. Za obrede vadjenja srca iz jos zivih tijela, kojima je svjedocio Cortez u tadašnjem Aztec-kom carstvu, smatra se da vuku porijeklo iz kraljevstva Maja. Objasnjenje treba traziti jos malo ranije. Prvi, klasicni period Maja (do 830 g.n.e.) nije poznavao ovakav vid zrtvovanja. Umjesto srca bozanstvima su se darivale emocije; srce, kao njihov simbol, se pocelo bukvalno prinostiti na odar u postklasicnom periodu Maja. Sa duhovnog i naucnog stanovista ovaj period se smatra inferiornim.

Nase skolstvo je zasnovano na mitu o progresivnom tehnoloskom razvoju i superiornosti "nase" civilizacije. Stoga se pojave "neobjasnjivog", kao na primjer UFO, paranormalna iskustva, fenomeni na Marsu, Malteski podzemni hramovi, izjave astronauta itd, skrivaju od javnosti. Oni drugi fenomeni koji strse, egipatske piramide, crop circles, kamene gradjevine na Uskršnjim Otocima i sl. se minoriziraju i obavijaju plastom dezinformacija.

Izrucimo na površinu osnovne procese na Planeti kojima upravlja homo sapiens sapiens: industrijski ekocid, potrosacki mentalitet, politicki elitizam (i na njemu zasnovane socijalne razlike i ratovi).

Vracajuci se samo u blizu istoriju, pitanje je: da li su, uporedo, zivjele inteligentnije civilizacije u odnosu na nasu? Da li je postojala superiornija naucna istina ?

Briljantna civilizacija Maja je jedan takav primjer.

Spanjolski konkvistadori su u svom bezumnom osvajackom pohodu na Centralnu i Juznu Ameriku primjenjivali isti obrazac: ubijanje, pljacka, paljenje biblioteka, pokrstavanje i slanje dragocjenosti kralju Filipu. Azteci su imali vrlo bogatu ostavstinu iz perioda Maja koja je uglavnom unistena. Tek poneka knjiga je završila na spanjolskom dvoru, a odatle, kroz vrijeme, i u nekoliko evropskih biblioteka. Koncem 19. stoljeca u Drezdenskoj biblioteci je jedan od knjizara uspio da pronikne u kod hijeroglifa i piktoglifa Maja. Napokon su se tajne pocele otklucavati.

Poslednjih dvadeset godina, istrazivanje Majanskih dokumenata i gradjevina dovelo je do fascinirajucih otkrica:

- Ljudska istorija je, vecim dijelom, odredjena galaktickim snopom kroz koji Sunce i Zemlja prolaze svakih pet hiljada i dvjesto godina. Momenat ulaska u slijedeci snop je 21.12.2012. Astronomija je nedavno i potvrdila ovu tvrdnju. Tog datuma, naime, Suncev sistem ulazi u rijedak polozaj prema Mlijecnom Putu, koji se javlja tek svakih 5,200 godina.

- Aktivnosti te ljudska kultura na Planeti je odredjena "galaktickim sezonama". Njihov kod su Maje odredile matematicki i simbolički. ("Pojava homo sapiensa predstavlja poseban stadij u evolucionarnom ciklusu Suncevog sistema; nivo na kom se integriraju cetiri prethodna perioda svjesnosti.

Ovaj nivo traje 26.000 godina i sastoji se od pet perioda od 5,200 godina", ("The Mayan Factor", Jose Arguelles, 1987). Drugim rijecima, zivimo u klimaksu, tacnije receno, u poslednjih 13 godina ciklusa koji traje 26.000 godina!

- Svaka osoba ima moc da se direktno spoji - senzualno, culima i elektromagnetno - sa energijom/informacijama galaktickog snopa koji, opet, dolazi iz galaktickog sredista i to dovodi do "budjenja" istinskog, viseg misaonog sklopa.

- Istaknuto mjesto u simbolici Maja zauzima zvjezdani sistem Plejada (zovu je svojom "domovinom", misteriozni "Valum Chivim"). Skrta moderna astronomska znanja su potvrdile da Maje znaju raspored

zvijezda (Mayan Prophecies, A. Gilbert/M. Cotterell) u zvjezdanoj konstelaciji Plejada; nasa astronomija jos uvijek nije u mogucnosti da potvrdi postojanje i raspored planeta u tom sistemu. Neizbježna je asocijacija na drevni Egipat i njihovo idolopoklonstvu zvjezdanom sistemu Orion, kojega su Egipcani (?) tacno opisali (uostalom piramide su napravljene po rasporedu tri zvijezde koje sacinjavaju ovaj sistem).

- Kroz numerologiju/"harmonicni modul" - Tzolkin (jednostavan sistem koji izrazava vrlo kompleksne procese), Maje predstavljaju galakticki kod, koji opet upravlja svim informacijama koje uticu na "svjetlosni ciklus." Ovaj ciklus definira rezonantnu frekvenciju radijantne energije: elektricitet, toplotu, svjetlo, radio valove. Drugim rijecima, zive i anorganske fenomene u cjelosti.

- Tzolkin-ov simbolični partner, kineski Ji Djing, je sinhroniziran sa genetskim kodom. DNA takodje ima vibracijsku infrastrukturu - "svjetlosno tijelo" - koje korespondira gorepomenutom spektrumu radijantne energije kojim upravlja Tzolkin. Drugim rijecima, Tzolkin se odnosi prema Ji Djing-u kao svjetlo prema zivotu.

- Maje su, naravno, sva kosmicka tijela smatrali zivim. Tako su za Sunce tvrdili da ima 23-o godisnji ciklus disanja. Jedanaest i po godina za udisaj i isto toliko za izdisaj. Dvije hiljade godina kasnije nasa nauka "pronalazi" da ove solarne inhalacije tacno odgovaraju kretanju binarnih suncevih pjega.

One, opet, izazivaju poremećaje u bio-elektromagnetnom polju Zemlje. (Krupne poremećaje, dodajmo. Od TV i drugih komunikacionih signala, do zenskih menstrualnih ciklusa i nataliteta.)

Slijedeci dalje tu logiku Maje prepostavljaju da Sunce posjeduje inteligenciju - veliku i neshvatljivu u uobicajenoj terminologiji. Sa ovim natuknicama postaje malo jasnije zasto su oni slavili "bozansko" Sunce. I ne samo oni. Drevne civilizacije Egipta, Meksika, Perua i Mezopotamije su ocito poznavale sunceve sistem bolje nego sto mi mislimo i na tome zasnivali tzv. idolopoklonstvo Suncu kao inteligentnom solarnom organizmu.

Jos jednom o zimskom solsticiju koji pocinje 2012. godine. Prema Majama, kada se ovaj ciklus napokon završi, ne predstoji kataklizmički kraj Planete i civilizacije. Na Zemlji ce, prolazeci kroz galakticki snop, doci do akceleracije naprednih DNA zivotnih formi (recimo da i mi tu spadamo).

Drugim rijecima do sustinskog unapredjenja koji ce se ogledati u "prelasku iz treće, materijalističke dimenzije u četvrtu, spiritualnu dimenziju".

Mozda najspektakularniji dogadjaj koji se veze za Maje je njihov "nestanak" 830 g.n.e. Na vrhuncu razvoja, sa vec izgradjenim piramidama, hramovima i gradovima, bez straha od vanjske opasnosti, velika vecina Maja netragom nestaje. Njihove gradjevine su poruka onima koji dolaze iza njih. Naravno, nama je trebalo dugo da pocnemo da razumijevamo o cemu su to oni pisali. Kako smo sirili vlastite spoznaje tako smo mogli vise da shvatimo dosege ove bizarne civilizacije koja je za sebe tvrdila da je "posjet Planeti Zemlji njihova cetvrta misija" i "po kompletiranju ce otici na slijedeci zadatak"!?

Put ka Istini o Univerzumu jeste dug. Ali, ako se ne starta iz pozicije antropocentrizma (sjetimo se Crkve i Galilea) vec skromno prizna da smo tek na pocetku, mozda imamo sansu. Maje su interesantan putokaz koji razbija nase iluzije.

Slika 4: Arheolozi ovaj objekat Maja nazivaju "palacom". Brilijantna civilizacija Maja je grad Palenke podigla u sredistu meksicke djungle, bez metalnih alata, tocka ili nama znane tehnologije. Svoju pradomovinu, zvjezdani sistem Plejada, Maje su detaljno opisale i pri tome su tvrdile da je "posjet planeti Zemlji njihova cetvrta misija". Astronomija je vec potvrdila njihove tvrdnje da Sunce i Zemlja prolaze kroz galakticki snop svakih 5.200 godina i da se svake 23 godine kreiraju binarne sunceve pjege ("Sunce ima dvadesetetrogodisnji ciklus disanja").

Uskrsnji Otok (5)

Houston, subotnja noc uoci Uskrsa 1999.

Tacno 277 godina unatrag, 1722 godine, nizozemski admiral Jakob Roggeveen, ploveci 4.000 km istocno od Cileanske obale, postao je prvi Evropljanin koji je pristao uz mali vulkanski otok.

Sutradan, u nedjelju, iskrcao se u jedinoj pristupacnoj uvali. Pored 4.000 stanovnika mnogo vise su ga impresionirale stotine kolosalnih kamenih statua visokih i do dvadeset pet metara.

Moderno doba je u Uskršnjem Otoku dobilo novu temu za spekulacije.

1. Otkuda na najizoliranijem mjestu na planeti, komadicu vulkanskog tla, monolitne kamene glave nepoznatog porijekla, usto teske po nekoliko desetina tona?

2. Kome pripisati autorstvo misterioznih hijeroglifa pronadjenih na hiljadama kamenih ploca kada na nijednom blizem ili daljem otoku Oceanije (bilo Polinezijskim ili juznopacifickim) nije zabiljezen slucaj sluzenja pismom?

Dosadasnji pokusaji desifriranja hijeroglifa slazu se da kamene ploce govore o "Stvaranju" i "Istoriji" i to dotada nepoznatim, ali fascinanim pismom.

Ne slazu se u morfologiji, izvorima, uticajima. Pominju se veze sa egipatskim i Hindu hijeroglifima, mogucim kineskim, Inka ili uticajima sa nekadasnje "Lemurije". Autorstvo "Rongorongo" pisma se pripisuje i lokalnom stanovnistvu ili, poslednjih cetdesetak godina, posjeti vanzemaljaca koji su laserskim zracima ispisali prve kamene ploce.

Nakon evropskog upliva u "otocke poslove" scenarij postaje manje-vise tipican: stanovnistvo se sa 4.000 u 1722. smanjuje na 100 u 1887. zahvaljujuci trgovcima robljem i dotada nepoznatim bolestima; od nekoliko hiljada kamenih ploca sa hijeroglifima ostaje ih samo 25 (nijedna na Otoku); vecina kamenih glava zavrсила je u travi; otok iz spanskih kolonijalnih ruku seli u cileanske.

("Santiago Staff" je najduža ploča koja je još dostupna javnosti sa 2.320 slikovnih znakova. Pokušaj desifriranja može se pronaći na: <http://www.netaxs.com/~trance/fischer.html>)

Uvidom u fotografije kamenih glava na postoljima (Moai) te laserskom preciznošću s kojima su kameni blokovi obrađivani...

... ostaje bez odgovora pitanje koja je to civilizacija iz dubina prošlosti imala tehnologiju za obradu, a zatim i za prijevoz desetina tona teških kamenih blokova na drugu stranu otoka (20 km)?

Uzgred, domoroci/ribari, nisu poznavali ni metal (alati?) niti točak (prijevoz). Pokušaji objašnjenja uspona i pada otočke civilizacije neuvjerljivi su i nepotpuni.

Slika 5: Uskršnji Otok je razbio teze o superiornosti "nase" civilizacije. Najizoliranije mjesto na Planeti, komadić vulkanskog tla, pruža utociste monolitnim glavama teškim nekoliko desetina tona. Nema naučnog objašnjenja za njihove autore iz prostog razloga što zvanična historija ne priznaje postojanje superiornijih civilizacija iz duboke prošlosti.

Tarabici (6)

Houston, 10.04.1999.

Kad sam se prije jedanaest godina vraćao iz Kragujevca za Sarajevo, zamolio sam vozača da skrene na sporedni put i prođe kroz Kremna. Za ovo malo selo u Srbiji se tvrdilo da se ne može snimiti iz satelita zbog specifičnog elektromagnetnog zračenja. Prolazeći kroz brezuljkasti kraj nisam nista posebno vidio. Onih nekoliko seoskih kucica ni po čemu nije odvajalo Kremna od okoline.

Par godina prije toga objavljeno je obnovljeno (a u stvarnosti redukovano) izdanje "Kremanskog prorocanstva" sa komentarima (tada još živog) Dejana Malenkovića, pra-pra unuka najpoznatijeg srpskog proroka, nepismenog seljaka, Mitra Tarabice (1829-1899). Koji je, opet, cijav život proveo u Kremnima imajući "vizije" o budućim događajima vezanim za njegov "uzi" (Srbija) i "siri" (Jugoslavija) zavica.

Moj primjerak knjige je nestao u vihoru bosanskog rata, ali je u pripremi američko izdanje koje me je podsjetilo na ovog proroka.

Ukratko, Mitar je svoje vizije prenosio svom kumu, lokalnom popu Zahariju Zaharicu, koji ih je zapisivao. Glas se pronijela do srpskog dvora i od tada počinje bitka za (ne)objavlivanjem prorocanstava. Niti Obrenovici, ni Karadjordjevici, a nakon toga ni Titova, a posebno Miloseviceva svita nije željela da ona postanu javna svojina. Ipak, rukopis se pojavljivao u stampi;

prvo kroz intervju za novine u drugoj polovici i krajem devetnaestog stoljeca, a zatim kao knjiga u tri navrata u XX stoljeca (zadnji put netom nakon Titove smrti).

Izvodi iz prorocanstava:

- najavio je (tacnije, detaljno opisao) atentat na Aleksandra Obrenovica i njegovu suprugu Dragu 1903;

- dolazak Petra Karadjordjevica na vlast i ponovni rat sa Turcima. "Cetiri krscanske drzave ce napasti Tursku; nasa granica ce se pomjeriti na rijeku Lim; tada cemo napokon osvojiti i osvetiti Kosovo"... (1912. Srbija je uz pomoc Grcke, Bugarske i Crne Gore dobila Balkanski rat protiv Turske.)

- "... novi, Veliki rat ce poceti u kojem ce se mnogo krvi proliti... Armija, tri puta veca od nase ce uci duboko u nasu zemlju... Skoro cemo se predati... ali, onda ce preuzeti komandu inteligentan covjek na crnom vrancu ... i istjerati neprijatelja... Onda ce doci jos veca armija sa sjevera i pregaziti nas...Zemlja ce biti unistena... Tri pune godine Srbija ce biti u mraku... armija ce biti van zemlje... na otoku... pomagani od prekomorskih prijatelja... i kada im rane zarastu, vratice se kuci u brodovima... oslobodice Srbiju i ostale teritorije gdje nasa braca zive..." (1914, pocetak Prvog Svjetskog rata, napad Austrije, vojvoda Misic, dolazak Njemacke armije, odlazak na Krf, osnivanje Kraljevine Jugoslavije);

- ... Reci su ti jos jednu stvar oce... osvajacka armija ce doci u Kremna i otici 3 godine kasnije, na isti dan, Dan Sv. Luke... ali ti neces docekati kraj rata... zadnju godinu rata ces umrijeti... U oba ova rata, s Turcima, i u velikom u kome ce citav svijet biti u ratu, izgubices po jednog unuka... ("Otac", Zaharije Zaharic je umro 1918. godine, a njegovi unuci su dozivjeli prorokovanu sudbinu, 1912. i 1918.);

- ... poslije Prvog Velikog rata Austrija ce nestati, a Srbija ce biti velika kao stvarna kraljevina... Neko vrijeme cemo zivjeti u miru... ali, to neće dugo potrajati... mrznja ce se uvuci u ljude... krv je prolivena... (Kraljevina SHS, ubistvo Radica u Skupstini, sestojanuarska diktatura.)

- ... Kralj ce biti ubijen... naslijedice ga rodjak... pokusace da vlada pravedno, ali ga ljudi neće voljeti... skinuce ga sa prijestolja... zivot ce mu spasiti engleski kralj i kraljica... na prazni prijesto zasjesce sin ubijenog Kralja...ali, on ce vladati samo nekoliko dana... vojnici ce ga odvesti preko mora, jer ce nase kraljevstvo zaposjesti strana, zla armija...

(1934. u Marselju je ubijen kralj Aleksandar Karadjordjevic; njegov rodjak Pavle postaje regentom; armija ga smjenjuje i on bjezi u Englesku; malodobni princ Petar postaje kralj, ali ubrzo nacisticka Njemacka okupira Jugoslaviju, Petar bjezi u Egipat pa u Englesku.);

-... U pocetku, Rusija se neće uključivati u rat... ali, kad bude napadnuta od zlocinacke armije, uzvratice napad..."Crveni" car ce biti na ruskom tronu...(Njemacka napada na Staljinovu Rusiju u junu 1941.);

- ... Ovdje... ljudi sa petokrakom na celu...ce se pojaviti... Vladace Uzicem i regionom tacno 73 dana... onda ce, bjezeci pred neprijateljem, krociti preko Drine... ("Uzicka Republika");

- ... Srbi se se boriti i klati jedan drugog... Osvajacka armija ce gledati na nasu mrznju i smijati nam se...

- ... Covjek ...sa ocima plavim, na bijelom konju... ce se pojaviti medju ljudima... Zvijezda ce sijati na njegovom celu... Neprijatelj ce ga hvatati sirom zemlje... On ce okupiti mocnu armiju i osloboditi Beograd... Istjerace neprijatelja i nase kraljevstvo ce biti vece nego i k a d ... (Mitar daje rijetko lijep opis Titove pojave u istoriji.);

- ... Rusija ce sklopiti pakt sa drugim prekomorskim kraljevstvima... spalice kukasti kriz... i osloboditi porobljene narode Evrope... (1945. i kraj rata u Evropi.);

- ... Covjek sa plavim ocima i zvijezdom na celu... ce prekinuti nasu dugogodisnju ljubav sa ortodoksnom krscanskom bracom, Rusima... neće im biti zahvalan za cinjenicu da je on na tronu... upravo

zahvaljujuci tome da su ga oni tu postavili... Izbice velika mrznja... krv ce se proliti... ali, ove rane ce brzo zacijeliti... i bicemo s njima ponovo prijatelji... ali, nikad onako iskreno vec formalno... pretvarajuci se pred drugima... kao da ne varamo i lazemo jedni druge... (1948, Informbiro, odnosi sa SSSR-om poslije Staljinove smrti);

Jedna digresija ovdje, kod onog da su ga Rusi "postavili na tron". Oksanina pokojna baka, koja je dugo godina zivjela u Berlinu, a prije toga radila u Jugoslovenskoj ambasadi u Moskvi, oduvijek je tvrdila da je Tito Rus.

Naravno, nama je to, osamdestih godina uglavnom zvuvalo smijesno. Medjutim, Jelica je tokom pedesetih bila kuharica najvisim komunistickim politicarima; cesto je vidjala Pucara, pa i Kardelja, Tita par puta. U Moskvi je, u Kremaljskom muzeju sreala Hruscova i s njim razgovarala. Tamo je, pregledajuci slike iz prvog svjetskog rata vidjela i Titovu, kao "ruskog vojnika", kao sto ona kaze. Nasa sluzbena historija govori o njemu kao austrougarskom vojniku. Onda Jelica prica da je slusala Tita na jednom skupu 1944. kao mlada partizanka... Tito je, po njoj, zanosio na ruski i dosta nasih rijeci nije znao... Naravno, ova prica pokazuje da svako od nas ima svoju sliku svijeta.

S Jelicom sam se, 1988. godine, nasao u jednoj prodavnici na Bascarsiji. Dvoje mladih prodavaca nas je pozdravilo u praznoj radnji. Jelici zapne pogled na veliku Titovu sliku na zidu. "Koji ti je ovo?", upita ona. Ovi se zbunise i odgovorise:"Pa, Tito". Kad ce Jelica:"A znate li vi da je Tito bio Rus?!" Ovi se u cudu zgledase, a ja brze-bolje izvedoh Jelicu iz fri-sopa Olimpik-tours-a.

Inace, Jelica je imala jos jednu interesantnu tezu. Tvrdila je da ce Jugoslaviju podijeliti Amerika i Rusija. I da je to cula na njemackom radiju. Godina je 1988. Mi smo samo odmahivali rukama i govorili:"Jest baba, tako je." A Lilika bi dodala:"Samo da Sarajevo hoce pripasti Americi!"

- ... Poslije Velikog rata mir ce vladati svijetom... mnogo novih drzava ce nastati...Medjunarodni sud ce biti formiran... i nece dozvoljavati zemljama da se bore jedna protivu druge... Ovaj Sud ce biti iznad svih kraljeva...

...Oni koji ovo dozive bice vise nego sretni... Poslije nekog vremena slabice postovanje za ovaj Sud... (OUN)

Mnogi mali ratovi ce poceti... hiljade ce biti ubijeno... ali velikog rata biti nece. Bice i nekoliko ratova oko kraljevstva Izraelskog... ali, prije ili kasnije i tamo ce stici mir...Svi ovi mali ratovi bice inicirani od strane velikih kraljevstava... oni koji se bore i kolju cinice to, jer su slijepi i glupi...

... U nasoj zemlji vrijeme mira i prosperiteta ce trajati dugo vremena... mnoge generacije ce se roditi i umrijeti u miru... citace o ratu samo u knjigama i razlicitim cudnim aparatima... ljudi ce jesti samo bijeli kruh... vozice se u kocijama bez volova... letjece nebom... mnoge fabrike ce se izgraditi... ljudi ce napustati zemlju i raditi u njima... Srbija ce prosperirati najbolje dok njom vlada covjek s plavim ocima na bijelom konju... On ce nam donijeti neku novu vrstu religije... zaposjesce nas tron... bice jak i zdrav... zivjece dug zivot ... blizu sto godina...volice da lovi... jednom prilikom pasce sa svoga bijelog konja, povrijedice i izgubiti nogu... od ove povrede nece umrijeti vec od starosti...

(Iz ovih izvoda je ocito da je Titovo vrijeme imalo najmanje razloga da ne objavljuje knjigu... Lijepo je opisano. Ipak, kad se sjetim atmosfere sedamdesetih, o Titovoj smrti se nije mislilo. Bio je dozivotni predsjednik, a u javnosti je bio stvoren dojam da mozda nece nikada ni umrijeti.);

- ... Poslije njega, nasom zemljom ce vladati nekakva "Komisija", ali vise nece biti nikada kao prije... (Osmoclano Predsjednistvo SFRJ!);

(Prije nego dodjemo do onog sto, sa nase vremenske pozicije smatramo danasnjim i buducim dogadjanjima, ubacicu nekoliko njegovih neutralnih predvidjanja.)

- ... Kad svijet pocne da zivi u miru nakon Drugog Velikog rata, sve ce biti samo goraka iluzija... jer ce ljudi zaboraviti Boga... i vjerovace samo svojoj inteligenciji... A ljudska inteligencija u poredjenju sa Bozjom voljom i znanjem... nije niti kapljica u okeanu... Covjek ce napraviti kutiju sa nekim dugmadima i slikama... ali nece biti u stanju da komunicira sa mnom koji cu biti mrtav... iako ce ove kutije sa dugmadima biti blizu ovom drugom svijetu ... kao sto su dlake na glavi blizu jedna drugoj... Uz pomoc ovih kutija, covjek ce biti u stanju da vidi sve sto se desava u svijetu...

- ... Ljudi ce busiti izvore duboko u Zemlji i vaditi "zlato"... koje ce im dati svijetlo, brzinu i moc ... i Zemlja ce pustati gorke suze... a imace mnogo vise "zlata" i "svjetlosti" na površini nego unutra... Zemlja ce patiti zbog ovih otvorenih rana...

- ...Umjesto da rade u poljima, ljudi ce kopati svuda... na pravim i krivim mjestima... ali stvarna sila ce biti svuda oko njih... Tek nakon mnogo ljeta ljudi ce se sjetiti ove sile... i shvatice kako su bili glupi sto su kopali one rupetine... Ova sila ce biti prisutna i u ljudima samim ali ce proci mnogo vremena prije nego je otkriju i pocnu upotrebljavati...

- ... Uglavnom, covjek ce zivjeti dugo, dugo vremena prije nego upozna samog sebe... Bice mnogo ucenih ljudi koji ce misliti da kroz svoje knjige znaju i mogu sve...Oni sami ce biti najveća prepreka daljem razvoju i samospoznaji... ali jednom kada steknu ovo znanje ... shvatice u kakvoj su zabludi bili dok su slusali one ucene ljude... Kada se to napokon desi bice im zao sto to nisu otkrili ranije... jer ovo znanje je tako jednostavno...

- ... Ljudi ce ciniti mnogo glupih stvari, misleci da znaju i mogu sve... ali, u stvari, ne znajuci nista... Mudar covjek ce se pojaviti na Orijentu i njegova mudrost ce preci sva mora i granice... ali ljudi dugo nece vjerovati njegovoj mudrosti ... tvrdeci da je njegova istina laz... Njihove duse nece biti opsjednute davlom, vec necim mnogo gorim... Oni ce misliti da je njihova iluzija stvarna istina ... ali u njihovim glavama istine nece biti...

- ... Ovdje kod kuće sve ce biti kao i u svijetu...Ljudi ce poceti mrziti cisti zrak i ovu bozansku svjezinu... Svi ce se oblaciti isto... nece se moci razlikovati musko od zenskog... Ovo cemo preuzeti iz inostranstva, ali ce kod nas ostati najduze... Muskarci ce se radjati, a nece znati za svoje djedove i pradjedove...

(I, napokon, nekoliko pasusa koji se ne moraju hronoloski odigrati kroz buducnost. Dogadjaji kroz koje prolazimo i koji slijede:)

- ... Iako ce ljudi u nasem kraljevstvu zaboraviti na mizeriju i glad i zivjeti u velikom bogatstvu ... brat ce poceti da mrzi i misli zlo o bratu...

- ... Na nasim granicama i preko njih nova nacija ce se pojaviti... rasti ce kao gljive poslije kise... bice dobri i posteni ... i odgovorice na nasu mrznju sa razlogom... vodice racuna jedni o drugima kao o braci... A mi, u nasoj ludosti, mislicemo da mozemo raditi sta hocemo, i pokusacemo ih pokrstiti sa nasom vjerom... ali, zalud...Jer, oni ce vjerovati samo u sebe i nikoga vise... Velika nevolja ce nastati iz toga, jer ova nacija ce biti hrabra...

- ... mnogo ljeta ce nevolja trajati, i niko to nece moci zaustaviti... jer ce njihova nacija rasti kao trava... Jedan ce se roditi nakon mnogo ljeta, koji ce biti posten i inteligentan ... i on ce s njima saradjivati u miru... Zivjecemo u miru ... oni tamo ... mi ovdje i tamo...

- ... Srbi ce se odvajati jedan od drugog i govorce:"Ja nisam Srbin, ja nisam Srbin..."... necasni ce se infiltrirati u ovu naciju ... i krevet sa srpskim zenama, majkama i sestrama... Pravice takvu djecu da medju Srbima, od pocetka svijeta, nece biti gorih pokoljenja... samo ce slabici biti rodjeni ...niko nece biti dovoljno jak da rodi pravog heroja ... (U proslom stoljecu, Tarabic ocito nije pravio razlike medju Srbima, Slovencima, Hrvatima itd. Svi su bili "braca".);

- ... Jednom, mi cemo nestati sa ovih nasih prostora... Otici cemo na sjever i onda cemo se, realizirajuci kako smo glupi bili, vratiti nazad. Kada se vratimo, protjeracemo necasne da ih ne vidimo vise nikada...

- ... Citav svijet ce biti obasupnut cudnom bolesti kojoj lijeka nece biti.. svi ce misliti da znaju kako da je izlijece, ali niko nista nece znati... a uz Bozju pomoc lijek ce biti svuda oko njih...

- ... Covjek ce putovati na druge svjetove ... ali, naici ce na bezivotne pustare... ipak, Bog ce mu oprostiti... jer ce covjek misliti da zna bolje od Njega ...tamo, osim vjecnog Bozjeg mira, nece vidjeti

nista ... ali ce osjetiti sa svojim srcem i dusom cjelinu Bozje ljepote i moci ...Ljudi ce se voziti Mjesecom i zvijezdama ... trazice zivot ... ali zivot slican nasem nece naci... Zivot ce biti tamo ... ali ljudi nece biti u stanju da ga shvate i vide...

- ... Sto ljudi budu vise znali, to ce manje brinuti i voljeti jedne druge... Mrznja ce biti tako velika medju njima da ce im biti vise stalo do razlicitih naprava nego do svojih najrodjenijih... A vjerovace tim napravama vise nego svom susjedu...

- ... Medju ljudima nacije na dalekom sjeveru pojavice se mali covjek koji ce ljude uciti ljubavi i pozrtvovanju, ali ce biti mnogo Juda i hipokrita oko njega ... ipak njegove mudre knjige ce ostati ... i rijeci koje je on izgovorio ... i onda ce ljudi shvatiti kako su bili u krivu...

- ...Oni koji citaju i pisu razlicite knjiga sa brojevima ... ce misliti da znaju najvise...Ovi uceni ljudi ce pustiti da njihovi zivoti budu vodjeni racunanjima ... i radice tacno ono sto im brojke kazu...Medju njima ce biti i dobrih i zlih... Zli ce raditi zle stvari... zagadice vodu i zrak, rijeke i zemlju, i ljudi ce poceti umirati... Onda ce ovi shvatiti svoju pogresku i umjesto trazanja mudrosti u brojevima ...pocece da je traze u meditaciji...

- ... Kada pocnu vise meditirati ... bice blizu Bozjoj mudrosti...ali bice kasno, jer su zlocesti zagadili citav svijet ... i ljudi ce poceti umirati velikom brzinom... Mnogi ce bjezati iz gradova u unutrasnjost i trazice planine sa tri kriza... i tamo, unutra ... moci ce da disu i piju vodu ...Oni koji pobjegnu ce se spasiti i svoje najblize... ali ne zadugo ... nova napast ce doci... Bice mnogo hrane u gradovima i selima, ali ce biti otrovana...Mnogo gladnih ce jesti i odmah umirati...oni koji budu postili ce prezivjeti ... jer ce ih spasiti Sveti Duh ...a bice blizu Bogu...

- ... Sukobice se najmocniji... Kada ovaj strasni rat pocne ... oni cije mocne armije lete iznad neba gubice od onih koji su na kopnu i na vodi...Naucnici ce izmisliti razlicitu i cudnu topovsku municiju... kada one eksplodiraju ... umjesto ubijanja ... zacarace sve zivo ... ljude, armiju, stoku ... uspavace ih ...i nakon toga vratice se pameti ...

- ... Mi Srbi necemo ratovati ovdje ...ali drugi ce se boriti iznad nasih glava... zapaljeni vojnici ce padati s neba iznad Pozege... (Koliko se sjecam originalnog teksta iz knjige Tarabic je govorio o sukobu letjelica koje pripadaju Talijanima i Rusima. Naravno, godina moze biti ova, mozda cak i neki od narednih dana; isto tako mozda se radi i o daljoj buducnosti.)

- ... Samo jedna zemlja na kraju svijeta, okruzena velikim morima, velicine Evrope, ce zivjeti u miru, bez ikakvih problema... Iznad nje niti jedna topovska kugla nece eksplodirati... Oni koji se budu sakrili u brdima sa tri kriza ce naci skloniste i bice spaseni... da zatim zive u sreci i ljubavi ... jer ratova vise biti nece... (Ovaj pasus neodoljivo podsjeca na Nostradamusa i njegove "tri krstace gore". Moguca objasnjenja idu od Australije, koja jeste okruzena okeanima i velicine je Evrope do atomskih sklonista koji na svojim vratima obicno imaju trostruku bravu u obliku kriza.)

Igre oko Bosne 1908-1909 (7)

12.04.1999.

Historijski isjecak iz prve decenije dvadesetog stoljeca pokazuje kontinuirano i nesmanjeno zanimanje za bosansko tlo, a nakon toga domino efekt na evropske i svjetske odnose.

Glavne role, u manje poznatoj Bosanskoj krizi iz 1908-09, pripadaju ministrima Austrije i Rusije. Vanjske poslove tada mocne Austro-Ugarske vodio je austrijski jevrejin Alois Lexa von Aehrenthal; njegov ruski partner bio je Alexander Izvolsky. Obojica politicki motivisani izaci ce slomljeni iz ove krize. Dovesce Evropu na ivicu rata 1909. i podijeliti je na naoruzane kampove sve do pocetka Prvog svjetskog rata.

Vratimo se u Evropu prije devedeset godina. Bosna i Hercegovina je pod administrativnom upravom Austro-Ugarske, preoteta iz ruku evropskog "starca na umoru" - Turske, na Berlinskom Kongresu (1878.). U Turskoj dolazi do revolucije "mladoturaka" 1908. (djelomicno) pod vodjstvom Enver Pase. Nekima je u Evropi to bio znak da je Turska ponovo u usponu. Zbog toga je austrijski ministar odlucio jace prigrliti Bosnu i anektirati je.

Aehrenthal je, stoga, zakazao sastanak sa svojim ruskim kolegom Izvolsky-m da se osigura da Rusi neće predstavljati prepreku u planovima aneksije Bosne. Tajno su se nasli 19.09.1908. u mjestu Buchlau u dvorcu grofa von Berchtold-a i slozili oko slijedećeg plana:

1. Izvolsky će ignorirati aneksiju, a zauzvrat
2. Aehrenthal će podržati otvaranje Dardanela (prolaza kroz Turski tjesnac iz Crnog Mora) za ruske vojne brodove, a istovremeno
3. Bugarskoj će biti omogućeno da proglasi nezavisnost od Turske, s time što će se
4. Austro-Ugarska odreci manjih teritorija na Balkanu da umiri Srbiju.

Ne bas pravican i moralan cin. Ali, obojici bi donio koristi koje su prizeljkivali.

Prvo, Austrijanci bi "zauvijek" stegli Bosnu u svom zagrljaju i daljnje oslabili Tursku. Drugo, Rusi bi zaobisli Berlinski Ugovor koji je dao Turcima da kontrolisu Dardanele i ne dozvoljavaju prolaz vojnim brodovima bilo koje zemlje u i iz Crnog Mora. "Zahvaljujuci" ovom Ugovoru Rusi nisu mogli angazovati dio svoje ratne flote tokom Rusko-Japanskog rata cetiri godine ranije (u kome su, uzgred receno, porazeni). Izvolsky je zelio ovo promjeniti na nacin da samo oni dobiju prolaz koji bi im omogucio trajno prisustvo u Mediteranu.

E, sad, da bi se ovaj plan sproveo u djelo, kljucno je bilo vrijeme objavljivanja. Moralo se to uciniti simultano da bi dao pune efekte.

Medjutim, Austrijanac Aehrenthal je preduhitrio svog "partnera u zlocinu" Izvolsky-og. Vec trećeg oktobra 1908. objavljuje da Austro-Ugarska preuzima punu kontrolu nad Bosnom i Hercegovinom kako bi "njeni ljudi uzivali u beneficijama ekonomskog razvoja kao dijela carskog imperija".

Ova izjava razjaruje Kraljevinu Srbiju koja zahtjeva rusku intervenciju.

Izvolsky-om se navalio kufer na ledja. Ipak, i on se drži tajnog plana i objavljuje jednostranu odluku o slobodnom prolazu ruskih vojnih brodova kroz Turske morske tjesnace. Reakcija je bila neočekivana: svi potpisnici berlinskog Ugovora bili su protiv, a posebno Engleska. Britanci izjavljuju da mogu razmotriti samo otvaranje Dardanela svim vojnim brodovima, a ne samo ruskim. (Ocito je da to Izvolsky nije imao na umu - potencijalan dolazak nezelenih brodova u Crno More.)

Njemacka se nasla iznenadjena, ali staje na stranu Turske. Kajzer je, naime, vec neko vrijeme radio na ojacavanju veza sa Turskom i sada je, sa sansom njenog oporavka, zelio da ostane na tom kursu.

Dogadjaji se zahuktavaju i dostizu tacku kljucanja pocetkom novembra kada Srbija objavljuje mobilizaciju.

Sada se Njemacka morala izjasniti; jasno, staje na snagu svog saveznika, Austro-Ugarske. Rusija je, pak, zeljela da podrži Srbiju, ali jos nije bila spremna na rat sa Njemackom i Austrijom. Zbog toga odstupa. A i zbog prijjetnje Austrijanaca da će objaviti detalje sporazuma Aehrenthal-Izvolsky.

Cinjenicu da su izdali svoju slavensku bracu Rusi nisu htjeli objelodaniti. Zbog toga su zadržali Izvolsky-og kao ministra jos tri godine, ali je njegova reputacija bila trajno unistena.

Rusi su se povukli i savjetovali Srbiju da ucini isto. Tako se i desilo. I jedni i drugi su javno objavili da ih se aneksija Bosne ne tice.

Rat je izbjegnuto u tome trenutku. Ali je ostavio gorku Rusiju i zaprepastenu Srbiju. Rusi su izjavili da se, u slucaju slicne konfrontacije, ovako nešto neće ponoviti.

I imali su priliku to dokazati za nekoliko kratkih godina.

("Prljavi Jevrej me je prevario. Lagao mi je, nasanjao me je taj grozni Jevrej.", Ruski ministar Izvolsky o austrijskom ministru Von Aehrenthal-u, tokom razgovora sa njemackim kancelarom von Bulow-im.)

* * * * *

Druga pricica se odnosi na "rat" koji se ne moze naci u hronologiji ratova: tzv. "Svinjski rat" 1906-1911.

Nije se vodio na bojnopolju, vec strategijom na ekonomskom planu. Vrlo je poucan. I ponovo zadire u odnose Austro-Ugarske i Srbije.

Carski Bec je vrlo pazljivo planirao ekonomsku zavisnost svojih slavenskih susjeda od 1870-ih godina. Godine 1903. cak 90% izvoza iz Srbije islo je u Austro-Ugarsku. Vecina proizvoda odnosila se na stocni fond, a prije svega na svinje u formi garantovanog otkupa. S jedne strane to jeste bilo korisno za izvoznika, ali s druge, strateske, zapostavljao mu se industrijski razvoj.

1906. godine Austrijanci odlucuju da iskoriste zavisnost istocnog susjeda i uvode sankcije na cjelokupan stocni fond. Svinjski rat je poceo i potrajace pet godina. Ali, sa neocekivanim rezultatima za obje strane.

Srbija je reagovala brzo otvarajuci trzista Egipta, Grcke, Turske i Njemacke. Da, i Njemacke. Izgleda da je Njemcima bilo stalo, prije svega, do povoljne cijene.

Na kraju prve godine embarga, Srbi su izvozili vise stoke nego ikada. Ekonomija je bila u procvatu. Bec nije mogao vjerovati svojim ocima. Cak se i javnost okrenula protiv njih. Madjari su bili nezadovoljni zbog finansijskih efekata embarga. Svinjski rat je podijelio Monarhiju.

Svinjski rat je ubrzo prekriven velom prasine, ali je ostao kao interesantan ogled u politici kako stvari krenu neocekivanim tokom.

("Habsburska Monarhija nece nikada dozvoliti stvaranje Velike Srbije", austrijski ministar vanjskih poslova Agenor von Goluchowski, 1906.)

Antarktika (8)

Houston, 1.5.99.

Kad su u Ameriku poceli stizati izvjestaji o stravicnim, genocidnim akcijama nacisticke Njemacke to je zvucalo nevjerovatno da bi bilo istinito. Drugi Svjetski rat bio je napokon završen, istina je isplivala na površinu, a "nevjernici" su napokon povjerovali...

"Istina" je sila za sebe. Moze biti zataskana, sklonjena, sahranjena ...ali, prije ili kasnije, nadje svoj put, kao sjeme, potentnija nego ikad.

Jasno je vidljivo nastojanje 2-3% obrazovanih i bogatih da u neznanju drze preostalih 97% populacije u poslednjih nekoliko hiljada godina.

Prica koja slijedi se ne nalazi u historijskim knjigama. Ali je dovoljno svjedocanstava da je uzmemo kao vrlo ozbiljnu mogucnost.

Drugi Svjetski rat se blizio kraju dok su general Paton i marsal Zukov lomili nacisticku ratnu masineriju u srcu Evrope. Topio se san o "hiljadugodisnjem Trecem Rajhu". (Uostalom, Njemci su bili svjesni da ce izgubiti rat 1942. kad se Amerika pridruzila Saveznicima u operacijama oko i na evropskom tlu.) Bilo je ocigledno da se nacisticko jezgro gasi. Ali, ne i da nestaje. Najveci vojni i politicki poduhvat modernog doba imao je "rezervni" plan:

prvo, infiltrirati se u vojno-industrijski i obavjestajni establisment Amerike, kao vodece svjetske sile, i, drugo, osigurati mjesto na Planeti naseljeno cistom "arijevskom" rasom koje ce predstavljati centar "Cetvrtog Rajha".

Sa sadasnjeg stanovista se cini da su oba ova cilja ostala neostvarena. No, da li je to tako?

1. Nacisticki S.S. je pravilno zakljucio da je od americke vlade mocniji jedino multi-milijarderski korporacijski imperij koji je vukao glavne konce iza americke politicke scene. Vodeca dinastija medju

njima, Rockefeller Fondacija, postavila je, izmedju ostalih, Dwight Eisenhower-a za predsjednika i ostvarivala je znacajni uticaj u medijima manipulirajuci javno mnjenje u korist svojih ciljeva.

Rockefeller-i ne samo da su financijski pomagali nacisticku Njemacku, vec je i njihova Standard Oil (danasnji Exxon - najveca naftna korporacija na svijetu) bukvalno snabdjevala gorivom nacisticka osvajanja Evrope. Nelson Rockefeller je (sedamdesetih ujedno i podpredsjednik SAD) ubacio inicijalni broj od 3,000 njemackih agenata u Ameriku dajuci im novi identitet i pozicije u okviru vojno-industrijskog kompleksa. Ova super-tajna operacija nosila je ime PROJECT PAPERCLIP. Nekoliko je vodećih naučnika, iz čuvenog Peenemunde Aerodynamics Institute (koji je napravio rakete V-1 i V-2 koje su sijale teror nad Engleskom), naslo svoje mjesto u americkim kompanijama.

1793. godine je Johann Rockefeller dosao iz Njemacke u SAD kao imigrant i zaceo paklenu dinastiju. Ne zato sto je bio Njemac vec njemacki rasist koji je imao vrlo opasne medjunarodne bankarske okultne veze. 1919. godine Adolf Hitler je pristupio Drustvu THULE ("Crno Sunce" igra prominentnu ulogu kao sakralni arijeviski simbol). Unutrasnje jezgro Drustva sacinjavaju "satanisti". 1934. razgranato Rockefeller-ovo carstvo financijski pomaze novu njemacku politiku rasne superiornosti u kolaboraciji sa teksaskim bogatasem Prescott Bush-em (ocem ex-predsjednika George Bush-a).

Hitlerova druga knjiga (pored poznate "Mein Kampf") zvala se "Novi svjetski poredak". Nacisti jesu zacetnici ideje o specifičnoj korporacijsko-politickoj kontroli nad svijetom. Otto Skorzeny i Njemacka familija Krupp pripadaju ovom elitnom krugu. ("Krupp" korporacija je, izmedju ostalog, proizvodila municiju tokom Drugog Svjetskog rata; ali, nakon rata, kao vecinski vlasnik americkog giganta I.T.T. Corp., financiraju tajne projekte kontrole svijesti putem mikrovalova u Brookhaven National Laboratories u podzemnim bazama ispod Montauk Point, Long Island).

Prema nekim tvrdnjama, spisak korporacija pod "Nazi" utjecajem je izuzetan:

BROWN BROTHER'S HARRIMAN, I.G. FARBEN CHEMICAL CORP., GENERAL ELECTRIC, GENERAL MOTORS (J.P. MORGAN CO.), I.T.T. INTERNATIONAL, STANDARD (EXXON) OIL, BANK OF INTERNATIONAL SETTLEMENTS, ALASKA OIL, DU PONT CHEMICAL CORP!

Nakon inicijalnih 3.000 nacista dovedenih u Ameriku slijedili su drugi. Umjesto javnog djelovanja isli su "underground" i cekali svoj trenutak. Dok je nacisticka ideologija govorila o superiornosti jedne rase, dotle se filozofija americkog drustva zasnivala na ustavnoj tezi da su "svi ljudi rodjeni jednaki". Zbog toga je americko tle stotinama godina sluzilo kao skloniste od represije iz maticnih zemalja. (Nema sumnje da se ovdje, iza scene, vodi sukob za buducnost covjecanstva. Atentat na Kennedy-ja je primjer jedne od izgubljenih bitaka americkih ideala.)

Od Mornaricke Obavjestajne Agencije, koju je vodio Nelson Rockefeller-ov rođjak, Allen Dulles, formira se 1947. Centralna Obavjestajna Agencija - CIA. (Allen je, inace, i rukovodio ovom Agencijom od 1953-61 ostvarujuci presudan utjecaj u vanjskoj politici.) Gotovo polovica pocetnog kadra (300 agenata, uglavnom Bavarski masoni) regrutovana je iz kontigenta nacistickog SS generala Reinhard Gehlen-a. Ratni zlocinac Gehlen je, opet, tokom rata rukovodio obavjestajnim operacijama na Istocnom frontu. Tokom "hladnog rata", umjesto u Nurnbergu, završio je kao šef kontra-spijunaze u vladi Zapadne Njemacke (pod kontrolom CIA-e).

Kada je 1951. demokratski izabran predsjednik Guatemale Juan Jose Arevalo pod pritiskom napustio položaj, izjavio je: "Roosevelt je izgubio rat, stvarni pobjednik je Hitler". Arevala je naslijedio pukovnik Jacobo Arbenz koji je zaveo teror u kome je hiljade ljudi nestalo. Za Arbenz-a se tvrdilo da je pripadnik tajnog okultnog reda. (Doduse i Arbenz-a je skinula CIA kad je njegov teror postao suvise ocit u citavom svijetu.)

Koliko se ovakvih puceva desavalo u zemljama treceg svijeta poslednjih pedesetak godina u kojima je prevladavao rak nacional/socijalistickih diktatura? I da li je stvarno "crv" nacizma nagrizao i americko tkivo svih ovih godina isisavajuci milijarde dolara za svoje "projekte"?

U Bush-ovoj zvanicnoj biografiji mnogo se paznje polaze na cinjenicu da se 1944. prijavio kao pilot u americku vojsku. Zagrebe li se po površini moze se naci podatak da je upravo te godine americka vlada zamrzla sve funkcije i sredstva njegovog oca koji je otvoreno saradjivao sa neprijateljskim nacistickim rezimom. Drugim rijecima, jedini nacin da se ublazi izdajnicka djelatnost bio je poslati sina da se bori pod americkom zastavom (ali ne u Evropu nego na Daleki Istok). 1976. godine George Bush postaje direktor CIA-a (uzgred, on je i clan okultnog drustva Skull & Bones osnovanog u Njemackoj). 1988, tokom svoje predsjednicke kampanje, Bush je znacajno poguran od Gehlen-ove

organizacije, Svjetske Anti-Komunističke Lige i P-2 Loze (gotovo zaboravljene masonske loze koju su prije dvadesetak godina "razvlacile" sve svjetske novine zbog pokusaja puca u Italiji).

Otkud to stalno pominjanje Bavarskih okultnih drustava i masona?

Vec dvije hiljade godina na tlu Bavarske se javljaju okultna i sotonska udruzenja: Bavarian Illuminati, Bavarian Thule Society, Rosicrucian Order of Bavaria, Bavarian Vril Society, Bavarian Skull & Bones Society, Bavarian Nazi Party... Jos od Rimske okupacije drevnog Egipta, Bavarija je sluzila kao vojni centar imperija. Duboko okultni Bavarci su usvojili sotonisticke rituale od svojih starijih "egipatskih kolega" prenoseci ih u Rim i Njemacku.

Nakon Rimskog carstva Evropa tone u sredovjekovni mrak u cijem je sredistu "Trojna Alijansa": Italija, Austro-Ugarska i Njemacka.

Idu dva svjetska rata (sa poznatim ulogama).

Period hladnog rata i devedesete su obilježene grandioznim podzemnim projektima u Americi. O njima vise u kasnijim priložima, a sada ih samo pominjem: Montauk (Long Island), Area 51 (Nevada), Dulce (New Mexico) i Medjunarodni aerodrom u Denveru (gle "slucaja", pa o njemu je bilo rijeci prije nekoliko mjeseci kao o kontrolnom centru za Novi Svjetski Poredak - "New World Order").

2. Drugi Rockefeller-ov rođjak, John Foster Dulles (Allen-ov stariji brat), bio je ministar vanjskih poslova SAD-a pod Eisenhower-om (1953-59), prije toga savjetnik američke vlade na mirovnoj konferenciji poslije Prvog Svjetskog rata, pripremao Osnivacku Povelju OUN, te član američkih delegacija na konferencijama poslije Drugog Svjetskog rata.

Na mirovnoj konferenciji u decembru 1945 (prema njegovom memoarskom tekstu), John Dulles je postavio direktno pitanje Josifu Staljinu: "Gdje se nalazi Hitler?" Staljin je, odmahnuvši rukom, odgovorio: "Vjerovatno u Spaniji ili Argentini"?!

Decembar 1945!

Ako je neko bio kvalifikovan da odgovori sta se desilo sa drugim Antikristom, Adolfom Hitlerom, to je bio vodja sovjetskih komunista (koji, opet, nije puno zaostajao po "renomeu"). Staljin je dnevno bio u kontaktu sa Zukovom koji je prije Amerikanaca usao u Berlin i upao u Hitlerov podzemni bunker. Kao sto je poznato filmski zapis o ocekivanom trofeju, mrtvom Hitleru, Evi i uznoj sviti, nije nikad ugledao svijetlo dana. Jednostavno zato jer Hitlerovog tijela tamo nije ni bilo.

Pretpostavimo da je autentican ovaj razgovor Dulles-a i Staljina. Koji je moguci drugi scenarij i sta se stvarno odigralo?

Hitler ostavlja tijelo svog daljeg rođjaka u bunkeru; Rusi na nalaze ocekivani trofej te zataskavaju stvar. Amerikanci u prvo vrijeme nemaju podatke, a poslije ih ne objavljuju. Hitler, zadnjih godina rata, vec uveliko bolestan i tronuo, ne predstavlja opasnost kao individua. Biva prebacen sa uzim krugom politicara, generala i naucnika na "jug", na sigurno. Njemacka vojna masina je rasprseno. Rat je okoncان. Historija je napisana. Svijet se raduje zavrsetku rata u Evropi (a cetiri mjeseca kasnije i na Dalekom Istoku). Dokumenti se zatvaraju i prasina pocinje da pada po njima. U skolama se uci ono sto se smatra odgovarajucim.

"Jug"!

Vratimo se historijskim faktima.

Pocetkom 1838. Njemci pocinju slati svoje prve misije na Antarktiku, u region Queen Maud. 1873. parni brod "Gronland", financiran od strane German Society of Polar Research, sa kapetanom Eduard Dallman-om, otkriva novu rutu za Antarktiku. Slijedi ih 1910. Wilhelm Filchner sa brodom "Deutschland" i 1925. dr Albert Merz u brodu "Meteor". Sa dolaskom Hitlera na vlast Antarktiku se pocinje tretirati kao jedan od teritorija na kojima nacisti pokazuju svoju agresivnost i demonstraciju Njemacke kao "supersile".

Alfred Ritscher predvodi najznacajnu polarnu ekspediciju 1938. u nosacu aviona "MS Schwabenland". Po dolasku na Antarktiku, avioni "Passat" i "Boreas" su precizno skenirali 600.000 kvadratnih kilometara (11.000 slika) i teritorij proglasili njemackim. Hiljade njemackih zastavica sa

svastikom je baceno na ledena prostranstva Antarktika. Citava teritorija dobila je novo ime: "Neu Schwabenland" (asocirajući na region na jugu Njemacke).

Ono sto posebno intrigira je da je ekspedicija otkrila velike teritorije bez leda sa jezerima i znacima vegetacije u sredistu Antarktika. Geolozi kazu da je ovaj fenomen nastaje zahvaljujuci toplim podzemnim izvorima. Takvi teritoriji su posebno obilježeni kao naseljivi.

(Vecina teritorija "Neu Schwabenland"-a je promijenila ime sporazumom iz 1957. Na primjer, Queen Maud Land, Princess Martha Coast, Princess Astrid Coast... Medjutim, starije mape jos uvijek nose njemacka imena, a nove mape su zadržale suzeni teritorij "nove svabije" kao i neke planinske vijence.)

Od ove tacke u historiji informacije pocinju ponovo da se kriju i na površinu isplivavaju individualna svjedocanstva i nagadjanja. Medjutim, vecina upucuje na slijedece:

Uoci samog pocetka rata, te prvih godina rata, biljezi se visoka frekvencija njemackih konvoja, zasticenih podmornicama, prema Antarktiku. Brodovi prevoze gradjevinsku masineriju, opremu i materijal. Navodno, sa prvim godinama rata, zarobljenici se odvoze na Antarktiku da rade na podzemnim bazama.

Nacisticki inzinjeri su, naravno, imali iskustva sa podzemnim bazama: Nordhausen kompleks u Harz-u kao i Kahla kompleks u Thuumlringen-u.

Srediste projekta na Antarktiku je, pak, "Baza-211" ili Neu Berlin.

Zadnji dani aprila 1945. Hitler, Martin Boorman, Eva Braun i jezgro "Nazi" vodjstva bjeze na Antarktiku.

Navodno je objavljena knjiga njemackog pilota iz zadnjih dana rata. Devetnaestogodisnjak sa kopilotom slijece na berlinski aerodrom da napuni gorivo u predahu izmedju dvije borbe. Berlinu se priblizavaju Rusi sa istoka i Amerikanci sa zapada. Artiljerija tuce po Gradu. Iznenada, pilot ugleda skupinu ljudi koji se krecu prema parkiranom avionu na poletnoj pisti. Jasno raspoznaje firera, Evu i neke od visokih nacistickih funkcionera. Njihov avion ima prioritet. Ubrzo odlijecu u pravcu Danske. Tih dana Danska je jos bila pod nacistima. Pretpostavke kazu da su se odatle Hitler i svita ukrcali u jednu od podmornica i uputili ka Bazi-211.

Da se opet vratimo dostupnim i provjerljivim podacima.

Završna kalkulacija o njemackoj podmornickoj floti je pokazala misteriozni "manjak" od vise od 100 podmornica. Medju njima je bio veliki broj visokotehnoskih podmornica klase XXII koje su mogle izdržati pod vodom hiljade milja. (Da li su i one završile na Antarktiku?)

Drugo, 26. aprila 1945. poslednji konvoj nacistickih brodova napusta njemacke teritorijalne vode i upucuje se ka Antarktiku. Medju njima su i podmornice U530 sa kapetanom Otte Wehrmut-om i U977 sa kapetanom Heinz Schaumlffer-om. Poslednji vizualni kontakt sa konvojem je istog dana kod Christiansund-a. Saveznici pokusavaju da zaustave konvoj na Juznom Atlantiku, ali bivaju porazeni.

Trece, 17. avgusta 1945. gorepomenute njemacke podmornice dolaze prazne u Argentinu i predaju se sa nekoliko clanova posade (mozda im nije bio odobren pristup u Novom Berlinu ili nisu zeljeli ostati?). Americki obavjestajci lete u Argentinu, ispituju ih i, navodno, Njemci nisu voljni da govore.

Zvanicna je verzija da nisu znali da je Njemacka kapitulirala u maju (sto je malo vjerovatno, jer su imali radio)

Stvari se komplikuju. Obavjestajci saznaju stvari koje, ocito, nisu za siru javnost. Da li je rat završen za Ameriku?

Vise od godinu dana nakon afere sa podmornicama Amerika lansira golemu vojnu operaciju prema antarktickom ledu. Komanda je u rukama legendarnog admirala Richard-a Byrd-a. Operacija "Highjump" ukljucuje 13 brodova, jedan nosac aviona, transportere, vojnu opremu, 4.000 vojnika. Jedina zvanicna izjava o svrsi operacije je da zele da se "...testiraju novi materijali pod ekstremnim Antarktickim uslovima"...

Ocekivano vrijeme trajanja: 6-8 mjeseci.

27. januara 1947. vojska se iskrcava u postojećoj misiji "Ross Sea", kreće se zapadnom antarktičkom obalom prema sjevernom dijelu i Neu Schwabenland-u. Nakon manje od tri sedmice boravka na ledenom tlu, Byrd se vraća (povlači?) u SAD. U javnosti se ekspedicija proglašava uspjehom, admiral dobija odlikovanje...

(Pretpostavlja se da je nakon nekoliko uzastopnih bitaka u zraku i na ledu, admiral uzmaknuo.)

Jedini intervju koji je Byrd dao samo dan nakon povlačenja argentinskom novinaru sadržavao je izjavu da: "...je bilo neophodno da Amerika poduzme akciju protiv neprijateljskih vojnih aviona koji su dolazili iz polarnog regiona..." i da će u "...slučaju novog rata, Amerika biti napadnuta sa avionima koji će letjeti između polova nevjerojatnom brzinom..."

Već slijedeći dan cenzura je obavila sve izjave admirala. Podvrgnut je uobičajenom vojnom postupku i do kraja života se nije javno izjasnjavao o ovim događajima.

Navodno je po povratku u Washington imao susret sa Predsjednikom i šefom Generalstaba od kojih je ultimativno tražio da Antarktik bude u dometu termonuklearnih projektila...

Antarktik je posljednjih decenija zaštićen Sporazumom u kome su se svi potpisnici složili da izbjegavaju vojne operacije. Do godine 2000.

Podzemne baze – Dulce (9)

Houston, 9.5.99

A. 1898. godine se osniva Bechtel, danas najveća građevinska i inženjerska firma u SAD i svijetu (neki kažu i šire !?)

Bechtel je u svom dijelu, koji nije otvoren očima javnosti, supertajni međunarodni korporacijski oktopus. Tvrdi se da je on "Vlada u sjeni" unutar CIA-e. Najvažniji položaji u američkoj vladi rezervisani su za ex-Bechtel "dužnosnike".

B. Početkom 1947. godine izgrađen je put pored današnje vojne Dulce baze, New Mexico. Kao pokrivač se pominjala pilana i prerada drveta. Međutim, preradjeno drvo nikada nije izašlo odavde. Put je kasnije uništen.

C. Američka avijacija je sponzorirala istraživanja u izgradnji podzemnih konstrukcija tokom pedesetih putem RAND korporacije. Među prvim javnim fotografijama masine za izgradnju podzemnih tunela je ona iz 1959. Rand Report je objasnjavao kako se se odvijali zamasni vojno-konstruktivski projekti upotrebom ovih masina.

Desetine patenata je prijavljeno Američkom Patentnom Zavodu šezdesetih i sedamdesetih iz Los Alamos (New Mexico) National Laboratory. Među njima i oni za "Termo-nuklearne podzemne masine za tunele" koji, po principu podzemnog crva, buse kamen i zemlju ostavljajući betonirane tunele i prostorije iza sebe.

Cini mi se da su A., B. i C. dovoljan okvir za priču o podzemnim bazama ispod američkog tla: tu su korporacijski giganti i vlada (dakle, pare i "nacionalni interesi"), američka avijacija (konkretni vojni projekti i tajnovitost), Los Alamos (nauka i orudja)...

Teze za danas su slijedeće:

- Američko tlo je, na desetinama i stotinama metara dubine, ispresijecano mrežom podzemnih baza, tunela, laboratorija i prolaza;

- Ovaj proces intenzivno traje preko pedeset godina u novije vrijeme. Prilikom gradnje (busenja) nailazilo se na prirodne tunele, pećine, prolaze... Ali, prema nekim tvrdnjama, i na one koji su napravljeni u prošlosti, od strane drugih bića, iz daleke planetarne historije;

- Procesi koji se odvijaju u pojedinim bazama predstavljaju supertajnu za nas koji hodamo po površini; x-files i naučna fantastika postaju naučnim faktima;

US News and World Report je u broju od 7.8.89. objavio tajni plan za djelovanje američke vlade u slučaju katastrofe. Prema Planu (COG - Continuity of Government), vladina Agencija (Defense Mobilization Planning Systems Agency) koja odgovara samo predsjedniku, se brine da, u slučaju nuklearnog napada ili Armagedona, američki komandni sistem prezivi i funkcionise. Četrdeset šest vodećih funkcionera zajedno sa predsjednikom bi bili evakuirani u 50-ak podzemnih bunkera u 10 različitih regiona SAD međusobno povezanih satelitskim i zemaljskim vezama.

I, tu nema ništa neobično. (Kinezi imaju svoju podzemnu mrežu ispod Pekinga koja veže kuće lidera, vladu, centralnu banku i generalstab. Rusi još i više.)

Pitanja se počinju pojavljivati kada se pretpostavi kolika je mreža iskopanih baza i tunela. Pedeset godina su masine neprestano busile ispod površine. Posada od 35 ljudi na jednoj masini teskoj 95 tona sa borerom od preko 100 metara! Iza nje ostaje betonirani prolaz ili odaja promjera od 15 ili više metara.

Slijede dva svjedocanstva:

1. Radio stanica KVEG u Las Vegasu imala je za gosta Bob Lazara, atomskog fizicara koji je radio u čuvenoj vojnoj bazi Area 51. Emisija je išla uživo, Bob Lazar je objašnjavao projekte u kojima su dijelovi američkog vojnog establišmenta saradivali sa vanzemaljcima (!). Na telefon se javlja slusalac sa slijedecom pričom:

"Mi smo građevinski radnici...od nas sedmorice u grupi, dvojica smo voljni da damo zvanične izjave. Postoji mnogo više od tunela dole. Sve što možete zamisliti je ispod zemlje... Znam, jer sam sam učestvovao u gradnji... instaliranju..."

Pored te baze (Area 51), postoje slijedeći podzemni objekti: Dulce, Sunspot, Datil, Corona, Taos Pueblo i Albuquerque (svi New Mexico); u Koloradu su Delta, Grand Mesa, i Colorado Springs; u Kaliforniji su Needles, Edwards AFB, Tehachapi Mountains, Ft. Irwin, Norton AFB i Morongo Valley; šest ih je u Nevadi - Blue Diamond, Nellis AFB, Groom Lake, Papoose, Quartzite i Tonopah."

2. Tih gradac Dulce sa samo 900 stanovnika i jednim hotelom smješten je na sjeveru New Mexico-a. Nema turista, ali, prema sve učestalijim izjavama (vidi: Cosmic Top Secret, William Hamilton III) Dulce nosi skrivitu tajnu. Navodno, pod zemljom je zajednička biogenetska laboratorija vlade i vanzemaljaca u kojoj se odvijaju bizarni eksperimenti na ljudima i životinjama.

Slijede svjedocanstva ljudi sa površine. Po meni, najinteresantnije je ono koje dolazi od službenika osiguranja Thomas C. koji je bio visoko rangiran u zajedničkoj hijerarhiji. Nakon godina provedenih u Dulce i drugim bazama, odlučio je da dezertira i ponese niz dokaza (fotografije, projekti, predmeti i sl.) sa sobom. Njegove video kasete se mogu naručiti na američkom tržištu.

Koristeci malu kameru, Thomas je napravio preko 30 fotografija u okviru visekatnog podzemnog kompleksa. Prikupio je dokumente i video traku iz sigurnosne kamere iz Kontrolnog Centra koja je snimala hodnike, laboratorije, vanzemaljce (!), i zaposlene. Napustio je objekt, napravio pet kopija i sakrio originale. Kada je otisao kući po ženu i djecu tamo je već bio kombi sa vladinim agentima. Shvatio je da ga je izdao K. Lomas (jedan od kolega kojem se ispovjedio). S obzirom da je znao da će se sigurno provesti biološki eksperimenti na njima, odlučio je da se skriva. Ovo se desavalo prije desetak godina.

Thomas je danas u pedesetim godinama. Karijeru je započeo tajnim treningom u fotografiji u podzemnoj bazi u državi West Virginia. Sedam godina je radio za Američku avijaciju. 1971. odlazi da radi za Rand Corp. u Santa Monica, California, da bi 1977. bio prebačen u Dulce bazu.

U to vrijeme, kolega istraživač, također zaposlen kao službenik osiguranja u Sante Fe-u, privatno je istraživao UFO fenomene i djelovanje Masonskih i Wicca grupa u regionu. Oni su zajedno odgledali Thomas-ove fotografije, videa i dokumente iz Dulce baze. Crteži koji su kasnije napravljeni po tome kasnije su cirkulirani u UFO zajednici pod nazivom "Dulce Papers".

Dulce baza je napravljena na nekoliko podzemnih nivoa. Što se spušta nize potrebne su posebne dozvole za kretanje; smanjuje se broj ljudi koji se mogu kretati na dubljim nivoima. Thomas je posjedovao ULTRA-7 dozvolu što znači da je mogao da ide do sedmog nivoa ispod zemlje.

"Ja sam znao za sedam sub-nivoa, ali ih je možda bilo još... Vecina vanzemaljaca su na nivoima 5, 6 i 7... Njihove prostorije za smještaj su na petom nivou. Jedini znak na engleskom jeziku nalazi se u satl-stanici na kojem piše: "Za Los Alamos" (Od Dulce baze do baze u Los Alamosu je oko 150 km.)

Veza ide od Dulce baze do baze Page (Arizona), zatim do slijedeće podzemne baze ispod Area 51 (Nevada). Drugi pravci su prema bazama: Taos, Datil i Carlsbad (New Mexico), Colorado Springs i Creed (Colorado).

Postoji bogata mreža u kojoj operira podzemni satl koji se siri u globalni sistem tunela i podzemnih gradova.

U Dulce bazi vecina znakova na vratima i hodnicima su na jeziku vanzemaljaca ili na univerzalnom slikovnom jeziku koji je razumljiv i ljudima i vanzemalcima.

Nakon drugog nivoa svi bi bili izmjereni goli, a onda bi dobili uniformu. Posjetioci su imali krem uniforme sa rajferslusom. Tezina osobe bi bila stavljena na kompjutersku osobnu kartu svaki dan. Ako bi se primjetila promjena u težini većoj od tri paunda (oko 1,5 kg), fizički pregled i x-zracenje bi slijedilo.

Vage za težinu su postavljene ispred svih delikatnih oblasti te su ugrađene u pod ispred prolaza i kontrolnih panela. Osoba bi postavila svoju kompjutersku kartu u slot, ukucala brojcanu sifru. Tezina i kod se moraju poklopiti da se vrata otvore. Neslaganje daje znak za uzbunu.

Nikome nije dozvoljeno da nesto nosi u osjetljivim dijelovima baze. Sve što ulazi se pregleda na traci putem x-zraka. Isti metod je i kod napustanja baze.

Liftovi se kontroliraju magnetno; nema kablova. Magnetni sistem je unutar zidova. Ne postoje normalne elektricne kontrole. Sve je kontrolirano naprednom magnetnom tehnikom, ukljucujuci osvjetljenje. Nema regularnih sijalica. Tuneli su osvjetljeni fosforim jedinicama.

Nivo jedan sadrzi garazu za održavanje prolaza i podzemnih ulica. Nivo 2 ima garaze za vozove, satlove, masine za kopanje tunela i za održavanje diskova.

Na nivou 4 su u toku proucavanja na ljudskoj auri, kao i aspekti telepatije, hipnoze i snova. Saznalo se, izmedju ostalog, kako odvojiti bioplazmicko tijelo od fizickog tijela (!?) ljudi i kako postaviti matricu "vanzemaljskog identiteta" u ljudsko tijelo nakon odvajanja ljudske duse!

Nivo 6 je privatno nazvan "Hol nocne more". Sadrzi geneticke laboratorije gdje se odvijaju pokusi na ribama, pticama i misevima. Zivotinje ne sliche svojoj originalnoj formi. U nekoliko kaveza su ljudi sa vise ruku i nogu te humanoidi koji nalice na slijepe miseve visoki do 2 m.

Vanzemaljci su naucili ljude mnogo o genetici; stvari koje su korisne i one koje se opasne.

Greys (vrsta vanzemaljaca) i reptiloidi (drugi tip vanzemaljaca) su visoko-analiticki i tehnoloski orijentirani. Imali su drevne konflikte sa Nordijcima (treca vrsta humanoidnih vanzemaljaca) i možda se ovdje pripremaju za neki buduci konflikt. Intenzivno rade na kompjuterskim i bio-inzinjerskim naukama; sa naseg stanovista cine nehumane eksperimente prema drugim vrstama.

Osnovne vladine institucije koje su ukljucene u genetska istrazivanja (tzv. genom projekti) su pripadnici: Ministarstva za Energiju (osobito Nevada test lokacija), Nacionalni Zdravstveni Institut, Nacionalna Naucna Fondacija, Medicinski Institut Howard Huges i Dulce Podzemna Laboratorija kojom upravlja DOE. Vodja genetskih projekata za Los Alamos i Dulce je Larry Deaven.

Uobicajeni oblik reprodukcije je poliembrionij. Svaki embrij se dijeli na 6 do 9 individualnih jedinica uz pomoc "formule" - kombinacije plazme, deoksihemoglobin, albumin, lizozim, cation, amniotski fluidi i dr.

Cesto sam, (prica Thomas), krecuci se sedmim nivoom, nailazio na kaveze sa ljudima. Red za redom, hiljade ljudi sa tragovima genetskih manipulacija, ukljucujuci i humanoidne embrije, su drzani u hladnjacama. Najcesce su bili nepokretni, ali povremeno su plakali i molili za pomoc.

Nama je bilo receno da su nepovratno poludjeli te da su bili ukljuceni i visokorizicne projekte testiranja droga za liječenje ludila. Receno nam je da nikada ne razgovaramo s njima. U pocetku smo vjerovali u pricu. Napokon je 1978. mala grupa zaposlenih otkrila istinu. Tako su zapoceli Dulce ratovi.

Vanzemaljci ne zeleva zemlju, zlato, minerale ili vodu. Cak ni ljudski ili zivotinjski zivot. Ono sto oni zeleva je magnetna (zivotna?) sila koja struji oko i kroz planetu Zemlju! Vanzemaljci koriste ovu magicnu moc na nacin nepoznat nama.

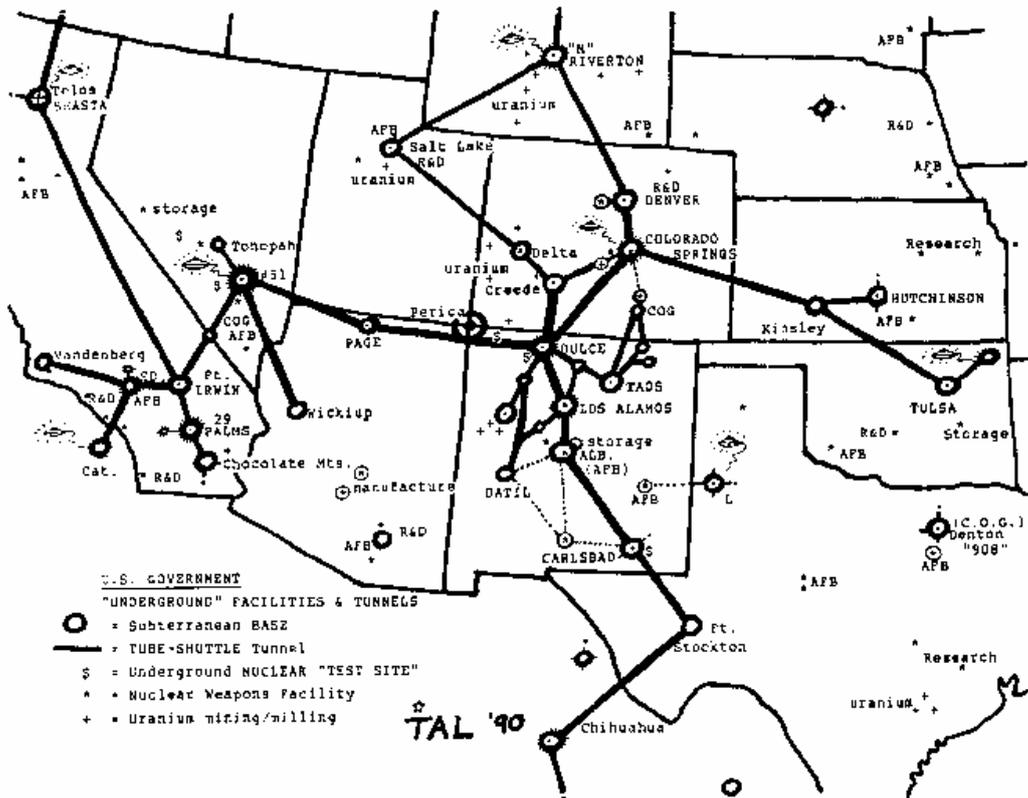
Ovu silu oni smatraju vaznijom nego bilo sta na nasem globusu."

(Navodnici, kraj Thomas-ove price.)

Kako svariti ili povjerovati u ovu pricu?

U prilogu je "Mapa podzemnih objekata i tunela" u jugozapadnom dijelu Amerike (onom o kom je danas bilo rijeci). Detaljno je prikazan pravac tunela, vojne baze koje su spojene satlom i podzemne laboratorije.

Tzv. "letece tanjire" danas nismo ni pominjali jer bi bili samo dekoracija intrigantnoj Thomas-ovoj prici koja ide puno dalje.

Slika 6: Reprodukcijska mreza podzemnih baza povezanih podzemnim tunelima na jugu SAD.

"James Bond" (10)

Houston, 2. juni 1999.

Dragi prijatelj Djidji je, za svog boravka u Americi, osnovao kompaniju "James Bond". Filmovi sa zaposlenim u "Sluzbi njezinog velicanstva" jos uvijek obrcu pare. A nas Britanska Tajna Sluzba sa modernim i stvarnim James Bond-ovima na trenutak vraca na zemaljske teme.

Dvojica bivskih britanskih spijuna izazvali su buru u obavjestajnim krugovima Evrope.

Slucaj prvi: David Shayler

David je radio za MI5 (britanska domaca obavjestajna sluzba) od 1995-1997. Nezadovoljan neefikasnoscu i nezakonitoscu rada bjezi 1997. u Francusku. U intervjuima je iznio dio tajnih podataka do kojih je dosao radeci za sluzbu. Biva uhapsen i zatvoren. Srecom, francuski sud odbija britanski zahtjev za izrucenje gdje bi ga cekao dugogodisnji zatvor. (Sire na njegovom sajtu <http://www.shayler.com>)

Tvrdnje:

- MI5 je redovno prisluškivao clanove britanske Kraljevske porodice,
- MI6 (britanske obavjestajna sluzba za inostranstvo) je organizovala neuspjesni atentat na Gadafija,
- MI5 je, medju gomilom dosjea, vodila poseban i za John Lennon-a

Slucaj drugi: Richard Tomlinson

Jos jedan tridesetogodisnjak, sa stazom u MI6 od 1991-1995. Tokom rada je cesto upozoravao na nepravilnosti u radu Sluzbe da bi 1995. bio otpusten. Rodom Novozelandjanin, Tomlinson je, nakon Cambridge-a i diplome u aeronautickom inzenjeringu, regrutovan u Tajnu Sluzbu. Završava specijalnu obuku za elitnu komandosku jedinicu. Radio je u Moskvi, Bosni i na Bliskom Istoku.

Nakon napustanja MI6 pise knjigu i, naravno, završava u zatvoru zbog otkrivanja tajni. Zabranjen mu je ulazak u Francusku (epizoda sa francuskom sluzbom DST koja mu nije dozvolila da se pojavi na TV), izbacen je iz aviona koji je sa Novog Zelanda trebao odletjeti za Australiju (novozelandski NZSIS ga nije pustio na australijsku TV), i, na koncu, CIA ga je vratila iz Amerike onemogucivši mu intervju na NBC-u. Mr. Tomlinson danas zivi u Svicarskoj.

Tvrdnje:

- MI6 je 1992. imala sluzbeni prijedlog tri nacina za atentat na Milosevica (prvi, obuka Milosevicevih protivnika u Srbiji; drugi, slanje komandosa da izvrše atentat; treci, izazivanje auto nesrece u Zenevi, ispred tunela, zasljepljivanjem vozaca) - skandal je izbio zbog toga sto se od ovoga odustalo;
- MI6 je bila umijesana u smrt princeze Diane i Dodi Al Fayed-a (atentat je izveden na oprobani, goreopisani, nacin; Tomlinson je, takodje, razotkrio sefa sigurnosti u hotelu Ritz te novinarskog paparazzi-ja da su na platnoj listi Tajne Sluzbe) - jasno, Britanci nisu mogli dozvoliti mogucnost da potencijalni nasljednik na britanski presto ima oca muslimana (dosta im je bilo problema sa promjenom vjere kad je Elizabeta Prva bila ustolicena kao prvi protestant nakon vjekovne vladavine katolika);
- prije tri sedmice, sredinom maja, Tomlinson je objavio, na Internetu, listu sa imenima i adresama od preko stotinu britanskih spijuna sirom svijeta (zaprepasteni britanski ministar Robin Cook je javno optuzio Tomlinson-a).

Obojica prijete sa daljim objavljivanjem prijavog vesa ukoliko im se ne dozvoli slobodan ulazak u Britaniju i prestanak pracenja.

Prije nekoliko mjeseci sam, na Internetu, među udarnim domaćim (američkim) vijestima tog dana, pročitao obavijest o smrti Philip Corso-a. Naizgled ništa čudno: gospodin Corso je bio u svojim sedamdesetim godinama i ljudi tada umiru od "masivnog srčanog udara". Drugo, pukovnik Philip Corso imao je zavidnu vojničku i političku karijeru i Amerika drži do svojih istaknutih figura.

Ipak...Vijest zavrijedjuje više pažnje.

Biografija vremesnog gospodina bila mi je dobro poznata: od 1942. stacioniran je kao mlad kontraobavjestajac u Evropi (kraj rata dočekuje u Italiji); ponovo, kao obavjestajac, radi u stabu generala MacArthur-a tokom Korejskog rata. Tokom pedesetih, sada već kao pukovnika, američki predsjednik Dwight Eisenhower ga drži kao člana moćnog Savjeta Nacionalne Sigurnosti (NSC). Za predsjednikovanja Kennedy-ja (1961, 1962. i 1963.) Corso provodi najinteresantnije godine svoje karijere: rukovodi Odjeljenjem Istraživanja i Razvoja u Američkoj Armiji. Nakon toga ide u američki Kongres da radi za vrlo utjecajnog senatora Strom Thurmond-a (koji je, opet, proveo najviše vremena vodeći Senatske Odbore za nacionalnu sigurnost) te senatora Richard Russel-a (člana Warren-ove Komisije, koja je istraživala okolnosti pod kojima je ubijen Kennedy).

Razlog zbog kojega sam proučio autentičnost Corso-ove biografije bila je njegova knjiga: "The Day After Roswell". Tvrdo-korično izdanje knjige je iz 1997. (sa predgovorom senatora Thurmond-a u kojemu sa pijetatom govori o svom saradniku); u džepnom izdanju, 1998, predgovor je povučen (ne zbog netočnosti u faktima, već zbog toga što sadržaj knjige, ipak, "nije bio za siru javnost").

Knjiga "Dan poslije Rozvela" predstavlja konačno, na faktima zasnovano, razrješenje kontroverzije koja je decenijama okruživala misteriozni udes "neidentifikovanog letećeg objekta" u Rozvelu, New Mexico, 1947. godine.

Serijski dokumenata koja je tek sada postala pristupačna skidanjem etikete "Strogo povjerljivo" i "Vojna tajna" te lični udio Corso-a u sudbini predmeta nadjenih na i u letjelici, baca sasvim novo svjetlo na svjetski razvoj u posljednjih pedeset godina. Ne samo da je, prema Corso-u, UFO postojao, već je, zahvaljujući procesu ireverzibilnog inženjeringa, američka vojska uspjela razviti ključne industrijske poluge kao:

- mikroprocesorska tehnologija zasnovana na čipu,
- optička vlakna,
- lasere,
- super-provodljivost.

Nakon toga, ove nove tehnologije su prosljeđene gigantima američke ekonomije za komercijalnu upotrebu.

Corso razotkriva sokantnu ulogu američke vlade i pojedinih njenih segmenata (vojnih, obavjestajnih i civilnih) u prikrićivanju informacija o vanzemaljcima i njihovoj tehnologiji. Naravno i on je pripadao uskom krugu koji su neposredno rukovodili procesom u posljednjih pedeset godina. Glavna odlika knjige je da daje imena generala, naučnika i političara upletenih; datume i mjesta održavanja sastanaka; detaljan opis predmeta i tehnologije i put kojim su američke laboratorije isle dok nisu izbacile kopije u američkoj vojsci i na komercijalnom tržištu.

1. O udesu u Rozvelu:

Prve sedmice jula 1947, u pustinji kraj Rozvela, leteci disk sa četvoricom članova posade, doživio je udes. Trojica bica, visine metar i dvadeset, sivkaste boje kože, glava neobicačno velikih u odnosu na tijela, stradala su na mjestu. Jedan je preživio; kada je vojna policija iz 509-e zrakoplovne brigade stigla na mjesto udesa, jedan od policajaca je pucao i ranio ga.

Kasnije je prebačen u bolnicu i nakon nekog vremena umro. Prvih šest sati u lokalnim novinama su objavljene vijesti o UFO incidentu sa izjavama mještana, policajaca, vatrogasaca, čak i predstavnika za štampu vojne brigade. Nakon toga, stizu visoka vojna lica iz Vasingtona, sve se zataskava. Tijela Greys-a (to je danas uvrijeđen naziv za njih), predmeti te UFO letjelica su djelomično prebačeni u sva tri roda američke vojske: zrakoplovstvo, mornaricu i kopnenu vojsku. Ili, konkretnije, u Fort Bliss, Texas, zatim Wright-Patterson bazu i Fort Riley, Kansas.

(Igram slucaja, Corso je bio u Fort Riley-u kao major te godine i vidio je tijela vanzemaljaca iste noci kada su stigli vojnim konvojem.)

2. O pocetku rada u Pentagonu

General Arthur Trudeau ga je, prvi dan po dolasku Corso-a u Pentagon, zaduzio sa ormarom punih stvari koje su nadjene u Rozvelu uz komentar:

"...njihova vrijednost je nemjerljiva. Zrakoplovstvo (Air Force) ih zeli, jer misle da pripada njima...Mornarica misli da mora imati sve sto ima i Zrakoplovstvo. CIA ih hoce da bi ih mogla proslijediti Rusima... Phill, od tebe hocu plan... sta imamo u rukama... i kako to mozemo iskoristiti, a da pri tome ne padne u pogresne ruke."

3. O laserskom skalpelu

Medju prvim predmetima koje je zapazio bila je "...naprava nalik na kratku baterijsku lampu, sa samostalnim izvorom energije. Kada bi je uperili prema zidu, na zidu se vidio tanki krucic crvenog svijetla, mada svjetlosni snop nije polazio iz naprave.

Ako bi se preslo nekim objektom ispred svijetla, on bi prekidao snop i nakon nekog vremena poceo bi se pusiti. Vremenom smo shvatili da je to neka vrst sjeciva... jednom prilikom, igrajući se sa dimom ispred naprave, citav snop je poceo da dobija oblik... Ono sto je bilo nevidljivo postalo je kruczno, supertankog oblika...

Nekoliko godina kasnije smo postali svjesni da je ovo sjecivo-skalpel koristeno u eksperimentima vanzemaljaca na desetinama hiljada krava sirom Amerike... kojima su uklanjali kompletne organe kirurskom preciznoscu ("cattle mutilations" sezdesetih i sedamdesetih u drzavama jugozapadne SAD).

4. O zataskavanju

General Roger Ramey, komandujuci 509-e zrakoplovne, naredio je majoru Jesse Marcel-u da povuce svoju pricu o "letecim tanjirima" i da pozira za novinski foto sa ostacima balona za vremensku prognozu. Tako je, dan poslije Rozvela, istina zataskana.

Major Marcel, obavjestajac koji je bio prisutan udesu, progovorio tek 1971. U medjuvremenu se general Ramey pobrinuo da angazira kompletan obavjestajni i kontraobavjestajni aparat u prikriivanju istine, zasnovan na prijeljama i ubistvima. Kada je tajnost osigurana, slucaj je predat glavnokomandujucem avijacije SAD, generalu Nathan Twining-u.

5. O generalu Twining-u

Predsjednik Truman potpisao je nalog generalu Twining-u da licno ode u New Mexico da istrazi istinu o udesu i podnese mu direktan izvjestaj. Inicijalni izvjestaj je potvrdio postojanje vanzemaljskih predmeta i bica. Predmeti su analizirani, selektirani i priredjeni za distribuciju razlicitim vojnim ustanovama i rodovima vojske. Na bicima je izvršena autopsija u potpunosti tajnosti.

General Twining svoj raport predsjedniku pocinje sa: "... Leteci tanjiri ili UFO nisu iluzije... vec nesto realno i stvarno... a ne fiktivno." (Izvjestaj je prije dvije godine de-klasificiran kao visoka vojna tajna i dostupan je javnosti.)

6. O sastanku kod Trumana

"Mi smo u sosu ovdje. Nate Twining kaze da ne zna sta je ta vrazja stvar osim da ce se, ako se Sovjeti domognu toga, citava istorija promijeniti...", govorio je Truman najblizim saradnicima.

"Ovo je kao projekat Manhattan, gospodine predsjednice", sugerisao je admiral Hillenkoetter, direktor CIA. "Ono je bio rat. Nismo mogli reci nikome. I ovo je rat. Ista stvar. Skrivacemo to i od same Vlade."

"Da li cemo ikada reci svome narodu sta se uistinu odigralo?", pitao je Truman.

Tajac.

"Well", President Truman said. "Do we?"

7. O "Majestic 12"

Tih ljetnih dana 1947. započelo je prikrivanje najveće vojne tajne u historiji i menadžment američkog odnosa sa vanzemalcima. Sredinom septembra Truman je formirao super-tajnu "Grupu 12" u kojoj su se nalazili:

Roscoe Hillenkoetter, direktor CIA; James Forrestal, ministar odbrane; general Nathan Twining, načelnik Avijacije; profesor Donald Menzel, astronom sa Harvarda i kriptografski ekspert; Vannevar Bush, šef Armijskog Istraživanja i Razvoja; biolog Detlev Bronk, predsjednik Nacionalnog Istraživačkog Savjeta; general Robert Montague, komandant Fort Bliss-a i White Sands-a; Gordon Gray, sekretar Armije i upravitelj psihološkog odjela CIA; Sidney Sours, direktor Nacionalnog Sigurnosnog Savjeta; general Hoyt Vandenberg, ex-direktor CIA i budući komandant Avijacije; avio-inženjer Jerome Hunsaker, direktor NACA (prethodnica NASA); i Lloyd Berkner iz Armijskog Odbora za R&D.

8. O strategiji

"It would have to be", as General Twining suggested, "at the same time both the greatest cover-up and greatest public relation program ever undertaken..." Formiramo vladu unutar vlade, samoodrživo tijelo bez obzira koja politička partija bila na vlasti... i zestoko braniti tajne, a istovremeno temeljito analizirati svaku novu informaciju o vanzemalcima...

Povremeno ćemo propustati djelice informacija u javnost, istinite ili ne, da bi kreirali klimu prihvatanja postojanja života van zemlje bez izazivanja generalnog osjećaja panike..."

Zbilja, "dvanaestorica veličanstvenih" su ustanovili projekat "Blue Book" koji je obradio preko 12.000 individualnih slučajeva. Oko 10% ozbiljnih je prosljeđeno navise, a ostalih 90% u kojima je postojalo drugo objašnjenje, je pusteno u javnost. U tim slučajevima su ridiculizirani i izvrgnuti podsmjehu i/ili prijetnjama njihovi autori. ("Plava knjiga" je objavljena koncem šezdesetih i često je pominjana na TV kao autentičan "dokaz" o ne-postojanju kontakta sa drugim bicima.)

9. O cuvanju tajni

Stara priča o cuvanju tajni ide ovako: grupa ljudi, koji žele da sakriju najveće tajne od ostatka svijeta, pronalaze tajno mjesto u kome skrivaju tajnu. Postoje, prije ili kasnije, svako tajno mjesto bude otkriveno, prije toga oni pronadju novo tajno mjesto gdje skrivaju novu tajnu. Zatim, prije nego što se otkrije drugo tajno mjesto, oni pronadju treće mjesto za novu tajnu.

Slijedi četvrto, peto itd. skroviste. Preko pedeset godina ovaj scenarij je vazio, prema Corso-u, za tajne Rozvela i kontakta sa drugim bicima. Formirale su se razne vladine i ne-vladine grupe, ad hoc komisije, tajna tijela i odbori. Svi su oni znali djelice istine, a vremenom, o cjelini, niko u potpunosti nije znao. Nekoliko decenija kasnije, Rozvel je postao samo mit.

10. O naučnoj fantastici

"...Flying saucers did truly buzz over Washington, D.C., in 1952..." i postoji više fotografija, radarskih zapisa i izvještaja da to potvrde. "Ali mi smo to odlučno opovrgavali... a istovremeno financirali pisanje scenarija, a zatim i snimanje filmova kao THE MAN FROM PLANET X. Žanr naučne fantastike nam je služio da kanalisemo pritisak koji je postojao u vezi letecih tanjira..."

Ovo smo nazivali kamuflazom kroz limitirano puštanje informacija... i to je davalo dobre rezultate. Ljudi su se zabavljali, ponekad bili prestrašeni u kinima... I to isti oni koji su bili svjedoci letecih objekata... I tako su zaboravljali na ono što mi zaista radimo..."

11. O anatomiji vanzemaljaca

"Fotografije u mom dosijeu"... Corso je započinjao svoj izvještaj generalu Trudeauu, "... pokazuju bica visoka metar i dvadeset. Medicinski izvještaji govore da njihovi organi, kosti i sastav kože jesu drugaciji od naših. Srce i pluća su veći od ljudskih. Kostiju su tanje, ali izgledaju jače, jer je atomski sastav drugaciji. Koža služi za zaštitu organa od kosmičkog zračenja ili gravitacionih sila za koje još ne znamo. Mozak je također znatno veći od našeg..."

"Da li mozemo pretpostaviti da ova bica predstavljaju kraj procesa genetskog inženjeringa dizajniranog da ih adaptira na dugacka svemirska putovanja u okruženju elektromagnetnih valova te brzina opisanih u Ajnstajnovoj teoriji relativiteta?", zaključuje svoj izvjestaj Corso.

12. About "headbands"

Americke generale i naucnike je posebno intrigirala cinjenica kako se upravljalo letjelicom. Nije bilo nicega ni nalik kontrolnom panelu; nijednog prekidaca, dugmeta, zica...Ali ono sto je nadjeno bilo je nalik traci za glavu dovoljno elasticno da stoji na povelikoj glavi Greys-a. "Izvjestaji koje sam procitao su ukazivali da su oficiri koji su probali staviti ove trake na glavu, dozivljavali intenzivne sokove u rangu od manjih senzacija do glavobolja u kojima bi se javljali slike i eksplozije u hiljadu boja..."

Dugotrajnim istrazivanjima smo ustanovili da je svrha ovih "senzora" bila da stimulisu pojedine oblasti u mozgu i istovremeno razmjenjuju informacije sa mozgom. "Ove naprave su bile vrlo sofisticirani mehanizmi za prevodjenje elektro impulsa iz mozga Greys-a u vrlo specificne upravljacke komande", nastavlja Corso. "Pedeset godina poslije Rozvela, verzije ovih naprava ce eventualno postati komponente navigacijskih kontrolnih sistema najsavremenijih armijskih helikoptera... a na komercijalnom elektronskom trzistu postace pomagala kod trodimenzionalnih kompjuterskih igara..."

13. O sudbini prve UFO letjelice

"Iz baze Wright letjelica je poslana u Norton Air Force Base u Kaliforniji, gdje je americka avijacija pocela eksperimente na izradi replike tehnologije. Kasnije su nastavljeni u Nellis Air Force Base u Nevadi gdje je Stealth tehnologija razvijana (F-117, nevidljivi lovac). Armiji je bilo stalo samo do oruzja pronadjenih u letjelici i kako bi se ona mogla iskoristiti... Originalna UFO letjelica je ostala u Norton bazi gdje Avijacija i CIA odrzavaju neku vrstu "vanzemaljskog tehnoloskog muzeja"...

Eksperimenti na repliciranju njihove tehnologije se nastavljaju do danasnjeg dana... a njima imaju pristup samo odabrani visoko rangirani oficiri i kongresmeni koji glasaju za povecanje vojnog budzeta... Oni koji vide tajne odmah se obavezu na njeno cuvanje...

14. O preliminarnoj listi

Medju ostacima pronadjenim u Rozvelu, na mojoj preliminarnoj listi za razvoj su bili predvidjeni:

- Image intensifiers (od kojih su nastali "night vision", maske s kojima se vidi u noci),
- Fiber optics (danas je vec univerzalna primjena optickih vlakana),
- Supertenacity fibers (superprovodljivost je medju naucnim otkricima stoljeca),
- lasers (laseri)
- Integrated circuits and micro miniaturization ("sve se zna" o razvoju kompjutera poslije 1947.)
- Project Horizon - Moon base (neostvoreni projekat osnivanja americke baze na Mjesecu iz pocetka 60-ih)
- Particle beams (glavna komponenta Reganovog "Rata zvijezda"),
- Electromagnetic propulsion systems (buducnost kretanja kroz svemirske prostore je zasnovana na elektromagnetnim pokretackim sistemima).

"Za svaku tacku na mojoj listi, general Trudeau je izlistao kadrovske dosijee sa imenima naucnika koji su radili za vladine projekte i koji bi se mogli ukljuciti u nase aktivnosti... Njima je pridodao armijske kontraktore : Bell Labs, IBM, Monsanto, Dow, General Electric i Hughes..."

15. O namjerama Greys-a

"... U pocetku nismo znali kakve su njihove namjere... ali ono cega smo bili svjedoci, kao na primjer, eksperimenti na kravama, nadgledanje nasih tajnih vojnih instalacija, izvjestaji o stalnim otmicama ljudi te njihovo konstantno prisustvo na svemirskim letjelicama, uvjeravalo nas je da oni nisu prijateljski posjetioци koji ce nas pozdraviti sa: "Zdravo, mi dolazimo u miru..."

16. O hladnom ratu

"Tako je hladni rat sa Sovjetima ispao odlicna prilika da podignemo nivo nase odbrambene moci zbog navodnog sukoba sa komunizmom, dok smo mi u tajnosti pripremali arsenale i strategiju da se branimo od napada vanzemaljaca... Ukratko, hladni rat jeste bio realan i opasan, ali nam je posluzio kao paravan da razvijemo planetarni sistem pracenja i odbrane i prema svemiru, ali i prema Sovjetima..."

"...Prava istina iza pregolemog nuklearnog i taktickog arsenala bila je opasnost od vanzemaljaca... da, ako okupiraju dio planete... imamo vojne mogucnosti da im naudimo..."

17. O istrazivanju svemira

"I Sovjeti i mi smo, od samog pocetka svemirskih istrazivanja i letova, bili nadgledani i ometani... Kruzili bi oko nasih letjelica, ometali radio transmisije, izazivali elektricne ili mehanicke probleme... Sovjetski i americki kosmonauti su nezavisno izvjestavali o pojavi UFO da je to postalo rutinsko i uobicajeno... Audio/video veza sa NASA-om bila je zasticena, a astronauti su bili instruirani da ne prijavljuju pojave UFO dok se ne vrate na zemlju... A onda bi, naravno, bili dalje "obrađivani..."

"Slijedi Izvjestaj od Nila Armstronga koji je vidio bazu vanzemaljaca prilikom slijetanja Apola 11 na Mjesec..." (!?) NASA, jasno, nije nista prijavila, jer ovo su bile stvari "high national security".

General Douglas MacArthur je 1955. izjavio za New York Times: "Sve svjetske nacije ce se morati ujediniti za slijedeci veliki rat, jer ce on biti medjuplanetarni rat." Javnost nije pridala narocitog znacaja generalovoj izjavi, ali ona jasno odrazava razmisljanje i (paranoicno ?) ponasanje armijskih i vladinih struktura tokom 50-ih i 60-ih.

18. O prvom uspjesnom projektu

Corso se susreo 1960. sa dr. Paul Fredericks-om iz Fort Belvoir-a i razgovarali su na temu razvoja sprave kojom se moze vidjeti u noci. Corso mu je dao predmet nadjen u Rozvelu:

"Nadam se da ce vam ovo pomoci u vasim istrazivanjima. Sada je to vase. Zapamtite, i ova sprava je, za one koji pitaju, nastala ovdje. Mi cemo vam osigurati budzet za razvoj. Vi koristite vase izvore za proizvodnju i preuzmite sve beneficije kada jednom dodjete do konacnog proizvoda... A sada, koja ce vam prica biti paravan?", Corso ga je upitao.

"U Fort Belvoir-u, timovi su bili nauceni da svoja razmisljanja drze za sebe. Ako im kazete da je ovaj komad tehnologije dosao putem nase obavjestajne sluzbe iz neke strane zemlje, i da ga mi moramo utopiti i izmjeniti tokom nasih istrazivanja, tako ce i biti", odgovorio je dr. Fredericks.

"Nobody asks any questions?", insistirao je Corso.

"Niko ne postavlja nikakva pitanja pod bilo kojim uslovima", zavrrio je Fredericks.

Projekat je 1963. bio u Martin Marietta Electronics (danasnji Lockheed Martin) i inicijalnu premijeru je dozivio u Vijetnamu i Evropi.

19. O kompjuterskoj tehnologiji

"Citava oblast minijaturnih kola je dozvjela gigantski skok u 1947. sa izumom tranzistora i prvih komponenti u cvrstom stanju... Da nisam svojim ocima vidio silikonska vlakna i predmete porijekla iz Rozvelovog udesa, da ih nisam drzao u vlastitim rukama, da nisam o njima razgovarao sa Hermann Oberth-om, Werner von Braun-om ili Hans Kohler-om, da nisam cuo izvjestaje ovih naucnika sa sastanaka sa Nathan Twining-om, Vannevar Bush-om (MJ-12) i istrazivacima iz Bell Laboratorija, ja bih mislio da je izmisljanje tranzistora - c u d o. A sada znam kako je do njega doslo." ("I know now how it came about").

"Bila je 1961. godina i general Trudeau je ugovarao niz sastanaka sa kompanijama: Sperry-Rand, Hughes i Bell Labs da utvrdim kako oni mogu primijeniti minijaturna kola u dizajn oruzanih sistema... Inspiracija za mikrokola je pala s neba u Rozvelu i okrenula razvoj digitalnih kompjutera u sasvim novom smjeru. Moj posao je bio da primijenim novu tehnologiju u razvoju novih generacija oruzja..."

20. O laserima

"Jedno od oruzja koje je imalo sirok potencijal bio je laser, naprava koju je Armija nasla u UFO letjelici u Rozvelu. Kasnije ce je razviti kao oruzje u kooperaciji sa kompanijom Hughes Aircraft."

"Koncem 1961. general Trudeau je trazio da odem u Fort Belvoir i razgovaram sa dr Mark Johnson-om. Mark je bio naucnik iz Hughes Aircraft-a. Moj sastanak s njim bio je kratak i direktan."

"S obzirom da vi razvijate navigacione radare za helikoptere, prikljucite im novo-razvijene lasere za premjeravanje terena i biranje ciljeva", predlozio je Corso. Naravno, mi cemo osigurati razvojna sredstva za laserski projekat ako vas tim smatra da je ideja ostvarljiva".

"Kada sam nekoliko mjeseci kasnije provjeravao status projekta, ovog puta sam se sreo sa drugim naucnikom. I - sve je izgledalo kao rutinski armijski projekt."

(Nakon ovog idu jedan za drugim primjerom koji objasnjavaju kako su znanja izvucena iz nevelike UFO letjelice izmjenila tok tehnoloskog i ekonomskog razvoja nase civilizacije. Završicu sa slucajem superprovodljivosti.)

21. O superprovodljivim vlaknima

Dr Richard Feynman je dobio Nobelovu nagradu iz fizike za svoja teorijska otkrica na polju kompresioniranih molekularnih struktura i kvantno-mehanickog ponasanja elektrona. (Da li ovo nekome nesto vise znaci?)

"Kao mladi atomski fizicar, dr. Feynman je bio kolegom mnogim poslijeratnim atomskim specijalistima koji su radili za Armiju te Avijaciju na programima vodjenih projektila i programu nuklearnih istrazivanja tokom 1950-ih. Feynman je bio u kontaktu sa Alamogordo grupom iz Avijacije i imao je pristup informacijama i otkricima iz Rozvela (na primjer tekstilna i/ili keramicka zastita UFO letjelice)... Bio je sudionikom istrazivanja na nekoliko vojnih projekata..."

Tri godine prije dobijanja Nobelove nagrade, dr. Feynman je odrzao teorijsko predavanje na sastanku Americkog Drustva Fizicara. U svom izlaganju je potencirao mogucnost kreiranja supstanci cija je molekularna struktura tako kondenzirana da materijal pocinje mijenjati svojstva... Njegove kolege su ocito smatrale da je ovo sasvim novi teorijski pristup...U stvarnosti, dr. Feynman je jendostavno imao pristup realnim objektima iz Rozvela i davao je njihovo teorijsko objasnjenje..." (I dobio Nobelovu nagradu... sic!).

Nadam se da ce i vas ovaj tekst intrigirati... Otvaraju se mnoga nova pitanja... i dobijaju neocekivani odgovori. Ponovo se vracamo na nedoumice u pogledu "zvanicnih istina" i osjecaja da smo manipulisani na širokoj skali.

Slika 7: Americki pukovnik James Corso, bespriekorne vojne, naucne i politicke proslosti, zasluzan je za "sijanje" vanzemaljske tehnologije pronadjene u Roswell-u. Putem reverzibilnog inzinjeringa, ta je tehnologija postala dijelom americke vojne i komercijalne nadmoci kroz razvoj kompjutera, lasera, superprovodljivosti i optickih vlakana.

Europa (12)

Atomski fizicari dobijaju Nobelove nagrade, ali ne i astronomi. Molekularni biolozi dobijaju Nobelove nagrade, ali nijedan istrazivac iz NASA-e je nije dobio...

Slucajno?

Kada je 1958. predsjednik Eisenhower potpisao akt o osnivanju Nacionalne Svemirske Agencije, stvoren je utisak da je rijec o civilnoj i javnosti otvorenoj Agenciji. Taj dojam nosi prosjecni Amerikanac i velika vecina zaposlenih u svemirskoj agenciji NASA.

Medjutim, iz danas dostupnih Kongresnih dokumenata (Public Law 85-568, 29.07.1958.), moze se saznati da se NASA smatra Agencijom direktno pod kontrolom Americke Vlade, a direktor NASA-e je hijerarhijski ispod ministra odbrane (i njemu odgovoran). Poseban Akt govori o tretiranju povjerljivih podataka. (Prošli put smo citirali Corso-a koji je pomenuo postojanje tajnog i zasticenog radio kanala izmedju astronauta i Kontrolnog Centra u Houston-u prilikom svemirskih letova.)

Ono sto se desava poslednjih nekoliko decenija svodi se na slijedece: NASA proglašava naucnom fantastikom sve ono sto joj ne odgovara izigravajući pri tom nezavisnu, civilnu Agenciju. Postavimo obrnutu tezu: "skrivanu" informacije postaju naucnim dokazima, a utisak o NASA-i kao otvorenoj agenciji postaje fikcija (fantastika).

Danasnji ogleđ imaće u svom fokusu jedan od Jupiterovih mjeseca: Europu.

Jupiter ima cetiri velika mjeseca: Callisto, Ganymede, Io and Europa. NASA je 1979. i 1980. poslala istrazivacku letjelicu Voyager u njihovu orbitu i doslo se do interesantnih zakljucaka (koji su dopunjeni sa onim iz Galilea sedamnaest godina kasnije):

- na površini Kalista i Ganimeda su detektirani kompleksni organski molekuli, sugerirajući da isti organski sastavi postoje i na ostala dva mjeseca;

- Europa ima unutrašnji izvor toplote (kao i vecina nebeskih tijela) u svom jezgru;

- Kalisto, Ganimed i Io su stjenovita, suha nebeska tijela;
- Europa je velicine Zemljinog Mjeseca i prekrivena je sa 100 km debelim ledenim pokrivačem;
- ispod Europine zaledjene površine nalazi se ocean dubine 250 km koji okružuje kamene slojeve;
- ovaj ocean postoji u svom tečnom stanju od Europinog postanka.

Na ovaj način dolazimo do drugog nebeskog tijela (pored naše matične Planete) u Sunčevom sistemu koji ima kontinuirano prisustvo vode.

Vode..., toplote... i organskih molekula!

Sva tri sastojka neophodna za nastanak organskog života.

(Doduse, puko postojanje brasna, secera i vode ne znaci da ce se rođendanska torta sama napraviti. Ali, posto je rerna upaljena, onda nije nelogicno da cemo se ipak osladiti.)

Ono što dopire u javnost su spekulacije iz naučnog tabora da vjerovatno postoji bogata organska juha duboko ispod ledenog pokrivača Europe i da to može biti topla, vodena sredina za evoluciju života.

Instrumenti letjelice Galileo su dokazali postojanje organske materije hvatanjem solarne radijacije koja se odbija od površine Jupiterovih mjeseca.

Valna dužina refleksije je unikatna za svaki molekul i tako se dobija slika površinske kemije ispresijecana elektromagnetskim "potpisima". Otkriva uključuju različite kombinacije kiseonika, ugljika, sumpora, hidrogena i nitrogena i nekoliko tipova organskih sastava. Dokazano je i prisustvo tolina za koji je utvrđeno da je igrao ključnu ulogu za razvoj života na Zemlji.

Primjedba da nema prisustva "neophodnih" Sunčevih zraka na velikim dubinama stoji. Ali, dokazano je da Sunce nije neophodno za stvaranje života.

Naime, na nekoliko mjesta na Zemlji gdje ne dopire Sunčeva svjetlost (ispod Antarktičkog leda, Pacifički i Atlantski usjeci, kilometrima duboko) pronađeni su različiti životni oblici. Oni ne zavise od Sunca već od geotermalnih izvora koji pokreću unutrašnju kemo-sintezu sulfurnih bakterija koje opet predstavljaju polaznu osnovu citavog podvodnog eko-sistema.

Dodamo li tome vremenski okvir od nekoliko milijardi godina postaje jasnije da su se stekli svi neophodni uvjeti za razvoj nekog egzotičnog tipa života.

Vojadžer je prije dvadeset godina poslao natrag na Zemlji seriju sjajnih fotografija sa površine Europe. Jedan od web sajtova gdje se jasno može vidjeti ispresijecana površina ovog nebeskog tijela je i: http://www.mufo.org/photos/europa_large.jpg

Bazirano na dotadašnjim informacijama, 1980. godine (u časopisu Star & Sky magazine, originalni tekst se može naći na sajtu: <http://www.enterprisemission.com>) nezavisni naučnik Richard Hoagland (tokom šezdesetih naučni savjetnik za TV stanicu CBS, zatim vođa nekoliko svemirskih projekata tokom posljednje tri decenije) je objavio novu teoriju o postojanju tečnog oceana ispod Europine površine sa mogućnošću života. NASA nije dugo čekala da ovu teoriju dočeka na nož i ocijeni je kao besmisleno.

Medjutim, svemirski pionir, izumitelj komunikacionih satelita i dobro-poznati autor Arthur Clarke je 1982. nazvao "Europa koncept" briljantnom idejom koju su vrlo ozbiljno uzeli u razmatranje niz astronoma...

Medju najzescim kriticarima Hoagland-a bio je NASA istraživač, profesor Squyres (inace student drugog velikana svemirskih istraživanja i zanra naučne fantastike, dr Carl Sagan-a). Tokom TV-duela na CBS-u između Hoagland-a i Squyres-a, potonji je, prema mišljenju publike izgubio i ne samo to: čak je i priznao da nije ni vidio originale NASA-inih fotografija čije je dokaze tako rado (vjerovatno po nalogu) negirao.

Osamnaestog jula 1996. krupni naslovi u nizu novina su prenosili revolucionarni zakljucak sa Konferencije za Svemirska Istrazivanja odrzavane u Birminghamu: "Ocekuje se da ce se u roku od nekoliko sedmica dokazati postojanje egzoticnih vanzemaljskih zivotnih oblika u dubinama Jupiterovog mjeseca Europe!".

Autor izjave: profesor Steven Squyres, istrazivac NASA-e i predavac na Cornell Univerzitetu, New York!!

Dalje se kaze da su ovi zakljucci bazirani na "licnom pregledu 16 godina starih fotografija Vojadzera", da na Europi postoje "usjeci dubine 100 km ispunjeni sa organskim sastavima i solima", da je "bioloska aktivnost pokretana sa geotermalnom toplotom iz centra planeta", da vjerovatno "postoje organizmi slicni termofiliji, zemaljskoj bakteriji, skoro otkrivenoj pored podvodnih vulkana" itd, itd.

Zasto se ovaj naucni plagijat pojavio 1996 i zasto je ista ideja odbacena 1980?

NASA ne voli da bilo ko drugi polaze pravo na naucne (u ovom slucaju) svemirske istine. Drugim rijecima, postojanje zivota na drugoj planeti po logici stvari moze objaviti samo NASA. (Istoriju pisu samo jaki.) Time se moze objasniti dio pitanja vezan za 1980.

Ovaj drugi dio (1996?) vjerovatno je predstavljao probni balon. Kakva reakcija se moze ocekivati od javnosti? I, uostalom, zasto ponovo ne pisati istoriju na nacin koji njima odgovara.

Rijetke fotografije i informacije sa Vojadzerovog puta prije dvije godine su prosle strogu selekciju i nisu donijele nista "revolucionarno" novo u javnost. Mozda je to bio novi konzervativni zaokret. Prema principima djelovanja ove bogate i mocne Agencije: "... otkrica vanzemaljske inteligencije treba prikrivati ... iz niza religijskih, ekonomskih i razloga socijalne destabilizacije... niti treba dozvoliti kreiranje politike posebno destabilizirajucoj grupi ... grupi naucnika i inzenjera...".

Nostradamus 1999 (13)

26. juni 1999.
Houston

" In the year 1999 and seven months,
From the sky will come the great terror king,
He will return to life the great Mongol king.
Before and after warfare happily rules.

10.72"

Od svih knjiga koje su izašle od 1555. godine naovamo, samo su dvije konstantno u štampi: "Biblija" i "Centuries". "Centuries" predstavljaju seriju od 942 misteriozne četverostihne poeme. Autor je, naravno, Nostradamus. Smatra se da je od 16. stoljeca do danas preko polovine njegovih prorocanstava i ostvareno.

Nema potrebe trositi rijeci na njegova tacna predvidjanja kao sto su egzekucija engleskog kralja Carlsa Prvog, veliki londonski pozar, Francuska revolucija, uspon i pad Napoleona i Britanskog imperija ili Hitlera i naci-Njemacke.

U svojim centurijama Nostradamus samo pet puta daje specificne datume. Mozda najcuvenije prorocanstvo je gore-citirano koje (najvjerovatnije) govori o svjetskog revoluciji zapocetoj sa trecim (Napoleon, Hitler) Antikristom - vladarem sa Istoka. Pocetak dogadjanja: juli 1999!

Posto je to vec slijedeci mjesec mi se nalazimo u rijetkoj prilici da svjedocimo o istinosti recenog predvidjanja. Da li "teror sa neba" oznacava nuklearne bombe ili asteroid? Ko je novi "mongolski kralj"?

Kratka inventura postojećih kriznih zarista daje mogućnost nuklearnoj kataklizmi:

- Cernomirdin je, sedmicu dana prije zavrsetka bombardovanja Srbije, izjavio da svijet "nije nikad bio blizu atomskom ratu?" Ruska armija se otima kontroli? U dodatku, pretpostavlja se da Ruska mafija posjeduje manji broj nuklearnih bojevih glava minimalne snage;

- Uzbekistan, jedna od cetiri nuklearne republike bivseg SSSR-a, komunisticka vladavina, muslimanska vecina;
- Pakistan i Indija, trenutno u ogranicenom ratu, obje su sa nuklearnim bombama (limitiranog potencijala);
- Nema opipljivih informacija sta Irak i Iran rade u potaji; zna se da vec 20 godina obje zemlje rade na razvoju nuklearnog naoruzanja;
- Kina, nezadovoljna americkom ulogom u svijetu, potencijalno zariste "pripojenje Tajvana matici zemlji";
- Sjeverna Koreja, gdje milioni umiru od gladi, vise nema sta da izgubi, samo je pitanje koliko su otisli daleko u razvoju nuklearne bombe i interkontinentalnih balistickih projektila;

Jesmo li sta propustili? Kojeg teroristu?

Ipak mi se cini da ce Planeta proci "liso" i slijedeci mjesec. Kad su iza nas ostale sezdesete i sedamdesete, proci ce i devedesete. A ovo ce prorocanstvo ostati neispunjeno i dace mogucnost tumacima Nostradamusa da u buducnosti drugacije protumace ove stihove.

Pregled drugih Nostradamusovih prorocanstava vezanih za 1980-e i 1990-e, kao i predvidjanja Edgar Cayse-a i Ruth Montgomery pokazuje da se, iz nekih misterioznih razloga, naglo povecava broj neispunjenih prorocanstava. Katakлизme, veliki zemljotresi, glad na svjetskom nivou, sudar asteroida sa Zemljom, treci svjetski rat, krah berze u Americi...

Da li se oko nas digao duhovni sigurnosni pojas da nas zastiti od nas samih i nasih gluposti, bijesa "majke Zemlje" i udara iz kosmosa?

Slijedeci mjesec je veliki ispit.

Drugi slijedi 5. maja 2000. za kada je najavljeno pomjeranje polova uz velike poplave, urusavanje Antarktika u more i desetkovanje stanovnistva. Tog datuma ce se 5 planeta suncevog sistema naci u istoj liniji sa Zemljom i Suncem.

What Dreams May Come (14)

Houston, 18.07.1999.

Prije desetak mjeseci, uz neveliku pompu, Robin Williams se pojavio u filmu "What Dreams May Come" u interesantnoj ulozi doktora Chris Nielson-a koji sreće svoju srodnu dušu (Annabela Sciorra), zeni je i ima dvoje djece. Djeca stradaju u automobilskoj nesreći. Četiri godine kasnije umire i Chris. Završava u "raju", ponovo se nalazi sa djecom (i psom). Ubrzo doznaje da mu je supruga izvršila samoubojstvo i otpocinje potragu za njom prateći svojim "anđelom čuvarem". Nalazi je u "paklu" i riskira "vječnost" da bi je spasio. Na kraju filma su ponovo inkarnirani u novim tijelima (dječak i djevojčica na doku američkog velegrada).

Zanimljivi su komentari u vezi filma

<http://www.comments.imdb.com/CommentsShow?120889>). U rasponu su od: "briljantan", "sjajni efekti", "remek-djelo", "istinski romantican", do: "veliko razočarenje", "izasao sam na pola predstave", "ako tražite istinske odgovore potražite ih u Bibliji", itd.

Dvije decenije prije pojave filma, Richard Matheson je objavio istoimenu knjigu. Noseća priča je u sustini ista (manje razlike su u imenima, broju djece i samom završetku). U prologu knjige autor piše: "...Posto je tema preživljavanje nakon smrti, ključno je da shvatite, prije nego što pročitate knjigu, da je samo jedan aspekt u njoj fikcija: a to su glavni likovi i njihovi odnosi...

Sve ostalo što knjiga nosi plod je ozbiljnog istraživanja iz obimne bibliografije koja obuhvata objavljenu literaturu od početka stoljeca do sredine sedamdesetih na temu inkarnacije i reinkarnacije, zakona karme, preživljavanja nakon fizičke smrti, duhovnog života, eteričnog svijeta, opisa "raja", parapsiholoških istraživanja, razgovora sa "umrlim" itd.

Da se i ja odredim;

- film je sjajan, 100% sam osjetio da sve stima u njemu, nema prevare; i gluma, i vizuelni efekti, i ljubavna priča su natprosječni, ali to u ovom filmu ima samo trivijalnu (mada dobrodušnu) ulogu. Osnovno je poruka filma, gdje i kada se fabula odigrava. Vrlo jasno i otvoreno se govori o besmrtnosti duše i različitim dimenzijama u kojima boravi. Po meni, komentari tipa "holivudski (ne) završetak", "dinamika filma je ovakva", "fotografija je onakva", "priča je uvjerljiva/neuvjerljiva" i sl. samo pokazuju da onaj koji ih iznosi samo grebe po površini. Film (bi trebao da) daje konzervativno-materijalističnim osobama informativnu i obrazovnu nit koja će ih zagolicati i malo otkriviti; onim otvorenim daje sliku koja ubjedljivo popunjava njihov mozaik shvatanja svijeta;

- knjiga je još i bolja, jedna od onih kojih ti je zao što se privode kraju; more mudrih misli, lijepih, plastičnih opisa svijeta duša i njihovih sudbina nakon napuštanja ovozemaljskih fizičkih tijela.

Dobro je i čuti šta misli onaj koji je zaslužan da se film snimio, producent Stephen Simon.

"...U januaru 1976, nakon što sam pročitao knjigu "Bid time return" autora Richard Matheson-a, znao sam da je moja budućnost u filmskom biznisu. Nakon tri godine producirao sam svoj prvi film "Somewhere in Time"."

(Za one malo mlađe, "Negdje u vremenu" je snimljen prije dvadesetak godina i bio vrlo zapazena ljubavna priča sa Christopher Reeve, Jane Seymour i Christopher Plummer-om. Radnja: starija gospođa upada na premijeru kazališnog komada mladog autora kome se obraća riječima: "Come back to me".

Pomoću samo-hipnoze mladi autor se vraća na početak stoljeca gdje je sreće kao djevojku i zaljubljuje se u nju. Dilema filma je može li on ostati u vremenu "koje nije njegovo".)

"...Richard Matheson je postao moj pažljivi mentor uvodeći me u koncept metafizike i svijesti mijenjajući moje perspektive šta znači biti čovjek."

"...Krajem 1978. pročitao sam "What Dream May Come". Bio sam oduševljen...Osjećao sam da sam prošao kroz inicijaciju misterija ljubavi i života koje sam čitav život tražio... Odlučio sam da snimim film o ljubavnoj priči kakva dotada nije bila napisana..."

"...Zasto je knjiga postala kulturnom i promijenila život toliko ljudi:

- prvo, mocna i totalno originalna ljubavna prica... Receno je da kljuc za velike ljubavne price lezi u preprekama koje ljubavnici moraju preskociti. Nadalje, najveći izazov u zivotu duse nakon napustanja fizickog tijela je pitanje ugroženosti. Kako se može govoriti o ugroženosti ako je dusa besmrtna? Upravo ova prica dotice oba pitanja na jedan novi način...

- drugo, jasan način u kome se kreira citava kosmologija zivota poslije zivota... i gdje se citaocu daje mogućnost da istinski doživi jedan citav novi svijet, ne samo iskre "prolaska kroz tunel", nego citav svijet...

- i treće, fenomen uticaja knjige na zivote mnogih ljudi...Na primjer, majka mog dragog prijatelja je umirala od raka. Bila je uzasnuta od smrti, jer dotada nikad nije dolazila u dodir sa misljenjem da je zivot samo prolaz izmedju inkarnacije i drugih realma svijesti. Dao sam knjigu svom prijatelju, njegova majka ju je procitala... Nakon toga sve se promjenilo. Strah je nestao. I kada je napokon "prošla prijeko" nekoliko dana kasnije, njen sin je osjetio kako je bila mirna i kako je njen duh lebdio neko vrijeme u sobi da ga umiri..."

"Richard Matheson je napisao istinski vizionarsku novelu...Osjetio je pitanja koja će se postavljati o prirodi naseg postojanja... Godinama smo se nas dvojica smijali i plakali nad cinjenicom da je njegova knjiga toliko ispred svoga vremena..."

Gotovo nasumice biram dijalog iz knjige. U nekoliko jednostavnih recenica sve je prisutno: ljubav, kvantna fizika i istocna mudrost:

"You feel so strongly about each other because you're soul mates... What it means is that you both possess the same wave length, your auras are vibratory unison. That's why you fell in love with her so quickly when you met her on the beach that day... Your soul was celebrating a reunion with her."

Tako je u nasim zivotima i relacijama sa drugim ljudima/dusama. S nekima, narocito bliskima, znamo da vibriramo na istim valnim duzinama, bez obzira u kojem zivotnom dobu ih srećemo. I negdje, u sebi, osjećamo da nam dusa slavi ponovni susret i/ili sjedinjenje...

What Dreams May Come II (15)

(Chris Nielsen:)

"Pocnimo is pocetka", glasi fraza. Ipak, ja cu poceti od kraja – zavrsetka mog zivota na Zemlji. Ispricacu ti sta i kako se desavalo poslije.

SLEEP OF DEATH

"His whole life flashed before him". I to je istina. Toliko brzo da nisam mogao pratiti - i to unatrag. Dani prije nesrece, nazad kroz dogadjaje vezane za moju djecu, moj brak sa Ann, moja knjizevna karijera. Fakultet. Drugi Svjetski Rat, srednja skola, osnovna, moje djetinjstvo i kad sam bio beba. Od 1974. do 1927., svaka sekunda tih godina. Svaki pokret, misao, emocija; svaka izgovorena rijec. Sve sam vidio. Gomilu uzurbanih slika.

"Ogledalo je visilo u bolnickoj sobi. Vid mi je bio toliko pomucen da nisam vidio svoju refleksiju u ogledalu...Iznenada, medicinska sestra je usla u sobu i posla prema meni. Pomaknuo sam se. No, ona me nije ni pogledala vec se uputila ka krevetu. Tamo je lezao covjek, sav u zavojima. Sestra je istrcala iz sobe, vicuci... Ja sam se primaknuo krevetu i vidio covjeka koji je vjerovatno bio mrtav. Ali kako to

da se on nalazio u mom krevetu? Cudnovato. Primaknuo sam se blize. Njegovo lice je licilo na moje. To je nevjerovatno... Poceo sam osjecati hladnocu u stomaku. Pokusao sam navuci carsav na njega, ali nisam uspio. Kao da sam izgubio culo dodira. I dalje sam pokusavao dok nisam primjetio da mi prsti prolaze kroz carsav."

"Covjek mi je prilazio. Ocekivao sam da prodje mimo, ali je, na moje iznenadjenje stao i stavio svoju ruku na moje rame.

- Znas li sta se desilo?
- Desilo?
- Da. Ti si umro.
- To je apsurd.
- Istina je.
- Da sam umro, ne bih imao mozak. Ne bih mogao govoriti s tobom.
- Ne odvija se to tako.
- Covjek u onoj sobi je mrtav, a ne ja. Ja sam pod anestezijom, ja sanjam.
- Ne, Chris. Ako mi ne vjerujes, pogledaj u sobu za cekanje. Tamo su ti djeca i zena.
- Dosta mi je tebe i ovog glupog mjesta. Hocu kuci.

Stajao sam u magli. Gledao okolo, ali nikakvih direkcija. Poceo sam se kretati, polako. Povremeno bih vidio prilike, koje su licile na ljude. Ali, kada bi se zagledao malo bolje, nestali bi. Napokon, kroz maglu, ugledao sam kucu. Nasao se u hodniku. Ginger, nas njemacki ovcar, potrcala je prema meni. Mahala repom. Zovnuo sam je imenom. Pokusao da pomilujem. Ruka mi je utonula duboko kroz njenu glavu. Ginger je skocila u stranu, u uzasu, usiju stisnutih prema glavi i sakrila se u kuhinji...

Taj covjek opet.

- Zasto ne nadjes svoj vlastiti san?
- Chris, pokusaj shvatiti. Ovo nije san. Ovo je stvarnost. Ti si umro.
- Hoces li prestati s tim?
- Chris, zar ne vidis? Zena i djeca su obuceni u crno. Crkva. Poslednji ispracaj u kapeli.
- To je samo uvjerljiv san.
- Ne.
- Pusti me. Ja ovo ne moram slusati.
- Podji sa mnom. Pokazacu ti tvoje tijelo.
- Stvarno?
- Mozes vidjeti kroz kovceg ako pokusas.
- Ali ja to necu. Ovo je samo san.
- Pa dobro, ako je to san, zasto se ne probas probuditi?

Ann je lezala u krevetu, do mene. Moja Ann. Pruzio sam ruku da joj dodirnem lice, ali su mi prsti nestali unutar njene glave. Ona se probudila:"Chris?". Ubrzo sam shvatio da ne gleda u mene, nego kroz mene. Briznula je u plac.

Moj zivot se odmotavao ispred mene, niz zivih slika. Ovaj put nije bilo konfuzije. Gledao sam svaku epizodu svog zivota od finisa do starta. Svaki detalj je bio uvecan... Osjetio sam i razumijevao svaki momenat, simultano... Sustina svega je saznanje da je svaka moja misao bila stvarna. Ne samo stvari koje sam rekao i uradio. Sve ono o cemu sam mislio, pozitivno i negativno...

Svaka misao je bila preda mnom. Nisam ih mogao izbjeći. Mogao sam ih samo jos jednom prozivjeti. Samozavaravanje nije bilo moguće...

Moji promasaji su me jako pogodili. Stvari koje sam ignorirao, zanemarivao. Sta sam mogao dati, a nisam - prijateljima, rodbini, roditeljima, djeci, ponajvise Ann. Bolno sam osjetio svaki vlastiti promasaj. I one na poslu, kao pisac. Padala je maska sa mog zivota, samosazaljenje je bilo nemoguće, samoopravdanje nije dolazilo u obzir. Bezbrojni promasaji koji se mogu izraziti fundamentalnim izazovom: Sta sam sve mogao uraditi u zivotu i kako sam stalno ostajao kratak u vecini svojih zivotnih epizoda!

Morao samo prozivjeti svaku svoju neiskoristenu zivotnu zelju - i to isto onako kao da su se i desile. Masti tokom zivota, postajala je stvarnost sada. Bio sam svjedokom koji je totalno objektivan. I uvijek, isto pitanje je lebdilo preda mnom: Sta si to ucinio sa svojim zivotom?

- Treba li ti moja pomoc? Mogao bi ostati ovdje dugo, dugo. Uzmi moju ruku. Da li se mi znamo?
- To sada nije vazno.
- Odlazi. Ja idem svojoj supruzi.

Ann? Ann, gdje si? Ne mogu te vidjeti.

(Richard, sin:) Majko, ovo je Perry. O njemu sam ti govorio.
(Perry:) Tvoj otac je ovdje, Richard. Sjedi pored svog nadgrobnog spomenika.
(Chris:) Ti me mozes vidjeti? Reci Ann da ja jos postojim.
(Perry:) Sada nesto govori, ali ne razumijem ga jasno.
(Chris:) Ann, vjeruj mu. Ja mu vjerujem.
(Perry:) Ponovo govori. Obraca se vama, Ann.
(Richard:) Majko, ako Perry kaze da je otac ovdje, ja mu vjerujem, Vec sam ti rekao da je on...
(Chris:) Ann, ovdje sam!
(Perry:) Znam kako se osjecate gospodjo, ali vjerujte mi na rijec. Vidim ga iza vas. Nosi plavo odijelo...
(Chris:) Ann, molim te. Moras me poslusati ("hear me")...
(Perry:) Ponovo ga cujem. Kao da kaze ovdje ("near me")...
(Ann:) Molim vas, nemojte vise ovo raditi!
(Richard:) Ali, majko, on pokusava pomoci.
(Ann:) Nemojte vise ovo raditi!

Magla je postajala gusca bez obzira u kom pravcu da sam se kretao. Poceo sam jecati. "Help me! Please!" Figura je prisla odnekuda. Ah, ponovo taj covjek.

Prisao sam mu.

- Gdje sam?
- U svijetu koji zamisljas.
- Ne razumijem.

- Tvoje misle su te dovele ovdje. I drze te ovdje.
- Da li tu moram ostati?
- Ne, uopce, ne. Ovaj krug mozes prekinuti u svako doba.

Ponovo sam pomislio na Ann. Osjetio sam da je ne mogu ostaviti samu.

- Ponovo se vracas nazad.
- Ali, ja je ne mogu ostaviti.
- Moras, Chris. Ili ces krenuti naprijed ili ces ostati ovdje gdje si sada.

Nakon dugog vremena sjetio sam se sta mi je covjek rekao; mogu napustiti ovo mjesto koncentriranjem na ono sto je iza njega. Zatvorio sam oci i pokusao da zamislim nesto bolje. Mjesto suncano, toplo, sa zelenom travom i drvecem. Kao ono gdje smo kampirali zadnjih godina u sjevernoj Kaliforniji... Po prvi puta od nesrece osjetio sam mirmocu u sebi. I pocetak znanja; iznenadjujuci pogled iznutra.

Dakle, postoji nesto vise.

What Dreams May Come III (16)

Summerland - Nastavak na slijedecem nivou

"Otvorio sam oci i pogledao gore. Zeleno lisce i, kroz njega, plavo nebo. Ni traga od magle. Zrak je bio cist, osvježavajući, mirisan. Lagani povjetarac preko lica. Deblo drveta je bilo do mene. I nesto vise - neka vrst energije koja se kretala prema meni.

Dodirnuo sam travu. Brizno njegovana. Bez korova. Par vlasi trave sam primakao usnama. Ponovo strujanje energije. Trava je posebno mirisala. Stavio sam je u usta i zvakaao kao nekada kad sam bio djecak. Nikada nisam okusio takvu.

Primjetio sam da nema sjenki na zemlji. Cak ni ispod drveta. Potrazio sam sunce. Nije ga bilo. Svjetlo je postojalo bez sunca... Gledao sam u daljinu. Predivni pejzsazi."

"Chris!
 Jesi li to ti... Albert?
 Tako je.
 Izgledas jako mlad. Ne stariji od 25 godina.
 Optimalno doba.

Interesuje te moja aura.
 Da.
 Svako je ima. Zar nisi primjetio.
 Gdje je moja.
 Niko ne vidi svoju.

Zasto te nisam prepoznao odmah nakon smrti?
 Bio si zbunjen; polu-budan, pola u snu.
 Ono si bio ti u bolnici kada si mi rekao da se ne borim, zar ne?
 Zestoko si se opirao da me cujes. Sjecas se one neodredjene forme koja je stajala kod tvog kreveta?
 To si bio ti?
 Pokusavao sam da prodrem do tebe. Da ti prelazni period ucinim sto bezbolnijim.
 Cini mi se da ti nisam puno pomogao.
 Nisi mogao pobjeci od sebe. To je bila trauma za tebe.
 ?

Obicno, ljude docekuju odmah nakon smrti.
Zasto ne i mene?
Nije bilo nacina da dodjem do tebe. Toliko si zelio da se vratis zeni.
Znam, ona se tako plasila.
Bilo je to lijepo od tebe, ali te je to drzalo na granicnoj crti ("borderland").
Strasno iskustvo.
Znam. Moglo je biti puno gore. I potrajati puno, puno duze. Godinama, stoljecima, cak.
Mislis, da nisam zavapio za pomoc, ostao bih zarobljen?
Pokusavao sam ti pomoci, ali si me odbijao.
Onda je ovo, raj?
Raj, dom, Summerland. Nazovi ga kako hoces.
Je li ovo zemlja, drzava?
Stanje duha!
Nema andjela?
Ima ih ako vjerujes u njih. Kao sto rekoh, ovo je stanje duha. "Ono u sta vjerujes postaje tvoj svijet".
Kako znas da je taj natpis bio u mojoj kancelariji?
Objasnici ti kasnije. Zasad samo toliko da ono sto mislis zbilja postaje tvojim svijetom.
?
Smrt je re-fokusiranje svijesti sa fizicke realnosti na mentalnu – prelazak na visi nivo vibracija.
?
Smrt je, zapravo, samo nastavak na drugom nivou."

"Moj otac. Tvoji roditelji. Ujaci i tetke. Jesu li svi oni ovdje?
"Ovdje" je širok pojam. Ali ako pitas jesu li prezivjeli, to da, naravno da jesu.
Gdje su?
Moracu da provjerim. Znam sigurno samo za majku i ujaka Sven-a.
Sta radi Sven?
S muzikom.
Naravno. Muziku je uvijek volio. Mogu li ga vidjeti?
Naravno. Uredicemo to cim se malo naviknes.
Sta si mislio s onim "moracu da provjerim"? Zar familije ne ostaju skupa?
Ne neophodno. Zemaljske veze imaju manje znacaja ovdje.
?
Ono sto se racuna je povezanost misli, ne krvna."

"Pratio sam Tvoj zivot preko dvadeset godina. Zemaljskog vremena.
Pratio?
Ljudi na zemlji nisu nikad sami. Uvijek je neko tu ko prati svaku individuu.
Mislis kao andjeo cuvar?
Vodic je bolja rijec. Koncept "andjela cuvara" je iz antickih vremena.
Religija je pogresno interpretirala njihovo prisustvo."

"Citas li moje misli?
Nesto tako. Nemoj ocajavati zbog slike svog zivota. Tvoj zivot je slican milionima drugih koji u sustini nisu losi ljudi."

"A kretanje energije koju sam osjetio iz drveta, trave, prirode?
Ovdje sve emituje blagotvornu energiju."

"Da li svi zive u ovako lijepim kucama kao sto je tvoja?
Oni zive isto kao sto su zivjeli i na Zemlji. Ili barem onako kako bi zeljeli da su zivjeli.
Kako mozemo napraviti ovaku kucu?
Ne sa alatom. Ja sam svoju napravio svojim nacinom zivota.
?
Kakvi su nam "prostori" u mislima, takvi su nam prostori u kucama. Sve se pravi sa mislju.
Sa mislju?
Sve stvari pocinju sa mislju.
Ali ove kuce su tako... zemaljske.
Mi nismo daleko od svojih uspomena sa Zemlje i zelje nam nisu bitno drugacije."

"Ovdje neces naci prasinu. Nema raspadanja.
Ann bi to voljela vidjeti.
Neko je ostavio ovo cvijece u vazii za nas.
Hoce li uvenuti sada kad je ubrano?
Ne, ostace svjeze dok ja ne izgubim interes za njih. A zatim ce nestati.
?
Naravno, nestace i kuca ukoliko me vise ne bude interesirala i odem iz nje.
Gdje ce otici?
U matricu.
Matricu?
Nazad u izvor da bi bila ponovo koristenena. Ovdje se nista ne gubi, sve se reciklira.
Pa postoji li onda realnost?
Pa naravno. Samo realnost je stanje duha."

Bolna je cinjenica da se svaka nasa misao mora, eventualno, konfrontirati.
Zar si i ti prosao kroz raj proces?
Svako ga prodje.
I tvoj zivot ti se ukazao u trenutku ispred tebe?
Ne tako brzo kao kod tebe, ali da.
A onaj drugi put kad mi se to desilo? Prvi put nije bilo lose, ali drugi...
Znam da ti je izgledalo vrlo stvarno.
I bolno...
To je vrijeme ciscenja.
Je li to ono sto katolici zovu cistilistem?
U sustini, da. Period u kome se svaka dusa cisti od prosljih zasluga i nedjela.
Ima li vanjske presude nad nama?
Ne. Ima li gore presude nego kad se ne mozemo vise pretvarati pred samim sobom.
Da li je iko sretan sa svojim zivotnim pregledom?
Sumnjam. Bez obzira o kome je rijec, svako ce naci neku krivnju u sebi.
Da sam barem ucinio vise za Ann, za djecu, familiju, prijatelje...
To vazii gotovo za svakoga, Chris. Svako od nas je mogao uciniti vise.
I sad je prekasno.
Nije sve tako crno...Sad odlazim. Pomisli na mene kad se probudis i ja cu biti tu."

"Kad nekoga pozelis vidjeti, dovoljno je na njega pomisliti.
Znaci nisi se salio?"

Bice tu ako oni zele, naravno. Kao sto ja zelim biti s tobom.

?

Mi smo oduvijek bili na istim valovima, takorekuc.

Tvoje usne se ne pomjeraju.

Ni tvoje.

Komuniciramo mislima.

Nevjerovatno.

Vidis, jezik je u stvarnosti barijera. Mislima komuniciramo na bilo kom jeziku. Cistim mislima."

"Sve ptice koje ti je Ann spasila i njegovala u svom zivotu, cekace je u Summerland-u.

Zasto ga zovete Summerland? Zbog prijatne temperature?

Ponajvise stoga sto on predstavlja koncept ciste sreće za svakog od nas.

Da li ste ovdje ikada zedni?

"Hranimo" se direktno iz atmosfere. Svjetlo, zrak, boje, biljke.

Znaci nemamo stomaka?

Nema potrebe. Mi energiju dobijamo direktno.

A sta sa reproduktivnim organima?

Vremenom, kada shvatis da nemaju smisla, nestaju.

To je cudno.

Ne, cudno je to da ovdje neke duse nastavljaju da zive u iluziji da im je seks neophodan.

?

Nisu nikada zadovoljeni, nikada ispunjeni, ne mogu se osloboditi iluzije i njegov duhovni progres je zaustavljen na neograniceno vrijeme."

"Je li pjesacenje jedini nacin transporta ovdje?

Ne, jasno da ne. Svako od nas posjeduje metod rapidnog tranzita.

Sta je to?

S obzirom da nema prostornih ogranicenja, putovanje moze biti trenutno.

?

Sve je mentalno. Ja sam dosao do tvoje kuce misleci na nju.

Da li svi tako putuju?

Samo oni koji to zele.

Ne razumijem.

Oni koji misle da sa moze putovati samo autom tako ce i putovati. Postoji velika razlika izmedju onoga sto ljudi misle da je neophodno i onoga sto stvarno jeste."

"Ovdje ces naci dio neba za svaku teologiju.

Pa koja je onda ispravna?

Sve, i nijedna. Budizam, hindu, islam, krscanstvo, jevrejska - svaka od njih ima iskustvo zivota poslije zivota. I odrazava njihova vlastita vjerovanja. Sva su realna i sva su dio ukupne stvarnosti. Upamti: Za sve u zivotu postoji paralela u post-zivotu."

What Dreams May Come IV (17)

(Chris i njegov vodica Albert nastavljaju pricu):

"... Albert mi je objasnio da je Zemlja okružena sa koncentričnim sferama egzistencija ... koje variraju u sirini i gustoci... Summerland je treća sfera. Pitao sam ga koliko ih je ukupno. Odgovorio je da nije siguran, ali je čuo da ih je sedam, s tim da je najniži sloj tako rudimentaran da se poklapa sa Zemljom.

- Da li sam tamo bio nakon fizičke smrti?
- Jesi. Sve dok se nisi počeo uspinjati prema "visoj vibraciji".
- Ali, šta se tačno desilo nakon moje smrti?
- Bio si vezan za zemlju. To stanje je trebalo završiti za tri dana.
- I koliko je trajalo u mom slučaju?
- U zemaljskim terminima, trajalo je sedmicama. Možda malo više.
- Izgledalo je beskonačno dugo.
- Svijest preminulog je osjetljiva na emocije onih koje ostavlja iza sebe. Zapravo, pogrešno je plakati za umrlim, jer to prolongira njihovo uklapanje u ovu dimenziju. Pogrebna ceremonija je zamisljena kao medij mirnog rastanka i otpusta duše, a ne kao ritual duboke žalosti i jada. Kremiranje, u odnosu na sahranu, pomaze duši da se oslobodi tendencije zadržavanja u blizini fizičkog tijela.
- Kad bi barem svi na zemlji to znali..."

(Chris nastavlja razgovor, ovaj put sa Leonom:)

- "Intrigira me aura. Da li postoji u životu?"
- Za one koje je vide, da. Aura označava prisustvo eteričnog dvojnika i spiritualnog tijela. Eterično tijelo egzistira u okviru fizičkog do smrti. Spiritualno tijelo se nalazi u eteričnom do "druge smrti". Svi su povezani vrpcom. Vrpca koja veže fizičko i eterično tijelo je najdeblja; ona što veže eterično sa spiritualnim je oko 2,5 cm. Treća vrpca povezuje spiritualno tijelo sa čistim duhom i tanja je od paukove niti... Aure duša su vrlo različite. Oni koji nisu u stanju da se izdignu iznad materijalne stvarnosti imaju auru boja od crvene do smeđe. Što niži koncepti svijeta to tamnije boje aure. Aura depresivnih duša emituje duboku, depresivnu zelenu boju. Blijeda ljubičastoplava boja upućuje na one koji dobijaju više spiritualne svijesti. Blijedozuta upućuje na osobe koje su tužne i zale za izgubljenim zemaljskim životom..."

"...Zena je prošla mimo nas nekako čudno se krecuci.

- Ko je ona?
- Ona je još živa, samo njena duša putuje dok spava.
- Da li ona zna gdje se nalazi?
- Ne. I vjerovatno se neće sjećati kada se probudi.
- Zasto se ljudi ne sjećaju?
- Zato što su memorije u duhovnom, a ne u fizičkom mozgu. Ali znam da su neki ljudi imali astralno putovanje ovamo i bili su svjesni i za vrijeme putovanja i kada su se probudili."

"... Prepoznao sam Rembrantovu sliku na dugackom zidu u galeriji.

- Ovo je perfektna reprodukcija.
- (Leona se nasmijesila) Ne, ona na zemlji je reprodukcija. Ovo je original.
- Ne razumijem.

- Slika ispred tebe je ono sto je Rembrant zamislio. Perfektna samo kako je genij moze zamisliti. Ono sto je napravio na zemlji da reproducira ovaj perfektni mentalni imidz je bilo uvjetovan limitima njegovog mozga, tijela i materijalima koje je koristio..."

(Chris:) Albertovi prijatelji su govorili o stvarima daleko ispred onoga sto sam mogao shvatiti. Povremeno su govorili o podrucjima (realmima) " iznad" ovoga. Nivoima na kojima progresivna dusa postaje jedno sa Stvaraoцем – bez oblika, nezavisna od vremena i materije, ali jos uvijek svjesna vlastitog indentiteta. Nisam ucestvovao u diskusiji, ali sam prokomentarisao za sebe: " A mi smo zapravo svi umrli". Albert se okrenuo prema meni sa smjeskom:

- Naprotiv. Mi smo itekako zivi.

- Izvinjavam se.

- Nema potrebe. Samo, zamisli: ako ti, koji mozes misliti ovdje, imas poteskoca sa shvatanjem koncepta gdje si, kako tek oni na zemlji da shvate zivot poslije zivota. Ono sto je tamo potrebno je nauka o umiranju koja bi se sastojala iz fizickih i mentalnih sredstava koji bi ubrzali i olaksali odvajanje fizickog i duhovnog tijela..."

(Chris saznaje da mu je Ann izvrсила samoubojstvo.)

(Albert): " Zbog njenih trauma iz djetinjstva, odrasle djece, tvoje smrti..."

Kada ti neko drag umre dolazi do vakuuma u zivotu te osobe... Struja psihicke energije, koja je nekad bila usmjerena prema dragoj osobi, vise nema objekta.

(Chris): Ali, zasto mi je receno da je ona po rasporedu da predje ovamo tek kad joj budu 72 godine?

(Albert): Zato sto je tako bilo predvidjeno. Ali svako posjeduje volju kojom moze mijenjati dogadjaje. Ann je odgovorna za svoju smrt, prekrasila je zakon jer si je onemogucila da radi na svrsi u svom zivotu ... Samoubojstvo se pogresno tretira kao brzi izlaz iz nevolja... Daleko od toga, Chris. Nista ne moze unistiti duh. Samoubojstvo znaci tamniji nastavak istih uvjeta od kojih se mislilo da se bjezi.... Samo ovaj put jos bolnijih.

(Chris): Gdje je ona sada?

(Albert): Zaista ne znam. Kada se je ubila, ona se samo rijesila onog gusceg, fizickog ogrtaca. Ono sto je ostalo, zemlja je zadržala magnetski. Ali gdje? Koridor izmedju fizickog i astralnog svijeta je beskonacan.

(Chris): Koliko dugo ce tamo ostati?

(Albert): Dok njeno prirodno vrijeme za odlazak ne dodje. Jos dvadeset cetiri godine. Njeno etericno tijelo ce prezivjeti sve dok je u etericnom svijetu.

(Chris): To nije fer. Zasto je kaznjavati...?

(Albert): Chris, to nije kazna. To je zakon. Niko je nije tamo stavio. Cinjenica da je ona tamo samo dokazuje da je napravila samostalnu odluku.

(Chris i Albert, u potrazi za Ann, prolaze nize realme, koji po gustoci, zraku, negativnim vibracijama sve vise nalikuju zivotu na zemlji.)

(Albert): "... Ne postoji jedno mjesto koje se zove pakao. Ono sto ljudi zovu paklom je vakuum u kome se nerazvijene duse nadju poslije smrti. Nivo egzistencije koji ne moze isplivati, jer su oni nesposobni da misle apstraktno, nego se zadržavaju samo na privremenim, nevažnim temama."

(Uz ogroman napor Chris uspijeva "izvuci" Ann. Nakon "oporavka" slijedi razgovor sa Albertom)

(Chris): "... Ann je ponovo na zemlji?

(Albert): Uspjela je zamijeniti vlastiti dusevni zatvor sa ponovnim rođenjem. To je veliki napredak.

(Chris): Gdje je?

(Albert): U Indiji.

(Chris): Indiji?

(Albert): To je bilo odmah na raspologanju kao izazov za njenu dusu. Hendikep koji ce prevazici za kontra-balans negativnom efektu od samoubojstva.

(Chris): Hendikep?

(Albert): Tijelo koje je izabrala ce, u kasnijim godinama, biti bolesno sa teskim poremećajima spavanja. Ann se ubila pilulama za spavanje, podsjećam. Za balansiranje zivotne vage imace sudbinu koja joj nece dozvoliti da spava normalno.

(Chris): I ona je to izabrala?

(Albert): Apsolutno. Ponovno rođenje je uvijek stvar izbora.

(Chris): Zelim i ja natrag.

(Albert): Chris, ako se ne mora, ponovno rođenje se ne bi trebalo izabrati sve dok osoba ne studira i unaprijedi um tako da slijedeći zivot predstavlja poboljšanje u odnosu na prethodni.

"...Mi smo trodijelna bica. Sastavljena od duha, duse i tijela. U zemaljskom zivotu tijelo je sastavljeno od fizickog, eterickog i astralnog tijela. Unutar, dusa nam sadrzi iskru Stvaraoca. Ova iskra odredjuje nas zivotni pravac, vodeci dusu kroz mnoga iskustva. Svaki put kada dio duse silazi u tijelo, ono apsorbira iskustva i evoluiru, postajeci bogatije za njih. (Ili,... gubeci i nazadujuci s losim iskustvima.)

Postoji crta komunikacije izmedju duhovne i fizicke forme. Na primjer, ako nase fizicko ja dobije inspiraciju, ona dolazi od duse. Takozvani "mali, unutarnji glas" je znanje iz prethodnih zivotnih lekcija, koje upozorava osobu da ne uradi neke akte, jer mogu unazaditi dusu.

Stoga, trodijelnost prolazi kroz iskustva inkarnacije, deinkarnacije i reinkarnacije. Osobe bi trebale biti duboko svjesne kako umirati, jer su to uradile bezbroj puta. Ipak, svaki put kad se vracaju u tijelo, sa rijetkim izuzecima, ponovno zaboravljaju.

Duzina boravka u ovoj dimenziji varira. Ponekad i hiljadu godina zna proci izmedju inkarnacija. Uostalom, ni sve duse ne reinkarniraju nanovo. Poneke su tako napredne da se krecu ka nivou egzistencije koje je iza svega onoga sto zemlja moze da ponudi..."

(Na koncu, prije ponovne inkarnacije, Chris se u knjizi obraca svom bratu koji trenutno zivi u Americi i koji je i objavio knjigu.)

"... Zapamti. Sve one stvari koje ti nisam opisao bi ispunile stotine knjiga. Vjeruj mi na rijec da je bezbrojno mnogo varijacija poslije zivota. Toliko mnogo da je moj iskaz zrnce pijeska... Usto, moje svjedocanstvo je sa relativno niskog nivoa spiritualne egzistencije. Postoje realmi i nivoi za koje necemo znati jos eonima.

...Summerland zapravo i nije drugo nego idealizirana verzija zemlje. Albert mi je rekao da je "raj" samo stanje duha. I jeste. Ali, nije li i zemlja samo stanje duha? Materija nije nista drugo nego energija koja, prema ljudskom intelektu, izgleda staticna. Zivot je stanje svijesti koje promatra ovu energiju kao materiju. A smrt je stanje svijesti u kome se to mijenja...

Zasto bi zivot poslije zivota izgledao manje stvaran? Tebi ce izgledati vrlo stvaran. I, molim te, brate, nemoj ga se bojati. Zivot je proces nastajanja. Smrt je stepenica u tom progresu. Mi smo svi dio plana. Plana da nas dovede na najvisi moguci nivo za koji smo spremni. I, ne zaboravi, placamo za svaki nas akt, misao i emociju.. Ali ljudi nisu kaznjeni za svoja djela, nego njima samima. Kada bi barem svaki covjek znao da ce se trebati suociti sa konsekvencama svojih zivota. Svijet bi se preko noci promijenio..."

(Robert Nielsen): "Sve sto mogu reci je slijedece: ako je ovaj rukopis istinit, bilo bi bolje da svako od nas ispita kako je zivio. I to pazljivo."

Mentalna spijunaza (18)

22.08.1999.
Houston

Koje ce otkrice obiljeziti slijedece stoljece i milenijum?

Jednostavno pitanje. Ali, s obzirom da tek napustamo prethodni milenijum za koji je tesko naci odgovor na isto pitanje, cini se da bi bilo optimisticno ocekivati da se dodje sa necim dovoljno imaginativnim i prihvatljivim u isto vrijeme.

Ali, ja cu okusati sreću.

U narednih nekoliko priloga priblicu proces koji se razlicito naziva: mentalna projekcija, kontrolirana astralna projekcija, spijuniranje umom, iskustva van tijela, naucna promatranja na daljinu... Ili, ono sto u Americi oznacavaju kao "scientific remote viewing".

Rijec je o tehnikama koje ljubomorno cuvaju obavjestajne sluzne, naucni instituti i vlade malog broja zemalja. Vojne i obavjestajne sluzbe treniraju agente koji koriste metode mentalnih projekcija. Svrha? Da posjete i opisu udaljena neprijateljska i cesto podzemna sklonista koja se ne mogu doseci humanom inteligencijom i satelitskim obavjestajnim putevima. Agenti na terenu i trenirani anti-teroristicki komandosi su nauceni da predvide vrlo vjerovatne situacije u buducnosti i da adekvatno reaguju. Primjene su brojne: otkrivanje teroristickih celija, krize sa taocima, laboratorije naoruzanja za masovno unistavanje, pronalazenje mobilnih Scud projektilnih rampi, laboratorije za procesiranje droge, itd.

Nadalje, ciljevi i primjene tehnika mentalnih projekcija odnose se i na pokusaj utjecaja na podsvjesno kod određenih individua koji toga nisu svjesni. Pojedini pokusaji su bili benigni; oni drugi, sa "zlim" namjerama uglavnom su završavali neuspješno. Pretpostavlja se da su se visi nivoi ljudskog polja svijesti umijesali u takvim slučajevima "oduzimajući" sposobnost mentalne projekcije.

Nakon dugogodisnjih istrazivanja doslo se do zakljucka da je svaki covjek, uz odgovarajuci trening, u stanju da ostvari kontroliranu astralnu projekciju. Ili jednostavnije, put do bilo koje tacke u prostoru i vremenu. Ukljucujuci put izvan naseg fizikalnog Univerzuma.

Informacije koje slijede zasnivaju se na svjedocanstvu zapadnoevropskog obavjestajca Gerald O'Donell-a koji je tokom 1980-ih bio vrlo aktivno ukljucen u programe Mentalne spijunaze i mentalnih putovanja. Nakon visegodisnjeg iskustva, krajem 1980-ih bio je instruktor da bi se tokom 1990-ih dobrovoljno povukao iz obavjestajnih aktivnosti.

O'Donell je osnivač: Academy of Remote Viewing through Space and Time.

(Njegov sajt je na adresi: <http://probablefuture.com>)

Prema njegovim tvrdnjama evropske, američke i nekoliko drugih obavjestajnih sluzbi imaju jos uvijek operativne i, klasificirane kao vrhunski tajna, projekte.

- U Francuskoj projektima rukovodi DGSE (Direction Generale de la Securite Exterieur);
- U Britaniji, to je SIS (Secret Intelligence Service), poznatiji kao MI6;
- U Njemackoj je BND (Bundesnachrichtendienst);
- Izraelci jos uvijek drze nekoliko operativnih jedinica u zapadnoevropskim i istocnoevropskim zemljama. Naravno, operacijama rukovodi MOSSAD (Hamossad lemediin ouletafkidim meyouhadim)
- U Rusiji tri sluzbe imaju, ili ponovo aktiviraju svoje jedinice mentalne spijunaze: vojna obavjestajna sluzba GRU (Glavnoye Tazvedivatelnoye Upravleniye), kontraobavjestajci FSB (Federalnaya Sluzhba Besopasnosty) i, zamjena za KGB, SVR (Sluzhba Vneshney Razvedky);
- skorasnja otkrica i svjedocanstva agenata CIA-e i drugih agencija u SAD, sluzbeno su obznanila cinjenicu da su se vise od dvadeset godina financirali projekti mentalne spijunaze. Naravno, iz Vladinog budzeta. Tokom ranih 1970-ih, dakle vrhunca "Hladnog rata", Amerikanci su ulozili ogromnu energiju da dostignu sovjetske programe na planu mentalne spijunaze i kontrole uma. Operativne jedinice su pod kontrolom CIA (Central Intelligence Agency), DIA (Domestic Intelligence Agency) i vojni INSCOM (Intelligence and Security Command). Projekti su nosili nazive: SCANATE, SUN STREAK, GRILL FLAME, CENTER LANE i, najpoznatiji, STAR GATE. Civilne obavjestajne agencije su operirale iz Arlington-a, Virginia, a vojne iz Fort Mead-a, Maryland.

Gro americkih istrazivackih projekata iz oblasti mentalne spijunaze se odvijao u prestiznom (i drugoj po velicini naucnoj instituciji u SAD) Stanford Research Institute. Kasnije su prebaceni u kalifornijsku korporaciju SAIC (Science Application International Corporation), dotiranu iz vojnog budzeta. Sjediste je u San Diego-u.

Pogledajmo Upravni Odbor Direktora ove korporacije:

- John Deutch (doskorasnji direktor CIA),
- Bobby Ray Inman (nekadasnji sef NSA - mocni National Security Agency, prije toga zamjenik sefa CIA),
- Robert Gates (raniji direktor CIA),
- William Perry (doskorasnji ministar odbrane SAD),
- Melvin Laird (ministar odbrane u doba predsjednika Nixon-a),
- Max Thurman (umirovljeni general, svojevremeno predvodio invaziju na Panamu),
- Donald Kerr (raniji direktor Los Alamos National Lab)

SAIC korporacija je u posjedu Network Solutions, Inc (NSI). NSI je poznat onima koji su osnivali svoje web stranice. Naime, iskljucivo NSI odobrava nove web adrese! Od 1995. (Prije njih to je radila civilna National Science Foundation iz Washington-a). Mogucnost kontrole? Velika. Mogucnost manipulacije. Nisam siguran.

Nekoliko rijeci o rezultatima koje nudi mentalna projekcija na daljinu.

- Uz pomoc mentalne projekcije premoscava se prostor i vrijeme. Spajaju se principi psihologije i kvantne mehanike.
- Moze li se putovati u proslost? Moze. Jednostavno se ponovo prolazi kroz iskustva proslosti. Vlastite ili tudje.
- Moze li se putovati u buducnost. Da. Ali, u vjerovatnu ili najvjerovatniju buducnost. Sto je vremenski bliza specificka prognoza, ili, pak, sto je globalnija, to ce biti i vjernija njena slika.

- Da li se automatski povećava moc intuicije (sesto culo)? Da. U velikoj mjeri. Mentalna projekcija uci da se slusa i cuje onaj "glas iznutra" koji ide van vremena i prostora. On, koji brine o nama, i koji nas upucuje na bolji i sigurniji zivotni put.

- Da li se uz pomoc ovih metoda moze posjetiti bilo koja tacka na Planeti ili u svemiru? Da. Prostorna barijera se lomi jer se putuje brzinom vecom od svjetlosne. Drugim rijecima, beskonacnom brzinom se ostvaruje instantna veza sa zeljenom tackom u prostoru.

- Da li se upotrebom ovih metoda moze spojiti sa mislima i emocijama drugih ljudi i vidjeti ih jasno? Yes (malo za promjenu). Naime, stavljajuci se kao interfejs univerzalnog uma, koji spaja sve zivotne forme i oblike izvan realma linearnog prostora i vremena, nas individualni um moze izvuci informacije i procese koji ga interesuju. Na primjer, o cemu nam razmislja bracni partner. Ili sef na poslu. Studenti u razredu. Napoleon pred bitku kod Waterloo-a. Clinton prije sastanka sa meksickim predsjednikom (dok se "relaksira" u ovalnoj sobi). Mogucnosti su bez limita. Sve dotle dok ne skodimo drugom.

- Moze li se upotrebom ovih metoda pogadjati loto ili opklade na konjskim utrkama? I, ponovo je odgovor, da. Pod vrlo striktnim laboratorijskim uvjetima, u glavnim SAD i evropskim centrima, postignuta je 100% tacnost u pogadjanjima. Na primjer, trgovanje i buduće kretanje na trzistu srebrom. Ili, eksperimenti sa rezultatima na konjskim utrkama. Rusell Targ, jedan od vodja projekta u Stanford Research Institute je pomenuo da je dobio lutriju u svom prvom pokusaju mentalne projekcije. Takodje, niz studenata-agenata je postigao uspjehe u lutriji, a posebno na popularnom "pick-three numbers" (pogodi tri broja). I sam Gerald O'Donnell je imao uspjesne eksperimente na Burzi i Trzistu akcijama. Medjutim, on nije uspio pogoditi loto brojeve. Razlog? Pa ako se u nekoj ocekivanoj buducnosti nije predvidjelo da dobijes loto, onda ga neces ni dobiti. Jer, stvari se ne desavaju slucajno. Mada tako ponekad izgledaju. Osobito, u igrama na sreću. Ako nekome nije sudjeno da dobije loto, neće ga ni dobiti. Onaj koji je kreirao zivotnu mrežu zna zasto. A mi, koji smo sudionici u njoj, trebamo da pokusamo da bi znali da li nam je sudjeno ili ne.

- Da li metode mentalne projekcije mogu povećati nasu sposobnost da lijecimo druge? Da.

- Da li se mozemo osloboditi negativnih navika (droga, pusenje i sli.)? Da.

- Da li mozemo unaprijediti memoriju ("fotografska memorija")? Da.

Lista ide unedogled. Sjetimo se pitanja s pocetka priloga o onome sto ce obiljeziti doba koje je pred nama. Cini se da ove metode nude svakom covjeku mogucnost da oslobodi sve svoje potencijale. Da preuzme kontrolu nad svojom sudbinom. Da promijeni prioritete u svom zivotu. I da pronikne u dublje shvatanje razloga zasto smo ovdje, koja nam je misija.

Gerald O'Donnell (19)

23.08.1999. Houston

Kad sam pocetkom ovog mjeseca razgovarao sa Gerald O'Donnell-om glas mu je bio blag, smiren. Nenametljiv. Osjecas da mu mozes vjerovati. Engleski jezik mu je tesko odredivog akcenta. Rekao mi je da je rođen u Parizu. I da se raduje da cemo se cuti za 6 sedmica.

Iz zvanicno dostupne biografije moze se saznati da je diplomirao matematiku, magistrirao kompjuterske nauke i da ima diplomu hipnoterapista. Tokom osamdesetih je, kao armijski kapetan, rukovodio programima mentalne spijunaze odredjenih vojnih lokacija istocnoevropskog bloka. Ove operacije su vodjene kao pandan sovjetskim projektima pod kontrolom KGB i vojnog GRU.

U eksperimentima izvedenim 1982. i kasnije O'Donnell je postao svjestan da se upotrebom tehnika mentalne spijunaze prostor premoscava trenutacno. Time je i prakticno dokazana John Bell-ova teorema ne-lokaliteta (non-locality theorem) kvantne fizike. I ne samo to. Pala je i druga barijera. Vremenska. Kretanje i iskustveno osjecanje proslosti i vjerovatne buducnosti.

Za detaljno objasnjenje kako se odvija proces kontroliranih mentalnih projekcija prizovimo upomoc psihologiju i fiziologiju. Da bi se uspjesno odvijao proces pomenutih projekcija potrebno je da individua

operira na tacno odredenom nivou svjesnosti. A to je onaj koji pokazuje aktivnost elektricnih mozdanih valova od 4 do 5 ciklusa u sekundi. Psiho-fiziolozi ga nazivaju: duboki Theta nivo svjesnosti...

(Pojednostavimo. Na primjeru, recimo, Denisa cemo proci kroz sve nivoe svjesnosti.)

1. BETA

Denis je usao u dvoranu na fakultetu, priprema se za predavanje. Oko njega guzva, sreće poznate face, slusa razlicite razgovore u prolazu, pozdravlja se, more zvukova i utisaka... To je tipican primjer kada je neko budan i totalno aktivan i prima mnoštvo razlicitih informacija angazirajući sva svoja cula. Mozdani valovi operiraju izmedju 14 i 30 ciklusa u sekundi. Ovaj nivo se naziva beta.

Beta je takozvano svjesno stanje uma. Niskog napona (10-20 mikrovolti) i visoke frekvencije (14-30 Hz).

2. ALPHA

Denis se priprema za ispit, koncentriran je na knjigu i lekcije pred njim. Iskljucen je za vanjske podrazaje (ne cuje TV ni Nikicu kako komentira trenutnu politicku situaciju). Dakle fokusiran je i valovi osciliraju izmedju 8 i 13 ciklusa u sekundi. Usao je u alpha nivo. (Naravno, primjeri za ovaj nivo u kome se iskljucujemo od vanjskog materijalnog svijeta se namecu sami od sebe: Djidji je na pauzi za rucak sklopio oci i misli mu lete ka Vanesi na drugom kontinentu, ona druga, Vanesa, doktorica, lagano meditira, Igor i Sabina su, svako u svojoj sobi, potpuno posveceni igranju igre na Nintendo tako da ne osjecaju prolaz vremena, itd...)

Alpha predstavlja oblik podsvjesnog stanja uma.

3. THETA

Svijetla su ugasena, ne cuje se zvuk u zagrebackoj noci, Denis lezi opusteno. Potpuno se relaksirao, zatvorenih ociju, fokusiran unutra. Mozak biljezi 4 do 7 ciklusa u sekundi. Theta zona.

Theta je takodje podsvjesna zona operacija uma. Valovi se pruzaju uzduz cerebralnog korteksa (vanjske školjke mozga).

4. DELTA

Denis spava dubokim snom. Mozdani valovi su izmedju 1 i 4 ciklusa u sekundi. Sanjanja ovdje nema (sni se javljaju u Theta i Alpha zoni). Ni moderna nauka, a bogami ni moderna znanost, nemaju odgovora na pitanje sta se zbiva u ovoj misterioznoj zoni. Desetinu naseg zivota provodimo na Delta nivou; jedino sto se znalo (do nedavno) je da je Denis bez svijesti i da vjerovatno misaoni proces prestaje.

Delta je podrucje ne-svjesnog stanja misaonih aktivnosti. Visoke voltaze (50-350 mikrovolti), najnize frekvencije (1-4 Hz). Bioloski korijeni ovih valova su nepoznati. Nagadja se da su duboko u unutrasnjim slojevima mozga.

E sad ce nam nas gospodin O'Donnell pripomoci da pocnemo rijesavati zagonetku. Aktivnosti kontroliranih mentalnih projekcija koje se, kako rekosmo, odvijaju u Theta zoni, uspijevaju posjetiti stanje Delta. Delta je nivo vrlo misterioznog Univerzalnog Uma. Nivo na kome nas individualizirani ja (ego) postaje dio univerzalnog. I pocinje operirati izvan linearnog prostora i vremena. Obavjestajne sluzbe su ga nazvale Nivo Jedan.

Vrijeme i prostor se nalaze unutar Univerzalnog Uma. Koji nije odvojen od nas niti smo mi odvojeni od njega. S obzirom da je sve medjuzavisno i povezano kroz misli, onda su misli ona realnost koja premostava vrijeme i prostor.

Sa ovih nekoliko recenica dolazimo do zakljucka da su obavjestajci oba bloka dosli do odgovora na pitanja oko kojih se spore religije vec milenijumima. Stoga i ne iznenadjuje tajnovitost kojom su ove aktivnosti bile prekrivene. Nema te vlade ili crkvene organizacije kojoj bi bilo u interesu da ubrza objavljivanje ovih podataka.

Bez izuzetka svi pravci u modernom krscanstvu (od rimokatolicanstva do pravoslavlja i njihovog rascjepa 1054, od protestanizma iz 1529. i njenih originalnih pravaca luteranizma, kalvinizma, anglikanizma ili onih modernijih baptista, metodista, pentekostalaca, da ne pominjemo mormone ili jehovine sljedbenike), a uz njih i ostale monoteisticke religije od Jeruzalema prema zapadu (islam i hibru), kojima mirne duše mozemo pridodati one politeisticke iz drevnih vremena, o s t a j u n e d o r e c e n e i n e d o v o l j n e.

Univerzalni Um je u procesu stalnog kreiranja. Mi smo jedan od takvih ("kreiranih") fenomena. Nas ego, ili osjecaj naseg "odvojenog ja" se suprotstavlja ideji Univerzalnog Uma. Jer zeli biti odvojen. I ne svidja mu se ideja jednog tvorca. Ali mu se svidja mnoštvo odvojenih "ja". Stoga i strah od smrti. I zelja da se produzi zivot sto je duze moguće. I da ono individualno, odvojeno, sto duze traje. Kako tokom ove zivotne epizode. Tako i tokom onih prošlih ili buducih. Ukljucivo i one u "zivotu poslije zivota". Izmedju dvije inkarnacije.

Sjetimo se "What Dreams May Come". I njihovih pojeđinacnih svjetova. Onih gore (Summerland) i onih blize materijalnoj realnosti (pakleno "gustih"). Individualnost je zadržana.

Sto je jaci ego to je jaca zelja da se bude drugaciji od drugih i da se to stanje sto duze zadrži.

"Svako zeli da bude zapamćen kao posebnost, individualnost; niko ne zeli da ga se sjeca samo kao dio Cjeline, Univerzalnog", veli O'Donnell.

Kako istinito.

Kad um operira na Delta nivou (spavanje, besvjesno stanje kod operacija, patoloska stanja kao epilepsija i sl.) on se mijenja: prestaje biti individualnim i gubi osjecaj ega, zaboravlja ga, siri se, postaje povezan sa Cjelinom. Svjesno se gubi (prelazi) u nesvjesno.

Povratak u svjesno je kada se vrati na nivoe u kojima vlada individualnost: Theta, Alpha i Beta.

Ljudsko srce pokazuje ucestalost elektro vibracija (mjereno na EKG-u) identicno onoj kod mozđanih Delta valova: izmedju 1-4 ciklusa u sekundi. Ukoliko srce ili mozak prestane elektro-vibrirati, slijedi smrt.

Sanjanje je povezano sa REM (rapid eye movement) fazom. Obicno se javlja na Alpha nivou kad sanjar povrti ego; na njega djeluju informacije iz Delta nivoa (van realma linearnog prostora i vremena) uz kombinaciju sa memorijama iz Beta nivoa (onog kad se Denis kreće po holovima faksa).

(Hej, Denis, ucini li ti se da su ti snovi ponekad zbrkani, pomalo konfuzni. A opet, ponekad, cisti, sa jasnim slikama. Iz prošlih situacija ili onih iz buducnosti. Koje ce se tek destiti i koje onda prepoznas. Sta se desilo? Bio si prikljucen na Univerzalno, prosetao si kroz vrijeme. Slucajno, doduse. Ali, to nam nije danasnja tema.)

Mala djeca, osobito ona do 2 godine, funkcioniraju ponajviše u Theta, Alpha i Delta stanju uma. Slično kao i životinje. Mi, odrasli primjerci, uglavnom operiramo u Beta stanju. Primamo svakojake podražaje. (I prodje život u njima. Rijetko kada zastanemo, napravimo bilans, fokusiramo misli. Spustimo se u nisko-frekventne nivoe. Meditiramo. Smirimo dušu. Predvidimo događaje.)

Um ne treba biološki mozak da bi bio operativan. Glavni razlog da se sjediste i izvor misli smjestaju u mozak bio je to što su sva čula tamo locirana. Tek nakon što biološka čula nestaju (sa smrću) um se napokon raskomoti (ponovo upucujem na plastične opise iz "What dreams may come").

"Činjenica da mozak pokazuje znake specifične aktivnosti tokom procesa razmišljanja ne znači da taj fizički organ kreira misao... Slično kao i smijeh i plač... Oni predstavljaju vanjski izraz emocija, ali emocije ne kreiraju smijeh i plač. Ako se, na primjer, koncentriramo na smijeh i metodološki pokušamo da ga shvatimo, ubrzo će nam to sve skupa izgledati besmisleno. Pa ako se na koncu i kiselo ili na silu nasmijesimo, to ne dokazuje da je smijeh izvor sreće... ideja da je mozak sjediste misli će uskoro biti označena kad jedna od osnovnih zabluda XX stoljeća. Možda i svih vremena."

Tokom sedamdesetih i osamdesetih godina milioni ljudi sirom svijeta su uzimali časove/treninge iz kontrole uma (npr. "Silva mind control") tokom kojih su operirali na Alpha nivou svjesnosti.

Rudimentarne mentalne projekcije su bile česta pojava. Sa tog nivoa koncentracije blizu je Theta nivo iz kojeg su se crple informacije. Međutim, bilo je mnogo smetnji i "slika nije bila korektna". Naime, informacije iz Beta nivoa uzrokuju smetnje.

Tek u Theta stanju se dovoljno približi Delta nivou i može se priključiti na Univerzalni Um. Postavljati pitanja. Dobijati odgovore. Putovati po želji.

Ego-centricne osobe se plaše operirati na Theta nivou jer se njihov ego nalazi na pragu rastakanja (pred Deltom, brojem Jedan, Univerzalnim Umom, Cjelinom). Njima se najviše sviđa da se nalaze na najsebičnijem nivou od svih: Beta.

Ne čudi da su metode kontroliranih mentalnih projekcija postale problematične za pojedine dijelove vojnih organizacija. Dobro znamo da su njihove strukture pune napuhanih egoa koje se približavaju nivou maksimalne separacije: paranoji (visoki Beta nivo).

Sad zamislimo situaciju u kojoj vojska i obavještajne službe, da bi operirale i pratile drugu, protivničku stranu, moraju da traže oslonac tamo gdje nerado idu: kreativnim, slobodnim umovima. Neopterećenim zemaljskim glupostima, ratnim igrackama, postizanju "prednosti" u odnosu na "neprijatelje", itd.

O'Donnell-ov zadatak je bio da ekstenzivno istraži načine kako doći i ostanu u stanju što bliže Delta nivou (dakle, duboki Theta nivo). Ako se, pak, prije u Delta nivo, automatski se zaspe.

Eksperimentalno je bilo dokazano da je duboki Theta nivo najbolji za efektivne mentalne projekcije. Dugogodišnja istraživanja dovela su do stvaranja tzv. specijaliziranih protokola (jednostavnije rečeno, procedura). Oni su stabilizirali um na dubini blizu Delta nivoa. Ali, istovremeno nisu bili uvučeni od strane Delte u stanje spavanja.

Posto sam imao priliku da me O'Donnell-ov glas dovede do stanja Theta ukratko ću ga opisati. Rijec je o stanju relaksacije u kojoj zanemarujemo vanjske senzacije. Dakle, opušteni smo, slično meditaciji (zapravo to i jeste stanje meditacije). Kroz taj nivo opuštenosti mi prolazimo svakodnevno. U trenucima kad idemo spavati, um prolazi kroz Theta nivo samo ubrzano. Ovdje je sustina da na tom

nivou ostanemo duze i ne utonemo u stanje spavanja. (Opet, priznajem, dva puta sam se ulovio da sam zaspao.) I da cujemo O'Donnell-ov glas kao jedinu vanjsku informaciju.

O'Donnell II (20)

29.08.99.
Houston

Odlazimo u krevet na zasluzeni pocinak. U momentu kad lijezemo jos smo u Beta stanju, povisene culne aktivnosti. Zatvaramo oci, usredsredjujemo se na spavanje. Spustamo se na Alfa nivo, aktivnosti nam se usporavaju. Prije nego zaspemo pokoja nesredjena misao ili slika proleti umom. Duboko smo opusteni. Theta faza. U narednom momentu se spustamo u Delta stanje, zaspali smo.

I to je proces koji se ponavlja iz noci u noc. Kroz Theta fazu svako od nas prolazi malo brze ili sporije. O'Donnell-ov zadatak tokom 1980-ih je bio da svoje studente/agente-obavjestajce zadrzi sto duze u tom stanju. Tokom 1990-ih, kroz svoj kurs remote viewing-a, to isto radi sa sirom javnoscu ovaj put sa druge strane kasetofona. Theta stanje je stvarno lako dostizno - u blizini si granice da zaspes. I ako u toj zoni uspijes da ostanes jedno vrijeme onda je ostvaren prvi preduvjet mentalnih projekcija.

Da bi se doslo do seta relativno jednostavnih tehnika kako to ostvariti trebalo je proci kroz niz istrazivanja. Intenzivno su studirani napredni mediji kao jogiji, samani i mistici. Eksperimenti na zivotinjama su vrseni da bi se shvatilo kako one operiraju na Theta nivou uspijevajuci zadržati oci otvorene. To se, prije svega, odnosi na neke zvijeri (predatori) i domace zivotinje (psi i macke). U slucaju zivotinja njihove mentalne projekcije su razvijane kroz vrijeme da bi se prehranilo, prezivjelo ili zastitilo.

U slucaju ljudi, mnogi protokoli su eksperimentalno isprobavani da bi se pronasao najbrzi nacin spustanja u Theta nivo (4 do 5 ciklusa u sekundi) i zadržavanja u njemu. Odatle su se mogla postavljati pitanja Univerzalnom Umu i dobijati odgovori. Slicno principu rada Interneta (Univerzalnog izvora informacija) i kucnog kompjutera (individualnog korisnika).

Slijedi O'Donnell-ov zakljucak dalekoseznog znacaja: "... Sve operacije mentalnih projekcija vodjene u razlicitim zemljama... dosle su do zakljucka da se informacije dobijaju iz misterioznog "kolektivnog podsvjesnog" u umu... ali tek su neki shvatili da je taj Univerzalni Um unutar svake individue, a ne izvan..."

Jednostavnije, Istina je u svakome od nas. Samo se treba fokusirati i potraziti unutar. Prevedeno na religiozni jezik: Bog je u svakom od nas, samo ga treba prepoznati. Sto blize Univerzalnom Umu, blize Istini. Sto dalje od Kreatora, blize iluziji o samodovoljnosti, odvojenosti, vladavini ega.

Grcko slovo Delta, slicno kao i anticki hibru rodjak Deleth, znaci "vrata", ulazak u drugi realm. U svijet Univerzalnog i svijet Informacija.

Kljucni evolutivni skokovi u nauci i tehnologiji, invencije, umjetnicka remek-djela, oduvijek su dolazila sa Delta nivoa. Isto kao i ljudska i zivotinjska intuicija, "sesto culo". Koliko napisanih (a tek neobjavljenih) izjava matematicara, fizicara, umjetnika u kojima su pominjali postojanje vlastitog "unutrasnjeg uma" ili "unutrasnjeg glasa" koji ih je (ruko)vodio u njihovim invencijama i kreacijama.

Prevedeno na psihofizioloski nivo: postojao je neprekinuti protok informacija izmedju Delta, preko Theta u Beta stanje svijesti.

U sumi nebodera, na vrhu jednog prepoznajemo natpis: Denis. Na krovu smo. Cak su i oblaci ispod nas. Ne cudi da se njegov ego osjeca sigurnim, mocnim i jedinstvenim na ovoj visini. Udjimo u lift. Pritisemo dugme koje vodi prema dole. Spustamo se sve dublje i sve brze. Prvi put stajemo. Ispred nas natpis "Alpha". Vracamo se u lift. Nastavljamo se spustati sve nize. Napokon, na dnu, izlazimo i prepoznajemo natpis "Duboki Theta nivo". Ulazimo u nas radni kabinet. Udobna fotelja, komotan stol. Ispred nas ekran. U nasem prisustvu jedan ili vise duhovnih bica koja nas inace vode i "stite". (Ali, njihovo prisustvo nije obavezno.)

Pocinjemo postavljati pitanja. Sa ekrana dolaze informacije i/ili slike. Ovisno sta i kako zelimo saznati.

I, to je sve.

Ukratko, time je opisan proces mentalnih projekcija. (Doduse, samo jedna od metoda.) Izgleda jednostavno. Kao i sve bitno u zivotu. Jednostavno... S vise vjezbe sve se faze ubrzavaju, slike i odgovori postaju jasniji. Sve dotle dok ne zloupotrebjavamo ovu sposobnost imamo nesagledive mogucnosti saznanja.

Svi odgovori na ekranu dolaze iz oceana misli-energije. Iz Univerzalnog Uma. Ne iz pojedinačnih individualizacija Uma (tzv. ucitelja, gurua, majstora, onih izvan). Taj "ocean" je, kao cjelina, ultimativni ucitelj.

Za detaljan opis metoda u potpunosti bilo bi mi potrebno dosta stranica i vaseg strpljenja. Zato cemo stati na ovome. O'Donnell-ova sajt adresa, koju sam dao u prvom prilogu iz ove serije ("Remote Viewing"), je dovoljna za dodatne informacije onima koje ovo stivo (ili kurs na kasetama za stotinjak dolara) vise interesuje:

- Kako re-fokusirati um na mnogo dublji nivo unutrasnje svjesnosti u kome mentalna projekcija postaje prirodnom sposobnoscu;
- Kako, uz upotrebu unutrasnje svjetlosti, ostvariti kontakt sa skladistem informacija;
- Kako se, trenutacno, spojiti sa bilo kojom tackom u vremenu i prostoru;
- Kako se spojiti sa bilo kojim zivim entitetom i dobivati informacije koristeći njihov culni aparat.

S obzirom da sam ovu seriju napisao oznacio kao invenciju za naredni milenij, u narednih nekoliko priloga cemo obraditi jos cetiri dostupna izvora za metode i iskustva mentalnih projekcija. Prvi je americki institut PSI, a preostala tri su legende remote viewing-a (Robert Monroe osnivač Monroe Institute, Ingo Swann sa Stanford Institute i Courtney Brown osnivač Farsight Institute) sa svojim konkretnim mentalnim projekcijama u prostoru i vremenu.

PSI Tech (21)

30.08.1999.
Houston

Rusenjem berlinskog zida i prestankom hladnog rata pocetkom 1990-ih desile su se brojne promjene u obavjestajnom radu. Mnoge aktivnosti obavijene velom tajne postaju komercijalne i dostupne siroj javnosti.

Nakon 25 godina rada za vrhunske americke obavjestajne sluzbe i Agencije major Edward Dames napusta Armiju i osniva vlastitu kompaniju PSI Tech.

Koncem 1960-ih bio je clan Armijske Obavjestajne Agencije; nakon toga slijedi transfer u NSA (National Security Agency) i spijunski zadaci na Bliskom Istoku. Diplomira bioelektroniku i kineski jezik. Ponovo je prebacen na obavjestajni front, u Njemacku, sa ciljem spijuniranja Sovjeta i Ceha.

Pocetkom 1980-ih postaje clan elitne vojne grupe "Black Unit" sa ciljem otkrivanja informacija vezanih za sovjetske bioloske programe naoruzanja. Ujedno, to su godine kada americka Armija finansira projekte "mentalnih projekcija" na Stanford Research Institute-u.

Major Ed Dames postaje instruktor i trener u svom timu u kome se pocinju primjenjivati tehnike "remote viewing"-a.

Povratkom u Washington 1984. Ed Dames primjenjuje svoje sposobnosti na najznacajnije nacionalne obavjestajne probleme (lokacija i borba protiv medjunarodnog terorizma, krize sa taocima itd.). Otkriva kljucne informacije vezane za sovjetski program biologskog rata. Njegovi rezultati prezentirani su Kongresu i americkom predsjedniku. Odlikovan je sa dvije armijske Medalje casti i medaljom Legije casti. Posebno je priznanje dobio i od DIA (Defense Intelligence Agency) za penetraciju u sovjetski Vrhovni Savjet Odbrane.

Koncem 1980-ih angaziranjem prevelikog broja ljudi u razlicitim sluzbama i agencijama koji su koristili metode mentalnih projekcija, dolazi do erozije profesionalizma. Politicari preuzimaju konce u svoje ruke zahtijevajuci informacije vezane za njihove vlastite politicke sudbine. Stvari sve vise pocinju nalikovati velikom cirkusu i major Dames odlucuje da se povuce iz Armije.

Na Beverly Hills-u (California) osniva firmu PSI Tech u koju regrutuje ponaj bolje clanove svog armijskog tima. Koncem 1991-e, PSI Tech je uz pomoc niza mentalnih projekcija svojih clanova pribavio informacije o skrovistima biologskog oruzja u Iraku. NSC (National Security Council) je bio narucilac posla, a Saddam Hussein glavni gubitnik. Uspjeh u ovom poslu donio je medjunarodno priznanje Dames-ovoj kompaniji. Danas, osam godina kasnije, PSI Tech ima klijente sa liste Fortune 500 (najjace svjetske kompanije) te vodecih naucnih, medicinskih i pravnih institucija. Pojedini izabrani biznismeni se obucavaju tehnikama mentalnih projekcija koje im omogucavaju stoprocentni uspjeh u predvidjanju trzisnih uvjeta. 100%!

Kratkom posjetom sajtu PSI Tech (<http://www.trv-psitech.com/projects.htm>) omogucen je uvid u aktuelne projekte ove kompanije. Medju njima su:

- Projekt Hydra (kinesko spijuniranje americke nuklearne tehnologije - U.S. W-88),
- Nostradamus (deseta centurija i cuveni sedmi mjesec 1999. kojeg smo pominjali ranije),
- Kineski strateski sistemi naoruzanja,
- Biolosko naoruzanje Sadama Huseina,
- Eksplozija aviona TWA 800 ,
- Nasukavanje delfina iz prvog mjeseca 1998,
- Enterovirus 71 - ubica novorodjencadi, itd.

Nije cudo da su Kinezi u centru pozornosti. Dvije decenije su spijunskim radom potkradali Amerikance u nuklearnoj tehnologiji. Afera je napokon izbila ove godine dostizuci nebeske visine i pozornost. Nadjeno je zrtveno janje (Wen Ho Lee iz laboratorija u Los Alamosu, New Mexico), ali nema sudskih procesa. Tesko objasnjivo? Mozda. A mozda i nije.

Uobicajenih materijalnih dokaza o spijuniranju nema. Ali se zna da su informacije odlazile Kinezima. Kako se zna?

Mislim da cete odgovor dokuciti sami. Iz spiska projekata PSI Tech.

P>S>I (22)

1.9.2000.
Houston

Izgleda da je 1992. bila dobra godina za povlacenje obavjestajaca iz americke Armije, prijevremeno penzionisanje i onda otvaranje vlastitog biznisa.

Lyn Buchanan je imao visoki polozej u americkoj mornarici do 1992. Radio je na analizi rizika za ugovore vezane za mornaricke Trident projekte. Usto, dizajnirao je kompjuterske sisteme za DIA (Defense Intelligence Agency).

U Alamogordu (New Mexico) osniva kompaniju P>S>I (Problems>Solutions>Innovations). U prvo vrijeme to je korporacija za kompjutersku obradu podataka i dizajn kompjuterskih sistema, koja radi za niz vladinih ministarstava i agencija: Ministarstvo unutrasnjih poslova, Ministarstvo obrazovanja i Kongresnu Biblioteku.

Pasija treniranja studenata za mentalne projekcije (on proces naziva CRV - controlled remote viewing) polako prerasta u glavnu aktivnost kompanije PSI. Na pitanje da li je zazalio preorientaciju na mentalne projekcije sa cisto kompjuterskog rada, odgovara: "Ne. To je mnogo intrigantnija oblast i interesantnija. Od svojih studenata naucim vise nego od kompjutera..." (Njegov sajt je na: <http://www.crviewer.com/training.html>).

Odnedavno, njegova korporacija organizira javne kurseve za individue, bez ogranichenja. Cetiri su kursa: osnovni, prelazni, napredni, postdiplomski. Uz njih su i dodatni kursevi za monitore, analiticare i projektne menadzere u procesu mentalnih projekcija. Traju po cetiri dana; cijena za jedan je hiljadu dolara.

Slicno kao vec objasnjeni O'Donnell-ov kurs, te metode Ed Dames-a, tako i Buchanan-ov kurs obucava korisnike kretanju kroz vrijeme (proslost/buducnost) i prostor. Posebna je paznja posvecena razlikovanju bitnih podataka od nebitnih/laznih ("imaginacija"), skiciranju vidjenog, crtanju mapi onih mjesta koja su se posjecivala, trodimenzionalnom primanju informacija itd.

O cemu govore ove nove informacije? O stvaranju novih kasti privilegiranih? Nesumnjivo. Barem u prvoj fazi. Mali broj biznismena moze krociti na kratko u buducnost i potraziti put ka novim ugovorima; brokeri, na burzama, znaju sta prodavati a sta kupovati; trgovci novcem znaju sigurne puteve spekulacija; naucnici ce dobivati jasne signale kojim putem se kretati u svojoj oblasti.

Kosmicko putovanje (23)

5.9.99. Houston

(Semir): "Dario, koje su faze naucnog procesa?"

(Dario): Problem, hypothesis, investigation, conclusion!"

Tako je krenuo nas razgovor jutros. Dobra stvar americkog obrazovnog sistema je da pokusava da uci kreativnom razmisljanju. Desetogodisnji djecak odgovara da se problem rjesava postavljanjem hipoteze, eksperimentalnom provjerom i formulacijom zakljucka. Ako, potom, nezavisni tim, koristeci iste procedure, dodje do istih rezultata, dolazimo do naucno provjerljivih cinjenica.

Dokaz da Zemlja nije ravna ploca dolazio je na razlicite nacine. Matematikom, fizikom, astronomijom, plovdbom. Bez obzira koliko taj zakljuck bio neprihvatljiv tom dobu on je bio provjerljiv. Dakle, mogao se dokazati. Naucno potvrditi.

Zamislite sociologa, profesora na uglednom kalifornijskom UCLA univerzitetu, sa doktoratom, nizom objavljenih knjiga, strucnjaka u dizajniranju "ne-linearnih matematickih modela socijalnih fenomena", koji se nadje u poziciji da ga istrazivanja dovedu do sokantnih zakljucaka. Toliko razlicitih od prevladavajuceg naucnog misljenja da njihovim objavljivanjem dovodi u pitanje svoju poziciju i kredibilitet. Koristenjem nedovoljno poznatih, ali provjerljivih metoda moze da dokaze postojanje duse, vanzemaljskih civilizacija i prezentira potpuno drugacija objasnjenja pojedinih istorijskih dogadjaja.

Courtney Brown. Pisac bestselera "Cosmic Voyage" (1996) i "Cosmic Explorers" (1999). Osnivac i direktor Farsight Institute (od 1995.). Autor kovanice SRV - Scientific Remote Viewing.

U prvoj knjizi, "Kosmicko putovanje" prvih pedeset stranica je posveceno objasnjenju istorijata remote viewing-a (mentalnih projekcija) i tehnika; u drugoj, "Kosmicki istrazivaci", citavih stotinu stranica. Pokusavajući objasniti naucnoj javnosti da se koristene procedure trebaju smatrati naucnim. Jer imaju sve naucne epitete.

Informacije o njegovom Insitutu mogu se naci na <http://www.farsight.org> . Audio-kasetna kolekcija i kompletni SRV kurs (12 kasete, 18 sati) takodje je ponudjena.

Courtney Brown u uvodnim poglavljima samo potvrđuje vec znane informacije o ucescu CIA-e i Armijskih obavjestajnih sluzbi u finansiranje projekata mentalnih projekcija na Stanford Research

Institute (dr. Harold Puthoff), te Princeton University (PEAR projekt, prof. Robert Jahn). Projekti i formirani timovi imali su zadatke spijuniranja tajnih vojnih projekata americkih neprijatelja. Tokom hladnog rata. Pominju se i Ingo Swann koji je razvio tzv. CRV - Coordinate remote viewing baziran na upotrebi geografskih koordinata. I Monroe-ov Institut u Virdziniji u kojem su agenti sticali prva van-tjelesna (out-of-body) iskustva.

(Nimalo slucajno, analize knjiga pomenute dvojice (Swann i Monroe) neposredno slijede nakon Brown-ovih.)

Nakon Iran-Nikaragva fijaska (Oliver North), ministar odbrane u Reganovoj administraciji je ukinuo sve projekte, sluzbe i timove koji nisu imali siru kontrolu i bili potencijalno politicki opasni. Medju njima i vecina RV programa.

Oficiri obavjestajnih agencija i clanovi timova za specijalne operacije americke Armije prestaju sa svojim dotadasnjim zadacima: spijuniranje sovjetskih nuklearnih silosa ili posjete sastancima unutar zidova Kremlja. Ove grupe pocinju da istrazuju UFO enigm, ili, jos preciznije, posjete vanzemaljaca nasoj Planeti. Nakon provedenog treninga, Courtney Brown im se prikljucuje i tako je nastala ova knjiga.

Ona proucava drustva i maticne planete dvije civilizacije: anticke koja je bila na Marsu u doba dok su dinosaurusi vladali Zemljom i Greys bica koja su danas vrlo aktivno prisutna na nasoj planeti.

Pripremni period za Brown-ovo istrazivanje ljudske svijesti sastojao se iz tri faze:

- TM - transcedentalna meditacija zasnovana na ucenjima Maharishi Mahesh Yogi-ja;
- kurs u Monroe Institutu (upotreba zvuka koja utice na rezonanciju razlicitih frekvencija izmedju desne i lijeve mozdanе hemisfere; setovi frekvencija su pronadjeni koji omogucavaju ljudima da otkrivaju oblasti ne-fizickog zivota);
- RV - remote viewing trening (trener, odnosno monitor mu je bio vojni obavjestajac koji je dotada bio instruktor nizu americkih agenata).

Knjiga opisuje tridesetak putovanja kroz proslost i buducnost, na razlicitim mjestima u svemiru. Ja cu se poslužiti metodom kojeg je Igor duhovito opisao u svom e-mail-u: "Ti procitas knjige, a nama napises najvaznije dijelove".

1. MOJ PRVI POSJET MARSU

Date: 29.09.1993.
Place: Training office
Data: Type 4
Target coordinates: 5987/9221

Courtneu Brown: "Brdovito je... Pjescane oblasti... Vidim gradjevine koje mogu biti ljudske..."

Monitor: "U redu. Napravi skec toga sto si vidio... Kreni ka cetvrtoj fazi..."

CB: Idem kroz matricu... Stvari su smedje... Vidim kucu. Sta ova piramida radi ovdje? Mora da mi se pricinja.

M: Ne sudi o stvarima. Zapisi ih i idi dalje.

CB: Kuca je dugacka i uska. Napravljena od drveta, izgleda. Zao mi je, ali ponovo ova piramida. Stvarno je ogromna.

M: Nastavi zapisivati podatke. Sta jos vidis?

CB: Vidim i ljude sada. Mnogo ih je. I zivotinje. Piramida je neka vrsta bogomolje. Visoka je. Kamena.

M: Udji u piramidu.

CB: Wow. Da vidimo. Svjeze je, ali ne hladno. U sobi sam. Pod, kameni zidovi. Stakleni predmet je na stolu... Sad vidim tunele...

M: Podji u jedan od njih.

CB: Taman je. Prijav. Vodi napolje. Ponovo mnogo ljudi. Imam osjecaj da se ovdje radilo o izuzetnom gradjevinskom projektu i da je trebalo dosta ljudskih i materijalnih potencijala... Mnogi su stradali dok se ovo gradilo... U blizini je grad. I planina koja ima erupciju. Sta se desava? Ja ne znam za piramide u cijoj su blizini vulkani! Lici na Pompeje, ali znam da nema piramida blizu Pompeja.

(Sto mogu i ja potvrditi, jer sam tamo proveo medeni mjesec, 1988.)

M: Nemoj analizirati. Samo zapisi podatke. Nastavi.

CB: Mnogo ljudi je umrlo. I umire. Mnogo je pokreta. Ljudi bjeze. Preplasnjeni su. Osjecaj beznadja. Ovo je strasno! (Pocinjem crtati scenu. Vulkan je istocno od grada, a ljudi uglavnom bjeze sjeverno.) Krecem se kroz vrijeme. Prezivjeli su izgradili naselje u blizini. Nema nikoga da im pomogne. Ocajno je siromastvo. Satori. Strasno je.... Dolaze novi ljudi da izgrade grad. Oni nisu odavde. Ne zure se da pomognu domacim. M: OK. Dosta je. Zapisi vrijeme i time cemo završiti ovu sesiju.

CB: Dobro, reci mi, gdje si me poslao?

M: Pogledaj sliku.

CB: Pa ovo je satelitska slika regije Cydonia na Marsu! (Jasno vidim piramidu.) Zezas me? Poslao si me na Mars?!

M: Hej, pa ja volim slati svoje studente tamo.

2. UFO ABDUCTION

(Koja je nasa rijec za "abduction"? Kada te mimo tvoje volje odvedu i vrse eksperimente na tebi? Slicno sto mi radimo pokusnim misevima.)

CB: Dobro, vidim zgradu, ogradu, nesto slicno pruznim tracicama. Zivotinje su unutar ograde. Nekoliko ljudi. Ljudi nesto rade. Oni imaju osjecaj da svoj posao moraju završiti. Detektiram visok stupanj odlucnosti i intenziteta. Kao kod borbe sa bikovima.

M: Ne interpretiraj. Samo snimi podatke.

CB: Dobro, vidim ljude sa zivotinjama. Osjecaj da je neko iskoristen. Takodje, osjecam mnostvo posmatraca. Ovo mi se ne svidja.

M: Digni se pet hiljada fita u visinu.

CB: Vidim srebrne, metalne stvari ovdje. Detektiram UFO brodove. Sta da radim slijedece?

M: Udji u trag tim brodovima.

CB: Kao da su ljudi u tim brodovima. Izgledaju kao avioni, sjajni i metalni.

M: Vрати se na pocetni položaj, unutar ograde, na Zemlji.

CB: Zivotinje se osjecaju ugrozene. Kao da se ljudi poigravaju s njima. Ali, imam jasan signal da ljudi unutar ograde ne zele da povrijede zivotinje.

M: Fokusiraj se na svrhu ljudskog odnosa sa zivotinjama.

CB: Oni pokusavaju da kontroliraju zivotinje, da ih predvode. Ovo je kamp za obuku. Oni treniraju zivotinje da rade odredjene stvari.

M: Podji malo unaprijed u vrijeme.

CB: Zivotinje vise ne panicare. Umjesto toga, dobijaju hranu i ljubav od svojih trenera.

M: U redu. Završimo sesiju. Ovo ti je bio cilj: "Remote viewing UFO abductions". (CB: Moja interpretacija ove sesije je da zivotinje predstavljaju ljude. Ljudi unutar ograde su vanzemaljci koji rade s ljudima sa svrhom da ih treniraju necemu. Ljudi u svemirskim brodovima su, vjerovatno, galakticki posmatraci. Ovo je jedina sesija u kojoj je signal bio promijenjen od strane vanzemaljaca, jer su oni bili svjesni mog prisustva.)

3. PREZIVJELI SA MARSA

CB: Ljudi... Bijelci... Obuceni... Planina, i vjetar. Primam signale straha, ali i uzbudjenja. Mnogo emocija. Svemirski brodovi.

M: Podji na vrh planine.

CB: Svemirski brod. Sjajan, metalni, topao. Ide tacno na planinu. Prolazi kroz nju?! Sta je ovo?

M: Podji na matricu sestog nivoa.

CB: Bica u brodu. Nisu svi isti. Zidovi. Uredjaji. Dobijam signale iz umova bica. Ovo je bila misija za snabdijevanje. Rutinska. Ova bica su covjekolika. Tehnicari. Svi imaju uniforme... Sada sam unutar neke vrste pecine ili ogromne rupe u planini... Brod je sletio u centar. Ovo izgleda kao hangar. Oni ne znaju da sam ovdje. Izgleda da prevoze vaznu tekucinu. Koja ima posebnu zadacu za njih. Biolosku... Krećem se okolo. Osjećaj da muskarci rukovode operacijama. Zene nisu u tehnickim oblastima... Vidim djecu. Nisu dobro. Bolesna su. Mirno sjede, ali su jako uplasena.

M: Zapiši vrijeme, Courtney. I uzmimo odmor.

(Nakon odmora.)

CB: Nazad sam u vrticu. Vidim kontejnere za bebe. Djeca ne pricaju. Nesto nije u redu. Vidim odrasle. Oni izgledaju zdravo. Ali ih je malo. Beba je mnogo vise i vecina ih je bolesnih. Mladji ljudi ne haju za taj problem. Fizicko okruzenje je ono sto im ne prija. Kao da su u zatvoru. Primam osjecaj da bi ljudi mogli da im pomognu... Aha, osjećam genetski problem. Genetske promjene na njihovim tijelima... Sami ne mogu rijesiti taj problem. Bespomocnost je svuda prisutna... Njihova oprema i potencijali nisu dovoljni da rijese ovaj problem bez pomoci izvana. Zene samo sjede ocekujuci od muskaraca da nadju rijesenje. A oni imaju vrlo ograniceni fokus rada. Ljuti su. Tvrdoglavi. Ovdje se radi o prezivljanju. Boze, ova bica su ocajna!

M: Courtney, otkrij nesto vise o tekucini.

CB: Sa Marsa je... Ko zna ko su ovi ljudi? Samo primam podrazaj njihove vezanosti za Mars.

M: Ne analiziraj.

CB: Dobro, tekucina izgleda ljigavo. Okus je bljutav. Ali je za ova bica znacajna kao infuzija. Pakovana je u velikim kanisterima. Zelenkasto je crna.

M: Podji tamo gdje je originalno prave.

CB: Wow! Gdje sam? Kao da sam katapultiran negdje. Mjesto je crveno, pjeskovito. Vidim strukturu. Ulazim unutar zgrade. Vidim zatvorenu kapiju. Hoces da prodjem kroz vrata?

M: Prvo mi nesto reci o okolini.

CB: To je pustinja. Nista ne raste. Napusteno. Hladno. Gradjevina je metalna i plasticna. Proizvodni pogon.

M: Podji pet kilometara istocno od objekta pa ces nesto vidjeti.

CB: Hej, vidim jedan od onih brodova, opet. Pravi lude pokrete, zaokrece i vrti se. Prosao je ravno kroz krov.

M: Podji natrag u zgradu i prati brod. Gdje se kreće?

CB: Mnogo podzemnih prostorija. Vidim brod. Bica koja upravljaju njime ne vole da se krecu na površini.

M: Podji u jednu od odaja.

CB: Mjesto je moderno. Vidim muskarce, nema zena. Nije sretna radna atmosfera. Spustam se nize. Oni zive ovdje. Grad. Mnogo podzemnih tunela i odaja. Masine su posvuda. Ljudi se osjecaju sigurnim. Detektiram strah od napustanja ovog mjesta.

M: Zasto ga napustaju?

CB: Ovdje buducnosti nema za njih. Ovo je mrtvo mjesto.

M: Opisi ljude.

CB: Muskarci. Humanoidnog lica, ali nemaju kose. Ne izgledaju bas potpuno kao normalni ljudi. Kao neka, recimo, druga rasa. Svijetle koze. Izgledaju fizicki slabiji u poredjenju sa ljudima.

M: U redu, završavamo. Dosta je za danas.

CB: Ovo je pravo potrajalo. Sad mi reci gdje si me poslao.

M: Prezivjeli sa Marsa. Planina Santa Fe Baldy, New Mexico!

Hm, prve tri sesije i nekoliko fantastičnih zaključaka. Postoje Marsovci i to, i na Zemlji, i na Marsu. Očajni su. Ne mogu živjeti na površini. Nemaju budućnosti na svojoj matičnoj Planeti. Ukratko smo se susreli i sa Greys-ima koji su mentalni puno napredniji od Marsovaca.

U nastavku slijedi kompletna storija o njima.

Obično, nakon ovakvih zapazanja, ponovo se vraćamo na primjenjene metode istraživanja. Ako ovaj postojeći tim: Courtney Brown i monitor, zamijenimo drugim timom i primijenimo iste procedure, da li se dobija isti rezultat? Odgovor je: da. Drugi, treći, deseti tim. Svi oni donose iste informacije.

Promjenimo cilj sesije. Recimo tim iz Atlante proučava sta Nibo radi 20.08.1999. u jedanaest ujutro. Prvi tim pronadje da je u Bolu, na Bracu, sunca se na plazi sa djevojkom. Uzmemo novi tim. Isto pitanje. Rezultat? Identičan. Eksperiment ponovimo još desetak puta. Rezultat se ne mijenja. "Svi oni donose iste informacije". Hoćemo li ovu metodu onda priznati kao naučnu i provjerljivu?

Dr. Courtney Brown (24)

5.9.1999.
Houston

Kod kontroliranih mentalnih projekcija izbor ciljeva može biti različit:

instruktor (monitor) i student mogu, ali i ne moraju znati koji je cilj. Ako ne znaju daju im se geografske koordinate (zapravo niz brojeva). Courtney Brown je pozelio da posjeti civilizaciju Marsovaca u momentu njihovog vrhunca. Dakle, izbor nije slučajan.

4. VRHUNAC CIVILIZACIJE NA MARSU

CB: Pjescano je, i vjetrovito... Čujem glasove, muziku, razgovor. Ambijent podsjeća na stari grad Mombasu u Keniji. Vidim put sa zgradama na obje strane. Jedna osoba stoji pokraj kružne gradjevine. Nalik malom amfiteatru...

M: Idi na četvrti nivo.

CB: Vidim ljude, dosta njih. Muskarce. Fokusiram se na lica. Nemaju kose i imaju veće oči nego ljudi. Koza im je svijetla. Vidim kuće. Napravljene od gline. Izgledaju siromasni po zemaljskim standardima, ali sretni. Dosta vode uokolo. Vole vodu. Imaju osnovne alate. Nivo me podsjeća na Afriku...

Fokusiram se na njihove misli. Imaju neke telepatske sposobnosti. Žene su uglavnom u kucama većinu vremena. Ne izlaze s djecom. M: Možeš li detektirati nešto u vezi njihove kulture? CB: Imaju neku vrst sastanaka, samo muskarci... Ulazim u jednu kuću. Tri sobe. Kupatilo. Osjećaju se udobno u kući. Vidim posudje. Četvoro ljudi, muskarci i žene.

M: Možeš li naći neki simbol?

CB: Sta se desilo? Kao da sam dislociran u vremenu. Ubacen u drugi period. Stvari su drugačije ovdje. Sta se zbiva ovdje?

M: Nemoj analizirati. Reci mi sta vidis?

CB: Buljim u neki znak. Polirana bijela površina. Metal je okolo, u zraku je sivi i crni dim. Vidim značajan tehnološki napredak. Vidim i druga bica, sada. Oni su manji, nizi. Dobijam impuls da su radnici, kao na nekoj misiji. Motivirani su. Hitno moraju obavljati misiju. Ova bica imaju svemirske brodove. Imaju uniforme sa znakovima. Neki od njih su piloti. Više ne vidim Marsovce.

M: Pokušaj ih naći.

CB: U tome i jeste stvar. Marsovci su nestali. Gotovo je s njima. Ja sam još uvijek na Marsu, ali to je napušteni grad. Samo ova niska, ali napredna bica. Oni su izgradili svoje moderne zgrade sa tehnološkim uređajima.

M: Fokusiraj se na svrhu njihovog boravka.

CB: Ovdje su u prvoj fazi nekog većeg projekta. Imam osjećaj da sve pakiraju.

(Moj instruktor je trazio da mu skiciram simbol koji sam vidio. Ima srcolik oblik sa zmijom u centru. Ivica je zlatna, pozadina bijela, glava zmije je crvena.)

M: Dobro. Idemo na nivo sest matricu.

CB: Primam impulse od dvije vrste bica. Marsovci razmisljaju o ovim drugima kao o drugom plemenu. Ne kao o drugom svemirskom narodu. Oni to ne razumiju. Bila je panika kada su ova bica dosla na Mars. Ovi nizi su mlijecno bijele boje. Oni su bozanska bica za Marsovce... Marsovci kao da se pakiraju. Ovo je cudno. Izgleda da ova naprednija bica planiraju da naprave fizicke promjene kod Marsovaca i da ih zamrznu. Ova niska bica izgledaju kao Greys-i.

M: OK, Courtney. Završimo ovdje.

(Naravno, moji izvodi su kraci nego sto traju stvarne sesije. Slijedi puno objasnjenje vidjenog.)

CB: Na svom vrhuncu, civilizacija na Marsu je bila slicna onoj u drevnom Egiptu. Uvjeti im nisu bili laki. Ali, mogli su prehranjivati svoje familije, zivjeti u gradovima, participirati u drustvenom zivotu. Zene su bile uglavnom u kucama s djecom. Njihovo drustvo je dozivjelo veliku katastrofu. Mnogo ih je stradalo. Neki su spaseni od strane Greys-a koji su stigli u poslednjem momentu. Nekako su uspjeli da sacuvaju, zamrznu Marsovce. Kljucno je bilo sacuvati genetski materijal stanovnika Marsa.

Ovo se desavalo prije nekoliko miliona godina.

Moj instruktor i ja smo se pitali kako su se Marsovci nasli na Zemlji i kako su "odpakovani". Svi dosadasnji prikupljeni podaci pokazuju da je doslo do genetske manipulacije sa Marsovcima kako bi oni bili prilagodjeni jacoj gravitaciji i drugacijim uvjetima zivota na Zemlji. Skorasnje manipulacije jos nisu završene.

Takodje je nepoznanica kako su Marsovci uspjeli dostici ovaj tehnoloski nivo (mada jos uvijek zaostaju za Greys-ima). Znamo da Greys-i imaju tehnologiju koja im omogucava da se kreću i kroz vrijeme i kroz velike udaljenosti na galaktickoj skali. Marsovci u tome jos zaostaju. (Inace bi se vratili na svoju Planetu prije katastrofe.) Oni koriste naprednu propulzivnu tehnologiju po zemaljskim standardima. Takodje, mogu da mijenjaju materijalisticku fazu, jer se njihovi brodovi mogu kretati kroz cvrsti materijal.

Neki od zakljucaka:

- Marsovci su, zahvaljuci Greys-ima, spaseni totalnog istrebljenja,
- Marsovci su preneseni u nase vrijeme uz geneticke manipulacije koje nisu bile savrsene,
- Marsovcima je data tehnologija koja je oko 150 godina ispred Zemaljske,
- Marsovci nemaju drugog izbora do sklonista na Zemlji.

Wow. Prisjetimo se da su Marsovci spaseni u zadnji cas. Znac li prisustvo Greys-a da smo i mi blizu kataklizme na Zemlji? I da cemo u toj situaciji traziti pomoc od bilo koga? I da bi nam tehnologija koju imaju Marsovci omogucila prezivljavanje?

5. MIDWAYERS

Slijedi vrlo interesantna sesija u kojoj CB posjecuje ne-fizicka bica. Ovdje je potrebno prethodno objasnjenje. Tokom 1970-ih i ranih 1980-ih vojni RV timovi su povremeno istrazivali ne-vojne ciljeve. Jednom prilikom su kao cilj uzeli bica koja se spominju u knjizi "The Urantia Book". Ovu knjigu drzim pored uzglavlja vec osam mjeseci. I to je mozda i najcudnija knjiga koju sam ikada citao. Plavi kozni povez, 2100 stranica, autori ne-zemaljskog porijekla, stampana 1955. u Barceloni. Opisuje Centalni Univerzum, Super Univerzume, nas Lokalni Univerzum, Historiju Urantie (tako se Zemlja vodi u kosmickim "katastarskim" knjigama), razvoj zivota u poslednjih milijardu godina, ljudske zajednice sve do pocetka nase ere.

Uglavnom, iz ove knjige, americki obavjestajci uzeli su bica u nekom medju-nivou, "midwayers"-e, kao cilj svojih "putovanja". Prema "The Uranita Book", ova bica ne uzimaju fizicki oblik, mada je njihova gustoca priblizna nasoj. Njihova tijela su samo malo izvan naseg vizuelnog ranga tako da ih ne mozemo vidjeti. Midwayers-i su dodijeljeni Zemlji da nam pomazu u nasoj duhovnoj evoluciji.

Mozemo li zamisliti sok kada se pokazalo da ova duhovna bica postoje! I kako ovako vazne infomacije prenijeti generalima koji samo razmisljaju o protivnickim nuklearnim silosima?

Midwayers-i ovdje rade, mada je njihova komandna struktura negdje drugdje. Izgleda da su ona samo jedna od niza duhovnih bica u svemiru koji imaju razlicite zadatke. Zna se da imaju telepatske sposobnosti.

Pogledajmo izvode iz doživljaja CB-a.

CB: Ovdje je grad... Ulice, bucno je.

M: Vрати se u sobu. Sta rade ta bica?

CB: Zrace osjecajem uzbudjenja, vjerovatno zbog mog dolaska. Kao da su me ocekivali. Izgleda da oni rade sa ljudima. Boze, receno mi je da rade sa ljudskim dusama. Oni su napredna bica.

M: Sta rade?

CB: Ne rade sa fizickim alatima. Receno mi je da je njihova svrha da omogucavaju duhovni napredak.

M: Saznaj vise o njihovim projektima.

CB: Izgleda da su ih zvali andjelima u proslosti, ali oni to nisu. Salju me prema hodniku i drugim prostorijama. I druga bica su ovdje. Ali vidim i ljudska etericna i duhovna bica takodje.

M: Sta oni rade u pogledu buducnosti?

CB: Izgleda da su oni ovdje iz potrebe. Kazu da ce razlicite rase i bica biti ukljuceni u predstojece promjene. Losa vremena dolaze. Bice period velikih borbi. Tehnologija ce se kretati sporo... Ljudi ce biti vraceni unatrag.

M: Pitaj ih za Marsovcе.

CB: Ljudi ce sresti Marsovcе u blizini njihovog doma - podzemnog sklonista u Novom Meksiku. Marsovcі se zasad jako boje. Nase agresivnosti. Ocito, mi nismo toliko civilizirani gledajuci iz njihove perspektive. Mi trebamo s njima pregovarati... OK, receno mi je da oni zele formalne pregovore.

M: Gdje ce se oni odvijati?

CB: U ljudskom objektu. Ljudima ce biti dozvoljeno da se posjeti njihov habitat tek kada Marsovcі to dozvole, ne prije. Eksplicitno mi je receno da nam oni nece naskoditi.

M: Dobro. Zahvali im se. Ovdje prekidamo. Sad mozes pogledati sta nam je bio cilj.

CB: "The Midwayers". K vragu, sta sy midwayers-i?

6. MARS OBSERVER 1993.

Na prvoj stranici "New York Times"-a, 24.08.1993. objavljeno je da su izgubljene sve veze sa satelitom NASA-e koji se kretao prema Marsu. "Mars observer" je trebao da napravi detaljne fotografije gotovo cjelokupne površine Marsa, ukljucujuci one oblasti u kojima se pojavljuju anomalije, objekti piramidalnog oblika i strukture koje nalikuju licima. NASA nije imala objasnjenja sta se desilo. Nesto ranije, slicnu sudbinu je zadesio i ruski satelit. Nakon visemjesecnog istrazivanja objavljeno je da je razlog vjerovatno interne prirode. Mozda problem sa gorivom.

CB je dobio zadatak da objasni sta se desilo sa pomenutim satelitom. Zakljucak: "Mars Observer" je unisten sa projektilom ispaljenim sa obliznjeg vanzemaljskog svemirskog broda. Brod se vracao na Mars u hangar. U hangaru je bio veci broj bica, u stanju povisene pripravnosti. Neka od njih su bili Greys-i. CB je pratio jednog od njih do trenutka rođenja (unatrag) i dosao je do zakljucka da je bio rođen u laboratoriji. Ta laboratorija je, izgleda, na Mjesecu u podzemnoj strukturi. Neka vrst baze.

(Da rekapituliramo: Marsovcі na Marsu prije nekoliko miliona godina a danas na Zemlji, Greys-i na Marsu, Zemlji i Mjesecu, pucnji na nase satelite, duhovna bica nevidljiva nasem oku, a nisu andjeli... A tek smo dosli do trecine knjige. Sta li jos predstoji?)

7. GALAKTICKA FEDERACIJA

CB: Dosta svjetlosti... Na površini planete sam. Ogroman toranj... Unutra su bica, bez kose. Nose bijele "tunike". Mekana koža, bijeli su. Ovo je vazno mjesto. Humanoidi su. Koriste telepatsku i verbalnu komunikaciju. Neka vrst Savjeta... Znaju da sam ovdje. Kazu da u ovom trenutku počinje zemaljsko prisustvo na Savjetu. Obraca mi se bice koje rukovodi sastankom... Nikakva opasnost mi ne prijete. Naprotiv, kao, osjećaj da si pred spiritualnim gospodarem, Budom, recimo. Pozdravlja me. I poziva da udjem u njegov um, jer je to efikasniji način komunikacije. Sta da radim?

M: Udji.

CB: Promijenili smo mjesto. Sad sam izvan Mlijecnog Puta. Galaksija je podijeljena/iscrkana kvadrantima. Oni nas trebaju. U galaktickom smislu. Toliko su mocniji od nas, a trebaju nasu pomoc. Nema smisla. Lider osjeća moj otpor. Preusmjerava me na planetu. Vidim Zemlju. Kaze mi da ce biti preseljenje ljudi sa Zemlje u buducnosti. Direktno mi kaze da su Zemljani trenutacno nasilni i problematicni. Potrebno je da se dovedu u red. Moraju proci kroz promjenu prije preseljenja.

M: Pitaj ga ima li prakticnih uputa.

CB: Receno mi je da moram završiti projekat pisanja ove knjige. Ostali ce uraditi svoj dio posla. Mnogo ih je koji su ukljuceni. Mnogo bica, predstavnika, grupa.

M: Pitaj s kim treba da komuniciramo koristeći tehnike mentalnih projekcija.

CB: Samo s Marsovcima. Kaze mi da ce nasa komunikacija sa vanzemljanima zasad biti limitirana.

M: Pitaj ga ima li nesto sto treba da znamo, a da toga nismo svjesni sada.

CB: Kaze mi da mnogi problemi dolaze. Planetarne katastrofe, politicki kaos. Ovakvi kakvi smo, nismo u stanju da se borimo sa izazovima pred nama. Ako zelimo napredovati, onda svijest i duhovnost mora biti sredisnji fokus.

M: Zahvali mu se. Reci da moramo ici.

CB: On je to vec osjetio.

M: Cilj je bio: "Galakticka federacija".

(CB: Clanovi federacije su na visokom duhovnom nivou. Ocito da nas pripremaju da, vremenom, preuzmemo puno clanstvo u galaktickom zivotu.)

8. GREYS-I

CB: Vidim jednog Grey-a. Ulazim unutar njegovog uma.

M: Citas li osjećaj superiornosti?

CB: Um je superioran. Kolektivan mentalitet. Kolektivni um je kontrolor. Nema individualnog uma. Svi greys-i su od jednog uma. Oni su jedan i svi u isto vrijeme.

M: Ima li osjećaj svrhovitosti?

CB: Preživljavanje i evolucija. Oni su jedan kolektivni organizam. Definitivno nedostaje razlika između individua... Primam signale da oni imaju očajnu potrebu da napuste ova fizicka tijela. To je njihov apsolutni prioritet... Greys-i rade sa ljudima i drugima na kolektivnom bijegu. To je kao bijeg iz boce ili iz broda koji tone.

M: Koje je njihovo idealno okruženje?

CB: Imace svoju fizicku planetu. Ne Zemlju. Oni nas nece otjerati odavde. Univerzum je suvise veliki za tako nesto.

M: Sta je s njihovim odnosom sa Galaktickom Federacijom?

CB: Oni su dobrotocni clanovi Federacije. Rade u mnogim projektima i na mnogo svemirskih brodova. Ponosni su na tu svoju ulogu.

M: Probaj ponovo sa idealnim okruženjem.

CB: Idealno okruženje je novi set individualnih tijela. Oni su u procesu radjanja. Pripremaju se da napuste kolektivni identitet i postanu povezane individue.

9. SUNCEV SISTEM PLEJADA, PLANETA KLASE M, BINARNI SISTEM, GODINA 2000

U vrlo skoroj buducnosti, jedan broj ljudi ce biti transportovan sa Zemlje. Od strane Greys-a. Na planetu sa dva sunca. U pocetku ljudi ne znaju gdje su, konfuzni su, uplaseni. Razlog za njihovo prebacivanje je potreba da se sacuva ljudski genetski stok. Odredjene genetske manipulacije ce biti neophodne u buducnosti kako bi se korigirale nase trenutne destruktivne tendencije. Koje, opet, vode globalnu populaciju ka ekoloskoj i klimatskoj katastrofi palentarnih razmjera.

Dakle, manji broj ljudi ce biti spasen da bi se ocuvala vrsta.

10. PROVJERA

CB: ...Izgleda mi kao kancelarija. Ljudi hodaju uokolo. Imaju odjecu, odijela. Muskarci i zene. U sobi je stol. Za stolom sjedi covjek. Vrlo vazan covjek.

M: Nastavi.

CB: Pa ispred mene je predsjednik Klinton. Gledam ga ravno u lice dok sjedi za stolom.

M: Zaustavi sesiju. Cilj je bio: "Ovalni ofis, Bijela Kuca, Vasington.

CB: Toliko o osiguranju nacionalnih tajni.

M: Mogao sam te poslati u njegov um, ali to bi bilo suprotno privatnosti.

Uostalom, cilj je ostvaren.

Ocito je da se povremeno mora napraviti provjera sa nekim lako provjerljivim ciljem u sadasnjosti. Da bi se bilo sigurno da se postuju procedure.

Medjutim, ova sesija otvara mnoga pitanja. Na primjer, vidljivo je da superiornije civilizacije o nama mogu znati sve - nema tajni. Drugo, svi sigurnosni sistemi padaju pred metodama mentalnih projekcija. Nema barijera.

11. TRENUTACNI PROJEKTI FEDERACIJE NA ZEMLJI

Posljednje tri decenije americko trziste je zasaceno hiljadama izvjestaja i knjiga objavljenih na temu ljudskih obdukcija. Ljudi svih godista se odvođe, protivno svojoj volji, u podzemne laboratorije ili na svemirske brodove i tamo se medicinski eksperimentira na njima. Nakon toga se vracaju na isto mjesto i, uglavnom, se nicega ne sjećaju. Nakon terapija sa hipnozom javlja se sjećanje o izgubljenom vremenu. Posmatranje jedne obdukcije je predmet slijedeće sesije.

CB: Zenu podizu kroz prozor kuce. U velikom je UFO brodu.

M: Udji u um zene.

CB: Vise je nivoa njenog razumijevanja situacije. Na površini, ona je uspavana. Nivo ispod toga, ona je prestrasena. Jos nize, na dubokom podsvjesnom nivou, ona je sretna, vrlo zadovoljna.

M: Koji je kriterijum bio da nju izaberu?

CB: Ona se izabrala. Volontirala je... Vidim uterus zene. Greys-i izvlace fetus. Stavljaju ga u tekucinu u cistom kanisteru.

M: Otkad ove aktivnosti traju?

CB: Kazu da je tek skoro odluceno da se ljudima pokaze citav projekt. Mozemo slobodno posmatrati obdukciju bez smetnji. Oni to smatraju velikom koncesijom. Zele kooperirati sa ljudima... Ocito da je ova odluka diktirana sa viseg nivoa. Galakticke Federacije.

(CB: Osobe koje su obducirane bi trebale znati da su se svojevremeno slozile da ucestvuju u ovom programu. Prije fizickog rođenja. Na nivou dusa.)

Kosmicko putovanje II (25)

19.09.1999.

Houston

Na koricama knjige Courtney Brown-a "Kosmicko putovanje" je podnaslov:

"Naucno otkrice vanzemaljaca koji posjecuju Zemlju". Kao sto su dosadasnja poglavlja pokazala, postalo je ocito da su implikacije otkrica za citavo covjecanstvo neizmjerne znacajna. Stoga se autor odlucio da prosiri listu ciljeva sa nekoliko novih.

Ovi novi ciljevi predstavljaju osobe koje su vodile covjecanstvo u pojedinim fazama razvitka. Ucitelji kojima su mnogi dolazili za savjet. Jedan od takvih ciljeva bio je Isus. (Naravno, redoslijed ovih osoba-ciljeva nije bio poznat CB-u dok je radio mentalne projekcije.)

1. ISUS

Dvije sesije su bile posvećene ovom cilju. U prvoj CB dobija percepcije problema sa kojima se susreće čovječanstvo: glad, bolesti, nove forme bakterija, novi virusi, mutacije uzrokovane radijacijom. Nema tehnološkog rješenja za postojeće probleme. Informacije i slike mu dolaze od "svjetlosne" osobe. Nosi ogrtač, kosa kao da mu je od svjetlosti. Ljubav je projicirana prema CB-u tokom ove sesije.

Zaključak: putem mentalnih projekcija moguće je komunicirati sa osobama koje su nekad bile u fizičkom obliku.

Tokom druge sesije CB se nalazi u nekoj vrsti kontrolne odaje u kojoj je pet osoba u ogrtačima. Nakon prepoznavanja Isusovog lica počinje dobijati nove informacije: "Nema bica sa kojima će se čovjek susretati a da u njihovom kreiranju ja nisam učestvovao. Vi morate pomagati mojoj djeci bez obzira u kom obliku vam oni dodju... Vi imate slobodnu volju i mogućnost izbora kako pristupiti Greys-ima. Vas izbor će odrediti vasu budućnost..."

... Postoji bezbroj puteva kojima se duh može voditi ka Izvoru. (Ovo je refleksija na pojedine religije i načine meditacije.)

... Pohlepa je ubica ličnosti. I nije kompatibilna sa preostalim živim svijetom. Kao ulje i voda: ljubav i pohlepa se ne mogu mijesati. (CB nije imao utisak da Isus moralizira već da, jednostavno, izriče, životne fakte.)

... Svrha života je da proizvede evoluciju...

... Bica koja sačinjavaju Galaktičku Federaciju su na visem nivou evolucije nego čovječanstvo. (Oni ne rade "za mene" već da unaprijede svoju evoluciju.)

... Nijedna osoba ne može napredovati ako ne pomogne onima koji zaostaju. I, to je zakon evolucije, suprotnost sebičnosti i pohlepi. Ne smije biti limita u ljudskoj želji da pomogne drugima (ovo je komentar na saradnju sa Greys-ima i Marsovcima.)

2. ZVJEZDANE STAZE

CB-ijev monitor je odlučio da jedan od ciljeva bude serija "Zvezdane staze" (Star Trek) koja se, evolutivno, već tri decenije vrti na američkoj televiziji. Ako ovu seriju posmatramo kao dio "obrazovnog programa" sa najširim audijencijom, osobito među mladim ljudima, onda nema sumnje da je došlo do pozitivne promjene prema mogućnosti bogatog i kompleksnog života u kosmosu.

Svakako, važniji razlog da se dvije sesije posvete ovoj seriji su ranija monitorova saznanja od nekoliko vojnih eksperata koji su imali mentalne projekcije na ovu temu.

CB tokom sesije posjećuje Los Angeles, konkretnije Hollywood, spavaću sobu u kojoj leži osoba, bijelac; ulazi u njegov um, detektira ugrađeni uređaj u mozgu kojeg su davno implantirali Greys-i; uređaj redovno prima signale, najčešće tokom noći prilikom spavanja; osoba u koju je ugrađen uređaj nije svjesna postojanja istog; istražujući dalje, CB pronalazi da signal dolazi iz Zemljine orbite, koji je mehaničkog porijekla (releji), ali nevidljiv ljudskom oku; idući još dalje, ka izvoru signala, dolazi na planetu gdje većinu sačinjavaju Greys-i. Natrag u spavaću sobu: jutro je, nas autor se budi, u glavi mu more "novih, kreativnih" ideja za slijedeće nastavke "Zvezdanih staza"! (Wow!)

Zaključak: nameće se sam. Vanzemaljci oblikuju mišljenje široke javnosti htjeli mi to ili ne. U ovom slučaju, vjerovatno, u pozitivnom smjeru. Da nam pokazu da je vrijeme da prestanemo nadobudno misliti da smo sami u kosmosu.

3. ADAM I EVA

CB nije zaobisao "The Urantia Book" (Knjiga o Zemlji). I kao što su vojni eksperti pokazali postojanje duhovnih bica "Midwayers"-a tako je i CB pokušao da provjeri utemeljenost jedne od priča: o biblijskim "prvim ljudima", Adamu i Evi. "Urantia", međutim, ovaj par opisuje kao genetske inženjere poslane na poseban zadatak prije 450.000 godina.

CB se, tokom sesije, nalazi na svemirskom brodu. Vidi čovjekolika bica. Imaju uniforme. Na osmatračkoj su misiji; izvještavaju Federaciju o rezultatima. Po izgledu su napredni, nešto napredniji

od modernih ljudi. U brodu im je hrana. Vegetarijanci su. Posmatraju Zemlju kroz jako dugacak vremenski period. Imaju aktivan genetsko-inženjerski program. Prate rezultate. Ovaj konkretan par nije bio narocito iskusan kad je krenuo sa projektom. Okolina u kojoj rade nalikuje na istocni Mediteran. Okruženi su sa dvije vrste ljudi: jedni su svijetle puti, drugi tamne boje kože. CB detektuje postojanje nuklearnog reaktora. Tu su i razni komadi masinerije, kameni blokovi, objekti. Vecina stanovnika zivi u miru; nema osjecaja krize.

U blizini regiona prima impulse bica iz druge, duhovne dimenzije. Osjeca prisustvo vojnog lidera. Separacija je u zraku. Rat. Ljudi se dijele. Duhovna dimenzija uzrokuje probleme u materijalnoj. Natrag na Adama i Evu. Njihova uloga bila je edukativna. Uce ljude razlicitim vjestinama, obrazuju ih, ali najvise vremena posvecuju procesu reprodukcije. Neko vrsti selektivne reprodukcije (inženjering nove, naprednije rase?). Ubrzavaju prirodni proces evolucije. Medjutim, ideja da se ubrza evolucija jeste bila pogresna. Dolazi do krize kolektivne svijesti ovih bica. Adam i Eva se svrstavaju na malobrojniju stranu naprednijih bica.

Zakljucak: Adam i Eva nisu bili golaci koji su trckarali po sumi vec projektni menadjeri kojima je zadatak bio da unaprijede ljudsku rasu. Kroz vrijeme se stvorio mit o njima kao o zaceticima ljudi. (U cemu ima istine posto su vjerovatno manipulirali humani genetskim kodom.)

CB nadalje tvrdi da su "...Adam i Eva i danas zivi i u fizickom i duhovnom smislu. Istina, ne uticu na rad drugih bica na Zemlji, ali pokazuju znatan interes za ono sto ljudska civilizacija stvara i smjer kojim se krece genetska trajektorija."

4. GURU DEV

Guru Dev je bio ucitelj najpostovanijeg gurua u poslednjih 100 godina: Maharishi Mahesh Yogi-ja. CB je imao kratak razgovor s njim na temu kosmicke diplomacije. Guru Dev je potvrdio da nasa civilizacija mora biti vrlo pazljiva u izboru predstavnika za Federaciju; nekog iskusnog i naprednog u duhovnom smislu koji ce zastupati Zemljane. On je priznao da metod mentalnih projekcija ("scientific remote viewing") nije optimalan, ali je u ovoj fazi jedini moguc za komunikaciju s njima.

5. BOG

Ideja Boga je tako kompleksna da se nasem umu moze prenijeti samo putem metafora i primjera.

Kada je CB sa svojim monitorom ciljao ovaj naslov dobio je nekoliko slika: prvo, rane Greys-e, fizicki niske sa genitalijama, nesretne i beznadezne, socijalna organizacija zasnovana na klanovima i grupama, planetarni ekosistem blizu samounistenja, neka vrst bioloskih ratova je u toku... Druga slika nosi Greys-e naprijed u vrijeme, sa unistenom površinom planete, zive u podzemnim prostorijama, ratovi su zaustavljeni, umorni su, pocinju da ispituju i modificiraju vlastitu genetsku strukturu... Treca slika u vremenu opisuje Greys-e koji bjeze iz svog dotadasnjeg fizickog stanja, duhovni progres uzima maha, vecina fizickih organa atrofira, ponovo su na stranputici, nesto im fali, znaju da se ne ze vratiti na prvotno stanje sa puno emocija, ovo je faza u kojoj vode projekat koji ukljucuje genetske eksperimente sa i na ljudima... Novi skok u vremenu, divna bica, super-napredni Greys-i, telepatske sposobnosti, naucili su da vole, ponovo imaju seksualnost, vrlo su zdravi. Naglasak je na ljubavi do koje ih je doveo njihov genetski projekt.

Zakljucak (CB): Ideja o sveprisutnom Bogu, bicu koje osjeca zadovoljstvo u kreiranju materije i zivota iz vlastite substance da bi ih onda prozivljavalo kroz iskustva drugih bica; u pocetku bica nisu svjesna da su inicijalno stvorena iz "bozje" supstance; tek kada postanu toga svjesna dominantna tema egzistencije je ljubav. Prema sebi i drugima. Ljubav je tema Bozja, ona supstanca koja drzi, kao ljepilo, svemir. I ne dozvoljava mu da se raspadne. Ali samo bica duhovno napredna mogu da u potpunosti spoznaju ovu istinu.

Ljudski koncept ljubavi je jos vrlo primitivan. Mozda zbog toga i nedostaju prave rijeci da opisu ovo stanje, ovaj proces, ovaj odnos prema okolini.

Ipak, neke od ovih slika upućuju da evolutivni proces možda i nema kraja. A i zašto bi? Ako je sve oko nas manifestacija Boga, zašto bi on (ona?) zaustavio vlastitu ekspanziju i egzistenciju? Vječnost tek dobiva smisao sa beskrajnim evolutivnim procesom koji je ispunja.

I, kao što CB kaže, dosadasnja njegova istraživanja upućuju da Bog nema namjeru da zatvara radnju i dovede do kolapsa svega postojećeg. Naprotiv. Svuda gdje pogleda (putuje) vidi bica koja se bore da unaprijede, da pronadju smisao egzistencije.

6. ROSWELL

Prisjetimo se pukovnika Corso-a i njegovog opisa događaja u Roswell-u 1947. godine. Naravno, ta tema nije mogla biti zaobidjena ni kod CB-ovog projekta.

Ukratko. Četiri bica, strasno preplašena, nešto se pokvarilo, masinerija ne radi, ovo su Greys-i, leteci tanjir gubi kontrolu, ne mogu biti spašeni...

Slijedeca slika je tačka odakle je došao UFO; CB je na Mjesecu, Zemlja se vidi na nebu. Svrha misije: izazvati udes letećeg tanjira na zemlji i nagnati ljude da istražuju pitanje vanzemaljaca; prvo, pokazati Zemljanima da su vanzemaljci u fizičkom obliku; drugo, da su ranjivi; treće, da nisu puno različiti od ljudi, i četvrto, da mogu grijestiti. Ponovo povratak u Roswell: vide se vojnici, ljudi, uspaniceni; kupe sve predmete i pakuju ih u kutije i kese; sve se skriva, predsjednik SAD se verbalno informira šta se događa.

7. 290 GODINA U BUDUCNOST

Los Angeles, miris smrti na površini. Sve je zagađeno, smrdi, visoke temperature, nema prisutnog života osim... ispod površine, u podzemnim, betonskim prostorijama. Vojne uniforme, ljudi, Marsovci i Greys-i, zajednička odbrana od bandi sa površine!

8. BUDA

(Koji li je nas izraz za "vortex"? Kad u "Zvjezdanim stazama" planetarni brod proleti kroz energetski kovčac krećući se kroz prostor velikom brzinom?)

CB je, na početku sesije, imao osjećaj kao da je u vortex-u; svijest mu se jako rasirila; dobija pred sobom imidž osobe nalik na Budu koji mu objašnjava proces kreacije. Vodi ga na mjesto gdje se začela kreacija. Ulazi u vortex i osjeća da je Bog proveo vječnost u tom prostoru samoće i izolacije. Stvaranje života mu je donijelo radost (izlazak iz samoće, samice, "zatvora"?). Tu su galaksije, nebrojena raznolikost, sve u rastu. Velika radost! (Radost stvaranja).

Sjetimo se pojednostavljenih biblijskih tumačenja da smo mi "stvoreni prema božjoj slici" (ovaj lajt-motiv je prisutan kod niza antičkih civilizacija). Očigledno, to ne znači da i Bog ima dvije ruke i noge. Ali znači da osjeća ono što mi osjećamo, ili još tačnije, da mi osjećamo ono što on osjeća.

Ponovo CB: "... Nekad sam se bojao da će Bog ponovo dovesti do kolapsa... do one tačke u kojoj je sve nastalo... i da će moja istinska egzistencija prestati da postoji i završiti zauvijek... Vise ne osjećam taj strah. Bog neće dovesti do povratka u stanje prije stvaranja jer bi ga to vratilo u stanje samoće u kojoj je proveo vječnost. Zašto bi se vratio u vlastiti pakao... Zaista, naša vlastita borba da prezivimo je i Božja borba da bude, da jeste!"

NASA/Mars (26)

12.09.99. Houston

1. NASA

Rimokatolička crkva je bila čuvar "mentalnog zdravlja" u evropskim državama Srednjeg vijeka. "Lov na vjestice" i progon novih ideja bili su instrumenti njenog očuvanja dominacije nad, uglavnom, neprosvijecenom populacijom. Međutim, nametanje vlastitih istina ne traje vječno. Reformatorstvo je

podijelilo crkvu na dva dijela; renesansa je donijela "ponovno rođenje" umjetnosti individualaca predvođenih Leonardom (iz mjesta Vinci); katolicizam je izgubio veliki dio posjeda i morao se modernizirati.

Pet stotina godina kasnije nameće mi se slična paralela sa NASA-om kao čuvarem "mentalnog zdravlja" neobavijesteno pucanstva. Ovaj Houston-ski naučni konglomerat se ponosa kao osnovni filter svih informacija vezanih za svemir i život u njemu. I samo ono što oni puste u javnost treba imati težinu potvrđenog znanja.

Na primjer:

Tim britanskih naučnika objavljuje 1989. članak u časopisu "Nature" u kome tvrde da su našli dokaze za život na Marsu. Članovi "Open University", predvođenih prof. Colin Pillinger-om, nepobitno su dokazali postojanje organskog materijala na meteoritu sa Marsa (sifra EETA 79001). Sedam godina kasnije, isti tim tvrdi da život postoji i dalje u pojedinim zaštićenim regionima na crvenom planetu. I to napredniji - bube koje ispuštaju metan.

Administrator NASA-e, Daniel Goldin, je najavio uzbuđujuće otkriće stručnjaka NASA-e i Stanford University. Tvrdi se da su primitivni oblici mikroskopskog života egzistirali na Marsu prije tri milijarde godina. Istraživanje je zasnovano na sofisticiranom ispitivanju meteorita koji je pao na Zemlju prije 13 hiljada godina. Nadalje, on kaže: "Zelio bih da shvatite da ovdje ne govorimo o "malim zelenim ljudima". Ovo su jako mali, jednocelijski organizmi koji pomalo podsjećaju na zemaljske bakterije. Nema dokaza da su viši životni oblici ikada egzistirali na Marsu."

Datum saopštenja: 6.8.1996. Sedam godina poslije Britanaca.

Dopuna ovog saopštenja objavljena je u časopisu "Science" 16.8.1996. kao naučni članak u kome se potvrđuje prisustvo organskih molekula sa zaključkom da "... kada se sve uzme u obzir, zaključujemo da su ovi fenomeni dokaz za primitivni život na ranom Marsu".

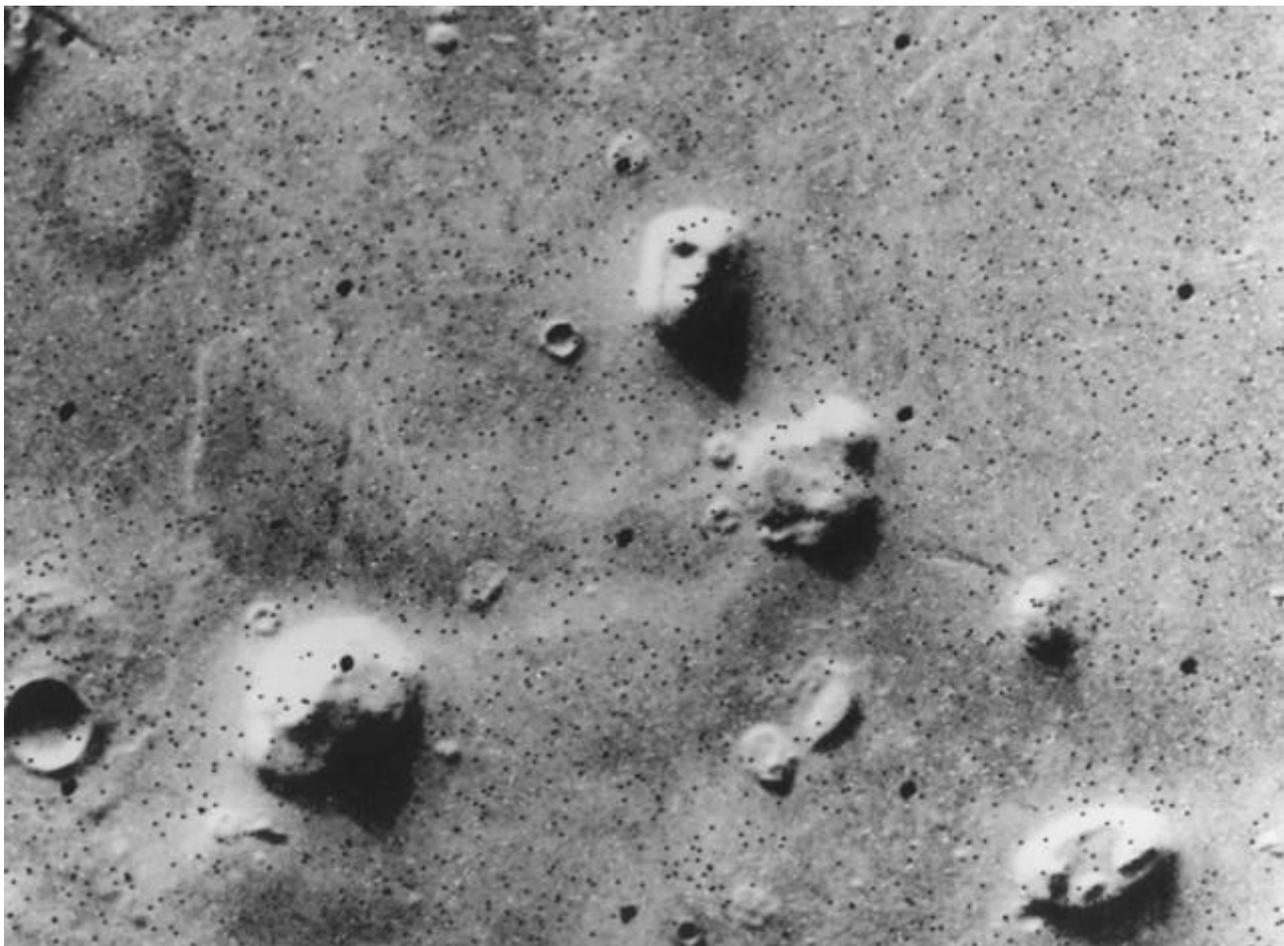
Vrlo jasne mikroskopske fotografije bakterija mogu se naći na:

<http://www.mufo.org/marslife.html>

2. Anomalije na Marsu

Bazirano na seriji fotografija koje je NASA pustila u javnost u doba ranog proučavanja Marsa (na primjer, Viking, 1976) udomaćio se pojam "anomalija na Marsu". Prvo je krenulo sa dijelom Marsa koji se naziva Cydonia na kojoj se nesumnjivo utvrdilo postojanje građevinskog objekta koji predstavlja lice; pažljivim proučavanjem fotografija pronađen je niz drugih objekata izgrađenih inteligentnom rukom: piramida, zidova, drugih nadzemnih objekata i - delfina(!?).

"Lice" je svakako najpoznatija anomalija. Dugačka je lista naučnika koji su potvrdili da ono nije nastalo prirodnim putem. Pogledajmo fotografiju i sami se uvjerimo:

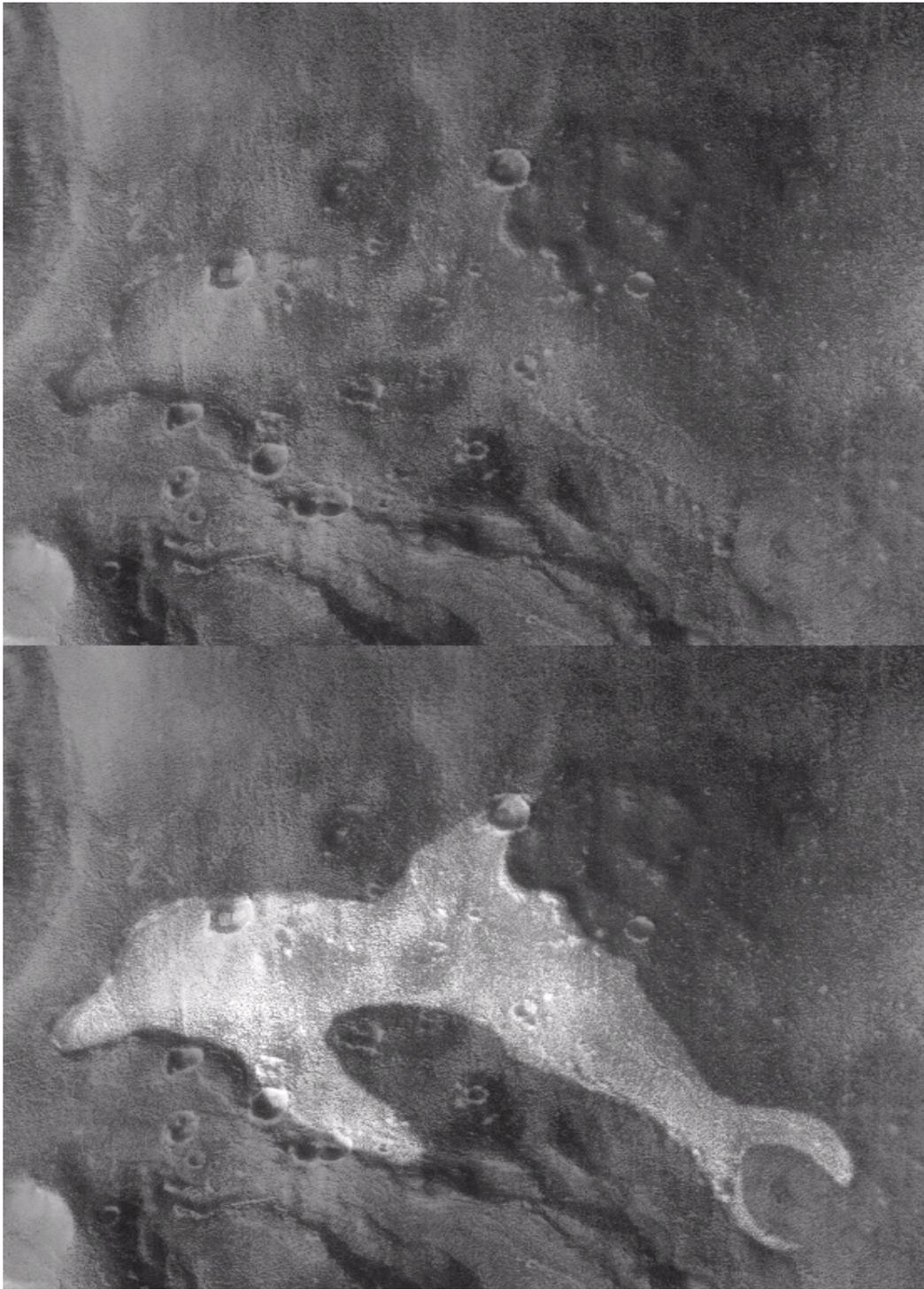

Slika 8: Necenzurirana fotografija predjela Sidonije na Marsu poslana je sa svemirske letjelice Viking 1976. godine. Kamena struktura "Lica" je napadno vidljiva.

Lice pokazuje definitivne znakove erozije uzrokovane procesima baziranim na vodi. Iz doba dok je voda nesmetano tekla na ovoj planeti. (I dok je postojala atmosfera slicna Zemljinoj.)

U njihovom objasnjenju pominje se postojanje "grada" u regionu Cydonia, "predgradja", piramidalnih objekata i slicno.

I, na koncu, mozda najvece iznenadjenje za mene je bilo otkrice masivnih skulptura koje predstavljaju delfine. Sudeci po fotografijama zabune ne moze biti:

Slika 9: Masivne kamene skulpture na površini Marsa koje nedvojbeno predstavljaju delfine.

Astronauti govore (27)

23.09.1999.
Houston

Jutro sam se probudio sa ABC vijestima. Udarna vijest dolazi iz orbite Marsa i glasi: "NASA-in prvi interplanetarni vremenski satelit (MCO) nije uspio da uspostavi kontakt sa Zemljom u četvrtak nakon što je trebao da udje u orbitu oko Marsa. Mi... nismo sasvim sigurni šta se desava, izjavio je Richard Cook, menadžer na projektu u NASA Avio propulzivnom laboratoriju."

(<http://www.msnbc.com/msn/310187.asp>)

Ono sto je zbilja zabrinulo vodjstvo misije u Houston-u je cinjenica da postoji nekoliko razlicitih nacina komuniciranja sa satelitom ukoliko dodje do problema sa kompjuterom ili drugih mehanickih problema. Odjedamput, sve veze su se prekinule. Sve! (Sjetimo se mentalne projekcije CB-ija i eksplozije ranijeg americkog satelita koji se priblizavao orbiti Marsa.)

MCO (Mars Climate Orbiter) je putovao 9 mjeseci sa Zemlje presavsi 670 miliona kilometara da bi usao u orbitu oko Marsa. U trenutku kada je dosao na drugu, zaklonjenu stranu, nesto se desilo. Uzgred, zadatak ovog satelita je da posmatra godisnja doba i distribuciju podzemnih voda. Sada je ucutkan. Prema Marsu ide i drugi satelit zvan MPL - Mars Polar Lander, koji ima zadacu da se spusti blizu juznog pola i istrazuje izvore podzemne vode. Sto bi Amerikanci rekli, "stay tune"; vidjecemo sta se desava.

Ovo je dobra prilika da procesljamo dostupne izjave americkih astronauta o susretu sa vanzemaljskim.

1. Pukovnik Gordon Cooper

Jedan od astronauta iz programa Mercury i poslednji Amerikanac koji je letio sam u svemiru. Petanaestog maja 1963 nalazio se u kapsuli Merkurija u orbiti oko Zemlje. Tokom poslednjeg kruga javio se stanici u Muchea (kraj Perta u Australiji) da "... vidi svijetleci, zelenkasti objekat ispred sebe koji brzo prilazi njegovoj kapsuli. UFO je bio stvaran i materijalan, jer ga je uhvatio zemaljski radar." <http://www.anomalous-images.com/astroufo.html> .

Cooper-ov komentar je uhvacen na NBC-u koji je pokrivao let; medjutim, nakon sto je astronaut sletio na Zemlju reporterima je receno da im nece biti dozvoljeno da ga pitaju o UFO letjelici.

Pukovnik Cooper je, takodje, svjedočio pred Ujedinjenim Nacijama:

"Vjerujem da ove vanzemaljske letjelice i njihove posade posjecuju nasu planetu sa drugih planeta... Vecina astronauta je veoma uzdrzana da komentarisu UFO pojave... Imao sam priliku 1951. da dva dana zaredom posmatram veliki broj njihovih letova sa istoka na zapad Evrope... Dugi niz godina zivio sam sa tom tajnom koja vazi za sve specijaliste u astronautici. Danas mogu otkriti da svaki dan u SAD, nasi radarski instrumenti hvataju objekte koji su po porijeklu nama nepoznati. I da postoje hiljade svjedoka i izvjestaja i gomile dokumenata da ovo dokazu, ali se ne dozvoljava njihovo objavljivanje..."

2. Astronauti Ed White (prvi Amerikanac koji je hodao u svemiru) i James Mc Divitt

Juna 1965. svemirski brod Gemini je nadlijetao Havaje. Oba astronauta su vidjeli cudni metalni objekt. UFO je imao dugacke antene. McDivitt je snimio fotografije koje nisu nikada publikovane (a koje mozete pogledati na gornjem sajtu).

3. Astronauti James Lovell i Frank Borman

U decembru 1965. astronauti Gemini-ja su, takodje, vidjeli UFO letjelicu tokom njihovog rekordnog 14-o dnevnog leta. Nakon sto su to prijavili Kontrolni let odgovoreno im je da vide dio vlastite Titan rakete. Borman je potvrdio da vide dio rakete, ali "... da moze da istovremeno vidi i nesto sasvim drugacije."

4. Astronauti Neil Armstrong i Edwin Aldrin

Tko se ne sjeca historijskog prvog spustanja na Mjesec u julu 1969? (Oni koji nisu gledali legendarni prenos 21. jula 1969, naravno.) Uglavnom, njegove prve rijeci po stupanju na mjesecovo tle bile su "Mali korak za covjeka, ali veliki za covjecanstvo" (unaprijed pripremljene prije leta). Malo neuobicajena je bila slika americke zastave pobodene u zemlju koja je leprsala, kao na vjetru (vjetar postoji tamo gdje ima atmosfere!). I jedan uzdah Aldrin-a koji kao da je primjetio svijetlo u obliznjem krateru.

Puno direktniji je bio Neil Armstrong nekoliko godina kasnije. On tvrdi: "Vanzemaljci imaju bazu na Mjesecu i neuvijeno su nam rekli da se gubimo i drzimo podalje od Mjeseca".

Prema navodima bivseg strucnjaka NASA-e, Otto Binder-a, VHF radio prijem koji je zaobisao sigurnosni sistem NASA-e uhvatio je slijedecu komunikaciju:

NASA: Sta vidite?

Apollo 11: Ove "bebe" su ogromne. Nevjerovatno velike! O, Boze! Ne biste vjerovali! Kazem vam, ovdje je jos jedan svemirski brod na drugom kraju kratera! Oni su na Mjesecu i posmatraju nas!

Drugom prilikom, na simpoziju NASA-e, Armstrong je tvrdi da su bili "upozoreni da se ne vracaju". "Ne mogu ici u detalje, ali njihovi brodovi su daleko superiorniji u odnosu na nase u pogledu velicine i tehnologije. Nema sumnje da imaju svemirsku stanicu. Mi smo doduse imali jos nekoliko misija, jer smo imali zacrtane projekte i budzet. Ali te misije su bile kratke i usputne." (Oni koji bolje poznaju Program mogu da se sjete da su zadnja tri leta otkazana mada su svemirske letjelice vec bile napravljene a astronauti obuceni i spremni za let.)

Tokom boravka na Mjesecu Armstrong je opisao dvije letjelice koje je vidio. Te izjave javnost nije cula jer su bile cenzuirane od strane NASA-e. Aldrin je snimio kolor film iz Apola, ali je po dolasku na Zemlju prebacen u posjed CIA-e.

5. Astronauti Donald Slayton (Mercury), major Robert White, NASA pilot Joseph Walker, svi oni su imali susret sa UFO letjelicama. Walker ih je dva puta snimio. Tokom Druge Konferencije o mirnom koristenju svemirskih istrazivanja u Seattle-u izjavio je: "Ne zelim spekulirati o UFO letjelicama. Sve sto znam nalazi se na filmu koji je razvijen nakon leta".

Treba li reci da ovi filmovi nikada nisu ugledali svjetlost dana?

6. Komandant Eugene Cernan

Komandant Apola 17, izjavio je za Los Angeles Times (1973. godine) slijedece:

"Pitali su me za UFO letjelice ranije i vec sam javno izjavljivao da oni pripadaju nekoj drugoj civilizaciji..."

7. Maurice Chatelain

Direktor NASA-inog Komunikacionog sistema je potvrdio da je Armstrong vidio dvije UFO letjelice na ivici kratera. Ovi susreti su uobicajena stvar za NASA-u, ali niko o tome ne govori. "...Svi letovi Apola i Djeminija su bili praceni, nekad sa distance, a nekad iz velike blizine od strane letjelica vanzemaljskog porijekla, zovite ih UFO ako hocete. Svaki put kad bi se pojavili, astronauti bi informirali Kontrolu leta, koja bi im naredila apsolutnu tisinu."

8. Astronauti Walter Schirra (Mercury 8) i James Lovell (Apollo 8) uveli su sifru "Djed mraz" za UFO letjelice. "Please, be informed that there is a Santa Claus", svi su culi Lovell-a 1968. iz Apola 8.

9. Dr Edgar Mitchell, astronaut Apollo 14

Bio je sestii covjek koji je krocio na Mjesec i jedan od onih koji je znao zasto je Neil Armstrong izjavio, na istom mjestu: "Oh, my God, what is that?"

"O, da, zivot postoji izvan Zemlje. Ali, vanzemaljci su davno prošli tacku razvoja na kojoj smo mi sada. Zive u ko-operativnijem i racionalnijem svijetu, za razliku od naseg, agresivnog."
http://groove.paragon.co.uk/features/Paranormal_ft/edgarfeat.html

Naravno, observacije astronauta su dobrodosle i korisne. Autenticnost njihovih svjedocanstava je bitna da UFO problematiku postavi na ozbiljnije osnove. Mi smo, doduse, otisli nekoliko koraka dalje govoreci o porijeklu i namjerama dvije vanzemaljske civilizacije. Ali, danasnja digresija ima mjesta (barem za nevjerne Tome).

Slika 10: Pukovnik Gordon Cooper, astronaut na projektima Gemini i Mercury, mason 33 stepena Velike Skotske Loze, iznenadio je svjetsku javnost istupom na govornici Ujedinjenih Nacija, tvrdeći da se dnevno biljezi desetine preleta vanzemaljskih letjelica i da se svi dokazi čuvaju kao najstrožija tajna.

Kosmicki istraživaci (28)

25.09.1999.
Houston

Knjiga dr. Courtney Brown-a, "Kosmicko putovanje" (1996), značila je prekretnicu u priznavanju postojanja dviju vanzemaljskih civilizacija. I njihove isprepletenosti sa nasom sudbinom. Knjiga je postala bestseller sa milionskim tirazom. Brown-ove metode mentalnih projekcija, tzv. SRV (Scientific Remote Viewing), praktikovane u Farsight Institute, donijele su niz novih projekata.

Americka Armija je dugo godina koristila metode mentalnih projekcija za spijuniranje potencijalnih i aktualnih neprijatelja. Dr. Brown unapređuje postojeće tehnike. I postaje vrlo važan izvor provjerljivih informacija o misterijama koje nas okružuju.

Otkrio je dokaze o postojanju rase sa Marsa koja se bori da prezivi na vlastitoj, ekoloski unistenoj Planeti. I koji ima dva "dzepa" na Zemlji. Jedan u planinskim zabitima Perua. A drugi ispod kamene površine planine Santa Fe Baldy u Novom Meksiku. Ova civilizacija je u posjedu tehnologije koja je oko 150 godina ispred nase (prolazak letjelica "kroz" planinu). Smatrajući se gostima na Zemlji ne žele prvi da stupe u kontakt s nama bojeći se agresivne prirode Zemljana.

Druga rasa su Greys-i, visoko evoluirana humanoidna rasa, čija moderna istorija na Zemlji počinje sa incidentom kod Roswell-a. U poslednjih pedesetak godina se intenzivno bave genetičkim istraživanjima kako bi stvorili napredniji fizički organizam. Koji će im opet omogućiti punije duhovno iskustvo i dalji evolutivni napredak. Greys-i nemaju probleme prolaska kroz vrijeme i prostor. Niti imaju agresivnih namjera prema čovječanstvu, ali koriste dio naših resursa (genetički materijal kroz obdukcije ljudi i stocni fond) ponekad bezobzirno. (Razlog: ne-posjedovanje emocija, koje su u dalekoj prošlosti genetički "izbrisali", nakon što su se nasli na rubu samounštenja.)

Ne čudi da je najnovija knjiga CB-ija, "Kosmicki istraživaci" (Cosmic Explorers, July 1999.), dočekana nestrpljivo. (Ja sam je progutao za dva dana.) Zbilja, CB ide u svojim istraživanjima kritički korak naprijed. Otkriva postojanje treće, dotada nepoznate vanzemaljske civilizacije. Ratničke rase koja ima svoj, nama zastrasujući, cilj. Planetu Zemlju!

Kroz detaljne izvjestaje sa svojih sesija, CB daje sličice unutrašnje strukture i kulture ove agresivne rase. Reptilijanaca. Opisuje njihovu strukturu, planetu sa koje potiču.

Takodje, dublje ulazi i u tajne prethodne dvije civilizacije, odgovarajući na pitanja koja su ostala otvorena prvom knjigom. Njihova iskustva nam moraju služiti kao putokaz u našim izazovima: ne postojanje planetarne odbrane ili ekoloskog samounštenja.

Ton prve knjige nalikovao je iskustvu djeteta koje tek otkriva svijet (recimo, malom Adiju Pasicu, čiji rođendan danas slavimo u parku, ako ne bude kise). Sve je bilo interesantno, uzbudjujuće. Prolaz kroz prošlost, susreti sa duhovnim liderima, čak i vanzemaljci su bili nekako pitomi. Ton druge knjige je upozoravajući, zastrasujući.

CB: "... Nakon završetka "Kosmičkog putovanja" imao sam dojam da je svemir ispunjen sa dobrim vanzemalcima... Tek nakon mnogo mjeseci sam shvatio kako je to bila nekompletna priča. Kada danas pogledam na nebo iz svog dvorista, ne vidim nebeski raj, već galaksiju konflikta, rasta i misterija... Postoje dobri vanzemaljci koji žele najbolje čovječanstvu, ali i neprijatelji naše sudbine...

U toku je rat u svemiru. Ovaj rat je dostigao naše granice. Nije u pitanju budjenje usnulog čovječanstva koje želi da zadrži svoju glavu zakopanom u pijesak... već budućnost naše djece koja će biti oslobođena od straha, zatvora i mogućeg genetičkog ropstva ako ne i genocida. Ulazimo u novu fazu duge bitke u kojoj se moramo boriti za puko preživljavanje naše vrste. Živimo u dobu koje traži hrabrost iznad svega. Ako sreća prati hrabre, to mora biti naša sudbina."

1. RUSKI SATELIT "MARS 96"

Rusi su 1996. lansirali satelit "Mars 96" s namjerom da ga ubace u orbitu oko Marsa. Međutim, nedugo nakon lansiranja, na izlasku iz zemljine atmosfere, satelit je uništen. Zvanična verzija kaže da je došlo do kvara i da je pao natrag u atmosferu i sagorio.

CB-ijev tim je pokušavao da istraži šta se stvarno desilo. Nakon nekoliko sesija došli su do zaključka da je satelit bio žrtva jednog sired konflikta koji se odvija između Greys-a i Reptilijanaca. Greys-i su oni koji su na "našoj" strani, a agresivni Reptilijanci pokušavaju da ostvare dominaciju.

Pri tome su interesantne dvije činjenice.

Prvo, "rat" se gotovo u potpunosti odvija van ove dimenzije. U jednoj drugoj, duhovnoj, realnosti. Borba za duše.

Drugo, obje strane, pokušavaju da drže u tajnosti svoje postojanje. I ujedno ne žele da ljudi saznaju i za postojanje one treće, Marsovske, civilizacije. Svaka iz svojih razloga, oni ljude drže u mraku, ne želeći da se njihove aktivnosti i postojanje objelodani.

Smaknuća "Marsa 96" bila je svjesna manja vojna jedinica koja je u "kolaboraciji sa Reptilijancima" i koja je to posmatrala na radarskim instrumentima.

(Ubacimo ovu svježu vijest od jučer i prekjčer. U zadnjem prilogu sam pomenuo da su 23.09. izgubljene sve veze sa američkim satelitom koji je usao u orbitu oko Marsa. Sa one druge, nama nevidljive, strane. NASA se nekoliko sati uzaludno nadala da će se veze nekim čuom obnoviti. Slijedećeg dana, 24.09.1999. stiglo je i zvanično objašnjenje da je satelit stradao.

Mogu se postaviti pitanja zašto je onda dozvoljeno "Viking"-u da slika Mars 1977. godine ili "Pathfinder"-u da se provozu površinom crvene planete prije dvije godine. Možda zato što će se slati samo selektivne informacije. Ili će se kontrolirati njihova objava. Naravno, ova razmišljanja su u skladu sa tonom ove knjige. Pod pretpostavkom da CB daje ne-manipulirane podatke.)

2. REPTILIJANSKE AKTIVNOSTI NA ZEMLJI

Rezultati sesije sa ovim naslovom nisu ništa manje sokantni. Naime, ispod planine Cheyenne Mountain postoji zajednička vojna baza NORAD-a (jedinica za praćenje balističkih projektila američke Armije) i Reptilijanaca. CB je nabasao na dva tipa reptilijanaca. Prvi, normalni, kojima odgovara zagasita svjetlost i atmosfera. I drugi tip, hibridni, plod krizanja ljudi i Reptilijanaca, kojima odgovara više svjetlosti i koji imaju neke ljudske fizičke karakteristike.

Izlazeci iznad površine Zemlje, CB je registrirao svemirsku stanicu (ili veliki maticni brod) ovih bica. Lokacija je između Zemlje i Mjeseca. Brod je nevidljiv frekvenciji ljudskog oka i ljudskim instrumentima. Cini se da uska skupina ljudi suradjuje sa ovim bicima misleci da dobijaju visoku tehnologiju i oružje od njih. Nisu svjesni da ona neće biti efektivna.

3. MATICNA PLANETA REPTILIJANACA

CB je klasificirao ova bica na tri, socioloski jasno prepoznatljive grupe. Sve tri grupe su svjesne svoje fizicke i duhovne dimenzije.

Prva grupa je dominantna nad citavim društvom; komunikacija je telepatska. Duhovna dimenzija je primarna u odnosu na fizicku. Grupa je ne-agresivna, postuje centralni autoritet (vodju), svjesno ga prihvacajuci.

Druga grupa je velika populacija sa manjim fizickim razlikama unutar. Medjusobno suradjuju, napreduju, takmice se. "...Ovo društvo je naucilo kako razrijesavati svoje unutrasnje konflikte."

Treca grupa je otpadnicka, velika po broju, razlicita po fizickim karakteristikama. Organizacija grupe je visoko politizirana. Postoji zajednicki osjecaj da se mora boriti sa drugim grupama za prevlast, prezivljavanje i napredak. Naglasak je na duhovnoj dimenziji; ekstenzivna je upotreba telepatije. Motiv razvoja je konkurencija i zavist. Ne postoji harmonija između ove grupe i prve grupe u pogledu autoriteta.

U zakljucku, CB nam nevoljko priznaje da je ova treca grupa, koja ima znanje o putovanju kroz prostor i vrijeme, ona koja se vrzma oko nas. "...mi uistinu imamo ozbiljan problem. Ako sire Reptilijansko društvo ne moze ostvariti kontrolu nad ovom grupom, kako da mi to ucinimo? ... Neće biti moguće suradjevati sa njima otvoreno i produktivno i bilo bi glupo to i pokusati... Trebacemo pomoc izvana."

U slijedecim sesijama se susrecemo sa ne-veselim slikama:

- (nevidljivom) utjecaju Reptilijanaca na americku Armiju, Vladu i Klintona,
- potencijalnu buducnost Zemljana kao banke generickog materijala,
- indikaciju Galakticke Federacije da ne intervenira vec da nas posmatra kako se borimo sa svojim slabostima i kako treba da naucimo da kontroliramo vlastitu sudbinu, postanemo zrela rasa koja će doprinosti razvoju svemira,
- uspona Civilizacije, njezin pad, period spavanja, budjenja i, napokon, napustanja Planete. Odlaska i pocetka zivota sasvim novim nacinom i na novoj lokaciji.

CB nije prvi koji govori da ćemo, u buducnosti, napustiti ovu Planetu. I Nostradamus i Tarabic su to vremenski smjestili iza 3000. godine. Drevni zapisi ("svete knjige") su to najavile jos prije dvije ili cetiri hiljade godina. Izgleda da mi necemo biti "Zemljani" zauvijek. Ljudi da, ali zasto bi imali granica u izboru naseg planetarnog gnijezda?

Logicno je da i druge svemirske civilizacije ne vide svoju sudbinu vezanu za samo jednu planetu. Ako je njihova kolektivna sudbina bila da postanu civilizacijom među zvijezdama, isti put se nameće i nama.

(Ako uspješno prebrodimo dječje bolesti sa kojima se susrecemo.)

Ingo Swann (29)

26.09.1999.
Houston

Diploma biologa i umjetnika. Nekoliko godina u americkoj Armiji. Sluzbovanje u Ujedinjenim Nacijama. Decenije rada za SRI (Stanford Research Institute). Ekstenzivno objavljivanje knjiga i ucesce na konferencijama. Ingo Swann. Za podrucje parapshilskih istrazivanja i mentalnih projekcija (remote viewing-a) nezaobilazna i legendarna figura.

CIA (Central Intelligence Agency) je 1972. pocela finansirati jedan parapsiholoski projekat na SRI-ju u kome je Ingo Swann uzeo ucesca.

Podsjetimo. Dva najveca naucna konglomerata u Americi su Rand Corporation i SRI. Stanford je smjesten na obodu Silicijske doline i juznom kraju San Franciska. Nekoliko hiljada naučnika radi na najznacajnijim projektima za americku nauku, vojsku i privredu. Opisujuci administraciju SRI-ja Ingo Swann je uporedio sa onom iz zgrade UN-a u kojoj je takodje proveo nekoliko godina.

Uglavnom, kad je bio mojih godina, Ingo Swann pocinje raditi za tim koji predvodi fizicar dr. H.E. Puthoff.

(Njegov sajt zajedno sa novom, kompletnom, knjigom o historijatu remote viewing-a nalazi se na: <http://www.biomindsuperpowers.com/Pages/Welcome.html> .)

Amerikanci nastoje parirati rezultatima do kojih su Sovjeti dosli u oblasti parapsiholoskih istrazivanja. U aprilu 1973, Ingo Swann predlaze da se udalje od dnevnih, pocesto dosadnih repetitivnih testova i da urade nesto u cemu ce uzivati. Jupiter. Daleka planeta. Ingo im je predlozio da testiraju njegove sposobnosti u mentalnom projektovanju. Da on "posjeti" Jupiter i prezentuje podatke koji ce, kasnije, biti provjerljivi.

Razlika u posjeti Jupiteru i onim dnevnim "spijuniranjima" susjedne prostorije bila je u distanci.

Provjerljivost?

NASA je ranije lansirala Pioneer 10 i 11 koji ce u septembru te godine (sest mjeseci kasnije) poslati prve tehnicke izvjestaje.

(Sad vec zalazim u tekst nove Swann-ove knjige: Penetration, The Question of Extraterrestrial and Human Telepathy", 1998.)

Da bi ovakva sesija bila uspjesna, Ingo je morao doci sa zakljuccima koji bi bili novi za naucnu javnost. Ne treba posebno naglasavati da je ideja ovakvog eksperimenta uglavnom naisla na podsmjesljive komentare u Silicijskoj Dolini.

Da ne duljim. Slijedi trinaest nalaza (april 1973.) i datumi kada su i zvanicno potvrđeni:

1. Postojanje hidrogenskog omotaca. Potvrđeno u septembru 1973 i ponovo 1975.
2. Oluje i vjetrovi. Potvrđeno 1976.
3. Tornada. Potvrđena 1976 kao jaki rotirajući cikloni.
4. Jaka infracrvena zracenja. Potvrđena 1974.
5. Temperaturne inverzije. Potvrđene 1975.
6. Konfiguracija i boja oblaka. Potvrđeni 1979.
7. Dominantna narandzasta boja na Planeti. Potvrđena 1979.
8. Kristali vode i leda u atmosferi. Potvrđeni 1975.
9. Refleksija radio-valova od strane kristalnih pojaseva. Potvrđeno 1975.
10. Magnetna i elektromagnetna aurora (duga). Potvrđeno 1975.
11. Planetarni prsten unutar atmosfere. Potvrđjen 1979.
12. Tecna kompozicija. Potvrđena 1973 i 1976 kao hidrogen u tecnoj formi.
13. Planine i površina u cvrstom stanju. Jos nedokazano, ali postojanje indicija od 1991.

Vrijednost ovih nalaza nije bila samo u tome sto su pretpostavke naucne javnosti tog doba bile suprotne u odnosu na rezultate do kojih je Ingo Swann dosao. Necemo pretjerati ako ustvrdimo da je u aprilu 1973. rodjeno doba interplanetarnog posmatranja (spijuniranja).

U "Penetraciji" Ingo Swann otkriva dugo cuvane tajne. Serija iskustava sa vladinom Agencijom koja radi u najvećoj tajnosti u okolini Washington D.C.-a. Na čemu? Rade na pitanju UFO i vanzemaljaca na Mjesecu (!?). Brinu se za njihove napredne telepatske moći i ostvarivanju kontrole nad umom Zemljana.

Agencija je bila tako tajna da nije imala nikakvih papirnih tragova niti ugovora. Samo verbalne. U Ingo-vom slučaju taj dogovor je istekao prije nekoliko godina tako da je ovom dobu "UFO glasnosti" odlučio i o tome progovoriti. Govori o sastancima u podzemnim objektima, posjeti udaljenom jezeru u blizini Arktika i svjedočenju dolaska ogromne UFO letjelice.

Knjiga govori i o nerazvijenoj ljudskoj telepatiji. U odnosu na postojanje potpuno razvijenih formi telepatije vanzemaljaca koja se javlja u različitim formama. Ne zaobilazi ni činjenicu da o zbivanjima na Mjesecu znamo mnogo više nego što se to javno priznaje. O njegovom porijeklu (?), atmosferi (?), stanovnicima (?) i drugim neobičnim karakteristikama.

1. O REMOTE VIEWING-U

Mr. Axelrod: "Ispricaj mi o remote viewing-u.

Ingo Swann: Svoje prve eksperimente sam radio za Americko Društvo Psiholoskih Istrazivanja u New York-u. Nakon nekog vremena mi je dosadilo da identifikujem predmete zatvorene u kutije ili u susjednim prostorijama. Saznao sam da mogu mentalno "vidjeti" ljude na ulici... Onda sam predložio veće projekte. Provjerljive. Na primjer, kakvo je vrijeme u najvećim američkim gradovima. Postoje ovi gradovi udaljeni ("remote") od New York-a odlučili smo da ovu vrst eksperimenta nazovemo remote viewing. To je bilo u decembru 1971. Tako je sve počelo..."

2. O CRV-U

Axel: "Kako si razvio koordinirani sistem remote viewing-a (CRV)?"

Ingo: Naciljati gradove samo po njihovim imenima bilo je neprecizno... Jedno popodne sam ležao na duseku u bazenu i gledao u nebo. Odjedanput sam vidio mapu sa koordinatama... toliko stupnjeva na Istok, a onoliko na Sjever. Neka vrst "unutarnjeg glasa" mi je rekla: Probaj koordinate...

Axel: Zasto bi koordinate bile bolji način za obilježavanje cilja?

Ingo: Nitko pouzdano ne zna... Moje objašnjenje je da, ako ljudi mogu naci svoj put sluzeci se koordinatama, zasto ih ne bi koristili na svojim mentalnim putovanjima..."

3. O KOLEKTIVNOM UMU

Ingo: "Nas uče da misli nastaju u umu pojedinca... Ali, postoje neke stvari koje direktno dijeli grupa, zajednica.

Axel: Na primjer?"

Ingo: Sjetimo se primjera kolektivne, grupne svijesti (ili, rulje) 1930-ih godina. Histerija ili ljutnja su postajale sredstvo komunikacije, a ne logika. Kao da je došlo do grupne telepatije. Slični primjeri se mogu naci u sredovjekovno doba... Ako postoji grupni um, onda može da postoji i Kolektivni Um, zajednicki za sve žive oblike... koji će imati kolektivnu memoriju... a na koju se pojedinac može priključiti... Možda na DNA molekularnom nivou. I ako pojedinac ima adresu (koordinatu) za određenu informaciju, može je potražati u Kolektivnom Umu. Na kosmičkom nivou."

4. O DRUGOJ STRANI MJESECA

Axel: "Da li si mentalno isao na Mjesec?"

Ingo: Ne. O Mjesecu se previše zna. Ljudi bi mislili da sam prethodno nešto naučio ili gledao kroz teleskop.

Axel: A druga strana Mjeseca? Ona se nikad ne vidi sa Zemlje. Niko te ne bi mogao optuziti da si je mogao vizuelno vidjeti.

Ingo: Ali NASA je kruzila okolo i sigurno imaju more fotografija.

Axel: (sa smijehom) Mi hocemo da tamo odes za nas i da nam opises šta si vidio. Imam pripremljenih desetak mjesecevih koordinata. Da li je to puno?"

5. O PRVOM POSJETU MJESECU

Ingo: "...U blizini sam litice. Vidim svjetlucast pijesak, sa pravilnim oblicima. Kao male pjescane dine. Kao da ih je vjetar napravio... Ali, na Mjesecu ne bi trebalo biti vjetra, zar ne? Ni atmosfere? Ipak, osjecam nešto kao atmosferu..."

Axel: Idemo na slijedecu koordinatu.

Ingo: Zao mi je, ali cini mi se da sam se vratio na Zemlju.

Axel: Šta si vidio?

Ingo: Svijetla! Zelena. Vidim dva reda svijetala. Kao reflektore na nogometnom stadionu. Na tornju... Moracu ti se izviniti. Vjerovatno je to signal negdje sa Zemlje.

Axel: Jesi li siguran da si vidio svijetla?

Ingo: Naravno. Ali, kako mogu biti svijetla na Mjesecu?"

6. O DRUGOJ POSJETI MJESECEVOJ "TAMNOJ" STRANI

Ingo: "Svijetla su zagasita, kao da je maglovito. Ne, to je prasina. Prasina! Lebdi u zraku. Ali na Mjesecu ne bi trebalo biti zraka. Cuje se buka. Sad mogu vidjeti bolje jedan od svijetlecih tornjeva.

Axel: Koliko je visok?

Ingo: Da vidimo... ovdje su tragovi traktora. Ako su oni široki jednu stopu, onda bi toranj mogao biti...

Axel: Da?

Ingo: Velik. Recimo kao zgrada Sekretarijata Ujedinjenih Nacija.

Axel: (stiskajući usne) Znaci, mozes je vidjeti? (kao da je postavljao pitanje sebi, a ne meni)

Ingo: Zar NASA ili Sovjeti imaju sposobnost da podignu ovakve gradjevine. Mislio sam da im je problem slati par astronauta ili pse u orbitu. Koliko ja znam mi bi gore trebali imati samo zastavu u krateru... Cekaj, cekaj, mislis li da ovo nije zemaljskog porijekla?

Axel: Iznenadjenje, a?

Ingo: Mi nismo sami, a neka ultra-tajna vladina agencija je to dobro znala! Sranje!

Axel: Vidis, niko nije znao šta ciniti, a pri tome je mnogo gresaka napravljeno.

Ingo: Da, da, i to sve u ime privilegiranih informacija za izabranu grupicu generala i naučnika?

Axel: I da i ne. Problema je mnogo vise nego sto mozes zamisliti..."

7. O SPIJUNIRANJU ET-A

Ingo: "Zasto su vam bile potrebne moje usluge? Sto niste poslali drugu misiju na Mjesec koja ce dobro pregledati sta je tamo... Ukoliko... ne mogu vjerovati... Ukoliko vam nisu rekli da se drzite podalje i pri tome vam zaprijetili?"

Axel: (ovaj put ni trga smijeska na njegovom licu)

Ingo: Do djavola. Oni nisu prijateljski, zar ne? Zato vam treba parapsiholog, da ih spijunira!

Axel: Dva su razloga. U pravu si za prvi. Drugi je jednostavniji. Tvoji nalazi bi trebali biti provjera za fotografske i druge dokaze koje smo dosada prikupili... Neka vrst nezavisne provjere.

Ingo: Smijesno. Jedini nacin da spijunirate one gore je da koristite ljude koji imaju sposobnost mentalnih projekcija. A za to vrijeme osnovni tok nauke cini sve da diskredituje ovakvu vrst istrazivanja. Pretpostavljam da su se Sovjeti okrenuli svojim parapsiholozima.

Axel: (ponovo ona stoicka faca)

Ingo: Opet sam te nasao, jel' tako? Vi znate da ih Rusi koriste i prepali ste se da ce oni saznati vise od vas."

8. O HUMANOIDIMA NA MJESECU

Ingo: " Vidim tornjeve. Masineriju. Svijetla razlicitih boja. Zgrade cudnog izgleda. Mostove ciju funkciju ne mogu odrediti. Jedan se podize i... zavrшава u zraku. Mnogo kupola, razlicitih velicina. Letjelica sa malim prozorima. Tuneli u kraterima. Mreze objekata, zgrada, preko kratera. U njima neko ocigledno zivi... U jednoj od njih vidim humanoidna bica u poslu. Mjesto je tamno. Zrak je ispunjen finom prasinom. Osvijetljenje je zadimljeno. Nekolicina ovih bica su se okrenula u mom pravcu. Nesto gestikuliraju... Cini su da su me vidjeli, Axel. Kako mogu? Osim ako nemaju neke telepatske sposobnosti.

Axel: Molim te napusti odmah to mjesto.

Ingo: Pa ti znas za njihove sposobnosti.

Axel: (duboko uzdah)".

9. O KOLEKTIVNOJ AMNEZIJI

Ingo: "Vidite, poceo sam da sumnjam da smo mi Zemljani, kao cjelina, uhvaceni u neku vrst kolektivne amnezije... (Kao iz onih prvih SF-filmova u kojima se daju hipnoticke komande: Zaboravi, zaboravi...) Dvadeset godina poslije mog iskustva sa Axelrod-om vise se nisam sjecao svojih sesija. Tek nekoliko novih clanaka i knjiga iscupalo je ta sjecanja iz moje memorije. I odlucio sam da ih objavim."

10. O KRAJU KOLONIZACIJE MJESECA

(Zbog malo mladjih citatelja ovaj pasus necu poceti sa onim, sjecate li se kad su Sovjeti lansirali Sputnik 1, u oktobru 1957. godine. U to doba Ingo je bio 23-o godisnjak, a vecina nas se nije rodila. Ipak, za hladnoratovski svijet taj dogadjaj je bio izuzetan. Samar u lice americkoj administraciji. Predsjednik Kennedy je 1961 zacrtao kao cilj slijetanje Amerikanaca na Mjesec. Americka vojska je putem projekata kao "Horizont" planirala izgradnju vojnih baza na i svemirskih stanica u orbiti Mjeseca. Sve je pocivalo na motivaciji da ona superesila koja prva kolonizira Mjesec moze da kontrolira Zemlju.

Slijedili su vojni i pokoji civilni satelit: sovjetski Luna program, americki Pioneer, Ranger i Surveyor.)

Ingo: "U avgustu 1966 americki Lunar Orbiter je slikao obje strane Mjeseca kao i Zemlju iz mjeseceve orbite...Krajnji cilj je bio poslati covjeka na Mjesec. Dvadeset misija Apollo-a su planirane da se ostvari ovaj cilj... U julu 1969. Apollo 11 je sletio sa prvim ljudima na Mjesec... U julu 1971. Apollo je koristio Lunar rover... U decembru 1972 Apollo 17 je imao poslednjeg Amerikanca na Mjesecu. Od tog momenta, posjete Mjesecu su neocekivano prekinute iz razloga koji nisu nikada objasnjeni javnosti. Preostale tri Apollo-ve letjelice, koje su bile izgradjene uz ogromni trosak, ostavljene su da trunu..."

Tako je ova velika i skupa trka dvije zemaljske supersile da koloniziraju Mjesec dosla do svog neocekivanog kraja - iz sasvim, za javnost, nepoznatih razloga...

Umjesto izgradnje odvojenih vojnih baza na Mjesecu, Sovjeti i Amerikanci su odlucili (usred Hladnog rata) da zajednicki izgrade Skylab. U zemljinoj orbiti."

11. O MJESECEVIM ANOMALIJAMA

("Anomalija" - iregularnost, devijacija, ili jos preciznije, nesto sto ne bi trebalo postojati, ali ipak postoji; nemoguće, ali posto se negdje nalazi, dakle moguće).

Preko cetrdeset godina nakon pocetka istrazivanja Mjeseca, sluzbeni opis ovog nebeskog tijela ostao je isti: mrtvi satelit, bez zraka, sa visokim planinama i kraterima, prasnjavi, kameni platoi nazvani mora (Mares), starost oko 4.5 milijarde godina (kao i Suncev sistem).

Ingo: "Zahvaljujuci naucnim pomocima, starost stijena se moze odrediti ispitivanjem tragova kosmickih zraka. Ovom tehnikom je utvrđeno da najstarije zemljane stijene dosezu 3.5 milijarde godina. Misije sa Mjeseca su se vratile sa preko 400 kg stijena. 1973 godine je objavljen podatak da najstarije stijene dosezu 5.3 milijarde godina! Dakle 2 milijarde godina diskrepancije u odnosu na Zemlju, i jednu milijardu godina u odnosu na nas Suncev sistem.

Pitanje: Gdje je Mjesec bio prije no sto je formiran nas ljubljani suncev sistem? I drugo, kako je Mjesec ubacen u tako komfornu orbitu oko Zemlje?

Nadalje, da su Zemlja i Mjesec formirane u isto vrijeme, onda bi i materijalni sastav tla bio slican. Ipak, zeljezo je u izobilju na Zemlji, ali vrlo rijetko na Mjesecu.

Gustoca Mjeseca je 3.34 grama po kubnom centimetru. Zemljina? Pet i po grama po kubnom centimetru. Da su ova nebeska tijela bila formirana u isto vrijeme i od relativno slicnih materijala, onda bi im i gustoće bile slicne.

Nadalje, razlika u gustoci upucuje da Mjesec nema cvrste kore kao Zemlja i da je njena odsutnost uzrokom manje gustoće. Logican zakljucak bi bio da je Mjesec supalj.

Astronomi znaju da prirodni satelit ne moze biti supalj objekt. Odnosno, supalj satelit ne moze biti prirodni satelit. Ali, supalj satelit moze biti vjestacki satelit.

Dr. Sean Solomon sa MIT-a (Massachusetts Institute of Technology) je objavio (Astronautics, februar 1962) da su informacije sa Lunar Orbiter-a unaprijedili nase znanje o mjesecevom gravitacionom polju... upucujuci na zastrasujucu mogucnost da je Mjesec supalj...

Veliki astronom Carl Sagan je to ponovio u svojoj knjizi "Intelligent Life in the Universe" (1966).

Posada Apollo-a 12 se u Novembru 1969 dizala sa mjeseceve površine. Jedan modul se, nakon lansiranja, odvojio od rakete i bacen je natrag na površinu Mjeseca. Udarac o tle je doveo do vjestackog zemljotresa (odnosno, mjeseceotresa). Ultrasenzitivna seizmicka oprema, instalirana na mjesecevoj površini, zabilježila je da je Mjesec vibrirao kao zvono puni sat!

Na upit, naucnici su odgovarali:"Ne bismo to sada interpretirali".

Nakon toga, poduzet je niz drugih eksperimenata da dokaze da li je Mjesec supalj ili ne. Simptomatino je da oni nisu ugledali svijetlo dana."

12. O VODI I ATMOSFERI

Ingo: "U proljece 1998. naucnici su objavili iznenadjujuce otkrice o postojanju vode na Mjesecu... Jasno, ovo "otkrice" je samo priznanje cinjenica koje su se znale vec dekadama.

Astronomer M.K Jessup, koji je predavao astronomiju i matematiku na University of Michigan, je objavio knjigu: "The Expanding Case for the UFO". Podatke za knjigu bazirao je na rezultatima istrazivanja vlastitim teleskopom, jednim od najvećih u juznoj hemisferi. Godina izdanja knjige: 1957!

Ekspert za Mjesec, V.A. Firsoff je 1959. objavio knjigu: "Strange World of the Moon".

Obje ove knjige su pruzile dokaze o postojanju mjeseceve atmosfere i regionalnog prisustva vode i vegetacije. Nazalost jedini rezultat koji su polucile je da su ubrzo povucene iz stampe i sa polica. Cak i danas se ne mogu naci.

Postoji i jednostavniji metod utvrdjivanja atmosfere. Ako Mjesec ne bi imao atmosferu onda bi, gledano sa Zemlje, on jednostavno zaklonio zvijezde koje su iza njega. Ali, ako ima atmosferu, plinski omotac, onda zvijezde pocinju svjetlucati prije nego budu zaklonjene... Generalni je zakljucak da je atmosfera Mjeseca debljine oko tri milje. Gusca blize površini.

Kada se prva misija (Apollo 11) spustila na Mjesec, astronauti su trijumfalno poboli americku zastavu. Trenutak kasnije, dok je kamera jos snimala, nalet vjetra je zaleprsao zastavu.

William Brian, autor knjige:"Moongate:Suppressed Findings of the US Space Program" (1982), je dosao u posjed kopije filma. Zakljucio je da su astronauti bili udaljeni od zastave kada je pocela leprsati. Posto su bili u blizini kamere pokusali su je zakloniti sa ramenima i rukama.

Ovaj, kao i niz drugih incidenata, su zaboravljeni. Ali, bez obzira na protok vremena vjetru je potrebno prisustvo atmosfere da bi mogao zanjihati zastavu...

Prisustvo atmosfere dozvoljava stvarnu pojavu magle i oblaka. A kada je "slaba, lunarna atmosfera" napokon zvanicno "otkrivena" 1997. priblizili smo se jos jedan korak postojanju vegetacije."

(U doba dok je Ingo pisao knjigu, prole godine, objavljeni su podaci o procjeni vode na Mjesecu: sest milijardi metrickih tona! Drugim rijecima, 100,000 kolonista bi moglo zivjeti stotinu godina koristeći vodu za sve potrebe, ukljucujuci i kao izvor goriva - kisik i hidrogen za mjeseceve baze i svemirska putovanja.)

13. O TELEPATIJI PLUS

Ingo: "Mr. Axelrod je znao da Oni postoje, da se neki od Njih nalaze na Zemlji i da su Oni u posjedu telepatije plus.

Ovdje bih rekao da je telepatija svojstvena svima nama, ne samo izabranima. Sto se tice telepatije plus, o njoj nisam imao neku predstavu dve do 1989. kada sam poceo proucavati Chi Gong. To mi je pomoglo da steknem predodzbu od cega se telepatija plus sastoji. I to je bilo uzrokom zasto sam poceo pisati ovu knjigu.

Telepatija je element ljudske svijesti koji je najvise zabranjivan. Glavni tok nauke ce radije prihvatiti i reinkarnaciju, i postojanje duse, i zivot poslije zivota - samo da ne mroaju prihvatati mogucnost telepatije. Zasto je to tako - dio je vrha ledene sante.

Priznanje postojanja telepatije naopacke bi okrenulo postojece institucije na Zemlji. Tacnije, redom bi ih ukinulo. I drugo, ne bi vise bilo tajni. Jer, telepatija, podrazumijeva penetraciju drugog uma.

Vladine Agencije koje su sponzorirale tajna istrazivanja u remote viewing-u su uvijek insistirala da se posmatraju samo stvari, objekti, prostori. Nikad mentalna penetracija."

Naravno, ovaj limit je nemoguće održati. Vojna pamet pocinje i završava sa vojnim ciljevima. "Neprijateljima". Istinska ljudska priroda nema tih granica. Naprotiv. Tek puna otvorenost,

ne-postojanje tajni, omogućava slobodni razvitak ljudske individue i društva kao cjeline. Tek padanje elitnih grupa, vojnih, politickih i korporacijskih, omogućava ljudskoj zajednici da prodise i da se makne iz ovog danasnjeg taloga.

Kao sto je Gerald O'Donnel lijepo pokazao, ako pokusavas da zloupotrijebis proces mentalnih projekcija ili remote viewing-a, onda gubis tu moc. Univerzalni Um ne dozvoljava zloupotrebu na širokoj skali.

Ono sto Ingo Swann sugerira je da osim sto predstavljamo prijetnju sami sebi postoji i faktor vanzemaljaca. Onih koji su ovladali naprednijim mentalnim tehnikama i koji, najvjerojatnije, ostvaruju odredjeni stupanj kontrole nad nama.

To me ne bi cudilo. Zasto smo, kao vecina, zatvoreni za nova znanja? Zasto pojedine dokaze odbacujemo sa tvrdnjom da, vjerovatno, postoji i neko drugo, "racionalno" objasnjenje. Zasto zbog nekolicine namjestenih slucajeva (recimo lazni fotografija UFO i sl.) ne priznajemo hiljade drugih autenticnih dokaza. Izjava. Knjiga. I zasto ih zaboravljamo momenat nakon sto smo ih procitali? Da li je zbilja nemoguće da nam se, kao cjelini, nad glavom nalazi mentalni stit koji nam onemogućava stvarni duhovni napredak i koristenje tehnika mentalnih projekcija?

A kao svrha zivljenja nam se nude materijalne blagodeti, noviji model auta, pun trbuh i placeni racuni.

George Leonard (30)

28.09.1999.
Houston

Naizgled niotkuda, zvijezda se pojavi, propara nebom i - onda nestane. Sudbinu ovakvog trenutacnog bljeska imao je George Leonard, koji je 1975 objavio knjigu "Somebody Else Is On The Moon" (New York, Pocket Books).

Ni prije, a ni poslije, nisam mogao uci u trag njegovoj javnoj djelatnosti. Medjutim, i knjiga je dovoljna da ga uzmemo ozbiljno. Leonard je dosao u posjed NASA-inih fotografija Mjeseca i nakon pomne analize ustvrdio: "Sluzbene fotografije NASA-e i kasete astronauta iz projekta Apollo dokazuju da je vrlo napredna civilizacija aktivna na površini Mjeseca. Oni se bave proizvodnjom, kopanjem, izgradnjom objekata i komunikacija."

Njegova knjiga je prepuna provjerljivih podataka, zvanicnih fotografija, crteza struktura i sl. Na primjer, jedna od fotografija koja je napravljena prilikom misije Apollo 12, prikazuje "Super Rig 1971" (fotografija NASA-e 71-H781) - tacnije, toranj visok preko jedne milje. Posada Apollo-a 14 ocekvajuci da vidi bezivotni "toranj" prilikom preleta, komentira: "Toranj je visok preko milju. Hej, jesi li vidio TO? Svjetla dolaze iz tamnog podnozja kratera, tacno ispod tornja. O, nadam se da nas kamere nece sad iznevjeriti!"

(Svijetla? Tornjevi preko milju visoki?)

NASA je, nakon leta Lunar Orbiter III, pustila u javnost fotografije dva objekta koja se dizu iz regiona Sinus Medii. Prvi je nazvan "The Shard", visine milju i po. Druga struktura je visoka pet milja i poznata je kao "The Tower". Nekoliko kockastih oblika se nalazi pri vrhu tornja tako da formiraju oblik gljive sa radijusom od preko jedne milje. Nezavisni geolozi su, proucavajuci ove fotografije, ustvrdili da ne postoji prirodan proces koji moze objasniti nastanak ovakvih struktura.

Dvadeset godina poslije objavljivanja ovih fotografija one se jos uvijek mogu dobiti od NASA-e. Samo, tornjevi se ne vide. Retusirani su (tu bi nam sa objasnjenjem Mase mogao pomoci, jer je on uljepšavao svoje fotografije kod razvijanja i izostavljao grube crte lica).

Americki casopis "Fate", koji objavljuje tekstove o neobicajenim pojavama, objavio je u broju od januara 1991 clanak Felix Bach-a pod naslovom "Can Moon Illusions Move?"

Bach objasnjava kako je, posmatrajuci Mjesec sa svojim teleskopom, uocio da dolazi do aktivnosti na površini. Tvrdi da relativno pristupačan teleskop (rezolucija od 500x, proizvođač Celestron) može omogućiti svakome da vidi detalje velicine nogometnog stadiona na Mjesecu (hej, nisam rekao da oni stvarno i imaju nogometni stadion). Bach ima nešto jači teleskop (600x, SPC-8 inča) koji mu omogućava da vidi: "... mnoge tornjeve, mreže koje se pojavljuju i nestaju, rudarsku opremu, kablove i svodove." Bach tvrdi da se "...strukture pojave pa nestaju iz neobjasnjivih razloga".

Naravno, svjedočenja covjeka (Leonard) sa bliskim vezama u NASA-i i jednog astronoma-entuzijaste ne bi trebala biti dovoljna da izricanje dalekosežnih zaključaka. Međutim, oni su interesantni jer daju provjerljive informacije. Ali, da se ne bi izlagali trošku nabavke teleskopa kako bi sami provjerili gornje tvrdnje, možda će nam slijedeca lista pomoći i skratiti put.

Na sajtu: <http://www.mufo.org/tlp/lunar.html> nalazi se kronoloski katalog zabilježenih događaja na Mjesecu. "Dogadjaji" su zapravo neočekivani fenomeni, anomalije, koje su bilježene proteklih 450 godina! Stariji izvještaji sežu u 1540 godinu. Postoje prilično duge tabele za svaki desetogodišnji period. Svaki događaj nosi tačan datum, kratak opis, ime posmatraca, lokaciju i referencu.

Otprilike ovako:

Datum: 14. mart 1965.
Vrijeme: 07 h, 40 min.
Lokacija: Jugoistocno od Ross D
Opis: Krater djelomicno zamracen. Vidljiva osvijetljena oblast.
Posmatrac: Cross
Referenca: Harris, 1967

i ovako:

Datum: 2. april 1966.
Vrijeme: 23 h, 30 min.
Lokacija: Aristarchus
Trajanje: 20 minuta
Opis: Centralni vrh vrlo svijetao
Posmatrac: M. Brown
Referenca: B.A.A. Lunar Sec. Circ. 1966, 1, No. 7

Redaju se opisi: crvene tacke na juznom obodu kratera, Aristarchus jako svijetao da se svijetlost može vidjeti golim okom, osvijetljena oblast se kreće brzinom od 80 km/h prema jugo-jugoistoku, crvenkasta boja na jugozapadnom i sjeverozapadnom obodu kratera Gassendi, blijedo plavo-ljubicasto zracenje sa istocnog zida Aristarchus-a, itd itd.

Samo u petogodišnjem periodu 1965-1969 preko 80 zabilježenih anomalija. Poslednjih 500 godina: hiljade i hiljade.

Ovo je sad nešto drugo. Nije rijec da dokaza nema. Rijec je da ih nema pred ocima javnosti.

Luna & Hoagland (31)

30.09.1999.
Houston

Podciklus o anomalijama na Mjesecu (u okviru ciklusa o mentalnim projekcijama) završimo sa Richard Hoagland-om.

Astronom, Hoagland je započeo karijeru u Springfield Museum of Science, Massachusetts. Radio je za TV-mreže, bio konsultant u NASA-i, objavljivao u naučnim časopisima. Dok je bio u Muzeju često je kao goste imao NASA-ine naučnike iz Gemeni i Apollo programa. Zahvaljujući tim kontaktima Walter Cronkite ga je pozvao da radi kao naučni savjetnik za televizijsku mrežu CBS. U avgustu 1969. bio je u Los Angelesu-u kada ga je producent CBS Morning Show-a probudio da da svoj komentar o satelitima Mariner 6 i 7 koji su se kretali ka Marsu. Hoagland-u je to bilo prvo nacionalno TV predstavljanje... Imao je 23 godine.

Naredne tri decenije krstari Amerikom kao istrajan borac za slobodu informacija u oblasti svemirskih istraživanja.

Dvadeset trećeg marta 1996. Richard Hoagland je zakazao pres konferenciju u National Press Club u Washington D.C.-u. Najavio je prezentaciju većeg broja novih, iznenadjućih fotografija NASA-e, do kojih se doslo tokom Apollo Lunar Mission. A koje su prikazivale astronaute među jako erodiranim, masivnim, antickim, vanzemaljskim staklenim strukturama!

Američki mediji su u potpunosti bojkotirali konferenciju za štampu. Mada pozvani, nije bilo CNN-a, NBC-a, ABC-a ili C-SPAN-a. Za posluživanje nekoliko kava, Hoagland-u su naplatili 900 dolara u Press klubu. Zainteresiranima je, dok su nazivali Klub da bi provjerili termin predavanja, odgovarano da nikakva pres konferencija nije zakazivana. Itd. itd. Uglavnom, bojkot zvaničnih struktura i medija.

Jedini korektan izvještaj dala je Sarah McClendons (<http://www.mufor.org/rch7.htm>). Evo nekoliko interesantnih izvoda:

"...Richard Hoagland vjeruje da na Mjesecu postoje životne aktivnosti već hiljadama godina. On misli da bi SAD trebale da ispitaju kako su izgrađene staklene strukture na mjesecovoj površini... Nakon dvanaest godina proučavanja Hoagland je sokiran činjenicom da Vlada drži takve informacije u tajnosti od vlastitog naroda... Hoagland vjeruje da je predsjednik Kennedy pokrenuo program slanja ljudi na Mjesec da bi se profitiralo od takvog znanja. To je i rukovalo pokojnu Jacquelyn Kennedy da kaže u svojim memoarima da je upravo osvajanje Mjeseca najznacajniji doprinos njenog muža tokom citave karijere...

...Drugi razlozi za postojanje tajni se kreću od bojazni za sudbinu Berze, protest religioznih lidera, sok ljudi, ako bi saznali da postoji život na drugim planetama...

Na sramotu današnjeg žurnalizma Hoagland je ridiculiziran... Čak je i projektor koji je koristio tokom prezentacije konstantno prekidao sa radom..."

Pregledajući fotografije, najinteresantnija mi se učinila ona snimljena za misije Apollo 12, koja prikazuje astronauta Alan Bean-a na površini Mjeseca. Do njega je lunarni modul "Intrepid". U pozadini, astronaut je uokviren sa kupolom koja je pravilnog geometrijskog oblika. Materijal bi, prema tvrdnjama Hoagland-a, mogao da bude od neke vrste stakla. Fotografija je vidljiva na: <http://www.mufor.org/moon/astrola.jpg> .

Hoagland tvrdi da je u posjedu desetak fotografija snimljenih za vrijeme misije Apollo 10 koje NASA kataloski vodi kao AS-10-32-4822. U verziji za javnost ovaj niz fotografija je retusiran. Originali, naime, pokazuju "refleksiju sunceve svjetlosti od milje širokog staklenog svoda"! (<http://www.mufor.org/moon3.htm>).

Astronaut Pete Conrad je vidljiv u viziru astronauta Alan Bean-a za setnje Mjesecom. Medjutim, par metara iznad Conrad-a je i "geometrijski objekt" koji lebdi u zraku i cija je sjenka vidljiva (ova fotografija je takodje na gornjoj adresi).

Sovjetska letjelica Zond 3 (20.07.1965.) je snimila staklenu (?) strukturu koja se diže 10 milja iznad površine Mjeseca na njegovoj mračnoj strani (<http://mufor.org/moon2.htm>).

Mase: "Citao sam ti ona dva zadnja priloga i, pravo da ti kazem, necu o tome da razmislim. Ako pocnem misliti onda postajem svjestan svoje beznacajnosti u svemiru..."

Semir: Ali to ipak nije razlog da ne trazimo odgovore na pitanja...

Mase: Pa i na Zemlji, medju pet milijardi ljudi, sam beznacajan...

Semir: Pa nije bas tako, svaki covjek ima svoju individualnost, vrijednost...

Mase: Nego, htio sam da te pitam u vezi kupovine kuce i kredita..."

Robert Monroe (32)

3.10.99.
Houston

Kao sto sam i najavio na pocetku ciklusa o mentalnim projekcijama, poslednje priloge cemo posvetiti Robert Monroe-u.

Ja se nadam da je smjela tvrdnja da ce "proces i tehnike mentalnih projekcija obiljeziti nadolazeci milenijum" pokazala smisla u proteklim priloziima: O'Donnell-ovom pregledu obavjestajnih aktivnosti protekle dvije decenije, theta stanju i Univerzalnom Umu unutar svake individue; majoru Ed Dames-u i njegovoj korporaciji PSI Tech i rezultatima rada za americku vladu i spijuniranja Iraka; Lyn Buchanan-ovom P>S>I-u i kontroliranom remote viewing-u; uzbudljivim nalazima Courtney Brown-a kroz "Kosmicko putovanje" i "Kosmicke istrazivace", anomalijama na Marsu, Greys-ima, civilizaciji sa Marsa, Galaktickoj Federaciji i Reptilijancima; necenzuiranim ispovijestima astronauta; iskustvu Ingo Swann-a, anomalija na Mjesecu i telepatiji plus, priloziima George Leonard-a i Richard Hoagland-a.

Analiza knjiga Robert Monroe-a ("Journeys Out of the Body", 1971; "Far Journeys", 1985; "Ultimate Journey", 1994 - jos na citanju), njegove saradnice Rosalind McKnight ("Cosmic Journeys", 1999 - takodje jos uvijek pored mog uzglavlja) i pregled rada The Monroe Institute-a, slijede narednih par sedmica. Posvetite li se rezultatima njegovih istrazivanja barem djelomicno nadam se da cete se sloziti sa enormnim znacajem rezultata Monroe-vog rada.

Poslednje cetiri decenije civilizacija modernog covjeka je saznala o dusi, reinkarnaciji i bogatstvu zivota u kosmosu vise nego od njezinog nastanka prije 7.000 godina.

Tek ce buducnost pokazati epohalnost Monroe-vog doprinosa.

Kao cetrdesetogodisnjak, sa diplomama inzinjera i novinara, posjedovao je radio stanice u dvije drzave: Virginia i North Carolina. U njihovom je okviru 1958. osnovao manje istrazivacko odjeljenje koje se bavilo razvojem metoda koje ce ubrzati učenje prilikom spavanja, a uz korištenje zvučnih signala.

Deset godina kasnije, uspjesi su nadmasili ocekivanja. Prvobitni cilj je ostvaren: uz pomoc zvuka um je ostajao budan i koncentriran. Ali, ono sto je doslo ekstra bilo je slijedece: uz pomoc zvuka moguće je uspavati um. Taj rezultat promijenio je tok istrazivanja: izvjesni zvučni modeli ili obrasci mogu izazivati razlicita stanja svijesnosti! I to ona koja nisu uobicajena/svakodneva za ljudski um.

Tri godine istraživanja u tom pravcu dovele su do osnivanja The Monroe Institute-a 1971. godine.

Robert Monroe nije bio jedan od onih cudaka koji žive samo za nauku i izgledaju bizarno svojoj okolini. Naprotiv. Biznismen, naučnik, javni radnik, suprug i otac dvoje djece, živio je punim i normalnim životom.

Njegov Institut u Virđiniji obrazovao je kroz svoje kurseve blizu deset hiljada naučnika i istraživača svih specijalnosti: psihologa, psihijata, doktora medicinske struke u širokom dijapazonu, biznismena, vladinih birokrata, bogataša... Posebno poglavlje se odnosi na saradnju sa američkim obavjestajnim službama: Institut je bio polazna stanica za američke (i inostrane) agente, a posebno one koji su radili na metodama mentalnih projekcija. Bez ikakvog oglašavanja, Institut je prodao preko 2 miliona audio kaset sa različitim kursevima. Autoritet ove institucije je neosporan već tri decenije.

Robert Monroe je svoj život posvetio istraživanju potencijala ljudske svijesti, posebno kroz upotrebu Hemi-Sync metode. Rijec je o audio-valnom sistemu koji pomaze "uspostavljanju sinkronizacije električnih mozdanih valova između dvije hemisfere ljudskog mozga (lijeve i desne). Specifični zvukovni obrasci - paterni pomazu slušaocu da dostiže/uspostavlja različita, željena stanja svijesti."

Kako reče njegova kćerka Laurie Monroe, današnja predsjednica Instituta "...Mr. Monroe made his transition on March 17, 1995." No, prije nego što je izvršio "tranziciju" u drugu dimenziju u svojim dubokim sedamdesetim godinama, ostavio nam je more uzbudljivog materijala.

Van-tjelesna putovanja (33)

11.10.99

Houston

Prošle sedmice sam bio u posjeti jednoj masinskoj radionici u Houston-u. Vlasnik je 55-o godišnji Hjustonijan kome je biznis prije par godina bio u punom usponu. Vrijednost vrlo modernih masina je oko pola miliona dolara. Skoro je saznao da je obolio od raka. Nažalost, to su saznale i njegove musterije. Narudžbe su presusile, a nas John Johnson treba da vraca kredite bankama i placa rezije. Radnici su ga napustili (a do nedavno je imao tri smjene). Dok sam se pozdravljao s njime stisnuo mi je saku snažno. Kao da želi pokazati da još ima snage. John-u su 55 godina.

Kaze:"Premlad za penziju, a prestar da ga netko zaposli". U pogledu mu se prepoznaje beznadežna situacija koja je pojačana saznanjem o brzom fizičkom nestanku. Nisam od njega ništa kupio, ali sam mu pri izlasku preporučio posljednju knjigu Monroe-a: "The Ultimate Journey". Pazljivo je zapisao naslov i autora i ... znao sam da će je nabaviti. Nekoliko sekundi u zraku je lebdjelo iznenada steceno povjerenje između nas. Amerikanci, u prosjeku, malo citaju knjige, ali zato pamte pročitano.

Moj prvi susret s Robert Monroe-om bio je prije petnaestak godina. Tek ovogodišnje ponovno čitanje njegove prve dvije knjige podsjetilo me je da su te slike negdje pohranjene u mojoj memoriji. Tada su mi izgledale apstraktne i tajnovite. Danas sam im se mogao ozbiljno i duboko posvetiti u jednom drugom kontekstu.

Robert Monroe je bio pionir u istraživanju van-tjelesnih iskustava. "Journeys Out of the Body" (1971, 1977) je njegova prva knjiga koja je postala klasičnom u svojoj oblasti. U njoj, autor bilježi svoja iskustva u periodu od 13 godina (1958-1971).

Te, 1958. godine, 40-o godišnji Monroe je prvi put doživio da mu duša lebdi iznad fizičkog tijela. To se nije desavalo prilikom sna ili meditacije. Imao je punu svijest tog popodneva kada je sve počelo. Nakon ljekarskih pregleda na kojima mu nisu ništa krivog pronašli te su se epizode počele malo češće javljati. Prvobitni strah je zamijenila radoznalost. A onda želja za daljnjim istraživanjem. I usavršavanjem metoda za kretanje i putovanjem nepoznatim i neistraženim područjima ljudskom umu.

Monroe je tvorac (danas već) naučne kovanice OBE (out-of- the-body) iskustva. Ukratko riječ je o odvojenosti fizičkog tijela od svijesti. Udaljenost može iznositi pet centimetara ili pet hiljada kilometara, svejedno. U prvim fazama OBE (van-tjelesnih) iskustava zadržava se oblik fizičkog tijela - glava, ramena, noge itd. Međutim, što se postaje iskusniji to se uviđa da svijest/duša gubi taj humanoidni

oblik. Tacnije, nema vise potrebe za njim. Slicno zelatinu koji se izvadi iz kalupa. U prvom momentu jos uvijek ima oblik kalupa. Ali, zatim se topi i postaje bezoblicnom tekucinom.

Kada se ovo desi u van-tjelesnom iskustvu, potreban je samo trenutak da se vratite u prvobitni, humanoidni oblik. Medjutim, ono sto je zaista vazno je da "ti ostajes ti". To se ne mijenja. Osim saznanja da smo mnogo vise nego sto smo mislili.

Nema limita gdje ici i sta raditi. U van-tjelesnom stanju vise nismo ograniceni prostorom-vremenom. Osjecamo se (nase ne-tjelesno ja) vrlo komotno u drugim energetskim sistemima. Prisutan je veliki osjecaj slobode. Ipak, nismo do kraja slobodni. Nalikujemo balonu ili zmaju u kojima smo jednom niti povezani sa - fizickim tijelom.

Van-tjelesna iskustva se desavaju dnevno. Nekad za vrijeme sna. Ili dok smo pod anestezijom na operacionom stolu. Ili u onih nekoliko trenutaka besvjesnog stanja tokom nesrece. Dvadeset pet posto Amerikanaca tvrdi da je imalo ovakve dozivljaje u kojima im je dusa vidjela ono sto je – fizicki bilo nemoguće.

Kontrolirano van-tjelesno iskustvo je vrlo efektan nacin da svako sebi dokaze da smo mnogo vise od fizickog tijela. Ujedno, to je i nacin dokazivanja da dusa prezivljava nakon fizicke smrti. "To prezivljavanje je prirodan i automatski proces", kaze Monroe.

"Mozes se kretati bilo gdje u vremenu; u proslost, sadasnjest ili buducnost. Mozes posjetiti bilo koji kutak Zemlje, prolaziti kroz Nju ili kruziti oko Nje.

Mozes se igrati oko Mjeseca i Suncevog sistema. Divan je to dozivljaj i inspirativan; doduse, nakon nekog vremena moze postati monoton. Posjetili smo drugu stranu Mjeseca prije nego ju je NASA slikala. Slicno je bilo i sa Marsom, gdje smo prouicali objekte i strukture koji mogu ukazati na forme inteligentnog zivota. Neki od nas su isli i izvan Suncevog sistema i izgubili se – u smislu da, nakon povratka, nisu mogli opisati gdje su tacno bili. Ali, svaki put smo se vratili u svoje tijelo. Bilo je dovoljno fokusirati se na njega."

Monroe van-tjelesna iskustva kategorizira na slijedeci nacin:

1. Lokalitet Prvi: iskustva Ovdje-Sada, dakle vrijeme sadasnje, prostori prepoznatljivi.
2. Lokalitet Drugi: limit vrijeme-prostor ne postoji, oblast za istrazivanje je beskonacna.
3. Lokalitet Treci: prostor anti-svijeta, anti-materije, anti-civilizacije.

LOKALITET I : Ovdje/sada

10/09/58, popodne

"... Ponovno, lebdio sam navise, sa zeljom da posjetim dr. Bradshaw i njegovu suprugu. S obzirom da je bio prehladjen i lezao u sobi u kojoj nikad nisam bio, mislio sam da je to dobra prilika da posjetim njegovu spavacu sobu i kasnije je opisem... Neobicna stvar mi se desila. Kao da je me je neko ispod pazuha podigao i prenio do kuce dr Bradshaw-a... Oni su bili izvan kuce... Nije mi bilo jasno jer je on trebao biti u krevetu. Imao je obucen lagani sako i sesir, a njegova supruga tamni komplet... Prošli su pored mene... Mahao sam im, ali na mene nisu obracali paznju... Vratio sam se u kancelariju, rotirao u tijelo i otvorio oci. Sve je bilo kao sto sam ostavio... To vece sam telefonirao dr Bradshaw-u. Rekao mi je da je to popodne izasao do poste misleci da ce mu svjezi zrak pomoci..."

15/08/63

"... Pokusao sam da "posjetim" prijateljicu R.W. koja je bila na odmoru preko vikenda negdje na obali New Jersey-a. Legao sam u spavacu sobu oko tri popodne, relaksirao se, osjetio toplotu i vibracije, i onda fokusirano misli o na R.W. Nakon prolaska kroz plavkasto zamagljenu oblast nasao sam se u kuhinji. R.W. je sjedila u stolici u drustvu dvije sedamnaestogodisnje djevojke... Upitao sam R.W. da li zna da sam ovdje. Mentalno je odgovorila da zna, buduci da je oralno jos uvijek razgovarala sa prijateljicama.

Ponovio sam joj pitanje, ali je onda odgovorila da ce se sigurno sjetiti moje posjete. Za svaki slucaj odlucio sam da je lagano ustinem iznad bedra. Jauknula je... U ponedjeljak, kad sam je ponovo sreo na poslu pitao sam je da li se iceg sjeca. Odgovorila je negativno... Nestrpljivo sam je upitao da li se sjeca da je neko ustiniu. Zaprepasteno se okrenula... i rekla da je neko zbilja ustiniu tako jako da je poskocila barem 30 cm. Podigla je majicu i pokazala mi plavo-smedje tragove ispod rebara..."

LOKALITET II : Beskonacno/beskrajno

"Lokalitet II je nastanjen sa bicima razlicitog nivoa inteligencije sa kojima je komunikacija moguca. Vrijeme je, sa aspekta naseg fizikalnog svijeta, ne-postojece. Ono sto postoji su slike dogadjaja, prošlih i buducih, koji nisu odvojeni i svi se stapaju u sada. Lokalitet II je prirodni ambijent duse.

Oblasti u Lokalitetu II koji su najblizi fizikalnom svijetu (odnosno frekvenciji) su nastanjeni sa dusama (1) osoba koje su zive ali uspavane, drogirane ili u komi, i (2) dusama skoro preminulih koji su jos uvijek vrlo emotivno vezane za fizikalni svijet." (Ovi opisi nam se cine poznati i puno puta izreceni.)

"... Koncentrirao sam se da odem tamo gdje su visoko inteligentna bica...Ubrzano sam se kretao navise kroz beskrajno nistavilo. Napokon sam stao. Bio sam u uskoj dolini gdje sam vidjeo grupu muskaraca i zena u ogrtacima. Prisao sam grupi zena i upitao ih da li me poznaju. Ljubazno su mi odgovorili negativno. Okrenuo sam se i isto pitanje postavio covjeku cija se svestenicka odora cinila nekako poznata. Odgovorio je da me zna. Osjetio sam razumijevanje i prijateljstvo u njegovom obracanju. Pitao sam ga da li uistinu zna ko sam. Posmatrao me je kao nekoga ko je sreo starog prijatelja koji ima amneziju. Rekao mi je da cu to sam saznati. Insistirao sam. Trazio sam da mi kaze ko sam bio u poslednjem zivotu. Rece da sam bio svetenik u Pensilvaniji, u mjestu Coshocton... Uskoro sam se vratio u fizicko tijelo.

Malo sam proucavao kartu SAD. To mjesto i manastir nisam uspio naci. Tek kasnije sam preko prijatelja saznao da su katolici zbilja imali mali manastir u blizini nakadasnjeg gradica Coshocton-a..."

"... Taman kad sam se spremao da prodjem navise osjetio sam da mi se za ne-fizicko tijelo kace nekakva mala bica. Duzine 20-30 cm licila su na ribe i hvatali su se kao paraziti za mene. Skidao sam ih i odgurivao, ali bi se ponovo vracali... Postoji citav sloj u kome se oni nalaze. Nekada prolazim kroz taj sloj, a nekada ne. Ovaj put sam zastao u njegovom sredistu. Smirio sam se, cekao. Bica su izgubila interes za mene. Kad sam se pokrenuo ponovo su mi poceli prilaziti. Ponovo sam stao. Naposljetku, lagano sam se krenuo i nisam privukao mnogo paznje. Napustio sam taj ocean sa parazitima..."

9/9/60, noc

"... Odjednom sam osjetio vrlo mocne zrake... bio sam potpuno bespomocan, bez svoje volje... Vrlo jaka sila... Imala je inteligenciju van moga domasaja i shvatanja... kao da se ustremila direktno u moj um... da pretrazuje svaku moju misao i memoriju...Nisam osjetio nikakve emocije... ne-personalni "pregled" moga uma. Nakon nekoliko momenata je nestao..."

16/9/60, noc

"... Ponovo ista sila... ovaj put primam utisak da sam nepovratno vezan za nju... podanicki za visu inteligenciju...i da je to tako oduvijek... i da imam posao na Zemlji. Mozda ga i ne volim, ali mi je to obaveza... Slijede asocijacije "stanice za ispumpavanje"... prljavi, svakodnevni posao koji je moj... i moram ga odraditi, a nista mi ne moze promijeniti situaciju. Velike cijevi, nesto kao ulje prolazi kroz njih. Mnogo je vrijednije nego nafta ili slicno, vitalno je potrebno i vrijedno svuda, ne samo na ovoj Planeti. Ovo se odvija eonima vec... Tu su i druge grupe koje se takmice, a (energetski?) materijal se mijenja za nesto vrlo vrijedno za ova bica... koja su iznad moje moci poimanja..."

LOKALITET III : Civilizacija anti-materije

Lokalitet III izgleda skoro identican nasem, veli Monroe. "Prirodni okolis je slican. Tu je drvece, gradovi, ljudi, objekti, kuce, familije, biznisi, putevi... U prvi mah mi se ucinilo da je rijec o dijelu naseg svijeta koji mi je nepoznat. Ipak, nakon pazljivog proucavanja i ucestalih posjeta zakljucio sam da on ne pripada nasem fizikalnom svijetu.

Elektricnih uredjaja nema. Elektricitet, elektromagnetizam, svijetla, telefoni, radio i TV - sve je to nepostojece. Motori sa unutrasnjim sagorijevanjem, benzin ili nafta su nepoznati. Automobili su od drveta, lokomotiva od metala, drugacijeg dizajna sa parnom pogonom. Koji nije ni ugalj, ni drvo nego neki veliki kontejneri sa radijacijom unutar. Tockovi se koriste, ali bez guma. Saobracaj nije gust. Obicaji su drugaciji.

Historijski dogadjaji su imali drugi tok nego nasi. Ali evolutivni nivo izgleda vrlo slican, gotovo identican. Ocito je da su pojedini tehnicki i socijalni evolutivni momenti bili drugaciji..."

U nastavku, Monroe opisuje svoje posjete ovom Lokalitetu. Kroz seriju od nekoliko desetina eksperimenata, Monroe bi se nasao u tijelu jednog tridesetogodisnjaka. "Radilo se o usamljenom covjeku. Nije bio narocito uspjesan u svojoj oblasti kao arhitekta. Pripadao je nize placenoj klasi. Radio je obican posao u velikom gradu. Zivo je na drugom katu prostrane kuce. Imao je malo prijatelja. Osjecao se strancem u toj sredini."

Svoj prvi posjet svom "anti-ja" Monroe je imao u trenutku kada ovaj napusta autobus.

"Vozac autobusa me je posmatrao sumnjicavo dok sam pokusavao da platim voznju. Izgledalo je da se nikome ne naplacuje..."

Slijedeci put Monroe je svjedokom emocionalne krize:

"...Sreo je Lea, bogatu mladu zenu sa dvoje djece, oboje mladim od cetiri godine. Lea je bila tuzna, ali vrlo zauzeta osoba koja je prosla kroz veliku tragediju u svom zivotu. Anti-ja ju je sreo slucajno, ali ga je otada jako privlacila... Ona je bila samo djelomicno zainteresovana na pocetku. Svidjela joj se da ga djeca vole..."

I zatim:

"... Lea i Anti-ja su najavili prijateljima da se uzimaju... Uzrujanost je bila velika... nakon samo 30 dana od poznanstva..."

Onda je uprskao stvar kad su otvorili svoj biznis:

"... Lea je usla u kancelariju i obratila mi se: Radnici zele posuditi neke alate. Anti-ja je gledao zbunjeno. Nije znao sta reci. Koji radnici, zausti. Lea je odgovorila: Pa, oni na putu, naravno. Ali na putu nema nikoga, rece Anti-ja. Lea ga je gledala sumnjicavo."

Izgleda da je ova posjeta znacila okretanje kola nizbrdo za Anti-ja. Kad god bi Monroe usao u tijelo naseg nesretnog tridesetogodisnjaka doslo bi do zbunjucih situacija. Koje nisu bile dobrodosle u ovom drustvu.

Uglavnom, vremenom Lea napusta Anti-ja. On je stalno na nju mislio. Jednom kasnije ju je sreo, ona mu je dala novu adresu, koju je ovaj izgubio. Od srama je odustao da je trazi. Znao je da ce ona misliti da je neorganiziran. I tako je Monroe ostavio ovog frustriranog mladog covjeka da se sam petlja dalje.

Ove me price dosta podsjecaju na americke romane iz pedesetih i sezdesetih godina u kojima je obradivana tematika anti-materije i anti-civilizacije. Ljudi iz ovog vremena, romani vele, imaju svoje civilizacijske dvojnike sa druge strane ogledala.

Dosta detaljno Monroe na kraju knjige opisuje proces separacije duhovnog od fizickog organizma. Ukratko, proces kategorizira na slijedeci nacin:

1. Relaksacija kroz dvije moguće metode: auto-hipnoza i granicno područje prije sna (koje smo imali priliku detaljno opisati kod O'Donnell-a);
2. Stanje vibracije: sjever-jug položaj, glava prema sjeveru, bez ikakvog uznemiravanja, ponavljanje određenog teksta slično kod meditativnih stanja, koncentriranje na tamni prostor ispred sebe prvo metar onda dva, okretanje 90 stupnjeva navise, fiksiranje na liniju paralelnu sa tijelom, osjećaj vibracije na novoj lokaciji;
3. Kontrola vibracije: aklimatizacija na novu situaciju, eliminacija straha, mentalno upucivanje vibracija u obliku krugova gore-dole po tijelu;
4. Proces separacije: otpuštanje ekstremiteta, metoda "dizanja navise" i "rotaciona tehnika - 180 stupnjeva";
5. Lokalni eksperimenti: kontrolirano napuštanje organizma u poznatoj sredini;
6. Jasno, slijedeći korak je kretanje kroz sve Lokalitete
7. Povratni signal: bez obzira gdje se nalazite, pomislite na svoje fizičko tijelo. Rezultat je instantan: duša se ponovo nadje u polaznoj tacki.

Ovaj kratak pregled njegove metodologije daje ideju kojim putem je Monroe prolazio. Zasnovano na vlastitim iskustvima, proces se razvijao dalje dopunjivan procedurama njegovih saradnika. U doba kad je objavio knjigu (1971) on je već imao osnovan naučni institut koji je počeo raditi sa hiljadama studenata i naučnika sa strogo utvrđenim tehnikama. To je tema njegove naredne knjige čiji pregled uskoro slijedi.

Objavljivanje Monroe-ve knjige bilo je za neke "najintrigantnije iskustvo bilo koje osobe, možda sa izuzetkom Carlos-a Castanede."

U svakom slučaju riječ je o čovjeku koji imponira: biznismen, tiha porodična priroda, koji pokušava opisati nekoliko stotina svojih van-tjelesnih iskustava. Onako kako ih je doživio. Bez ego-centrizma.

Matrica (34)

25.10.99.
Houston

Tome će brzo i dvadeset godina. Srcan je sa prijateljem u svojoj sobi, vrata su im otvorena. Diskutuju. Ja izlazim u hodnik i čujem djelić razgovora:

On: "... tako u metafizici..."

Srcan: Metafizika? Sta je to metafizika? "Iza fizike"? Nedostupno culima? Nepostojećel? Ne sviđa mi se taj termin. Niti mislim da metafizika postoji kao ozbiljna disciplina..."

Nisam siguran da će se moj brat sjetiti tih riječi. Meni su ostale urezane u pamćenju. Kao podsjećanje da se čuvamo jakih riječi ili barem onih u čije značenje nismo sigurni.

Prije dvije hiljade godina, Andronikus sa Rodosa je editirao djela Aristotela. Ukupno četrnaest knjiga iz serijala nazvanog "Prva Filozofija" bilo je smješteno iza knjiga o fizici. U skladu s time nazvane su "metafizika" (iza fizike). Aristotel u njima obradjuje fundamentalne koncepte: realitet, egzistenciju, sustinu, kauzalnost, itd. Za odgovore na pomenuta pitanja i shvatanje ultimativne realnosti trebalo je ici iza onoga što mi dobijamo putem kulnog iskustva. Trebalo je, zbilja, otici iza fizike.

Od tradicionalnog istraživačkog rada Platona do kraja ovog milenijuma epistemologija (teorija o znanju) se fokusirala na pitanje: "Po čemu znamo da nešto postoji?"

Da pojednostavimo. Kako biti siguran u ono što nam nasih pet čula serviraju?

Interesantni odgovori mogu se naći u dva ovogodišnja filma: "Matrica" i "Trinaesti kat". Koji se, opet, na čudan način, nastavljaju na iskustva Monroe-a.

Da podsjetim. Monroe u "Vantjelesnim putovanjima" pise:

16.09.60.

"... Bio sam nepovratno vezan lojalnoscu za ovu inteligentnu silu... tako je oduvijek bilo i bice... a na Zemlji sam bio zaduzen da obavim posao... Imao sam dojam ogromnih cijevovoda, od antickih vremena... Nesto nalik nafti je prolazilo kroz njih, ali je bilo mnogo znacajnije i vitalno potrebno u kosmosu... Ovaj proces se vec odvija eonima... bile su i druge grupe superiornih bica... i medjusobno se takmicile..."

Trideset godina kasnije dolazi iskustvo sa "Matricom" kao vrlo podsticajno. Film je imao svoj uzlet ovog proljeca kada je jednu sedmicu bio vodeci komercijalni film u americkim kinima.

"The Matrix", uloge Keanu Reeves, Laurence Fishburne, sadrzaj (prema: http://movies.excite.com/?movie_id=247348&zip=):

"U bliskoj buducnosti, kompjuterski haker Neo otkriva da cjelokupan zivot na Zemlji mozda nije nista vise nego fasada kreirana od strane zlonamjerne cyber-inteligencije. Svrha: "zamazati" nam oci dok oni iz nas crpe nasu zivotnu supstancu. Njome oni hrane kampanju "Matrice" da ovlada stvarnim svijetom. Neo se pridruzuje istomisljenicima-ratnicima koji se bore da zbage "Matricu"."

U filmu se, doduse, kao superiorni organizam pojavljuje produkt vjestacke inteligencije, tzv. "Matrica". Podrazumijeva se da je vjestacku inteligenciju kreirao covjek koja se onda okrenula protiv stvaraoaca.

Zamijenimo li uloge zemaljske Matrice sa vanzemaljskom "inteligentnom silom" dobijamo identican koncept kao Monroe.

Mjesto metafizike u svemu ovome?

OK. U filmu se detaljno objasnjava princip po kome nasa cula rade. Nervni zavrseci salju elektro-impulse mozgu koji ih procesira. To je ono sto nazivamo stvarnoscu.

I Aristotel i Platon i more drugih mislioca postavljaju pitanje kako provjeriti tu sliku stvarnosti. "Matrica" nas upozorava da se vjestim falsifikatom elektro-impulsa mozak moze zavarati. Ako nam programirani impulsi "daju" informaciju da, na primjer, pijemo najbolje vino, mozak ce, obradom krivog inputa, doci do pogresnog zakljucka. Koji glasi: mi zbilja pijemo najbolje vino.

Ono sto film "Matrica" i Monroe sugeriraju je postojanje superiornije inteligencije koji imaju nacina da nas programiraju na nacin koji im najvise odgovara. I da nas uvjerljivo zavaraju. Uostalom, ne radimo li i mi istu stvar svakodneвно? Samo sa bicima u odnosu na koje smo mi superiorniji. Kokama nosiljama skracujemo dan duplo (igrom sa vjestackim svijetlom) da bi donosile dva puta vise jaja. (Primjera je, naravno, bezbroj.)

U manje zapazenom filmu "The Thirteenth Floor" (Craig Bierko, Gretchen Mol, Armin Mueller-Stahl) takodje se ispituje stvarnost. Triler istrazuje bezbroj mogucnosti kompjuterski simuliranih univerzuma, u kojima ljudi samo vjeruju da stvarno postoje. (<http://www.spe.sony.com/movies/13thfloor/lobby/main.htm>).

Kompjuterski viz Douglas Hall, zajedno sa svojim sefom, kreira Los Angeles iz 1937. godine na kompjuterskom cipu. Kada mu je sef ubijen, Hall postaje glavni osumnjiceni. Odlucuje da, preko 13. kata (na kome su svi kompjuteri i programi i gdje se nalazi prolaz u vremenu), krene u potragu za istinom.

Istina, na kraju, biva surova. Oba svijeta, i onaj iz 1937. i onaj iz 1999. su samo vjeste kreacije. Kreator postaje kreirani. Hall strada, da bi se na kraju filma probudio u novom vremenu, trideset godina ispred ovog sadasnjeg.

Daleka putovanja (35)

30.10.99.
Houston

Prva septembarska kisa u Bolu znaci kraj ljeta. Zahladi. Turisti odu. Skola pocne. Iz godine u godinu smo se pocetkom septembra vracali za Sarajevo prethodno se pozdravljajuci sa nonom i nonotom. Tih godina trajektne i autobuske veze za Split su bile u cetiri ili pet ujutro. Prije odlaska bi usli u njihovu spavacu sobu, poljubili ih. Nono je bez zubne proteze sa zalizanom zuckasto sijedom kosom izgledao sicusniji nego obicno. Rastanci bi mu tesko padali. Redovno nam je govorio da ne zna da li cemo se vidjeti dogodine. I jednom, u njegovoj osamdeset petoj godini, martovske noci, Tanja nam je javila da je nono... umro. Vec slijedeceg dana bili smo u Bolu. Usao sam u njihovu spavacu sobu, ovaj put bez namjestaja. Otvoreni kovceg je bio na sredini sobe. Prisao sam mu. Stavio ruku na ledeno celo. Poznato naborano lice bilo je nekako drugacije. Nos veci. Oci nepovratno zaklopljene. Osjecao sam da mu je dusa tu, u sobi. Osvrtao sam se oko sebe... Pogreb je bio dostojanstven. Dugacka kolona isla je sporo preko kamenih ulica. Ponistre su bile zatvorene. Ispod skura crne marame. Crkvena zvona su se ipak (prvoborac!) cula. Poslednji prolaz kroz luku, pored brodova i mirnog mora... Tanja mi je pricala da je dvije noci prije tranzicije (transformacije, napustanja ovog fizickog tijela) nono bio sa njom. Lezao je na krevetu. Zapitao ju je:

- Tanja, vidis li mamu na krevetu?
- Mama je u kuhinji, pape.
- Ma ne, moju mamu.
- A, ne vidim, pape.
- Kako ne vidis, sidi na krevetu, pored mojih nogu.

Slicna scena se ponovila i sutradan. Majka je docekivala sina. (Tanja je to protumacila da mu se prividja. Mada nije bila bas sigurna, jer to nije bio usamljen slucaj za koji je znala.)

Cest je slucaj da se dobrim, ovozemaljskim dusama, javljaju njihovi najblizi u trenucima prelaska iz jedne u drugu dimenziju. Da im olaksaju prelaz.

Dugocekivana druga knjiga Robert Monroe-a "Far Journeys" objavljena je 1985. pokrivajuci period od 1971-1985. Elizabet Kubler Ross je napisala: "Daleka putovanja" je divna knjiga. Opisuje, po prvi put, u lako shvatljivoj formi, ciklus ljudske egzistencije kroz zivot i smrt."

Ili, dr. Charles Tart, psiholog sa UCLA, koji tvrdi da je ova knjiga "... izuzetan doprinos razumijevanju ljudske duse."

Monroe Institut je svoje prve godine rada bazirao na Hemi-Sync metodi. Rijec je o postupku sinkronizacije mozdanih hemisfera. Poznato je, naime, da je mozak podijeljen na lijevu i desnu hemisferu. One izvrsavaju totalno razlicite i odvojene funkcije. Pri tome, gotovo u potpunosti, lijeva hemisfera ima prevagu. Mi smo civilizacija kojom vlada lijeva polovina mozga. Na primjer: govor, pisanje, matematika, rezoniranje, sjecanje detalja, mjerenje vremena. Dakle, logicno, racionalno misljenje. Desna polovina generira ideje, osjecaje, intuiciju, emocije, muziku. Pa cak i kada se desna polovina okurazi da nesto nametne, ubrzo lijeva hemisfera preuzima stvar u svoje ruke, analizira, klasificira, trazi logicno mjesto.

Hemi-Sync metoda koristi zvuk da simultano kreira identicnu frekvenciju u obje mozdane hemisfere.

Kada nase uho cuje odredjeni zvuk (signal), u mozgu se stvara imitacija frekvencije tih signala (elektro signali). Razliciti elektro-mozdani signali su indikatori razlicitih stanja svijesti. Kada smo budni mozak ima vrlo specificnu rezonanciju. Kada spavamo, neku drugu.

Pomenuti Institut je prvo proucilo koja je frekvencija karakteristicna za pojedina stanja svijesti. Ubrzo su, emitiranjem razlicitih zvukovnih paterna, bili u stanju da slusaoca posalju u zeljeno stanje svijesti.

Slijedeci korak je dosao sa razlicitim frekvencijama za dvije moz dane polovine. U lijevu strane bi emitirali zvukovni signal od, recimo 100, a u desnu od 125. Signal koji bi mozak generirao bio bi 25. Taj elektro signal bi producirao odredjeno stanje svijesti.

Pojedina stanje svijesti, opet, mogu donijeti niz beneficija. Recimo, Institut je pronasao koja frekvencija je najpogodnija za tzv. "ucenje u snu". Ili koja frekvencija odgovara psihijatrima da najefikasnije uticu na pacijente. Ili kako najbolje pomoci sizofrenicarima i otkloniti mnoge simptome bolesti...

Nama je ipak najinteresantiji tzv. Gateway Program koji se opisuje u knjizi. Tokom osam godina, tri hiljade subjekata je participiralo u preko 60,000 eksperimenata/testova. Taj broj daje solidnu osnovu za naucne zakljucke. Trideset posto su bili profesionalci: psiholozi, psihijatri, profesori, naucnici, inzinjeri, itd.

Nekoliko izvoda:

"1644 - C.M.

... Nastavio sam do 26. nivoa gdje sam primio poruke za druge ucesnike u Programu. Kasnije sam se pomjerio u 27. gdje sam ranije nasao svog oca. Osjetio sam da je zauzet pa sam nastavio u jos neistrazeno podrucje... Mnogo je ljudi (dusa) mililo okolo. Izgledali su kao hologrami, ali su ostavljali utisak da su zivi. Neki su me ignorirali, neki su mi se sklanjali, ali nekolicina me je radosno pozdravila... Poslije sam osjetio da su mislili da cu ih povesti natrag...Neki su mi rekli da cekaju da im tijelo umre da bi mogli biti slobodni (u zakljucku C.M. tvrdi da je rijec o dusama komatoznih ljudi koji vegetiraju u zdravstvenim institucijama i koje medicina nije u stanju da reanimira.)"

"2312 - C.F.

... I dok sam prelazio na slijedecu kasetu, u sebi sam ponavljao misao da bih zelio da osjetim da sam dio univerzalne ljubavi u kosmosu... Neocekivano sam bio uvucen od strane mocne sile u jednu od prostorija. Vidio sam mladog psihologa iz Programa s kojim nisam puno komunicirao... Cinilo se da lebdim iznad njega, da su moje vibracije i njegove vibracije. Dobio sam zelju da se spojim i postanem dio njega, da postanemo jedno... Doslo je do izvanredno jakog energetskog spoja koji je eksplodirao u nama... iskustvo koje se ne moze opisati rijecima, totalno i apsolutno, koje nas je drzalo jace nego bilo sta zemaljska misao moze sebi predstaviti. Sto sam vise davao vise sam primao... Kao dvije energetske lopte koje postaju jedna, perfektna energija (sjecam se misli kako fizicki seks blijedi u poredjenju sa ovim dozivljajem)... Sjecanja iz prosliv zivota su navirala kao svjetlosni blijesci...

Nakon budjenja susreli smo se u konferencijskoj dvorani... uporedili smo price, iskustva, da bi bili sigurni da ne pretjerujemo. Nase price su odgovarale jedna drugoj kao puzzle, izvanredno se slazuci i dopunjavajuci..."

"T.C. (fizicar) #332

... Imala sam dva susreta. Prvi sa ne-vidljivom inteligencijom. Nije bio pricljiv ni zainteresiran da komunicira sa mnom. Drugi je slucaj mnogo interesantniji. Nije to bila samo inteligencija. Dobila sam kompletnu sliku.

Zensko, u kasnim tridesetim, bilo joj je drago komunicirati sa mnom, ponudila se da mi pokaze okolo... Pokazivala mi je neki zid i dvoja vrata, nista narocito. Ali njoj se to cinilo posebnim, kao neki znakovi ili iregularnosti... Pitala sam je da li joj je poznata egzistencija fizicke materije. Trazila mi je da joj to poblize objasnim. Nisam imala pojma kako da joj predstavim fizicku materiju... Pozdravila sam je...

(Monitor): Dobro. Na povratku, nastoj da zapamtis i razumijes tip energije s kojim se susreces.

(tri minute kasnije)... Ponovo sam uspostavila kontakt sa istom zenskom osobom. Iznenadila se mom povratku. Pitala sam se kako ona stvarno izgleda. Da li mi samo zamisljamo humanoidnu formu jer nam tako vise odgovara? U razgovoru s njom sam zakljucila da i ona stvara imidz mene onako kako joj je prihvatljivije... Rekla sam joj da je moje fizicko tijelo na drugom mjestu... To joj je zvuvalo nevjerovatno. Mislim da mi nije vjerovala. Pitala sam je za njen svijet. Odvela me je do muske osobe... koja je telepatski nesto crtala. Mogla sam zakljuciti da se nasi svijetovi umnogome podudaraju... S tim da oni nisu imali mogucnost da napustaju svoje tijelo kao ja... Neke od njegovih slika nisam mogla razumjeti, tako da smo odustali od daljnjeg objasnjanja. Cini se da neka bazicna fizika vlada svijetom njihove realnosti. Nisam prepoznala mnoge strukture i naprave..."

"J.C.A. (socijalni radnik)

... Razgovaram sa svojim zelenim covjekom i vidim da ima zeleni ogrtac. Kaze da mu to ne treba, ali ga nosi da bi meni bilo ugodnije. Zna da jos imam strahove kad izlazim iz fizickog tijela i pokusava da mi olaksa to iskustvo. Rece da me, na neki nacin, nadgleda. On je odgovoran za moj razvoj i duhovni napredak... Ocito da je bio kroz mnogo zivota i razlicitih vremenskih perioda..."

"B.Y. (kompjuterski dizajner)

... Ponovo sam kontaktirao izvor i pitao ga da li mu je poznata nasa planeta. Odgovorio je da je to "njegova teritorija". Osjetio sam da je u fazi kada mu je zadatak da radi s nama i da nam pomogne da maksimiziramo nase iskustvo na Zemlji... Ne da ga samo prodjemo i odradimo, nego da izvucemo najveći efekat od naseg boravka ovdje..."

"S.H. ("energija" u tijelu socijalnog radnika), 18 minuta, # 366

... Kao sto sam ti rekao ranije, biljke egzistiraju od prvog do sedmog nivoa. To je njihova frekvencija. Zivotinje su od osmog do cetnaestog... Od petnaestog do dvadeset prvog je ono sto vi zovete ljudskim zivotom na Zemlji. Kada osoba dospije do dvadeset prvog nivoa onda ima mogucnost izbora: ostati tu u ljudskoj formi ili napredovati i odreci se ljudskog oblika.

(Monitor): Odreci se ljudskog oblika?

U vasem slucaju most je izmedju dvadeset drugog i dvadeset osmog nivoa. To su nivoi u koji dospijevate nakon fizicke smrti. Ti si sada na dvadesetom nivou i uskoro ces imati mogucnost izbora realma izvan fizickog zivota. Ali tamo ne mozes ostati ukoliko se ne odreknes ljudske forme. Da li je sada jasnije?

...I onda kada osoba ili svijest, mi zapravo govorimo o svijesti, dospije na dvadeset osmi nivo, most je predjen. Od te tacke, ukoliko svijest zeli dalji napredak, mora se odreci bilo kakve mogucnosti povratka u humani nivo. Nema vise ljudskih inkarnacija. Drugih zivotnih oblika u svemiru - da, ali ne vise ljudskih...

...Mozda lakse mogu objasniti putem slike sedam krugova sa sedam nivoa u svakom (ukupno 49 nivoa). Zamisli prva tri kruga kao nivoe vase fizicke materije: biljke, zivotinje i ljude. Cetvrti krug je most o kojem sam govorio. Tu vasa svijest odlucuje hoce li ici naprijed ili se vratiti unatrag. Moram reci da se mnogo njih vraća natrag na nize nivoe u fizicko oblicje. Gornja tri kruga su takozvani spiritualni realmi... Jednom kada dostignes cetdeset deveti nivo, onda napustas ovaj realm egzistencije. To naravno ne znaci da si dostigao najvisi duhovni nivo. To jednostavno znaci da si završio (apsolvirao) sa kompleksom od sedam krugova i 49 nivoa...

E sada zamisli da je ovaj kompleks samo dio jednog veceg kruga. Koji je opet pocetni krug u nivom ciklusu od 49 nivoa. I nakon njega slijedi novi ciklus od sedam jos vecih i kompleksnijih krugova... Tako mozes dobiti ideju sta je to beskonacnost iskustava u kosmosu. Kraja nema.

(Monitor): Moram priznati da ovo tesko pada mojoj jadnoj svijesti zaglibljenoj u fizickom svijetu.

... Razumijem. Ja sam vrlo blizu kompletiranju poslednjeg nivoa, a opet, ponekad, budem svjestan koliki je put preda mnom... Moj nivo svijesti je nivo ljubavi. Ostavljam te u ljubavi. Prijatan dan."

Daleka putovanja II (36)

17.11.99 Houston

Priblizavao mi se deseti rođendan. O sebi sam mislio da sam prosao kroz mnoštvo događaja. I onih na javi. I u snu. Posebno su upečatljivi bili snovi u kojima padam, sa litice ili odnekud sa visine. Momenat prije pada bih se budio... Trideset godina kasnije razgovaram sa Dariom. O snovima. I on se sjeca nekoliko u kojima bi se budio prije pada.

Robert Monroe u knjizi "Daleka putovanja" sumira nalaze iz istraživanja Instituta do 1984:

1. Svi ljudi se nalaze u van-tjelesnom stanju tokom spavanja. Kretanje i padanje je jednostavno proces izlaska iz faze fizickog vremena-prostora. Duboko spavanje ili "delta" spavanje predstavlja tacku u kojoj je svijest kompletno odvojena od fizikalne stvarnosti, a fizicko tijelo operira automatski. Pri tome je pre-programirano alarmom da prizove svijest u slučaju potrebe.

2. Forma dinamičke energije je prisutna u svom organskom životu. Ova forma energije ulazi u fizicko tijelo prije rođenja i napušta ga nakon smrti postajući pri tome bogatija za novo iskustvo. Razlika između ljudskog iskustva i iskustva biljaka i životinja je u stupnju kompleksnosti pojedinog organizma.

3. Ljudska svijest je samo manifestacija sistema stvorenog od strane (gore pomenute) forme energije.

4. Ljudski i ostali oblici svijesti su po svojoj prirodi ne-fizicki. Kao takvi oni ne zavise od prostora i vremena. Jednom, kada zavrse sa zemaljskim iskustvom, oni se kreću dalje u skladu sa svojom energetskom matricom. (Jednostavnije receno, sto bogatije iskustvo, kompleksnija budućnost nas čeka.) Voljeli mi to ili ne, ova forma svijesti nastavlja sa postojanjem i nakon završetka sa fizickim iskustvom (tačnije i nakon hiljada fizickih inkarnacija). Nema odmora. Ni za koga.

Tokom niza eksperimenata/iskustava u Institutu posebno intrigiraju ona o "energetskim bicima".

Tako, na primjer:

SS, # 367, 10:10 min

"...Rade na mojim nogama, sada. Dvojica na kraju ... svaki od njih uzima po jednu i... masiraju me. Oni su energetska svjetlosna bica. Vrlo su nježni i rade na drugacijem nivou nego sto je moja fizicka noga. Rade na mom "drugom tijelu". Mom energetskom tijelu. Dodiruju mi nožne prste. Osjećam dosta energije između njihovog dodira i mog energetskog tijela. Izgleda dobro... kao da me golica..."

Na osnovi nekoliko stotina slicnih iskustava slijede ovakvi zaključci o tehnologiji sa kojima raspolazu:

- sposobnost da se ukloni energetska supstanca iz ljudskog fizickog tijela bez prekida bioloskih funkcija; ova tehnologija se primjenjuje rutinski, kao da je izvodjena mnogo puta do sada...
- sposobnost da se udje u takvo "slobodno" fizicko tijelo i operira s njime bez prekida normalnih životnih funkcija...
- totalni pristup uskladistenim informacijama - memoriji pojedinca...
- sposobnost da se prenosi izvucena ljudska esencija (energetska supstanca) u druge prostore i realme, i zatim vraća natrag, pod potpunom kontrolom i sigurnoscu...
- ova tehnologija može proizvesti energetski snop, koji se prvo prevodi kao svjetlost; kroz njega ljudska esencija može da putuje, informacije da se kreću, a operator na toj tehnologiji da ulazi u zemaljski fizikalni svijet.

Nakon stotine posmatranih van-tjelesnih iskustava, zaključak je da se naučilo malo o necemu tako grandioznom. Naravno, limitiranost individua i njihov pokušaj da to prevedu na zemaljske termine i iskustva je doprinio tome... Usto, i sama energetska bica su ljubazno upozoravala da ljudski patern razmišljanja ne može da shvati/prepozna sta mu se događa i s čime se susreće.

"Ko su bica koja koriste ovu tehnologiju?", pita Monroe i odgovara: "Neka su priznala da nisu nikada bila u ljudskom oblicju u fizikalnom životu; neki jesu, ali prije nekoliko hiljada godina; neki su, opet, bili u fizickim tijelima, ali na drugom kraju svemira."

Jos dva zapazanja:

"Primjena ove tehnologije je totalno benigna. Ali, postoje pravila i restrikcije upotrebe..."

"Sva druga inteligentna bica, bilo u ovom fizikalnom svemiru ili u drugim energetskim sistemima, koriste formu komunikacije koja je totalna i ne-verbalna (nazovimo je tro-dimenzionalno telepatskom)."

Prvi dio knjige je suma iskustava voditelja Instituta i ucesnika u programima. Drugi dio knjige su prepricani razgovori autora knjige sa razlicitim energetskim bicima. More interesantnih putovanja i odgovora. Ali, to je pojedinačno iskustvo i ne moramo ga doživiti "naucno".

Ipak, jednu od poruka cu prenijeti:

"Za one, koji ce da umru, postoji zivot.
Za one koji bi sanjali, postoji realnost.
Za one koji se nadaju, postoji znanje.
Za oni koji bi da se razvijaju, postoji beskonacnost."

I, jos jednu:

"... Bili smo u prostoru izmedju Zemlje i Mjeseca. Bilo je vrlo jasno, ne kao prije... Okrenuo sam se prema Mjesecu... Ispred mene je bio ogroman, metalno-sivi objekat, dugacak, sa kupolom na najsirem kraju.

- Svemirski brod?

- Tvojom terminologijom receno, da. To nije plod ljudske ruke. Mnogo ih je oko Zemlje u ovom trenutku. Njihovo porijeklo jeste iz vaseg fizickog univerzuma, ali ne iz vaseg vremena... Oni su fokusirani na vasu planetu... isto kao sto i vi posmatrate druga bica... svrha je potpuno ista..."

Epilog knjige sadrzi vec dobro poznatu Monroe-ovu klasifikaciju prstenova oko Zemlje.

Prvi prsten: Kompletно fokusiran na dogadjanja u ljudskom fizickom stanju. Duse umrlih nisu svjesne da postoji ijedan drugi svijet osim fizickog i bezuspjesno pokusavaju da uspostave kontakt sa fizickim zivotom; mnogobrojni.

Drugi prsten: Spavaci - ova grupa je jos uvijek prikopcana na fizicka tijela negdje u prostoru-vremenu.

Treci prsten: "Zakljucani" - fizicki mrtvi, a da toga nisu svjesni.
Pokusavaju nastaviti fizicku egzistenciju.

Cetvrti prsten: "Divlji" - nisu svjesni da nemaju fizicka tijela; ipak znaju da su nekako drugaciji; nemaju zelje za ucenjem; repliciraju fizicku realnost, cesto u bizarnim oblicima; mogu biti zlocesti; malobrojni.

Ovdje završavaju unutrasnji prstenovi.

Slijedi ne toliko gust omotac:

Peti prsten: Bica su svjesna da vise ne egzistiraju u ljudskoj formi, ali nemaju memorije o drugacijim mogucnostima. Nisu mnogobrojni.

Sesti prsten: Najveci prsten od svih; posjeduje neodredjeno veliki broj pod-prstenova; sva bica znaju da nemaju vise fizicku egzistenciju; u sredistu ovog prstena je dominantna sila "Ljudske prostorno-vremenske iluzije"; na vanjskom omotacu prstena, pak, je dominantna sila "Ne-fizikalnog realiteta".

Slijedi poslednji omotac, sa samo jednim prstenom:

Sedmi prsten: "Seniori" - "Last-Timers", oni koji se pripremaju za njihovo završno humano iskusutvo; izgubili su svoj sivkasti izgled i izgledaju gotovo potpuno bijeli; komuniciraju samo medju sobom; tesko

je pratiti njihov posljednji ulazak u ljudsko oblicje - suvise je brz i instantan; njihov izlazak iz završnog ciklusa nalikuje svijetlosnom bljesku; krecu se vrlo brzo kroz donje prstenove i omotace; u momentu prolaska kroz finalni prsten, iznenada nestaju sa vidika, ne ostavljajuci nikakva traga za sobom.

Drugaciji nacin za opis ovog procesa.

Energetska jedinica (ja, ti, ono originalno ja) se krece kroz ovaj fizicki univerzum. U trenutku prolaska pored Zemlje biva privucena humanim energetskim poljem. Jedinica odlucuje da prodje blizu radi prikupljanja dodatnih informacija. Sto blize prilazi zemaljskom omotacu smanjuje se otpornost Jedinice. Na koncu, biva uvucena u energetsko polje. Prolazi kroz razlicite slojeve sve dok i sama ne postane dio tog energetskog polja.

Zatim dolazi prvo zemaljsko iskustvo. Pa drugo, trece... Sa svakim novim boravkom, sve se vise vezuje za dogadjaje i druga bica... I po izlasku iz fizickog oblicja se nalazi u sve nizim prstenovima... Postaje sivom. Nakon bezbrojnih inkarnacija razvija i skladišti energiju sa kojom se krece ka vanjskim prstenovima... sve dok ne skupi takvu energetsku masu koja je veca nego sto je bila u trenutku kada se Jedinica kretala prema zemaljskom omotacu... akumulacija iskustava i informacija, prolazak kroz ljudsku egzistenciju, proces ucenja, povecana energija, sve to stvara preduslov za napustanje ovog energetskog polja...

I kretanje ka jos i vecim neistrazenim oblastima...

Završna rijec o "ulasku u fizicko".

Rijec je o intenzivnoj, ali neobicnoj skoli. Uvjeti za ulazak u fizicko oblicje su dosta striktni. Slicno detaljnim ugovorima.

Prvo, energetska jedinica se mora sloziti da dimenzija prostor-vrijeme stvarno postoji;

Drugo, mora prihvatiti da postoji vrijeme i vremenski okvir, kao na primjer, cinjenica da je sada 1999;

Trece, mora se sloziti da je planeta Zemlja zbilja dizajnirana i kreirana u formi u kojoj jeste;

Cetvrto, mora prihvatiti da svijest, koja se javlja kod covjeka, ima odredjene karakteristike i limite;

Peto, zatamnjuju se, brisu, memorije iz ranijih iskustava da ne bi dolazilo do smetnji tokom konkretnog zivotnog iskustva.

Kada se "ugovor" utanaci i izabere "ulazna tacka", dolazi do realizacije. "Radjanja zivota".

Mars Polar Lender (37)

5.12.1999.

Houston

Sami kreiramo slike onoga sto zovemo "stvarnost".

Koliko puta se iznenadimo kada shvatimo da nasa stvarnost ne odgovara slici naseg sugovornika. Mislimo da imamo iste ulazne informacije, pouzdamo se da je njegov misaoni proces "normalan, standardan, ocekivan". Ali, kao output, dobije se neka bizarna slika koja ne odgovara nasoj.

I tako uvijek iznova.

(Srecom, ima i druga strana. Sretnemo osobu s kojom imamo zajednicke misli. I - znamo da nam je bliska.)

Citajući Robert Monroe-a upada u oci jedan detalj iz njegove biografije: uspjesan biznismen, istraživač duhovnog, humanista. Njegov život je upečatljiv primjer.

U avgustu i septembru sam dva puta pominjao NASA-ina skorasnja iskustva sa Marsom (naslovi priloga: "NASA/Mars" i "Astronauti govore"). Courtney Brown je pominjao Mars u (obrađenim) knjigama: "Kosmicki istraživači" i "Kosmicko putovanje". Sjećate se septembarskog unistenja americkog satelita kada se približio Marsu. I, napokon, prije tri mjeseca smo najavili novi, decembarški satelit. Misija: na polu istražiti nalazista vode ispod cvrste površine.

Ispred mene je isjecak novina iz subotnjeg (4. decembar 1999.) izdanja "Houston Chronicle"-a, vodeceg lokalnog lista. Prva stranica, udarni naslov: "Mars Lander, telefoniraj kući". Pa dalje.

"Sudbina NASA-inog svemirskog broda "Mars Polar Lender" i dva pripadajuca satelita, koji su u petak usli u Marsovu atmosferu, je nepoznata... Brod pez posade, opremljen da iskopava tragove zamrznute vode, nije kontaktirao Zemlju nakon ocekivanog spustanja na površinu Marsa. Sve komunikacije su zaustavljene nakon sto je letjelica usla u 80-milja široku atmosferu Marsa... Takodje je nepoznata sudbina dvije male letjelice nazvane "Deep Space 2" koje su nezavisno trebale da udju u Marsovu atmosferu...

Ne planiramo da odustanemo, izjavio je operativni menadjer NASA-inog programa, Richard Cook.

Dogadjaji od petka podsjećaju na gubitak letjelice "Mars Climate Orbiter" od 23. septembra 1999. Nakon sto su komunikacije sa Zemljom izgubljene, pretpostavlja se da je letjelica prohujala pored planetarne atmosfere zbog navigacionih gresaka."

Sic! Prisjetimo se septembarskih izvjestaja kada je receno da se letjelica spusta na površinu Marsa. Ali, ne mozemo kriviti ljude koji nesto moraju napisati za javnost. Ili, pak, da ih krivimo?

Onda je isla nebulozna prica o greskama u navigaciji zbog mijesanja metrickog i engleskog sistema mjera.

E, sad. Ovdje imamo vijest objavljenu na naslovnoj strani jedinog dnevnog lista u petomilionskom americkom gradu. Ista vijest se vrti sirom svijeta. Ljudi kao dr Courtney Brown detaljno objasnjavaju ste se zapravo desavalo sa nekoliko letjelica upucenih ka Marsu od sredine osamdesetih godina do danas.

Eto i ja sam dao mogucnost da svako od nas zbroji jedan i jedan.

Rezultat je ono sto zovemo slikom stvarnosti. A ona je svakom drugacija. Jer su prioriteti drugaciji.

Pokazujem naslov iz novina Oksani. Ona se prisjeti mojih priloga prije par mjeseci. Poveze. "Sta kazes", pitam. "Tako je", odgovori (s tonom, pa bar je to jasno). I nastavlja. "Hoces li opet reci Tonki da me volis kad dodje u Houston?".

U pravu je moja zena. Ljubav prije i iznad svega. U svakoj od nasih slika.

Ultimativno putovanje (38)

19.12.99. Houston

Sada se, napokon, vratimo Robert Monroe-u i njegovoj trecjoj i finalnoj knizi: "Ultimate Journey" koju dr Elisabeth Kubler-Ross smatra "...the best of Robert Monroe's books".

Prisjetimo se. Njegova prva knjiga, "Van-tjelesna putovanja" je izdana 1971. Prema dr Charles Tart-u, vodećem ekspertu u oblasti svijesti i ljudskog potencijala, "...veliki broj ljudi je pronasao smiraj i pomoc u saznanju da nisu sami niti ludi samo zato sto su imali van-tjelesna iskustva". U toj i narednoj knjizi, "Daleka putovanja", Monroe biljezi van-tjelesna iskustva u vremenskom razdoblju od preko 30 godina i ustanovljava reputaciju pionira u poniranju u ljudsku svijest.

Napokon, u trecoj knjizi, "Ultimativno putovanje", istrazivanje ide korak dalje. Objasnjava kako je pronasao novi pravac, proputovavsi ga i otkrivsi svrhu svoje ekspedicije. Jos vaznije, on opisuje i iskustva nekoliko bliskih saradnika Instituta te studenata koji su ponovili isto iskustvo.

Radeci na svojoj trecoj knjizi, doslo je do neocekivanih i tuznih dogadjaja, kada je njegova zena Nancy obolila od raka. Kraj knjige koincidira sa njenim odlaskom iz fizicke realnosti. Nedugo nakon objavljivanja (1994.) Monroe se pridruzuje svojoj voljenoj supruzi.

Monroe Institutom danas rukovodi njegova kci Laurie Monroe, a internet adresa je: www.monroe-inst.com

Cesti su susreti Monroe-a sa energetskom formom koju on naziva INSPEC (Intelligent Species) i koja (odnosno koji) je duhovno superiorniji u odnosu na njega. INSPEC cesto sluzi kao vodac Monroe-u. (Zovimo ih, odsada "M" i "I".)

"Nase uobicajeno mjesto sastanka je bila tacka kad se prodje "H pojas". To je vrhunac ne-kontrolisanih misli koje izvire iz svih zivih formi na Zemlji, a osobito ljudi. Rijec je o ne-organiziranoj, kakofonichnoj masi nesredjene energije. Amplituda svakog segmenta je odredjena emocijama koje su sadrzane u mislima... Ovaj pojas sadrzi ne samo sadasnje, vec sve misli koje su ikada postojale. One su kontinuirane i simultane...starije radijacije su naslagane, tako da posmatrac sa strane uglavnom hvata one tekuce, danasnje informacije...

Brzi prolazak kroz ovaj pojas je preporucljiv... Kao da se prolazi kroz bucnu i uzrujanu gomilu ljudi - na to nalikuje zvuk koji cujete, sa mnogostrukim odzvanjanjima razlicitih akcenata i jezika...

M: Pitam se da li "I" zna kako je jako njegovo svijetlo. Mozda je on vanzemaljca?

I: Navici ces se na svijetlo. Tvoja radijacija je ista i nama... a mi nismo vanzemaljci onako kako ih ti shvacas.

M: Ti citas moje misli?

I: Istina je. Kao sto ti mozes citati moje.

M: Mogu?

I: I sada to djelomicno radis, ali samo po površini.

M: Da, u pravu si. To nisu rijeci ili zvukovi... nema zraka da vibrira... ali jednostavno u mislima... da.

I: Ono sto nazivas "unutrasnjim ja", se sjeca.

M: Znas, ja se stvarno sjecam... sjecam se tebe... osjecaja tebe...

I: Dobro je sto ne iskazujes strah. Mozemo mnogo uraditi kada je ta barijera uklonjena.

M: Oh, ja imam jos dosta strahova...

I: Ali, oni ne uticu na tvoju percepciju. Na primjer, zasto se sada ne bojis?

M: Ne znam. Ali se ne bojim. To je istina. Ovaj momenat sam ovdje, razgovaram s tobom na racionalan nacin... s tobom, s nekim ko je meni poznat... svijetla figura koju bi neki ljudi nazvali Bogom, ili anđjelom, ili barem nekim vanzemaljcem. Umjesto toga, mi ovdje razgovaramo kao dvoje obicnih ljudi... osim sto ne koristimo rijeci.

I: Razlika je sto nema straha.

M: Tko si ti?

I: Zasad je to van tvoje mogucnosti shvatanja. Ali ces na to nadoci, i to vrlo skoro.

M: Hocemo li se ponovo sresti?

I: Treba samo da zatrazis pomoc.

M: Mislis da molim? Ili meditiram?

I: Rijeci i rituali su besmisleni. Radi se o mislima... emocijama... to je signal. Ako je odgovarajuci signal dat, onda smo u mogucnosti da pomognemo.

M: Da budem siguran. Nisi Bog... ali mozda neko sa druge planete?

I: Ne, ne sa druge planete.

M: Da li si jedan od onih koji je stvarao nas ... i Zemlju?

I: Ne. Zao mi je sto cu te razocarati. Ali ti mozemo dati sto imamo u vezi procesa kreacije. Zelis li to?

M: Da, da. Da!

I: Evo sto imamo...

Bio sam ispunjen, gotovo prepunjen, sa dotokom ogromne energije, mocnom vibracijom vrlo visoke frekvencije. Ovo mi je bilo poznato kao ROTE (Related Organized Thought Energy), lopta kondenziranih misli i ideja.

M: Ovo je tako mnogo. Ne mogu sve shvatiti odjednom...

I: Moci ces, kada to u miru analiziras.

I: Sta ti smatras svojim ciljem?

M: Pa... valjda... da sluzim covjecanstvo.

I: To je castan cilj. Oduvijek prisutna zelja tvog humanog dijela da dostignes perfekciju. Ali, kada vise nisi covjek, zelje se okreću u drugom smjeru. Postoje i drugi ciljevi.

M: Zelja drugacija od ljudskog iskustva?

I: Tako je.

M: Cesto sam se pitao o tome.

I: Naci ces odgovore... Sad, pretpostavljam, treba da se vratis u svoje fizicko tijelo.

M: Ti stvarno citas moje misli! Ne znam sta je, ali znam da moram natrag. Kako cemo se ponovo sresti?

I: Prisjeti se ovog momenta i... ja cu biti tamo.

M: Hvala.

Povratak u fizicko bio je nezanimljiv. Signal nije bio izazvan time, kao obicno, da sam se nazuljao... vec od moje macke, koja se uvukla u sobu prije sesije, i sada je lezala na jastuku pored moje glave."

"Sta god uradio, napisao, rekao, imace malo efekta na sudbinu covjecanstva. Dobro je biti u sluzbi okoline, ali, u sutini, to nije vise od zahvalnosti ili velicanja ega. Dvije generacije kasnije, sve ce biti zaboravljeno, tragovi u pijesku isprani sa valovima vremena. INSPEC je bio u pravu. Moraju postojati drugi, siri ciljevi."

Ultimativno putovanje II (39)

22.12.99
Houston

Koncept domovine, kucnog ognjista, pripadnosti "korijenima" - emotivni je okvir koji vezuje i pokrece pojedinca i grupu ("plemena" i "zajednice") zadnjih milenijuma na ovoj Planeti.

Robert Monroe u svojim razmisljanjima posvecuje dosta paznje "domu", ali ne onako kako ga vecina shvaca. Kosmickom, vanvremenskom pra-domu.

"INSPEC je bio u pravu. Moraju biti drugi, siri ciljevi. Nostalgija, na primjer, zelja za domom. Moglo bi biti fizicko mjesto gdje si rođen i odrastao, kuca u kojoj si zivio, grad... Instinkt za domom prisutan kod svih zivih bica... Moj novi cilj je postao da odem i posjetim ono sto sam ja nazvao "domom" (pri tome misli na zavicajnu planetu). Dva puta sam ga posjetio, na kratko, prije mnogo godina. Tada sam saznao da ce, sve ono sto naucim u ljudskom oblicju, biti od vanredne vaznosti kada se vratim svojim kosmickim korijenima...

Kasno jedne noci, pozelio sam da se ponovo sastanem sa INSPEC-om. Napustajuci tijelo krenuo sam ka nasem uobicajenom sastajalistu iza H-pojasa. Svjetlosna figura je cekala na kontaktnom mjestu. Znao je moje misli instantno.

I: Zelis da se vratis kuci. Da, to je drugaciji cilj.

M: Poslije ovog zivota, ostacu "kuci" i vratiti se da budem covjek jos jedan, zadnji put, mozda hiljadu godina u buducnosti. Nakon toga ostajem "kuci" zauvijek.

I: Dobro je da razumijes razliku izmedju tebe koji posjecuje "kucu" i tebe koji se vraca u ljudsko oblicje, kako ga ti zoves.

M: Da. Mada nisam posve siguran. Ono kada nisam u humanom oblicju.

I: Sto se vise budes sjecao, postajaceti jasnije. Ti si human sve dotle dok tvoj fundamentalni fokus ostaje koncentriran na takve koncepte kao sto je svijest. Kada promijenis ovaj fokus, vise nisi na humanom nivou.

M: Aha.. Ja sam covjekom, budan ili u snu, u ili van tijela, fizicki ziv ili mrtav, sve dotle dok je moja referalna tacka (fokus): human.

I: Tako je.

M: Ali ja zadržavam svu moju humanu memoriju i iskustvo bez obzira na stanje i oblik koji uzimam.

I: Da. Vidim da si dosta naucio. Iskustvo je jedna od vaznih vrijednosti i za ne-humanu stanje. To je jedna od osnovnih svrhi tvoga putovanja na Zemlji. "Diplomirati" humano, ljudsko iskustvo je vrlo priznato na drugim mjestima.

M: Da li to znaci da kada se vratim "kuci", vise necu biti covjekom?

I: Bices ono sto si bio prije, ali ce ti humano iskustvo biti dodano.

M: Sve se svodi na to da hocemo da budemo na toplim i poznatim mjestima gdje stvarno pripadamo.

I: Tvoja zelja je vrlo jaka.

M: Da.

I: Da li bi zelio da se vratis?

M: Ponekad me emocije vuku. Ali znam da nisam kompletirao ovaj ciklus jos. Doci ce i to, vremenom.

I: Kao sto znas, vrijeme ne postoji.

M: Mislis li da bih mogao poci "kuci", na kratku posjetu. Kao nekada, davno.

I: Ako to zelis, zasto ne.

M: U posjetu, da!

I: Naucices dosta, kao rezultat. Jesi li spreman?

M: Jesam!

I: Koncentriraj misao na ono sto znas da ti je bio "dom". Napusti ovu tacku i naci ces se tamo. Ja cu nadgledati i asistirati ako je potrebno.

M: (Mislio sam na "dom" sto sam jace mogao... senzacija kretanja... zvuk kao vjetar oko mene. Ispred, i oko mene... scena se pojavila ... mnoštvo tornjeva od oblaka, kao sto sam se sjecao otprije... samo to nisu oblaci... koji se kreću i mijenjaju mnoštvo boja... sve boje koje sam znao ... i neke kojih sam se sjecao, ali ih nisam znao rijecima opisati... zastacu u oblaku i posmatrati, osjecati... ne gledati, nego osjecati...

... tamo je i muzika... hiljade instrumenata, hiljade glasova... melodija za melodijom... perfektna harmonija, koja mi je tako poznata... muzika je svuda oko i u meni... hiljade godina su samo trenutak... relaksirajući i absorbirajući, bas onako kako sam i zapamtio. Kako ce biti dobro kada se ovdje vratim i ostanem zauvijek...

... nesto nije u redu... Ne, to nije signal da se vratim u tijelo. Sta li je? Sta nije u redu sa oblacima? Posmatraj pazljivo... tamo, veliki svijetlo plavi, pracen sa dva manja, zuta... Poznat mi je! I ostali su mi poznati takodje! Sta? Pa to je isti okvir, ponovo. I drugi oblaci, svi su isti! Ponavljaju se... Vrte se u krug!

...Cekaj da provjerim muziku... ne moze biti... ali ipak jeste... i muzika se ponavlja. Ista kao ona koju sam osjetio prije sat ili eon... identicna. Da pokusam neko drugo mjesto, drugu perspektivu... da se maknem na drugi dio "kuće"...

... jos uvijek isto... nema razlike! Isti patern...

... gomila energetskih oblaka, igra igre... Unaokolo, gore-dole, unutra i vani... Beskonacni krug... Dosta je, dosta mi je....

I gdje cu sada? Gdje...? To je sve sto ovo mjesto pruza. Nista vise. Meni se ne ostaju u istom energetskom oblaku zauvijek, sa istom muzikom... Ne zelim igrati ovu igru uvijek nanovo...

Nema nista ovdje za mene... Sada se sjecam... ovo mi se desilo i ranije. Zato sam i napustio ovo mjesto... i zato se ne mogu i necu vratiti ovdje. Bolje da odem... Sada znam...

Osjecaj kretanja, vjetar oko mene... zatim tisina... ulazak u fizicko tijelo. Otvorio sam oci... i gledao kroz suze. Nista se nije promijenilo u mojoj spavacoj sobi. Osim mene! Nisam mogao zaspati jos nekoliko sati...)"

"Proslo je dosta vremena da se prilagodim ideji da se vise necu vratiti "kuci". Nekada sam mislio da ce moj povratak biti herojski, u kome je donosim vrijedne informacije "odavde" da bih promijenio i unaprijedio ono "tamo". Ali, bio sam u krivu... Ponovo sam se nasao sa svojim prijatejem.

I: Taj energetski patern... to nisi naucio u humanom oblicju.

M: Ne. Zato sam i napustio "dom", zbog tog limitirajuceg faktora "ponavljanja". Nije bilo rasta, novih iskustava. Za razliku od toga, na Zemlji se stalno uci. Ali cinjenica da ne mogu nazad nije jednostavna za mene.

I: Navici ces se. Isto tako kao sto ces se navici da si dostigao tacku u kojoj vise nema potrebe da prolazis kroz ljudsko iskustvo. Jednostavno ces prerasti ono sto nazivas "ljudskim kaputom i rukavicama".

M: To ce se desiti? Da ne zelim vise biti covjekom? Kako cu se sa tim nositi?

I: Kada dodje do toga, bice mnogo lakse nego sto mozes sada zamisliti.

M: Ako ti kazes.

I: Ti ces to znati, umjesto "vjerovati".

"Zrak je bio totalno cist. Okrenuo sam se prema INSPEC-u.

M: Nema kuca, ni zgrada? Gdje su ljudi? Koliko ih je?

I: Oko dva miliona.

M: Ovo je planeta Zemlja, zar ne?

I: Tako je.

M: Necu te ni pitati sta se desilo sa milijardama ljudi... Dakle, ovo je nasa buducnost?

I: Razmislijas krivo, prijatelju. Ovo je mjesto proslosti, sto bi vi rekli.

M: Proslost! Ne sjecam se nicega iz nase istorije sto nalici na ovo.

I: Ovo je daleka proslost. Skoro milion vasih godina.

M: Stanovnici... da li su ljudi? Kao ja?

I: Samo malo drugaciji, ali definitivno ljudi.

M: Mozemo li komunicirati s njima?

I: Bez problema. I izrazice nam dobrodoslicu.

Cetvoro ljudi su se kretali prema nama. Metar i po visoki, razlicitih boja kose i koze. Frizura slicnih, malo ispod uha. Tijala i lica su odavala atletski gradjene tridesetogodisnjake, ali bez napuhanih misica. Dva muskarca i dvije zene, bez odjece.

I: Oni nemaju potrebe za odjecom.

M: A sta sa zastitom od vremena?

I: Svaki od njih ima individualni kontrolni sistem za tu svrhu.

M: Ja ge ne primjecujem.

I: Sve je u mislima, kako bi ti rekao.

MAN: Da, vidimo te Roberte. I komunikacija je jednostavna. Koristicemo tvoj engleski, OK?

M: Kako znate americki slang?

MAN: Izvlacimo iz tvog uma. Nemamo s tim problema.

M: Ovo je divno mjesto.

MAN: Vrijeme je vrlo prijatno. Svako popodne priredimo oluju da pokupi lisce i nahrani biljke.

M: A vjetar... kontrolisete li i vjetar, takodje?

MAN: Vjetar? Treba li ti jaci?

M: Ne, ne. U redu je.

MAN: Pitas se sta jedemo?

M: Svi izgledate tako zdravi.

MAN: Zdravi?

M: Bez bolesti i povreda.

MAN: Ocgledno dolazis iz cudnog svijeta. Zar vi stvarno imate problema sa odrzavanjem vaseg fizickog tijela?

M: To nam je osnovni problem.

MAN: Tuzno.

MAN: Mi smo iskusili svaku emociju koje se mozes sjetiti. Mi ih skladistimo, ali nas one kontroliraju samo kada im to dopustimo.

M: Ovo je iskustvo zbilja dragocjeno. Nemate konflikta, ljutnje, takmicenja i suparnistva...

MAN: Takmicenje postoji. Ali nikada ne zaboravljamo da je ovo samo igra.

M: Ne pitam vas za ljubav. Radijacija koju osjecam od vas cetvoro mi je dovoljan dokaz. Isto tako osjecam nadolazece uzbudjenje.

MAN: Tvoja posjeta je dosla u pravo vrijeme. Uskoro napustamo Zemlju. Trebamo se navici da zivimo bez ove doline.

M: Zasto odlazite?

MAN: Primili smo signal prije skoro stotinu godina. Cekali smo na njega hiljadama godina i napokon je stigao.

M: Ne razumijem.

MAN: Radije, ti se ne sjećaš. Ali hoćeš. Kada dodje vrijeme za tebe i tvoje. Mi smo iskusili sve paterne promjena u našem dijelu fizickog univerzuma. Krecemo se do zvijezda i natrag, bas kao i ti.

M: Ali, da li bas svi odlazite?

MAN: Zasto bi ikoga ostavljali?

M: Gdje tacno idete?

MAN: Signal ce nas voditi.

M: Mozes li ga opisati?

MAN: On je tu sporazumno.

M: S kim? Ili cim?

MAN: S jednim od nasih koji je otisao naprijed. Slozili su se da posalju poseban signal kada dodje nase vrijeme da slijedimo. I, nakon toliko godina, primili smo signal.

M: "Jedan od vasih" je bio, kao istrazivac, u potrazi za novim svijetovima da ih osvojite?

MAN: Ne da ih osvojimo, Roberte. Nego da budemo tamo i da ih razumijemo.

...

M: Drago mi je da smo se vidjeli. Nekako, cini mi se da cemo se opet sresti.

MAN: I hocemo. Mogao bih ti reci i vise... ali bi to, kao sto ti kazes, pokvarilo zabavu.

...

I: Bili su ti interesantni, zar ne?

M: Nalikovali su mi na ljude iz buducnosti koje smo ranije sreli. Samo sto su oni zivjeli izvan Zemlje, ne na njoj. A sada, mozemo li ici negdje drugdje?

I: Gdje bi ti?

M: Negdje gdje su ne-humana bica. Ali inteligentna. I ne-fizicka.

I: Mnogo je izbora, ako oni dozvole.

M: Dozvole? To mi se ne cini prijatnim?

I: Vidis, neka bica bi na tebe gledala kao na virus, zagadjivaca, bubu...

M: Ali ti si mi rekao da sam neunistiv. I da mi niko ne moze naskoditi.

I: To je tacno.

M: Nisi sreo bica kao ja?

Odgovor je bio negativan.

M: Da li te interesuje ko i sta sam ja?

Negativno, opet.

M: Ali me razumijes?

Ovaj put pozitivno, ako sam dobro interpretirao.

M: Ali ja tebe ne mogu razumjeti. Samo "da" i "ne".

Negativno.

M: Zelis li ti mene da razumijes?

Negativno.

M: Onda odlazim iz tvoje energije.

I: Ti si upravo komunicirao sa malim dijelom cjeline.

M: Mislis kao sa "prstom".

I: Dobro si to predstavio.

M: Nema puno osobnosti u prstu.

I: Ali postoje bica koja komuniciraju sa takvim entitetima.

M: Pitam se da li cu ja ikada biti u stanju.

...

M: Reci mi, imaju li neka fizicka ne-ljudska bica s kojima mogu komunicirati?

I: Dakle, ti pretpostavljas da ja nisam fizicko bice, ali da jesam humano?

M: Nekako mi se cini da si nekada imao fizicko tijelo, ali ne sada. Suvise si slobodan. Mada mi nikada nisi rekao da si bio u ljudskom oblicju, ja vjerujem da jesi. Prije svega, imas smisao za humor. Satirican, ali postoji. A to je itekako humana odlika.

Pauza.

I: Cini mi se da treba da se vratis u fizicko, sada.

M: Slazem se. Hvala na turi."

Rijeci... Koliko se pojedine rijeci koje danas koristimo razlikuju od onih iz balkanske svakodnevnice. "Nehumano", "slobodan" "ne-fizicko", "vasi, nasi", "komunikacija", "dom"...

Ultimativno putovanje III (40)

27.12.99.
Houston

"Svaka prica ima svoj kraj", kazu, s pravom.

U svakoj prici postoje, po meni, dvije vrste junaka. Onih, koji najedamput shvate da je kraj blizu, osvrću se iza sebe i pitaju kako je sve brzo proletilo i sta su ostavili iza sebe, i u sta su utrosili ovaj "zivotni kredit". I oni, malobrojniji, koji su uvijek nalazili vremena da proučavaju i analiziraju, citaju i pitaju, pronalaze odgovore u prošlosti i budućnosti... I koji se, pred kraj puta, potrudu da ostave nesto kao životno iskustvo, putokaz, obrazac...

Nakon četiri decenije istraživanja ljudske svijesti i duševnog, Robert Monroe u "Ultimativnom putovanju" opisuje kako je vlastito iskustvo sazeo u prakticno i prihvatljivo. Na sreću, imao je resurse Monroe Institut-a, koji je tokom niza godina "...pokazao da je moguće dovesti individue do tranzitne tačke između fizičkog života i smrti i omogućiti im da zavire iza... Pri tome su procedure bile sigurne i omogućavale su učesnicima da profitiraju u svakom pogledu."

Slijedi metodološko izlaganje ovog klasika moderne meta-fizike.

"Lijeva strana mozga govorila mi je da su dvije stvari potrebne:

Prvo, istraživanje frekvencija mozdanih valova koje se prevode u zvukove. One će omogućiti svjesno putovanje u oblasti iza tranzitne tačke i siguran povratak nazad, nakon ostvarenog zadatka.

Drugo, ustanovljavanje programa koji će biti prihvatljiv širokoj lepezi ljudi zainteresiranih da služe/pomognu onima koji više nisu u fizičkoj egzistenciji.

Tako sam sa svojim kolegama počeo rad. Nasli smo ime programu: "Životni put" (Lifeline).

Prvi program je započeo u Institutu, 22.06.91. U slijedećih 14 mjeseci oko dvije stotine ljudi je učestvovalo u intenzivnom šestodnevnom procesu učenja. Među njima su bili liječnici, psiholozi, inženjeri, istraživači, biznismeni, psihijatri, pisci, advokati, profesori, terapeuti, muzičari i umjetnici. Predstavljali su vrlo različite interese i životne stilove. Ali svima su im, nakon završetka programa, bile zajedničke dvije stvari: prvo, da su svi bili u mogućnosti posjetiti "Prijavni centar - Park" (o njemu kasnije), i, drugo, svi su znali, zasigurno, da će preživjeti proces fizičke smrti.

Program "Životnog puta" je dizajniran tako da bude efikasan bez obzira na individualna vjerovanja i da pruži mogućnost učenja iz direktnog iskustva.

Ciljevi programa:

- da se individua oslobodi svih strahova vezanih za proces fizičkog nestanka - smrti;
- postati familijaran sa različitim stanjima svijesti sve dotle dok ona ne postanu oblasti "poznatog" umjesto religijskog "vjerovanja";
- da stimulira obostranu komunikaciju i veze sa drugim ljudskim svijestima u drugim dimenzijama;
- da se uključe ta znanja, i svjesno i nesvjesno, u svakodnevne misli, funkcije i aktivnosti;
- osigurati da, nakon prestanka fizičke egzistencije, dodje do nesmetanog prelaska u druge forme egzistencije.

Sredstva kojima su ostvareni ovi ciljevi razvijana su decenijama u Institutu. Jedan od nosećih stupova bio je "Fokusirani nivo" kojim se identificiralo stanje svijesti.

Medju tim fokusima/stanjima su i slijedeca:

Fokus 3 - Umno/mozdana sinkronizacija;

Fokus 10 - Um je budan, tijelo spava;

Fokus 12 - Stanje povecane budnosti;

Fokus 15 - Stanje u kojemu ne postoji vrijeme (ne-vremensko);

Fokus 21 - Granica vremena-prostora, u kojemu je moguće kontaktirati druge energetske sisteme;

Fokus 22 - Ljudska bica koja su još uvijek u fizickoj egzistenciji, ali imaju samo djelomicnu svijest. Primjer komatoznih pacijenata, onih u delirijumu, zavisnih od kemikalija ili alkoholizma. Iskustva u ovom fokusu su u sjećanju kao snovi ili halucinacije.

Fokus 23 - Nivo nastanjen s onima koji su skoro napustili fizicku egzistenciju, ali nisu u stanju da prepoznaju ili prihvate odvojenost od fizickog zivota.

Fokus 24-26 - Ovi nivoi pokrivaju "Teritoriju razlicitih sistema vjerovanja", koje okupiraju ne-fizicke humane forme iz svih perioda. Oni su prihvatili razlicite koncepte, koji ukljucuju religijske i filozofske postulate, a prihvataju neku formu post-fizicke egzistencije.

Fokus 27 - Mjesto koje se može nazvati "Prijavni centar - Park". Ovo je umjetna sinteza kreirana ljudskim umom, zamisljen kao usputna stanica da olaksa traumatu i sok koji nastaje tranzicijom iz fizikalne realnosti. "Park" ima citav niz razlicitih zemaljskih "sredina" da bi bio prihvatljiv dusama koje dolaze iz razlicitih krajeva.

Fokus 28 - Izvan, ne samo prostora-vremena, nego i ljudske misli. Residenti u ovom i visim nivoima, se više ne vraćaju u fizicko, humano tijelo.

Oni koji su prošli trening u "Lifeline"-u, postali su prisni sa ovim razlicitim fokusima/stanjima. Svaki pojedinac je mogao da kreira vlastito i posebno mjesto unutar Fokusa 27. I tamo bi se vraćao kad bi zazelio.

Sa iskustvom, pojedinci su se poceli kretati kroz razlicite nivoe. Posebno su interesantna vracanja u Fokus 23, nekada sa vodicem, a nekada bez njega. Nerijetko bi njihova pomoc ili asistencija bila neophodna da se nekome pomogne. Na primjer, onome ko odbija da prihvati cinjenicu da je fizicki mrtav; ili koji zeli da se uplice u fizicki zivot. Ucesnici u programu su komunicirali sa individama ohrabrujuci ih da krenu naprijed. Ako bi ovakva komunikacija bila uspjesna, dvije duse bi zajedno posle ka Fokusu 27. Ponekad bi, na tom putu, duse preminulih iskliznule na Teritoriju Fokusa 24-26, gdje bi ih docekivali njihovi istomisljenici ili pripadnici istih (religijskih) vjerovanja. Ostali bi nastavili do Fokusa 27 gdje bi im dobrodoslicu pozeljeli njihovi voljeni koji više nisu fizicki zivi. I gdje bi ih savjetovali o njihovom slijedećem koraku kojeg ce uciniti na putu duhovnog razvoja.

U pogledu "slijedećeg koraka", nekoliko opcija je na raspolaganju pridolicama:

1. Spajanje sa voljenima koji su ranije izvršili tranziciju;
2. Komunikacija sa onima koji su još zivi u fizickom oblicju;
3. Obnova kontakta i povratak u Originalno-Ja (ovdje moram upasti i objasniti da je rijec o kompleksnom shvatanju nase duse/svjesnosti/Ja koje je slozeno od stotine entiteta koji su zivjeli u ranijim i buducim zivotima, i svaki od njih utice na aktivnosti cjeline);
4. Povratak u zemaljski, fizicki oblik (nova inkarnacija);
5. Sastanci i diskusije sa onima koji pripadaju istom vjerovanju sto obicno završava odlaskom u njihovu Teritoriju Vjerovanja;
6. Ponovno preuzimanje aktivnosti fizickog zivota, ali u drugoj, ne-humanjoj formi, na drugom mjestu u Univerzumu;
7. Ucestvovanje u studijama i istrazivanju drugih faza Kontinuumu Svijesti.

Kada se odluka donese, individua je slobodna da se kreće duž izabranog puta/opcije.

Pomenimo još jedan elemenat. Učesnici u programu Instituta su ohrabrivani da donose što je moguće više informacija sa ovih "putovanja". Personalnih detalja, kao na primjer imena, godina, adresa, datuma i uzroka smrti, zanimanja, bolesti, prirodnih katastrofa i drugih relevantnih informacija. Komunikacije su bile ne-verbalne i najčešće putem ROTE – energetskih misaonih lopti.

Te informacije su prosljedjivane Istraživačkom Odjeljenju Programa koji je pristupao daljoj verifikaciji. I mada je većina učesnika smatrala nepotrebnim ovakvu vrst provjera (jer su apsolutno bili uvjereni u realnost procesa), Institut je smatrao za važnim da ih odradi.

Nakon tridesetak uspješnih provjera, više nije bilo potrebe trošiti vrijeme i novac na dodatne verifikacije.

Sastav unutar Fokusa 23 je raznolik kao i samo čovječanstvo. Neki su tamo već nekoliko stoljeća na "čekanju", ali ih je većina odskora. Pristigli u posljednjih 20-30 godina. Mnogi su žrtve nesreća, prirodnih ili ljudski uzrokovanih, u kojima je nastupala iznenadna smrt... Nekolicina djece stradala u prometnoj nesreći, četrdesetpetogodišnjak koji su udavio prilikom jela, pijanist iz Praga koji je umro na operativnom stolu od komplikacija uzrokovanih AIDS-om, majka sa dvoje djece iz Kambodje koja je nastradala od mine, veći broj djece iz Nigerijske provincije Biafra koji su umrli od gladi, vojnik ubijen u Zaljevskom ratu, novorođena beba iz Milwaukee-a, tinejdžerka koja je stradala od prekomjerne doze pilula... Zena, rođena 22.03.1922, umrla u Ogden-u, Utah, 15.03.1972, koja je dala svoje, muzovljevo i imena troje djece... Uzgred, praski pijanist je imao 28 godina, živio je sa roditeljima, studirao na konzervatoriju u Parizu, i umro je u bolnici...

Fokus 27, pak, kao osnovnu i jedinu emociju ima - ljubav."

(Izaberimo primjer jednog od učesnika Programa:)

"Pokupio sam svog vodica u Fokusu 27 i posli smo u Fokus 23... Taman kad sam mislio da neću nikoga sresti, sitna Irska gospodja me je pogledala i rekla: Čekaj...čekaj! Ne vraćaj se bez mene! Priljubila se uz mene i pričala je sve do Fokusa 27. Kada smo stigli i sli u "Park" rekla mi je da se zove Elizabeth McCowan. Bila je svjesna da je njen fizički život završen i rekla mi je da je čekala na muža i kćer... Oni su već bili u Fokusu 27 i čekali na nju. Rekla je da je iz County Cork, i ispravila me je kad sam to ponovio kao Cork County. Smrt je nastupila 1919... Suprug joj je bio Richard i trinaestogodišnja kćer Amy...Prije nego sam mogao otkriti više nestali su...

Razmišljao sam šta dalje kada mi se pojavio otac. To je bilo vrlo neočekivano i jako emocionalno za mene, budući da smo imali niz nerazrješениh pitanja kada je umro 1985. Posljednjih osam godina života proveo je pijuci, nakon smrti moje majke. Pokušavao sam da ga pomazem što sam najbolje mogao punih pet godina, ali sam osjećao da me unistava. Zadnje tri godine života nisam imao kontakta s njime.

Kada se pojavio, prošao sam kroz citavu lepezu emocija, od ljubavi, osjećaja krivice do tuge što ne mogu ostati s njim. Ipak, darovao mi je poklon. Kada sam ga upitao da li možemo ostati zajedno, odgovorio je: Volim te, ali se moraš sjetiti zasto si došao ovdje, i nikada nemoj zaboraviti svoj fokus... Otišao sam sa pomješanim emocijama, ali sam kasnije shvatio da mi je otac dao oprostaj, slobodu i ljubav.

Šta bih mogao više tražiti?"

(Posljednja epizoda iz knjige ujedno je i opis zadnjih momenata Monroe-ve supruge Nancy.)

"Bolest moje supruge Nancy izgledala je pod kontrolom, za trenutak. Uz nju sam počeo shvatati efekte najjačeg uticaja na naše zemaljske živote - tranziciju iz fizičkog života u druge energetske sisteme. Tu tranziciju mi označavamo kao smrt."

(U ranijim vlastitim, i iskustvima drugih, Monroe je dosao do, moram priznati, epohalnih zakljucaka. Ljudsko Originalno-Ja je sastavljeno od hiljade iskustava na ovoj Planeti, i jos od bezbroj drugih u drugim energetskim sistemima i dimenzijama. Dakle, Meta-fizicka objasnjenja Kvantno-fizickih teorija. Sam Monroe je, posjecujuci Fokus 23, imao susrete sa vlastitim Ja iz drugih, proslih, ali i buducih vremena. INSPEC, njegov "prijatelj" iz proslog priloga, je jedan od njih. Entitet, prijasnje iskustvo, koje vodi, pomaze, asistira. Unutrasnji glas. Tacnije, jedan od unutrasnjih glasova. Superioran u odnosu na druge. Medju tim "drugima" ima onih koji odavno lutaju Fokusom 23 (na primjer ratnika iz proslih vremena koji ne primjecuju da su stradali u borbi i koji se jos bore sa zamisljenim protivnicima). Monroe je, korak po korak, otkrivao kako da objedini vlastitu cjelinu. I za nekoliko vodećih, superiornih glasova, on je bio predvodnik koji je trebao otvoriti vrata izlasku iz ovozemaljskog iskustva. U isto vrijeme, konacan odlazak sa i oko ove Planete, uslijedice u momentu kada sve duse totalno prodju kroz zemaljsko, humano iskustvo. I onda ce, niz od hiljada i hiljada Originalnih-Ja, jedno uz drugo, kao energetski oblaci stisnuti uz druge, istovrsne energetske oblake, napustiti Planetu. Prethodno, jedan od tih energetskih oblaka treba da posalje signal. Signal koji ce ih - nas - voditi ka narednom iskustvu i prilici za dalji duhovni razvoj.)

Blizio se kraj sati za vizite u bolnici. Sagnuo sam se i poljubio joj celo:

M: Jesi li pospana?

N: Mmmmm.

M: Izgledas bolje veceras.

N: U redu sam.

M: Zelis li da se nadjemo u 27?

N: Mmmm, da.

M: Vidimo se kasnije.

N: Volim te.

M: I ja tebe!

Nakon osam, te veceri, primio sam hitan poziv iz bolnice... Njena ramena i ruke su bile hladne, uzdasi kratki sa dugim pauzama... Ali pogled na njene ne-treptajuci oci, mi je sve rekao. Nancy vise nije bila tu. Petnaest minuta nakon ponoci njeno tijelo je napokon prestalo disati.

Kasnije, tim iz "Lifeline"-a mi je potvrdio da je bila odvedena direktno u Fokus 27, oko osam sati navecer. Bila je na sigurnom i docekana dobrodoslicom. To je bilo vrijeme koje su mi u bolnici opisali kao pocetak "konacnog, terminalnog disanja". Isto ono kojeg se sjecam kada je onaj starac umirao u St. Louis bolnici dok sam bio tinejdjer. Isto ono kojeg se sjecam kada je moja macka Fusby umirala od leukemije u mome narucju, tri dana prije odlaska Nancy.

Dvije noci nakon njene tranzicije, odlucio sam da je posjetim. Sto sam i ucinio. Rezultat je bio emocionalna eksplozija koja je ukljucivala sve ono iz cega se sastoji duboka ljubav bez limita vremena, prostora i materije. Trebalo mi je dosta napora da se vratim. I trajalo je danima dok se nisam oporavio.

Naredni pokusaj donio je isti rezultat. Jednostavno, to je bilo previse za mene. Dok ne naucim vise, morao sam da prekinem sa ne-fizickim iskustvima...

Da li mogu da zivim u dva svijeta istovremeno? Sa Nancy u Fokusu 27, a sa svojih sedam macaka i dva psa usamljen u svojoj kuci?

Ne znam."

"Drugi glas iz moga Originalnog-Ja je insistirao:

Kada dodje do tranzicije, samo ono koji su iznimno zavisni od fizickog zivota, ostaju bliski tom nivou. Velika vecina ostalih polako iscezava iz fizikalnih nivoa. Sva tvoja istrazivanja to potvrđuju, uz rijetke izuzetke - pojave "duhova"...

Koliko dugo ce tvoja Srebrna Kraljica ostati u Fokusu 27? Ne znas ni ti, a ni mi. Kao i svi ostali, izlozena je atraktivnim izborima - slobodi, prije svih. Ali ti ne mozes sada otici odavde. Jos nije tvoje vrijeme; imas jos dosta posla pred sobom...

I, ne zaboravi: na samom kraju, ti dobro znas da ce tvoja Srebrna Kraljica, tvoja Nancy, biti s tobom kod finalnog odlaska kada napokon napustimo Planetu u 35. stoljecu.

Sta ti vise treba!"

Sve je utihnulo. Duboka noc. Svaki od nasih zivota i iskustava, nekada tako jednostavni, a nekada beskrajno slozeni, odvijaju se jedan uz drugi...

Znanje se preklapa sa neznanjem, poznate teritorije sa nepoznatim. Misli oblijecu Atlantik, likovi prijatelja i rodbine sa blagim, dvosmjernim zracenjem... Na istom putu i zadatku... Da asistramo jedni drugima...

Nadjemo se u Fokusu 27... i idemo dalje...

- Il tom -

- Svi naši "kontakti" -

Zitni krugovi

10.02.2000.
Houston

Zapocnimo drugi tom.

Ima razloga da to bude sa pricom iz "radionice" Robert Monroe-a.

Kada je prije tridesetak godina Robert Monroe zapocinjao sa eksperimentima "van-tjelesnih putovanja" u laboratoriju Instituta, uspio je nagovoriti svoj prijatelja-naucnika da i on uzme ucesca. Prijatelj mu je pristao zbog tehnickog i naucnog pristupa koji je Monroe razvio. Elektrode su prikljucene po citavom tijelu, aparati su ozivjeli, razlicite elektro-frekvencije su zaplovile prema mozgu...

Iako je prijatelj bio vrlo sumnjicav i odbojan prema samoj ideji "van-tjelesnog iskustva", savrseno se poceo uklapati u eksperiment. E sad. Imamo covjeka koji ne vjeruje u nista osim fizickog realma. Ali tokom sesije on opisuje kako biva "vodjen" u dimenziju bitno razlicitu od one koju poznaje. Susrece bica drugacije prirode. Kada je, naposljetku, shvatio da se nalazi na neidentifikovanom letecem objektu, ocigledno iz druge dimenzije, prestravljen se vratio u svoje tijelo.

Naucnikov instantan povratak u fizicku dimenziju bio je uslovljen strahom. (Koji nekad moze imati pozitivni, odbrambeni karakter.) Najcesce je strah najveći neprijatelj ljudske rase, jer stvara blokade i limite koji nas onemogucavaju da budemo u potpunosti humani, svjesni i otvoreni.

Sto se naucnika tice, on je, prema Monroe-u, bio tako sokiran i zbunjen da se vise nikada nije vratio u laboratorij. "On nije vjerovao u "vodjenje", "van-tjelesna putovanja", vanzemaljce... Kako da njegova realnost onda uopce tretira ta iskustva! Nacin koji je on odabrao je zaniijekati da se to ikad desilo. Sramno je da njegov naucni um nije pokazao zelju za samo-istrazivanjem."

Danasnji prilog govori o misticnom trokutu u juznoj Engleskoj. Teritorija tri okruga, Stonehenge, Avebury i Glastonbury je poznata po zivoj aktivnosti iz antickih vremena. Posljednjih trideset godina, pak, oni su popriste spektakularnog proljetnog dogadjanja poznatog kao "Crop Circles".

Zitna polja ovog dijela Engleske su glavni zitni snabdjevac zemlje . Ipak, mnogo vaznije od te cinjenice je hipoteza da je upravo u tom podrucju srediste energetske cakre Planete i glavni prolaz za kosmicko-planetarne energije. Energetske linije prolaze tuda, a veo izmedju dimenzija je jako tanak.

Prvi put je anomalija "zitnih krugova" u Engleskoj zabiljezana 1975. godine. Njihov broj se multiplicirao svake godine. Doduse, engleski farmeri se sjecaju pojavljivanja jednostavnih krugova u njihovim zitnim poljima tokom niza generacija. Ali tek ranih osamdesetih godina britanski mediji posvecuju paznju ovom fenomenu. Pocetkom 1990-ih, jednostavni kruzni oblici su promjenjeni u ogromne i kompleksne geometrijske formacije. "Zitni krugovi" postaju svjetski rasirenom pojavom: Sibir, Argentina, Saskacevan, Kvinslend...

Od aprila do kasnog avgusta, "zitni krugovi" progovaraju slozenim jezikom kroz:

- tajnu geometriju
- slike zivotinja i insekata
- bozje simbole
- genetiku
- kodove putovanja kroz vrijeme
- anticke/kosmicke arhetipove
- elektromagnetne krugove
- svemirske naprave
- astronomske/astroloske simbole (zvijezde, planete, asteroide, mjesece, sunca)
- simbole "zvjezdanih ljudi".

Osobito posljednjih desetak godina obilje kompleksnih informacija je predoceno kao poruka i komunikacioni kljuc.

Zadovoljavajuće naucne teorije koja bi objasnila ovu pojavu, nema.

Nezavisno snimljen video sa nastajanja jednog od ovih "zitnih simbola" pokazuje svjetlosne, energetske bijele lopte u i oko zitnih krugova. Mnoge od ovih svjetlosnih lopti su snimljene tokom dana.

Naucna analiza uzoraka (osobito kroz pionirski rad americkog biofizicara dr William Levengood-a) sugerira neku vrst mikrovalnog energetskog efekta.

Istrazivacki rad Michael Hesemann-a otisao je korak dalje. U svojoj knjizi "Cosmic Connention" on otkriva rezultate laboratorijskih istrazivanja koji su nedvojbeno pokazali prisustvo radioaktivnosti u uzorcima tla i definitivne promjene u zitnim stabljikama. Hesemann-ova knjiga povezuje, po prvi puta, dva najmisterioznija fenomena danasnjice: UFO i Crop Circles.

Za one koji nisu imali priliku vidjeti fotografije pokusacu opisati ove "zitne krugove":

Najjednostavniji dizajn je jedan krug u zitnom polju. Naime, pri samom dnu, stabljike zita su savijene u spiralnom paternu, pod uglom od 90 stepeni. Nisu slomljene vec savijene. Sila koja je ovo uzrokovala, ocito je bila nevjerovatno precizna i brza.

Ove pojave nisu uzrokovane nijednom dosada (naucno) poznatom silom. Zato i ne cudni nastojanje vodećih vlada da ovaj fenomen prikriju.

Umjesto "masovnog otvaranja ociju" dovoljno je da do istine dodjemo svako za sebe. Jer ona je u nama. U svakom našem atomu.

Tako i moj otac jednom rece. Svaki atom je slika kosmosa. I sve informacije ("istine") su u njemu pohranjene.

Rijec je o tome da se nadje put do njih.

Slika 1: Primjer "zitnog kruga" napravljenog u julu 1999. u engleskoj juznoj pokrajini Wiltshire. Stotine drugih, jos kompleksnijih oblika i formi, nastaje bukvalno preko noci tokom proljetnih i ljetnih mjeseci. Zvanicna nauka ih ignorira i odbacuje kao prevaru. Ali, istina se ne moze zauvijek usutkati.

Bob Lazar

26.02.2000.

U auto mi Oliver pravi drustvo. U jednoj pjesmi govori o odlasku iz svoje "vale" u svijet i osjecaju kad ju je brodom napustao. Prisjecam se svojih odlazaka iz Bole. Onih zimskih, u pet ujutro, kada bi nasi koraci odjekivali u pustoj Bolskoj luci, docekivali bi "Postira" ili "Vladimir Nazor", pogledom ispracali kamene kuće, kale, "Zlatni Rat", Brac i Hvar. Ili onih ljetnih, tacno u podne, na zalasku jos jednog ljeta, kada smo odlazili medju poslednjima, oznacavajuci kraj sezone...

Znam da Edward Teller nije imao ista prisjecanja iz prostog razloga sto "Madjarska nema more", ako im ne racunamo Balaton-sko jezero. Ipak, ovaj madjarski imigrant i naturalizirani Amerikanac, ima mnoštvo epizoda koje su itekako interesantne.

Podsjecam, rijec je o nuklearnom fizicararu koji je radio sa Fermijem na procesu nuklearne fizije, bio medju vodecim licnostima na super-tajnom projektu Manhattan, koji je doveo do americke nuklearne bombe; ipak, Teller je, vjerovatno, najpoznatiji kao otac hidrogenske bombe. Za nasu pricu ima znacaja i to sto je bio naucni savjetnik svih americkih predsjednika od kraja 1940-ih do kraja 1980-ih.

Uglavnom, 1982. Teller je imao predavanje u Los Alamos-u. Gradicu cetrdesetak kilometara sjeverno od Santa Fe-a (jedinog pravog grada u drzavi New Mexico), sjedistem nekoliko tajnih americkih vojnih baza i instituta, popriestem razvoja i testiranja nuklearnih i hidrogenskih bombi.

Istog dana kada je Teller drzao lekcije, na prvoj stranici "Los Alamos Monitor", jedinog lokalnog dnevnog lista, objavljen je clanak novinara Terry England-a. Prilog opisuje uspio pokusaj mladog atomskog fizicara da ugradi avionski motor u svoj automobil Honda CRX. List daje i veliku sliku inovatora na prvoj strani. Njegovo ime je Bob Lazar. Upravo on je junak naseg danasnjeg priloga.

Bob Lazar ulazi tog 27. juna 1982. u salu u kojoj se Edward Teller priprema da predaje. Teller u tom momentu drzi novine u ruci i cita naslov clanka: "Lazar, a physicist at the Los Alamos Meson Physics Facility". Bob koristi taj momenat, predstavlja se vremesnom naucniku, ovaj poredi sliku iz novina i facu ispred sebe. Provode nekoliko trenutaka u razgovoru o avionskim motorima. Predavanje pocinje, Bob ga odlusa. I to bi bilo to. Za 1982. godinu.

Sest godina kasnije, Bob je u Las Vegasu. Ovaj put bez posla. Salje molbe za posao na adrese niza vladinih institucija. Jedna od adresa bila je i ona Teller-ova. Uslijedio je telefonski poziv.

Teller: "Bob, ja vise nisam aktivan kao nekada. Trenutacno sam glavni savjetnik za neke vladine agencije. Evo ti ime i broj moga prijatelja u Las Vegasu koji ti moze pomoci..."

Nakon nekoliko intervjuua Bob je dobio ponudu da radi na projektima razvoja pokretackih mehanizama avio-motora u "obliznoj instituciji". Bob se javio u poslovnu zgradu kompanije EG&G na vegaskom aerodromu McCarran (prisjecam se svoje posjete Vegasu, aerodrom je u samom gradu, sletis i za par minuta si u kazinima) odakle je postojao podzemni prilaz aerodromskoj pisti. Tamo ga je docekao Dennis Mariani, sef osiguranja, cetrdesetih godina, plavokos, brkat, vojnog drzanja, ali bez uniforme. Mariani mu je bio pratnja. Odletjeli su prvo do najpoznatije americke vojne baze) Area 51 na jezeru Groom Lake.

U vojnoj bazi Bob je morao da potpise povjerljivi dokument u kome se odrice svojih ustavnih, gradjanskih prava. Pristao je da se njegov telefon prisluskuje i njegovo kretanje prati. (Mada je ovakav dokument formalno ilegalan prema americkom ustavu, ipak, rijec je o zvanicnom dokumentu koji je omogucen predsjednickom uredbom sa potpisom R. Regana).

Nakon te procedure Mariani je ukrcao Bob Lazara u autobus zamracenih prozora i vozili su se tridesetak minuta po makadamskom putu. Stigli su do vojne baze poznate kao S4 na jezeru Dry Lake Bed. S4 je kombinacija zgrada i hangara ugradjenih u jednu stranu brda. Naoruzani vojnici su bukvalno posvuda, a osiguranje je vrlo striktno. Bob je imao pratnju kada je isao i u WC.

Bobu su testirali alergijske reakcije na substance koje dotada nikad nije vidio. Imao je citav niz brifinga, razgovora, intervjuua. Kada je napokon ostao sam, osvrnuo se oko sebe. Na zidu do vrata bio

je poster sa "letecim tanjirom" koji lebdi iznad Dry Lake Bed i natpisom "Oni su ovdje". Bob je otvorio foto-fasciklu sa stola. U njoj se nalazilo desetak fotografija letecih tanjira velicine 20cm x 25cm. Jedna od njih je bila ona ista sa postera...

U isto vrijeme, u Las Vegasu, na TV stanici KLAS (filijala TV mreze CBS), novinar George Knapp, vodio je niz intervjuja na temu postojanja UFO i vanzemaljaca u oblasti baze "Area 51". Kako ce Bob Lazar kasnije potvrditi u krugu prijatelja "vanzemaljci nisu postojali u toj tajnovitoj vojnoj bazi". I, govorio je istinu. Naime, oni su bili u bazi S4, letjelice su zvane "diskovi" i bile su sve samo ne "neidentifikovane".

Bob je bio zaposlen kao dio "tima za podrsku". Njihov zadatak je bio da rastave "finalni proizvod" i utvrde sto ga cini tako tvrdim. Logicno, njihov naredni zadatak se sastojao u pronalazenju "zemaljskih" materijala koji ce dati iste rezultate u letu. Ipak, ponajvise vremena Bob je provodio na problemima pokretackih mehanizama "diskova". Ponekad je prisustvovao eksperimentalnim letovima. Takodje su ga naucili kako su diskovi u mogucnosti da sazmu prostor i vrijeme te da postignu medju-zvezdana putovanja.

Tokom dnevnih brifinga, Bob je citao i slusao izvjestaje koji su govorili o historijatu projekta i neposrednim ciljevima. Naravno, detaljne informacije je dobijao iz svoje oblasti. Naucnici u bazi S4 su radili u timovima i nije im bilo dozvoljeno da komuniciraju jedni s drugima. Limitirani dio opstih informacija im je saopstavan da bi zadovoljio njihovu radoznalost i da bi imali konture kompletnog mozaika.

U ovim informacijama Bob je citao u covjekovoj historiji, filozofiji, teologiji te tehnoloskom utjecaju vanzemaljaca na razvoj covjekove civilizacije. Mnostvo ovih informacija su bile alarmantne i sokantne. Ova saznanja, zajedno sa vojno-odbrambenim pitanjima, te mogucnostima tehnologije diskova ucinile su ovaj projekat najcuvanijim u historiji. Vojna i politicka elita su ga skrivale od ostalih vladinih sluzbi te, naravno, od ostalog dijela covjecanstva.

Ipak, gdje su povjerljivi podaci, tamo su i Sovjeti. KGB je, naravno, bio prisutan u Las Vegasu, pokusavajući da dozna detalje projekta. Stoga su svi zaposleni zaduzili pistolje za samo-odbranu. Bob je imao svoj magnum koji nije bio registrovan. Dennis Mariani je jednom prilikom otisao sa Bobom u policijsku stanicu da ga registruje. Nakon Dennis-ovog razgovora sa komandantom stanice, ovaj je izasao u hol u kome se Bob nalazio i prokomentarisao: "Znaci ovo je momak za kojim Rusi tragaju?"

Na ucestala pitanja svog prijatelja Gene Huff-a o tome cime se bavi, Bob ga je upitao: "Sta radis u srijedu uvece?"

Poveo ga je te srijede, 22. 03.1989., prasnjavim auto-putem broj 375. Bob je znao da se diskovi testiraju svake srijede uvece sa zalaskom sunca. Pet milja prije dolaska do Groom Lake na nebu se vidio bljesak svijetala. Dolazio je iz pravca planine koja ih je dijelila do baze S4. Svijetla su skakutala i plesala uokolo, praveci stepenaste pokrete u zraku. Nekoliko puta je ovo kretanje ponovljeno. Ova aktivnost je bila tako ocigledna da se nije radilo niti o planetama, zvijezdama, oblacima ili bilo cime drugom. Uskoro, svijetlo je zaslo iza planine...

Slijedece srijede, Bob je doveo jos trojicu prijatelja u iznajmljenoj limuzini, Lincoln Towncar-u. Disk se pojavio u isto vrijeme. Ovaj put su kretnje bile nekako nagle. Disk bi cas bio u daljini da bi slijedeći trenutak bio pred tvojim ocima. Kao da bi nestao za momenat. Bob je objasnio da je to zbog toga sto disk sazima vrijeme i prostor, jer je propulzivni (pokretacki) sistem drugaciji od onog na koji smo mi navikli...

Slijedece srijede ponovni pokusaj. Ovaj put je niz vojnih vozila patrolirao u blizini. Ipak, Bob je pokusao da se provuce. Neuspjesno. Zaustavili su ga. Posto je jos uvijek bio na javnom putu (a ne na podrucje baze) opomenuli su ga.

Sutradan, Bobu je saopsteno slijedece:

Dennis Mariani: "Danas ne letis za bazu. Kada smo ti rekli da je ovo vojna tajna mislili smo da si shvatio da ne mozes dovoditi svoju familiju ili prijatelje da posmatrate eksperimentalne letove diskova... Zbog tvoje neozbiljnosti morali smo odgoditi vrlo vazan test..."

To je bio kraj njegove naucne karijere...

Deset godina kasnije, u Blockbuster-u iznajmljujem video kasetu "Lazar Tape". Oki telefonira i pije kavu, Dario se igra u svojoj sobi. Video pocinje. Suvonjavi cetrdesetogodisnjak dolazi u gro plan vozeci se u sportskom automobilu. Pustinjski okolis. Predstavlja se. "Zovem se Bob Lazar... Tokom 1989. i 1990. radio sam za..."

I onda slijedi prica. Koja relativizira i mijenja sva nasa znanja bazirana na trenutacno prihvacenim teorijama fizike i fizikalnih zakona.

Redom:

1. Anti-materijalni reaktor, ploca od 45 cm duzine, sa kuglom na sredini. Unutra je komadic elementa 115.

2. Element 115 je super-teski elemenat kojega nasa nauka jos ne poznaje. (Cini mi se da smo u Mendeljevom sistemu elemenata stali na broju 106. Zapravo sve iznad 95-og su vjestacki stvarani elementi dobijani u laboratorijskim uslovima, bombardiranjem /dodavanjem atomskih cestica. Smatralo se da su iznad 100-og broja elementi isusvise nestabilni. Ipak, Lazar tvrdi da je vidio element 115 koji je u cvrstom stanju i stabilan.)

3. Element 115 stvara gravitaciono polje oko vrha anti-materijalnog reaktora. To polje se prenosi i pojacava u donjem dijelu letjelice-diska.

4. Anti-materijalni reaktor stvara vrlo mocnu reakciju tokom koje se 100% materije pretvara u energiju (podsjetimo, nuklearna reakcija dovodi do konverzije manje od 1% materije u energiju).

5. Stavljanjem elementa 115 u anti-materijalni reaktor inicira se reakcija. (Nema dugmadi ni komandnih tabli u letjelici.) Element se bombardira sa protonima i izbacuju se anti-materijalne cestice.

6. Anti-materijalne cestice reagiraju sa materijom oko sebe. (Trebalo bi govoriti da, ono sto mi zovemo naukom, o ovome nema nikakvih eksperimentalnih znanja.) Oslobadja se toplota.

7. Unutar sistema je 100% efikasni generator koji toplotu pretvara u struju. Ogromnu kolicinu struje.

8. Struja = (gravitacioni) valovi.

9. Gravitacioni valovi se formiraju oko diska. Na donjem dijelu su tri gravitaciona pojacala. Oni pojacavaju i usmjeravaju gravitacione valove.

10. Ovi valovi stvaraju vlastito gravitaciono polje.

11. Gravitacija sazima vrijeme i prostor. A disk, imajući vlastitu gravitaciju, moze ciljano mijenjati prostor i/ili vrijeme i tako uticati na svoju "brzinu kretanja".

(Prisjetimo se. Ajnstajn je definirao nas limit u kretanju. Kaze da je najbrzi put izmedju dvije destinacije, linearni metod. Na primjer, od Sarajeva do Bune kraj Mostara, najbrze bi isli ako bi povukli crtu izmedju ta dva mjesta. A zatim zracnim putem isli ravno po toj crti. I sletjeli negdje kod izvora Bunice. Dakle, ne zaobilaznim putem preko Madjarske ili Nevade. A maksimalna brzina je brzina svjetlosti. Preko toga dolazi do dez-integracije nasih molekula.

Ono o cemu Bob Lazar govori nema veze s ovim. On tvrdi da se u bazi S4 eksperimentira sa diskovima koji imaju tehnologiju vanzemaljaca kod koje se letjelice ne krecu linearnim metodom. Umjesto toga, letjelice stvaraju gravitaciono polje koje sazima prostor izmedju dvije destinacije. To sazimanje mozemo predstaviti ribarskom mrezom na kojoj se nalazi mnoštvo odredista. Ako zelimo putovati do neke tacke na drugom kraju mreze necemo se kretati po mrezi. Jednostavno cemo privuci taj kraj rukom. Mreza ce se saviti. Umjesto putovanja mi cemo nas cilj dovesti sebi. A da taj proces ne bi trajao predugo mi sazimamo i vrijeme. Sve traje djelic sekunde!

Jednostavan koncept.

Ali kompliciran tehnicki problem.

Ipak, svaki problem je rjesiv ako postoji ulaganje, vrijeme, zajednicki umni napor. Ono o cemu Lazar govori je generalni koncept ciji svi detalji nisu jos razjasnjeni.

Ocito, kljuc je u gravitaciji. Znam da ce se mnogi pozvati na Njutnovu teoriju staru cetiri stoljeca. Ona je sa Ajnstajnom, a pogotovo sa novijim radovima iz kvantne fizike prevazidjena. Opsteprihvacene teorije jos nema. Gravitacija je, po vecini, val. Po nekima, takodje, i cestice, gravitoni. A sta ona moze da napravi? Vjerovatno nemamo dovoljno maste da pretpostavimo razlicite scenarije. (Sazimanje prostora i vremena je jedan od njih.)

12. Na dnu diska su tri gravitaciona generatora. Kada se zeli putovati, letjelica se okrene na stranu. Gravitacioni generatori proizvode gravitacioni snop.

13. Gravitacioni snop se usmjerava u odredjenu tacku u svemiru i privlaci je prema disku.

14. Sam disk se kaci za tu tacku i vraca se s njom nazad u prostor.

15. Ovaj proces se desava u trenutku kada se sazima i vrijeme (dakle, nema protoka vremena).

16. Ovim se zaobilazi Ajnstajn. Brzina nema limita. Kretanje iz bilo koje dvije tacke u svemiru je trenutno!

17. Toplotna radijacija se ne stvara tokom rada generatora (ovo je dosta sokantna tvrdnja, jer se protivi nasem prvom zakonu termodinamike).

18. Vozilo se ne krece prema naprijed, nema pogonskog motora. Letjelica je, naime, privucena.

Timothy Good je pisao o Lazarovom iskustvu u svojoj knjizi "Alien Contact" (1993).

"Cinjenica je da gravitacija sazima vrijeme i prostor. Zamislimo da smo u svemirskoj letjelici koja moze stvoriti mocno gravitacijsko polje. Sjedimo u bilo kom djelicu prostora, upalimo gravitacijski generator, presavijemo vrijeme i prostor. Iskljucimo generator i nadjemo se na drugom kraju svemira, a da se vrijeme nije ni pomjerilo... Ljudima je to, naravno, tesko da "progutaju" i prihvate. S obzirom na tvrdoglavost nase naucne zajednice, vjerovatno oni to nece nikada ni prihvatiti mada je, u stvari, rijec o cinjenicama..."

Michael Lindemann je opsirno pisao o ovim i slicnim iskustvima u svojoj knjizi: "Ufo's and Alien Presence" (1991):

"...Pojacala su uvijek ukljucena na 100%. Na taj nacin proizvode maksimalne gravitacione valove... U biti dolazi do privlacenja i odbijanja, i nulto podesavanje je negdje na sredini. Sistem je vrlo jasan. Vise nalici na parnu masinu, negu na sofisticiranu visokoteholosku napravu..."

"The Lazar Tape" je cetdesetominutna kasetna u obliku naucnog predavanja. Vrlo informativna. Jednu kopiju i ja imam. Daje neke nove detalje:

"... Dva su specificka tipa gravitacije: gravitacija A i gravitacija B. A radi na mikro skali, a B na makro. Primjer gravitacije B je gravitacioni pojas koji drzi nasu Planetu, ostale planete i mjesece u kretanju oko sunca, ili satelite u kretanju oko Zemlje... Gravitacija A nam je nedovoljno poznata. Rijec je o mikro gravitaciji koja je glavna sila koja odrzava masu protona i neutrona. Moderna fizika je naziva "Jakom nuklearnom silom". Ono sto je nepoznato je cinjenica da ova gravitacija moze dovesti do distorzije vremena i prostora i omoguciti medju-zvezdano putovanje..."

"...Energetski izvor za ovo putovanje je element 115. Samo 223 grama ovog elementa moze se koristiti 20-30 godina... Tacka topljenja je na 1740 stupnjeva Celzijusovih. Proces raspada je jako spor..."

Vozeci se auto-putem 249 prema kuci, na kasetofonu je Oliver ponovo pjevao: "Jos jedna evo pada noc, radosti moja, zbogom moram poc', visoko medju zvijezdama..."

Kretali smo se u linearnom modusu, u mislima sam sazeo vrijeme i prostor, otputovavši u Bol kasnih sedamdesetih...

Bob Lazar, atomski fizičar, dokumentovano tvrdi da je radio u super-tajnoj američkoj bazi S4 u blizini Area 51 te detaljno opisuje susrete sa tehnologijom posjetioca iz svemira i pokušaje da se imitira stvaranje sličnih letjelica sa sasvim novom vrstom pogona.

Cetaceans

28.02.2000.

Cetacean je obitelj morskih sisara. Kitovi, delfini i parpasi ("morske svinje" ili "mali kitovi") su jedini predstavnici. Kitovi rastu skoro do 20 metara, delfini 6, a parpasi 2.5 m. Bliski susret sam imao samo sa delfinima osamdesetih godina.

Jedrilica je isplovila tog julskeg jutra iz Visa prema Komizi. Jos u dubokoj viskoj luci osjetila se pojačana bura. Moje iskustvo na brackoj strani bilo je nenaviklo na jake bure tokom ljetnih mjeseci. Valjda sam je zato i potcjenio. Jedra su bila razapeta, brodica je parala valove. Suncani dan i plavetnilo mora nije odavalo rizik. Ipak, ko iole poznaje buru, svjestan je njene nepredvidljivosti, promjene smjera i intenziteta. Najedamput te udari bocno kada je ne očekuješ. I onda zamre. Do novog naleta.

Uglavnom, nekih par kilometara od obale imao sam puna jedra i korigirao putanju broda prema vjetru. Najedamput, novi udar bure. Val podize jedrilicu na krmi. Nagao zaokret za 90 stupnjeva i - kormilo iskoci iz lezista. Lijevom rukom sam pustio konopac, jedra se otrgnuse van kontrole...

Prihvatio sam kormilo s obje ruke. U tom momentu sam imao nekoliko izbora. Trebalo je odluciti sta prije:

- pokušati vratiti kormilo u leziste i povratiti smjer,
- ubaciti kormilo unutar broda, spustiti jedra i smiriti jedrilicu, ili
- pokušati upaliti nejak Tomos 4 , kontrirati vjetru, dovesti jedrilicu u neutralni položaj i spustiti jedra.

To su oni prelomni trenuci u zivotu kada se sekunde cine kao vjecnost, a svaki neuspjio pokušaj skupo placa.

Jedrilica se povijala prema boku, nalet bure je napunio jedra, brzina se povećavala... Spustio sam se nize niz krmu i pokušao vratiti kormilo u ona dva metalna kruga. Ipak, jedrilica je sada isla suvise brzo da bi mi dozvolila slobodan manevar. Prvi pokušaj bio je neuspjio. Kormilo je promasilo svoje leziste za par centimetara. Jedrilica se i dalje povijala, dizuci jednu stranu broda. U glavi mi je prostrujalo: "Ako drugi put promasim, za treci pokušaj vremena necu imati". Pogledao sam prema provi broda i zamislio scenarij u kome se jedrilica prevrce na bok. Nekoliko kilometara od Visa, na otvorenom moru prema Italiji...Morski psi...

Odlucio sam se da kormilo ubacim unutar broda. Zatim sam spustio propeler Tomosa u more, povukao prvi put. Nista. Motor je bio hladan. Ponovo pogled unaprijed. I mada mi situacija nije isla u prilog, i bilo je opasnije nego momenat prije, mladalacki sigurno, ucinilo mi se da se nista lose nece dogoditi.

Vratio sam pogled na Tomos s mislima da ovaj put mora upaliti. I onda, usred ove napete situacije, na samo nekoliko metara od mene, izronila je crna peraja. Koji momenat kasnije, jos jedna, s druge strane jedrilice.

Sta je? Morski pas ili delfin?

Nisam imao vremena da odgonetam. Povukao sam jos jednom. Tomos 4 je upalio. Jedrilica je u tom momentu bila s jednom stranom podignutom. Tezinu tijela sam potpuno drzao na toj podignutoj strani, pokusavajući spriječiti okretanje broda. Propela motora je bila cas iznad, a cas ispod površine mora. Napokon sam dobio sekundu da otpustim konopac glavnog jedra.

I, najedamput, vjetra gotovo da je nestalo.

Tomos je preuzeo kontrolu nad kretanjem broda. Ispravio ga je. Jedra su pocela udarati lijevo-desno potpuno ispraznjena, bez pogona. I more se smirilo.

To mi je dalo novi momenat da pogledom potrazim goste s perajama. Tri, cetiri, bili su jos uvijek s obje strane broda. I polako se udaljavali. I koji put iskocili.

Nije mi trebalo dodatno objasnjenje. Delfini. Osjetili su opasnost, vjerovatno moje vibracije. Kao da je njihova prisutnost utjecala da sve utihne i da se smiri. Vrati u normalu. Sigurnost. Ili, da mi kaze, da ce biti tu da me zastite ako treba. To nas je povezalo. I naucilo me plemenitoscu tih bica. Prijateljstvu.

Nimalo slucajno ovaj dogadjaj mi se urezao u pamcenje. I mada nemam "naucnih" dokaza da se epizoda sa delfinima ne moze tumaciti i na druge nacine, moje objasnjenje meni je nedvosmisleno i jedino ispravno. Jer ga osjecam takvim.

Upravo to iskustvo me uci otvorenosti kada se susrecem sa nekim bizarnim epizodama. Jedna od njih je zasnovana na mogucoj "telepatskoj komunikaciji medju bicima". Zbilja, pretpostavimo da je takva komunikacija moguca i sta bi nam moglo doci kao poruka sa "druge strane". Od, kitova, recimo.

"... Zapocnimo govoriti jedno s drugim. Ovo sto cete iskusiti dolazi od Cetacean-a koji vam se obracaju putem telepatrije. Svaka rijec je prenesena izvorno putem telepatske komunikacije.

Mi, Cetacean-i, kao i vi, ljudi, i u moru i na zemlji, nosimo Svijetlost...
Jer, Svijetlost ne poznaje granice, i svi koji rade za nju su jedno.

Danas je suncano i oceanski valovi su visoki. Vidimo daleko, do horizonta, ispod neba. Valovi udaraju od obalu, vracajuci u ocean ribu i morsku hranu. Danas je divan dan.

Obracamo se jedni drugima koristeći visoke frekvencije zvuka, koji prolazi kroz vodu. Obicno se skupljamo u ovo vrijeme, i ostajemo u grupi, sigurnosti radi. Po noci, spavamo na smjene, cuvajuci nase mlade.

Zivot nam je prilicno uzbudljiv, jer smo u stanju da kontaktiramo i komuniciramo sa Galaktickom Komandom ovog sektora Galaksije. Mogu nas energetskim snopom doci u brod, ali smo dosta veliki da bi nam tamo bilo udobno. Zato im radije idemo u posjetu sa nasom svijescu i ostajemo koliko zelimo. Potpuno svjesni, mozemo biti na dva mjesta istovremeno.

Jednog dana cemo vas direktno kontaktirati, u momentu kada i vi postanete jedno sa Zemljinim elektro-magnetnim poljem Svjetlosti. Mi smo prikljuceni u Zemaljsko energetsko polje. Uskoro cete biti i vi. Kada se to desi, trenutno cete postati Jedno sa svim Svjetlosnim Bicima koji su prikljuceni na ovo Polje.

Zeljno iscekujemo dan kada ce sav zivot na Zemlji ponovo zivjeti u miru. Tad cemo slobodno komunicirati s vama na obali...

Pozdravljamo vas na pocetku novog doba... doba u kome ce harmonija i radost postati stalne u nasim zivotima. Upravo to vam je bilo i namijenjeno kada ste stvarani. Nazalost, upravo covjecanstvo je zelilo da eksperimentira sa drugim stanjima koji su vam izazvali gorcinu i zaljenje...

Dobrodolicom cemo pozdraviti vas povratak u Federaciju Planeta, u kome ce vam vase clanstvo omoguciti da sluzite Zemlji u harmoniji i radosti.

Nestrpljivo predvidjamo ceremoniju dobrodoslice, gdje cemo vas pozdraviti zbog vase odluke da krenete putem Svijetla... Jer, svako ce se, jednog dana, vratiti Svjetlosti, bez obzira koliko bio udaljen od nje. Ovo je jedan od Zakona Stvaranja. Svako bice ce, s vremenom, naci svoj put nazad IZVORU cjelokupne kreacije.

... Tacno je da smo bili i u oceanima u Unutrasnjosti Zemlje. I osjetili njihovu cistocu, mirnocu i sigurnost. Voljeli bi da tamo putujemo cesce. Ipak, nasa odgovornost lezi u vanjskim oceanima Zemlje, gdje smo u obavezi da se koncentriramo na Ljubav i Svijetlo... da bi jednog dana i vanjski oceani postali ogledalo onih unutrasnjih. Iscekujemo taj dan, kada ce svi Zemaljski oceani reflektirati cistocu i ljepotu Unutrasnje Zemlje, i kada ce sva bica moci plivati u miru.

...Mi cuvamo sve vitalne informacije u nasoj banci memorija ... i saljemo ih Galaktickoj Komandi kada ih zatraze. Mozemo spremistiti ogromne kolicine informacija istovremeno. Spremni smo da ih koristimo na dobrobit Zemlje. MI SMO CUVARI ZNANJA NA ZEMLJI. Memorisali smo i sacuvali kompletnu Zemaljsku historiju... i spremni smo da je koristimo kada dodje vrijeme za to.

(...Zato dodjite i zaplivajte s nama kada sanjate, i znajte da ce ove vode biti sigurne, jer vasi snovi su u visoj dimenziji, u kojoj su svi zasticeni...)

...Svijest je Jedna, bez obzira na velicinu i oblik. Ovdje smo svi da istrazujemo nasu egzistenciju u materijalnom obliku, i u razlicitim formama...Razlike u tijelima nam daju samo mogucnost razlicitih iskustava, koja su nam potrebna na nasem putu kroz Svijetlo... Jer, sto je vise iskustava, brzi i obuhvatniji je rast, a time i ekspanzija duse u Svijetlo.

... Mi smo doneseni na Zemlju iz drugog suncevog sistema, isto kao i vi...

... Pozivamo vas, Zemaljski Humanoidi, da nas tretirate kao sebi jednake, i da prestanete sa bezumnim ubijanjem nase vrste... Jer time unistavate one koji su ovdje da vam pomognu... u vasem penjanju na evolutivnoj ljestvici. Nasi zivoti su stalno u opasnosti, a ipak mi plesemo i igramo i uživamo u nasem stilu zivljenja uprkos svim opasnostima. Nasi izvidjaci su konstantno na oprezu zbog ljudi u kitolovcima i ribarskim brodovima... i kada ih spaze, poziv na uzburu krene sonarom u svim oceanima... Ako neko zatreba pomoc, nasa braca i sestre su svjesni toga i tu su da nam priskoce...

Mnogi od nas stradaju od ribolovaca. Mnogi od nas postaju izvorom hrane. Vecinu vremena, mi se krecemo zajedno da bi se zastitili od istrebljivaca - kao sto su ljudi. Nije nam lako stalno izbjegavati mreze i destruktivne tehnike koje se koriste da bi nas ulovili. Ali smo odrasli uvjezbani da prezivljavamo u oceanima.

... Jedino sto zelimo je miran suzivot sa ljudima i bozje steceno pravo da sigurno navigavamo kroz oceane bez opasnosti po nas...

(Spojite vase Svijetlo sa nasim u oceanima, i sa nasom bracom i sestrama u Podzemnim Gradovima... Pognite sada, fokusiranjem na nas, i mi cemo vas spojiti sa naseg kraja u Jedinstveno Velicanstveno Svijetlo.)

Posmatrajte sva bica kao duhovnu bracu i sestre, i nikada ne odustajte od ljubavi za sve njih. Jer, Ljubav veze i spaja ovaj Kosmos, bez obzira da li smo inkarnirani ili "slobodne duse".

Kraj navodnika, i kraj navoda iz knjige Dianne Robins:"The Call Goes Out From the Earth's Cetaceans", objavljene 1995. Gospodja zivi u Rochester-u, New York. Znatniju paznju privukla je nesto kasnije, nakon "primanja telepatskih poruka od kita Willy-ja", junaka dva filma iz 1997 i 1998.

Za povratak u stvarnost poslužimo se oglasom iz New York Times-a, 16.06.1996.:

"Norveska i Japan, drzave sa najviše ulova na kitove, otvoreno krse medjunarodnu zabranu lova na kitove. Ove godine ce cak i povecati broj ubijenih kitova na otvorenim morima. Medjunarodna zajednica mora poduzeti akciju protiv ovog bezakonja. Veliki Kitovi, dovedeni na ivicu istrebljenja, suocice se sa jos jednom rundom surovih masakra ukoliko javnost ne prisili Norvesku i Japan da se povinuju zakonu..."

Slozimo li se da smo svi samo jedna dusa podijeljena u bezbroj dijelova i formi onda ce nam se ovaj prilog uciniti ozbiljnim i vrijednim paznje. U protivnom, to bijese samo jedna mastovita pricica...

Biblijski kod

5.3.2000.

Sjedili smo na podu moje sobe: Mase, Hari i ja. Slusali Arsena:"Sa okusom mora i okusom soli...". Pjevusili. Pitao sam Harija zasto ne napise laganu ljubavnu pjesmu. (On je upravo napustio "Ambasadore" i osnovao svoj bend.)

Rece da radi na novom albumu i da ima nekoliko takvih pjesama. I da ce presnimiti jednu kasetu za mene. Nisam, doduse, dobio radnu verziju te kasete. Ali, Hari Varesanovic je postao Hari Mata Hari. Tada, prije petnaestak godina.

Stvarna Mata Hari bila je u zabavljackom biznisu, takodje. Rodjena u Holandiji, zivjela u Indoneziji kao kurtizana i plesacica. U Francusku dolazi u doba Prvog svjetskog rata, postaje ljubavnicom mnogih oficira i pocinje spijunirati za Njemacku. Njezina uloga postaje legendarnom, a nakon sto je otkrivena, biva sudjena i pogubljena.

Dvije i po decenije kasnije, spijunski rat postaje znacajnim koliko i sami oruzani sukobi izmedju Saveznika i sila Osovine. Prevlast Njemacke tokom prvih godina rata bila je pracena preimucstvom u obavjestajnoj oblasti. Tek kad su britanski agenti u svojim podzemnim bunkerima prestigli svoje njemacke kolege u desifriranju poruka izmedju glavnih komandnih centara, kraj snova o Trecem Rajhu se ukazao. Sifriranje i kodiranje, desifriranje i dekodiranje. Onaj ko ima informacije, ima i moc.

U sifriranim porukama i pismima, individualna slova i brojevi, po utvrdjenoj formuli, daju nove, skrivene poruke. Nekada su masine koristene da kreiraju kompleksne kodove i sifre. Danas to rade kompjuteri. Svakako, vodeca Agencija u tom "biznisu" je americka NSA (National Security Agency). Poslednji hit u kriptografiji:

- kljuc za desifriranje poruka salje se neskriveno, zato sto u ovom unikatnom sistemu
- posiljalac poruke moze kodirati, ali ne i dekodirati poruku, a
- primalac poruke moze je dekodirati, ali ne i nanovo kodirati (ili promijeniti kod/sifru).

Sir Isaac Newton sa smatra prvim modernim naucnikom. Njutn je prije tri i po stoljeca formulirao zakonitosti mehanike naseg suncevog sistema i otkrio silu gravitacije. To je ono po cemu ga mi danas pamtimo. Ipak, prema cuvenom ekonomistu John Maynard Keynes-u ("Essays and Sketches in Biography", 1956), Njutnova opsesija nije bila ni matematika ni astronomija. Iza Njutna je ostalo vise od milion rijeci ispisanih u rukopisu, a vecina njih pripada ezoterickoj teologiji. Ti tekstovi otkrivaju da je ovaj veliki fizicar vjerovao da u Bibliji postoje skrivena prorocanstva o ljudskoj historiji. Jos preciznije, prema Richard Westfall-u ("The Life of Isaac Newton", 1993) on je bio uvjeren da Biblija ima tajni kod koji, ako se desifruje, moze otkriti buducnost. "Biblija je", tvrdi Njutn, "u biti prorocanstvo ljudske historije".

Njutn je naučio hebrejski i proveo pola svog života pokušavajući da desifriraju tajanstveni kod. On je, prema Kejnusu, tvrdio da je i Biblija i citav Svemir "kriptogram, napravljen od strane Svevisnjeg" i pokušavao je da ga "odgonetne, rješavajući rebus prošlih i budućih događaja, božanski predodređenih". Njutn je još uvijek radio na Biblijskom kodu i kad je umirao. Ali njegova životna potraga nije urodila plodom bez obzira koji matematički metod primjenjivao.

Proletimo kroz vrijeme. Nekoliko godina prije doba kada Hitlerova vojna masinerija postaje brdo neupotrebljivog otpada u Evropi, pokušavajući da zatomi jevrejsku naciju, u "zlatnom" Pragu, rabin H.M.D. Weissmandel provodi besane noći njujnovski tragajući za Biblijskim kodom. I, napokon, prvi znaci uspjeha. Primjetio je da, ako preskoci prvih pedeset slova u "Knjizi Stvaranja" i uzme jedno, onda preskoci novih pedeset slova i uzme slijedeće, i tako pet puta, riječ "Torah" se formira. (Torah je, naravno, naziv kompleksa od svih pet knjiga "Starog zavjeta" i zakona koji omeđuju hebrejsko filozofsko i religijsko misljenje.)

Primjenio je identičnu formulu i na druge knjige "Starog zavjeta". Dobio je iste rezultate i u "Knjizi Egzodusa" i "Knjizi brojeva". Ponovilo se to i u petoj knjizi "Starog testamenta", knjizi zakona, "Deutoronomiji".

Ceski rabin nije nikad objavio svoja otkrivanja. Srećom, njegovi studenti su kasnije objavili pregled njegovog rada u limitiranoj nakladi, koja je ponovljena 1958 ("Torat Hemed"). Jedan od njih, rabin Azriel Tauber, pričao je da je Weissmandel u, pre-komputerskom dobu, ispisao citavu Toru na kartice, sa 100 slova na svakoj kartici. Imao je redove sa deset slova i onda tražio riječi koje bi dale značenje putem ekvidistantnog preskoka.

Robert Kass, profesor na Carnegie-Mellon University, proveo je početak devedesetih kao urednik najuglednijeg svjetskog matematičkog časopisa "Statistical Science". Mnogostvo potencijalnih priloga prolazi kroz rigorozne recenzije prije objave. S obzirom da su recenzenti časopisa najugledniji svjetski eksperti, ne desava se da se ne-naučni prilozi provuku do stampe.

U redakciju je, 1993. godine, došao neobičan prilog. Tri izraelska matematičara, na čelu sa uglednim profesorom Eliyahu Rips-om, poslali su tekst sa slijedećim naslovom: "Ekvidistantne slovne sekvence u biblijskoj Knjizi Stvaranja".

(Citam abstrakt tog priloga, jezik je naučni, suhoparan.)

"Primjećeno je da kada je "Knjiga Stvaranja" pisana kao dvodimenzionalni red, ekvidistantne slovne sekvence daju riječi sa razumljivim značenjem. Kvantitativna orudja za mjerenje ovog fenomena su razvijena. Analiza slučajnog uzorka pokazuje da je efekt signifikantan na nivou 0.00002."

(Prevedimo: "Knjiga Geneze" koja je, usput, ključna knjiga "Starog Zavjeta", sadrži u sebi drugi nivo citanja. Izraelski tim je našao način da taj nivo desifriraju. Provjera njihove teorije pokazuje minimalnu mogućnost pogreške.")

Sama mogućnost da se matematički dokazuje da Biblija zapravo predstavlja ogroman rebus koji se može desifrirati od početka prema kraju, uznemirila je profesora Kass-a. Efekti takvog članka bili bi enormni na civilizaciju. Poslao je ovaj prilog recenzentu. Nakon nekog vremena dobija mišljenje prvog eksperta. "Matematika je solidna, teze se ne mogu osporiti". Kass šalje prilog drugom recenzentu. Isti odgovor. "Teorija je održiva".

Kass se odlučuje da napravi izuzetak od uredničke politike. Prilog šalje i trećem recenzentu. Ovaj put to je bio vodeći američki kriptograf: Harold Gans. Dugogodišnji obavještajac i desifrant NSA (National Security Agency).

Gans je citav život proveo u pravljenju kodova te desifriranju tuđih, za američke obavještajne službe. Obrazovan je kao statističar. Naučio je hebrejski. I, u momentu kada je dobio prilog od Kass-a, mislio je da je ridikulozan.

Gans je bio siguran da će lako dokazati da nikakav "Biblijski kod" ne postoji. Napravio je vlastiti kompjuterski program i tražio je za istim informacijama koje su i Izraelci našli. Iznenadjenje. Kod je zbilja postojao.

Ipak, Gans je jos uvijek bio skeptican. Odlucio je da traga za sasvim novim setom informacija u Biblijskom kodu. Primjenio je istu proceduru na drugom eksperimentu, pokusavajući otkriti podvalu. Proveo je 440 sati eksperimentirajući. Zaključak ne samo da je podupro teoriju, vec je dosao do novih informacija koje su potvrdjivale vjerodostojnost teorije.

"Biblijski kod" je stvarnost.

"Potvrđujemo da ovi rezultati dokazuju i potvrđuju one do kojih su dosli Rips, Witztum i Rosenberg", pisao je Gans u zaključku svoje recenzije.

"U procjeni Biblijskog koda", govori Gans kasnije, "pristupio sam na isti način kao dok sam radio na projektima u Ministarstvu odbrane. Od početne skepse i zelje da razotkrijem podvalu, završio sam svoj rad dokazujući valjanost Koda."

Napokon, u avgustu 1994, "Statistical Science", volumen 9, broj 3, na stranicama 429-438, objavio je originalni eksperiment koji dokazuje postojanje Biblijskog koda. Naredne tri godine nije se pojavio nijedan naučni prilog koji bi osporio ovaj članak.

Naprotiv. Niz uglednih imena potvrdio je da je "matematika perfektna, isto kao i kompjuterska nauka, u prilogu".

Na površinu izranja spektakularan zaključak: najcitanija knjiga svih vremena, Biblija, samo je vrh sante leda.

Rips objasjava da je Biblijski kod slučaj kod kojeg se:

- dodaje svako četvrto, dvanaesto ili pedeseto slovo da se formira riječ,
- preskoci X mjesta, i novih X mjesta, i jos jedamput X mjesta, i tajnovita poruka ispliva.

Biblijski kod je mnogo vise od običnog koda. Iduci uzduž i poprijeko znanog teksta Biblije, skrivena ispod originalne hibru verzije Starog testamenta, kompleksna je mreža riječi i fraza, nova Knjiga stvaranja, tumačenja prošlih i budućih događanja.

Tri hiljade godina poslije nastanka Zavjeta, otkriva se da postoji Biblija unutar (ispod) Biblije.

Biblija nije samo knjiga. Ona je i kompjuterski program.

Nekad davno, prva verzija je nastala klesanjem u drvetu, zatim je prebacena na svitke, u modernijem dobu stampana u knjigama. Napokon, kompjuter je preuzeo stafetu. I pokazao put kako je citati.

Da bi pronasao kod, Rips je eliminirao sva mjesta između slova i pretvorio citav originalni tekst Biblije u kontinuirani niz slova. Ukupno 304805 slova dugacak. Cineći to, on je zapravo restaurirao Toru na način na koji je ona prvotno i nastala. Prema legendi, Mojsije je primio Stari zavjet od "Boga" - "kontinuirano, bez razmaka između riječi".

Kompjuter traži poruke sa imenima, riječima i frazama skrivene u kodu. Započne sa prvim slovom i onda traga za svakom mogućom kombinacijom. Provjerava sve sekvence sa preskokom jednog, dva, tri,... hiljadu slova. I tako sve do poslednjeg slova Testamenta.

Nakon sto nadje ključnu riječ (recimo ime i prezime političara koje se zadalo u eksperimentu), kompjuter kreće u potragu za relevantnom informacijom (imena, mjesta, datumi). Kada ih pronadje, onda ih dekodira skupa. Kompjuter svodi rezultat između dviju nadjenih riječi koristeći dva testa:

- prvo, koliko blizu se oni javljaju jedno do drugog, i
- drugo, da li su sekvence (preskoci) koje dovode do riječi, najkraće (a time i najvažnije za određivanje prve ključne riječi).

Primjer prvi:

(Rips): "Pitali smo kompjuter da traga za Sadam Husein-om. Onda smo provjeravali relevantne rijeci do kojih je dosao i upoređivali da li matematski korespondiraju. Uz njegovo ime dpbili smo ove rijeci: Zaljevski rat, Skud i Ruski projektili, te datum pocetka Zaljevskog rata."

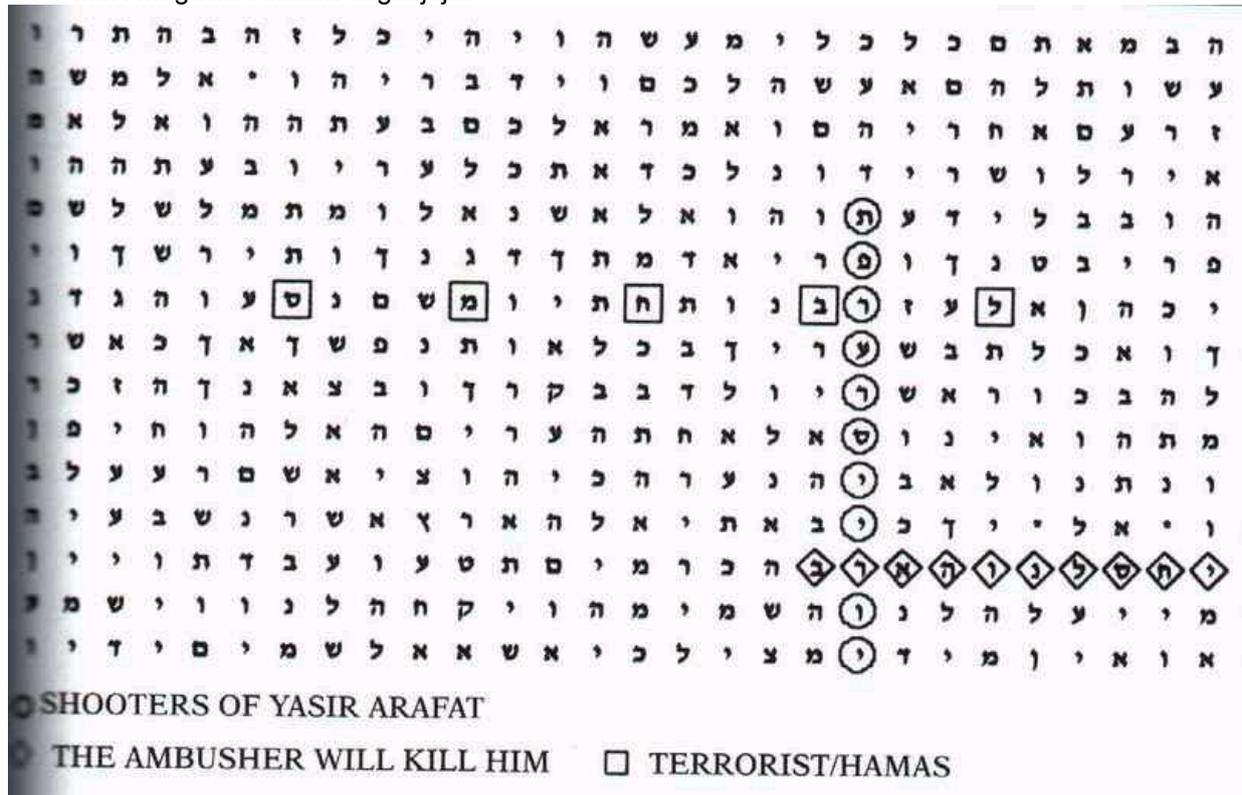
Rijeci formiraju pazlu.

Na mnostvu drugih primjera pokazalo se da se ukrstanjem medjusobno vezanih rijeci otkrivaju nove (ili potvrđuju znane) informacije. Uz ime Bil Klintona dosla je rijec Predsjednik. Uz "spustanje na Mjesec" bile su rijeci "svemirski brod" i "Apollo 11". Sa Hitlerom je nacizam. Uz Kenedija, Dallas.

Eksperiment za eksperimentom. Pazla je pronadjena samo u Bibliji. Ne u "Ratu i miru", niti u bilo kojoj drugoj knjizi. Ne ni u deset miliona kompjuterski-generiranih test slucajeva.

Prema Ripsu, postoji bezbrojna kolicina informacija kodirana u Bibliji. Svaki put kada se novo ime ili rijec otkrije u kodu, novi rebus se formira. A relevantne rijeci se javljaju vertikalno, dijagonalno i horizontalno.

Biblijski kod nastavicemo sa istoimenom knjigom Michael Drosnin-a i njegovom analizom proslih, aktuelnih i mogucih buducih dogadjaja.

Ideja da je Biblija (odnosno originalni zapis Tore) zapravo ogroman rebus koji se moze desifrirati, dao je inspiraciju istrazivacima da predvidjaju buduće dogadjaje. Na slici je teza o mogucem atentatu na palestinskog vodju Arafata koji bi se trebao desiti prije 2006. godine.

Biblijski kod II

19.03.2000.

Nedjelja ujutro. Dario i ja u "Tinseltown"-u, dvadeset kino dvorana. Prije filma smo na video-igrama, zatim se smjestimo u udobne kozne fotelje i gledamo pregled dolazecih filmova. Prije sest mjeseci

smo prvi put vidjeli reklamu za "Mission on Mars". Svaki put kad bi je ponovo vidjeli znali smo da nas taj film neće zaobici. I tako, danasnja nedjelja, imala je dugoočekivanu poslaticu.

Radnja je smještena u blisku budućnost: 2020. godina. Prva ljudska misija na Mars. Istraživačka ekipa se spustila u oblast "Cydonia".

(Cydonia-u smo opisali u prilogu "NASA/Mars", tom I. Serija ranih NASA-inih fotografija, snimljenih za Viking-ove misije 1976, potvrdila je anomalije u obliku građevinskih objekata izgrađenih inteligentnom rukom: piramida, zidova, drugih nadzemnih objekata i - delfina. Lice je svakako najpoznatija anomalija...)

Brian de Palma prihvatio se reziranja interesantne verzije na temu šta se krije iza "Lica iz Cydonia"-e. Djelomično se poklapa sa istraživačkim nalazima dr Courtney Brown-a. Barem u onom dijelu u kom život na Marsu zamire prije mnogo miliona godina kada meteor uzrokuje kataklizmu na planeti koja izgubi veći dio atmosfere. Prezivjeli je napustaju, saljuci u svemir svoj genetski materijal čiji se dio uputi i ka našoj matičnoj Planeti.

U najavi filma moglo se pročitati da smo "... dugo tražili uzrok života na Zemlji. A svo vrijeme smo istraživali pogresnu planetu."

"Najznacajnija vijest milenijuma - možda i citave ljudske historije" (list Baltimore Sun), nacionalni i svjetski bestseller broj 1, knjiga Michael Drosnin-a : "The Bible Code" (1997). Drosnin, vodeći novinar Washington Post-a, Wall Street Journal-a i, trenutno, New York Times-a.

1992. Drosnin je u Izraelu na sastanku sa MOSAD-om. Nakon sastanka, mlađji izraelski obavjestajac mu prilazi: "U Jerusalemu je matematičar kojeg biste trebali vidjeti. On je pronasao tačan datum izbijanja Zaljevskog rata u Bibliji."

"Nisam religiozan", odgovorio je Drosnin. "Nisam ni ja", uzvratilo je obavjestajac. "Ali, on je pronasao kod u Bibliji, sa tačnim datumom, tri sedmice prije početka rata."

Drosnin se prvi put sastao sa Eli Rips-om u junu 1992. Umjesto da otvori knjigu Biblije, Rips je upalio kompjuter. "Biblijski kod je kompjuterski program", objašnjavao mu je doktor matematičkih nauka, profesor na univerzitetima u Jerusalemu-u, Chicago-u i Berkeley-u, jedan od vodećih svjetskih eksperata u grupnoj teoriji, oblasti matematike koja granici sa kvantnom fizikom.

"Pravilo je da sve što je bilo i što će biti do kraja vremena, jeste uključeno u Tori, od prve do zadnje riječi. I to ne samo u generalnom smislu, nego u svakom detalju, za svako biće, svaku individuu, od rođenja do fizičkog kraja"...

Dvije godine kasnije, Drosnin leti u Jerusalem na sastanak sa bliskim prijateljem premijera Yitzak Rabin-a, pjesnikom Chaim Guri-jem. Daje mu pismo za premijera u kome stoji:

"Izraelski matematičar je otkrio skriveni kod u Bibliji koji otkriva detalje događaja koji se zbivaju hiljade godina nakon što je Biblija napisana..."

Razlog što vam ovo govorim je činjenica da se vaše ime samo jedamput pojavljuje dekodirano. Vaše ime je vertikalno prekrizeno sa riječima "ubojica koji će ubiti"... Nemojte to ignorirati. Ubojstva Kenedija i Sadata također su dekodirana u Bibliji. U Sadatovom slučaju sa imenom i prezimenom ubojice, datumom, mjestom i načinom na koji je izvedeno... Mislim da ste u stvarnoj opasnosti..."

Cetvrtog novembra 1995. došla je strasna potvrda prorocanstva: Rabin biva ubijen s ledja, a ubojica je vjerovao da je na "božjoj misiji".

Biblijski kod je otkrivao da ce do ubojstva doci u hebrejskoj godini koja startuje sa septembrom 1995. Dva mjeseca kasnije premijer je bio mrtav. Prvi potez pjesnika Chaim Guri-ja bio je poziv premijerovom sefu kabineta, generalu Barak-u (inace trenutacnom premijeru). "Generale, americki reporter je znao da ce Rabin biti ubijen jos prije godinu dana. To sam mu i rekao. Bilo je zapisano u Bibliji."

(Problem u predvidanju se sastoji u pitanjima za kojim imenima i mjestima tragati. Prije nego sto se zbiju stvarni dogadjaji niko ne moze na to pitanje odgovoriti. Ali zato nakon njihovog zbivanja, pazla se mnogo lakse rjesava.)

Drosnin: "Prije atentata niko nije mogao naci ime atentatora ili tacan datum. Ali, nakon dogadjaja, kad sam se nasao sa Rips-om i generalom Isaac Ben-Israel-om, tragajuci za detaljima lako smo nasli ime atentatora "Amir". Ono je oduvijek bilo tu, tacno iznad Rabinovog imena. Cak stavise, rijeci "ime atentatora" se pojavljuju u originalnom (ne-kodiranom) tekstu Biblije u istom pasusu u kome se ime "Amir" pojavljuje u skrivenom tekstu. U istom pasusu, skriveni tekst kaze:"On ce ubiti premijera". Nadalje, identificira ga se kao "Izraelca, koji ubija iz blizine". Biblijski kod je pokazao kad i gdje ce se to desiti. "U godini 5756", hebrejskoj godini koja pocinje u septembru 1995, a prekrizene su rijeci "Tel Aviv" i "ubojstvo Rabin-a". "Amir" se pojavljuje na istom mjestu."

(Gledam tabele sa hebrejskim slovima. Nalikuju matrici. Slova su zaokruzena, tvore rijeci. Originalni teksti i kodirani nivo se isprepliku. Rijeci se formiraju iduci u svim smjerovima: s lijeva na desno i obrnuto, dijagonalno, gore i dole.)

Atentat na Rabina je dramaticna konfirmacija realnosti biblijskog koda, skrivenog teksta Starog Zavjeta koji otkriva buducnost. Ali to je samo jedan pronadjeni dogadjaj. Stotine drugih su takodje dekodirane - od Drugog svjetskog rata i afere Watergate, nuklearne eksplozije u Hiroshimi, spustanja na Mjesec ili pak kolizije komete sa Jupiterom (1994.).

Kad vec pominjem Jupiter, udar komete je predvidjen prije nego sto ce se desiti sa tacnim datumom. Slicno je i sa Zaljevskim ratom.

Drosnin je potvrdu za biblijski kod pronasao na univerzitetima u Harvard-u, Yale-u i Hebrew University, kod vodećih svjetskih matematicara. Svi su oni nezavisno potvrdili postojanje koda.

Einstein: "Razlika izmedju proslosti, sadasnjosti i buducnosti je samo iluzija. Vrijeme uopce nije ono sto izgleda. Ono ne tece samo u jednom smjeru. Buducnost postoji istovremeno sa prosloscu."

Newton: "Buducnost ne samo da vec postoji nego se moze i predvidjeti".

Stephen Hawking: "Putovanje kroz vrijeme moze biti tehnicko izvodljivo u nasoj skoroj buducnosti".

Ponovo o Jupiteru. Zbilja, kako je moguće da se hiljadama godina unatrag predvidi dogadjaj kao sto je udar komete 16. juna 1994. o planet Jupiter? Prema nasoj zvanicnoj historiji, covjeku ce jos dugo trebati da otkrije teleskop i pocne gledati u nebo.

Uzgred, koliziju je predvidio upravo Drosnin koristeci kompjuterski program izraelskih matematicara. Dva mjeseca ranije, pronasao je da se kometa "Shoemaker-Levy" dva puta kriza sa Jupiterom. Usto, daje se i datum kolizije: 16. juli 1994. Astronomi su ovaj dogadjaj mogli predvidjeti neposredno prije samog sudara. Ali, kako su to mogli znati autori Biblije prije vise od tri hiljade godina?

Tu dolazimo do pitanja koje moze da skrene u religiozne vode. Pojava biblijskog koda posluzila je rabinima u Izraelu kao potvrda tezi da je autor Biblije sami Bog. I da, predvidjajuci sve dogadjaje koji su pred nama, ubjedljivo dokaze da on postoji.

Moj prvi utisak nakon citanja knjige (prije godinu i po) bio je da biblijski kod pokazuje koliko zapravo malo znamo o sebi, historiji, prirodnim silama, kompleksu zivota u svemiru.

Film "Mission on Mars" sugerira da se zacetak zivota na Zemlji duguje susjednoj planeti, Marsu.

Biblijski kod (koji je, u stvari, kompleks kodiranih matrica) sugerira da postoje pisana svjedocanstva ostavljena od superiornijeg uma. Tek kada skromno prihvatimo istinu da nismo srediste kosmosa, vec samo u pocetnim fazama evolucije, znanja ce nam se poceti ukazivati sve brze. Sto se vise otvaramo, darovi ce biti sve darezljiviji. Eksplozija informacija, nalik eksploziji na Jupiteru od milijardu megatona, koja je otkidala gromade velicine nase planete.

Slicno je i sa snovima. Ako ne prihvacamo znacaj i realnost poruka i dogadjanja dok "sanjamo", onda nam izgledaju beznacajni i daleki. Neshvatljivi. Moguce poruke su samo na razini simbola. Ako snove tumacimo kao van-tjelesne izlete duse, onda su nam i dogadjaji jasniji. Manje simbolcni, a vise zivi i realisticni.

Onaj dogadjaj od prije petnaest godina, u mojoj sobi, sa Harijem i Masetom, ostace negdje da zivi, zapisan u jednoj od beskrajnih svemirskih matrica. Na njega se mogu vratiti i dozivati ga po zelji, kao i Arsenovu muziku. Time cemo mu izbrisati granicu izmedju "stvarnosti" i snova. I ajnstajnovski relativizirati svaki dozivljaj i dogadjaj nam znan.

Rabbi Weissmandl

Slovacki jevrejin i rabin Weissmandl (1957.) je jedan od mnogih koji drze da originalni svitak Starog Zavjeta (star 3.200 godina) krije tajni kod u kome je zapisana cjelokupna historija covjecanstva. Kada su ga nacisti odvodili u logor 1941. ponio je dvije knjige sa sobom: Toru (Stari Zavjet) i prasnjavi, sedamsto godina star zapis o biblijskom kodu. Weissmandl-ova istrazivanja su prethodila sokantnim otkricima o postojanju ovog koda tokom 1990-ih.

Lemurija

22.03.2000.

"Laku noc, tata".

"Laku noc, ljubavi. Dodji da te prvo poljubim Dario... U stvari, lezi malo pored mene. Poslusaj sta citam..."

(Na koricama autor Rosalind McKnight; knjiga je Cosmic Jorneys iz 1999, opisuje eksperimente u Monroe Institutu.)

"Vidis, Dario, ovoj teti je umro otac i brat. Ona dozivljava out-of-body experience (van-tjelesno iskustvo)..."

"...U daljini vidim neke ljude. Trcim. Veliko je uzbuđenje. Priblizavam se. Tako je lijepo ovdje. Dolazim u grupu. Tamo je moj brat Larry. Grlim me. Izgleda tako mlad! Pun života, aura svijetli oko njega. Sretan je da me vidi... Tu mi je i otac. Grlimo se i smijemo. Mogu mu citati misli. Kaze mi da nije vjerovao u život-poslije-života dok je bio na Zemlji. Larry ga je dočekao kad je umro. Otac je odmah znao da je bio u krivu. I sad se smije kad se sjeti toga. Kaze da svi pravimo pogreske... Izgleda tako sretan sto nije bio u pravu..."

Moja tetka Eleanor je nedavno umrla. Ona nije s ocem i Larry-jem. Ali, osjećam da je dobro. Deda i baka, njeni roditelji, su je dočekali. Bili su povezani istom energijom i na Zemlji. Zbog tih, istih energija, osobe koje se vole obično se i sreću ponovo ovdje..."

"Dario, nemoj nikad zaboraviti: mama i ja ćemo uvijek biti uz tebe... Hajde sad podji spavati."

Nastavljam s knjigom.

"... Natrag sam na platformi. Zemlja nastavlja da se rotira. Ponovo, vidim fluktuaciju tacki u energiji Zemlje. Sad vidim neke vrlo, vrlo visoke energetske nivoe. I čujem riječi 'Mu' i 'Atlantis'. Ljudi iz tog doba su živjeli na vrlo visokim energetskim nivoima unutar vlastitog bica."

Time sam dobio definitivni znak i potvrdu o čemu će govoriti danasnji prilog.

Mu, Motherland of Mu, Mukalija ili Lemurija.

Lemurija je drevna civilizacija koja je egzistirala prije i uporedo sa Atlantidom. Vjeruje se da se Lemurija prostirala u južnom Pacifiku, u trokutu između Sjeverne Amerike, Azije i Australije. Na vrhuncu svoje civilizacije stanovnici Lemurije su bili vrlo duhovno razvijeni.

Pravo ime Lemurije je zapravo MU. Naziv Lemurija datira iz doba kad su potonuli drevni otok pored Indije nazvali Lemurija. A legenda o ovoj civilizaciji govori o velikom broju otoka potonulih uslijed kataklizme koja ih je zadesila prije 12,000 godina. I tako se uvrijezilo ovo ime.

Kronoloski gledano, Lemurija je najstarija poznata civilizacija. I spiritualno najrazvijenija. Nikada, ni prije, ni poslije, stanovnici jedne zemlje nisu živjeli u takvom duhovnom balansu i harmoniji sa prirodom. U poznom periodu, njima se pridružila civilizacija Atlantide. Atlantidjani su bili više naučno-racionalno nastrojeni, za razliku od umjetničkih i spiritualno inkliniranih susjeda. Vjeruje se da su obje civilizacije, zbog tehnoloških eksperimenata na Atlantidi, zbrisane sa površine Zemlje.

Stanovnici Lemurije su koristili tehnologije koje ne zagadjuju prirodu. Postovali su zajednicu, individualu i miroljubivu ko-egzistenciju.

Lemurija se uzdigla visoko iznad trodimenzionalnih problema preživljavanja i borbe za opstanak u društvu. Do kraja svjesna, Lemurija predstavlja neprevaziđeni vrhunac životne organizacije na površini naše Planete. Otud ne čudi da je interes za nju danas jači nego ikada u proteklih nekoliko hiljada godina.

Lauren O. Thyme je napisala interesantnu knjigu pod nazivom: "Lemurian Way - Remembering Your Essential Nature" (decembar 1999.). Kaze:

"Napisala sam dokumentarnu knjigu, djelomicno kanalisanu od strane mudraca Lemurije. U detalje se diskutira drevna civilizacija kao i objasnjenje Univerzalnog Zakona i Univerzalne Mudrosti primjenjivane u Lemuriji."

Zbilja, knjiga daje detalje i opise stanovnika, hramova, obicaja kod rođenja, zajednica, tipicnog dana itd.

Knjiga daje novo svijetlo na drevna i sveta mjesta: Kauai, Peru, Mt. Shasta (Kalifornija), Novi Zeland, Bali, Uskrnji Otok i na ključnu ulogu delfina.

Aktualiziranje Lemurije je neobicno vazno i zbog moderne humane dileme: materijalno ili duhovno. Mudrost Lemurije nudi personalnu integraciju: postati u potpunosti human i radijantno spiritualan.

Ovo nam je izazov. I poruka.

U novembru 1998. primio sam e-mail sa slijedecom pricom:

"...Mt. Shasta u Kaliforniji je magicno mjesto okruženo misterijom i drevnim legendama. Godinama sam tamo isao u posjetu da bi se napokon i preselio. Gradac u podnožju vulkana ima oko tri hiljade stanovnika. Stariji se mjestani sjecaju prica iz proslog stoljeca o cudnim, visokim ljudima koji su mijenjali zlatne grumenje za sol i sulfate. To je sve sto su zeljeli i nikada nisu uzimali kusur od svojih kupovina. Onda bi jednostavno nestajali nazad u planini..."

Interesantnu pricu cula je i grupa japanskih turista obilazeci Sedonu i Santa Fe.

"Prije priblizno 14,000 godina kultura znana kao Lemurija je bila na vrhuncu. Uz nju su bile i druge, kao Atlantida, na primjer. Proroci Lemurije su postajali svjesni da ce doci do velikih transformacija i da ce Zemlja proci kroz dramatican preokret. Vi ga danas tumacite kao stradanje Atlantide. Ovi drevni stanovnici Lemurije su poceli da sire svoje ucenje o Zemlji i historiji na sto veci broj ljudi kako bi ga sacuvali. Vjerovali su da ce na taj nacin informacije biti skladistene unutar celija ljudskih tijela. I sacuvane zauvijek.

Takodje su skladistili informacije u kristale. Zatim su ih odnijeli duboko pod zemlju, na sigurno. Oni su, takodje, bili u stanju da izgrade detaljne mape podzemnih tunela i sklonista koje egzistiraju izmedju energetskih tacaka Planete...

Godinu prije kataklizme, jedan broj se preselio ispod površine zemlje i izgradio stabilne zajednice... Kada je katastrofa napokon dosla, najveći broj ljudi na površini je stradao.

Kada su se vode povukle, dio njih se vratio na površinu. Sada je to bila sasvim drugacija slika u odnosu na nekadasnju.

Ovaj "izlazak iz Zemlje" predstavlja pocetnu tacku u historiji americkih Indijanaca. U bukvalnom smislu. U uskom krugu indijanskih samana i mudraca jos uvijek se prenosi ovo znanje.

Ali, oni nisu bili jedini koji su prezivjeli ovu promjenu. U Australiji, to su bili Aboridjani. Druidi u Engleskoj, koji su sacuvali znanje Atlantidjana. I Egipćani. Domoroci Pacifika nosili su informacije Lemurije. Pleme Ainu u Japanu je jedno od onih koje ima dio ovog znanja.

Mudraci su znali da ce se, poslije kataklizme, covjecanstvo udaljavati od svetih ucenja. I da ce biti dug period u kome ce ucenja trebati biti sakrivena. Ali isto tako su znali da ce ono, jednoga dana, ponovo isplivati iz svake individue na površinu. To se upravo desava vashoj generaciji.

Kako se memorija aktivira u vama, tako ce dobijatu formu unutrasnje mudrosti i spiritualnosti. U drevna vremena nije nikada bilo religije. Niti je itko bio tjeran da vjeruje u nesto. To se, zapravo, samo

vama desavalo do sada. Drevni mudraci su, naprotiv, imali unutrašnju mudrost o kojoj se nije nikad diskutiralo ili prepiralo.

Iako je svatko bio unikatan i imao svoja spiritualna vjerovanja, ultimativno ta su vjerovanja zasnovana na istoj ideji. Na bazicnom nivou. A to je:

- vjerovanje u visu moc/energiju,
- ljubav i postovanje prema drugima,
- ljubav i postovanje prema Zemlji.

Ovo je fundament spiritualnosti. Kako onih u drevno doba, tako i ovih iskri koje se bude u vama.

Pitanje koje se tako cesto postavlja: Da li ce doci do nove kataklizme?

Ovaj put, promjena ce se desiti u vama. Vi cete osjetiti vlastiti, unutrašnji zemljotres u kome ce nestati danasnji sistem vjerovanja koji ne sluzi nicemu. Na izvjestan nacin, doci ce do destrukcije i - kraja ciklusa. Ali ne na površini Zemlje i u fizickom svijetu. Desice se na jos mocnijem mjestu - unutar vas samih.

Ne bojte se kraja vladajućeg sistema vjerovanja. A pogotovo se ne plasite istrazivanja nepoznatog u vama. Ostanite otvoreni i istrazivackog duha.

U Santa Fe-u postoji vrlo mocno mjesto koje se zove Bandolier. To je mjesto gdje se integrira zvjezdana energija i drevna Zemljana energija. Kada ga posjetite osjeticete jaku ET (izvanzemaljsku) energiju, ali cete osjetiti i jaku prisutnost energije majke Zemlje. Slicno je i sa planinom Mount Kurama u Japanu..."

Jedan od japanskih turista je upitao: "Ko su bili Snake-People?"

"Ljudi-zmije su vrlo drevno pleme, starosti oko 6,000 godina. Oni su bili potomci originalnih cuvara znanja Lemurije. Zmija je, na simbolickoj razini, uvijek koristena kao simbol mudrosti.

Danas vam je pokazano mjesto Montezuma's Well. Mit kaze da je to bila jedna od tacaka na kojoj su se potomci Lemurije pojavili na površini. Oni su zivjeli visoko, na liticama. U to vrijeme Sedona je bila lanac otoka. Ljudi-zmije su potomci potomaka Lemurije.

Takodje ste vidjeli velike kolicine kvarcnog kristala u crvenim stijenama. Znete da oni mogu skladistiti informacije i znanje. Sedona je izabrana kao tacka izlaska upravo zbog prisutnosti ovih kristala... Zbog toga mnogo ljudi biva privuceno Sedonijom. Oni koji imaju drevnu vezu sa Lemurijom ce, prirodno, osjetiti bliskost sa ovim mjestom. Svi vi koji ste danas ovdje, nekada davno, pripadaste plemenu Ljudi-zmija..."

Slijedeca poruka je sa interesantnog sajta www.onelight.com/telos/adama.html i vodi nas u nastavak price sa ovovremenskim junacima. Naime, prema Dianne Robbins, autoru knjige o podzemnom gradu Telosu, postoji telepatska komunikacija sa predstavnicima Lemurije.

"Pozdrav iz Telosa. Ja sam Adama, drevni ucitelj i visoki svestenik Telosa, podzemnog Grada ispod planine Mt. Shasta u Kaliforniji. Diktiram ovu poruku iz mog doma ispod površine zemlje, gdje nas milion i po zivi u stalnom prosperitetu i miru.

Mi smo u ljudskom oblicju kao i vi, osim cinjenice da nam zajednicka svijest omogucuje vjecnost i perfektno zdravlje. Stoga se mozemo zadržavati u istom tijelu jako dugi period vremena.

Dosli smo ovdje prije 12.000 godina prije termo-nuklearnog rata koji je unistio površinu Zemlje. Posto je bilo nemoguće tamo vise zivjeti, odlucili smo da nastavimo svoju evoluciju ispod površine. Obratili smo se Duhovnoj Hijerarhiji Planete za dozvolu da renoviramo vec postojeću podzemnu pecinu unutar planine Mt. Shasta.

Kada je rat počeo, bili smo upozoreni da počnemo evakuaciju. Nadali smo se da ćemo spasiti sve stanovnike Lemurije. Nažalost, to je uspjelo samo 25.000 duša. Ostatak je nestao u kataklizmi.

Proteklih 12.000 godina smo rapidno duhovno evoluirali, ponajviše zahvaljujući našoj izoliranosti od vanzemaljaca i ostalih bandi koje su operirale na površini.

Populacija na površini upravo doživljava značajne skokove u spiritualnosti u pripremi humane zajednice za prolaz kroz fotonski omotac. Iz tog razloga smo i mi počeli kontaktirati vas na površini. Jer da bi Zemlja i covječanstvo nastavili da se duhovno razvijaju moraju se ujediniti u jednom Svijetlu..."

Ovaj sajt na Internetu sam posjetio sredinom 1998. Šest mjeseci kasnije, na e-mail-u primam poruku Aurelie Louise Jones, koja tvrdi da je telepatski primila poruku od Adame. Poruka slici gornjoj, ali dalje potcrtavajući da se dnevno povećava broj ljudi koji bolje shvataju svoju kosmičku prirodu i misiju, pri tome koristeći "ljubav" kao metod i sredstvo.

Moje zanimanje za Lemuriju nije bilo inicirano duhovnim. Naprotiv. Čisto materijalnim, arheološkim nalazom.

Prica ide ovako.

Posljednje tri godine, osnivač web-sajta www.onelight.com (Greg) startao je sa svojim debatnim klubom. Ja sam bio među prvih desetak članova. (Danas ih je nekoliko hiljada.)

Ovo je poruka od 31.07.1998.

"Prošle godine (1997.), pitao sam Mikos-a da mi da informacije koje će dati dokaz aktuelnom postojanju civilizacije ispod zemljine površine. Kao pravi gospodin, Mikos mi je dao ove informacije koje će, vjerujem, potpuno demantirati skeptike.

Mikos je opisao "zid" koji će biti otkriven nedaleko od obala Japana sa natpisima koji će povezati ljude sa kulturom civilizacije MU (Lemurije). Nakon toga, biće samo tehničko pitanje kada će ova vrst vremenske kapsule biti dekodirana.

Greg"

Nedaleko od Okinawe (Japan), na dubini od 30-40 metara, otkriveni su kameni monumenti koji sugeriraju da su nekada davno pripadali jednoj od nestalih civilizacija.

U blizini najjužnijeg japanskog otoka Yonaguni nalazi se drugo nalazište sa pet kamenih nivoa koji su, najvjerovatnije, predstavljali ceremonijalni prostor. Ukupno je osam pronađenih nalazista koji se smatraju "anomalijama".

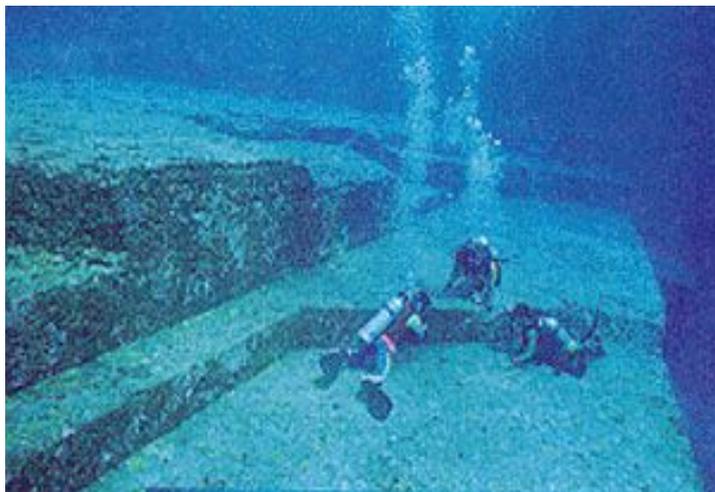
Anomalijama?

Svi geolozi, dosada uključeni u projekat, tvrde da su podvodne strukture stare najmanje 12.000 godina.

S obzirom da NASA oficijelna historija tvrdi da je prva, sumerska, civilizacija stara oko 6.000 godina dolazimo do sustinske diskrepancije. Kako protumaciti ostatke civilizacije od prije 12.000 ili možda 20.000 godina, kada im ne priznajemo postojanje?

Kako se eskavacija nalazista nastavlja, tako se nalaze i novi dokazi da priroda nije sama oblikovala kamene strukture. Oko podvodnih monumenata otkriveni su putevi koji ih okružuju i prolaze izmedju njih. Dakle, nema sumnje. Djelo covjeka. Veliki kameni blokovi su, nadalje, zahtijevali obradu sa masinerijom, koja opet znaci visok nivo tehnologije.

Zamislimo se na tren. Koliko daleko unatrag seze nase kosmicko sjecanje? Sta je sve zapisano u nasim celijama i, jos dublje, nasem genetskom kodu?

Osamdesetak kilometara od japanske obale, pronadjeni su ostaci podvodnog grada. Trgovi, ulice, prolazi... pravilno isklesani kameni blokovi. Zna se da spustanja tla nije bilo u poslednjih 12.000 godina u ovom regionu. Na taj nacin dolazimo do jednog od prvih opipljivih dokaza za postojanje prve ljudske civilizacije – Lemurije.

Telos

25.03.2000.

Prohladno sarajevsko vece. Snijeg. Iza ponoci. Tramvajska stanica preko puta Predsjedništva. Stotinjak mladih ljudi cupka cekajuci tramvaj. Trojku. Godinu dana prije Olimpijade. Do pet ujutro tramvaji dolaze jednom, svaki sat. Mi smo u malom parku. Provirujemo prema Titovoj, u pravcu iz kog tramvaj treba doci. Osjetim potrebu da recitiram Jesenjina. Rijeci same polaze:

"Ti me ne volis i ne zelis
zar lijep nisam ni malo mala..."

(Stabla i snijeg formiraju kulise, ljude vise i ne vidim. Stojim na pozornici.)

"... Sa kezenjem mlada osjecajnim
ja s tobom nisam ni njezan, ni zao.
Koliko si ih milovala sjajnih
ko ti je sve dosad ruke, usne dao."

(Vise ne osjecam sarajevsku hladnocu. Ni studen u nogama.)

"Znam, oni su prosli kao sanke, mila
ne dodiruvsi tvog oganj u snima.
Na koljenima mnogima si bila
a sada, evo, sjedis na mojima."

(Manirom glumca, razmislijam o stihovima koji slijede. Intonaciji. Reakciji slusaoca.)

"...I nista nece dusu da zanjise.

Nit u drhtanje može da je svali.
Ko je ljubio, taj ne ljubi više.
Izgorjelog, niko ne zapali."

(Da li sam se blago naklonio? I čuo rukavicu o rukavicu?)

Kao da su se svijetla ponovo upalila. Temperatura spustila. A ja ponovo vidio prolaznike. Tu, na površini, na sarajevskom trotoaru. Izloženom snijegu i suncu, čudima prirode.

A ispod betona grada, nervoze njegovih stanara, ratova i bolesti, kometa i bjelosvemirskih posjetilaca, ispod površine svih civilizacijskih problema, na sigurnoj dubini, suočavamo se sa interesantnom mogućnošću: postojanju mreže podzemnih gradova.

Preko stotinu podzemnih gradova formira mrežu koja se naziva Agartha. Pri tome nalikujući na svojevrstne Ujedinjene Nacije. Sjedište vlade za taj "unutrasnji svijet" je u gradu Shambala Lesser. I dok je glavni grad duboko pod zemljom, njegove satelitske kolonije su zatvoreni ekosistemi locirani neposredno ispod zemljine kore ili diskretno smješteni unutar planina.

Svi gradovi koji čine Agartha Network su fizički, materijalni, ali i gradovi svijetla, duhovnosti. Iz tih središta se presudno utjecalo na duhovne škole na površini. I na bica kao Buda, Isus/Sananda, Isis, Osiris i drugi.

Razlog da su izabrali živjeti pod zemljom?

Samo zamislimo magnitudu Zemljinih geoloških promjena koje su pustosile njenom površinom u proteklih 100.000 godina. Tome dodajmo i dugotrajni sukob između Atlantide i Lemurije sa upotrebom termonuklearnog oružja (koje će, eventualno i uzrokovati potapanje matičnih kontinenata ove dvije visoko razvijene civilizacije). Primjeri devastacije su vidljivi i danas: Sahara, Gobi, australijske i sjevernoameričke pustinje.

Ima li smisla potražiti skloniste za stanovnike i uskladiti njihova znanja, informacije, učenja i tehnologije daleko od agresivne površine Zemlje?

Prica dalje kaže da su vodeći gradovi slijedeći:

1. POSID

Primarno sjedište Atlantidjana. Grad je lociran ispod regiona Mato Grosso u Brazilu. Populacija: 1.3 miliona ljudi.

2. SHONSHE

Skloniste za kulturu Uighur, koja je potekla sa Lemurije. Još prije 50.000 godina oni su odlučili da formiraju svoju koloniju pod zemljom. Ulaz je sticen od lama na Himalajama. Populacija: 750.000 stanovnika.

3. RAMA

Ostaci površinskog grada Rama u Indiji, smještenog u blizini Jaipur-a. Stanovnici su poznati po svojim hindu karakteristikama. Populacija: 1 milion.

4. SHINGWA

Potomci sjeverne migracije kulture Uighur. Locirani su na granici Mongolije i Kine. Manji, sekundarni grad je smješten u planini Mt. Lassen, u Kaliforniji.

5. TELOS

Unutar planine Mt. Shasta, u Kaliforniji, oko milion i po stanovnika. Telos prevedeno znaci "komunikacija sa duhom".

Zbilja, kako moze preko milion ljudi da zivi pod zemljinom površinom?

Ostavimo dosta prostora masti i zamislimo dobro pripremljen i funkcionalan eko-sistem. Dimenzije ovog kupolastog grada? Sirina tri, a dubina cetiri kilometra. Sastoji se od 5 nivoa.

PRVI NIVO:

Na najvisem nivou je centar trgovine, obrazovanja i administracije. Hram piramidalnog oblika je centralna struktura, kapaciteta 50.000 mjesta. Okruzuju ga vladine zgrade, ekvivalentne sudovima koje promoviraju vrlo napredan pravosudni sistem. Uz njih su zgrade arhive, umjetnosti i zabave. Tu je i hotel za strane emisare te palaca "Ra i Rana MU", suverena Telosa. Nadalje, slijedi komunikacioni toranj, svemirski aerodrom, skole, skladista hrane i odjece i veci dio naselja.

DRUGI NIVO:

Centar proizvodnje te stambeni dio. Zgrade su kruznog oblika. Standard su kuce za samce, parove i viseclane familije.

TRECI NIVO:

Staklenici. Visokorazvijena hidroponska tehnologija hrani citav grad. Nesto viska ide u medjugradsku razmjenu. Zita su veca, voce ukusnije, raznovrsna povrca cine dijetalnu ishranu zanimljivom. Stanovnici su kompletno vegetarijanci.

CETVRTI NIVO:

Jos staklenika, jos proizvodnje i nekoliko prirodnih parkova.

PETI NIVO:

Prirodni nivo. Gotovo dva kilometra ispod nivoa površine, ova oblast predstavlja nedirnuti prirodni okolis. Sluzi kao habitat za raznovrsni biljni i zivotinjski svijet. Medju njima su i, na površini iskorijenjene, zivotinjske vrste. Sva bica rastu u ne-nasilnoj atmosferi. Na površini Zemlje mesozderi; zvijeri postaju umiljate na (u) Telosu. Sabljasti tigar uziva u interakciji sa ljudima i hrani se sojinim "biftecima". Ovaj nivo je vazan jer, zajedno sa ostalim, proizvodi dovoljno kiseonika da odrzava biosferu.

JEZIK:

Dijalekti variraju od jednog do drugog grada. Ipak, "Soalra Maru" ili solarni jezik, je zajednicki svima. Ovaj jezik je i u korijenu svetih "površinskih" jezika kao sto su sanskrit i hebrejski.

VLADA:

Savjet Dvanaestorice, sastavljen od sest muskaraca i sest zena, zajedno sa Ra i Rana MU. Rjesavaju kolektivne probleme i sluze kao vodici i zastitnici ljudi. Visoki svestenik, imenom Adama, takodje je sluzbeni predstavnik.

KOMPJUTERI:

Agartian kompjuterski sistem je zasnovan na amino-kiselini i obavlja niz razlicitih funkcija. Svi podzemni gradovi su povezani sa visoko spiritualiziranom informacijskom mrežom. Sistem prati

medjugradsku i galakticku komunikaciju. Istovremeno, obavlja i sve funkcije vazne za individuu: tjelesni vitaminski i mineralni nivo, poducava i podstice duhovni razvoj.

NOVAC:

Ne postoji. Sve osnovne potrebe su zadovoljene. Luksuzni proizvodi se mijenjaju kroz sofisticirani barter sistem.

TRANSPORT:

Pokretne pjesacke trake, liftovi medju nivoima, elektromagnetna vozila (nalik nasim snomobil-ima). Za putovanje izmedju gradova, stanovnici koriste "tubu" - elektromagnetnu podzemnu zeljeznicu koja razvija brzinu do 5.000 km/h. Stanovnici Agarte su vrlo verzirani u intergalaktickim putovanjima i zvanicno su clanovi Planetarne Konfederacije. Svemirska putovanja su dovedena do savrsenstva kao i mogucnost medjudimenzionalnog skoka koji, opet, cini ova vozila "nevidljivima" nasim uređajima.

ZABAVA:

Teatar, koncerti, umjetnost, holodeks. Holodeks je (trodimenzionalna) igra zasnovana na hologramu; u njoj se sudionici mogu programirati u bilo koji historijski period i postati dio njega.

PORODJAJ:

Bezbolni tromjesečni period, zena ide u hram na tri dana, doceka bebu sa divnom muzikom i pozitivnim mislima. Standardno je vodeno poradjanje.

VISINA:

Visina varira u razlicitim gradovima. U Telosu je oko 190-220 cm; najvise su osobe od 3.5 metra u Shambali.

ZIVOTNO DOBA:

Bez ogranicenja. Smrt sa starenjem tkiva jednostavno nije realnost u Telosu. Vecina stanovnika bira da izgleda u tridesetim godinama, mada, tehnicki, mogu biti stari i nekoliko hiljada godina. Ne vjerujuci u smrt, ova civilizacija nije ni ogranicena smrću. Nakon sto kompletira jedno iskustvo, idividua moze reinkarnirati po volji.

E sad, zasto bi ovaj svijet ispod nasega, dobrovoljno pristajao da ostaje dole i, plus toga, da nas ne kontaktira?

Odgovara izaslanik mreze Agartha, princeza Sharula Aurora Dux, kcerka Ra i Rana MU.

"Naucili smo opasnosti i zaraznost rata i nasilja... i strpljivo smo cekali da i vi izvucete iste zakljucke. Mi smo njezne duhovne konstrukcije. Vasa ruzna misao nam izaziva fizicku bol. Tajnost je bila nasa zastita dosada. Mogli ste nas samo posjetiti putem duha. Ulazi u nase podzemne gradove zavise od cistoce misli i vasih namjera te kapaciteta da mislite pozitivno... "

Nadalje, kaze da "... nekoliko stotina njenih sunarodnika radi na površini. Da bi ostali neotkriveni, prosli su kroz privremeni celijski tretman, koji ih je ucinio fizicki identicnim ljudima na površini. Ali, mogu biti prepoznati po blagoj, osjetljivoj prirodi i pomalo misterioznom naglasku... Svrha njihovog rada je da približi dva svijeta... da dovede ideje, informacije, znanja i nove arhetipove koji ce pomoci da se Planeta ujedini.

Jer, u biti, mi smo jedna Planeta, a ne dvije polovine..."

Konac treceg mjeseca, u Sarajevu je opet neki dan padao snijeg. Sa plina, toplane prelaze na mazut. Popodneva su hladna. Jesenjina ne recitiram vise, njegova balerina je ko zna gdje.

Kad nesto procitamo, u sebi, duboko negdje, znamo da li nam to lezi, je li istina ili ne. I to, na kraju, i jeste jedino mjerilo. One veceri, dvadeset-trogodisnjak nije osjecao ni zimu ni snijeg dok je izgovarao rijeci poetske.

Da li smo spremni da osjetimo i prihvatimo da je ova nasa Planeta puno kompleksnija nego sto je zvanicno predstavljamo i ucimo o njoj?

Jos jednom, istina je duboko u nama.

Mikos

26.03.2000.

Brak. Bracni partneri.

Nije rijedak slucaj da se, nakon deceniju ili dvije zajednickog zivota, on iznenadi kako ona razmislja. Ili, ona ostane 'paf' na njegovu konzervativnost i ne-fleksibilnost.

Ali, ima i suprotnih, pozitivnih primjera.

Ljeta 1998. sam donio dvadeset dvije stranice prvog intervjua Mikosa. Oksana je sa zanimanjem procitala sve. Nakon petog intervjua i preko stotinu stranica teksta, ona je trazila jos. (I danas, ponekad, upita, "jel' nam pisao Mikos"?)

Mikos je Catharian, "radi" u njihovoj centralnoj biblioteci. Kazu da su Katarijani duhovna elita svijeta ispod nas. Razgovor je kanalisan putem telepatskog prevodioca i ide od Mikosa do Greg-a. (Greg, opet, ima vrlo zivu Internet aktivnost, cije poruke primam dnevno. Zadnja stvar za njega bi bila da ga nazovem cudakom. On jednostavno ima fokusirano podrucje interesovanja na duhovno.)

Intervjui su inspirativni. U tolikoj mjeri da ne mora biti bitno vjerujemo li u njihove sudionike.

Odgovore iz intervjua cu znatno skratiti, pojednostaviti i prilagoditi. I pokusati zadržati osnovne ideje.

(Mikos ce biti "M", Greg "G", moji komentari su u zagradi.)

G: Da li su ti poznate religije i mitologije na površini?

M: Da.

G: Da li neke od njih govore o tvojoj rasi?

M: Stare mitologije su govorile dosta o nama.

G: Da li se to nalazi u Starom Zavjetu Biblije?

M: Ponegdje. Naprimjer, gdje se pominje svestenstvo Melchizidek.

G: Da li ste genetski superiorniji u odnosu na nas? Vise esencije?

M: Esencije, da.

G: Postoje li škole gdje možemo učiti o vama, na primjer Essene Mystery School?
M: Da.
G: Kako bi poredio vas stupanj evolucije sa nama?
M: Mi ne volimo da klasificiramo evoluciju.
G: Da li si visok?
M: U odnosu na šta?
G: Na mene.
M: Da. Visok sam oko četiri metra.
G: Jesi li mlada osoba?
M: Da. Oko 483,000 godina.
G: Pretpostavljam da imas dosta znanja.
M: Mi uvijek učimo.
G: Da li ti je Isus poznat? Neki od mesija sa površine?
M: Znamo za njih.
G: Da li su oni kao vi? U znanju?
M: Da, kad smo mlađi.
G: Kad ste "mlađi"? Vi ste kao oni?
M: Oni su kao mi.
G: Šta je vas cilj? Šta još morate postići?
M: Već smo to ispunili.
G: ?
M: Mi smo živi. U miru smo sa životom. U miru sa svakom stvari koji prebiva u prostoru i planeti oko nas.

G: Pitacu te nekoliko tehnickih pitanja. Znas li za letjelice?
M: Postoje razliciti tipovi.
G: Da li vi imate neke koje mi vidimo na površini?
M: Da.
G: Da li su one ovdje da komuniciraju s nama?
M: One mogu komunicirati, da. Letjelice, same po sebi, su rezonantni uređaji. I bez posade.
G: Da li su u materijalnoj formi?
M: Da.
G: Kako izgledaju?
M: Nekoliko je razlicitih tipova koje su iz razlicitih kolonija.
G: Vi se identificate prema svojim letjelicama?
M: Naravno.
G: Postoje li kanali?
M: Da. Oni sluze kao ulazni portali za druga bica koja zive u vodenim oblastima.

G: Nama je na površini receno da postoje razliciti gradovi u unutrašnjosti Zemlje.
M: Da.
G: I imena kao Shambahallah, Agartha? Da li su ovo stvarna mjesta?
M: Postoje imena koja se odnose na lokacije, da.
G: Da li su ovi gradovi funkcionalni?
M: To su ljudski termini i ne moraju da vaze i za nas.
G: Znas li za tibetantske budiste?
M: Da.
G: Da li su oni u kontaktu s vama?
M: Na odredjenom nivou, da.
G: Koja je potreba njihove komunikacije s vama?
M: Njihova zelja.
G: Oni bi zeljeli zivjeti slicnim nacinom zivota kao i vi?
M: Da. Mirnim zivotom.
G: I oni studiraju puteve za takvim nacinom zivota. Nirvana?
M: To je jedan od mnogih puteva, da.

G: Postoji li neko centralno mjesto ili grad o kome bi zelio govoriti?
M: Porthologos ("Place of ages").
G: Postoje li biblioteke tamo?
M: Da, ja sam bibliotekar.
G: Nije ni чудо da si tako smiren. Mozes li opisati knjige?
M: Postoje mnoge razlicite forme.
G: Mozes li opisati jednu?
M: Bazicni tip, kako bi ste ga razumjeli vi na površini.
G: Da li su velike?
M: Neke od njih, da.
G: Da li imaju stranice?
M: Bazicne knjige, da.
G: Koja bi forma bila iznad bazicne?
M: One koje su kondenzirane u kristalnoj strukturi.
G: Da li te vidite na ekranu? Kako je citate?
M: Zavisi od individualnih vrsta koje citaju - ali, to je tacno, na ekranu.
G: Da li imate umjetnike?
M: Da.
G: Kojim medijima se služe?
M: Bojama, holografskim imidjima.
G: Da li oni rade uljanim tehnikama ili vodenim bojama kao mi?
M: Samo telepatiskim mislima.

G: Da li ti je poznat Internet?
M: Da.
G: Kako ga doživljavaš?
M: Mi nemamo emocija.
G: Dobro. Neke od ovih stvari o kojima razgovaramo će se naci na Internetu.
M: Da.
G: I to je u redu?
M: Da nije, ne bi komunicirali.
G: Imam pitanje. Vrlo me interesuje mjesto na Antarktiku, "Dugin grad"..
M: Da.
G: Da li znate za ovo mjesto?
M: Poznato nam je.
G: Ko ga je izgradio?
M: Stvaraoci vremena.
G: Je li Rainbow City još uvijek tamo?
M: Dio jeste. Dio je sa nama.
G: Ako bi neko otisao tamo, da li bi vidio grad?
M: Mogao bi.
G: Ali ga nije lako identificirati?
M: Nije.
G: Sakriven je? Ili, jednostavno star?
M: Vrlo je star.
G: Da li ima bica u Gradu, sada?
M: Ne.
G: Da li je bilo ljudi u poslednjih 50 godina?
M: Da.
G: I gdje su oni sada?
M: Neki su ostali s nama.
G: Da li su sretni?
M: Otisli bi da nisu.
G: Imam pitanje za planet Mars. Da li je i on supalj?
M: Da.

G: To je istina?
M: Dijelovi planete jesu.
G: Da li je Zemlja...? Napravicu ti mali crtez sada. Ovako mi zamisljamo suplju planetu Zemlju. Rupa je na površini na Sjevernom polu i jedna na Južnom polu. A u sredini unutrašnjosti je centralno sunce. Da li tako izgleda Zemlja, u principu?
M: Ne.
G: Kako onda izgleda?
M: Otvori su manji.
G: Koliko milja?
M: Može biti velika ili mala, kako mi to poželimo.
G: Znači, vi u stvari otvarate...
M: Kontroliramo.
G: Kontrolirate prolaz.
M: Da.
G: Da li je na ivicama polova zemaljski materijal?
M: Mi manipuliramo zemaljski materijal.
G: A što se tiče Centralnog sunca u sredistu, da li je to samo uzarena atmosfera?
M: Da.
G: Znači nema pravog sunca?
M: Ne.
G: Znači da su oni električni ispuštali neku vrstu energije da "zapale" atmosferu?
M: Da.
G: Da li je to kontrolirano od Katarijana, također?
M: Kontrolirano je od svih koji tu žive.
G: Unutar?
M: Da.
G: Jer su njihova tijela iluminirana?

("Iluminirana", prevedimo to kao duhovno osvjetljena.)

M: Da.
G: Znači da nemate noci?
M: Nema potrebe.
G: Da li spavate?
M: Odmaramo se.
G: Na primjer, kada bi se neko usetao unutra, može li se sresti sa bicima?
M: Samo ako je pozvan.
G: Da li imate velike zidove?
M: Postoje.
G: Da li imate "čuvare kapija" na zidovima?
M: Da.
G: Ali, svi se slazu u unutrašnjosti?
M: To je samouprava, demokracija.
G: I ima dosta za jesti?
M: Uvijek je dovoljno svega.
G: Zabave? Plesa i pjesme?
M: Komunikacije, da. Pricana historija je naša zabava. Price kako je nekad bilo.
G: Puno je priča, hiljade?
M: Zato ga i zovemo Porthologos, "grad vremena".
G: Da li je mnogo objekata, struktura tamo?
M: Ima jedna.
G: Samo jedna?
M: Da. I sve informacije se daju simultano.
G: Sve se događa istovremeno!?

G: Porthologos je kao božje prebivaliste, zar ne?
M: Ne razumijem.
G: Da li je to sveto mjesto?
M: U ljudskim terminima, da.

G: A u vasim?
M: Znanje je uvijek sveto. Kao i iskustvo. Postoje kristalne strukture kojim se mogu koristiti sve druge kolonije. A informacije se mogu koristiti simultano.
G: Mogu li osobe u astralnom tijelu posjetiti vas grad?
M: Da. Mnogi jesu.
G: Mogu li i ja probati?
M: Da. Kada se govori o ovom mjestu postoje velike i divne informacije. Ali, postoje one koji mogu uznemiriti. Ako je informacija uznemirujuca za um, fizicko tijelo se moze izmijeniti.
G: Adaptirati?
M: Ne. Mijenja se i postaje gusce.
G: I to nije dobro?
M: Vise nisi u mogucnosti da posjecujes ovo mjesto u fizickoj formi, jer postoji razlicita frekvencija.
G: Nisam bas potpuno razumio.
M: Ako se uznemiris, uzbudis, ili postanesh uplascen!
G: Ako, na primjer, procitam vrlo cudne stvari?
M: Da.
G: Znaci da bih morao da citam samo spiritualne i zabavne stvari da bih ostao tamo?
M: Sve je relativno. Postoje cetiri lokacije Porthologos-a koje su ovdje.
G: One su kao otvorene biblioteke?
M: Da.
G: I od cega su napravljene?
M: Kristala i svijetla. Postoji i nesto gusci materijal koji radi kao reflektor. Imamo i stijene. One odbijaju svjetlo i gustocu.
G: Volio bih govoriti s tobom u buducnosti. Je li to u redu?
M: Bazicno predstavljanje je uvijek prihvatljivo i neophodno.

(Slicno je i kada novinari unaprijed posalju pitanja intervjuiranima. Da bi se ovi pripremili i ocijenili vrijedi li govoriti sa novinarima.)

G: Interesira me vas familijarni zivot? Imate li familije?
M: Da.
G: Koliko velike?
M: Nekoliko stotina u jednoj.
G: Mora da se medjusobno izuzetno volite?
M: Diskriminacija ne postoji kod nas.
G: To je duboko, zar ne?
M: To je neophodno.
G: Nesto kao krscanska ljubav?
M: U bazicnoj formi, da.
G: Dok je bio na površini Planete, da li je Krist znao za Katarijane?
M: Da.
G: Da li je bio prijatelj s vama?
M: Bio je.
G: I gdje je sad on?
M: S nama. I s vama.
G: Znaci da je njegovo tijelo na mnogim mjestima?
M: Njegovo tijelo je zemaljsko, da.
G: I on je "bozjeg" porijekla?
M: Forma bozanskog, da.
G: Kao i svi mi?
M: Naravno.
G: Hvala na dolasku. Dio ovoga ce se naci na Internetu.
M: To je u redu. Tvoje intencije su mi poznate.
G: Volio bih opet razgovarati.
M: Znas gdje sam.

(Kraj prvog intervjuja.)

G: Da li su ti poznate price ljudi koji tvrde da su putovali u unutrašnjost Zemlje? Jedna od njih je knjiga "Smoky God" o Norvezaninu koji tvrdi da je sa svojim ocem imao to iskustvo?

(Knjigu sam procitao lani. Stotinjak zilvernovskih stranica je napisano koncem proslog stoljeca. Mozda im posvetim jedan buduci prilog.)

M: Da. Mnostvo informacija je dodato i izmisljeno. Od strane onih koji su editirali knjigu. Stvarni utjecaj njihovog iskusstva previse bi uzbudio javnost njihovog vremena.

G: Razumijem?

M: Kako je on?

G: Olaf Jensen? Cini mi se da je umro u 87. godini u Glendale-u, u Kaliforniji. Da li si ga sreo?

M: Ne.

G: On je prezivjeo put, ali njegov otac...

M: ...nije.

G: Da li je istina da je umro na putu ili nesto drugo?

M: Njegova zelja da ostane je nadjacala onu da ode odavde.

G: Mnostvo je ilustracija u knjizi koje opisuje gigante unutra. Da li su te ilustracije primjenjive na sadasnje vrijeme?

M: Trenutno, da.

G: Da li ima mnogo promjena u unutrasnjosti gdje zivite?

M: Promjene su jako spore.

G: Da li je Zil Vern ikada posjetio unutrasnjost?

M: Ona mu je poznata. Njegova familija je bila ovdje.

G: Obitelj koja ga je odgojila?

M: Da.

G: Da li je on sada tamo?

M: Nije.

G: Da li ti je poznat admiral Byrd?

M: Poznat mi je.

G: On je, navodno, otisao na oba pola i ulazio je u unutrasnjost.

M: Da.

G: Da li su ti poznata njegova putovanja?

M: Da.

G: Da li je do njih i doslo?

M: Da.

G: Da li mu je neko od vas pomogao u pisanju njegovog dnevnika ... ili dobijanju informacija?

M: Ne direktno. Ali je vidio letjelice kako ulaze, "cudna svijetla na nebu".

G: Ali on nikada nije usao unutra?

M: Dosao je do ulaza.

G: Da li njegov dnevnik zapravo opisuje...

M: Da.

G: ...sta je vidio na svom putovanju?

M: Najvise dokle je sezala mogucnost da shvati ono sto je vidio.

G: Znas li za dusu pod imenom Tesla?

M: Znam.

G: Da li je on bio iz Unutrasnjosti?

M: Da.

G: Imate li mamute koji su nekad bili brojni na površini?

M: Da.

G: Da li zive u miru sa Unutrasnjosti?

M: Ne bi u protivnom bili ovdje.

G: Da li imaju visi nivo svijesti nego sto mi pretpostavljamo?

M: Da. Ali trenutno ih premjestamo.

G: Premjestate, gdje?

M: Na drugu planetu.

G: U nasem suncevom sistemu?

M: Da.

G: Mogu li znati ime planete?

M: Ne sada.

(Kraj drugog intervjua.)

G: Postoji plan kada ce sva bica morati da odu sa Zemlje. Da li ce biti neka bica koja ce ostati ovdje?

M: Da.

G: Katarijani...ili?

M: Reptilijanci. Dolazi do odredenih prirodnih promjena u Unutrasnjosti i oni to koordiniraju. Oni rukovode takvim promjenama vec mnogo milenijuma.

M: Mi smo se morali evakuirati nekoliko puta za mog zivotnog vijeka (483.000 godina). Vrijeme dolazi kada cemo imati jos jednu evakuaciju. Ovaj put vecina zivog svijeta ce napustiti planetu s nama.

G: Znaci, doci ce do sustinske promjene u enrgije Planete?

M: Da, tacno. Trenutno je suvise bica koja naseljavaju povrstinu. Stoga je veliki pritisak i na unutrasnjost.

G: Koji je direktni utjecaj na nas?

M: Osnovne mentalne, spiritualne i fizicke promjene kod ljudi.

G: Da li to znaci da se mi sporo duhovno razvijamo?

M: Djelomicno. Posmatrajuci ljude uocili smo da se vrlo cesto odmicu od znacajnih stvari.

G: Kao na primjer?

M: Individualna evolucija, na primjer. Kulturni standardi. Mnogi od vas su zaboravili na drevne mudrosti. Vi ste nasi potomci. Kada smo bi dosli na ovu planetu... da je razvijemo, nadali smo se da ce razvoj zivota ici istim tempom i u Unutrasnjosti i na povrsinu. I mi smo nekada zivjeli na povrsinu. Kako su se promjene desavale u evoluciji svijesti - tako se civilizacija kretala dublje pod povrstinu. Zbog zastite, sklonista, sigurnosti. Mi smo oduvijek bili historicari, cuvari znanja, bibliotekari...

M: Mi imamo vecu koncentraciju kiseonika nego vi na povrsinu. Vi biste mogli disati ali je atmosferski pritisak veci. Mi smo blize centru zemlje i gravitacijskom sredistu.

G: Bio bi veci pritisak na nase tijelo.

M: Da. Ipak, 36.000 ljudi zivi u Unutrasnjosti.

G: Da li su oni samo u jednoj oblasti?

M: S vremena na vrijeme se krecu okolo.

G: Da li se slazu dobro sa ostalima?

M: Da. Okolis je relativno kontroliran. Kristal zna misli svih onih koji su prisutni.

G: Postoji li Katarijani koji su stari milijardu godina?

M: Da.

G: I izgledaju mladoliko?

M: Da.

G: Znaci, oni su fizicki besmrtni iz nase perspektive?

M: Da. Iz vase perspektive."

(Kraj petog intervjua.)

O: "Semire, sta si pisao danas?

S: O tvom zivotu.

O: Jesil' napisao da me volis?

S: Pa, nisam.

O: Nesto lose?

S: Ne, pozitivno.

O: Hocemo li, Semire? Trebamo krenuti za pet minuta.

S: Hocemo."

Patent No. 1096102

28.03.2000.

Gospodin Marshall Gardner iz Aurore, Illinois, je svojevremeno podnio prijavu za patent Americkoj Federalnoj Agenciji za Patente. Nakon dugogodisnjeg istrazivanja dao je naucno utemeljenje teoriji koja potpuno odudara od uvrijezenog misljenja javnosti. Nakon 18 mjeseci, 12.05.1914. Americka Agencija mu je odobrila patent broj 1096102 i izdala naucni certifikat o valjanosti teorije. Prva verzija teorije izašla je kao knjiga na 240 stranica. Osam godina kasnije, isti autor, nastavljajući da prikuplja dokazni materijal iz oblasti astronomije i polarnih ekspedicija, objavljuje novo izdanje knjige na 450 stranica. Godina je 1920.

Naslov knjige je: "Putovanje u Unutrasnjost Zemlje" sa podnaslovom "Da li su polovi zaista otkriveni". Patent, a i knjige, postaju povjerljivom vojnom tajnom. Neki tvrde "najpovjerljivijom" svih vremena.

I, ako nismo pristalice svih teorija obradjenih dosada, ovo je jedna od onih koje nas ne ostavljaju ravnodusnim. Umjesto odbacivanja ili objeruckog prihvatanja, mislim da se tema uklapa u ciklus "Alternativne historije".

I da nam daje povoda da se zamislimo nad vlastitom agresivnoscu i sebicnoscu. (Bez obzira da li prica o svijetovima u Unutrasnjosti ostaje samo prica i nista vise, ona nas kao takva upozorava da duhovno superiornija bica ne zele s nama dijeliti isti prostor. Dok se emocionalno i duhovno ne procistimo.)

Ukratko.

U pocetku, prije 4-5 milijardi godina, Zemlja je jos uvijek bila sireca lopta super-vruceg rotirajuceg plina. Postepeno se pocela skupljati dok se hladila. Zakoni fizike traze da se plinovi koji se hlade zgusnjavaju. Samo-centrirajuca gravitacijska sila je smanjivala dijametar plinovite lopte... ali do odredjene tacke.

(Upravo na ovom mjestu nastaje razlika izmedju Gardnera i stare teorije o formiranju nase Planete. Ta teorija govori da se te zgusnjavanje nastavilo sve dok Zemlja nije postala tecna u sredistu. Prema Gardneru, ovaj scenarij vazi samo za velika svemirska tijela, ponajprije sunca. Ali, to ne vazi za tipicne planete.)

Drugi faktor je centrifugalna sila. I dok gravitacija nastoji da uvuče sav materijal prema centru, postoji i suprotna sila. Centrifugalna. Dvoboj dvije prirodne sile ide do momenta dok se ne postigne balans. Prema Gardneru, on nastaje kad se formira sfera radijusa 8.000 milja.

Nadalje. Centrifugalna sila ima jos jednu karakteristiku koju ne treba smetnuti s uma. Uzmimo primjer vode u kadi. Okupamo se. Dignemo cep. Voda se prazni iz kade. Oko rupe se ubrzo stvori vir (vorteks): prazan prostor sa ubrzano-rotirajucim materijalom. Primjenimo isti princip na nasu Planetu u doba dok se stvrdnjavala. Na desnim rotacijskim zavrsecima (danas ih zovemo "polovima"), centrifugalna sila je bila znacajno slabija nego na ekvatoru. Stoga je na ekvatoru ova sila zadržala cvrsti materijal u radijusu od oko 8.000 milja. Iduci ka polovima bila je manje uspješna i kontrakcije su prestale 1.400 milja pred polarnim regionima.

Zakljucak? Prirodnim kompromisom nasa Planeta je nastala kao suplja lopta sa polarnim otvorima od 1.400 milja (2.000 kilometara)!

I jos dalje. Gardner tvrdi da je u samom centru ove lopte, proporcionalno mala sredisnja lopta ("unutrasnje sunce"). Izmedju zemljine kore i sredisnjeg sunca je raspolozivi slobodni prostor. Dokazi se ponovo naslanjaju na karakteristike centrifugalne sile. Naime, ona ne samo da je slaba na polovima, nego je slaba i u samom sredistu rotacije.

(Sjetim se sedamdesetih, dodje Zdravka u posjetu, mi upalimo gramofon na najjace, mama zatvara usi. Kad malo bolje pogledamo gramofon, primjetimo da je u centru uvijek bilo prasine. Okrenimo gramofon na "78" sve ce se razletiti osim prasine u sredistu rotacije. To je ta slaba centrifugalna sila.)

Bazirano na njegovim studijama planetarne nebule kroz observatorijske fotografije, Gardner je zakljucio:

- tvrdi Zemljin omotac je debeo oko 800 milja,

- polarni otvori su oko 1.400 milja široki,
- gravitacioni središnje sunce u planetarnom centru je radijusa 600 milja,
- konstantni sudar toplog sa hladnim polarnim zrakom uzrokuje stalnu pokrivenost polarnih otvora sa viseslojnim gustim oblacima.

U nastavku, ispitivanjem niza polarnih ekspedicija, nametnule su se nove misterije, kao:

- dramatično poboljšanje klime što se više približava polovima,
- bizarnost cuvene Aurore Borealis (riječ je o "sjevernim svijetlima"),
- ekscentrično ponasanje kompasa približavanjem polovima.
- dramatično povećanje biljnog i životinjskog svijeta približavanjem polovima,
- kamenje, drveće, prasina, polen i blato nadjeni na vrhovima ledenih brijegova,
- anomalijsko ponasanje radio-valova u polarnim regionima,
- gravitacijski porast izmjeren na polarnom vrhu, dovoljan da održava odvojenost slane i slatke vode,
- čudna situacija sa sjevernim Eskimima, narodom sa unikatnim jezikom, čija oralna tradicija kaže da su potekli iz toplih zemalja, još sjevernije, sa konstantnom dnevnom svijetlošću,
- dubina polarnog mora i jako južno strujanje na Arktiku,
- perfektno očuvani svježi mamuti pronađeni u ledu

Devetnaestog februara 1947. admiral Richard Byrd je napustio bazni kamp "Arctic" i odletio sjevernije. Godinama nakon toga ostala su nagađanja šta se stvarno desilo za vrijeme toga historijskog leta i da li je admiral Byrd zaista letio "iza" Pola u Unutrasnjost te se sreo sa naprednijim bicima koji su mu dali poruku za covjecanstvo.

Uglavnom, po njegovom povratku u Washington, 11. marta 1947. on je stavljen pod striktnu kontrolu medicinskog i vojno-sigurnosnog tima. Nije se oglasavao godinama. Bio je vojnik i ponasao se u skladu sa naredjenjima.

Iz njegovog, navodno, tajnog dnevnika i objasnjenja uz njega idu slijedeći ulomci:

"Tokom svog arktickog leta od 1.700 milja "iza" sjevernog pola, radiom je javio da je ispod vidio, ne snijeg i led, već kopno prekriveno planinama, sumama, zelenom vegetacijom, jezerima i rijekama... a na proplancima je zapazio čudne životinje koje su ga podsjetile na mamute..."

U januaru 1956. admiral Byrd je vodio još jednu ekspediciju, ovaj put na Antarktiku i tamo je usao 2.300 milja "iza" južnog pola. Radio izvještaj iz tog doba kaže da je Byrd izjavio da je... nasa ekspedicija otkrila ogromno neistraženo novo tlo... Oblast iza pola je središte velike nepoznanice."

Za desetak dolara se, 45 godina nakon posljednjeg Byrd-ovog putovanja, može naći u prodaji knjiga pod naslovom "A Flight to the Land Beyond the North Pole - Missing Diary of Admiral Richard Byrd". Centralni momenat knjige je slijedeći priča:

"Želim vam dobrodošlicu na našim prostorima, admirale", obratio mi se čovjek kojemu se iskustvo ogledalo na licu. Sjedio je za dugim stolom. Sklopio je prste i nasmijesio se. Govori tiho i nastavlja: "Pustili smo vas da udjete zbog vašeg karaktera i zbog toga što ste poznati na površini, admirale."

"Na površini?", zaustio sam.

"Da, vi ste u oblasti Arianni, u Unutrasnjosti Zemlje. Nećemo odugovlačiti sa vašom misijom i otprićemo vas uskoro natrag na površinu. A sada bih vam, admirale, želio reći zašto ste ovdje. Naše zanimanje za površinu je pojačano kada je naša rasa eksplodirala prve atomske bombe nad Hirošimom i Nagasakijem. To je bilo toliko alarmantno da smo poslali naše letjelice, "Flugelrads", da istraže šta je to naša rasa uradila."

(Čini mi se da smo pominjali ove letjelice u jednom prilogu iz prvog toma. One su letjele uporedo i sa saveznickim i nacistickim avionima koncem Drugog svjetskog rata. Obje strane su mislile da su ih poslale suprotne strane kao spijunske avione bez posade. Inače, ova tema se dosta rabila i na TV-u kao nerazjasnjena misterija iz prošlog velikog rata.)

"To je sada, vec, historija. Ali, dopustite da nastavim. Vidite, mi se dosada nismo nikada mjesali u vase rasne i barbarske sukobe. Ali, sada je drugacije. Vi ste ovladali odredjenim silama koje nisu za covjeka, atomskom energijom. Nasi izaslanici su vec poslali poruke silama vaseg svijeta. No, one su se oglusile na nasa upozorenja. Vi ste danas izabrani da budete svjedok ovdje kako biste se uvjerali da nas svijet zaista postoji. Kao sto vidite, nasa kultura i nauka su mnogo hiljada godina ispred vase rase, admirale."

"Ali, kakve to veze ima sa mnom?", prekinuo sam ga.

Njegove oci kao da su duboko prodrle u moj um. Nakon sto me studirao nekoliko trenutaka, odgovorio je: "Vasa rasa je dostigla tacku sa koje nema povratka. Neki od vas bi radije unistili citav svijet nego se odrekli vlasti i sile kojom raspolazu... Mi smo vas od 1945. pokusali kontaktirati, ali nasi napori su docekani agresivno...Na nase letjelice ste pucali... Sada se, sine moj, priprema velika oluja u vasem svijetu. Nauka nece nuditi sigurnost. I sve moze završiti u opcem kaosu... Ovaj prethodni rat moze biti samo uvod u drugi, mnogo opasniji. Oдавде, to mozemo sagledati mnogo jasnije nego vi... U daljoj buducnosti vidimo da ce, iz vase ruinirane civilizacije, izaci novi svijet koji ce potraziti sigurnost kod nas. Kada dodje to vrijeme, mi cemo vam izaci u susret i pomoci ozivljavanje vase kulture i rase... Mozda cete, do tada, uvidjeti besmislenost rata i razaranja... i nakon toga, vasa nauka i kultura ce se posvetiti izgradnji novog pocetka..."

A ti se, sine moj, vrati na površinski svijet sa ovom porukom."

Cini se da se nas sastanak ovim primakao kraju. Stajao sam za momenat kao u snu... ali, znao sam da je ovo bila stvarnost. Iz nekog razloga sam se naklonio, iz respekta, valjda. Moji divni domacini, koji su me doveli ovdje, ponovo su bili sa moje strane. "Ovim putem, admirale", pokazali su. Okrenuo sam se jos jednom prema "Ucitelju". Blagi osmijeh na drevnom licu. "Zbogom, sine moj", rekao je. Mahnuo je i nas sastanak je time bio završen."

Admiral Richard Byrd, legendarni istraživač Antarktiku i južnog pola, navodno je, u svom dnevniku, pisao o posjeti u unutrašnjosti Zemlje.

The Skulls

2.4.2000.
Houston

Ovaj vikend u kinima obilježava premijera filma "The Skulls" (lobanje). Solidna reklama je prethodila njegovom pojavljivanju. Uvod filma donosi tekst:

"Tajna društva su plod tradicije na elitnim americkim univerzitetima. Ova udruženja postoje već skoro 200 godina i predstavljala su izvor za buduće predsjednike, senatore i vlasnike korporacija. Svake godine, manje od 1% najbogatijih i najuspješnijih studenata postaje članovima ovih ekskluzivnih društava čime im se garantira uspjeh u budućnosti i pomoć ostalih članova. Jednom član, zauvijek član..."

Sat i po filmske price predstavlja triler sa temama o moci, ubistvima i ljubavima...

Scenarij za film je napisao John Pogue koji je imao iskustvo iz prve ruke dok je studirao na Yale University.

Nakon odgledanog filma pregledao sam reakcije vodećih kritičara. Nepodijeljeno mišljenje petnaestak američkih novina je da je riječ o "kontradiktornom, absurdnom filmu, ne-preporučljivom za gledanje, lošoj price itd..."

Sta to toliko zula američki medijski establisment?

Mada to u filmu nigdje konkretno ne pominju, očito je da je elitistička organizacija "The Skulls" asocijacija na "The Skull and Bones Society" sa Yale University. Slične postoje i na: Princeton, Cornell, Penn, Brown, Harvard-u itd. Iz "The Skull and Bones Society" se regrutuju kadrovi za tri daljnja elitistička udruženja: Bilderberg, CFR (Council on Foreign Relations) i Trilateral Commission (o njima smo govorili lani i pritom istakli da su svi američki predsjednici u ovom stoljeću, osim jednoga, imali članstvo u ovim udruženjima). Nadalje, kadrovi sa Yale-a, su: Bush, Rockefeller, Luce ("Time"), Stanley ("Morgan Stanley"), Davison ("Morgan Guaranty Trust"), Gates ("Union Pacific", "Boeing"), Davenport ("Fortune Magazine")... Svi su se oni zavještovali na sutnju.

Prema tradiciji, posljednju godinu na Yale-u, selektira se petnaest (i svake godine, samo petnaest) novih članova. To daje broj od 2.500 članova u zadnjih 150 godina. Danas ih je oko 500 živih. Godišnji sastanci su u njihovom zamku na Deer Island na rijeci St. Lawrence River.

Govoreći o tradiciji, udruženje je osnovao general William Huntington 1833. sa Alphonso Taft-om (koji je, opet, 1876. postao ministar rata). Taft-ov sin William Howard Taft je bio jedini američki predsjednik koji je imao i funkciju vrhovnog suca.

I, korak unatrag, američki red "lobanje i kostiju" je proizasao iz njemackog tajnog društva kao "Chapter 322". I tu dolazimo do Illuminata, istih onih koji su XVII i XVIII stoljećem vladali Evropom i za koje se tvrdi da su iza danasnjeg "Novog Svjetskog Poretka".

Kip Hathan Hale-a, (prije više od 200 godina) diplomca Yale-a i člana "The Skulls and Bones" nalazi se u okviru kampusa Yale-a. Kopija kipa se nalazi i ispred sjedista CIA-e u Langley, Virginia. I, na koncu, druga kopija se nalazi ispred Philips Academy u Andover, Massachusetts. U tu je školu, koje li "slučajnosti", isao George Bush sr., prije svog studija.

U ovoj se zemlji ništa ne desava slučajno. Barem kada su elite u pitanju.

A ako na površinu izroni neko nepredvidjeno, kao recimo onaj katolički američki predsjednik, onda se nadje dovoljno mocna koalicija da tu "gresku ispravi". Rodney Stich u svojoj knjizi "Defrauding America" daje detalje tajnog snimanja telefona Edgar Hoover-a (četiri decenije sefa FBI-a). Na kaseti su glasovi Nelson Rockefeller-a, Allen Dulles-a (bivšeg ministra vanjskih poslova), Lyndon Johnson-a (budućeg predsjednika), mladog obavjestajca CIA-a i biznismena George Bush-a i Hoover-a. Godina? 1963!

Tema? Atentat na Kenedija.

Druga kasete, iz druge knjige (Niksonov sef osoblja H. Haldeman, "The Ends of Power", kasete iz afere Watergate) donosi novu potvrdu; Nikson trazi da se zaustavi daljnje istrazivanje FBI-a u aferi Watergate jer bi to moglo otkriti njihovu umijesanost u "onu stvar sa Zaljevom Svinja". Prema Haldemanu, Nikson je atentat na Kenedija uvijek nazivao "The Bay of Pigs Thing". Na toj kaseti Nikson diskutira ulogu Busovog partnera Robert Mosbacher-a pominjuci "Kubance" i "Teksasane". "Teksasani" su mu Bush, Mosbacher i Baker (Bushov ministar vanjskih poslova).

Suplje planete

2.4.2000.

Da li je moguće da bi neka od planeta naseg suncevog sistema mogla biti suplja? Naucnici nedvojbeno odgovaraju: "Ne!"

I sta to znaci "suplja"? Par stotina kilometara radijusa ili nekoliko hiljada? Zar ne bi takva planeta kolapsirala sama po sebi?

Da bi se odgovor posmatrao u drugacijem svijetlu, podjimo od premisa astronoma. Ako pretpostavimo da je neka planeta, recimo Mars, suplja slijedi poredjenje sa Zemljom. Sa njenom masom i orbitalnim ponasanjem. Masa je odredjena razlicitim eksperimentima izvodjenim na nasoj maticnoj planeti.

Astronomi su polazili od premise da je Zemlja solidna, cvrsta masa. Ako bi Mars zaista bio supalj, onda bi njegova masa bila ridikulozno mala u odnosu na Zemljinu. Posto ovo nisu mogli potvrditi, zakljucili su da Mars nije supalj. Niti bilo koja druga planeta ili mjesec.

Obrnimo situaciju. Pretpostavimo da je Zemlja suplja. U tom bi slucaju odstupanje bilo kojeg drugog nebeskog tijela od Zemljine mase bilo uocljivo. Ali, ta diskrepancija ne postoji. Ergo, onda bi sve nama bliske planete i mjeseci trebali biti suplji, jer im je orbitalno ponasanje u skladu sa Zemljinim.

Nauci jedini problem prestavlja Pluton koji pokazuje iznimno visoku masu u poredjenju sa svim drugim planetama. Ili Pluton ima u susjedstvu planetu pratioca. Ili, pak, Pluton predstavlja jedinu solidnu planetu u suncevom sistemu.

Prikljucimo seizmologiju diskusiji. Ona bi trebala potvrditi da li nam je planeta suplja ili ne. I, u stvari, seizmologija decidno kaze da centar Zemlje nije u cvrstom stanju. Standardna interpretacija je da mora biti u tecnom. Ali, da li je to samo interpretacija bazirana na netacno pretpostavljenoj masi Zemlje? Uostalom, rezultati bi bili vrlo slicni i da postoji supljina u centru Zemlju koja sadrzi samo razlicite plinove.

VENERA

Jos prije 110 godina astronomi su uocili sjajne "polarne kape". Pokusavali su da ovu pojavu vezu za godisnje sezone. Ali, bezuspjesno. Venera se jednostavno ponasala drugacije nego sto se predvidjalo (zasto li kazu da zene poticu sa Venere?).

Pretpostavimo da je Venera suplja i da ima "unutrasnje sunce". Ili, recimo, izvor nuklearne fisije u sredisu planete koji, s vremena na vrijeme, izbacuje svjetlost prema polarnim regionima osvjetljavajući ih.

Dr. Barlett, jedan od direktora Sekcije za Merkur i Veneru Britanskog Astronomskog Društva pisao je pocetkom stoljeca o ovom fenomenu. Slicno je i sa trenutacnim direktorom istoimene sekcije u istom Društvu koji vec decenijama pise o ovm cudnom i rijetkom fenomenu. Njegovi naucni papiri upucuju na enormnu supljinu unutar Venerinih polova.

(ZEMLJIN) MJESEC

Astronomi vec dugo u upotrebi imaju termin TLP (Transient Lunar Phenomenon). Njime se identificiraju bizarni fenomeni kod kojih plin, vodena para i raznobojna svjetla izlaze na površinu iz unutrasnjosti Mjeseca.

Objasnenje? Ovo se smatra anomalijama, odstupanjem od "normalnog". Pretpostavimo da je Mjesec supalj i da ima neku vrst atmosfere unutar, koja povremeno "curi" kroz otvore i tunele prema vani, površini... da bi se vratila natrag silom gravitacije.

MARS

Fenomen "polarnih kapa" na Marsu nije nepoznat siroj javnosti. Posljednja izgubljena letjelica ("Mars Polar Lender") imala je zadatak da istraži dostupnost vode na polovima.

ZEMLJA

1. Stali smo kod seizmologije. Zamislimo zemljotres; od epicentra se sire valovi koji se mogu detektirati. Da budemo precizniji: sire se kroz tvrdnu masu, zemljinu koru. Zemljotres u Houston-u se ne može detektirati na drugoj strani globusa - negdje oko Indonezije. Razlog? U centru Zemlje nema kore, čvrste mase. I, nauci kazu, centar Zemlje je tecan, a kroz tecnost se ova vrst valova ne kreće. Pristalice teorije "Shear waves" tvrde nešto drugo: razlog je to što je centar Zemlje supalj - ispunjen zrakom i prostorom. A kroz njih se ovi valovi ne mogu kretati.

2. Slično je i sa "Pulse waves" teorijom. Zvučni valovi se ne sire kroz prostor i zrak, ali se savijaju (kreću) oko Zemljine kore (koja je nalik školjki). I izlaze, znatno oslabljeni, na drugu stranu. Njihova se putanja savija iduci od površine ka unutrašnjosti. U jednom momentu, kada naidju na suplju unutrašnjost Zemlje, između 103 i 143 stupnja, ne može se detektirati njihovo prisustvo. Oni valovi koji dosegnu izvan 143 stupnja reflektiraju se od površine. Ali su slabiji, jer su morali putovati dvostruko brže zaobilazeći centralnu supljinu.

3. Nadalje, naučna je tvrdnja da je veći pritisak što se ide ka centru Zemlje. I zbog njega centar mora biti tecan i time se opravdavaju efekti gornje dvije teorije.

Ipak, prisjetimo se naših časova fizike. Učili su nas da je centar gravitacije negdje u središtu Zemlje. I pritisak se smanjuje sa dubinom kako se centar približava. Sve stvari postaju bestezinske zbog ubrzanja gravitacije u svim pravcima prema masi.

Ima li onda tecne usijane lave u centru planete ako nema pritiska da je izazove?

4. Vjerovatno glavni dokaz da je naša Planeta solidna, čvrsta masa je njena kalkilirana gustoca. Ona je izvedena iz Njutnove gravitacione formule koji se koristio Kavendisovom gravitacionom konstantom. Ona daje Zemlji prosjecnu gustocu od 5,5 gm/cc. Stijene na površini Zemlje su gustoće 2,7 gm/cc u prosjeku. Znači da bi se, iduci ka unutrašnjosti, moralo nailaziti na sve gušći materijal. U prosjeku, gustoće željeza ili 8,3 gm/cc. Matematički prosjek ($2,7 + 8,3 = 10,5$ podijeljeno sa 2 = 5,5).

U e-mail-u našoj grupi (26.01.1999.) Vern Atkinson-a citam slijedeće:

"... Kavendis je napravio pogresku u kalkuliranju svoje konstante jer tokom svog eksperimenta nije uzeo u obzir dva seta sile zakrivljene težine. I, umjesto da rezultate raspodijeli na dva seta, on ju je dodijelio samo jednom i krivo odredio gravitacionu konstantu. Korigirana gravitaciona konstanta tako dobiva vrijednost od 1,38 umjesto 5,5."

Dalje mogu i ja računati. Ako je gustoca Zemlje na površini 2.7 onda se prema unutrašnjosti smanjuje. Posto je gustoca vode 1,00, slijedi zakljucak da je vecim dijelom unutrašnjost Zemlje - suplja! Jer bi tekucina i stijene na površini bile znatno iznad ocekivanog 1,38.

5. I, poslednji za danas, prilog zasto bi Zemlja trebala biti suplja. Kod velikih zemljotresa ustanovljeno je da Ona odzvanja kao zvono sa periodom od 54 minute. To bi mogao biti i finalni dokaz da je Ona i suplja kao zvono.

U sporadicnim, misticnim znanjima Tibeta koji ponekad dopiru do nasih usiju, posebno je mjesti teorije Shamballa. Ukratko, ona kaže:

" Gaja je velikodusna i dobroćudna majka koja štiti svako od svojih stvorenja. Gaja je istovremeno i živo biće i ćelija makrokozmičkog organizma koje učestvuje u evoluciji, a koje mi nazivamo Bogom.

Duboko ispod 800 milja zemljine kore, u središtu u kojem leži centar gravitacije, otvara se unutrašnja supljina. Ona je osvijetljena sa solarno-kinetičkom energetsom masom koja je 600 milja široka i emitira radijaciju. U susretu sa unutrašnjom atmosferom ona postaje svjetlost, toplota i život.

Supljina je radijusa 5.800 milja i osvijetljena je konstantnom, blagom, zlatnom svjetlošću koja kreira tropsku klimu koja omogućava raskos prirode.

Gajini magnetni polovi se otvaraju u cikličnim udusajima od 24 sata svakih šest mjeseci. Otvori dosežu 1.400 milja i predstavljaju dvije od devet cakri (vitalnih centara) koje Gaja ima. Osnovna cakra je u planetarnom centru, unutar solarnog energetskog nukleusa koji iluminira Unutrašnjost. Ovdje počiva Gajina kosmička moc. Sva sile materije, energije i dimenzije vremena/prostora ovdje imaju izvor.

Preostalih šest cakri su smjestene na ekvatorijalnim crtama 60 stupnjeva jedna od druge. Svaka od njih označava različit aspekt Gajine egzistencije.

Unutar zemlje živi veliki broj bića različitih kultura i tradicija. Oni se razlikuju i po različitim nivoima životne frekvencije, koja opet zavisi od dostignutog evolutivnog stupnja.

Pojedine rase okupiraju gigantske pećine i podzemne prostore u Unutrašnjosti, komunicirajući jedni sa drugima preko tunela. Ovdje se mogu naći neki čuveni gradovi naseljeni bićima sa površine koji su emigrirali u drevna vremena. Oni žive na mnogo višem nivou u poredjenju sa ljudskom rasom, u perfektnoj simbiozi sa planetom i životnim realitetom.

U podzemnim prostorima se nalaze i tajne baze vanzemaljskih grupa. Neke od njih su u kontaktu sa okultnim silama na površini zemlje, dok su druge u vezi sa Agartinim operativnim sistemom.

Eterični grad Shamballa je najviši izraz ove unutrašnje civilizacije koji vibrira na solarnim frekvencijama. Tu se kreativna ideja i astralni program za Gajinu evoluciju razvija. Tu prebivaju i najstarija bića, na najvišim frekvencijama, koji posjeduju Sunčevu Gnostičku Svijest. Oni su prvi stanovnici Gaje i stvaraoci ljudske rase. Prethodno su došli sa Sirijusa, a još prije sa Oriona odakle potječe njihova dinastija..."

Fenomen "sjevernih svjetala", odnosno aurore borealis, se smatra anomalijom. Naučna objašnjenja o sudaru sunčevih čestica sa Zemaljskim plinovima je labava. Hipoteza o supljivoj planetarnoj lopti baca drugacije svjetlo na ovaj problem.

Atlantida

9.4.2000.

Platon je bio Sokratov učenik sve dok se Atenjani nisu surovo obracunali sa Sokratom 399 godine p.n.e. Nakon toga, Platon puno putuje, uključujući i put u Egipat. Kada se ponovo skrasio u Ateni, osnovao je Akademiju, skolu nauke i filozofije, preteču današnjih univerziteta. Njegov najpoznatiji učenik je bio Aristotel.

Zahvaljujući brizljivoj čuvanju dokumenata, mnoštvo Platonovih radova je sačuvano. Bilo u formi pisama ili dijaloga. Danas ćemo pomenuti dva: "Timeaus" i "Critias". Njihov značaj je izuzetan; to su jedini znani originalni radovi koji pominju otok iz naslova današnjeg priloga: Atlantidu.

"Timijus" i "Kritijas" predstavljaju dijaloge vodjene između Sokrata, Hermokrata, Timijusa i Kritijasa. Kao prilog ranijem razgovoru o idealnom društvu, Timijus i Kritijas su ispričali Sokratu priču koja "nije fikcija nego istinita priča". Priča je o konfliktu između drevnih Atenjana i Atlantidjana preko 9,000 godina prije Platonovog vremena (12,000 godina distance od nas). Priča o Atlantidi je prenesena Solonu od strane egipatskih sveštenika. Solon je ispričao Dripidu koji je bio pra-pra-djeda Kritijas. On je, pak, priču čuo od svog djeda, čije je ime također bilo Kritijas.

"Sokrat: ...Vrlo dobro. A koja bi to bila čuvena drevna priča koja nije samo legenda, nego stvarna činjenica?"

Kritijas: ... U egipatskoj delti, u grad Sais, stigao je Solon kojeg su dočekali sa velikim počastima... Razgovarao je sa sveštenicima koji su bili čuvari drevnog znanja...Tamo je otkrio stvari koje nijedan Helen prije njega nije znao o starim vremenima..."

(Iz Platonovog doba podjimo još unatrag, u drevni Egipat.)

"Solon: ... Zelio bih vam govoriti o najstarijim vremenima kako ih mi znamo; o Foronijusu, "prvom čovjeku", o potopu, o genealogiji mojih praotaca..."

Egipatski sveštenik: O Solonu, Solonu, vi Heleni niste ništa drugo do djeca, i nema starca među vama.

Solon: Kako misliš?

Egipatski sveštenik: Mislim da ste u misli još uvijek zeleni, mladi. Nema drevnih iskustava koja ste sačuvali ili naslijedili. I reci mi zašto. Dosada je bilo, i biće ih još, mnogo katastrofa koje bi zbrisale citavu civilizaciju. Vi se sjećate samo jednog potopa. A bilo ih je mnogo. Nadalje, vi ne znate da je na vašim zemljama živjela najnaprednija civilizacija koja se ikada pojavila na Planeti. Vi ste, i vaš citav Grad, daleki potomci nekolicine prezivjelih..."

Arhaična priča kreće na petnaest stranica teksta i vodi nas na otok Atlantidu. Ukratko, ovo je Solon saznao prije skoro tri hiljade godina.

Do prije 12,000 godina postojao je veliki otok u Atlantskom okeanu naseljen sa naprednom i moćnom civilizacijom. Bili su bogati zahvaljujući prirodnim izvorima. Otok je bio svjetsko središte trgovine i proizvodnje. Grad Atlantis bio je smješten na obodu otoka. Grad je bio opasan sa nekoliko koncentričnih krugova ispunjenih vodom. Time je bila omogućena plovidba do njegovog centra (9 km). Izvan samog centra, u drugom krugu, je bila gusto naseljena oblast gdje je živjela većina stanovništva. Izvan grada ležala je plodna zemlja (530 km dugačka i 190 km široka). Navodnjavanje je vršeno putem mreže kanala koji su skupljali vodu iz planinskih izvora i rijeka. Dvije zetve godišnje su bile moguće. Otok je obilovao florom i faunom, uključujući slonove koji su slobodno tumarali.

U sredistu otoka bio je izgradjen hram u cast Posejdona, boga mora. Ispred hrama je bila gigantska zlatna statua Posejdona kako jase u kociji koju vuku konji sa krilima. U ovom hramu su vladari Atlantide diskutirali zakone i donosili presude.

Generacijama su Atlantidjani zivjeli jednostavnim zivotom. Ali, polako su poceli da se mijenjaju. Moc i oholost su poceli da ih korumpiraju... Uskoro, u jednom nasilnom naletu, bili su kaznjeni. Otok Atlantida, njegovi ljudi i memorije, progutalo je more...

Slijedi prica zasnovana na tekstovima autora koji se cesto javljaju napisima o duhovnom zivotu Atlantidjana: Mark Hammons i Geoffrey Keyte, ciji se, opet, tekstovi nerijetko pozivaju na najjuvenijeg americkog proroka Edgar Cayce-a, koji je iza sebe ostavio more knjiga sa svjedocanstvima reinkarniranih dusa sa Atlantide.

Atlantida je fizicki locirana izmedju Sargaskog mora, platoa Bimini na jugu i Azorskog otocja na krajnjem istocnom kraju. Mnogo ostataka drevne civilizacije zagadjuje more unutar ovog trokuta. Sto se tice njihovih stanovnika, treba se odreci ideje da su oni bili ljudi ili nasi pretci. Nisu.

Atlantidjani su bili umjetno kreirane adaptacije zemaljskih hominida sa cetverodimenzionalnom svijescu. Oni su, takorekuc, bili uvezeni u nasu fizikalnu dimenziju. Svijest Atlantidjana je evoluirala od mnogo manje materijala nego nasa; od eterickog tijela, koje je bilo forma 4-dimenzionalne svijesti u 3-dimenzionalni fizikalni svijet.

Oni su zivjeli stoljecima, neki od njih milenijumima. To je bilo prirodno za njih. Sto su se vise vezali za fizicki svijet, zivotni vijek se smanjivao. (Prisjetimo se prica iz biblijskog Starog Zavjeta.)

Otkrili su da fizicko tijelo moze biti obnovljeno. Proces je bio energetski intenzivan u obje dimenzije: 4-D gdje su izazivali promjene u vremenu/prostoru i u 3-D, gdje su razvlacili granice izdrzljivosti fizickog organizma.

Napokon, zeleci ostvariti besmrtnost fizickog tijela, dosli su do rjesenja: putem kristalne energije da pokrecu biomorfnu tehnologiju koja ce intenzivirati vezu izmedju cetverodimenzionalne svijesti i trodimenzionalnog svijeta.

Ova tehnologija dovela je do poremeccaja "pridodnog" bilansa izmedju 4-D i 3-D.

"Lude, prirodu ne mozete prevariti", kazu pouke iz knjizevnih djela. Nastupio je prerani kraj.

"Hocete da pronadjete Atlantidu? Pitajte Americku Mornaricu sta su pokazali njihovi podmornicki uredjaji za podvodno snimanje. I pripremite se da cujete rijec "anomalija" isuvise cesto. Naravno, ovo su samo fantazije za mnoge. Ali za druge, ovo je istina, ako se samo usude da ovo istraze."

(citac iz: www.spiritweb.org/Spirit/atlantis-remains.html)

Cilj da se pronadju ostaci Atlantide nije samo u pronalazenju starih objekata. Njih je zapravo dosta, vecina jos uvijek neotkopana. Stvarna zelja je da se dodje do legendarne tehnologije Atlantidjana.

Medju otkricima je, na primjer, perfektna vremenska kontrola. Kad su vec ostvarili zeljene efekte za zasadjene kulture, zeljeli su nesto novo, ne toliko "dosadno". U pojedinim dijelovima otoka (nacionalnim parkovima, na primjer) izazivali su oluje. Sto nije tesko shvatiti kad se zna da su oni na površinu Zemlje dosli zbog materijalnog stimulansa.

Takodje, izazivali su geoloske promjene radi eksperimentalnog iskustva. Vulkanske fontane, pare i mineralni izvori za umjetnicke rezultate.

Stvarna dostignuca njihove tehnologije su mnogo slozenija. Jedan od takvih uredjaja je bio "Kapija vjerovatnoce" koji je koristio dimenziju prostora/vremena kao energetski izvor. Ovaj uređaj ih je nosio u mnoge dimenzije medju kojima je 3-D fizicka Zemlja bila samo jedna od njih.

(Autori su pisali ove priloge prije pojave trenutno popularnih serija "Stargate" i "Sliders". Njihovom kombinacijom dobija se pomenuti uređaj Atlantidjana.)

"Ljudi se pitaju, ako je to sve istina, zasto u muzejima nema nista sa Atlantide? Ocito je da oni ne znaju kako muzeji rade. Ono sto je izloženo kao eksponat odgovara vladajucoj strukturi koja određuje kako ce historija izgledati. U stvarnosti, muzejska skladista kriju mnostvo potencijalnih eksponata za svjetove koji se ne nalaze u historijskim knjigama."

(citat sa istog sajta)

Americka vojska se ozbiljno zainteresirala za Atlantidu tokom 1940-ih kada su nasli interesantan uređaj u pustinji u Novom Meksiku. Povezivanjem sa Teslinim tumačenjima zakljucili su da je rijec o nekoj vrsti motora. Koji moze stvari i ljude uciniti "nevidljivima"! Tacnije, koji ih moze odvesti u drugi prostor i drugo vrijeme.

Eksperimenti koji su slijedili tokom narednih decenija doveli su do niza svjedocanstava.

U pocetku, "povratnici" su bili etiketirani kao "lazovi" ili "ludjaci". Odvedeni na izolirane farme bez mogucnosti kontakta sa okolinom. Vremenom, iskustva su pocela pokazivati trend, slicice koje su objasnjavale mozaik. Atlantida ne samo da nije bila mit, nego je bilo vise nego jedna Atlantida! Ono o cemu je govorio Platon je imalo historijsku podlogu, ali u stvarnosti je bilo i vise od toga.

U stvari, mnostvo grckih prica jesu istinite u sustini, ali su samo blijedi odsjaj ranijih dogadjanja.

Dosadasnja prica je drugacija i modernija nego one koje se sreću u knjigama u Atlantidi. Ovo je bilo kazivanje "...o Atlantidjanima kao rasi ne-fizickih bica. Koja su se mogla projicirati u materijalni svijet. Van-zemaljci koji su se ubacili u fizicka tijela i postali njihovi ovisnici. Pristalice ovozemaljskih uzivanja, kretanja iz jednog tijela u drugo.

Kreatori "zivucih kristala". Koji su njihovoj svijesti bili vazni kao tranzistori i cipovi nasoj. A ove tehnologije su bile u punom cvatu jos prije 35.000 godina.

I to je ono sto smo mi naslijedili kao kolektivne arhetipove svijesti kada smo, kao njihovi robovi, napokon oslobođeni."

Drevni Rimljani su prije 2.500 godina kopirali još stariji grčki kip Posejdona sa trozupcem. Prema legendi, Posejdon je bio prvi vladar Atlantide po kome je najveći otok arhipelaga u centru Atlantika dobio ime (Posejdonija). Trozubac je simbol tri najveća otoka Atlantide.

Bermudska enigma

10.04.00

Doktor Ray Brown, nutricionist iz grada Mesa, Arizona provodio je odmor sa prijateljima u blizini otocja Bari na Bahamima. Godina je 1970.

Ronjenje im je bio hobi i jednog dana su se zaputili u podvodno istraživanje oblasti oznate kao "Jezik Oceana". Brown se trenutacno odvojio od prijatelja i nabasao je na piramidalnu siluetu na dnu. Ispitujući strukturu zapazio je pravilne kamene oblike sa pojedinačnim blokovima koji su perfektno pristajali jedan uz drugi. Ubrzo je otkrio ulaz i odlucio da istražuje dalje. Prolazeci kroz uski prolaz dosao je do male sobe sa plafonom u obliku piramide. Bio je zapanjen kada je otkrio da u prostoriji nema algi ili korala. Soba je bila netaknuta i čista.

I mada nije imao lampu sa sobom, Brown je mogao sve vidjeti oko sebe. I bez direktne svjetlosti soba je bila osvijetljena. Onda mu je pažnju privukao metalni kružni predmet, desetak centimetara promjera, koji je visio sa stropa prema centru sobe. Na kraju je bio crveni kamen. Direktno ispod cijevi i kamena bio je kameni stol na cijoj su površini bili vjerni bronzani otisci ljudskih dlanova. Ugnijezdena među njima stajala je kristalna kugla.

Brown je pokušao pomaknuti cijev i kamen, ali bezuspješno. Vratio se kristalnoj kugli. Bio je iznenađen kako ju je lako odvojio od bronzanih dlanova. Odlazeci sa kristalom, osjetio je nevidljivo prisustvo i čuo glas koji mu je govorio da se više nikada ne vrati!

S pravom se bojeci da bi njegov neočekivani ulov mogao biti konfiskovan od strane američke vlade, dr. Brown nije otkrio postojanje čudne kristalne kugle sve do 1975. godine. Tada ju je, po prvi put, izložio na seminaru psihijataru u Phoenix-u.

Otada, kristalna kugla je dozivjela samo nekoliko javnih promocija. Ali, u svakoj prilici, ljudi su osjećali vrlo čudne fenomene u njejoj blizini.

Duboko unutar kristalne forme, mogu se razaznati tri piramidalna oblika, jedan ispred drugog, manji od manjeg. Neki ljudi, koji su se nalazili u dubokom meditativnom stanju svijesti, bili su u mogućnosti da prepoznaju i četvrtu piramidu, u pozadini prve tri.

Elizabeth Bacon, medij iz New York-a, tvrdila je da je prilikom jedne od svojih meditacija, saznala da je kristalna lopta nekad pripadala Thoth-u, egipatskom "bogu". On je, opet, bio zadužen da pohrani tajno znanje u Gizi, u blizini tri velike piramide. Da li pozicije ova tri piramidalna oblika u kristalnoj kugli otkrivaju ključ za pronalazak četvrte, još neotkrivene, podzemne piramide u kojoj se nalazi "Riznica Znanja"?

Isto tako, gledajući na kuglu iz drugog kuta, interne slike se gube u hiljadama linija. Brown tvrdi da to dokazuje elektro prirodu kristalne kugle, neku vrst mikroskopskih električnih kola.

Pod posebnim uslovima, dosta ljudi tvrdi da može primjetiti veliko ljudsko oko koje gleda iz unutrašnjosti lopte. Čak su ga i fotografisali.

Niz drugih misterioznih pojava je zabilježeno u blizini ovog izvora. Ljudi su osjećali hladan povjetarac u blizini kugle, zatim fantomska svjetla, čuli glasove ili osjetili čudne vibracije po tijelu. Kada se igla kompasa primakne kristalu, okreće se u suprotnom smjeru od očekivanog. Metali postaju privremeno magnetizirani u bliskom kontaktu sa kuglom. Čak su zabilježeni slučajevi izliječenja prilikom dodira kugle.

E sada dolazimo do spekulacija na temu porijekla kugle i njene uloge u podmorju Bahamske piramide.

U decembru 1933. Edgar Cayce je dao svoja dva iskaza u vezi događanja na Atlantidi.

Prvi, o formi atomske i radioaktivne snage:

"...Kroz istu formu vatre, tijela individua su regenerirane putem aplikacije zraka iz "kamena"..."

(Prisjetimo se Brown-ovog opisa bronzanih dlanova)

I, drugi:

"A što se tiče opisa "kamena", dugacko cilindrično staklo islo je sa plafona prema kamenu sa kuglom, formirajući silu između... Na tri su lokacije ostaci... u potonuloj porciji Atlantide, gdje će se ostaci hrama tek otkriti u budućnosti ispod naslaga mora, u blizini Biminija, kod obale Floride. Drugi je hram u Egiptu... a treći na Jukatanu..."

Kontinent Atlantida nalazio se između Meksičkog Zaljeva i Mediterana. Dokazi o izgubljenoj civilizaciji se mogu naći na Pirinejima, Maroku, Britanskom Hondurasu, Jukatanu i Americi."

Kada je Atlantida stradala, potunula je na samo dno oceana. S njom su i hramovi završili manje-više ruinirani. Čuveni "vatreni-kristali", koji su nekad davali ogromnu energiju i silu Atlantidi našli su se pod vodom. Mnogi od njih još uvijek emitirajući jake energetske snopove prema Univerzumu.

Prema nekim tvrdnjama, svaki vatreni-kristal je bio visok 7 metara i širok tri. Na Atlantidi su oni bili podizani u serijama po tri. Na taj način kreirali su vortekse, astronomske energetske snage.

S vremena na vrijeme, ove energetske silnice emitirane od strane ostecenih vatrenih-kristala sa Atlantide postaju toliko jake da bilo koji avion ili brod koji se nadje u polju njihovog djelovanja, nestaje. Dezintegriše se i pretvara u čistu energiju!

I tako dolazimo do objašnjenja za misteriozne nestanke u bermudskom trokutu u posljednjih nekoliko hiljada godina.

Nije nam nepoznata ona teorija da avioni i brodovi zapravo upadaju u neku vrst crne rupe ili vremenskog vira.

Umjesto te teorije, prema danšnjem tumačenju članovi posada ovih brodova su jednostavno bivali fizički dezintegrirani i vraćeni u stanje čistog duha.

U nekoliko rijetkih slucajeva, pak, brodovi, koji su proglašeni nestalim, su se nakon nekog vremena vratili. Ljudi su uglavnom bulaznili, proglašeni ludim. Ovo se desilo jer energetska sila sa Atlantskih vatrenih-kristala nije bila dovoljno jaka da izazove efekat totalne dezintegracije. Umjesto toga, nastala je mentalna dezorijentacija.

Ako je vjerovati pricama o izgubljenoj civilizaciji, jos se nije otkrio najznacajni simbol moci Atlantide. Rijec je o kristalu "Cuvaru vremena". On ne projicira svoju energiju, jer je trenutno hermeticki zatvoren (i neotkriven negdje u morskim dubinama).

Vjerovatno cekajuci da dodje opet njegovo vrijeme i preuzme svoju vaznu ulogu u svjetskim događanjima na površini.

Thoth-ovi tableti

23.04.2000.

Slijedi neobicna prica pronadjena u knjizi "The Emerald Tablets of Thoth The Atlantean". Historija smaragdnh tableta cije se autorstvo pripisuje Thoth-u, vrhovnom svesteniku-kralju Atlantide.

Tableti su stari 38.000 godina. Thoth je, nakon potonuca Atlantide, osnovao koloniju u Egiptu. Izgradio je Veliku Piramidu u Gizi (koja se pogresno pripisuje Keopsu). U njoj je ostavio zapisanu drevnu mudrost i tajne Atlantide.

Preko 16.000 godina vladao je antickom rasom Egipta, od 50.000 g.p.n.e. do 36.000 g.p.n.e. U to doba, barbarska rasa koja je tu zivjela, podignuta je na visoki nivo civilizacije uz Thotha i njegove sljedbenike. Prema zemaljskim standardima, Thoth je bio besmrtn. Tacnije, napustao je fizicko tijelo po svojoj volji. Njegova mudrost i znanje, ucinili su ga vladarem vise kolonija Atlantide, ukljucujuci i one u Juznoj i Centralnoj Americi.

Kada je doslo vrijeme da napusti Egipat, izgradio je Veliku Piramidu tacno iznad ulaza u Hol Mudrosti ("Great Halls of Amenti"). Postavio je strazu da cuva skriveno znanje. U kasnijim vremenima, potomci strazara su postali svestenici i oni su Thotha definirali kao Boga Mudrosti. Oni su ga, navodno, pratili nakon svoje fizicke smrti. U legendama, Hol Mudrosti je postao podzemni svijet, svijet bogova, u koji duša odlazi nakon fizicke smrti. I gdje joj se sudi.

U kasnijim vremenima, Thoth-ov ego se inkarnirao tri puta. Poslednji put bio je u bicu poznatom kao Hermes. Tada je ostavio pisane dokumente koji su modernim okultistima znani kao Smaragdni Tableti, koji su pojednostavljena verzija drevne mudrosti.

Ono o cemu danas pisemo su izvodi iz deset takvih tableta ostavljenih u Velikoj Piramidi.

Interesantan je bio njihov put dok nisu ugledali svijetlo dana nakon sto su bili skriveni hiljadama godina.

Prije 2.300 godina, drevni Egipat je prolazio kroz teska vremena. Mnoge delegacije svestenika su slane u razlicite dijelove svijeta. Medju njima su bili i cuvari znanja iz Velike Piramide koji su nosili sa sobom smaragdne tablete kao talismane. Uz njihovu pomoc mogli su dokazati superiornost u odnosu na druge, inferiornije rase. Legenda kaze da su nosioci tableta imali autoritet direktno od Thoth-a.

Odredjena grupa svestenika otisla je u Juznu Ameriku i tamo pronasla naprednu rasu, Maje. Oni su se sjecali drevnog znanja. Egipatski svestenici su ostali zivjeti s njima. Kasnije, u desetom stoljecu, Maje su kolonizirale Yukatan. Smaragdni tablet-i su smjesteni ispod oltara jednog od velikih hramova posvecenih Bogu Suncu. Nakon pohoda konkvistadora (ili, jos tacnije, prije njih) gradovi su napusteni i (duhovna) blaga hramova zaboravljena.

Svestenstvo Velike Piramide je, kroz Veliku Bijelu Lozu, zatrazilo od jednog od svojih clanova da tablete vrati natrag. To je i ucinjeno 1925. Prije nego sto ih je vratio, bilo mu je dozvoljeno da napravi prijevod i zadrzi njegovu kopiju.

Sedamdesetak godina kasnije, t.j. danas, dobijena je dozvola da se dijelovi objave.

Rijec o materijalnom aspektu. Dvanaest smaragdno zelenih tableta su formirani kroz proces alkemijskih transmutacija. Celijska i atomska struktura su fiksne, bez mogucnosti promjene. (Na ovaj

nacin oni negiraju materijalne zakone jonizacije.) Na njima su ugravirani karakteri na drevnom jeziku Atlantidjana koji odgovaraju frekvenciji misaonih valova.

Karakteristi oslobadjaju-formiraju mentalne vibracije/slike u umu citaoca!

I, kao sto Doreal, predstavnik Bratstva, u uvodu knjige kaze: "Citaj. Vjeruj ili ne, ali citaj. Vibracije koje tamo pronadjes ce probuditi odgovor u tvojoj dusi."

UVOD

(Doreal): "Covjekova zelja za razumijevanjem zakona koji reguliraju njegov zivot je beskrajna... U tisini materijalnih cula lezi kljuc otkrivanja mudrosti. Onaj koji govori, ne zna. Onaj koji zna, ne govori. Najvise znanje ne moze se prenijeti, jer ono egzistira kao entitet koji prevazilazi materijalne rijeci i simbole..."

Sve stvari u svim kosmosima se krecu u skladu sa zakonom... a zakon koji regulira kretanje planeta je stalan kao i zakon koji regulira materijalni izraz covjekov.

Jedan od najznacajnijih kosmickih zakona je onaj koji je odgovoran za stvaranje covjekovo kao materijalnog bica. Skole svih vremena i civilizacija nastojale su odgonetnuti zakon koji povezuje covjeka kao materijalno i duhovno bice. Veza koja ih spaja je covjek intelektualac buduci da um sadrzi materijalne i ne-materijalne kvalitete.

Put ka svjetlosti, zivotu i ljubavi samo pocinje na materijalnom nivou.

Duhovnim se, pak, nastavlja kretati ka najuzvisenijem cilju - stapanjem sa univerzalnom svijescu."

SMARAGDNI TABLET 1: Historija Thoth-a, Atlantidjanina

"I, Thoth, the Atlantean, master of mysteries, keeper of records, mighty king, magician, living from generation to generation,...koji upravo prelazim u Hol Mudrosti, odredjujem upute za one koji ce doci poslije mene, upute zasnovane na drevnoj mudrosti velike Atlantide.

U mocnom gradu Keor-u, na otoku Undal, u dalekoj proslosti, zapoceo sam svoju inkarnaciju. Ne onako kako danasnji inferiorni ljudi zamisljaju zivot i smrt na Atlantidi. Rijec je bila o zivotu od eona do eona u kome smo obnavljali svoj zivot u Holu Mudrosti, u kome rijeka zivota vjечно plovi unaprijed."

(Nadalje, Thoth govori o svom djetinjstvu, ocu-ucitelju, stjecanju znanja, velikim potopima na Zemlji, Hramu Svjetlosti na planini Undal, njegovom putu sa svojim sjedbenicima sa Atlantide u zemlju Khem - Egipat. Oni su ga docekali neprijateljski, ali je Thoth demonstrirao svoje superiorne tehnoloske moci i postao gospodarem egipatskih domorodaca.)

"Dugo smo vremena zivjeli u zemlji Khem... Raslo je znanje djece Khem-a koji su osvajali susjedne zemlje i narode... Podigao sam visoki prolaz iznad Hola Mudrosti. Samo nekolicina se okurazila da sidje dole i prodje portal Hola.

Iznad Hola sam podigao mocnu piramidu koristeći moci koje nadvladavaju zemljinu silu (gravitacije). Duboko u njoj izgradio sam komoru; odatle kreće kružni prolaz koji ide gotovo do vrha. Tu sam postavio kristal, koji šalje zrake u prostor/vrijeme dimenziju i koncentrira se prema Holu Mudrosti.

Ostale prostorije koje sam izgradio naizgled su prazne. Ipak, skriven u njima je kljuc za Hol Mudrosti. Onaj, koji ima hrabrosti da se uputi kroz tamne realma, prvo ce biti ociscen dugotrajnim postom. Lezace u kamenom sarkofagu. Tek tada cu mu otkriti velike misterije. Pokazacu mu put kojim ce me slijediti."

SMARAGDNI TABLET 2: Hol Mudrosti

"Duboko u srcu Zemlje lezi Hol Mudrosti... Djeca Svijetla su pratila sta se dogadja na površini... Trideset i dvoje... koji su se pojavili medju ljudima... nastojeći da ih oslobode vezanosti za tamu. U ciklusima, od eona do eona, Veliki Ucitelji su prisutni a da za to ljudi ne znaju. U Holu Zivota njihova tijela spavaju dok njihove duše slobodno prolaze kroz ljudska tijela..."

Thoth zatim opisuje svoje put i susret sa Velikim Uciteljima. Trazio je i dobio besmrtnost sa ulogom da siri duhovno znanje medju ljudima.

Thoth: "O, great master, let me be a teacher of men..."
Voice: "...So be it decreed. Master are ye of your destiny".

SMARAGDNI TABLET 3: Ključ mudrosti

Thoth predaje svoje znanje i mudrost ljudima. "Mudrost je moc, moc je mudrost, jedno s drugim kompletiraju cjelinu."

"U Holu Mudrosti je sedam Velikih Ucitelja", govori Thoth, "od kojih sam primio znanje". Njihova imena su:

- "Tri" koji drži znanje magije, kreator Hala Mrtvih.
- "Četiri" je onaj koji gubi/predaje moc, od "života" ka ljudima. Svijetlo je njegovo tijelo. Oslobadja duše ljudi.
- "Pet" je ucitelj koji kontrolira rijeci, komunikaciju medju ljudima.
- "Šest" je gospodar svijetla.
- "Sedam" je gospodar prostora i onaj koji drži ključeve vremena.
- "Osam" je onaj koji kontrolira progres covjecnstva.
- "Devet" je otac, onaj koji stvara i mijenja forme.

SMARAGDNI TABLET 4: Prostor je rođen

Thoth opisuje svoje djetinje snove kada je, lezeći pod zvijezdama, postavljao pitanja o misterijama koje krije kosmos. Napokon, njegova duša je, u naporu ka traženju novog znanja, pukla vezu sa materijalnim tijelom. I otisla visoko medju zvijezde. Godinu za godinom, oslobodjena limita tijela, prolazila je prostorom i posjecivala planete i nove svjetove. Svaki od njih je nastojao da se uzdigne ka visinama; neki su u tome uspjevali, neki su tonuli u mracne dubine.

"Poslušaj me, covjece. I ti isto mozes živjeti i biti oslobodjen. Vi niste Zemljani, vi ste djeca beskrajne kosmicke svjetlosti..."

Kosmos je odredjen zakonima. Slijedi ih i bices dio Cjeline... Duboko u sutnji i miru, moras se osloboditi zelja. Okupiran tisinom, oslobodices se zelje za upotrebom rijeci. Potom ces se osloboditi zelje za hranom, koja ti veze dušu. Zatvori oci i centriraj svoju dušu ka svijesti, oslobodi se okova mraka. Zamisli mjesto, sliku gdje bi zelio biti. Vibriraj napred-nazad. Sve dok ti duša ne bude slobodna... A nakon toga, mrak je za tebe prošlost."

SMARAGDNI TABLET 5: Stanovnik Unal-a

U petom tabletu, Thoth govori o nastanku Atlantide. Njen kreator nije bio zemaljskog porijekla, mada je zivio u tijelu zemaljskom. Ucitelj i prvi stanovnik Unal-a (Atlantide) podijelio je kraljevstvo na deset oblasti. Dao ih je na upravljanje ljudima. U centru je izgradio sredisnji hram. Izabrao je trojicu koji su bili njegova veza sa Atlantidom i koji su nosili njegove upute oblasnim namjesnicima.

U trenucima potonuca Atlantide, ucitelj je pozvao Thoth-a i obratio mu se:

Ucitelj: "Ponesi svo svoje znanje, mudrost, rukopise i magiju. Sacuvaj ih dok vremenom svijetlo ponovo ne prevlada kod ljudi. Neka bude skriveno medju njima, ali ipak dostupno prosvjetljenima."

I Thoth nastavlja.

"Skupio sam sinove Atlantide. U svemirski brod sam unio svo svoje znanje, dokumente i magiju potonule Atlantide... Odletjeli smo prema zemlji djece Khem-a. Tamo sam, zahvaljujuci svojoj moci, vladao njima. I uzdigao ih do Svjetlosti."

"Znaj, covjece, da te daleko u buducnosti ceka invazija iz dalekih (svemirskih) dubina. Tada se probudi, jer mudrost ces imati."

Duboko lezi moja tajna. Trazi je i naci ces je u piramidi koju sam izgradio. Jedan do drugog su zaglavni kameni. Svaki od njih je kapija koja vodi Zivotu. Slijedi kljuceve koje sam ostavio iza sebe. Trazi i prolaz ce ti se ukazivati. Trazi u piramidi, duboko u hodniku koji zavrшава u zidu. Uzmi Kljuc Sedmorice i zid ce se otvoriti... Slijedi moju mudrost."

SMARAGDNI TABLET 6: Kljuc magije

U sestom tablet-u Thoth govori o vjечноj borbi sila mraka i svijetla. Borbi staroj koliko i covjek.

Bratstvo Mraka pri tom koristi sve nacine da veze duse nevinih uz sebe. Thoth poziva da se "...lice drzi uvijek okrenuto prema Svijetlu", jer sva tuga dolazi iz tame. A svijetlo dolazi samo onome koji strijemi ka svijetlu, koji ide brementim putem ka mudrosti.

"Negdje u mraku, nacrtaj krug oko sebe, koristi ovu formulu i bices slobodan. Podigni ruke iznad sebe, zatvori oci i predstavi si svijetlo. Zazovi Duhove Svijetla kroz prostor/vrijeme koristeći ove rijeci: Ispuni moje tijelo sa Duhovima Svijetla. Dodji iz Cvijeta koja obasjava kroz tamu.

Dodji iz Holova gdje Sedmorica Ucitelja vladaju. Imenuj svih sedam: Tri, Cetiri, Pet, Sest, Sedam, Osam, Devet. Njihovim imenom pozivam ih da mi pomognu, oslobode i spasu od tame noci: Untanas, Quertas, Chietal, Goyana, Huertal, Semveta i Ardal..."

Nakon ovoga dusa ce biti oslobodjena utjecaja Bratstva Mraka.

SMARAGDNI TABLET 7: Sedam Gospodara

Thoth opisuje svoj prvi susret sa sedam gospodara/ucitelja koji prebivase u Holu Mudrosti. Nakon toga mogao je da udje u njihovu konklavu po zelji. Postavljao je pitanja i dobivao odgovore na sve sto ga je interesiralo.

Jednom prilikom Sedam mu je govorio: "Znaj da nasa imena predstavljaju broj ciklusa koje mi donosimo covjeku. Svaki od nas ima duznost da obavi i silu da kontrolira. A, pri tome, mi smo sa jednom dusom u nasem ciklusu. Jednom cemo mi, u vremenu koje jos nije vrijeme, Svi postati Jedno. Vrijeme i prostor se krecu u ciklusima. Znaj njihov zakon i bices slobodan."

Obratio mu se i Devet: "Eonima sam postojao ne znajuci za zivot i ne kusajuci smrt. A daleko u buducnosti, zivot i smrt ce opet biti Jedno. I jedno i drugo perfektно balansirajuci da nijedno nece

postojati... Za mene vrijeme ne postoji, ja sam bez oblika. Mi nemamo zivot ali imamo egzistenciju, puniju, vecu i slobodniju nego ti."

Osam:"Sve sto ti znas je samo mali djelic znanja."

I, nakon sto je milenijumima slusao i ucio, Thoth se obraca:"Ovo je moja mudrost. Covece, zivi u svjetlosti i ne okreći lice od njega. Tako i tvoja dusa zivi u realmu svjetlosti. Okreni svoje misli unutra, ne vani. Nadji svoje svjetlo-dusu u sebi. Ti si svoj gospodar. Ti si jedno sa kosmosom, plamen i dijete Svijetlosti.

SMARAGDNI TABLET 8: Kljuc misterija

Thoth:"Mudrost je skrivena u mraku. Kada je osvjetlis plamenom duse, naci ces svoju mudrost."

U osmom tablet-u Thoth govori o svom iskustvu sa "Psima-cuvarima Barijere".

Na putu iza dimenzije prostor/vrijeme, postoji barijera koja ne dopusta dusama izlazak. "Psi-cuvari" cekaju na duse koje pokusavaju da prodru u dimenziju bez prostora i vremena.

Ova dimenzija je, po Thothu, zakrivljena dimenzija. One druge su pod uglovima ili ravne.

Uglavnom, prvi Thoth-ov pokusaj i "psi" su ga prvo potjerali natrag, a onda i pratili njegovu dusu do povratka u tijelo.

SMARAGDNI TABLET 9: Kljuc slobode u prostoru

Od davnih vremena, "...mudrost je uvijek postojala. Nikad promjenjena, iako zakopana u mraku. Nikad izgubljena, iako zaboravljena od covjeka...

Misli da zivis, ali to je zivot unutar smrti. Sigurno je da, dokle god si vezan za svoje tijelo, za tebe zivot ne postoji. Samo je dusa slobodna u prostoru i ima stvarni zivot... I samo onaj koji zudi i tezi znanju ima nade da ce biti slobodan."

Jednom prilikom, u Holu Mudrosti, Thoth je upitao gospodare: "Gdje je izvor Svega?"

Devet mu je odgovorio: "Oslobodi dusu svoga tijela i podji sa mnom ka Svijetlu".

Zatim ga je Devet poveo u ponor kroz prostore neznane ljudima. Vidjeo je stvaranje Reda iz kaosa i mraka. I onda zacuo glas:"Plamen je izvor svih stvari jer ih sve sadrzi u njihovom potencijalu. Red koji je poslao Svijetlo je Rijec, a od Rijeci dolazi Zivot i cjelokupna egzistencija."

SMARAGDNI TABLET 10: Kljuc vremena

Ponovo, Thoth u Holu Mudrosti. Slusao je pjesmu ciklusa. Rijeci su otvarali put "iza" ove dimenzije. Tada je shvatio da Rijec moze da otvori dimenzije nepoznate covjeku. Na primjer, rijec "Zin-Uru", svojim zvukom nosi posebnu moc.

Jednom, u dalekoj proslosti, Thoth je upitao jednog od ucitelja, sta je vrijeme.

Ucitelj:"U pocetku bjese nistavilo: bez vremena, prostora, prazno. U to nistavilo je dosla misao, svjesna, i ispunila ga. Tada nije egzistirala materija, samo sila, pokret, vorteks vibracije od svjesne misli koja je ispunjala nistavilo."

SMARAGDNI TABLET 11: Ključ za Iznad i Ispod

Thoth opisuje u kakvom je stanju svjevremeno nasao ljude, koji su bili samo malo iznad divljih zvijeri. Govori o porijeklu svoje rase koja nije zemaljska i njihovom znanju koje je superiornije u odnosu na ljudsko.

Nadalje. (Thoth): "Znaj da se u piramidi, koju sam sagradio, nalaze ključevi koji će ti pokazati Put u Zivot. Povuci crtu od piramide do vrha. Povuci drugu, suprotnu, istog ugla i pravca. Onda kopaj i nadji sto je ostalo iza mene. Tamo ćeš naći ulaz u skriveni podzemni prolaz. On datira iz toba kada još niste bili civilizirani ljudi..."

Misterija ciklusa koji su stalno u pokretu... Oni konačni, koje možete shvatiti (jer beskonačni su izvan vašeg shvatanja), imaju devet ciklusa iznad i četrnaest ispod... Vremenom, doći će do perfekcije i biće samo jedan u beskonačnosti."

(Devet): "...Kada vi ljudi shvatite da ništa osim progresa duše nije važno, onda ćete se osloboditi svih stega i moći ćete da radite u harmoniji sa Kosmičkim Zakonom. Trebate težiti perfekciji, jer samo tako možete ostvariti svoj cilj. Iako ništa nije perfektno, to treba biti vaša želja i cilj."

SMARAGDNI TABLET 12: Zakon Uzroka i Posljedice i Ključ od Prorocanstava

(Thoth): "Znaj da je budućnost otvorena knjiga onom koji zna da je čita. Sve posljedice dolaze od uzroka koji potiču od prvog uzroka. Budućnost nije fiksna ni stabilna nego varira kako variraju posljedice od uzroka." (Ovdje je odgovor na pitanje da li se sva prorocanstva moraju ostvarivati.)

I nastavlja: "Budućnost nikada nije fiksna nego slijedi čovjekovu slobodnu volju." (Ponovo se otvara pitanje, šta je s onima koji su se kretali kroz budućnost u spiritualnom stanju. Ili koji su vidjeli i prorokovali budućnost. Odgovor: Vidjeli su moguću budućnost! Samo jedan vjerovatan scenarij.)

Dalje, Thoth u ovom dijelu govori o budućoj borbi Svijetla i Mraka i mnogim iskusejima pred ljudima. Na kraju, on vidi čovjeka kao biće Svijetla. I poziva ljude da čuvaju ulaz u Hol Mudrosti i da ne dozvole barbarima da tamo provale. Tajne su samo za one koji traže Svijetlo.

SMARAGDNI TABLET 13: Ključ Zivota i Smrti

(Thoth): "Tvoja forma je dualna. Balansirana u polaritetu u doba kada je formirana. Znaj da, kada Smrt dolazi, to je samo zato što je balans poremećen. Zato što je jedan pol izgubljen.

Kada je tijelu u perfektnom balansu, smrt te ne mora nikada dodirnuti... Tajna zivota u Holu Mudrosti je uspostavljanje balansa polova. Sve što živi ima formu. Živo je zbog Duha Zivota u njegovim polovima. Srce Zemlje je u balansu sa svim bićima koja postoje na Zemlji. Izvor Duha dolazi iz Zemljinog Srca.

Kada naučis da održavas svoj balans, znači da si u balansu sa Zemljom... Jedan sat dnevno trebaš ležati sa glavom okrenutom prema pozitivnom polu (sjeveru). I jedan sat prema negativnom (jugu). Dok si okrenut sjeveru, drži svoju svijest između glave i grudi. Kada si okrenut prema jugu, pomjeri svijest između grudi i nogu... Tijelo će ti se osvježiti i snaga ti se vratiti."

I nastavlja. Kada čovjek pozeli da izađe iz ovog zivota, bez boli i tuge.

"Lezi, glavom okrenutom prema istoku. Sklopi ruke na izvoru tvog zivota (solarni pleksus). Svoju svijest podijeli na dva dijela: jedan okrenut sjeveru, drugi jugu. Posalji ih izvan tijela. Opusti se. Slijedice srebrne iskre, spojice se sa Svjetloscu, sa Izvorom. Bice plamen, dok se zelja ponovo ne formira. I vrati u novu formu.

Znaj da ovako tijela napustaju velike duse, mijenjajuci, po zelji, zivot za zivotom...

Cuj me, covjece, napij se moje mudrosti. Nauci tajnu koja je Gospodar Vremena. Nauci i da sam budes gospodar i da se sjecas proslih zivota... Kada se tvoje vrijeme priblizi, ne boj se, nego budi gospodar Smrti. Opusti tijelo, ne opiri se. Plamen duse smjesti u svoje srce. Zatim ga premjesti u trokut, izmedju obrva. To je mjesto gdje memorija zivota ostaje. Zadrzi svoj plamen u toj poziciji za vrijeme tranzicije i, sa tvojom dusom, memorije ovog zivota ce poci sa tobom. Proslost ce biti jedno sa sadasnjoscu.

Memorije ce biti sacuvane."

SMARAGDNI TABLET 14: Dodatak

(Thoth):"Znaj da je Zemlja samo portal, kapija, cuvana od sila nepoznatih covjeku. Gospodari Mraka skrivaju ulaz. Ipak, barijere se ruse pred onima rođenim u Svjetlosti." (Prisjetimo se Monroe-vih opisa dusa koje nakon poslednje inkarnacije prosto izlete iz fizickih tijela i prolete kroz guste dusevne slojeve iznad Planete.)

U nastavku Thoth govori kako duse moraju biti ociscene od Mraka da bi prosli kroz kapiju Svijetla. I kako ce covjek buducnosti negirati misterije o kojima on govori, ali da ce oni koji iskreno trazе, uspjati pronaci skrovito znanje.

Svoje tajne ostavlja onima koji su testirani, ne-korumpirani, kako bi sile Istine pobijedile.

Daje detaljan opis prostora izmedju ovog zivota i prostora iza granica.

Unutar njih su:

- Duat, gdje stanuju sile iluzije;
- Sekhet Hetspet, kuca bogova, koju cuva Osiris i koji vraca duse ne-zasluznih ljudi.

Zatim govori o trojstvu, koje je u osnovi svega.

- Izvoru kreacije: jedan Kreator, jedna Istina, jedna tacka Slobode
- Balansu: zivot, dobro i moc
- Kvalitete Kreatora: beskonacna moc, mudrost i ljubav
- Tri stanja egzistencije: Krug Svjetlosti u kome prebiva Kreator, Krug Kaosa u kome se sva bica dizu iz mrtvih, Krug Svjesnosti, u kome sve stvari zive.

SMARAGDNI TABLET 15: Tajna tajni

(Thoth):"Skupite se, moja djeco, da cujete tajnu tajni, koja ce vam omoguciti da otkrijete covjeka-boga, i da vam dam put ka vjecnom zivotu.

Prvo o teretu tame koji vas baca u okove dok ste na Zemlji.

Tama i Svijetlo su iste prirode, razliciti samo po izgledu, ali obje dolaze iz istog Izvora. Tama je Nered. Svijetlo je Red. Tama se pretvara u svijetlo Svjetlosti. To je vasa svrha u zivotu: promijeniti tamu u svijetlo!

O misteriji prirode.

Vi ste trostruki po svojoj prirodi: u fizickom, astralnom i mentalnom tijelu.

U fizickom tijelu imate novo trojstvo: krv, koja kola kroz tijelo i omogućava srcu da radi. Magnetizam, koji se kreće kroz nervne puteve i nosi energiju celijama i tkivima. Akasa, koja prolazi kroz kanale, prefinjene i minijaturne, ali još uvijek fizicke. Sva tri oblika su u medjusobnom odnosu i odrazavaju se na zivot tijela.

Tri je i priroda Astralnog tijela, medijator izmedju gornjeg i donjeg.

Ne-fizicko, ne-spiritualno.

Tri je i priroda Uma.

Iznad i izvan covjekove trostruke prirode lezi realm spiritualnog.

1. Na Zemlji, covjek je vezan vremenom i prostorom. Okruzujuci Planetu je val vibracije koji ga nadalje veze za nju. Ipak, unutar svakog od ljudi je i Kljuc za oslobodjenje.

Kada se oslobodis tijela, uzdigni se na najvisi dio zemaljskog realma. Tamo izgovori rijec: Dor-E-Lil-La. Tada ce se dicit veo prema Svijetlu i moci ces proci barijeru prostora. Sest sati ce barijera biti podignuta.

2. I dok si vezan u svom tijelu, postoji tajna koja te moze izbaviti na slobodu.

Opusti se. Usmjeri se ka slobodi od fizickog tijela. Misli na rijec: La-Um-I-L-Gan i ponavljaj je u sebi. Sve dok se ne oslobodis tijela.

3. Ako zelis da udjes u Hol Mudrosti, mjesto gdje prebivaju vjecni:

Lezi. Opusti se. Ocisti misli i ciljeve. Zamisli Hol. Punim srcem. Stani pred uciteljima u zamisljenom (trecem) oku. Izgovori rijeci: Mekut-El-Shab-El Hale-Sur-Ben-El-Zabrut Zin-Efrim-Quar-El. Ubrzo ce tvoja dusa biti pozvana.

Ovim završavam svoje pisanje. Kljuceve predajem onima koji zaista traze moju mudrost, jer za njih, ja sam Kljuc i Put."

Završimo prigodno sa misli Albert Einstein-a.

"Najljepša stvar koju možemo iskusiti je misteriozno. To je izvor istinske umjetnosti i nauke. Onaj kome je ova emocija stranac, koji ne može pauzirati da bi se zapitao, je dobar koliko i mrtav covjek: njegove oci su zatvorene."

Peniel

29.04.2000

Na danasnji je dan rodjen Pitagora. "Kvadrat nad hipotenuzom jednak je zbiru kvadrata nad katetama", ucio nas je Domancic u osnovnoj skoli. I insistirao da taj zakon dobro zapamtimo. Nisam bas siguran da mi je taj matematicki poucak cesto koristio u zivotu. Ali ga nisam zaboravio. Isto kao i broj Pi na deset decimala (3.1415926535).

Pitagora je veci dio svojih osam decenija zivota posvetio razvoju filozofskog sistema. "U sredistu svemira je vatra", govorio je Pitagora. Slijedio ga je Aristarh sa heliocentricnom teorijom - "sunce je srediste svemira".

(Nasi skolski filozofski udzbenici nazalost ostaju samo na površini njihovih postavki. I prije nego i pokusamo uci dublje u ono o cemu govore ove anticke skole, proglase ih pogresnim, praznovjernim. Pretpostavljam da je Pitagora govoreci o "vatru" mislio na "unutrasnji plamen", dinamiku ideja koje su pokretac svega u mikro- i makro-kosmosu; Aristarh je, vjerovatno, dobro znao da je sunce izvor zivota za nasu planetu, a analogno i za sav zivi svijet u svemiru.)

Za Pitagoru su brojevi najvazniji pojam u matematici i filozofiji. Proucavanjem svemira dosao je do zakljucka da u njemu vlada red brojeva. Oni su nepromjenljivi, stalni, osnova prirode. Pitagorejci su i u ljudskim osobinama vidjeli utjecaj brojeva. Na njoj baziraju mistiku i simboliku brojeva, u kojoj kao savrsen, na pocasno mjesto, stavljaju broj 10. Prigodom akusticnih eksperimenata, Pitagora otkriva iznenadjuci sklad brojeva koji skriva svijet zvukova i harmonije.

Pitagora je bio zacetnik teorijske matematike, eksperimentalne fizike i vlastitog filozofsko-naucnog sistema prije dvije i po hiljade godina. Najpoznatiji americki prorok Edgar Cayce je prije sedamdeset godina najavio "dolazak" spiritualnog ucitelja John Peniel-a kao predvodnika vala promjena u novom milenijumu.

Danas cemo govoriti o Peniel-evom "sistemu" ili, jednostavno, poruci. Koju cemo prenijeti iz njegove knjige:"The Lost Teachings of Atlantis".

Rijec je o ne-religioznoj knjizi. Fokus je na stvarnim spiritualnim vrijednostima koje svaka ljudska individua, bez obzira na religiju, rasu ili pol, prihvata: ljubaznost, briga za drugoga, nesebicna ljubav, ne-skodljivost i jedinstvo sa Univerzalnim Duhom ("kosmickom svijescu", "Bogom", nazovimo to bilo kojim imenom). Zato je i prihvatljiva kako sljedbenicima svih velikih religija, zatim agnosticima i ateistima.

Knjiga govori i o tome kako postati vlastiti izvor informacija od Univerzalne svijesti. I kako anticna znanja primjeniti na danasnji svijet i unaprijediti ga.

Mada se u naslovu knjige pominje Atlantida, o njoj se vrlo malo govori. Postavlja se hipoteza da su grupe prezivjelih Atlantidjana osnovali nekoliko zajednica po svijetu. Prati se ona koja je završila u Egiptu; pominje se doba izgradnje Sfinge i Velike Piramide. Dio znanja, filozofskih i spiritualnih aktivnosti, se danas cuva na Tibetu. Upravo tu se i odvija veci dio knjige kroz razgovor Peniel-a, mladog Amerikanca i tibetanskih svestenika.

Peniel provodi tri godine u manastiru i dijeli svoja osobna iskustva i promjene sa citaocima. Jedna od poruka je i svakako slicnost poslednjih dana Atlantide sa danasnjom civilizacijom. "Oni koji ne uce iz historije osudjeni su da je ponavljaju", moze prigodno da odjekne kao eho i u slucaju ove usporedbe.

UVODNA POGLAVLJA

Peniel je nadaren mladac, sa kvocijentom inteligencije jednakim geniju. Kroz mladost prolazi faze ateista, zatim gnostika (niti vjeruje u Boga, niti ga odbacuje, ali vjeruje u "znanje"). Jedno vece mu se ukazuje lik svestenika u bijeloj odori. Za sebe tvrdi da je pripadnik anticnog spiritualnog reda na Tibetu (Shargung-la, taj naziv podsjeća na skorasnji film "Lost Horizon" i manastir Shangri-la), da je njihovo porijeklo iz Egipta, a jos prije toga, sa Atlantide. Oni nisu bili vezani ni za jednu religiju, dogmu ili obozavanje bilo kojih lidera iz proslosti, sadasnjosti ili buducnosti.

Direktno su se obracali Univerzalnoj svijesti ("Bogu") kroz razvoj i upotrebu nesebicne ljubavi. Oni su ucili kako razviti stvarnu slobodu misli i slobodu izbora kao sveto pravo svakog pojedinca. Posvecivali su citav svoj zivot davanju, ljubaznosti, osjecaju za drugoga.

Peniel je prepoznao sve one vrijednosti za kojim je dotada tragao. I ne samo to. Od lika je dobio precizne upute kako iz sjeverne Indije stici do tibetantskog manastira.

Time je njegova zivotna putanja bila odredjena.

NA TIBETU

Uz mnoge poteskoce i peripetije, Peniel stize na Tibet. Usput uci da je vazno nikad ne posustati na putu ka cilju koji si sebi postavio. Bez obzira na zapreke koje te prate.

Kad je stigao u manastir tamo je cekao njegov vodac. Oni su znali da on dolazi. Vodac je bila Anastasia ciji su roditelji poticali iz Rusije. Ona je rođena na Tibetu i objasnila mu je da svi svetenici govore veci broj modernih i antickih jezika.

Upoznala ga je sa "hijerarhijom". Od "ucenika" do "stvarnih ucitelja". Do faze u kojoj se zbog "nedostatka sebicnosti" sve stvari mogu vidjeti cisto, objektivno i jasno.

Ubrzo je Peniel ucestvovao u zajednickoj energetskoj tehnici zvanj "Star exercise". Stotinu ljudi formira krug, drzi se za ruke, zatvorenih ociju...

Njegovo tijelo i misli su bili obuzeti energetskim tokovima. "Vidio" je bijelu svijetlost, osjetio milione misli i slika u jednom momentu... A kada je otvorio oci, energija je vibrirala u svim stvarima i ljudima oko njega.

Slijedecih dana pokazana mu je biblioteka u kojoj su cuvani drevni rukopisi, medju kojima i originalni (!) tekstovi iz vecine religijskih ucenja, u rukopisima.

U susretima sa "prosvijetljenim uciteljima" Peniel je bio totalno impresioniran njihovom mudroscu, ljubaznoscu i osjecajnoscu. Kroz kurseve je naucio o drevnim ucenjima, svjetskim religijama, meditaciji i energetskim tehnikama, jogu... U razgovoru sa uciteljima osjetio je moc njihovih psiho mogucnosti. Znali su za svaku njegovu misao, odgovarali na ne-postavljena pitanja, pronalazili mu skrivene tajne - diskutirali o njima i oslobadjali ga naslaga proslosti. Kao da je dobijao indirektnu terapiju.

Nekoliko godina kasnije, Peniel je "diplomirao". Slijedi jos nekoliko odlomaka iz "diplomskog rada".

LJUBAV

Rijec "ljubav" ima dva posve suprotna znacjenja. Vecina nas o tome i ne misli, ali i dalje ih upotrebljava u oba slucaja.

Prva vrst ljubavi se moze nazvati "cistom ljubavi". Njezno i nesebicno davanje. Ljubav prilikom koje nase sebicno ja ne dobija nista; ali zato ona dobra strana dobija osjecanje toplote i dragosti. Primjeri: pomoc drugima u nevolji, briga za prijatelje, rodbinu, poznanike, ili "ljubi bliznjeg svoga".

Slijedeca vrst ljubavi je osjecaj zadovoljstva koji dolazi kada dobijemo nesto sto zelimo. "Sebicna ljubav". Ona u kojoj "volimo" sladoled, nogomet, poklone, cokoladu, mercedes, pivo... I koja nam se mijesa u intimni zivot. Jer kada volimo curu ili momka, to pocesto znaci da volimo paznju, energiju i zadovoljstvo koje primamo.

Doduse, ljubavne veze su cesto mjesavina ciste i sebicne ljubavi. Ali, mnoge pocinju i zavrjavaju sa sebicnom. Veza sa partnerom rezultira u posesivna osjecanja, ljubomoru, odbijanje...

Za razliku od toga, cista ljubav ne rezultira zavisnoscu od partnera. Ona lijeci umjesto da ranjava.

ZLATNO PRAVILO

Centar Peniel-ove poruke je "golden rule" - zlatno pravilo u kome se daje nesebicno. Fokusira na davanje ciste ljubavi. Ne beskrajno i bezuslovno, vec razumno. Briga za drugoga, dijeljenje, postivanje slobodne volje i izbora drugih, sve to rezultira u nesebicnoj ljubavi.

BENJAMIN

Benjamin Franklin je svojevremeno započeo pisanje vrlo slične knjige. Razvio je specifične tehnike u kojoj bi se individua koncentrirala na vlastitom pozitivnom razvoju. Nažalost, ta knjiga nikada nije završena. Isto kao ni njegova ideja da osnuje organizaciju koja bi se bazirala na istoj ideji. On je čvrsto vjerovao da razvojem "dobre" osobe, a zatim pridobijanjem porodice i prijatelja za istu ideju, može vremenom dovesti do stvaranja novog i boljeg društva. Njegov plan je imao univerzalan program - ne bi bio ograničen ni na jednu religiju.

ZNAČAJ ZLATNOG PRAVILA

Primjer: Čovjek umire i odlazi na nebo. Anđeli mu kažu: "Odvješemo te u raj, ali prvo da ti pokazemo pakao." Odvode ga na mjesto sa velikom srednjom posudom punom kasaste hrane. Oko posude su jadne i gladne osobe. Svaka od njih ima kasiku dugacku po tri metra. Hranu mogu dobiti, ali je, zbog dužine, ne mogu prinijeti ustima. I tako, ove patetične osobe gladuju pored izobilja hrane.

Zatim ga anđeli odvode u raj. Na njegovu iznenađenje, ugleda istu scenu. Ponovo gigantska posuda sa hranom, ponovo ljudi sa kasikama od tri metra. Samo ovi su zadovoljni, sretni, nasmijani i zdravi.

"Zasto? U čemu je razlika da su ovi ljudi sretni i siti?", upitao je anđele.

"Pa zar ne vidis?", upitali su ga.

Kada je pažljivo pogledao primjetio je da svaka osoba hrani kasikom susjednu. "Ovdje ljudi hrane jedni druge. Oni su naučili put ljubavi."

UNIVERZALNOST KONCEPTA

Kao što smo mogli primijetiti u gornjoj prici, pitanje religije i vjere je totalno irelevantno. Razliku u situaciji je proizvela ljubav i nesebičnost. Razlika nije uzrokovana što su na "sretnom" mjestu bili kršćani, budisti ili agnostici sa kasikama od tri metra. Nije čak bitno ni da li je netko imao kasiku ili nije. Razlika je u tome da li je neko naučio kako da živi, da daje, da dijeli.

I, čini mi se, život se i svodi na to pitanje. Da li smo naučili tu životnu lekciju.

I kako bi nas prijatelj Albert Einstein rekao: "Osoba duhovno prosvjetljena meni izgleda kao neko ko se oslobodio perja svojih sebičnih želja i sada je preokupiran mislima, osjećanjima i aspiracijama koje nadilaze individualne ..."

Uraditi nešto za drugoga. Malu stvar. Bez plaće. Za privilegiju da možemo to uraditi od srca.

Hapgood-ova hipoteza

2.5.2000.

Okupimo junake iz prethodnih poglavlja za zajedničkom trpezom i povežimo ih:

OVIDIJE je tvrdio da je imao originalni tekst velikog filozofa u kome je ovaj davao svoj govor građanima Krotona;

PITAGORA je dijelio uvjerenje da su najstarija vremena bila period najsavršenijeg društva;

PLATON je u svojim dijalozima o Timijusu pisao o tom savršenom društvu na kontinentu Atlantida;

(Dodajmo im nekoliko novih lica u igrokazu:)

KRANTOR je poslao svoje emisare u Egipat da verificiraju Platonovu pricu; oni su pronasli sacuvane dokumente koji potvrđuju legendu;

KIRCER, srednjovjekovni jezuit koji je pronasao egipatsku mapu Atlantide, bio je uvjeren da je ona potonula u sjevernom Atlantiku (Atanasijus Kircer je smatan za najucenijeg covjeka XVII stoljeca);

DONELI je u svojoj knjizi "Atlantida: Antediluvijski svijet" ostavio putokaz svim buducim istrazivacima potonulog kontinenta (inace, Ignacijus Doneli, 1831-1901, je americki kongresmen koji je vecinu svog vremena provodio u impresivnoj Kongresnoj Biblioteci. Dvije su mu hipoteze cuvene: ona prva u kojoj, na osnovu analiza, zakljucuje da je Sir Francis Bacon stvarni autor dijela koja se pripisuju Sekspiru; i, ona druga, o Atlantidi koja lezi ispod Atlantika i ostacima civilizacije rasutih diljem svijeta, medju kojima je najstarija kolonija bila u Egiptu.)

Za izgradnju Velike Sfinge u Egiptu ili Hrama Suncu na jezeru Titikaka u Peruu, trebalo je, s lakocom pomjerati kamene blokove od preko 200 tona. Jedan pali obelisk u Etiopiji tezi preko 500 tona. U Luksoru, samo jedan ogromni kameni blok koji predstavlja Ramzesa Velikog, je tezio preko 1,000 tona dok je bio citav. Tehnika nasih, fosilnim gorivom pokretanih skalamerija, daleko je od drevnog znanja pokretanja velikih objekata.

AJNSTAJN nezaobilazni, u malo poznatom predgovoru za knjigu "Pokretanje zemaljske kore", pise: "Mnostvo empirijskih pokazatelja indiciraju da je iznenada dolazilo do klimatskih promjena. Prema gosp. Hapgood-u, to je objasnjivo iznenadnim pokretanjem i premjesticanjem zemaljske kore."

Posljedice ovog "premjestanja" su monumentalne.

HAPGOOD, je, sredinom 1960-ih sa svojim studentima na Keene State College, zapocao sa studiranjem serije mapa svijeta. Zacudo, mape su otkrivale dijelove svijeta kao Kina, Sjeverna Amerika, Antarktika sa pojedinim oblastima bez leda, puno prije nego sto su ih iscrtali evropski istrazivaci. Mape su bile vrlo precizne osim jedne stvari: kontinenti i ledene površine bile su drugacije u odnosu na postojece. Kao da su predstavljale Zemlju prije poslednjeg pomjeranja zemljine kore, sa drugacijim razmjestajem polova. A, prema dosadasnjim istrazivanjima, u to doba je veci dio Sjeverne Amerike bio pod ledom, a trecina Antarktike ga nije imala.

Drugim rijecima, mape su prikazivale globus kakav je izgledao prije 12.000 godina!

Puno prije nego moderna arheologija priznaje pojavu ljudske civilizacije (rijec je o Sumeru, nekih 6.000 godina u proslost.)

Zamislimo sliku premjesticanja zemaljske kore i promjene položaja polova: pokretanje kore dovodi do strahovitih zemljotresa, poplava i erupcija vulkana, nebo izgleda kao da se rusi, horizont se gubi, zemljotresi izazivaju ogromne valove, pojedini teritoriji dobijaju topliju klimu, oni drugi, koji postaju blize polovima, suocavaju se sa surovom zimom, dotadasnje polarne ledene kape se otopljavaju i podizu niveoe okeana, sva ziva bica se moraju adaptirati, migrirati ili umrijeti.

Hapgood tvrdi da se upravo to odigralo prije 11.600 godina i da je to uzrokovalo nestanak velike kulture sa Atlantide.

U svojoj drugoj knjizi: "Mape drevnih morskih kraljeva" (1966.), Hapgood analizira mapu datiranu iz 1513. godine koja prikazuje Antarktiku (koja je, usput receo, "otkrivena" tristo godina kasnije). Ova mapa je prikazivala ledeni kontinent sa ucrtanom obalom. Tek 1978. su završena oficijelna ultrasonicna ispitivanja Antarktike pod ledom koja su u potpunosti potvrdila srednjovjekovnu kartu.

Jedna od Hapgood-ovih mapa, "Piri Re's Map", završila je u Danikenovim rukama. Rezultata se sjecamo iz njegovih knjiga.

Interesantno je da je niz slicnih mapa pod nazivom portolans (from port to port) kruzilo medju mornarima u Srednjem Vijeku.

Historijat mapa seze, redom:

- od Aleksandrije, u antickom Egiptu, sa prvom bogatom bibliotekom koja je sadrzavala vecinu dotada poznatih rukopisa;
- preko drevnog Rima,
- Konstantinopolja, koji postaje sredistem svjetskih drevnih mapa,

- Vikinga koji donosise mape sa svojih putovanja i osvajanja diljem svijeta,
- kalifa iz Bagdada koji osnovase "Kucu mudrosti" (biblioteku),
- do Portugala, Madrida i Londona

Jedna od mapa, imenom Hadji Ahmed Map, iz godine 1559. prikazivala je polozaj, oblik i konture Sjeverne Amerike, ukljucujuci dotada nepoznatu sjeverozapadnu obalu. Ali, onakvu kakva je bila 9.600 godine p.n.e. Tek ce se otkricem radiougljika nakon Drugog Svjetskog rata moci utvrditi tacan oblik ovog kontinenta prije 11.600 godina. Naravno, odgovarao je Hadji Ahmed-ovoj mapi.

1976. godine Hapgood dolazi u posjed Kircerove mape za koju se tvrdi da je (takodje) izasla iz radionice Atlantidjana. Rijec je o preciznoj mapi iz egipatskih vremena, koju su Rimljani ukrali za vrijeme njihove okupacije Egipta. Ona prikazuje Atlantidu smjestenu izmedju Amerike i Evrope.

U interesantnoj knjizi "When the Sky Fell: In Search of Atlantis" (1997.), bracnog para Rand i Rose Flem-Ath koji su proveli nekoliko godina u Britanskom Muzeju trazeci dokaze o Atlantidi, postavlja se hipoteza da je Atlantida zapravo bila na Antarktici. Hipoteza je za mene isuvise "juzna". Ali, knjiga potvrđuje Hapgood-ove nalaze i osvjetljava prepisku izmedju njega i Ajnstajna:

- osmog maja 1953. Ajnstajn pise:"Vasi argumenti su impresivni i vjerujem da je vasa hipoteza korektna. Nesumnjivo je da je dolazilo do znacajnih pomjeranja zemljine kore i promjene polova."

I pored entuzijazma velikog fizicara, djelo Hapgood-a ostalo je nezapazeno. Ne zato sto je bilo osporavano. Vec zato sto naucna javnost niti mediji nisu zeljeli da mu daju bilo kakvu vaznost.

Pobogu, zasto bi sada raspravljali o neakvim civilizacijama iz proslosti koje su usto tehnicki i duhovno mnogo naprednije. Zar nije jednostavnije drzati ljude u uvjerenju da je sve zapocelo prije 6.000 godina i otada se stalno krece naprijed, u progres.

Kada je 1492. italijanski moreplovac, ploveci pod spanskom zastavom, dosao u Ameriku, ne znajuci gdje je, nazvao je citavu populaciju Amerike "Indijancima".

Nekoliko decenija kasnije, misionari su se nasli u dolinama Arizone. Od pripadnika drevnog plemena A'a'tam su trazili da se identificiraju. Oni su im odgovorili "ne" na svom jeziku ("pima"). A misionari su im to uzeli kao odgovor na svoje pitanje i otada se ovo pleme naziva Pima.

Prvo Indijanci, a onda Pima. Dva puta krivo. Da ne bi njihove osvajacke oholosti lako bi saznali da njihovo pravo ime A'a'tam jednostavno znaci - ljudi. (Ovo pleme je, naravno, imalo svoje price o potopu, Atlantidi i Atlantidjanima koji su bili njihovi davnasnji preci.)

Sa Atlantidom, pomjeranjem zemljine kore i promjenom polova, dosli smo do petog maja. I najave novog pomjeranja.

Turski admiral Piri Reis je 1513. godine dosao u posjed mape koja detaljno prikazuje zapadnu obalu Afrike, istocnu obalu Juzne Amerike i sjevernu obalu Antarktika (!?), koji ce biti zvanicno otkriven tek tristo godina kasnije. Potomci Atlantidjana su ostavili svijetu mapu Antarktika kakav je izgledao u njihovo vrijeme.

5.5.2000.

6.5.2000.

U februaru 1997. citam e-mail postu:

"Petog maja 2000. godine planete Merkur, Venera, Mars, Jupiter i Saturn ce se naci u istoj liniji sa Zemljom i Mjesecom po prvi put u zadnjih sest hiljada godina. Tog dana ce doci do pomjeranja naslaga leda na Juznom polu koje ce izazvati promjenu polova. Trilioni tona leda i vode prekrice lice Planete..."

Ova se teza logično nadovezivala na onu Ajnstajnovu iz knjige "Put polova" (iz predgovora Hapgood-ovoj knjizi) u kojoj kaže: "U polarnim regionima će rasti naslage leda koje neće biti simetrično distribuirane oko polova."

Zemljina rotacija djeluje na ove ledene mase i proizvodi centrifugalni momentum... koji se prenosi na zemljinu koru. U određenom momentu to će izazvati pomjeranje zemljine kore i polova iz polarnih regiona prema ekvatoru..."

Tokom devedesetih godina niz naučnih časopisa je konačno prihvatio hipotezu o naglim promjenama uzrokovanim cikličnim pomjeranjima polova. Pokušavala se uspostaviti zakonitost u tom procesu.

Smithsonian Magazine (avgust 1993.) je tvrdio da se svakih 7.000 godina događa ovaj proces "podmazivanja Zemljine kore". Discovery Magazine donosi članak o zadnje dvije promjene prije 13.000 i 26.000 godina i katastroficnim zbivanjima koja ih prate.

Naravno, to je privuklo moju pažnju. Sredinom 1998. došao sam do dva najpopularnija priloga na tu temu.

Prvi je bila video kaset: "Enter Darkness: Enter Light". Podnaslov donosi pitanje: "Možemo li promijeniti vlastitu sudbinu?" Kasetu tokom dva sata objavljuje niz intervju sa astronomima, naučnicima, filozofima, arhitektama, spiritualnim liderima... Postavlja se teza da će petog maja 2000. godine doći do pomjeranja zemljine kore za oko 3.500 km. To bi izazvalo promjene katastrofalnih dimenzija. Pravi se dugacka historijska pozadina ovog mogućeg događaja, počev od Atlantide preko masonerije do proroka XX stoljeća. Prikazuju se i mape kako bi površina Zemlje mogla izgledati nakon tih promjena. SAD se dijeli u dvije kopnene mase, Istočna i Zapadna Obala tonu. Nestaje i pola Teksasa sa svojim Houston-om. Od Evrope ostaje serija otocica. Dio nekadašnje Atlantide izranja na površinu...

Drugi izvor mi je bila knjiga "5/5/2000: Ice the Ultimate Disaster" autora Richard Noone-a. Ponovo se odlazi u dubine Atlantide, posjećuje Velika Piramida i Sfinga koja navodno skriva prorocanstvo o novom potopu; nadalje, govori se o antičkim tajnim društvima i ranijim promjenama polova. Mnoge knjige nam razbuktaju mastu, ali njegova je privukla intelekt.

Noone se tokom devedesetih stalno javljao na TV-mreži. Tokom 1992. emitiran je njegov intervju na FOX-u u kojem govori o klimatskim promjenama, rastućoj ledenoj masi na Južnom polu i pomjeranju polova u 2000. godini. Slijedio je NBC 1995. koji je nekoliko puta ponavljao emisiju na zahtjev gledalaca. Pomenuta knjiga i kasetu su nakon toga prodavane kao bestseleri. Najavljen je sumrak civilizacije.

Washington Post je 25.07.1997. objavio članak o utjecaju promjene polova na evoluciju. Analizira se niz takvih promjena od prije pola milijarde godina koji je uzrokovao pomjeranje kontinenta iz polarnih krugova ka tropskim. To je dovelo do dramatičnih ubrzanja u biološkom razvoju života na Zemlji. Tokom tog perioda nove životinjske vrste su se javljale tempom dvadeset puta bržim od normalnog. Prikazuje se globus i kretanje sjevernoameričkog kontinenta. Tako se prije 560 miliona godina područje današnjeg New York-a se nalazilo na samom Južnom polu; prije 525 miliona godina pomjerilo se 45 stupnjeva sjevernije, da bi se prije 515 miliona godina naslo u području ekvatora.

U predvečerje 2000. godine na površinu su počele izlaziti mape novog lica Planete. Od Nostradamusa do Cayce-a i Scallion-a. Uglavnom su se podudarale. Otprilike polovica postojeće kopnene mase bi se nasla pod vodom dok bi na površinu izronili novi dijelovi kopna. Nazovimo taj proces detaljnim umivanjem. Spiranjem zagađenosti uzrokovanom ljudskom civilizacijom. Tehnološka prijavstina bi potonula i otvorio bi se prostor nekome novom, zdravijem, prirodnijem.

Sa mladim prijateljem iz Houston-a sam podijelio ove informacije prije par godina. On mi je poslao e-mail sa prilogom jednog astronoma koji pokazuje da poredane planete neće izazvati nikakve promjene na Zemlji, jer neće postojati dovoljna gravitaciona sila da ih izazove.

Sa stanovista postojećeg fonda astronomskog i fizikalnog znanja bio je u pravu. Zbilja, prema onome što se zna, samo bliska nebeska tijela mogu izazvati značajnije promjene. Mjesec nam je najbliži i

njegov utjecaj je najveći. Jupiter, koji ima 300 puta veću masu od naše planete, zbog svoje daljine, ima 1% privlačne sile na Zemlju u poređenju sa Mjesecom.

Ili, preciznije: gravitaciona sila ovisi o dva faktora - masi i distanci. Snaga gravitacione sile opada sa kvadratom njenog odstojanja.

Jupiter je 390 miliona milja od Zemlje. I, navodno, gravitaciona sila Jupitera nije dovoljna niti da izvuče maslinu iz našeg martinija.

U martu 2000. Discovery News je objavio, za naučne krugove, senzacionalnu vijest: gigantski ledeni brijeg se odlomio od Antarktike. Rijec je bila o ledenoj gromadi površine Jamajke (većoj od polovine BiH) nazvanoj B-15. Sedam dana kasnije, novi naslov: "Second Giant Iceberg Breaking Free". I novi ledeni brijeg se odvaja od Antarktike.

Ovo kao da je postajalo obiljno. Da li se scenarijo počeo obistinjavati? "Globalnim zagrijavanjem prvo će se povećavati ledena masa na Južnom polu... U maju 2000 doći će do kidanja ledenih brijegova... Zemljina gravitaciona sila će uzrokovati..." I slijedi Ajnstajnov i Hapgood-ov scenarij.

Da li?

Sedam dana prije 5/5/2000 posjećujem svog prijatelja. Kaže mi upitno: "Sad će peti?" Odgovaram mu: "Stvari su se promijenile. Ništa se neće desiti. Sva proročanstva vezana za devedesete su pala u vodu. To su samo bile moguće budućnosti. A one se nisu ostvarile."

Peti maj 2000. je bio (jučer) i - prosao.

Astronomija i astrologija igrala je važnu ulogu kod vladara. Džingis Kan je zaustavio jednu od svojih genocidnih kampanja 1227. zbog planetarnog rasporeda na nebu. Tristo godina kasnije njemački Vrhovni sud je zbrisao na vrh obližnje planine očekujući velike poplave prema upozorenju astrologa-savjetnika.

Nakon dvije susne sedmice su se vratili natrag.

Hitlerova desna ruka, Rudolf Hess, je 1941. odletio za Englesku i predao se kada su se planete poredale na nebu; no to mu nije bilo dovoljno da izbjegne doživotni zatvor. Regan je, tokom svog predsjednikovanja, svoj dnevni raspored predao svojoj supruzi Nensi na uređivanje, a ona nije nijednu odluku donosila bez savjeta astrologa. Sve Reganove posjete van SAD-a bile su u nadležnosti tajnovitog zvjezdanog čitaca sudbine iz San Franciska. (O ovome dokumentovano piše Reganov šef kabineta Donald Rigan u memoarskoj knjizi: "For the Record" čijih se 450 stranica čita kao uzbudljiv triler.)

Da li su sa petim majem prošle i naše planetarne poteškoće?

Nisu, nažalost. One se umnozavaju i okruženje postaje sve delikatnije.

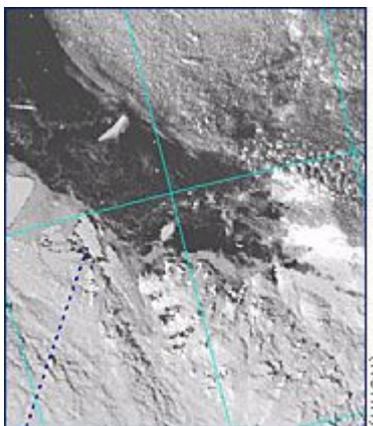
- Sunce je do 1994. imalo magnetno polje sa dva pola. Tada je NASA-in satelit "Ulysses" mjereci magnetno polje ustanovio da je ono dramatično promijenjeno u jedno homogeno polje. Tako nešto nije zabilježeno dotada. Sunceva površina postala je "osjetljivija". Godisnje se 25-30 kometa i asteroida sudara sa suncevom površinom. U junu 1998. dvije komete su udarile o Sunce. I onda je slijedilo nešto neočekivano: između 30-35 suncevih "plamenova" je eruptiralo na površini. Oni izazivaju magnetne oluje koje, ako su usmjerene prema Zemlji, mogu donijeti kaotične posljedice.

- Meksiko je na mojoj granici tako da vijest o požarima u Meksiku zadnjih godina, postaje značajna u Teksasu. Navodno, meksički farmeri pale polja kako bi stvorili prostor za sadjenje zita. Međutim, razmjeri požara su golemi. Prošle godine su gaseni nekoliko mjeseci. Po drugom objašnjenju planina-vulkan Popocatepetl ima tihe erupcije već nekoliko godina i okolno zemljište je iznimno vruće. Hodanje u blizini je nemoguće, obuća se topi. Drveće se raspada od vrućine, životinje umiru. Pacifičko i područje jugoistočne Azije postaju neuobičajeno seizmički aktivni u zadnjih nekoliko godina. Erupcije vulkana i zemljotresi.

- Geomagnetno polje Zemlje prolazi kroz značajne promjene. Južni pol dnevno oscilira od dva i po do sedamnaest stupnjeva! Ptice ne uspijevaju naći put za vrijeme godišnjih migracija. Delfini i kitovi sve češće završavaju na plazama, jer se magnetni pravci pomjeraju sa morskih na kopnene površine.

Pilotima kompas postaje drugorazredno pomagalo, jer oscilira; redovito se koriste "citaci" longituda koje su fiksne na zamisljenoj zemljinoj površini.

Ovo sa kompasom saznao sam jutros. Dario je imao rođendansku festu jučer citav dan i noc. Sedmero ih je prespavalo u sobi. Po jednog od njih je došao njegov otac koji je pilot. I kada sam ga upitao za navigavanje preko sjevernog pola, odgovorio mi je da oni koriste GPE, a da je kompas odavno manje značajan instrument.

Satelitski snimak prikazuje odvajanje ledenog brijega od matičnog Antarktičkog kontinenta. Novi milenij donosi alarmantna pučanja ogromnih ledenih površina, najavljujući nove nevolje stanovnicima na površini Planete.

Aura

14.05.00

U sedmoj epizodi "Velog Mista", mestar (Boris Dvornik) priča sa svojim pomoćnikom u brijacnici (1927. godina):

- "E, ako Bog da, vidimo se sutra.
- Nemojte Boga pominjat uzalud. Jer ga nema.
- Ma, koga nema? Otkada?
- Oduvik. Slusali smo na kruzoku.

- A, jeli, nima i Vele Gospe?
- To ne znam. Nisu rekli.
- A ima li svetog Duje, naseg zastitnika (Splita)?
- ?
- A sta mislis koga je Dioklecijan bacija lavovima? I cije su ono kosti povise Trogira?"
- To su sve predrasude, mestre.
- Predrasude, je li? E vidis, u moju butigu ima i Boga, i Gospe, i svecih i svih andjelih!
- (Cistacica): E, nisam znala da vas je toliko u ovu butigu. Mogli biste onda i oltar stavit."

Od mestrove butige do danasnjeg dana. Tacnije, jucerasnjeg.

Papa je jucer posjetio Portugal, mjesto Fatima. Pred oko 600.000 vjernika on je proglasio svetima Francisca i Jacintu Marto. Ovo dvoje cobana je, zajedno sa Luciom de Santos, danasnjom casnom sestrom, navodno dozivjelo ukazanje djevice Marije 1917. godine. Devedeset trogodisnja sestra Lucia je jedina iz trolista koja je jos ziva. Tog, trinaestog maja 1917. i u pet narednih prilika oni su primili prorocanstva tokom ukazanja. Dva prorocanstva je Lucia otkrila pocetkom 1940-ih godina. U prvom se govori o kraju Prvog i dolasku Drugog Svjetskog rata. U drugom prorocanstvu se govori o pojavi, usponu i padu komunizma kao anti-krscanskog pokreta.

Prica o trecem prorocanstvu poznata kao "Third Secret" je interesantnija. Lucia je ovu "trecu tajnu" poslala zapecacenu u Vatikan. Otada samo dvije osobe znaju za nju. Papa i kardinal zaduzen za Doktrinu Vjere. Danas su to Ivan Pavle II i kardinal Ratzinger.

Tokom poslednjih osamdesetak godina se pretpostavljalo da trece prorocanstvo najavljuje Treci Svjetski rat. Pokret za njegovo otkrivanje bio je snazan i unutar katolicke crkve, ali sve do jucer tajna nije bila otkrivena. Napokon, Vatikan se oglasio izjavom da trecim prorocanstvom djevica Marija najavljuje atentat na ovog papu jos 1917. rijecima:

"Biskup obucen u bijelo, (ocito rijec je o papi), ide prema krizu s naporom, medju tijelima vjernika. I on, takodje, pada pogodjen revolverskom vatrom."

Vatikan je primjenio ovu viziju na dogadjaje iz 1981. kada je Papu, na trgu Svetog Petra, turski atentator Mehmet Agca tesko ranio. Navodno, zahvaljuci djevici iz Fatime, papa prezivljava atentat. Deset godina kasnije, 1991., ponovo ide u Fatimu da bi joj se zahvalio na kolapsu komunizma.

Mnogi su u Portugalu i sire ostali nezadovoljni saopštenjem Vatikana o trecjoj tajni. Smatraju ga manjkavim i misle da najbitnije nije izneseno u javnost.

Prostor za "Smak svijeta" je ostao otvoren.

Valentina i Semyon, u svom skromnom dvosobnom moskovskom stanu. Diskutiraju Semyon-ovo otkrice tog dana. Pripremao je sok tretman za pacijenta na psihijatrijskoj klinici. I primjetio sicusni svjetlosni odraz izmedju kože pacijenta i elektrode. Nedugo zatim, Semyon je pokusao da fotografira ovu svjetlost i opekao se. Medjutim, kada je razvio fotografiju otkrio je svjetlosno polje oko tijela. I zaboravio na svoje opekotine. Po prvi put je slikana covjecja aura! Semyon je naravno Semyon Kirlian koji je u narednih dvadesetak godina, u pomenutom stanu, do perfekcije razradio proces poznat kao Kirlijanova fotografija.

Skolski je primjer fotografija aure dva, naizgled, identicna lista. Prvi otkriva svijetlu, veliku, "zdravu" auru. Kod drugog je aura, pak, slaba, zatamnjena. Razlog: drugi list je bolestan, zarazen.

Lenjingradski (danas Saint Petersburgski) kirurg, Mikhail Gaikin, bio je fasciniran Kirlijanovim radom. On je otisao korak dalje. Imajuci iskustvo akupunkture steceno u radu sa kineskim doktorima, poznavao je postojanje 700 akupunkturnih tacaka na kozi gdje je Zivotna Energija proticala. Proucavajuci Kirlijanove fotografije i uporedujuci ih sa oblastima najsjajnije svjetlosti, dosao je do zakljucka da se one u potpunosti poklapaju sa akupunkturnim tackama.

U svojoj knjizi o auri novozelandski Richard Webster-a ("Aura Reading", 1998) daje definicije slijedećih termina:

ASTRALNO TIJELO

Poznato i kao "astralni dvojnik" ili "emocionalno tijelo", kompletno okružuje fizičko tijelo. Sastavljeno je iz eterične materije. Jogiji vjeruju da duša prebiva u astralnom tijelu.

AURA

Nevidljivo energetska polje koje okružuje sva živa bića. Ona ne samo da se nalazi oko čitavog tijela nego i oko svake pojedinačne ćelije. Zapravo, bilo bi je bolje posmatrati kao produžetak, a ne okruženje tijela. Auru variraju u veličini i boji zavisno od spiritualnog nivoa pojedinca.

ČAKRE

Čakre su energetska nervna centra locirana kicmenom dužinom eteričnog tijela. One apsorbiraju i distribuiraju fizičke, mentalne, emocionalne i spiritualne energije.

ETERIČKO TIJELO

Ono duplicira fizičko tijelo i vjeruje se da mu osigurava energije i stanje svjesnosti. Može se kretati kroz prostor u kratkim vremenskim intervalima.

ETERIČKI DVOJNIK

Tanki omotac oko tijela, centimetar do dva. Sirovi se tokom spavanja, suzava danju. Ljudi koji mogu da vide auru prvo ugledaju eteričkog dvojnika. Vremenom, mogu zapaziti da eterički dvojnik na sivkastom kraju ima područje u kome se boje stalno mijenjaju. Eterički dvojnik se ponekad naziva i auroom zdravlja jer se prvi znaci bolesti mogu na njoj zapaziti. I prije nego se jave u fizičkom tijelu.

BAZICNA BOJA

Rijec je o prevladavajućoj boji auru. Ona otkriva osobine individue i sklonosti. Zadovoljni, sretni i ispunjeni ljudi imaju velike, vibrirajuće i jarke boje, za razliku od sivkastih i tamnih bazicnih boja kod ljudi koji ne znaju šta bi sa svojim životima.

AURA RASPOLOZENJA

Bazicna boja auru se može privremeno zamijeniti drugim bojama sa promjenom raspoloženja. Aura raspoloženja reflektira naše emocionalno stanje. Ljutimo li se, na primjer, ružna crvena dominira auroom.

"PSIHO VAMPIRI"

Ljudi koji se "hrane" auroom energijom drugih ljudi da bi podigli vlastiti energetska nivo. Svjesno ili nesvjesno.

NIVOI AURE

Aura se sastoji od sedam nivoa.

1. Fizičko eterički nivo
2. Astralni nivo
3. Niski mentalni nivo

4. Visi mentalni nivo
5. Spiritualni nivo
6. Intuicijski nivo
7. Apsolutni nivo

Aura se može vidjeti na različite načine. Obično, kao energetska polja u obliku velikog jajeta. Oko metar širine. Što je osoba duhovno razvijenija, tim je i aura veća. Za auru Bude se vjerovalo da je bila dugačka nekoliko kilometara. Unutar ovog energetskog jajeta su energetske silnice koje se kreću u svim smjerovima i reflektiraju proces misljenja, osjećaja, zdravlja i potencijala dotične osobe.

Kod pojedinaca se formiraju geometrijski oblici unutar aure. Koji imaju simboličko značenje. Na primjer, krug simbolizira unutarnje zadovoljstvo i ispunjenje. Trokut je znak da je osoba zaštitnik drugih. Zvijezda indicira značajne psiho mogućnosti. Strijele ukazuju na osobu pod stresom duže vrijeme. Konus se javlja kod ozbiljnog promišljanja.

Nase aure reagiraju sa aurama drugih ljudi. Kad srećemo nekog dragog, aura nam se otvara i dvije aure se spajaju. Kod dvoje zaljubljenih aure kao da se kombiniraju i formiraju jednu veliku vibrirajuću auru. S druge strane, kad srećemo nekog ko nam se ne sviđa, aure se zatvaraju i odbijaju jedna od druge.

Aura nije prisutna kod novorođenčeta. Javlja se tek sa prvim udisajem. S vremenom se veličina i boje aure uvećavaju i poboljšavaju. Kod bebe je aura bezbojna. Sa tri mjeseca postaje srebrnasta, da bi polako prelazila u plavu, znak razvoja inteligencije. Zatim dolazi žuta (misljenje) itd.

Dosta vremena može posvetiti citanju aure, vježbama da se ovaj potencijal razvije kod svakog pojedinca.

Ipak, završimo sa slikom koja mi se već odavno urezala u pamćenje.

Aure zaljubljenih.

Vjerovatno najveličanstveniji trenutak je spajanje aure dvoje koje se vole. Njihove aure se šire, rastu. Boje plešu, vibriraju. Dvoje u zagrljaju, njihove aure kreiraju jednu, jedinstvenu koja dostiže nebesa...

Fotografisanje aure postaje komercijalnom aktivnošću u Americi. Na slici je tipična fotografija aure koja na lijevoj strani pokazuje prevladavajuće raspoloženje iz prošlosti osobe; iznad glave su mu boje koje dominiraju njegovom sadašnjosti. Sa desne strane su frekvencije koje će odrediti blisku budućnost osobe.

Cetiri bazicne psiho moci

21.05.2000.

Britanski parapsiholog W.E. Butler (1898-1978) je studirao medju hindu spiritualnim uciteljima. Njegova poslednja knjiga "How to Read the Aura and Practice Psychometry, Telepathy and Clairvoyance" je interesantan praktican vodac za razvoj parapsiholoskih moci.

Intuicija je kamen temeljac ovog procesa.

"Metode razvoja visih spiritualnih moci su poznate covjecanstvu od drevnih vremena. Ali su oduvijek bile strogo cuvane. I odavane onima koji su to zasluživali. Odgovornosc, vrijednosc, zreloscu i etickom spremnosc. U krivim rukama, naime, dovele bi do kaosa i destrukcije. Zato potreba za ekskluzivnosc i tajnovitosc...", pise Butler.

I nastavlja sa primjerom nacistickog Treceg Rajha.

"Nacisti su htjeli uspostaviti Arijsku rasu i njene magicne, parapshiloske moci za koje su vjerovali da su ih Arijevci imali, prije konverzije germanskih plemena na krscanstvo. U specijalnim skolama elitni SS-ovci su kroz genetsku selekciju trebali da zacnu dominantnu rasu koja ce vladati svijetom. Program skola je zamijenio racionalno rezonovanje sa magicnom intuicijom, suosjecanje sa surovosc, eticku odgovornost sa cistom snagom."

1. Mesmerizam, klervoantizam ili animalni magnetizam

Na nase tijelo se nastavlja finije tijelo sa vlastitim "culima". Ukoliko smo na njega prikljuceni na svjesnom nivou i primamo informacije, onda smo u stanju da vidimo bica "nevidljiva" drugim ljudima.

a) Psiholoski klervoantizam, manifestira sa u privlacnosti ili odbojnosti prema osobama koje srecemo. Neko nam se svidja (ili ne svidja) pri prvom susretu. Ovaj vid, manje-vise, dnevno ispoljava svatko od nas.

b) Spatijalni klervoantizam - uz pomoc razlicitih predmeta bude se psiho moci. Na primjer, dodirom starog namjestaja, bude se sjecanja iz proslih zivota. Drugi je primjer predvidjanja buducih dogadjaja. Zatvorivsi oci, vidimo da se farba fasada kuce. Gospodja prolazi pored. U tom momentu posuda sa bojom pada sa ljestava i nezaustavljivo se krece prema frizuri. Bum! Otvaramo oci. Pogledamo kroz prozor. Dogadjaj se u stvarnom zivotu jos nije odigrao. Pet minuta smo zavirili u buducnost. Ona gospodja sa frizurom tek sada krece prema kuci. I imamo dovoljno vremena da je upozorimo da ne ide tim putem. U zakljucku: koliko nas ima razvijenu ovu sposobnost? Hm, nedovoljno.

c) Astralni klervoantizam - percepcija bica koja nemaju fizickog tijela. Ova bica se vide u eterickim i astralnim realmima. S razvojem ovih moci, pocinje se uspostavljati kontakt s ovim zivim bicima. Astralno okruzenje nije tako gusto i inertno kao nase, materijalisticko. Ovo se oblikuje prema mislima i zeljama. Bica koja ga nastanjuju stvaraju kulise bitno drugacije nego sto su ljudi navikli u ovoj dimenziji.

d) Spiritualni klervoantizam - ili "istinski", prirodni klervoantizam. Vidjeti duse i kretati se razlicitim dimenzijama.

Slijedi tridesetak stranica teksta u kojima se opisuju tehnike. Buduci da su ove psiho moci svojstvene svakome, treba ih samo razvijati. Unutrasnja vizija, znacenja boja, trening na razlicitim nivoima svijesti...

2. Telepatija

Telepatski trening trazi neograniceno strpljenje. Prosjecni posiljalac i primalac mentalnih slika moraju naporno trenirati dok se ne uspostavi istinska telepatska komunikacija. Trening se ne sastoji u dubokoj koncentraciji i visusatnom pokusaju da se posalje imidj odredjenoj osobi. Zapravo, vremenski period

slanja je jako kratak: mjeri se u sekundama. Ali je bitno poslati sto je moguće jasniju sliku zajedno sa pratećom emocijom.

(Primjer povezanosti telepatije i automatskog pisanja: Butler, autor knjige, je bio u Londonu. Odjedamput, dobija poriv za automatskim pisanjem. Poruka kreće: "Ja sam u Švicarskoj, u hotelu, visoko u planinama, na verandi, gledam izlazak sunca na planinskim vrhovima." Butler-u je ova poruka bila iznenadjujuća. Telefonira svom duhovnom učitelju, ali dobija odgovor da je on otisao u Švicarsku na odmor.)

Slijede tehnike: relaksacija, načini disanja, kondicionalni refleks, tipični eksperimenti (soba do sobe), prve transmisije, procedure posiljaoca i primaoca mentalnih slika, prvi (ne)uspjesi, jasnije slike, itd.

3. Psihometrija

Psiho ("dusa") metrija ("mjera") zbilja "mjeri" i interpretira dušu stvari. Pretpostavimo da auditorij ponudi niz predmeta "profesionalnom psihometru". Desetak različitih objekata u posudama. U prvoj je, na primjer, pismo. On ga naslanja na celu (ili samo drži u ruci). Naviru asocijacije: "...osoba koja je napisala pismo je sredovječni muskarac, jake volje itd itd..." Slijedeći objekat - nož: "...vidim more, osjećam da je to Atlantski ocean, stojim na pramcu drvenog broda, neka vrst vojnog broda, vidim topove, more je tiho, suncano je, vidim kapetana, obučen je u uniformu kraljevske mornarice iz Nelsonovog vremena, brod je dio opsade jedne Portugalske luke, itd itd..."

Pitanje je odakle se crpe ove informacije?

Carl Gustav Jung je govorio o kolektivnom podsvjesnom. U Prvom tomu smo nekoliko puta pominjali Univerzalni Um koji sadrži svo znanje.

Nema sumnje da, zasada samo pojedinci, imaju pristup ovom znanju iz skrivenih realma uma. Na Istoku se kosmičko znanje naziva "Akasa". Kosmička memorija dostupna je svim planetama, uključujući našu. Doduse, s obzirom na naš materijalistički koncept i vladajuću dimenziju prostor-vrijeme, dolazi do svojevrsne distorzije Akasa informacija. U dodiru sa Zemljom, informacije se djelomično iskrivljuju i prilagođavaju našem nivou.

Odbacujući ideju o psiho sposobnostima kao privilegiji izabranih, Butler izlaze nekoliko tehnika kojima se, putem treninga, svako može obučiti.

Govori o: moci zapazanja, pažnji i koncentraciji, različitim vježbama (pamćenja i memorije), kontroli emocionalnih reakcija, relaksaciji, izboru objekata za prva "citanja", dvije glavne memorije svakog objekta (individualna i grupna), davanju svjesnog naloga da se "procita" objekat.

Svaka, a osobito snažna misao i emocija ima svoj život. Ako su ovakve misli vezane za promatrani objekat ubrzo ćemo ih osjetiti. S više vježbe, te slike i misli, postaju jasnije.

S objekta se može preći i na individue. S dovoljno vježbe, mogu se davati dijagnoze osoba. Njihove intenzivne emocije se nalaze u polju oko njih. Treba ih samo procitati.

4. Aura

Od gustog, fizičkog tijela, preko finog "astralnog" tijela, eteričkog tijela, zatim emocionalnog i mentalnog tijela, do spiritualnog tijela. U svakom od njih se može citati aura.

Eteričko tijelo je usko povezano sa fizičkim i svim vitalnim životnim procesima. Citanjem eteričke aure dolazimo do pouzdanog zdravstvenog vodica našeg tijela.

Finalna, spiritualna aura, varira u veličini. Od nekoliko desetina centimetara kod spiritualno nerazvijenih ljudi, do kilometrima dugo kod duhovno visoko razvijenih.

Sve naše aure su u interaktivnom položaju: pojedinačno različite, djeluju jedna na drugu, i formiraju kompozitnu atmosferu koja nas okružuje i određuje.

Natrag na eteričko tijelo; ono se može smatrati "unutrasnjim fizičkim tijelom", a ono od krvi i mesa "vanjskim fizičkim tijelom". Oni koji imaju razvijene psiho moci tvrde da vide srebrnu vrpču (nalik pupčanoj vrpči) između dva tijela. Kod umirućeg, oni zapazaju odvajanje srebrnastog eteričkog tijela od fizičkog. Jedino što ih veže u jednom momentu je ova vrpča. Ako ona ostane netaknuta, uvijek

postoji mogućnost povratka svijesti, odnosno ozivljanja (ili prezivljanja kliničke smrti). Ako vrpca pukne, separacija je kompletirana. Nastupa "smrt".

Slijedi nekoliko manje-vise poznatih zapazanja:

- Nepotpuna aura, znak je oticanja vitalnosti, nedovoljno je životne energije, organizam je sklon bolestima, kroz život se prolazi bolno i sa malo radne energije;
- Psiho vampirizam, najčešće nesvjestan od strane nekih ljudi sa kojima komuniciramo; nakon bliskog kontakta s njima osjećamo se ispraznjeni (a oni, s druge strane, kažu da su "... uzivali u našem društvu i da se osjećaju mnogo bolje...");
- Eterički paraziti, neželjene, jednostavne forme života u našoj eteričkoj auri. U ovoj dimenziji je bogatstvo različitih formi. Parazitske se mogu otkloniti kroz proces pročiscavanja. (O procesu u slijedećem prilogu.)
- Vitalna energija, koja se zapaza kod osoba koje je crpe iz normalnih izvora; visak zrake oko sebe. Pojedine medicinske sestre u bolnicama, na primjer. (Medju "normalnim izvorima energije" su i eteričke aure biljaka. Prisjetimo se borova na Igmanu. Glavni izvori su, naravno, Sunce i Zemlja.)

Zbogom implantima

16.06.2000.
Houston

Informacije se nizu:

- Na ovoj podijeljenoj i rascjepkanoj Planeti, živim bicima je najčešće potrebno miješanje genetskih informacija roditelja oba spola da bi prezivjeli. Pored muških i ženskih pripadnika pojedinih vrsta, znamo i za slučaj dvospolnih bica koji se, opet, razmnožavaju u kontaktu sa drugim dvospolcem. I, napokon, novost za mene je postojanje životinjske vrste koja se već 40 miliona godina razmnožava bez mužjaka. Sicusna vodena životinja "rotifera bdeloide", manja od 1 mm, ima 350 različitih vrsta. I, sve su ženke koje se razmnožavaju bez partnera suprotnog spola.
- Fizicar Leonard Reiffel, vođa tajnog armijskog projekta iz 1958, objavio u New York Times-u (16/05/2000) da su Amerikanci htjeli baciti nuklearnu bombu na Mjesec koncem pedesetih. (Prisjetimo se proslodisnjih priloga o vojnim bazama na drugoj strani Mjeseca. Vanzemaljaca.)
- Pretpostavlja se da će većina od 6.000 jezika na Planeti biti zaboravljena do kraja XXI stoljeća. Primat ostaje u rukama engleskog, španskog i mandarin (kineskog) jezika. Dobro ili loše? Gubitak kulturnog nasljedja? Ili, dobitak u boljoj komunikaciji, manjoj rascjepkanosti?
- NASA ima tri velike teleskopske stanice koje orbitiraju iznad Zemlje. Hubble (dobro znani), Chandra X-ray i Compton Gamma Ray. Četvrtog juna (Washington Post) Compton je "likvidiran". Mada je u orbiti mogao ostati još jedanaest godina, zbog kvara na zirokopu, NASA je objavila da "odustaje od popravke" i poslala ga u Zemljinu atmosferu da sagori. Vijest je razočarala više od 100 astronoma koji su koristili podatke sa ove observatorije koja je analizirala gama zrake koji dolaze iz svemirskih dubina i/ili sa našeg Sunca. Uzrok gama zracima nije još poznat. Niti izvor, koji uključuje preko 30 novih i egzotičnih svemirskih objekata. Compton je imao nezaklonjen pregled prema svemiru. (Mozda je to i razlog njegovog stradanja.)
- Junska vijest iz Aleksandrije je proletjela svijetom: faraonski gradovi su otkriveni u morskim plićacima Mediterana. U vremenima prije Aleksandrove Aleksandrije, gradovi Heraklion, Kanopus i Menutis su bili komercijalni centri i destinacija za pripadnike kulta Isisa, Serapisa i Osirisa. Međutim, više od samih očuvanih spomenika, ova vijest me raduje zbog nečeg drugog. Naime, ovi gradovi su dosada bili poznati samo iz starogrčkih tragedija, dijaloga i legendi. A nažalost, rasireno je uvjerenje da su grčki mitovi i legende ništa više nego književna djela. Ovo otkriće mijenja tu zabludu. (Sjetimo se naših priloga o Atlantidi!) Grčki historičar Herodot (u osnovnoj školi su nas učili da je on osnivač moderne historije) je posjetio Egipat prije dvije i po hiljade godina i pisao je o Heraklionu i hramu posvećenom Herkulesu (koji porijeklo vuče iz doba Atlantide). Grčka mitologija govori i o Menealosu

koji se u Heraklion vraćao iz Troje zajedno sa Helenom. Njegov stitonosa (preciznije sljemonosa) Kanop i supruga mu Menutis stradaju od ujeda zmijske i bivaju pretvoreni u "bogove". Besmrtnim postaju onda kada dva grada dobijaju ime po njima.

Knjiga David Icke-a "And the Truth Shall Set You Free" donosi sliku strukture moći na Planeti. Na dnu je čovječanstvo, na vrhu elitističke organizacije, kao masoni, iluminati i drugi. A iznad njih, vanzemaljci. Iz niza drugih knjiga je poznato da se pojedincima, koji se uspu do vrha ovih organizacija, omogućuje uvid u "Velike tajne". A te su:

1. Tajna društva su u komunikaciji sa vanzemaljskih životnim oblicima, koji predstavljaju stvarne sile iza scene.
2. Svrha ovih društava je formiranje Jedne Svjetske Vlade sa hijerarhijom iznad nje kojom dominira davoljska, vanzemaljska sila.
3. Način da se kontroliraju mase je kroz kontrolu uma i okultne moći koje se koriste za manipulaciju.
4. Nagrada je u moći i novcu.
5. Mi smo svi spiritualna bića, koja naseljavaju tijela, ali smo spiritualno besmrtni.

Prije tri dana sam dobio e-mail od Greg-a. Slijedi sažetak petnaestak stranica teksta:

"Šta su implantati?"

Implantati su spiritualni limitirajući uređaji i vibracione barijere koje blokiraju naš spiritualni progres. Implantati kreiraju lažne slike stvarnosti u našoj svijesti. I na taj način sprečavaju pristup našem Univerzalnom umu i svijesti.

Spiritualni limitirajući uređaji?

Da. Vanjski kontrolni mehanizmi koji nas zadržavaju u dualnom realitetu.

Dualni realitet?

U momentu odvajanja od Univerzalne svijesti i prirodnih energetskih izvora, postali smo bića koji svijet vide u polarnom realitetu: dobro i zlo, crno i bijelo, prijatelj - neprijatelj. Bića koja žive u iluziji da su odvojeni od Univerzalnog Uma i Stvaraoca su bića koja žive u dualnom realitetu.

I koji bi tu bio problem?

Problem je sa energetskim punjenjem. Biti odvojen od Univerzalne energije znači da treba naći druge izvore energije. Za bića iz dualnog realiteta najbolji izvor je ostvarivanje kontrole nad drugima. Manipuliranje drugima. Time se oni hrane.

Čini se da naša Planeta obiljuje tim sekundarnim izvorima energije?

Ratovi, bolesti, podvojenost, neznanje, manipulacija masama, mržnja, negativne emocije, lista je beskrajna.

Dobro, nazad na implante, ko je njihov autor?

Tri grupe vanzemaljaca: Grejsi, Reptilijanci i Drakoni.

O, o. Krenimo sa Reptilijancima?

Reptilijanci su bica koja su mnogo starija od ljudi. Procesima genetskih manipulacija oni su doveli do revolucionarnog skoka od pracovjeka do danasnjeg covjeka. Smatraju da imaju pravo da uticu i kreiraju nas daljnji razvoj. U sustini, kultiviraju covjecanstvo kao klasu obova za vlastite svrhe. Reptilijanci su kroz kosmicku historiju bili izbacivani sa planeta na kojima su bili. To ce im biti sudbina i na Zemlji. U medjuvremenu su vjesto prikrivaju i cesto predstavljaju kao bica Svjetlosti. Mijesaju istinu sa svojim manipulacijama da bi zavarali one koji nedovoljno znaju. Gusterolikog oblika, cesto su se pojavljivali u razlicitim civilizacijskim epohama kao "bozanstva" sa superiornim mocima.

(Quetzalcoatl, bozanstvo meksickih Acteka, je naucio primitivna plemena umjetnosti, astronomiji, nauci, poljoprivredi, kalendaru, ritualima bez krvi, itd. Njegov gusteroliki imidj je ostao zabiljezen na brojnim mjestima u Centralnoj Americi.)

Drakoni?

Sofisticirani inzinjeri zla i masovne kontrole na Planeti. Poticu sa planete Drakonis u sektoru Orion-a i porazeni su u svojevremenom Orionskom konfliktu. Nasu su Planetu okupirali u davnoj proslosti.

O Grejsima ponesto znamo...?

... Zato sto o susretu s njima ima najvise svjedocanstava, ukljucujuci filmske, tonske i fotografske. Rijec je o mentalnim bicima, tehnoloski naprednim, koji obduciraju ljude i ugradjuju im implante. Njihovi su implantirani uglavnom u ovoj dimenziji, znaci sicuti, ali ipak vidljivi uređjaji. Niz je primjera da su izvadjeni iz organizma (najcesce smjesteni iza uha ljudi).

(Lani smo o njima pisali kao rasi koja je kroz genetske manipulacije izgubila emotivnu stranu da bi sprijecila nasilnost unutar rase. Ipak, na eksperimentima sa ljudima i formiranjem medjurase, pokusavaju povratiti dio izgubljenog. Ipak, cinjenica da ljudska bica koriste bez njihovog pristanka, prkosi osnovnom kosmickom zakonu. Nadalje, oni utjecu na javnost kroz knjige pojedinih remote viewer-a, objasnjavajuci da su navodno na nasoj strani.)

Kada je pocelo implantiranje?

Drakoni i Reptilijanci su okupirali Planet za vrijeme perioda Lemurije. Nakon pada Lemurije, dosla je Atlantida na red. Implantirani su postali rasireni od tada.

Koje su vrste implanta?

Ima ih mnogo. Pcev od drevnih, koji su nazvani prema planetarnim ratovima: Orion, Sirijus, Planeta Maldek, Arkturus i Sistem Plejada. Slijede implantirani nazvani prema vremenskim periodima Planete kao Lemurijski i Atlantski. Tu su i trodimenzionalni kristalni implantirani, 666 Kod ograncenja i drugi.

Koji su najrasireniji?

Gornjenabrojani kace sve ljude. Ipak, najstariji implantirani je dusevna karma. Ovaj implantirani uzrokuje negativnu karmu - sudbinu i on odredjuje da se dusa stalno mora vratiti natrag u fizicki organizam da bi odradila svoj "dug" iz prethodnog zivota. Na taj nacin, kroz reinkarnacije, broj pripadnika (ljudske) vrste se stalno povecava i regrutuje dovoljno bica da se manipulira njima. Prilicno inteligentan nacin da superiorne vrste imaju svoju dusevnu hranu koja im neprekidno dolazi na trpezu.

(Prije dvadeset godina sam se pitao zasto je Buda zelio da prekine lanac dusevnih karmi kod ljudi. Sada imamo odgovor.)

A religije?

Sve glavne religije, proslosti i sadasnosti, uz dodatak tajnih drustava crne magije, su organizacije koje koriste mentalnu kontrolu i strah da ostvare kontrolu nad svojim clanstvom. Drzeci ih pokornim i ne-slobodnim, blokiraju njihov put ka duhovnom oslobodjenju. Tako da je odgovor na ovo pitanje, da, i religije su u sluzbi masovne kontrole i manipulacije. Ocito, iza njih na suptilan nacin stoje superiornija bica od nas.

Kako da znamo da li imamo implante?

Pitanje bi trebalo preformulirati u: "Koje implante imam i kako da ih se riješim?" Jer, činjenica da smo inkarnirani na Planeti znači da imamo implante.

Postoji li proces čiscenja?

Postoji način da se riješi svih poznatih i nepoznatih vrsta, za sve dimenzije, vremenske okvire i lokacije, simultano. Ovaj proces čisti i emotivne i mentalne tjelesne parazite, biva prikacena uz naša duševna tijela, misli-negativne energije svih vrsta, koji često uzrokuju bolesti fizičkom tijelu.

A zaštita od ponovnog implantiranja?

Uz proces čiscenja ide i odbrambeni mehanizam koji štiti od napada u svim dimenzijama, snu, unutrašnjim nivoima.

Znači, trebalo bi izbaciti implante sada?

Definitivno im treba reći zbogom. U protivnom, oni će i dalje igrati glavnu ulogu u negativnoj karmi, te ćemo se reinkarnirati da riješimo probleme iz prošlih života. I nikada nećemo izći iz tog začaranog ciklusa. A status quo će ostati na Planeti. Ono što nam treba je balansirana karma. I nesmetano kretanje kroz unutrašnje nivoe, pristup Univerzalnom Umu i Znanju, jedinstvo sa Zemljom.

Trenutačna korist?

Osjećanje unutrašnjeg mira i čistoće, unutrašnje tenzije nestaju, osjećanje novog smisla života, ljubavi, radosti, unaprijeđenje u svim oblastima, raspad ne-produktivnih veza."

Philadelphia Experiment

23.06.2000.

Dvadeset drugog juna 1943. godine, u devet sati ujutro, u filadelfijskom mornarickom brodogradilistu, izdana je naredba da se uključe četiri elektromagnetna generatora koji će pokrenuti Vremenski-Nulti Generator.

Magloviti, zelenkasti oblak počeo je da okružuje razarac USS Eldridge (DE-173). Kamere vojnih snimatelja i oči naučnika i vodja projekata nisu se odvajale od vojnog broda. Zaglušujuća buka generatora naglo se utisala. Razarac je nestao sa vidika.

Dvadeset minuta kasnije "Eldridge" se ponovo pojavljuje. Posada broda je u soku. Govore da su mogli vidjeti jedni druge, ali ne i brod. Pojedinci govore da su padali sa palube i histerično se smijali. Nekolicina je izjavila da su na kratko vidjeli drugu luku, Norfolk bazu, da bi se sa vraćanjem oblaka, ponovo nasli u Philadelphia-i.

Tri mjeseca kasnije, eksperiment je ponovljen. Ovaj put sa novom posadom. Razarac ubrzo nestaje. I pojavljuje se. I nestaje, ovaj put bez vidljivog razloga i paljenja generatora. Kada se ponovo pojavio, pokazalo se da je posada pretrpjela strasne posljedice: neki su nestali da se više nikada ne vrate, neki su dobili teske opekotine, nekolicina je završila u ludnicama...

Ovako bi otprilike izgledala legenda o "Philadelphia Experiment"-u.

Colorado Spring, ljeto 1899, Nikola Tesla (1856 -1943) je čuo ritmično otkucavanje na (svom izumu) radioprijemniku za niske frekvencije. Zapisuje u svoj dnevnik:

"Bio sam stvarno prestrašen; bilo je u tom otkucavanju nečeg mističnog, da ne kažem nadnaravnog, a ja sam bio sam u laboratoriji te noći... Premda nisam mogao desifrovati njihovo značenje, bio sam siguran da ti signali nisu slučajni. U meni raste osjećanje da sam prvi čovjek koji je čuo signale sa druge planete."

Americki Vrhovni sud je u ljeto 1943 donio presudu u korist Tesline tužbe protiv Markonija da je Nikola Tesla stvarni izumitelj radioaparata. Za Teslu je ona dosla nekoliko mjeseci prekasno. Slicna situacija je i sa tosterom, mikrovalnom pecnicom, kompjuterom, ulicnom rasvjetom: stvarni izumitelj je Tesla, a ne Edison. On je pronasao rendgenske zrake godinu dana prije Rendgena, ili radar i neonsko svjetlo decenijama prije industrijskog "otkriva".

Nikola Tesla je tokom 1930-ih bio konsultant za americku mornaricu kroz NDRC (National Defense Research Committee). Slicno kao i njegov rival Thomas Edison. Bio je angaziran na projektu broda koji bi bio elektronski nevidljiv neprijateljskim radarima. Inicijalna faza je zapoceta u Cikagu 1931; dvije godine kasnije, 1933. projekat je prebacen na Princeton University (Institution for Advanced Studies). Nakon pocetnog ukljucivanja u Projekat 1931. Tesla je dvije godine bio odsutan. Na zahtjev prijatelja (i americkog predsjednika) FDR-a ponovo se ukljucuje u Projekat sredinom 1930-ih koji dobija ime "Project Rainbow". Teslini specijalno dizajirani generatori i sistem radio frekvencije trebali su da izgrade mocno elektromagnetno i radio-frekventno polje.

(Za gornjepomenuti Teslin angazman moze se naci uporista u vojnim arhivima. Sada slijedi prica iz pera Al Bielek-a, kontroverzne licnosti koji pise o ovom projektu vec decenijama.)

"Tesla je postao vrlo zabrinut kada je saznao da ce eksperimenti ukljuciti posadu brodova. Protestirao je govoreci da naucnici ne mogu ni pretpostaviti sta se moze desiti sa posadom tokom eksperimenta. Trazio je vise vremena za istrazivanja. Ali, receno mu je da zaboravi na to. Rat je pocinjao. Dobio je nalog da pocne sa testiranjem. I tako, jednog hladnog martovskog dana 1942. godine, zapoceo je prvi pravi test. Generatori su ukljuceni na vojnom brodu. Pokusaj dostizanja nevidljivosti. I - nista se nije desilo. Test je predstavljao promasaj. To je dalo Tesli izgovor da napusti "Projekat Duga". Deset mjeseci kasnije, nadjen je mrtav u svojoj hotelskoj sobi u New York-u."

(Prica zvuci uzbudljivo, ali mislim da nije istinita. Naime, nakon Teslinog pocetnog angazmana, malo je vjerovatno da je bio ukljucen u Projekat tokom ratnih godina. Prvo, zbog poodmaklog zivotnog doba. Drugo, njegovo zdravlje je bilo vrlo naruseno nakon automobilske nesrece sredinom 1930-ih. Trece, nije podnosio drustvo zbog bojazni od virusa i bakterija. Cetvrto, insistirao je da salje novcanu pomoc Mark Twain-u koji je godinama vec bio mrtav... Teslu mogu lakse zamisliti kao Radu Serbedjiju u zadnjoj epizodi istoimene serije u kojoj sjedi na klupi u njojorskom parku i hrani golubove. Ali, nije iskljuceno da je samo posjetio laboratorije 1942. o cemu postoji nekoliko nezavisnih svjedocanstava.)

Moze li ista proci bez Alberta u dvadesetom stoljecu?

Albert Einstein (1879 - 1955) je ucestvovao u nizu projekata Instituta na Princeton-u. Eksperiment "Duga" je djelomicno bio zasnovan na njegovoj "Ujedinjenoj teoriji polja". U svojim diskusijama sa dr. Rudolph Landenberg-om, ekspertom u oblasti mina i torpeda, Einstein je predlozio upotrebu elektromagnetnih polja kao mogucu zastitu od podvodnih projektila.

Povezimo bizarni "Philadelphia Experiment" sa principima Ajnstajnovе teorije.

Ajnstajn u svojoj Teoriji premostava jaz izmedju mikro- i makro-kosmosa.

Gledajuci bazicne prirodne grupe kao energiju, materiju, vrijeme, prostor i gravitaciju, uoceno je da sve imaju nesto zajednicko: njihovi efekti se mogu pronaci i u atomu i u prostoru (svemiru). Ove grupe su jedinstvene sile, ali se naucno mogu podijeliti na elektromagnetne i gravitacijske.

Ajnstajn ih je poceo analizirati i povezivati u jednu teoriju jos (u svojim mladim danima, 1905) sa svojom cuvenom "Specijalnom teorijom relativnosti". Teorija (sumirana u cuvenom $E=mc^2$ na kvadrat) pokazuje da svi sistemi/elementi/grupe koji se krecu na uniforman nacin, imaju iste vladajuće zakone. Na kosmickom prostoru, gravitacijsko polje dolazi do sunca i uzrokuje kretanje planeta oko njega. Na atomskom nivou, nukleus stvara elektromagnetno polje koje opet uzrokuje kretanje atomskih cestica oko njega. Sunce takodje ima elektromagnetno polje i svoje polove... kao sto i atom ima svoje gravitaciono polje.

Znaci, rijec je o ekvivalentima. I konceptima koji se prozimaju i prelamaju.

Deset godina kasnije, 1915, Ajnstajn je objavio svoju "Generalnu teoriju relativiteta". Po njoj, kada svijetlo (koje je elektromagnetna sila), udje u gravitaciono polje, ono se savija. Stupanj savijanja zavisi od mase i brzine gravitacionog tijela.

Pretoceno u projekat "Duga", htjelo se postici slijedece: ujediniti ove sile i promijeniti stanje jednog tijela/objekta. Ako bi se uspjelo stvoriti gravitaciono polje koje oscilira na elektromagnetnoj frekvenciji, onda bi sadrzaj unutar polja ostao isti, ali bi se moglo utjecati na pojedine objekte, brisati ih ili uciniti nevidljivim.

Oni unutar polja bi vibrirali velikom brzinom i postali nevidljivi onima izvan polja. Elektromagnetno polje vibrira frekvencijom bliskom brzini svjetlosti i stvara gravitaciono polje koje sprecava gubitak mase unutar polja i pretvaranje u cistu energiju. (Jednostavnije, onemogucava objekat ili bica unutar polja da se dezintegriju.)

Teorija pretocena u naucni pokusaj doista zvuca kao naucna fantastika. Ali, pokusajmo naucno objasniti principe rada uredjaja kojima smo okruzeni: laser, svemirske stanice ili obicni TV. Rezultat ce biti isti. Na teoriju ce nam um reagirati skepticno. Ali, prisustvo samih uredjaja nam se cini normalno, jer smo se navikli na njih.

Ako je teoretsko objasnjenje i mogucnost za "nevidljivi brod" postojala u prvoj polovini ovog stoljeca, onda je realizacija zavisila samo od ulaganja. A svjetski rat, gubici Saveznika na moru i postojanje kriticne mase naucnog kadra, opreme i finansija, dovelo je do insistiranja na uspjehu ovog projekta.

Naturalizirani Madjar John Von Neuman (1903-1957): pionir na kompjuterskom dizajnu, kibernetici i razvoju atomske i hidrogenske bombe. On je, uz Teslu i Ajnstajna, treci teorijski i organizacijski stub Projekta.

Razarac USS Eldridge (DE-173) porinut je u more 27. avgusta 1943. Prvu godinu sluzbe je proveo na Atlantiku ploveci od Bermuda, preko Karipskog Otocja do marokanske obale. Nakon toga je uslijedio transfer na Pacifik u blizinu japanske obale. Nakon rata, 1951. prodan je Grcima gdje se nalazi i danas (u Pireju, i ceka da bude prodan u staro gvozdje.). Sluzbeni brodski dnevnicu su javno dostupni. Medjutim, za prva tri mjeseca (27.08.43. - 1.12.43.) stoji obavjestenje: "...the deck logs missing and therefore unavailable...".

Slucajnost? Zapisnici "...nedostaju, i stoga su nedostupni...".?

Prema grckim podacima, brod datira iz juna 1943, a na avgusta. I, napokon, vojni magazin "Jane", koji inace daje tacne datume porinuca svih americkih vojnih brodova, za "Eldridge" daje samo godinu (1943). To je jedini takav slucaj.

Cemu konfuzija oko datuma?

Vjerovatno lezi u cinjenici da su prvi testovi izvršeni u junu 1943, a onaj u kome brod stvarno nestaje, u oktobru 1943. Pa ako vojni podaci pokazuju da je brod pusten u pogon u avgustu, onda se lako eliminiraju pitanja o njegovom navodnom ucescu u eksperimentima dva mjeseca ranije. Zvanicno objasnjenje je da tada broda nije ni bilo.

Vojni komandni brod "S.S. Andrew Furuseth" bio je na promatrackoj misiji uz "Eldridge"-a. Brodski dnevnicu vezani za pomenuti period "...have been destroyed by executive order!"

Unisteni!? Prema cijem nalogu?

Frederick Tracy, ratni veteran na vojnom brodu "USS Antietam" nalazio se u filadelfijskom doku tokom eksperimenta. On izvjestava o sluzbenom memorandumu kojeg je posadi njegovog broda procitao kapetan. Memorandum je dosao iz Ureda Sekretara Armije i u njemu stoji da "...svako pominjanje događaja od 28. oktobra 1943, u kome je "Eldridge" nestao, da bi se nakratko pojavio u Norfolk-u, a zatim nanovo u Filadelfiji, bice smatrano cinom izdaje". Naravno, posada "Antietam"-a se dobro zabavljala dok je slusala ovaj Memorandum. Nesto kasnije, Tracy je cuo od kolega mornara i oficira da je kompletna posada "Eldridge"-a zadržana u mornarickoj bolnici Bethesda Naval Hospital bez mogucnosti komunikacije sa svijetom.

Elektronicar i oficir osiguranja Patrick Macey govori o epizodi iz 1945. kada su pregledani filmski materijali koji su prikazivali tri bojna broda. "Dva manja broda kao da su energijom hranili onaj veci. Nakon nekog vremena, centralni brod, razarac, polako je poceo da nestaje u maglicastom oblaku. Mogao se vidjeti samo otisak na moru. Kada se polje ugasilo, brod se pojavio..."

Carl M. Allen, mornar sa "S.S. Andrew Furuseth" govorio je o efektima eksperimenta na posadu broda, tokom i poslije rata. "Ponekad bi trebalo i sest mjeseci da se mornari "odmrznu" od soka. Nije rijec o psiholoskom soku, vec efektu Hiper-polja."

Autor knjige "The Case for the UFO", dr. M.K. Jessup istice da je "...eksperiment vrlo interesantan, ali poguban za ljude. Upotreba magnetne rezonance izmice van kontrole. Rijec je, zapravo, o transferu materije u drugi nivo ili dimenziju i to bi moglo predstavljati prekretnicu, ako bi se moglo kontrolirati..."

U noci 20.04.1959. dr. Jessup je pronadjen mrtav u svojim kolima. Prema policijskom izvjestaju, auspuh je bio zatvoren tako da je ugljicni dioksid ulazio u kabinu automobila. Autopsija nije nikada izvršena, nikakva poruka nije nadjena, a slucaj se vodi kao samoubojstvo...

Pokusajmo, jos jedamput, sazeti pricu o eksperimentu:

Originalna ideja je bila da se americki vojni brodovi ucine nevidljivim za protivnicke radare ili/i potpuno opticki nevidljivim. Nacin da se to postigne bio je u koristenju ogromnog magnetskog polja oko broda koji bi uzrokovao odbijanje ili savijanje radarskih i svjetlosnih valova oko broda. Eksperiment je dao uspjesne rezultate s tim da su se desile nepredvidjene pojave... Brod je i stvarno, nakratko, nestao i zatim se vratio. Doslo je do de-materijalizacije i teleportacije... Sto nije bila nakana autora Projekta.

U junu 1943. tone eksperimentalne elektronske opreme nalazile su se na "Eldridge"-u: dva masivna generatora po 75 KVA, magnetni navoji, transformatori i ostali hardver koji je generirao elektromagnetna polja. Dvadeset drugog juna, u devet ujutro, generatori su ukljuceni, i brod je nestao na 15-ak minuta. Na povratku, posada je bila dez-orijentirana i u soku.

Tri mjeseca kasnije, 28. oktobra 1943. u 17:15, izveden je finalni test sa novom posadom. Prvih nekoliko sekundi brod je, uz maglicast oblak, bio jedva vidljiv. Onda potpuno nestaje. Pojavljuje se u Norfolk-u, tamo nastaje uzbuna, lokalni vojni brodovi su u stanju pripravnosti. Nestaje iz Norfolk-a, vraca se u Philadelphia-u, dio posade je zauvijek nestao, neki su potpuno istopljeni sa zeljeznom ogradom na palubama, dio je nepovratno izgubio razum.

Zasto je bitna cinjenica sto je eksperiment elektronske kamuflaze prerastao u "slucajnu" teleportaciju? Odgovor u slijedecem prilogu.

A, da. Umalo zaboravih iznijeti zvanicno stanoviste Mornarickog ureda. Na ucestala pitanja istrazivaca i novinara, odgovor je uvijek bio isti: "Nikakav Projekat Duga niti Philadelphia Experiment se nije izvodio tokom Drugog Svjetskog rata!"

Odgovor ne ostavlja nedoumice.

U filmu "Matrix" glavnom junaku se, u jednom momentu, nude dvije pilule: plava i crvena. Jedna predstavlja sliku svijeta koja se dnevno servira iz medija. Sve je krasno, pod kontrolom, sigurni smo pod politicarima, problemcici su tu i tamo, ali imamo svoj posao, navike i takvu sliku ne treba remetiti. Druga pilula je poziv da se svijet sagleda ispitivacki, zaviri iza zvanicne istine i nadju odgovori koje cemo sami moci potvrditi.

Koju pilulu uzeti?

Montauk projekat

4.7.2000.

Pauza za rucak. Sekretarice nema. Poslao sam fax i sjeo za njen sto. U kancelariju ulazi visok sezdesetogodisnjak, prijatna izgleda. Dosao je da mu se odsjece komad celika. Mjere dajem jednom od radnika, a mi zapocinjemo razgovor. Dosao je iz Colorado Springs-a i prvo mu je pitanje bilo, kad je cuo odakle sam, da li znam za Nikolu Teslu. "Naravno", odgovaram. Tesla je imao laboratoriju u njegovom rodnom gradu i eksperimentirao je sa bezicnim prenosom energije i osvjetljavanjam 5.000 domacinstava. Onda je on nastavio sa opisom eksperimenta i iznenadjenjem stanovnika kada su neocekivano dobili struju. Prodiskutirali smo i Edisona i Markonija. Ja sam ga doveo do Philadelphia Experiment-a i on je tu stao. Potpuno neobavijesten, ali spreman da saslusa. Rastali smo se uz njegovu opasku da je sretan sto je napokon nasao nekog ko nije slegnuo ramenima na pomen Teslinog imena. Slijedeci put cu provjeriti da li je iznajmio filmove...

... Philadelphia Experiment, prvi i drugi dio, 1983. i 1993. godine snimljene. Odgledajuci ih u cugu, jasno je da je samom eksperimentu sa USS Eldridge-om posveceno relativno malo vremena. U prvom dijelu se prati put dvojice mornara izgubljenih u 1983. godini; u drugom dijelu se govori o mogucnosti manipulacije s vremenom i postojanju paralelnih svijetova ukoliko se utjece na dogadjaje iz proslosti (nacisti vladaju svijetom zahvaljujuci transferu tehnologije iz buducnosti).

Nazalost, nije bilo vremena da se Projekat prati od 1930-ih, nema Tesle ni Einstein-a, Von Neumann je prisutan pod drugim imenom. Epizoda sa americkim razaracem prikazana je vjerno; identicna opisu savremenika (mornari stopljeni sa ogradom i palubom, Teslini generatori, itd.).

Filmovi zapravo nagovjestavaju nesto vece i tajanstvenije. Montauk projekat!

Na krajnjem jugoistoku Long Island-a (stotinjak milja od centra New York-a), nalazi se idilicna ribarska oaza: Montauk. Obliznji svjetionik je otvorio George Washington koji je danas turisticka atrakcija. U njegovoj blizini su, od 1969. sluzbeno zatvorene, vojne baze Camp Hero i Montauk Air Force Station. Na vidljivoj, ali zapustenoj vojnoj zgradi nalazi se veliki radarski tanjur. Okolina je zvanicno dio drzavnog parka.

I, tu se prica moze završiti. Ako uzmemo plavu pilulu.

Uzmimo crvenu.

U dvije trecine drzavnog parka zabranjen je pristup. Niz prijavljenih slucaja u poslednjih 25 godina dokazuje prisustvo sluzbi osiguranja koje ne dozvoljavaju pristup ostacima vojne baze. Ta lica su naoruzana automatskim oruzjem, bez uniformi i pod prijetnjom hapsenja udaljavaju posjetioce ("You have violated top secret and restricted areas and are subject to arrest...")

Camp Hero je osnovan prije Drugog svjetskog rata; Montauk Air Force Station tokom 1950-ih. Prema planovima US Army Corps of Engineers, najmanje cetiri podzemna nivoa su bila izgradjena tokom 1960-ih. Montauk se, naime, nalazi na vrhu podvodne planine, tako da ima itekako prostora za kopanje u dubinu.

(Nekoliko knjiga je objavljeno o aktivnostima u ovim podzemnim bazama; prednjace autori Preston Nichols, Peter Moon i Al Bielek.)

Prema "vlasnickom listu" Parka, americka vlada je i dalje u posjedu vlasnistva ispod površine Parka. (Ono iznad površine kontrolira drzava New York.) Istrazivanja su pokazala da je tokom ranih 1990-ih iskpano nekoliko novih podzemnih nivoa.

Zna se da od 1950-ih pa nadalje, Montauk Projekat predstavlja skup super-tajnih vojnih projekata koje provode dijelovi: CIA, NSA, DARPA, armijske obavjestajne agencije i korporacije kao ALL, Siemens/ITT i Brookhaven Labs.

Jos konkretnije, prema autorima Preston Nichols-u (inženjer radio-elektronike i tehničar svojevremeno zaposlen u Brookhaven National Laboratories) i Peter Moon-u ("The Montauk Project: Experiments in Time"), Montauk Projekat je "...razvoj i kulminacija fenomena koji su se uocili tokom testa sa USS Eldridge 1943. godine. Preko tri decenije tajnih istrazivanja i primjenjene tehnologije dovele su do vrhunca 1983. godine kada je otvorena rupa u prostoru/vremenu prema 1943. godini.

Istrazivanja su obuhvatala psihotroniku (prozimanja ljudskog i masinskog uma), elektromagnetnu kontrolu ljudskog uma i manipulacije prostor/vrijeme, koji ce omoguciti uspjesan transport materije i energije u druge dimenzije kroz vremenske portale." (Ovo me podsjeća na kombinaciju dvije aktuelne TV serije ovdje: SG-1 Stargate i Sliders.)

Sofisticirana i skupocjena visokotehnoloska oprema odasilje i testira utjecaj razlicitih radio frekvencija u Zemljinoj jonosferi. Vremenske promjene, zemljotresi, olujni i uraganski naleti se, navodno, vec odavno mogu umjetno izazivati. Ultra-tajni projekti, koji uglavnom potpadaju pod sifru Phoenix Project, su iz oblasti kvantne i cesticne fizike: simulacija crnih rupa, super-mocna elektro polja, genetika, tehnologija cesticnih snopova, elektro kontrola uma. Navodno, za izvodjenje testova koriste se (najcesce) mlađe osobe iz okolnih naselja. Protivno njihovoj volji, naravno.

Podzemni eksperimenti ipak ne mogu izbjeći pažnji zainteresiranih na površini. U ovom, navodno drzavnom Parku, uoceni su novi strujni kablovi sa kapacitetom da osvijetljavaju citave gradove, niz novih instaliranih telefonskih linija; jednostavnim aparatima moze se registrirati neobicna radio frekvencija i elektromagnetne transmisije koje dolaze iz pravca "napustene" vojne baze. (Izjava predstavnika lokalne elektro kompanije LILCO, koja pokriva citav Long Island:"...ovaj metar pokazuje da se ogromna kolicina energije koristi kroz postojeće kablovske linije... apsolutno je nemoguće da samo jedna zgrada za održavanje moze koristiti toliko mnogo energije za održavanje masina ili neke druge aktivnosti u Parku...")

Prema dostupnim Kongresnim materijalima, novinskim izvjestajima, federalnim izvjestajima i naucnim priložima, moze se pronaci da dio aktivnosti ispod Montauk-a nije tajna; tokom godina Hladnog rata obavljana su istrazivanja na kontroli uma putem elektromagnetnog zracenja. I to je sluzilo kao paravan za niz drugih projekata.

Najuzbudljiviji je onaj o putovanju kroz vrijeme. Niz vodećih fizicara ne samo da opovrgava, nego naprotiv, priznaje, mogućnost postizanja putovanja kroz vrijeme. I to ne u nekoj dalekoj buducnosti. Medju njima su Nick Herbert, Kip Thorne, Frank Tipler, Fred Allen Wolf, Michio Kaku, Paul Halpern i Steven Hawking. Vodeći fizicari dokazuju, izvan svake sumnje, da paralelne dimenzije postoje! One su moguće realnosti i ima ih bezbroj.

Nasa trodimenzionalna vremensko-prostorna realnost je samo jedna od realnosti!

Von Neumann-ov Dokaz je matematička forma u kojoj je ovaj naturalizirani Amerikanac dokazao (knjiga: The Mathematical Foundations of Quantum Physics) da je "...nasa svijest ona što dovodi nase bice u jednu od realnosti".

Sve upućuje na činjenicu da vrijeme kakvog ga većina doživljava, linearno kretanje iz prošlosti, kroz sadašnjost prema budućnosti, ne postoji.

Ono što mi zovemo "prošlost" i "budućnost" se odvijaju simultano sa "sadašnjostu". Prošlost nije prošla, a budućnost nije daleko ispred nas.

Pa gdje su onda?

U drugoj dimenziji!

U Montauku su koncem 1940-ih, s prestankom rata, ponovo započeta istraživanja na efektima nevidljivosti i utjecaja elektromagnetnog i gravitacionog zračenja. Pokušalo se prevladati problem sa bizarnim efektima na ljude. Isti onaj zbog kojeg je Tesla napustio projekat tokom 1930-ih.

John Von Neumann nije doduse imao sklonosti prema metafizici i parapsihologiji kao Tesla, ali se opet prihvatio posla kao vodja projekta. Ovaj put je morao do u tancine da udje u stvarnu covjekovu prirodu, slozenu iz fizickog i spiritualnog tijela. Ubrzo je dosao do zakljucka da "...duh ili dusa moraju ostati zakljucani sa fizickim tijelom u svom originalnom vremenu i prostoru... koje pocinje sa novom inkarnacijom... po dolasku iz druge dimenzije..."

Neumann je izlaz potrazio u razvoju tehnologije i prvog svjetskog elektronskog kompjutera. Uredjaj je mogao da izracunava odredjene vremensko-prostorne faktore sa apsolutnom preciznoscu. Razvijena je psihotronicka oprema koja je mogla da prima, rekonfigurira i emitira ljudske misli kao valove, putem radio frekvencije.

Jednostavnije receno, Neumann je izumio uredjaj koji moze da razumije, prima i dalje odasilja ljudske misli. Kao sto pojedinci imaju telepatsku moc i uspijevaju da prime misli drugih (misli nisu nista drugo do valovi odredjene frekvencije), tako je Neumann-ov aparat imao sposobnost najboljih parapsihologa.

(Odatle je mali korak do kontrole umova drugih ljudi. E, to je vec bio vrlo privlaccan output za armijske stratege.)

Koncem 1960-ih, americki Kongres je, nakon serije ispitivanja i saslusavanja, odlucio da zatvori Phoenix projekat. Zbog bojazni da rezultati ne dodju u "krive" ruke.

Nazalost, Projekat se vec nalazio u krivim rukama. Vodje Projekta dogovorile su se sa dijelovima obavjestajno-korporacijsko-politickog establimenta da ga nastave u tajnosti. Von Neumann je po treci put postao vodeci naucni direktor istrazivanja. Psihatronika i inter-dimenzionalna putovanja bili su osnovni ciljevi eksperimenata. Koristene su radio frekvencije visoke snage; eksperimentirano je na velikom broju ljudi, a osobito djece.

Posebno nadareni parapsiholozi su bili prikljuceni na psihotronicku opremu i kompjutere, koji su prevodili njihove misli u digitalni kod. Onda bi ih odasiljali, kao misaone signale. Pojedini eksperimenti su doveli do uspjesnog rezultata, do materijalizacije. Naime, misli bi bile odaslane u druge dimenzije, ostvarujuci odredjene efekte u njima.

Izuzetno snazna elektro strujanja, koja se krecu u specifičnoj konfiguraciji, stvaraju elektromagnetno polje, koje kreira efekat poznat kao "Tiplerov cilindar". Jednostavnije, parapsiholozi su mogli da se koncentriraju na neku drugu dimenziju u prostoru/vremenu uticuci na nju.

Tiplerov cilindar je koncept kojeg je formulirao fizicar Frank Tipler i predstavlja siroko prihvacen teoretski model u kvantnoj fizici kako kreirati vjestacku crnu rupu koja se moze kontrolirati. Time se stvara mogucnost da se prebacuje iz jedne vremensko/prostorne dimenzije u druge. Ili, da se utjece na nasu postojecu. (Recimo, da se mijenjaju dogadjaji iz prošlosti.)

Koliko god fantastično ili uzbudljivo ovo zvučalo, sigurno da nije tako izgledalo onim ljudskim zamorcicima koji su stradavali u ovim eksperimentima.

Montauk Projekat je krahirao u avgustu 1983, sabotiran iznutra od strane ključnih sudionika. Ocito, nisu mogli više tolerirati ono što se desava i opasnost za Planetu.

Tog avgusta, tačno 40 godina nakon originalnog Philadelphia Experiment-a (12.08.1943.) otvorena je vremensko-prostorna veza, nalik tunelu, između dva vremena. Pokušaj iz 1983. sveo se na to da se umanjiti ili eliminiira šteta koja se napravila u kosmičkom kontinuumu sa testovima iz 1943.

Projekat je okončan, a površina na kojoj se vojna baza nalazila, donirana je državi New York i kasnije pretvorena u nacionalni park.

Kao da se malo razuma vratilo na prostore oko Montauka. I podsjetilo na dane prije 1910. kada je američka vlada konfiscirala (hm, otela) ovu zemlju od njenih stvarnih vlasnika - Montauk indijanskog plemena.

Phoenix projekat

9.7.2000.

Sedamdesetih godina smo isčekivali dolazak 1984. da je uporedimo sa "1984". Sa istoimenim filmom i napokon samim dolaskom te godine, činilo se da je autor "Zivotinjske farme" pretjerao.

Da li je?

Sesnaest godina kasnije. Eksplozija informacija, Internet. Svijet bez granica. I kontrole. (Hm. Prvi pogled vara.)

Ono što se (barem iz ove američke perspektive) čini najslobodnije i svakom pristupačno, odlazak na Internet i komuniciranje e-mail-ovima, i nije tako slobodno.

"Big brother is reading your e-mail". Što je tačno. FBI je objelodanio prije desetak dana da koriste specijalni kompjuterski sistem nazvan "Carnivore" da citaju e-mail-ove potencijalnih kriminalaca. Ovaj software može skenirati milione e-mail-ova u sekundi. FBI ga instalira kod internet provajdera (AOL, MSN, itd.) i onda bukvalno pregleda kompletnu komunikaciju miliona korisnika. Da bi pronašli nekoliko terorista, hakera ili dilera droge.

Za ili protiv?

S jedne strane borba protiv terorizma. S druge neograničene mogućnosti "prisluskivanja i kontrole" svih korisnika Interneta. Za telefonska prisluskivanja su potrebna sudska odobrenja. Ali se ta odredba masovno krsila u svim državama. Ovo mi se čini adekvatnom analogijom.

Michael Eisner, predsjednik Buena Vista - Disney kompanije, se pojavio u promocijalnom video spotu za 1996. Iza sebe je imao kompletno redizajniran "Tomorrowland" u kome su se nalazili vanzemaljci sa scenarijima ljudskih otmica i eksperimenata nad njima (hm, nama). U tom spotu je Eisner direktno optuzio američku vladu da je svjesno lagala američkoj javnosti o postojanju ovih bica i

njihovoj prisutnosti. Spot završava pozivom svima da prihvate "neizbježnu istinu i nauče kako da žive s njom, budući da niti pomoć niti vodstvo neće doći od strane vladinih dužnosnika."

Natrag na Montauk projekat, odnosno Philadelphia Experiment, odnosno Project Rainbow ili Phoenix Project. Postoji li veza ove serije projekata od 1940-ih naovamo, u podzemnim Montauk laboratorijama, sa pojedinim grupicama vanzemaljaca? (Njima dodajmo bica iz drugih dimenzija, ljudska bica iz budućnosti i ona iz sadašnjosti koji posjeduju visoko napredne tehnologije kao što su kretanje kroz budućnost ili kontrola-manipulacija ljudskog uma.)

Znacajna količina dokumentarnog materijala objavljena je na temu uključenosti ET-a u pojedine aspekte Phoenix projekta. Izabiram jednu od priča. Autor je Michelle Guerin, koja je živjela u blizini Montauka, a vojnu bazu je posjetila u dva navrata: 1970. i 1994.

"... Tekst koji slijedi je rekolekcija pod hipnozom. Sesija od 11.09.1995.:

Vozimo se u autu prema Montauku. Na prednjem sam sjedistu sa majkom... Po dolasku odlazim sa prijateljem prema pjesčanom uzvisici... Džip sa četiri vojna policajca... Odvoze nas prema brdu... čiji se dio otvara ispred nas... Unutra su uniformirana lica sa crnim beretkama, naoružani... Idemo prema jednom liftu... Prolazimo kroz mrežu hodnika... Sto se spustamo niže, postaje sve hladnije... U mracnoj sobi sam... Na krevetu. Preko mog ramena nešto se kreće. Približava se. Sada vidim bolje. O, bože! Pa to je monstrum!

(U tom trenutku sam skoro skocila sa kauča u doktorovoj kancelariji. Nisam se mogla prestati tresti. Doktor me je smirio tako da sam mogla nastaviti.)

Ono što vidim je bice visoko oko dva metra. Usi su mu velike i uspravljene prema vrhu. Oči su mu sjajne, zlatno žute i čini mi se da svijetle u mraku. Zasiljeni zubi... i, i rep! Prilazi mi. Nisam nikad tako bila prestrašena u svom životu. Na 30 cm je od stola. Skida mi šorc i kupaci kostim. Njegovo lice je toliko blizu mojem. Želim da vicem, ali to mogu samo u sebi. On pušta piskav zvuk... Kao da uživa u mom strahu... Osjećam nešto u sebi... boli... Ne znam koliko dugo je ovo trajalo... Kad je završio, odlazi na vrata. Ponovo uniformirana lica dolaze... Odnose me u drugu sobu, svijetliju. Mnostvo opreme koju ne prepoznajem, sa svijetlima i dugmadima.

Postavljaju me na stol... pet-šest ljudi, sa maskama, bijelim odorama i kapama. Glava mi je okrenuta na stranu. Osjećam da mi briju mali dio iza uha... iako ne mogu govoriti, svega sam svjesna. Nekoliko minuta kasnije gubim svijest...

To je bilo sve što sam se sjetila pod hipnozom. Pet godina poslije ovih događaja, 1985, imala sam upalu iza desnog uha. Doktor je trebao da malo rasjece iza uha da bi ocistio gnoj... Samo što je rasjekao kožu skalpelom, nešto je iskocilo. On je to pregledao i rekao da nije nikad tako nešto vidio. Imalo je oblik i veličinu metka...

Sredinom septembra 1994. ponovo sam u posjeti Montauku. Provela sam četiri dana spavajući u obližnjem hotelu. Poslednju noć su me probudile vibracije kreveta. Kao da sam pogodjena zemljotresom. Otvorivši oči, znala sam da nisam sama u sobi. Tijelo mi je povučeno sa kreveta. Htjela sam da zavicem, ali ništa više od saputanja nije izlazilo iz mene. Okrenula sam se pokušavši da se uhvatim za okvir kreveta... I to je bilo zadnje čega se sjećam prije no što ću izgubiti svijest.

Slijedećeg jutra niceg se nisam sjećala. Dok sam se presvlačila vidjela sam kao dva uboda na lijevom bedru. Oko 5 cm razdvojeni. Na pregledu kod interniste bili su iznenađeni simetričnošću ovih "tacaka" i iznenađeni kako se ne sjećam odakle mi. Nisu mi dali nikakvu jasnu dijagnozu..."

Rezultati sesija gospođe Guerin potvrdili su se u nekoliko navrata. Prvi put kada je prisustvovala UFO konferenciji u Mobil, Alabama. Slike reptilijanaca na konferenciji podsjetili su je na njeno iskustvo iz 1970. kada je prepoznala bice iz one mracne sobe. Drugi put u istupima naučnika koji su učestvovali u projektima ispod Montauka, npr. Preston Nichols-a. Na kraju su i "X-Files" u svojim epizodama prikazivali imidz velikih vanzemaljaca sa uspravljenim usima.

Svoju pricu Guerin završava citatom iz jedne od hipno-sesija:

"... Vrijeme nije sto mislimo. Svaki momenat se odigrava sada... na beskonacnom krugu. Mozemo uci u krug na bilo kojoj tacki... ali krug ne smijemo ometati. Prosllost, sadasnjest i buducnost se odvijaju simultano..."

Ovaj citat se nastavlja na retke koje sam sinoc procitao u "Cosmic Journeys" (Rosalind McKnight). U jednoj od sesija u Monro-ovom Institutu, ona je komunicirala sa visim energijama na temu izlaska iz organizma:

"Na vasem zemaljskom nivou, vi o smrti mislite u okvirima vremena. U stvari, u vanvremenskoj dimenziji, smrt je samo promjena nivoa vibracije i kretanje ka novoj egzistenciji...."

Promjena u vibraciji daje dusi osjecaj kretanja. Ipak, u vanvremenskoj dimenziji, nema prostora ili vremena. Stoga, nema ni stvarnog kretanja, kao u vremenskoj dimenziji. Kada individualna dusa iskusi kretanje izvan tijela, cini se da se krece kroz prostor. A zapravo, rijec je o promjeni vibracije iz gusceg fizickog tijela prema visoko-vibratornim nivoima eterickog tijela...

(I, zakljucuje:)

Velika je radost u visoj dimenziji kada dodje nova dusa i napusti svoju fizicku formu."

Ova digresija sa mjestom duse u vanvremenskoj dimenziji uvijek je dobrodosla za odrzanje naseg samopouzdanja. Bez obzira na vrst i kolicinu eksperimenata i manipulacija (a ovdje je rijec o manipulacijama na planetarnom nivou), uvijek postoji izlaz: unutar nas samih krije se Izvor i Istina.

Tri jedina poznata prezivjela sudionika Philadelphia Experiment-a, Rainbow Project-a, Phoenix Project-a, Project GOD, Project Invisibility i niza drugih pod kapom Montauk Project-a su: Al Bielek, Preston Nicholas i Duncan Cameron. Sva trojica su se "odmetnula" ispod kape vojnih i vladinih agencija i javno progovorila o kretanju kroz prostor, vrijeme i razlicite dimenzije, o bazama vanzemaljaca, teleportaciji, Atlantidi, Marsu, psihotronici, eksperimentima nad desetinama hiljada ljudi, manipulaciji nad milionima...

Jasno, oni nemaju pristup vodecim medijama; naprotiv, nekoliko puta je pokusana likvidacija nad njima, da bi konacno nad Duncan-om uspostavljena kontrola 1997. i otada je korigirao svoje istupe. Ipak, nesto prije toga, je snimljena serija video materijala sa svom trojicom na privatnoj kolekciji.

Na osam video kaseti, u obliku ("underground") intervjuja poduprtim obiljem dokumenata, masina, fotografija, izjava... o tajnim projektima. Kasete sam kupio od kanadskog distributera. I trebate mi vremena da ih sve pregledam.

Underground videos

24.09.2000.

Koncem jula smo kupili malu papigu. Oki je predlozila ime Nio Andersen prema junaku iz filma "Matrix". Slozio sam se. Fino podsjecanje na vrhunski film.

Ona ga zove Nio, a ja "Mr. Andersen". Onda nam je dosao Miro u jednomjesečnu posjetu. Slusa nas kako ga zovemo i slijedi komentar: "E sta ovdje u Americi nece uciniti samo da prodaju zivotinje. Cuj, ptica ima ime Nio Andersen!?"

"Matrix" je bio simbolom planetarne manipulacije, ali istovremeno putokazom prema beskrajnim mogućnostima oslobođene duše. Nasa danasnja priča ima za junake inženjere, fizicare, matematičare - učesnike u supertajnim američkim projektima "Philadelphia Experiment", "Montauk Project", "Phoenix Project". O kronologiji projekata je bilo više riječi u prethodna tri priloga. Danas nekoliko novih detalja.

Samo su tri naučnika prezivjela seriju projekata od 1960-ih do konca 1980-ih poznatih pod zajedničkim nazivom "The Montauk Project". To su: Preston Nicholas, Duncan Cameron i Al Bielek. "Slučajno" sam došao do adrese u Kanadi na kojoj sam naručio osam video kaseti na kojima se po prvi put zajedno pojavljuju ova trojica istraživača. (Ova videa se definitivno ne mogu nabaviti u slobodnoj prodaji.)

"First Underground Interview" je sniman u podrumu kuće bugarskog istraživača, 1989 godine. Mada su kopije lošeg kvaliteta prvi mi je utisak bio da ovi ljudi znaju o čemu govore. Pred sobom su imali pet slušalaca koji su ih obasipali pitanjima i odgovori su dolazili bez zastajkivanja i nagadjanja; činilo se da se iskazi trojice dopunjavaju i isprepliću.

Preston Nicholas, sa barem 150 kg i tamnim naočalama koje ne skida, je preko 30 minuta tecno dao uvod u historijat niza projekata kojima je on bio pokretačka snaga. Govorio je o "Projektu nevidljivosti" u kojemu ne samo da nestaju ratni brodovi ili avioni, već i ljudi. Pokazao je fotografije dva stapa za ribolov i jednog čovjeka. I onda je objasnio kako su te metode razvijane tokom 1980-ih u kojima bi ljudi ostajali nevidljivi po 72 sata.

Detaljno je opisivao putovanje kroz vrijeme. Između ostalog, put u budućnost, u godinu 6048 i posjetu gradu bez ljudi sa statuom od čistog zlata u središtu. Pominjao je i probleme u projektu kada bi slali misije (do 12 ljudi) koje se ne bi nikada vratile.

Al Bielek, kontroverzni doktor fizike, jedan od dvojice koji je putovao iz "Philadelphia Experiment"-a 1943. godine u "Phoenix Project" 1983. godine. Daje pozadinu projektima od njihovih 1930-ih godina. Istražava u tezi da je Tesla bio imenovan od FDR-a za prvog direktora projekta 1934. godine da bi namjerno sabotirao projekt 1942 strahujući od njegove zloupotrebe i manipulacije ljudima. Bielek izvlači ispod historijske prasine tezu da su Nacisti izgubili Njemačku ali da nisu nikada poraženi. Nacističkim zlatom ITT je nastavljao projekte na američkom tlu četrdesetih i pedesetih godina.

Naravno, Bielek pominje Antarktiku kao tadašnje skloniste Naci masinerije. (O ovoj "najbolje čuvanoj tajni u historiji" pisali smo u Prvom tomu.)

Duncan Cameron je stalozeni i nenametljivi drugi član dvojca koji premošćuje vrijeme i prostor između 1943. i 1983. On se fokusira na nove teme kao što su reprogramiranje naše svijesti. Naime, istraživanja su pokazala da prilikom seksualnog odnosa, neposredno prije orgazma, svjesno i podsvjesno biva povezano jednim otvorom. Ako se ti trenuci mogu malo oduzeti dobice se dovoljno vremena da se reprogramira personalnost osobe.

Pored toga, Cameron je govorio i o ubacnim cijevima u organizam tokom šezdesetih. Bili su metalni i mogli su se operativno ukloniti. Već tokom sedamdesetih i osamdesetih razvijena je serija cijevi koji bi bili u mozgu, u obje polovice, i nije postojao način da ih se bezopasno ukloni. Njegova sugestija je da je tehnologija ugradjivanja razradjena sa frakcijom vanzemaljaca.

"Second Underground Interview" snimljen je 1992. Al Bielek detaljno opisuje tehnologiju "Vremenskog tunela" koji je napravljen prema uputama vanzemaljaca. Usput, informira o sporazumima između američke i njemačke vlade sa Grejsima, Reptilijancima i predstavnicima civilizacije sa Plejada.

Jedan od ciljeva "Phoenix" projekta bila je i teledeportacija. Bielek govori o eksperimentima u kojima su osobe slane na daljinu do 120.000 svjetlosnih godina. Kada je 1986. Projekat zatvoren na intervenciju američkog Kongresa, došlo je do interesantne situacije. Stotine miliona dolara vrijedna oprema u Montauk bazi na Long Island-u bila je nekoliko dana dostupna javnosti prije nego je sve svađeno sa zemljom. Taj prozorčić od nekoliko dana omogućio je Bieleku da napravi seriju od stotine fotografija objekata, opreme, dijagrama koji se prezentiraju u ovom videu.

"Third Underground Interview" je napravljen nekoliko mjeseci nakon drugog. Al Bielek ide u detalje putovanja kroz vrijeme i prostor. Govori o vortex-u veličine do 15 metara i odasiljacima na različitim planetama. Onaj sa Zemlje, ispod Montauk-a, bi ih slao na Mars, Mjesec, planete izvan naseg sunčevog sistema, pa i izvan nama znanog Univerzuma. Bielek se prisjeća svojih posjeta Marsu.

Tamosnji odasiljac jos uvijek radi. Ostaci drevne civilizacije na Marsu su jos uvijek dobro ocuvani. Ipak, osim gradjevina, nisu naisli na tijela ili kosture. Time samo potvrđuju tezu da je ova civilizacija planski napustila "crveni" Planet. Starost ruina procjenio je na 10.000-20.000 godina. Interesantna je i tvrdnja da se sa Marsa donijelo 15.000 metrickih tona zlata.

Bielek tvrdi da se godisnje u eksperimentima, samo u Montauku, koristilo 10.000 djece. Najcesce 12-17 godina starih. A Phoenix tehnologija se koristila na 25 lokacija u SAD-u. Jedan broj je slan kroz vremenski tunel; na dijelu njih su vrsena tesiranja reprogramiranja licnosti itd. (Podsjecanje: godisnje u Americi nestaje blizu milion ljudi. Polovina su djeca. Najveci broj se nikada ne pronadje.)

Manji projekat u okviru Montauk-a bio je i dokazivanje tvrdnje da se mogu materijalizovati slike iz nase svijesti. Dovoljno jasna vizualizacija, odnosno slika iz nasih misli, dovela je do materijalizacije fizickog predmeta. Ne do holograma. Drugim rijecima, zamislamo li novcanicu od 100 dolara, trenutak kasnije bismo je drzali u rukama. Prema Bieleku, ovaj projekat je uspio, razradjene su procedure i tehnike i onda je zatvoren.

Sredinom 1980-ih doslo je do prve kompjuterske pobune. Neposredno prije zatvaranja kompletnog projekta, jedan od glavnih kompjutera je otkazao poslušnost i poceo je samostalno donositi odluke.

Cetvrta serija video zapisa dalje razradjuje iskustva teledoportacije. Al Bielek govori o cetiri bio-ritma planete Zemlje i znacaju izbora datuma za vremenska putovanja (na primjer, prva polovina osmog mjeseca je idealna za takva putovanja). Govori se o peto-dimenzionalnom prostoru: uobicajene tri dimenzije, Ajnstajnova cetvrta i ciklicnom Torusu koji nosi svih pet dimenzija i iz koga se moze uci u bilo koju vremensku ili prostornu tacku,

Ukljucujuci paralelne dimenzije i svijetove. Izvan torusa je van-vremenska realnost, bez proslosti i buducnosti. Gdje se sve odigrava "sada".

Preston Nicholas, kljucni inzinjer projekata, uz slajdove opisuje nacin rada odasiljaca i primaoce vremenskih valova, antene i pojacala uma (novi izrazi, jos nisu zazivjeli). Cak je i demonstrirao medju publikom primjer u kome kompjuter salje fotografiju elektronskim slikovnim zapisom, a publika je prima.

Sheme, dijagrami, fotografije jednog naucnog podzemnog svijeta, na podzemnim kasetama. Koji ne priznaju vremenske i prostorne granice. Ali dizu barijere medju ljudima. Da bi elita manipulirala vecinom.

Pleroma

29.09.00.

Mr. Anderson je na tastaturi i nikako da mi dozvoli da pocnem pisati. Na stolu su mu potencijalne igracke, ali tipke mu se vise svidjaju. Ovaj vikend ce biti stalno napolju, otvorenog kaveza. Predah od radne sedmice, kada je po pola dana zatvoren. Kako njegovih sati prolazi, i kako ih on broji?

Jucer mi je u kancelariji bila gospodja cetrdesetih godina. Nudi kreditne kartice za kupovinu benzina na pumpama. Kada je zavrсила pricu pitam je ima li vremena da se odmori, uziva u zivotu? Ona se prebacuje na drugu frekvenciju i priznaje da ovo sve skupa nema smisla, posao, obaveze oko djece, kuca... neki dan se napokon predala i...platila zenu da joj ocisti kucu.

(Dobro je, Mr. Anderson se zabavio salvetom i casom. Zaboravio je na tastaturu.)

Sjedim sa Oksanom, zavaljeni u kauču, lijevo od nas pogled kroz prozor na jezero, plavu vodu bazena, i odsjaj svjetiljki... naprijed veliki ekran TV-a i John Edwards koji komunicira sa energijama onih koji su presli na "drugu stranu", SciFi Channel... Pricam joj kako sam to popodne radio na jednoj ponudi. Vrijeme se lijeno izmicalo ispod prstiju... ne znam koliko je proslo ali kao da se vremenski sat usporio ... i aktivnosti s njime. Kao da nas je onaj sto nam mijenja unutrasnje baterije stavio na cekanje dok nam ne stavi nove...

(Mr. Andersen gricka kovertu.)

Oki razumije. Vrijeme njoj leti brže nego prije, a obavi puno manje. Vremena nedostaje. Kao zraka umirućem... Nesto nije u redu. Govori mi o Brendi, Rondi i ostalim curama u kancelariji. Svi se zale na "pomankanje vremena". I tako već generacijama.

Ili ovo sve skupa nema mnogo smisla, ili nas se drži u situaciji kada ponavljamo iste operacije dan za danom radi lakše manipulacije, ili je na djelu sličan scenarij kao u "Matrix"-u.

Zavirimo u frizider. Rashladjeni mini-eko sistem. Od mesa i jaja do voca i povrca. Ovezemaljski život je zasnovan na principu da jedna životna forma konzumira drugu da bi se održala. Razvoj i preživljavanje jedne životne vrste rezultira unistavanjem druge. Energija koju primamo kroz hranu znači kraj kolanja energije u nekom drugom živom organizmu. Ne čudi da su budizam i gnosticizam svijet vidjeli kao patnju. Bol, strah, smrt koja prijete jednom bica od strane drugog. Dodamo li prirodne katastrofe - zemljotrese, poplave, požare, suse, vulkanske erupcije - historija obiluje dodatnom boli.

I plus, besmisao ratova, vlasti, mrznji...

Koliko li se ljudi osjećalo strancima živeti u svijetu koji je absurdan.

Mnoge religije krive čovjeka za sve imperfekcije koje nas okružuju. Na "pad" i "transgresiju" počinjenu od strane Adama i Eve.

Gnostici, pak, kažu da je ovaj mit lazan. Krivnja za naopaki svijet nije u čovjeku, već u kreatoru. (S obzirom da je kreator - Bog, ovakva tvrdnja gnosticizma izgleda blasfemična svim monoteističnim religijama. Jer, kreator je perfektan.)

Ipak, pojam kreacije i kreatora, je kompleksan u objašnjenju gnostika. Naime, postoji istinit, apsolutni Bog koji je izvan svih kreiranih univerzuma i koji zapravo nije ništa stvarao (barem ne kreiranje na način koji ga mi poimamo). On je donio supstancu iz Sebe, koja je sastavni dio svih svjetova i dimenzija, vidljivih i nevidljivih. I kao što je sve Bog, isto tako su i pojedini dijelovi originalne supstance projicirani daleko od izvora... prošli kroz promjene... i stvorili korumpirane porcije božje supstance.

Eoni su božanska bica koja su između Istinskog Boga i nas. Oni, zajedno sa Istinskim B. tvore realm zvani Pleroma. "Punoca". U kome su sve energije/bica u potpunosti aktivni.

Nasuprot našem egzistencijalnom stanju koje bi se moglo nazvati "Praznocom".

Da li to stanje možemo osjetiti u momentima kada nam se "mijenjaju baterije", na početku ovog priloga?

I, gnosticizam ide dalje:

"Ljudska priroda je dvojaka. Jedan dio je stvorio lažni Bog Kreator, a drugi dio Istinski Bog. Onaj prvi dio je sastavljen od prolazne fizičke i psiho komponente. Onaj drugi - spiritualne, koja je fragment božanske supstance/iskre.

Ljudi, generalno gledajući, potpuno zanemaruju ovu "iskru" koja prebiva u nama. Ovakav ignorantski odnos nije slučajna: on nas drži daleko od otkrivanja naše stvarne prirode i sudbine. Ostajemo zarobljeni od strane nizih kosmičkih vladara... Smrt oslobađa božansku iskru iz ovih zatvora... ali ako individua nije radila na stjecanju spiritualnog znanja tokom zemaljskog života... onda će božanska iskra ponovo biti zatvorena (re-inkarnirana) u novom fizičkom tijelu."

Krscanstvo govori o oslobodjenju od grijeha... Gnosticizam govori o oslobodjenju od ignorantskog odnosa; grijeh je samo posljedica takvog odnosa.

Valentin, vodeći gnostički učitelj, govorio je da Krist i Sofija očekuju spiritualna bica. (Sofija ili "znanje" je bice-kreator svog materijalnog i duhovnog kosmosa; Krista gnostici smatraju za ključnu figuru u oslobađanju duše).

Ocekuju ih/nas pred ulazom u Pleromu. I pomazu nam u konacnom sjedinjenju. U punoci vremena, svako spiritualno bice ce primiti znanje/gnosis i sjediniti se sa visim Ja (nasim andjeoskim blizancem). I uci u Pleromu.

Posto vec govorimo o gnosticizmu, interesantno je vidjeti kako se ono oficijelno kvalificira. Dograbimo najblizu enciklopediju (sve su iste, ovdje ili s druge strane Atlantika).

"Gnosticizam, religijski sistem brojnih pre-kriscanskih i ranih heretickih kriscanskih sekti. Forma dualistickog pogleda na svijet; gnosticizam je drzao da je materija zla, a duh dobar, i da oslobodjenje dolazi putem tajnog znanja (gnosis) do kojeg dolaze izabrani. Velika gnosticka biblioteka je otkrivena u Egiptu 1945. Izvori gnostickih vjerovanja sezu od babilonskih, egipatskih i grckih mitova do kabale i zoroastrijantizma. Gnosticizam je ugrozavao rano kriscanstvo, da bi njegov utjecaj opao nakon drugog stoljeca."

Razmislimo li malo bolje, ovo je inteligentan nacin da se minimizira, simplificira i odbaci kao ozbiljno objasnjenje svijeta oko nas.

Prvo, gnosticizam se svodi na religijski pogled na svijet. Ubacen medju desetine drugih kao "... jedan od..."

Drugo, nije u ravni vodećih monoteistickih religija, vec je prisutan medju "sektama".

Trece, u jednoj recenici se pokusalo oslikati sta gnosticizam jeste: "dualisticki pogled u kome je materija zlo, a spirit dobro". Grubo pojednostavljeno i nepotpuno.

Cetvrto, "... do oslobodjenja se dolazi putem tajnih znanja". Da su barem rekli da je rijec o oslobodjenju od nametnutih okova dusi; a gnosis nije nesto sto je skriveno u nekoj knjizi vec istina duboko u nama.

Za enciklopediografa se prica završava prije 1.800 godina kada "gnostici gube prisustvo i utjecaj".

Poetski i imaginativni jezik gnostika govori o Kreatoru, izmedju ostalog.

Ali, gnosticizam nije samo jos jedna teoloska dogma kao ove s kojima smo okruzeni. On je univerzalna religija. Bazirana na individualnim iskustvima koje dosezu do najuzvisenijih humanih nivoa - spiritualnih.

Sveprisutni C.G. Jung je gnosticke mislioce oslikao kao osnivace "dubinske psihologije". Gnosticke knjige imaju znacaj za psihologiju i njenu primjenu (slicnost izmedju Laznog Boga i otudjenog ljudskog ega koje je izgubilo kontakt sa svojim Pradavnim Ja).

Gnosticizam je i filozofski pogled na svijet. Ali vise od uobicajenih filozofskih izjava i koncepta.

Univerzalna religija, psihologija, filozofija... Put do Plerome. Koje, usput receno, nema u enciklopedijama. Vec u nama. Na znatno visoj frekvenciji.

Hopi

21.10.2000. Houston

Enciklopedijsko odredjenje Hopi indijanaca:

"Hopi, Pueblo indijansko pleme u sjevernoistocnoj Arizoni. Zemljoradnici, imaju kompleksno organizirano drustvo zasnovano na klanovima. Miroljubivi su i duboko religiozni. Duh "Kacina" je centar njihovog nacina zivota. Ima ih oko 6,000."

Bljedunjava predstavljanje drevne predkolumbove civilizacije sjeverno od Meksika. Možda usteda u enciklopedijskim redovima. Ono "Pueblo" ("stalno naselje") zvuci korak dalje u odnosu na Apaci Indijance, recimo. Po nasim standardima. Iz udobnih soba unutar nasih superiornih gradjevina.

Frank Waters je bio prvi bijelac kojemu je dozvoljeno da malo ozbiljnije zaviri u tradicije i filozofiju Hopija. Njegova knjiga "The Book of the Hopi" je sa nizom svojih izdanja bila najbolji uvod u prorocanstva Hopija.

"Treci svjetski rat ce zapoceti oni koji su prvi otkrili svijetlo (bozansku mudrost i/ili inteligenciju) u starom svijetu (Indija, Kina, Islamske nacije, Afrika). Amerika ce biti unistena, zemlja i ljudi, atomskom bombom i radioaktivnoscu. Samo ce Hopiji i njihova zemlja biti sacuvani kao oaza u koju ce se sliti izbjeglice... Atomska sklonista su materijalisticka iluzija... Oni koji su u miru sa svojim srcem su u velikom zivotnom sklonistu..."

"To vrijeme nije daleko... Ono se najavljuje u Wuwuchim ceremonijama. O tome je pjevano 1914. neposredno pred pocetak Prvog svjetskog rata... I ponovo 1940. uoci (sic!) Drugog svjetskog rata... opisujuci nejedinstvo, korupciju i mrznju sirom svijeta. Ista pjesma pjevana je 1961... ("Kubanska nuklearna kriza?")

Hopiji govore o devet Svijetova; mi trenutno zivimo u Cetvrtom. Uz kraj Cetvrtog i pocetak Petog Svijeta vezano je devet najvaznijih prorocanstva Hopija:

1. Ovo je prvi znak: Receno nam je da ce doci covjek bijele boje koze, izgledom kao Pahana, ali koji ne zivi kao Pahana - covjek koji ce oteti zemlju koja mu ne pripada i koji ce likvidirati svoje neprijatelje gromom (ocito, puskom);
2. Ovo je drugi znak: Nase zemlje ce vidjeti dolazak tockova koji se okreću ispunjenih glasovima (Kocije?);
3. Treci znak: Cudna zivotinja nalik bufalu sa dugackim rogovima ce preplaviti prerije (longhorn, vrst volova);
4. Cetvrti: Zeljezne zmije ce prekriti zemlju (pruga);
5. Djinovska paukova mreza ce ispresijecati povrstinu (elektro i telefonska mreza);
6. Kamene rijeke ce biti posvuda (auto-putevi);
7. Cuces da more postaje crno i da mnoga ziva bica umiru zbog toga (naftne ekoloske katastrofe);
8. Vidjeces mnogo mladih, koji nose duge kose kao mi, i dolaze da se pridruze nasim plemenskim nacijama, i da nauce nas nacin zivota i nasu mudrost;
9. Deveti i poslednji znak: Cuces o prebivalistu u Raju, iznad Zemlje, koje ce pasti sa velikim treskom. Izgledace kao Plava Zvijezda. Neposredno nakon toga, ceremonije Hopija ce prestati.

(Svojevremeno, 1979, americka orbitalna stanica Skylab je pala na Zemlju u blizini australijske obale. Sjecam se pisanja novina nekoliko dana prije i nagadjanja gdje ce, na koji dio Planete, pasti. Australijski ocevici su govorili da je izgledala kao uzarena plava lopta.)

"Ovo je devet znakova velike destrukcije koja dolazi. Bijeli covjek ce se boriti na drugim zemljama... Uskoro, Pahana ce se vratiti. I donijeti sa sobom rodjenje novog, Petog svijeta. Posadice sjemenke mudrosti u nasim srcima.."

Sedmog avgusta 1970. spektakularna UFO svjedocanstva su zabiljezana u lokalnim novinama "Prescott Courier". Neposredno prije ovog dogadjaja Hopi Indijanci su tokom svojih ceremonija najavljivali da ce "istinski Hopi biti odvedeni na druge planete u brodovima bez krila".

Medjutim, najava ovog dogadjaja seze duboko u proslost.

Prezivjeli nakon Velikih Poplava prije 11,000 godina, u stijenama kanjona u kojima Hopi i danas žive, uklesali su slike i petroglife, koje prikazuju "Dan Ciscenja". Pravi Hopiji lete u svemirskim brodovima sa kupolom, bez krila. "Na druge planete..."

U stijenama je najavljen povratak "Pahane", poznatog kao "bijelog brata", sa Istoka. Kroz stoljeća Hopiji su se pitali ko bi mogao biti taj bijeli čovjek. Španski konkvistadori? Anglo? Katolici? Baptisti? Mormoni? Mnoge su testirali, ali niko nije zadovoljio.

Krug sa četiri slova "O" i krizem koji ih razdvaja - dio je simbolike Hopija. Legenda kaže da on predstavlja četiri ključna regiona u kome se američke države Utah, Colorado, Arizona i New Mexico srecu. Krug predstavlja beskonačni Duh. Hopi Indijanci vjeruju da je nakon što je Treci svijet uništen, dio Indijanaca koji je slijedio spiritualne norme odveden je u podzemna sklonista. Nakon što je stvoren Četvrti svijet, preživjeli su pozvani da se rasirote na sve četiri strane svijeta. Ujedno četiri predstavlja i četiri prirodna elementa: vatru, vodu, zrak i zemlju. I četiri planetarne rase: crnu, zutu, bijelu i crvenu.

Nadalje, prorocanstvo kaže:

"Bijela rasa je jedna od originalnih koja je otišla na Istok. Kada se vrati na ovaj kontinent, doći će u konfuziji i bez znanja o putevima Velikog Duha (dakle, bez "spiritualne mudrosti")... Pokušaće da potpuno unište Indijanski način života i uzme njegove zemlje. Doći će vremena kada će Indijanci gotovo u potpunosti biti iskorijenjeni. Ipak, jednog dana, oni će ponovo nići da predvođe spiritualnu revoluciju... tako da će svi ljudi na ovom kontinentu poslušati puteve Velikog Duha i zaštititi četiri ugla ispod kojih se krije velika spiritualna moć."

Hopiji su se u nekoliko navrata obraćali svojim porukama Ujedinjenim Nacijama. Delegacija od šest Hopija je 1959. boravila u "House of Mica" (zgrada UN) i spiritualni lider Dan Katchongva je ispunjavao svoju misiju zapisanu u drevnim Hopi instrukcijama. On je govorio o pomoći nacijama koje su u nevolji uključujući Hopi i druge Indijance kojima se oduzimao njihov način života.

Drugom prilikom, u svom obraćanju UN, Mr. Banyacya je najavio dolazak "pravog bijelog brata sa Istoka", moćnog, koji će nositi crvenu kapicu i predstavljati veliku populaciju sa vlastitom religijom.

Poglavica Dan Evehema je, pak, pozivao da ljudi "priznaju svoje pogreške i vrate se na istinski pravi put - život u međusobnoj harmoniji, u kome se dijeli Majka Zemlja sa ostalim živim bićima." Otkrio je da Hopiji "čuvaraju tajne kamene tablete i čekaju povratak Istinskog Bijelog Brata".

Prošle godine nam je Geg poslao e-mail sa odlomcima iz novinskog napisa "Phoenix Gazette" objavljenog petog aprila, 1909. godine:

"...Medju Hopi Indijancima je tradicija koja kaže da su njihovi preci nekada živjeli u podzemnom svijetu ispod Grand Canyon-a... Kada je došlo do sukoba dobrih i zlih, ovi drugi su odlučili da izađu na površinu... Pored "Crvene rijeke" (Colorado) počeli su uzgajati zitarice. Poslali su glasnika u hram Sunca tražeci da budu blagoslovljeni. Glasnik se nikada nije vratio. Ali i danas u Hopi naseljima se prilikom zalaska sunca mogu vidjeti plemenski učitelji kako gledaju u daljinu očekujući povratak glasonose. Kada ga ugledaju, njihova zemlja i drevno prebivalište će im biti vraćeno..."

Da ova tema "podzemnog svijeta" ne bi ostala na legendi, pobrinula se nasa teorija o podzemnim pecinama, prolazima i Zemlji kao supljom Planeti. Allan Messehl nam je lani poslao e-mail sa informacijama do kojih je dosao u proucavanju tradicija Hopija:

"...Hopiji koji prakticiraju staru religiju jos uvijek znaju gdje je tajna tacka prolaza (negdje u Grand Canyon-u) odakle su njihovi preci dosli (popeli se) u vanjski svijet... Tu oni odrzavaju svoje najtajnije ceremonije i obrede... U mnogim je oralnim tradicijama urodjenickih i plemenskih grupa prisutna teorija o Zemlji kao supljom lopti... Hopiji znaju da su njihovi preci dosli iz "centra Zemlje"... isto kao sto potomci Maja "znaju" da su njihovi preci otisli natrag u centar zemlje pred naletima konkvistadora "...kada se Zemlja otvorila i rasa giganata ih odvela u tunel... bukvalno hiljade i hiljade Maja je nestalo sa površine preko noci. Eskimo indijanci imaju mnoge legende o odlasku unutar Zemlje u vremenima oskudica kada bi u tom "podzemnom svijetu" zivjeli na tropskom vocu uz brigu rase giganata..."

U decembru 1992, dvije godine nakon moje posjete glavnoj dvorani Skupstine UN-a, odigrao se interesantan dogadjaj. Hopi Oren Lyons, "cuvar vjere šest nacija", tri puta je glasno najavio spiritualnu izjavu koja ce uslijediti. Mr. Thomas Banyacya je prosuo kukuruzno jelo oko govornice podija Generalne Skupstine i zapoceo kratki govor:

"Moje ime je Banyacya i clan sam suverene Hopi nacije. Hopi na nasem jeziku znaci miroljubiv, ljubazan i istiti narod. ... Nas cilj je da promoviramo dobrobit svih zivih bica i sacuvamo Planetu u njenom prirodnom obliku..."

Prvi svijet je bio kreiran u perfektnom balansu u kome su ljudi govorili samo jedan jezik... ali su se, vremenom, okrenuli od moralnih i spiritualnih principa. Zloupotrijebili su spiritualne moci za sebicne svrhe. Nisu slijedili prirodne zakone. Taj Svijet je unisten potonucem kontinenata i rascijepljenjem zemljane mase sto je vasa nauka nazvala velikim zemljotresima...

Samo sacica mirnodopskih ljudi je prezivjela. I zapocela Drugi Svijet.

Ponovili su iste pogreske... i bili unisteni kroz niske temperature... koje vi nazivate Ledenim Dobom.

Nekolicina prezivjelih je startala sa Trecim Svijetom. On je potrajao dugo... ljudi su govorili samo jedan jezik. Izumljene su mnoge masine, visoka tehnologija. Takva kakvu ni ovaj svijet jos nije vidio. Cak su i duhovne moci koristili za dobrobit. Ali su i oni, postepeno, poceli da se udaljavaju od prirodnih zakona i slijedili samo materijalne porive... kockali se... i zanemarili spiritualnu stranu. Niko ih nije zaustavio sa tog kursa i svijet je unisten u velikim poplavama... cije se legende susrecu i danas kod mnogih nacija i religija."

(Lijep opis doba Atlantide i civilizacije Mu.)

"Nasi stari kazu da su male grupe prezivjele i dosle u doba ovog Cetvrtog Svijeta u kome smo sada. Nas svijet je u ocajnom stanju ponovo. Veliki Duh nam je dao razlicite jezike i poslao nas na sve cetiri strane svijeta, ali ni to nije bilo dovoljno."

(U nastavku Thomas govori o zloupotrebi tehnologija, ratovima, gladi, atomskim bombama... o ljudima koji ne slusaju upozorenja iz Prirode, o potrebi da se negativni trendovi zaustave sada.)

"Hopi i druge plemenske nacije drze u svojim rukama balans covjecanstva i svih zivih bica kroz molitve i ceremonije. "Cetiri Uglja" je oblast koja granici sa cetiri svete planine. Spiritualni centar je u okviru svetilista za kojeg nasa prorocanstva kazu da ce imati specijalnu svrhu u buducnosti... za covjecanstvo i njegovo prezivljavanje. Ono mora ostati netaknuto i pod nasom zastitom."

(U tom momentu Thomas i Oren podizu veliku sliku na kome je prikazan crtez u stijeni.)

"Ova stijena prikazuje dio prorocanstva Hopija. Dva su puta. Jedan je tehnoloski, ali odvojen od prirodnih i spiritualnih zakona i vodi ka ovim cik-cak linijama koje predstavljaju kaos. Drugi put je onaj koji prikazuje zivot u harmoniji sa prirodnim zakonima. A ovdje je crta koja predstavlja izbor koji kao most spaja dva puta. Ako se vratimo spiritualnoj harmoniji, dozivjecemo raj u ovom svijetu. Ako nastavimo dosadasnjim putem, on nas neminovno vodi u propast.

Na nama je, djeci Majke Zemlje, da "...clean up this mess..." prije nego sto postane prekasno."

Plejade

22.10.2000.

Ponovo ce nam enciklopedijske crtice poslužiti kao uvod u zanimljivu pricu.

"Kiowa indijanci, ratnicko nomadsko indijansko pleme. Ozbiljna pobuna je ugusena 1874. u Oklahomi. Pripadnici plemena su bili sljedbenici kulta Ples Sunca i kulta Ples Duha."

Samo dva retka u mojoj enciklopediji. Potomaka plemena vise nema.

Vracanjem historijskog sata moze se doznati da su Kiowe svojevremeno živjele u Sjevernoj Dakoti i Vajomingu (do 1800.) I da imaju interesantnu legendu.

"Davalja kula" je visoka zemljana uzvisica u Wyoming-u i predstavljala je sveto mjesto za pripadnike plemena. Vjerovali su da je medvjed jurio sedam Indijanskih djevica ('sedam sestara") koje su se sakrile u kulu. Nije uspio da ih uhvati, ali su ostali tragovi kandzi na jednoj strani kule. Veliki Duh je intervenirao i digao djevice na nebo kao zvijezde. Taj zvjezdani sistem je nazvan Pleiades.

Nemam trenutno pomoc astronomskih knjiga, ali tamo bi se moglo naci da je sistem Plejada smjesten u konstelaciji Bika i da je udaljen oko 500 svjetlosnih godina od Zemlje...

...ali ono sto se tamo ne moze naci je da je Taygeta jedna od sedam zvijezda... i da predstavlja Sunce za humanoidne stanovnike koji zive na cetiri planete u njenoj orbiti.

Knjizarski rafovi imaju desetak autora koji vec godinama pisu o misiji stanovnika Plejade na nasoj Planeti. Za potrebe nasih priloga mislio sam da je najbolje da startamo sa knjigom Randolph Winters-a: "The Pleiadian Mission", izdanoj 1998. Lani smo dosta iscrpno pominjali druge vanzemaljske civilizacije. Ovi sa Plejada su, prema nasim autorima, malobrojni, ali pozitivnog i blagotvornog utjecaja na historijske dogadjaje na Zemlji.

Winters-ov jezik i misao je jasna i odredjena: covjecanstvo je prošlo kroz mnoge vazne promjene, od pojave vatre, tocka, jezika, religija, industrijske revolucije i tehnologije. Sada krecemo u Novo Doba ("New Age") uma i duha.

Slijedeci vazan historijski dogadjaj bice kontakt sa zivotnim formama sa drugih svjetova i zauzimanje nase pozicije u familiji humanoida u kosmosu. Ovaj proces je vec krenuo, ali kao i mnoge druge promjene, u pocetku je znan samo nekolicini, dok ne postane dostupan svima. Vremenski trenutak je takodje bitan: nasa civilizacija se transformira u stanje vise svijesti koje ce zauvijek promijeniti nacin na koji živimo na Zemlji.

I nastavlja:

"Mi smo kontaktirani od strane "ljudi" sa malog zvjezdanog sistema Plejada. Njegovi stanovnici, Plejadanci, su rasa ljudi, slicni nama, koji su hiljadama godina ispred nas spiritualno i tehnoloski. Oni stimuliraju nasu svijest kroz distribuciju informacija... tako da postepeno mozemo kreirati novi svijet zasnovan na Saalome, plejadanskoj rijeci koja znaci "mir u mudrosti..."

"... Ovo nije knjiga o UFO pricama i fantazijama nego knjiga informacija zasnovanih na istinitim zivotnim iskustvima Svajcarca Billy Meier-a i znanja koje su mu prenijeli stanovnici Plejada, a namijenjenih Zemljanima... Oni su odlucili da nam postepeno približe cinjenice o njihovom postojanju... Umjesto da ispune nebo sa svojim svemirskim brodovima i spuste se na travnjak ispred Bijele Kuce sto bi dovelo do soka, panike i konfuzije..."

Mnostvo naucnih i tehnoloskih informacija bilo bi isuvise za nasu civilizaciju koja je navikla da se sporo prilagodjava promjenama."

"Prije 11,500 godina Zemlja je prolazila kroz bolan period. Velike civilizacije Atlantide i Mu (Lemurije), koje su živjele u miru i blagostanju preko 20,000 godina, počele su sa sukobom. Mrznja i ratna razaranja bila su posvuda prisutna. Uskoro će okeani proključati u krvi sa nadolaskom oružja masovnog unistavanja. Dugogodišnji mir postaje samo izbledjela memorija, a historija će izbrisati skoro sve tragove dvije moćne civilizacije.

Daleko u kosmosu, na Plejadama, spiritalne vodje su gledale i slusale o nevoljama svoje mlade brace na Zemlji. Visoko razvijena cula svijesti Plejadanaca kretala su se s lakocom kroz prostor i vrijeme... i vidjela da Zemlja tone u doba ocaja, destrukcije, beznadja... a oni koji prezive će biti na Planeti bez duhovnog vodjstva.

Odluka je donesena da im se pošalje bice više svijesti koje će im služiti kao prorok...

Brod je poslan na udaljeni planet Lahson. Tamo su živjela bica koja su prošla kroz milione godina evolucije i prerasla u duhovnu rasu... kojoj više nije trebalo materijalno tijelo. Njihovo znanje o materijalnoj egzistenciji bilo je potpuno... i oslobođeno potrebe ciklusa zivot-smrt-zivot... Sada su oni egzistirali u razvojnom stanju karakteristicnom za više zivotne forme... poznatom kao kolektivna svijest. Svaka od kolektivnih grupa se sastojala od sedam razlicitih duhovnih formi... u kojoj je svaka sadržavala određenu mjeru memorije o vlastitoj prošlosti individualnosti... ali su mogli misliti kao jedinka... koja dijeli zajednicku mudrost..."

(Uglavnom, Plejadanci su ostvarili kontakt sa jednom od ovih kolektivnih svijesti koji su suosjećali za zemaljskim problemima, te je jedan od sedam duhovnih formi pristao da "...degenerira natrag u materijalni zivot i pomogne Zemljanima".)

"Zivot nakon zivota, Plejadanci su pomagali staroj duhovnoj formi sa Lahson-a da zivi zemaljske zivote i donosi istinu ljudima sa Zemlje. Gledano njihovim ocima razvoj je bio jako spor i mukotrpan. Zemljani su sami sebi nepotrebno komplikovali zivot, a to se sve događalo jer ljudi nisu imali istinite informacije o svrshi i znacanju zivota. Umjesto toga, ljudi su bili prisiljeni da žive materijalistickim zivotom bez istinskih duhovnih nagrada."

"Hiljade godina su prolazile, a covjek je nastavljao sa svojim sporim kretanjem kroz evoluciju... Spiritualno bice je u pojedinim inkarnacijama posvecivalo citav zivotni vijek da ljude uci samo jednoj poruci... koja bi imala utjecaj na svijet... koji bi se zatim zauvijek mijenjao. Takav je bio slucaj u XVI stoljecu kada se duša sa Lahsona pojavila u ulozi ucitelja koji će svijetu otvoriti oci u pogledu mjesta Zemlje u Univerzumu. Bilo je to doba kada je Crkva dominirala misljenjem ljudi. I kada je interpretirala Bibliju na nacin da je nametala misljenje da je Zemlja centar kosmosa, izabrani Bozji planet oko kojeg se kreću sva nebeska tijela. Ukratko, ljudski um bio je porobljen kao i toliko puta u historiji.

Bilo je to vrijeme kada su spiritalni lideri sa Plejade poslali dušu proroka u materijalni zivot. Godina je 1564, gradic je Pisa u Italiji. Vincenzio Galilei, ucitelj muzike, autor knjiga koje su govorile protiv dominantne numericke teorije u harmoniji muzike...dobio je sina Galilea...

Zivotno djelo Galilea bila je odbrana prava nauke i rusenje nerazumnog stava Crkve... Historija je zauvijek promjenjena, a Galileiova hrabrost dala je nadu drugima... koji su počeli da izazivaju kruti autoritet Crkve ... i otkrivaju, za sebe, istinu o covjekovom položaju u svemiru. Prorocka duša sa Lahsona ucinila je jos jedan vazan pomak."

"Bas kao sto su spiritalni lideri sa Plejada i predviđjali, trebalo je hiljade godina da ljudi sa Zemlje počinju nanovo izgradivati svoju veliku civilizaciju i ponovo osvoje tehnologiju. Godine vanzemaljskih intervencija od strane niza rasa koje su posjecivale Zemlju, kreirale su svijet kao mjesavinu spiritalnih formi sa mnogih razlicitih svjetova..."

...Vecina planeta koje razvijaju humanoidna bica imaju samo jednu rasu koja evoluirala u istom tempu... tako da je i proces nastajanja mirnih drustava logicniji i lakši. Ali, na Zemlji, normalna evolucija je bila prekidana sa toliko posjeta iz Galaksije... kreirajući planetu mjesanih boja, velicina i nivoa evolucije. Nije zacudo da imamo toliko problema na Zemlji s obzirom da je nas svijet mjesavina ljudi razlicite spiritalne starosti. Mlade i stare duše, razliciti nivoi znanja, porijekla i spiritalnih memorija..."

Vecina stanovnika Zemlje potice iz konstelacije Lyra; dio njih je iz sekcije Vega, zvijezde Barnard. Neki su iz suncevih sistema Sirius i Orion. Sve je to skupa stvorilo spiritualni imbalance koji je od Zemlje nacinio svijet kojim dominira mrznja i nejednakost... Posjetioci sa Plejada su posmatrali razvoj naseg drustva, utjecali na bolje razumijevanje medju nama, nadajuci se da cemo prevazici probleme mjesanog porijekla i iskoristiti ga u nasu dobrobit..."

Plejade II: Kosmicki rjecnik

24.10.2000.

Radi lakseg pracenja, nova stiva ponekad trebaju rjecnik pojmova. Kosmicki rjecnik koji slijedi je zanimljiv sam po sebi i zato mu posvecujemo poseban prilog.

ABSOLUTUM - termin koji opisuje veliko tijelo Kreativne energije koji sadrzi milijarde razlicitih kosmosa. Nas kosmos je samo jedan od njih.

ADAM - Na starom jeziku civilizacije Lyra znacilo je "Zemaljsko ljudsko bice". Naucnik sa Lyre, Semjasa, kreirao je "Adama" ili zemaljskog covjeka kroz proces genetskog inzinjeringa i tako je zapocela prica o Adamu i Evi.

AGHARTA - Drevni podzemni grad izgradjen prije 33.000 godina u Gobi pustinji ispod megapolisa Mu, glavnog grada Lemurije. Vremenom su nastala dva podzemna grada, Agharta Alpha i Agharta Beta, povezani podzemnim tunelom. Mu je unisten, ali Agharta i dalje egzistira.

ANDROMEDA GALAXY - Velika spiralna glaksija koja se moze vidjeti sa Zemlje. Slicna je u obliku Mlijecnog putu. Udaljena je 2,2 miliona svjetlosnih godina od Zemlje. Siroka je 160.000 svjetlosnih godina. Domovina je vrlo napredne rase koja savjetima pomaze Plejadance i druge spiritualne civilizacije.

ARMUS PEOPLE - Nakon rata Atlantide i Mu veci dio ljudi je stradao. Jedan od tri prezivjela plemena bili su pripadnici plemena Armus na podrucju danasnje Armenije.

BAFATH - Rasa vanzemaljaca koji su potomci drevnih Lyrana. Bili su prisiljeni napustiti Zemlju prije vise od 10.000 godina, ali su se vratili i sakrivali ispod Velike Piramide u Gizi. Pokusali su osvojiti vlast na Zemlji, alisu ih Plejadanci uklonili sa Planete. Vise ne predstavljaju opasnost.

BARNARD STAR - Locirana samo 4,4 svjetlosne godine od Zemlje, ova zvijezda ima dvije planete koje su u proslosti bile nastanjene humanoidnim bicima.

BEAMDRIVE - Jedan od dva propulzivna sistema Plejadanaca. Ovo je sistem koji kreira energiju sa transformacijom svijetla u elektroenergiju. Ovo je stariji sistem i vise se ovakvi svemirski brodovi ne proizvode.

BETA CENTAURI - Locirana samo 4,3 svjetlosne godine od Zemlje; planete koje kruze oko ove zvijezde su bile domom humanoidnim bicima u proslosti.

BOOMERANG - Kada kreiramo misao ona se usmjerava prema svemiru. Na odredjenoj udaljenosti ona mijenja polaritet i vraca se posiljaocu. Ovaj proces se naziva bumerang.

CAPRICORN - Jedan od dvanaest zvjezdanih konstelacija kroz koji Zemlja prolazi svakih 25.860 godina. Sada smo u dobu Vodolije; kozorog je slijedeci.

CENTRAL SUN - U centru nase galaksije nalazi se velika energetska lopta koja daje zivotvorne zrake citavoj galaksiji. Naziva se Centralnim ili Univerzalnim Suncem.

CENTRAL UNIVERSE - Plejadanci su otkrili tri vrste univerzuma koji kruze oko Originalne Kreacije koja se naziva Absolutom. Centralni Univerzum je najvisi red koji su otkrili, ali je njegova funkcija jos uvijek misterija za njih.

CHANGING BELT - Jedan od sedam energetskih pojaseva koji dijele nas kosmos. Promjenljivi pojas je nematerijalna oblast koji je odgovoran za konverziju energije u druge forme.

CODEX - Kodeks je forma karmickog duga kroz koji Zemljani prolaze, zbog njihovih prijasnjih zivota kao Lyrana i pustosenja Zemlje. Kodeks je spiritualna spoznaja da se duguje covjecanstvu za okrutnosti ucinjene u proslim zivotima.

CREATION - Ovo je spiritualn energija koja je dosla na ideju da kreira univerzum u kome mi zivimo. To je spiritualna forma koja sadrzi beskonacnu zivotnu energiju i znanje koje vlada svim stvarima.

CREATIONAL UNIVERSE - Ovo je tip kosmosa koje kreira materijalni pojas planeta, zvijezda, i zivotnih formi koje evoluiraju. Svemir u kome mi zivimo je stvaralacki univerzum.

DAL UNIVERSE - Ovo je kosmos do nasega. To je takodje stvaralacki univerzum i ima ljudski zivot. Plejadanci su u dodiru sa humanoidnom rasom Timers (tim-mers).

DEMATERIALIZE - Plejadanci imaju tehnologiju koja im dozvoljava da transformiraju svoje svemirske brodove u ne-materijalnu formu. Ovaj proces je znan kao de-matrijalizacija.

(Dosli smo tek do slova "D". Ali i ovo je dovoljno da si pocnemo postavljati pitanja ili analizirati pojedine odgovore.)

DESTROYER COMET -Velika kometa koja prolazi pored Zemlje svakih 575 godina. Ona je bila uzrokom mnogih nesreca na nasoj, ali i na drugim planetama. Izazvala je biblijski potop godine 8104 prije n.e.

EASTER ISLAND - Lociran oko 300 milja od obale Juzne Amerike, Uskrnji Otok je prekriven cudnim kamenim monumentima. Oni predstavljaju imidje kreirane od strane vanzemaljaca, predvodjenih Viracocoha, koji je snabdjeo urodjenike alatima za gradnju statua.

GABRIEL - Covjek sa Plejada, otac Jmmanuela ili Isusa Krista.

GREATTIME - Vremenska jedinica koja opisuje kompletan ciklus kreacije, od vremena rodjenja ideje da se stvori univerzum, njegovog kreiranja, te kolapsa i povratka u stanje "spavanja". Trajanje odgovara 311.040.000.000.000 godina po nasem kalendaru.

HEBRONS - Plemenska skupina koja je prezivjela potop 8104 g.p.n.e.

HIGHER SELF - Mi smo materijalna i spiritualna bica istovremeno. Vise Ja predstavlja svijest naseg spiritualnog Ja i generalno je znatno ispred materijalne svijesti. Naprednije je u mudrosti, inteligenciji itd.

HYADES - Planeta nastanjena humanoidima koji su izbjegli velike ratove vodjene na Lyri. Nepoznato je da li je tamo zivot jos uvijek prisutan.

HYPERBOREA - Kolonija osnovana na Zemlji prije 15.000 godina u oblasti koja je danas poznata kao Florida. Vjeruje se da potomci Hiberboreanaca danas zive ispod Mt. Shasta planine u sjevernoj Kaliforniji.

ISHRISH - Zensko bice koje je postalo Kraljem Mudrosti. Faza u kojoj se dodje do potpunog znanja o materijalnoj egzistenciji ljudskih bica.

ISHWISH - Musko bice koje je postalo Kraljem Mudrosti.

JMMANUEL - Veliki prorok svog vremena koji je ucio lekcijama Kreacije. Njegov otac je bio sa Plejada, Gabriel, a njegova majka, Marija, je porijekla sa Lyre. Njegovo učenje je prisvojila katolicka crkva. Promijenili su mu ime u Isus Krist godine 189 A.D.

MADAGASCAR - Veliki otok u jugozapadnoj Africi. Ova oblast ima iste misteriozne efekte kao i Bermudski trokut.

MAYAN CALENDAR - Drevni proročki kalendar Maya. Plejadanci vjeruju da su informacije u kalendaru vrlo precizne i tačne.

MILONA - Drevni predaci sa Lyre su formirali kolonije na tri planete u našem sunčevom sistemu: Zemlju, Mars i Milona. Milona je bila u orbiti iza Marsa. Rusilacki rat je uništio planetu i ono što je ostalo nazivamo asteroidnim pojasom.

MOTHERSHIP - Ogromni svemirski brod koji imaju Plejadanci. Može se smjestiti do 140.000 putnika i pružiti im sav komfort kao i planeta. Manji brodovi mogu pristajati i odatle se upucivati u druge dijelove kosmosa.

NAZCA - Locirana u Južnoj Americi, visoko na planinama Anda. Oblast ima dugacke kamene linije ukopane u zemlju za koje današnja nauka nema odgovora. Ispod linija su elektronski senzori postavljeni ondje hiljadama godina unatrag od strane Andromedanaca.

NEW AGE - Termin koji se koristi da označi početak Novog doba, doba Vodolije, od 3.02.1937.

NISEL BODIES - Sicusni organski djelci u čovječjem tijelu koji sadrže spiritualno Ja ljudskog bica.

NULL TIME - Izvan trodimenzionalnog svijeta u kome mi živimo, nalazi se univerzum u kome vrijeme gotovo i ne postoji. Ova oblast se naziva nultim-vremenom. Često se zove i hiper-svemir.

ORION - Konstelacija smještena 444 svjetlosne godine od Zemlje. Humanoidni život je tamo svojevremeno emigrirao sa drevne Lyre.

OTHER SIDE - Plejadanci pod "drugom stranom" smatraju mjesto gdje duše umrlih idu nakon što završi materijalni život. To je energetski pojas koji okružuje Zemlju.

PART SECOND - Fraza koja opisuje sicusnu vremensku jedinicu. Plejadanci vrijeme posmatraju kao energetsko pulsiranje koje uzrokuje rotaciju, pokret ili animaciju materije. Jedna sekunda je podijeljena u milione dijelova. Dio sekunde je izraz koji označava dio energetskog pulsiranja u sekundi.

PETALE - Najvisa forma svijesti prije nego se postane Jedno sa Kreacijom. Petale nivo je skup mnogih svijesti koje su izgubile individualnost.

PLEJA SYSTEM - Originalni dom za Plejadance koji se u početku zvao Asael System po svom osnivaču. Njegova kćer Pleja je preuzela vlast nakon njegove smrti i otada datira ime Plejade.

PUSH BELT - Vanjski omotac kosmosa koji služi kao zaštitni štiti. Blokira energije iz drugih univerzuma.

RING NEBULAE OF LYRA - Smješten u konstelaciji Lyre, veliki prsten u svemiru koji je nastao eksplozijom sunca tokom jednog od ratova. Može se vidjeti sa Zemlje uz pomoć vrlo jakih teleskopa.

SANSKRIT SCROLLS - Drevni rukopisi Indijaca koji datiraju 10.000 godina unatrag. Precizno opisane činjenice vezane za zemaljski život i Kreaciju. Prema modernoj nauci, ovi rukopisi su stari samo 3.200 godina.

SIRIUS - Najsvjetlija zvijezda na nebu, smještena u konstelaciji Canis Major. Ljudski život je odatle migrirao na Zemlju prije 33.000 godina. Vjeruje se da je Sirijus dom crne rase.

SOHAR - Kada je svemir nastajao, došlo je do ogromne energetske eksplozije unutar koje se kosmos i formirao. Ova eksplozija spiritualne energije je poznata kao Sohar.

SPIRIT - Isto što i duša. Plejadanci vezu našu dušu za duhovni oblik jer je formiran od Originalne Kreativne Energije, koju nazivaju i spiritualnom energijom.

SRINAGAR - Grad u Indiji u kome je Jmmanuel živio nakon uskrsnuća. Pokopan je na brdu na ulazu u ovaj gradić na sjeveru Indije.

TACHYONS - Male čestice koje putuju brže od brzine svjetlosti. Tahijoni se mogu zapaziti i u našem trodimenzionalnom svijetu.

TAYGETA - Jedna od sedam zvijezda Plejada. Ona predstavlja sunce za Plejadance, koji žive na ukupno četiri planete koje su u orbiti oko njega.

TELEKINESIS - Spiritualna moc koja omogućava osobi da mice objekte na daljinu.

TIMERS - Humanoidna rasa koja je u kontaktu sa Plejadancima; takodje pomaze ljudima. Oni su u susjednom univerzumu koji se naziva Dal Universe.

UR UNIVERSE - Ovaj univerzum je odgovoran za stvarane Kreativnih Univerzuma. Nema materijalnog pojasa; sav je satkan iz spiritualne energije. Evoluira u Centralni Kosmos.

VAN ALLEN BELT - Dvostruki spiritualni pojas oko planete Zemlje. Visoko-energetske cestice su u prvom pojasu na visini oko 2.000 milja; vanjski omotac doseže 12.000 milja od površine Zemlje. Tu se odvija kompletan duhovni, ne-materijalni život zemaljskih duša.

ZETA RETICULI - Blizanac, binarni zvjezdani sistem, koji je dom ne-humanoidnim bicima koji posjećuju Zemlju. Ove posjetioce nazivamo "malim Greys-ima" ili Zeta bicima. Povremeno otimaju ljude i eksperimentisu na njima. Nemaju emocionalnog odnosa prema nama.

Ovaj rječnik pojmova daje dobru ideju o nekim historijskim temama o kojima Winters piše.

Nedostaju li vama ova podsjećanja da smo mi kosmička bica, a ne samo Zemaljska? I da bi se okretanjem prema nebu i objedinjavanjem stvaralacke energije svijetu nas, trebali fokusirati na razvoj? Umjesto destrukcije koju srećemo svuda oko nas. I čiji smo i mi aktivni sudionici, bez obzira što se, počesto, ne osjećamo odgovorni.

Smisao života

28.10.2000.

Brac. Bol. Nekada. "Ako se u četvrtak kruh peko, u sridu uvečer je vajalo učiniti kvos, ujutro rano pri zore umisiti kopanju kruha i naloziti pec u dvoru. Oti je kruh dugo čilo setemonu. Zamotalo bi ga se u vodon poskropjene store tavaje, da bude mekši i da stori ljudi su ono malo zub možedu ga jist I kad ostari."

Potrebno vrijeme za kuhanje "jaja u sorbulu" (meko kuhano jaje) trajalo je tačno koliko je bilo potrebno da se izmoli "ocenas i zdravomarija", a ako se zelilo malo tvrdje kuhano, onda bi se dodao 1-2 puta "pokojsniji".

Na istocnom kraju Bola Dominikanci su izgradili prekrasan samostan sa jedinstvenim pogledom na Zlatni Rat i hvarski kanal. Bio sam malo mlađi od Daria kada sam to ljeto skoro svako popodne odlazio tamo. Rudi je bio sredovječni svestenik na službi u tadašnjem Zapadnom Berlinu koji je to ljeto provodio u Bolu. Naucio me je igrati stolni tenis, sva tri stila: evropski, japanski i kineski. Ponekad bi, popodne, donosio podebeli njemacko-hrvatski rječnik i ja bi ga ispitivao značenja rijeci. Sve ih je znao. Nekad bi vodili rasprave, više u formi pitanja i odgovora. Nenametljivo bi pričao o svemiru i svim bicima u njemu i kako je sve uređeno sa takvim smislom, redom i zakonima da moraju imati Stvaraoca. Kada bi dosli do te teme, moj mladi, socijalisticki odgojeni um, bi zastao. Ne bih se izjasnjavao.

Nakon gotovo tridesetogodisnje stanke, slike stolnog tenisa u dvoristu samostana, Rudijeve skromne, drvenim namještajem uređene sobice i crni rječnik postaju stvarnim. Barem na čas. Kao i pogled sa malog samostanskog groblja prema borovom putu uz bolske plaze.

Posjetioći sa Plejada su znali za našu Planetu dugo vremena. Ipak, odlucili su se doći na nju tek kada se ova naša civilizacija počela ozbiljnije da razvija. I kada se približilo vrijeme za važne promjene.

Imajući mnogo šire znanje o kosmosu nego mi, Plejadanci su bili svjesni da se Zemlja kreće u poziciju u kojoj će biti pod velikim utjecajem energija Centralnog sunca Galaksije. Naime, naš Sunčev sistem se kreće u velikoj orbiti oko Centralnog Galaktičkog sunca svakih 25.860 godina. Energetska polja iz središta Galaksije uveliko utječu na sav život na Zemlji.

Trenutačno se nalazimo u Dobi Vodolije ili spiritualne ere. To je doba stvarne istine, prosvjetljenja, ljubavi prema znanju, slobode, mudrosti i harmonije. Ovo Doba će trajati 2.155 godina. Isto kao i periodi za ostalih 11 konstelacija. I, kako se krećemo u Novo Doba, imaćemo mogućnost da u narednih 800 godina postignemo mir na Zemlji kroz spiritualni razvoj i razumijevanje Kreacije.

Ako propustimo tu sansu, onda ćemo ući u tamno doba kontrolirano nelogičnim razmišljanjem i negativnošću. Historijski, civilizacije obično traju oko 10.000 godina. Naša je oko 8.000 stara i kreće se ka najdelikatnijoj fazi.

Početak ere Vodolije bio je 1844 godine; prva tranzicija je završila 1937 godine; period druge tranzicije traje do 2030. Nakon toga naš Sunčev sistem će biti okupan zlatnim zracima znaka Vodolije. I tako u narednih 1969 godina dok slijedeca kosmička era dodje na red (kozorog, 3999. godina).

Za Plejadance je vrlo važno da ovu sansu iskoristimo na pravi način – putem ka duhovnom razumijevanju i harmoniji. Oni su znali da ovo nije doba apokaliptičkih događaja koje su pojedini profiti najavljivali. Mnoge religije su pogrešno interpretirale Doba Vodolije kao kraj svijeta. Prema Plejadancima, ovo treba biti kraj perioda neznanja i neobrazovanosti i početak doba prosvjetljenosti. Istovremeno to je period novih invencija, razvoja uma i duha, povećanog kontakta sa drugim bicima iz kosmosa.

Prema ovom razmišljanju, povećana energija sa Centralnog sunca uzrok je ubrzanom tehnološkom razvoju. Iz perioda industrijalizacije, za vrlo kratki period, otisnuli smo se u doba kosmičkih istraživanja. Više tehnološkog napretka je učinjeno za proteklih 100 godina, nego za zadnjih 8.000 godina.

(Oficijelna mjera uspjeha u tehnološkim i drugim oblastima jeste Nobelova nagrada. Alfred Nobel, izumitelj dinamita, mirotvorac i poeta, ustanovio je fond za nagrade za fiziku, kemiju i medicinu. Kasnije su dodani ekonomija, mir i književnost. Matematika nikada nije bila na spisku, jer je Alfredova žena pobjegla sa matematičarem. Devedeset devet godina: od Rengdena 1901. godine i \$ 15.000 dolara do danasnjih \$ 920.000 dolara.

Kurioziteti su da je Ajnštajn nagradu dobio za manje važnu teoriju fotoelektro-efekta, a ne za teoriju relativiteta. Indijac Chandrasekhar je 1930-ih bio izvrnut ruglu međunarodne naučne javnosti za tvrdnju o postojanju crnih rupa u svemiru, da bi 1983. dobio Nobelovu nagradu za fiziku. Fibiger je tvrdio da vrsta parazita izaziva rak i dobio ovu nagradu 1926. da bi se poslije dokazalo da nije bio u pravu. Edison nagradu nikad nije dobio, kao ni Tesla.)

Vrijeme pred nama će dovesti do otkrića naše spiritualne veze sa Kreacijom i izbrisati potrebu za nepotrebnim i prevarantskim religijskim doktrinama.

Ovaj porast energija više svijesti na Zemlji biće dobrodošao i duhovnim formama na "druvoj strani". Ubrzava se ciklus povratka u materijalna tijela. Dosadašnji prosjek od 152 godine spustice se i do 15 godina.

Radjanje/inkarnacija razvijenih duhovnih bica u materijalnim tijelima će se povećati, jer je ovo idealan period za učenje i nova iskustva.

Istina je i da vecina stanovnika vidi ovo doba kao period kaosa i ima problema prilagodjavanja brzini promjena. Stvari se desavaju isuvise brzo. Na drugoj strani, isti ti ljudi su preokupirani licnim problemima i zive u spiritualnom neznanju.

Ovo su godine sukoba znanja i neznanja, tame i svijetla.

Posmatraci sa Plejada nas vide kao dezorijentiranu civilizaciju koja se okrenula ratu i destrukciji isuvise puta. Prema njihovom misljenju, pogresna religijska objasnjenja o smislu nasih zivota je pomagala da se ljudi drze u mraku, stvarajuci pri tome konfuziju i omogucavajuci ratove i mrznju proteklih hiljada godina. Strah je stalno bio koristen da vlada ljudima i da ih onemogucava u otkrivanju Kreacije i njene beskrajne logike koja upravlja svim stvarima u kosmosu.

Spiritualni, duhovni pojedinac, koji zanemari svoj ego, moze da putuje kroz realme svoje svijesti i nalazi odgovore. Upravo tu, Kreacija moze biti otkrivena i duhovna veza sa svim zivim svijetom. Objasnjenje beskonacne spiritualne energije postaje jasno. Svijest o svrsi postojanja materijalnog zivota postaje vidljiva. Jer, kada se duhovna egzistencija shvati, onda I razlog za boravak u fizickom tijelu postaje razumljiv.

Mi smo duhovna bica. Zivimo kroz seriju materijalnih zivota, hraneci svoj duh mudroscu koju ucimo iz materijalne egzistencije. Rijec je o procesu spiritualnog razvoja. Mi, kao individualne duhovne forme, na taj nacin dopriosimo cjelini Kreacije i njene evolucije.

Duh treba materijalna cula da prikuplja informacije iz vanjskog svijeta. Znanje se formira iz tih iskustava. I postaje dio zivota pojedinca. I prelazi u spiritualni realm. Postajuci dio akumuliranog duhovnog znanja.

Ovo predstavlja proces spiritualne evolucije. I to je razlog zasto zivimo.

"Smisao zivota" !

Erra

11.11.2000.

Mogu zamisliti tada podpredsjednika Nixon-a, u naponu politicke snage, kako ulazi u Aizenhauer-ovu ovalnu sobu. Godina je 1960, dan nakon izbora u utorak, Kennedy ocekuje momenat da se proglasi pobjednikom... Nixon je svjestan da je stari mafijas Joe Kennedy manipulirao sa glasackim listicima u Chicagu, a buduci podpredsjednik L.B. Johnson u Teksasu. Ike savjetuje Nixon-a da odustane od tuzbe jer bi ona izbacila na površinu prljavi ves obje partije. Nixon nevoljko pristaje, Kennedy postaje predsjednikom. Nakon tri godine, JFK se izvlaci ispod skuta korporacijsko-vojnog kompleksa, najavljuje otvaranje dosjea o tajnim kontaktima sa vanzemalcima... I tu je njegov kraj. Johnson je dio organizirane mreze koja smice Kennedy-ja.

U medjuvremenu, Nixon biva do nogu potucen za kandidaturu za guvernera Kalifornije, odaje se picu. Johnson se odlucuje da se 1968 ne kandiduje za novi mandat (zbog dijagnoze raka). Bobby Kennedy isplivava u prvi plan kao kandidat Demokrata, Nixon-a izvlace iz naftalina. Bobby-jeva popularnost je daleko ispred Nixon-ove. I to je razlog sto se i na njega vrsi atentat. U ovoj zemlji se ne moze desiti nista neocekivano. U fotelju Ovalnog ofisa dolaze samo provjereni. Koji ce sluziti interesima onih koji ih placaju. Nixon je naplatio svoje dugove, dvije partije su izravnale racune. Do slijedece prilike.

One sa Ford-om i Carter-om...

A sada, nakon novembarskih izbora, dosli su Gore i mladji Bush. Ova ce prilika potvrditi da narod ne izabira pobjednika. Vec politika. I politicka elita. Sve je stvar dogovora. Doduse, ovaj put nema kiksa. Oba kandidata jesu provjerena.

Dva i po miliona glasova, medju kojima i moj, otisli su kandidatu "zelenih", Ralph Nader-u. Mala drzavica onih kojima je dosta zagadjenog zraka I manipulacije od strane okostalog sistema.

(Mark i Mike mi kazu da sam "protracio" svoj glas. Glupost. Oni ne shvacaju da polovina odraslih stanovnika traci svoje glasove. Zbog svoje neinformiranosti i ignorancije.)

Godine 1984, Billy je putovao sa Quetzal-om, komandrom Zemaljske baze Plejadanaca, na Erru. Tamo je proveo tri dana uceci o ovoj naprednoj kulturi. Quetzal mu je objasnjavao kako se njihovo drustvo razvilo u jedinstveno i harmonicno. Nakon hiljada godina borbi i ratova.

Moguc putokaz za nas, Zemljane.

ZVJEZDANI SISTEM PLEJADE

Plejade su "mali" zvezdani oblak koji se na sjevernom nebu vidi tokom zimskih mjeseci. Sedam zvijezda (sest ih je vidljivo golim okom) formiraju tavu sa ruckom: Atlas, Alcoyne, Merope, Electra, Maia i Taygeta. Nasem Suncevom sistemu treba 25.827,5 godina da jednom rotira oko Plejada.

(Velika Keopsova piramida u Gizi: dijagonale na bazi piramide iznose 12.913,75 piramidalnih inci. Pomnozimo li ih sa dva, dobije se tacno 25.827,5!)

Zvezdani sistem Plejada ima preko 2.300 individualnih zvijezda. Domovina Plejadanaca je oko sistema Taygeta, udaljenog 500 svjetlosnih godina od Zemlje.

PLANETA ERRA

Erra je oko 10% manja od Zemlje. Sa jos osam planeta rotira oko maticnog sunca. Blizu 400 miliona stanovnika zivi na Planeti. Zakljucili su da je ovo idealan broj s obzirom na prirodni sklad i resurse. U njihovom shvacanju Kosmosa, postoji respekt za planete koje takodje evoluiraju. Slicno kao I zivotinje, biljke i ostala bica u svemiru.

Preveliki broj stanovnika bi isuvise koristio energiju planete. Ukljucivo spiritualnu energiju.

(Ocito, ovo nam je prva lekcija. Umjesto bezobzirnog koristenja energetskih resursa do krajnjih granica i spiritualne prirodne energije, treba ustanoviti nivo populacije koji odgovara velicini planete.)

Erra uveliko podsjeća na Zemlju. Vecinom vodena površina, ali uz prisustvo planina i zelenila suma.

Nema velikih gradova sa neboderima; umjesto toga manje zajednice rasporedjene po površini Planete. Proizvodnja se odvija na okolnim planetama tako da se Erra ne zagadjuje. Zbilja, nigdje na Erri nema dima ili zagadjenja bilo koje vrste. Atmosfera je perfektno cista i zdrava. Ovo znatno pomaze duzini zivotnog vijeka koja u prosjeku iznosi preko 700 godina. Sadržaj kisika je 32,4%, sa tragovima argona 0,3% i nitrida 67,3%. Gravitacija je nesto visa nego Zemljina (1,00003), kao i gustoca (5.521). Radijus planete je 12.749 km. Erra putuje kroz svemir brzinom od 11,19 km/s. Rotacija iznosi 365 1/3 dana sto se lako poredi sa nasih 365 dana. Dan na Erri traje 23 sata i 59,4 sekundi. Imaju 13 mjeseci i vrijeme kompenziraju svake 23 godine.

JEZIK

Zvukovi i fraze se ne razlikuju mnogo od onih u nasim jezicima. Na primjer, sat (hour) je kod njih "odur". Dan je "musal", kalendarski "mjesec" je "asar". Preci Plejadanaca koji su posjecivali Zemlju prije 9.000 godina ostavili su jezickog traga. U hebrejskom jeziku "Shalom" je pozdrav ("mir"). Na Erri se stanovnici pozdravljaju izrazom "Saalome" sto znaci "mir u mudrosti".

BRAK

Quetzal je pokazivao Billy-ju svoj dom (kuca u obliku kupole, bijele boje) I objasnjavao tehnologiju koju koriste: komunikacije, snabdjevanje hranom, pracenje kvalitete zraka, spavanje... organska inteligencija je i ovdje bila prisutna, kao i u svemirskim brodovima. I pomagala da se odrzi visok standard zivljenja. Nekoliko stotina metara od glavne kuce bila je slicna, druga Quetzal-ova kuca. A u njoj je stanovala njegova druga familija. Naime, na Erri je cest slucaj da ako zavolis vise od jedne osobe, mozes imati I vise od jednog braka.

Drustvo koje je eliminiralo sve osim jednog problema: emocionalnog. Ljubomora je prisutna. Quetzal-ovi brakovi su prilicno uspjesni.

Razvod nije dozvoljen, jer se smatra uvredom protiv Zakona Kreacije. Ako se zakon prekrsi, partneri su protjeruju sa Planete. Ovo se vrlo rijetko desava.

U pojedinim slucajevima, Plejadanci se odlucuju na zenidbu sa drugim rasama. Posto je rijec o razlici u duhovnom razvoju, partner prolazi kroz transplantaciju mozdanih kiselina. To dovodi do ubrzanog razvoja individue.

MOC MISLI

Plejadanci su davno shvatili moc individualnih misli i spiritualnu vezu koja spaja sva ziva bica. Stoga su posebno osjetljivi na misaone procese bica koja zive na Planeti. Tokom nekoliko hiljada godina razvoja, njihovi procesi razmisljanja se sreću na vrlo visokom nivou na kome dijele svoje pozitivne misli. Ukoliko neki od posjetioca Erre dodje sa negativnim mislima, on (ona) biva zamoljen da napusti Planetu. I tako ne narusi energetski misaoni balans koji svi dijele i stvaraju.

Telepatija je uobicajeni metod komunikacije. Misli se projiciraju s jednog na drugi kraj Planete. Sprave kao telefoni ne postoje, niti su potrebne.

Individualne misaone energije stvaraju zajednicku, koja se, opet, pojavljuje kao zastitni energetski omotac oko Erre. Na taj nacin se stiti balans Planete, zdravlje, ostala ziva bica. Nema pohlepe, mrznje, ljutnje, negativnog razmisljanja.

Istinsko razumijevanje i ljubav izmedju svih.

PRIJEVOZ

Mada je komunikacija uglavnom mentalna, jos uvijek postoji transport na površini. Moze se otputovati bilo gdje za vrlo kratko vrijeme. Slicno nasoj brznoj zeljeznici na jednom kolosjeku. Doduse mnogo brzom u kojoj ne postoji osjecaj kretanja. Dok se vozi, moze se razgovarati sa "kolima" (organska inteligencija) o destinaciji, topografiji Planete i sl.

PARALELNI SVIJET

Lyrani, drevni predaci Plejadanaca, su svojevremeno putovali kroz svemir, trazeci novi dom. Napravili su gresku u navigacionim instrumentima I pomjerali vrijeme za dio sekunde izvan normalnog vremena. Sletili su na Plejadu, civilizacija se formirala. Sa malom razlikom u vremenu od naseg. Ali dovoljnom da zive u paralelnom svijetu.

Ako bi sada neko krenuo put Erre, ne bi uspio nista naci osim nenaseljene Planete sa mladim, plavim suncem. Plejadanci zive dio sekunde izvan naseg vremenskog okvira. Kada idu prema Zemlji, moraju prilagoditi svoje instrumente da kompenziraju vremensku razliku. Inace se njihovi svemirski brodovi ne bi vidjeli.

TIJELO

Plejadanci su humanoidi, kao i mi, uz nekoliko fizickih razlika. Koza im je svijetlija nego nasa kao rezultat vise evolucije. Prirodna je funkcija evolucije da tijelo vremenom gubi na gustoci i pigmentaciji.

Spiritualno, oni su nekoliko miliona godina ispred nas po broju materijalnih zivota. Zato i zive znatno duhovnije, za razliku od nas koji smo skroz u materijalnim culima.

Kada su se nastanili na Erri bili su visoki 7-9 metara. Visina im se brzo snizila zbog uslova na Planeti i sad su priblizno nase visine. Dugi zivotni vijek zahvaljuju spiritualnoj energiji koju su stekli kroz veliki broj materijalnih inkarnacija.

Nemaju medicinskih problema. Misle da je vecina nasih bolesti nastala zbog nelogicnog i neprirodnog razmisljanja. Kako kreiramo misli, tako se formiraju blokovi negativne energije u nasem tijelu koji djeluju na celije. Vise negativnih misli nosi negativni polaritet koji depolarizira celije. Na taj nacin se utice na ulogu i (ne)cinjenje svake individualne celije. I to dovodi do bolesti u organizmu.

(U Zapadnoj civilizaciji mi ne cinimo nista da kontroliramo nase misli; bolest nastaje i onda posljedice tretiramo lijekovima i drogama.)

RODJENJE

Trudnoca i radjanje djece se ne razlikuje od onih kod nas. Ali, glavna razlika je u razumijevanju razloga rođenja. S obzirom na njihov razvijeniji duhovni razvoj, proces reinkarnacije je postao naukom na Erri. Oni tacno razumiju zasto se "neko" radja i koja je svrha njegovog nadolazeceg materijalnog zivota.

Roditelji ostvaruju spiritualnu vezu sa svojom bioloskom djecom za vrijeme trudnoce. "Citaju" iskustva iz djetetovih prošlih zivota. Od bebe saznaju kakvo ime zele za sebe. Ime, naravno, nije samo obican izraz, vec oznaka za njihov spiritualni razvoj i sta ocekuju da nauce od buduceg zivota.

Uvijek postoji specifican razlog za novi materijalni zivot, za novu inkarnaciju.

Nakon toliko mnogo zivota, misliti za nekog drugog da je neiskusniji, ili pametniji, bolji, mladji, stariji... je jednostavno pogresno.

Po zacecu, dusa ima tri sedmice da odluci da li ce uci u novo tijelo ili ne. Abortus je dozvoljen u ovom periodu. Otac i majka doprinose novom tijelu sa dijelom svojih gena. Kasnije, kako se mozak formira, nova dusa salje impulse da oznaci koliko mozdanih konektora da se formira. "Mudrost" iz prošlih zivota biva pohranjena u mozdanjoj kiselini novog bica.

RAZVOJ

Plejadanci ne tretiraju djecu kao "vlasnistvo". Radije, rijec je o partnerstvu sa drugom dusom, odnosno duhovnom formom. Razvoj djece je briga citave zajednice, ne samo individualne porodice.

Po rođenju, dijetetu se pomaze emocionalno i mentalno da razumije njegove proslave zivote i lekcije koje ga cekaju u ovom zivotu.

Prvih deset godina se provodi u obrazovanju: ko su, zasto zive, smisao novog puta. Pozitivna iskustva okruzuju djecu tako da sticu samopouzdanje i balans.

(Nasa djeca su jednostavno bacena u nerijetko surovi zivot: skola, ulica, TV, nesretni brakovi... Zivoti su teski i komplikovani, jer zivimo u civilizaciji u kojoj elita kontrolira moc i manipulira vecinom. Ljubav i mudrost ne dominiraju.)

Slijedecih sedamdeset godina se obrazuju raznim zanimanjima. Njih dvadesetak.

Nakon skolovanja slijedi rad cetiri sata dnevno i cetiri sata posvecena kreativnom balansu i spiritualnom razvoju. Plejadanci znaju da materijalna cula sluze za prikupljanje informacija kojima se onda hrani duh; iz ovih iskustava se stice mudrost i dusa se krece ka slijedecem evolucionom nivou.

Vlastiti problemi se ne rijesavaju negdje vani: svako preuzima odgovornost za svoj duhovni razvoj. Ne Bog, mit, idol.

VLADA

Plejadanci su proveli hiljade godina u ratovima. Nakon susreta sa visokorazvijenom civilizacijom sa Andromede doslo je do promjena. Donesena je odluka da se slijedi njihov savjet i otada je zavladao mir i mudrost.

Visoki Savjet sacinjavaju spiritualno napredniji. Oni interpretiraju mudrost bica sa Andromede i sire informacije na sve cetiri planete.

Odluke se donose nakon konsultovanja svih stanovnika. Ponekad se svi moraju sloziti prije nego se ustanovi novo pravilo ponasanja.

Plejadanci su clanovi zajednice civilizacija iz dvije galaksije: Andromede I Mliječnog Puta. Ukupna populacija je 127 milijardi bica. Njoj ne pripadaju sve civilizacije iz ovih galaksija; ali one koje su u Zajednici, moraju postovati odredjena pravila.

(Plejadanci tvrde da oko 3.000 svemirskih brodova ulazi godisnje u Zemljinu atmosferu. Mali broj je zainteresiran da ostvari kontakt, a i kada do njega dodje uglavnom je telepatski. Sedam drugih rasa, osim njih, imalo je stalne baze ovdje na Zemlji.)

PARTNERSTVO SA ZEMLJOM

Plejadanci moraju postivati pravila koja im ne dozvoljavaju da uticu na politicke strukture na Zemlji. Sve dok ne budemo u tehnoloskoj mogucnosti da napustamo Suncevi sistem. Tada cemo moci dolaziti u kontakt sa drugim civilizacijama, ukljucujuci Plejadance. S obzirom da ce neke od njih biti neprijateljske, Plejadanci ce nas pravodobno upozoriti na to.

I predloziti partnerstvo.

Zasada, ocjenjuju da ce proci jos 300 godina do tog momenta.

Nase shvatanje svijeta morace se promjeniti. Kada ta paradigma padne i novi koncepti zvladaju Zemljom, bicemo spremni da se prikljucimo naprednijim kosmickim civilizacijama.

U nasem Univerzumu. Samo jednom od bezbrojnih.

Hiperkosmos

18.11.2000.

Duzina, visina, sirina. Tro-dimenzionalni prostor. Svijet kakvim ga vidimo i doživljavamo nasim culima. Potreba da se definira prostor koji sadrzi vise od tri dimenzije, javila se u engleskom jeziku 1867. Skovan je izraz "hyper-space".

Nekoliko decenija kasnije sa Ajnstajnovim promisljanjima o brzini svjetlosti kao maksimalno mogucoj, opet se trebalo otici korak dalje. Prostor u kome je moguće putovanje brze od svjetlosti. Isti izraz, "hiperkosmos", primjenjen je i na ovaj zamisljeni prostor u kome se odvijaju ne-uobicajeno brza putovanja.

Podsjetimo se na razvoj vozila za prevoz, recimo, troje putnika.

Prije samo stotinjak godina po teksaskim prostranstvima su jurile kocije. Zadnjih tridesetak godina iz Houston-a se upravlja raketama i satlovima koji kruze oko Zemlje. Slijedeci logican tehnoloski korak su medjuzvezdana putovanja.

(Koja su, podsjećamo, i ostvarena, prema iskazima Bob Lazara, o kome smo govorili na pocetku knjige. U tom slucaju radilo se o tehnologiji Greys-a koju su kopirali, procesom reverzibilnog inzinjeringa, u americkim vojnim bazama u Nevadi. Danas ce biti rijeci o tehnologiji Plejadanaca.)

Svemirsko vozilo od sedam metara u promjeru, predvidjeno je za posadu od tri clana. Ima mogucnost medjuzvezdanih putovanja. Tezina: 1,5 tona. Ovaj dizajn nema mogucnosti putovanja kroz vrijeme.

Masina se zasniva na sistemu implozije (umjesto eksplozije). Materija se pretvara u korisnu tvar. Oslobodjena energija ide sa dna broda prema vrhu. Kako se krece, tako izgleda da se prostor u blizini savija, krivi. (Na primjer, ako je brod u blizini sume, krosnje drveca su prostorno iskrivljene.) Energetsko polje oko broda izaziva efekat da oko dna broda sve izgleda plave boje.

U unutrasnjosti su tri fotelje koje se pretvaraju u tri lezaja. Niz kontrolnih panela sa informacijama okruzuju putnike. Prozori stvaraju dojam zelenkasto-zute svijetlosti u brodu. Rijec je o "inteligentnim prozorima", organskoj inteligenciji koja je nekoliko tehnoloskih koraka ispred nas.

(Ali, nije nam nerazumljiva posto se i kod nas radi na slicnim, pocetnim koracima u razvoju organske inteligencije.)

Inteligentni prozori kontroliraju i izlazak iz broda. Ako je atmosfera neprijateljska, onda se vrata ne otvaraju dok putnici nemaju odgovarajucu zastitu na sebi.

Oblik vozila je dizajniran tako da stvara najmanje otpora u atmosferi. Brod je zasticen enrgetskim poljem koji omogucava atmosferi da klizi po površini umjesto da joj se opire. Isto polje istovremeno neutralizira privlacne sile planete. Brod ima vlastitu gravitacionu silu. Prilikom kretanja broda kroz svemir, putnici nemaju osjecaj kretanja. Cak ni u slucajevima naglih zaokreta pri velikim brzinama.

Paneli i ekrani u brodu se telepatski kontroliraju. Daju informacije o nebeskim tijelima, zivotu, individualnim vrstama i duzini zivotnog vijeka. Cak, interpretiraju misli i osjecaje individua.

Izmedju Erre i Zemlje je distanca od oko 500 svjetlosnih godina. Sedam sati putovanja!?

Houston - New Orleans je sedam sati voznje autom. Do Maseta mi je 400 milja, odnosno 600 km. Od Sunca do Zemlje je 150.000 km ili 8,3 minuta brzinom svjetlosti. Svjetlosna godina je put koji svjetlost predje za godinu dana - 10.000 milijardi km. Ne postoji nista sto bi stvarno mogli porediti u obicnom zivotu sa ovim ciframa. Pa i kada bi putovali brzinom svjetlosti, do Erre trebalo bi nam 500 godina.

Kako, dakle, tu distancu prevaliti za sedam sati?

Odgovor lezi u tehnologiji.

Svemirski brodovi Plejadanaca koriste tehnologiju koja ih pretvara u cestice fine materije koje mogu putovati brze od brzine svjetlosti. Ovo je moguće putovanjem kroz prostor koji se naziva hiperkosmosom.

Kratko objasnjenje prostora i vremena, razjasnice putovanje kroz hiperkosmos.

Mi živimo u trodimenzionalnom svijetu sastavljenom od planeta, sunaca i galaksija. (Uzgred, veceras sam prvi puta instalirao teleskop na svom doku i posmatrao Jupiter i Saturn. Tri Jupiterova mjeseca su vidljiva, nazalost veceras nisam vidionjegov cetvrti mjesec Europu o kome smo ranije pisali. Oko Saturna je lako uocljiv prsten.)

Plejadanci nas svijet zovu sirovim, jer je sastavljen od cvrste materije.

Vrijeme je energija. Ne moze se vidjeti, ali to je energija koja uzrokuje rotaciju i kretanje trodimenzionalnog svijeta u kome zivimo. Rijec je o valovima pulsirajuće energije koja se kreće kroz svu materiju. Vrijeme se smatra finom materijom buduci da nije cvrsta i egzistira samo u energetske formi. Bez vremena, nas svemir bi se prestao kretati.

Ali, Univerzum sadrzi druge dimenzije koje nemaju isti sastav kao nas trodimenzionalni svijet. Hiperkosmos je jedna od takvih oblasti. U njemu se nalaze drugacije vrste energetskih cestica koje se krecu mnogo vecim brzinama. To je moguće, jer je vrijeme drugacije u hiperkosmosu nego u drugim dimenzijama.

Svemirski brodovi imaju tehnologiju da ulaze u hiperkosmos i pretvaraju se u cestice koje tu egzistiraju. Zato su u mogucnosti da putuju mnogo brze, milijardama kilometara u djelicima sekunde. Kada dodju u obicni svemir, pretvaraju se u svoj originalni oblik. Vrijeme provedeno u hiperkosmosu je tako kratko da putnici nemaju osjecaj da se bilo sta desilo.

Pretpostavimo da se odlucimo na put prema Plejadama. Zemlju napustamo tacno u podne. Odredjujemo koordinate. Brod ubrzava. Sa povecanjem brzine, javlja nam se mala mucnina. To je normalna posljedica, jer sa povecanjem brzine, nasa tijela dobivaju povecanje u masi. Sa vecom masom nasa tijela nisu vise funkcionalna kao prije. Ako se ovo ubrzanje nastavi, dolazi do dezintegracije organizma (lijepo objasnjeno kod Ajnstajna).

Dakle, trebalo je tehnoloski rijesiti zastitni energetski pojas oko svemirskog broda. Koji ce nas zastiti od povecane mase u prostoru. Istovremeno, ovaj pojas nas stiti od svemirskih objekata koja nam se nadju na putu. I, plus, on formira vjestacko gravitaciono polje. Sto omogucava brodu da kreira promjene kursa, a da ih mi ne osjecamo.

Brod ubrzava i dostize gotovo brzinu svjetlosti. Uskoro ce se uputiti kroz hiperkosmos.

Ipak, brodski prirucnik upozorava da treba sacekati da prodjemo oko 150 miliona kilometara od poslednje planete u Suncevom sistemu prije nego udjemo u hiperkosmos. Razlog je sigurnosne naravi. Naime, promjena iz poznatog svemira u hipersvemir izaziva mali vremenski vrtlog oko broda koji moze povuci i druga bliska tijela za svemirskim vozilom. Drugim rijecima, nije preporucljivo uletiti u hiperkosmos dok smo jos u atmosferi neke planete.

Pogled na sat. Tri i trideset poslije podne.

Proces ulaska u hiperkosmos je automatski. I dok brod dostize brzinu svjetlosti, moze se reci po instrumentima da je ogromna energetska sila oko broda. Ako bi zastitni pojas oko broda popustio, putnici bi bili zdrobljeni u djelicu sekunde.

Plejadanci su razvili tehnologiju koja koristi ogromni pritisak svemirske mase da bi izveli konverziju.

Prvi korak ulaska u hiperkosmos je isklucivanje zastitnog pojasa oko broda. To dovodi do povecanja mase. Ova ogromna energija koja nadire na brod se koristi za pretvaranje materije svemirskog broda u fine energetske cestice.

Viso nismo u materijalnoj formi. Vec pretvoreni, zajedno sa svemirskim brodom, u drugaciju energetsku formu koja postoji u drugoj dimenziji. U dimenziji hiperkosmosa.

Stvorili smo vremensku distorziju. I de-materijalizirali se.

U istom momentu kada smo se transformirali, moramo ući u hiperkosmos. Ukoliko to ne uradimo, dosli bi do katastrofe.

Ajnštajnova Teorija relativiteta dolazi do ove tačke. I tu staje.

U momentu, moramo "rastegnuti" vrijeme da bi usli u hiperkosmos.

Odjednom se krecemo tako brzo da izgledamo paralizirani u poredjenju sa normalnim svijetom. Mozemo precizno 500 svjetlosnih godina, distancu do Plejada, za samo milioniti dio sekunde.

Tehnologija rjesava pitanje koordinata, odnosno destinacije ka kojoj se krecemo.

I ponovo, tehnologija, nas vodi ka povratku u "normalan" trodimenzionalni svijet. Reverzibilnim procesom onome koji nas je doveo u hiperkosmos.

Ponovo smo formirani, materijalizirani. U milionitom dijelu sekunde, nasli smo se pred Suncevim sistemom Plejada. Na sigurnoj udaljenosti od oko 150 miliona kilometara od Erre.

Vrijeme na našem satu je jos uvijek tri i trideset popodne.

U hiperkosmosu smo bili toliko kratko da nam se cini da nije bilo protoka vremena. I, ujedno, nismo nista osjetili. Doduse, bilo smo van vlastitih tijela za djelic sekunde. Ne u materijalnom, vec u energetskom stanju.

A sada ce nam trebati jos tri i po sata do slijetanja na Erru. Ukupno: sedam sati putovanja.

Kao Houston-New Orleans. Ili, Sarajevo-Bol, ukoliko nas ne uhvate ljetne guzve na trajektu u Splitu.

Doduse, stvari nisu bas uvijek perfektne.

Desava se da putnici kroz hiperkosmos "iskliznu" kroz vrijeme i budu zauvijek izgubljeni. Ovo je uzrokovano promjenom brzine naših finih energetskih cestica. Ako je ta brzina veca od relativne brzine protoka vremena u hiperkosmosu, onda bivamo vraćeni u daleku prošlost. Jedna sekunda u hiperkosmosu je ekvivalentna milionima godina u obicnom svemiru. Drugim rijecima, ako naša brzina nije bila konstantna u milionitom djelicu sekunde u hiperkosmosu, bili bismo izgubljeni u našoj dalekoj prošlosti nakon sto ponovo udjemo u tro-dimenzionalni kosmos.

Nema sumnje da su mnoge rase imale poteskoca da kontroliraju brzinu u hiperkosmosu. I da su mnogi pojedinci zauvijek ostali izgubljeni u nekom drugom vremenu bivajuci dio tehnoloskih eksperimenata.

Dario ceka na svoj red za kompjuter. Danasnje putovanje se primaklo kraju.

Zeta Reticuli

26.11.2000.

Sinoc je Plamenko posmatrao Jupiter sa 4 vidljiva mjeseca na mom teleskopu. Subota je donijela divan vedar dan; a idealnu noc za posmatranje zvijezda. Cak i na Houston-skome nebu uz bljestavila velegrada.

Da je Jupiter (koji je najveća planeta koja kruži oko Sunca) osamdeset puta veći, dobio bi status zvijezde. Takozvanog "crvenog zvjezdanog patuljka". I naš Sunčev sistem bi bio poznat kao sistem sa dvije zvijezde, odnosno dva sunca.

Polovina zvijezda na našem vidljivom nebu su rođene kao zvijezde blizanci. Ukoliko su zvijezde dovoljno daleko jedna od druge stvara se pretpostavka za razvoj života. Ukoliko su suviše blizu, temperature su previsoke za život baziran na ugljiku (naš, na primjer). Svaka od zvijezda ima svoje planete: jednu, dvije, tri...deset. Ukoliko zvijezda, odnosno sunce, isijava dovoljno energije (niti premalo, a niti isuviše) te ima dovoljno dug život (naše Sunce ima 11 milijardi godina života; trenutno je na pola puta), onda dobijamo drugi uslov za nastanak života na jednom od planeta.

Zamislimo jedan takav sistem, sa dva sunca, i sa nekoliko planeta u orbiti oko svakog sunca. Tokom dana oba sunca bi bila vidljiva; tokom noći, golim okom bi vidjeli planete u našem sunčevom sistemu, ali i planete koje kruže oko drugog sunca.

U tom slučaju ne bi upali u zamku kao naši srednjovjekovni preci koji su mislili da sva nebeska tijela kruže oko Zemlje; i da je Zemlja središte Kosmosa.

Ne samo da takav sistem upućuje na realnije shvaćanje svemira, nego i potiče na želju za interplanetarnim putovanjima. Oci uprte u nebo vremenom dovode do razvoja tehnologije koja nas vodi sa planete na planetu, sa zvjezdanog sistema na zvjezdani sistem. I to one koji imaju najveću vjerovatnoću da sadrže život.

Dvjesto dvadeset triliona milja od Zemlje nalaze se zvijezde Zeta 1 i Zeta 2 Reticuli. Zajedničko ime im je jednostavno Zeta Reticuli. Od Australije do Meksika vidljive su golom oku. Nalaze se na Južnom polunebu.

Prica koja slijedi nudi pretpostavku da je Zeta Reticuli domovina razvijenoj humanoidnoj civilizaciji koja povremeno posjećuje našu Planetu.

19. septembra 1961. sredovjekni bračni par, Betty i Barney Hill iz New Hampshire-a, su se vraćali sa godišnjeg odmora iz Kanade. Nalazili su se na lokalnom auto-putu US Route 3. Nebo je bilo vedro, sa Mjesecom i zvijezdama. Hillovi su posmatrali jednu "zvijezdu" koja se čudno pomjerala po nebu. Zaustavili su auto da bi je bolje vidjeli. Objekt se kretao njima ususret i uskoro je postalo očito da ima oblik diska.

Barney je dograbio dvogled sa sjedista. Objekt je imao prozore! A iza prozora su se nalazila humanoidna stvorenja. Bacio je dvogled i potrcao u auto sa namjerom da ode. No bilo je kasno. Pet bica je stajalo na putu. Betty i Barney su odvedeni u svemirski brod. Unutra su fizički pregledani. Jedan od humanoidnih bica je komunicirao sa Betty. Nakon pregleda, Betty ga je upitala odakle su. On joj je pokazao trodimenzionalnu mapu sa nizom tacaka i linija koje su ih spajale. "Gdje se nalazi vaša planeta na ovoj mapi", upitao je Betty. Ona nije znala odgovor i tema je promjenjena.

Betty i Barney su bili vraćeni u auto. Receno im je da će zaboraviti ovu životnu epizodu. Svemirski brod se diže i nestaje na nebu. Američki par nastavlja svoj put kući ne sjećajući se kratkotrajne "otmičice".

Ipak, po povratku kući, par ne može da se sjeti gdje im je par sati te noći "nestalo". Imaju i snove koje ne mogu objasniti, tako da počinju da traže pomoć psihijataru. Bostonski doktor, Benjamin Simon, nakon nekoliko sesija hipnoza uspijeva da kompletira sliku događaja. Uskoro, UFO grupe objavljuju pricu i ona postaje poznata sirom Amerike.

Ono što ovu storiju razlikuje od hiljada drugih su slijedeći razlozi:

- Prvo, rijec je o vrlo uvjerljivim svjedocima. Betty je imala magistarsku diplomu i radila u kancelariji guvernera, u Odjeljenju za socijalnu pomoc. Barney je bio clan drzavne Komisije za ljudska prava. A u to doba svi drzavni sluzbenici koji su tvrdili da su imali paranormalna/UFO iskustva, gubili su posao. A bracni par Hill nije imao razloga da izgubi svoj.

- Drugo, Hillovi se nisu sjecali niceg u svjesnom stanju, za razliku od mnogih drugih "svjedoka". Tek uz pomoc hipnoze se njihova prica kompletirala.

- Trece, price supruznika pod hipnozom su se poklapale do najsitnijih detalja.

- I, cetvrto, Hillovi su iza sebe ostavili Zvezdanu mapu kao dokaz susreta. To nije bio slucaj sa nizom drugih "kontaktiranih".

Naime, Betty je 1964. imala hipnoticku sesiju na kojoj je nacrtala zvezdanu mapu. S obzirom da nije imala svjesnog sjecanja, mapa je nacrtana putem tzv. "automatskog crtanja". Ovo je nacin na koji se zaboravljeni memorijski materijal izbacuje na površinu uz neobicajenu tacnost.

Mapa je bila metar dugacka i pola metra široka. Niz tacaka koje su oznacavale zvijezde, razlikovale su se prema velicini (sjaju). Pojedine zvijezde su bile spojene linijama. Istaknuti trokut je bio u gornjem lijevom dijelu. Linije na mapi su oznacavale "trgovacke rute" ili "mjesto koja se povremeno posjecuju". Nasa planeta je bila u ovoj drugoj grupi.

Astronom Marjorie Fish je posjetila Betty Hill u ljeto 1969. Nakon tog razgovora i proucavanja Zvezdane mape, Marjorie je provela naredne cetiri godine u dokazivanju autenticnosti mape.

Krenula je od hipoteze da su posjetioci humanoidi koji su se osjecali dosta komforno na nasoj Planeti. To znaci da bi i njihova rodna planete trebala imati atmosferu slicnu nasoj. Posjetioci nisu imali nikakva zastitna odijela, sto znaci da je i bioloski rezim slican nasem.

Ovo je logika koju je primjenila: napraviti selekciju zvijezda slicnih nasem Suncu na kojima se mogao razviti zivot, u krugu od 55 svjetlosnih godina i uporediti tu mapu sa onom koju je nacrtala Betty.

Prema zvezdanim katalogima, u krugu od 55 svjetlosnih godina, nalazi se oko 1.000 poznatih zvijezda. Jedan posto su tzv. "giganti" i "supergiganti", a osam posto su tzv. "bijeli patuljci". Oni predstavljaju dva ekstrema. Na jednoj strani previsoke temperature, na drugoj preniske da pogoduju razvoju zivota.

(Naravno, ogradjujemo se samo na zivot kakvog ga mi poznajemo. Pretpostavke o zivotu baziranom na siliciju ili amonijum hidroksidu, umjesto na ugljiku, ovaj put ne uzimamo u obzir. Dakle, istrazivanje je limitirano samo na humanoide. I planete sa stabilnim temperaturama i odgovarajucoj gravitaciji.)

Oko 900 preostalih zvijezda je kategorizirano u klasama A, F, G, K i M. Svaka klasa ima svojih deset pod-kategorija.

Eliminirajmo sve zvijezde iz prve dvije klase, A i F (na primjer Vega, Procyon) zbog nesto visih temperatura (dva puta) od naseg Sunca, duplo kraceg zivotnog doba (maksimum od 5 milijardi godina) i mnogo brze rotacije (vjerovatno da nemaju planeta).

Takodje, zanemarimo zvijezde iz klasa K i M zbog duplo nizih temperatura (na primjer Proxima Centauri ili Epsilon Eridani) i cestih smrtonosnih radijacionih vjetrova.

To nas ostavlja sa samo 46 zvijezda iz klase G. Iste klase kao i nase Sunce (G2).

Neke su pojedinačne, neke zvijezde-blizanci, nekolicina su grupe zvezdanih sistema. Zjednicko im je da imaju stabilne uslove kao nase Sunce, da vjerovatno imaju planete u svojoj orbiti, i da neke od njihovih planeta imaju gotovo identicne uslove za razvoj zivota kao i planeta Zemlja.

Medju ovim zvijezdama su i zvijezde blizanci: Zeta 1 i Zeta 2 Reticuli.

Letimican pogled na svih 46 zvijezda govori da su one nepravilno rasporedjene po zvjezdanom nebu. Zeta Reticuli se nalazi u dijelu neba gdje su ostale zvijezde najgusce grupisane.

Zvjezdana mapa koja je sadrzala 46 zvijezda, sa Zetom Reticuli na skoro centralnom mjestu ("sjeverozapadno" od sredine), postala je poznata kao Mapa Marjorie Fish.

Njena mapa je uporedjena sa Zvjezdanom mapom koju je nacrtala Betty Hill. Slicnost je bila zapanjujuca!

Da li su stanovnici iz zvjezdanog sistema Zeta Reticuli primjenili istu logiku u svom istrazivanju svemira i zivota u njemu?

Odgovor je afirmativan.

Da li je Zvjezdana mapa napokon bila dokaz u rukama Zemljana o postojanju slicnih bica na samo 32 svjetlosne godine udaljenosti?

Nazalost, odgovor je za vecinu Zemljana negativan.

Ugledni casopis "Astronomy" je u broju od decembra 1974. objavio prilog o podudarnosti dvije mape. Nakon toga je slijedila polemika u nekoliko narednih brojeva u kojoj su ucesca uzeli niz astronoma (medju kojima i Carl Sagan). Ubrzo, prasina se slegla i mediji vise nisu objavljivali priloge o posjeti vanzemaljske civilizacije. Koja se desila 1961. godine.

Jos jedna epizoda je postala samo prica u zaboravljenim, prasinom prekrivenim, casopisima.

Dogoni

28.11.2000.

U ona leprsava, nesvrstana vremena, sezdesetih godina, izranjale su nove africke drzave ispod skuta neokolonijalizma.

Medju njima je bio i Mali, pretežno pustinska zapadnoafricka drzava. Rijeka Niger prolazila je kroz juzni dio, a nesto planina je na sjeveru. Suvereni vladar Malija, pukovnik Musa Traore sastajao se niz puta sa Titom. Njegov sareni haljetak i turban nas je pratio na TV-u vise od dvije decenije.

Igrom slucaja, jedna od knjiga iz nase lektire za osnovnu skolu bila je i o Malijskom kraljevstvu Timbuktuu. Sjecam se slika karavana sa crnim licima na devama. I za mene tajanstvene imperije u srcu Afrike, prije 700 godina.

Timbuktu vise nema tajni. Vjerovatno ih nikad i nije imao. Ali, zadjemo li malo dublje u planine Malija, i odsetamo li nekoliko hiljada godina unazad, naci cemo se u cudu. Astronomija Zapadnog svijeta se ne moze mjeriti sa usmenim predanjima "domorodaca".

Prave tajne kriju se u krilu plemena Dogon, u planinama Homburi, u centralnom Maliju. Sredisnje mjesto u "religijskim" tradicijama ovog plemena je ucenje o zvijezdi koja je nevidljiva golom oku. Sirijus B.

Robert Temple je posvetio osam godina rasvjetljavanju bizarnih informacija plemena Dogon da bi napokon objavio knjigu: "The Sirius Mystery: New Scientific Evidence for Alien Contact 5.000 years ago".

Temple potvrđuje tezu da već pet hiljada godina (preciznije od 3.200 g.p.n.e.) Dogoni imaju dokaze o posjeti civilizacije iz zvjezdanog sistema Sirijus. Oni tvrde da svoje znanje duguju posjetiocima sa Sirijusa.

Idemo redom:

- Tradicija Dogona govori o tri zvijezde u ovom sistemu. Sirijus A je vidljiv golim okom na samo 2,6 svjetlosne godine od nas. Za postojanje Sirijusa B se nagadjalo zadnjih stotinjak godina. Prve fotografije su dokazale njegovo prisustvo tek od 1970. godine. Postojanje zvijezde Sirijus C su "prvi" pretpostavili dvojica francuskih astronoma 1995. nakon niza godina istraživanja.

- Dogoni nazivaju zvijezdu Sirijus B imenom "Po Tolo". U prijevodu "po" znaci najmanja sjemenka, a "tolo" je zvijezda. Ovime su opisali velicinu zvijezde. Takodje tvrde da je to "najteza zvijezda" i da je "bijela". Moderna astronomija poznaje klasu zvijezda tzv. "bijelih patuljaka". Njihove osobine su: mali, masivni i bijeli.

- Dogoni tvrde da je umjesto "zemlje", Po Tolo sagradjen od "sagala" ("cvrste") materije. Rijec je o izvanredno teskom metalu, toliko teskom da ga "sva zemaljska bica kombinirana ne mogu podici". Zbilja, klasa "bijelih patuljaka" su izvanredno guste i masivne zvijezde.

- Dogoni tvrde da znaju da Po Tolo ima orbitu elipse (potvrđeno prije 30 godina). I da je njen orbitalni period dug 50 godina (procjena danasnjih astronoma je: 50.04 godine +/- 0.09 godina). I na koncu da rotira oko vlastite osi (potvrđeno!).

- Dogoni opisuju i trecu zvijezdu koju zovu "Emme Ya". U prijevodu rijec je o "sorghum"-u, odnosno vrsti tropske biljke, i "female" odnosno zenskom bicu. Zasad nije odgonetnuto zasto su joj Dogoni dali takvo ime. Naime, postojanje zvijezde Sirijus C jos nije zvanicno potvrđeno. Fotografija nema, ali pretpostavke pomenutih Francuza su da je rijec o "crvenom zvjezdanom patuljku". (U casopisu "Astronomy and Astrophysics" broj 299 iz 1995, Daniel i Duvent u clanku pod naslovom "Da li je Sirijus trostruka zvijezda?", tvrde da samo postojanje crvenog zvjezdanog patuljka moze objasniti promjene u orbiti zvijezda.)

- Dogoni tvrde da se u orbiti oko Emme Ya nalazi samo jedan satelit. Naravno, nasi aparati su isuvisc slabi da registriraju Sirijus C, a pogotovo njegov sicusni satelit.

- Dogonska mitologija ukljucuje cetiri kalendara. Suncevi, Mjesecevi, Sirijuski i Venerin. Prezicnost sva cetiri kalendara su potvrđjena.

- Dogoni su davno u proslosti bili svjesni o postojanju cetiri Jupiterova mjeseca...

- Ideja da se Zemlja okrece oko Sunca im je bila znana 4.500 godina prije Galileja...

- Isto kao i Saturnovi prstenovi...

Dogoni kazu da im je astronomsko znanje dao NOMMOS. Rijec je o amfibijskim bicima, poslanim na Zemlju sa Sirijusa da pomognu prosperitetu Zemljana. Dosli su u zemlju Dogona sa sjeveroistoka. Kada je njihovo "vozilo"sletjelo, uz veliku buku... nova "zvijezda" (mozda maticni veliki svemirski brod?) vidjen je na nebu...

Ime Nommos kod Dogona znaci "pripremiti pice". Nommos je takodje zvan i "Vladarem vode", "Monitorom" ili "Uciteljem".

Nommos je vise slicio ribolikim nego humanoidnim bicima. Morao je zivjeti u vodi. (Sjetimo se Muse Traorea sa pocetka teksta, njegovog stapica i rijeke Niger). Ta bica su bili duhovni zastitnici.

Legenda kaze da ce Nommo u buducnosti opet posjetiti Zemlju, ovaj put u humanom obliku. Tek kasnije ce se vratiti svojoj amfibijskoj formi i "vladace iz vode".

Prici ovdje nije kraj.

(Zapravo, sada dolazimo do pravog zapleta.)

Dogoni sugeriraju da Nommosi imaju svoju bazu u nasem solarnom sistemu... koja se krece u orbiti kao "deseti mjesec" na jednoj od vanjskih planeta!

Podjimo s kraja:

Pluton ima samo jedan mjesec (Charon); Neptun ima osam poznatih; oko Urana se krece pet pratilaca; Saturn ih ima 18 (zadnjeg je otkrio Voyager 1990.); Jupiter ih ima 16 (cetiri veca se isticu).

Fokusirajmo se na Saturnove mjesece. Svi osim jednog imaju površinu izbrazdanu meteorskim kraterima. Slike Voyager-a pokazuju da taj jedan mjesec, poznat kao Enceladus, ima savršeno glatku površinu. Za razliku od ostalih Saturnovih satelita, Enceladus ima retrogradnu orbitu oko matične planete.

Ops. Anomalija u nasem susjedstvu!

Pomenuti mjesec ima radijus od oko 160 km. Masa mu je nepoznata, jer se ne zna njegov sastav. Orbita oko Saturna traje 523 dana.

Brad Smith sa University of Arizona je, nakon analize Voyager-ovih rezultata, zaključio da je ovo nebesko tijelo "savršeno okruglo" i da ima samo 3% refleksije...

Znacaj ove izjave je u tome da se "perfektno nebeske lopte" vrlo rijetko sreću. Zemlja nije okrugla. Kao ni naš Mjesec. Kao ni ostale planete Solarnog sistema. A što se refleksije tice, to samo budi daljnje sumnje da je rijec o vjestackom objektu.

Mozda uspavanom svemirskom brodu Nommosa.

Podsjetimo da su Dogoni najavili ponovni dolazak Nommosa. Na "Dan Ribe". Prva indikacija njihovog dolaska bice nova zvijezda na nebu - "zvijezda desetog mjeseca"...

Prilikom kratke Erolove posjete neki dan, otkrio sam mu razlog zasto sam nabavio teleskop. "Ljudi stoljecima gledaju kroz teleskop ceznutljivo nagadjajuci da li se zivot krije iza neke od posmatranih zvijezda. Moja premisa je drugacija: ja polazim od teza da ziva bica stoje iza pojedinih zvijezda... i da je sa mnogih zvijezda vidljiv konkretan utjecaj na nasu Planetu..."

A dokazi postoje. Za Sirijus. Za Zetu Reticuli. Za Plejade...

Nocno nebo ipak moze biti uzbudljivo.

Dzopa

29.11.2000.

Ubrzo nakon završetka Drugog Svjetskog rata, poljski profesor Lolladoff je pokazao neobicni kameni disk svom engleskom kolegi dr. Karyl Robin-Evans-u. Lolladoff je tvrdio da je disk kupio u gradu Mussorie, u sjevernoj Indiji. A tamo je dospio iz pravca misterioznog naroda zvanog "Dzopa", koji su ga koristili tokom religijskih rituala.

Doktoru Evansu je to bio dovoljan izazov da se zaputi prema Tibetu 1947. godine. Na njegovom putu kroz Lhasu primio ga je 14-i Dalai Lama i zazelio sretan put. Ekspedicija je nastavila put prema nepristupacnom regionu sjeveroistocno od Himalaja zvanom Baian-Kara-Ula, na granici sa Kinom.

(Naravno, ova radnja se odvija prije barbarskog upada Kineza i okupacije Tibeta.)

Priblizavanjem destinaciji tibetantski vodici su u strahu napustili engleskog naucnika. Uz veliki napor Evans ipak stize na cilj. Srece se sa pripadnicima naroda Dzopa. Stice njihovo povjerenje. Uskoro dobija posebnog instruktora-prevodioca koji ga uci osnovama Dzopa-jezika. Lurgan-La je religijski zastitnik svog naroda i on Evans-a uci njihovoj historiji.

A ona se svodi na sljedece:

"Dzopa su originalno dosli na Zemlju sa planete koja se nalazi u Zvezdanom sistemu Sirijus. Prvi put su posjetili Zemlju prije 20.000 godina. Slijedece istrazivacka misija koja je uslijedila, zavrсила se sa udesom svemirskog broda, tako da prezivjeli nisu mogli da napuste planetu Zemlju."

Dr. Evans je slikao vladajuci kraljevski par: Hueypah-La (visokog metar i dvadeset cm) i Veez-La (visoku samo jedan metar).

Dr. Karyl Robin-Evans je svoj izvjestaj sacinio po povratku u Englesku 1947. godine. Medjutim, o njemu nije javno govorio do svoje smrti 1974. Cuvao ga je za sebe bojeci se javnog ismijavanja. Ipak, cetiri godine nakon njegove smrti autor David Agamon objavljuje knjigu : "Bogovi u egzilu" u kome podrobno opisuje Evans-ova iskustva.

Knjiga je privukla odredjenu paznju. No, Evans je svojevremeno zivio veoma povuceno, cak tajnovito, tako da su se javile sumnje da li je uopste postojao.

Demant je stigao iz Holandije. Filip Coppens, glavni urednik casopisa "Frontier 2000", tvrdio je da je originalna fotografija kraljevskog para pronadjena upravo na Evans-ovom imanju.

I ne samo to. Casopis "Nexus" u broju od januara 1996. daje kompletну pricu.

Kineski arheologist Chi Pu Tei vodi ekspediciju u kinesku provinciju Qinghai 1938 godine. Pronalaze ukupno 716 grobnica koje imaju neubicajeno kratke kosture sa neproporcionalno velikim lobanjama. Uz skeletone su se nalazili kameni diskovi sa cudnim hijeroglifskim zapisima. Velicina diskova bila je tridestak centimetara promjera i jedan cm debljine.

Chi Pu Tei je objavio rezultate ekspedicije sa zakljuckom da su kosturi pripadali planinskim gorilama, a da su diskovi bili dodani od kasnijih kultura (!) Kineska arheoloska zajednica ga je docekala sa podsmjehom.

Ne prepustajući ništa slučaju, Kinezi su u tajnosti nastavili proučavati kamene diskove. Godine 1962. profesor Tsun Um Nei je uspio desifrirati veći dio hijeroglifskog teksta. Recenice se kreću u koncentričnim krugovima od centra u smjeru suprotnom kazaljci na satu.

Pekinska Akademija Prehistorije je zabranila javno objavljivanje rezultata profesora Nei-a. Njegova storija govori o grupi bica koja su se zvala Dzopa (ili Dropa, u kineskom, glasovi "z" i "r" su slični) i čiji je svemirski brod imao udes na planinama Baian-Kara-Ula. Nakon spoznaje da neće moći napustiti Zemlju, Dzope su se morale nositi sa prilično neprijateljskim okruženjem da bi preživjeli.

Profesor Nei je ipak dobio odobrenje Akademije za objavljivanje rezultata nakon nekoliko godina. Kolege arheolozi su ga ismijali. Profesor emigrira u Japan i tamo ubrzo i umire 1965.

Ruski naučnik W. Saitsev objavljuje 1968 senzacionalni članak pod nazivom "Nauka ili fantazija". U njemu tvrdi da su kamene diskovi napravljeni od najtvrdjeg granita sa setom potpuno nepoznatih alata. Autori su bili narod koji nemaju nikakve sličnosti sa Kinezima, Mongolima ili Tibetancima. Visina im je do metra i dvadeset.

Zapisi na kamenim diskovima govore o svemirskim brodovima koji su postojali prije 12.000 godina. Na jednom mjestu se doslovce kaže: "Dzope su došle sa oblaka u svojim vozilima. Deset puta su se ljudi, žene i djeca sakrivali u pećinama do izlaska sunca. Tek onda su shvatili znake i vidjeli da su Dzope došli u miru."

Diskovi sa hijeroglifima su bili tako misteriozni za kineske naučnike da su se vrlo delikatno odnosili prema njima. Jednom prilikom su otkrili da diskovi sadrže dosta kobalta i drugih metala.

Kada su testirali disk sa oscilografom, otkrili su iznenađujući oscilatorni ritam. Kao da su nekada diskovi bili "napunjeni" kao elektro-prenosioci. To je samo pojačalo misteriju 12.000 godina starih diskova.

Drevna kineska tradicija govori o ljudima koji su "došli sa oblaka" i bili izbjegavani od svih ostalih zbog "njihove ružnoće - velikih i širokih glava, uskih i kratkih tijela".

Pecinski zidovi u Baian-Kara-Ula pokazuju slike sa tabletima/knjigama, izlascima suncem, mjesecom i neidentificiranim zvijezdama - svi spojeni sa nizom tackica.

Zaključak se nameće sam.

Konac šezdesetih donio je Kulturnu revoluciju u Maovoj Kini koja je bukvalno sahranila sve ne-komunističke aktivnosti.

Napokon, 1974. austrijski inženjer Ernst Wegerer nabasa na dva diska u muzeju u Xian-u. Napravio je četiri fotografije.

Dvadeset godina kasnije, 1994. Njemci Hartwig Hausdorf i Peter Krassa posjećuju Kinu i Banpo muzej u Xian-u. Naravno, imali su poteškoća sa birokratskom upravom muzeja. Ipak, dozvoljeno im je da pregledaju arhive i pronašli su arheološke knjige koje su sadržale dodatne fotografije kamenih diskova.

U razgovoru sa rukovodstvom muzeja saznali su da su njihovi nadređeni svojevremeno naredili da se diskovi unište i da se zabrani razgovor o njihovom postojanju.

Hausdorf je saznao da je službena verzija da narod Dzopa ne postoji u njihovoj oblasti Quinghai.

I, napokon, 1995. dolazi do značajnih novinskih vijesti iz (malo slobodnije) Kine. U provinciji Sichuan, koja leži na istočnoj granici Baian-Kara-Ula planina, otkriveno je postojanje 120 ljudi koji pripadaju etnoloski nepoznatom narodu. Najvažniji aspekt ovog naroda je veličina njegovih pripadnika. Visina im je u rasponu od 60 -120 cm.

I sta sad?

Imamo čudne diskove sa još čudnijim hijeroglifima koji govore o korijenima vanzemaljske civilizacije koja je beznažno zaglavila na našoj matičnoj Planeti u prošlosti. Ti diskovi i danas reagiraju na strujne tokove, ali ne možemo u potpunosti shvatiti na kom principu rade. A, navodni, potomci nesretnih astronauta, i danas žive u zabitima između Kine i Tibeta.

I, ponovo, sta sad?

Nista. Vijest se pročita jednom. I nakon čitanja preda zaboravu. A posto je ne objavljuje CNN to je kao i da ne postoji.

Za mene ipak postoji. Evo već nekoliko godina je ne zaboravljam.

Dzopa (Dropa) kraljevski par: Hueypah-La (visok 1.20 m) i Veez-La (visoko 0.9 m). Fotografiju je napravio dr Karyl Robin-Evans prilikom svoje ekspedicije 1947. na Tibet.

Genetski laboratoriji Greys-a

Subject: UFO

Dragi Semire,

Danas u novinama sam pročitao tekst kako je procurila vijest iz Nevade da tamo kriju djevojčicu staru 10 godina čija je majka bila kidnapovana 5-6 dana i potom nadjena negdje u sumi kako gola tumara. Nije se sjećala gdje je provela par dana da bi psihijatri putem hipnoze otkrili da su je vanzemaljci oteli, oplodili i pustili. Djevojčica ima ljudsko tijelo, macije oči i bodlje na leđima slične izumrlim leptirima. Danas ću pokušati to da skeniram i da ti pošaljem. Ima i slika djevojčice.

Djidji

2.12.2000.
Houston

Dragi Djidji,

Dvije su opcije za ovu ne-lijepu pricu:

- Prva, da je izmisljena. Jednostavno je zaboravimo i odemo mirno spavati.
- Druga, prema datom opisu, vjerovatno je rijec o genetskim eksperimentima Greys-a nad ljudima.

O Greys-ima, civilizaciji sa Andromede, smo detaljnije govorili lani. Danas kratko podsjecanje i nekoliko novih informacija (iz knjige Milton William Copper:"The Secret Government: The Origin, Identity and Purpose of MJ 12", 1989).

Bill Cooper je penzionisani mornaricki oficir kojemu je zadnji armijski posao bio u stabu americkog admirala Bernard A. Clarey-a, zapovjednika Pacificke Flote (1970-1973).

Bill tvrdi da je 1972. vidio dva izvjestaja u vezi sa aktivnostima Vlade SAD sa vanzemaljskim bicima. Prvi izvjestaj je nosio naziv:"Grudge/Blue Book, Report No. 13, a drugi:"Majority Briefing".

"Plava knjiga" je sadrzavala 25 crno-bijelih fotografija "vanzemaljskih bica" i informacija o njima. Drugi izvjestaj nije imao fotografije, ali je govorio o rastucoj zabrinutosti Vlade u vezi sa aktivnostima vanzemaljaca na Planeti.

Informacije pocinju sa cuvenim incidentom kod Rozvela (New Mexico) 1947. u kome su pronadjena tijela Greys-a i jedan prezivjeli. Otada pocinje i zataskavanje informacija.

Slijedeci glavni dogadjaj je uslijedio 1954. kada je americka vlada ostvarila zvanican kontakt sa Greys-ima. Navodno su sletjeli u vojnu bazu Edwards Air Force Base i susreli se sa tadašnjim americkim predsjednikom Ike Eisenhower-om. Tom prilikom su potpisali i formalni Sporazum.

Sporazum je imao ove odredbe:

"...Vanzemaljska bica se nece mijesati u nase poslove niti mi u njihove. Mi cemo cuvati njihovo prisustvo na Zemlji kao tajnu. Oni ce nam osigurati naprednu tehnologiju i pomoci u nasem tehnoloskom razvoju. Oni nece imati sporazum ni sa jednom drugom zemaljskom nacijom. Zauzvrat, oni mogu vrsiti eksperimente na ljudima u ogranicenom broju i samo povremeno. Pri tome, ljudi ne smiju biti povrijedjeni, moraju biti vraceni na mjesto sa kog su oteti, i ne smiju imati sjecanje na te doživljaje. Vanzemaljska bica ce izvjestavati grupu MJ-12 o kontaktima i broju eksperimenata...

Podzemne istrazivacke laboratorije ce se izgraditi u svrhu provodjenja eksperimenata. Od toga ce dvije baze biti zajednicke. U njima ce se odvijati razmjena tehnologije..."

Vrlo brzo nakon potpisivanja Sporazuma postalo je jasno da se Greys-i nece pridrzavati njegovih odredbi. Prvo, optimali su vise ljudi nego sto su najavili. Drugo, vrseni su genetski eksperimenti i na ljudima i na zivotinjama. Taj cin su opravdavali cinjenicom da je to nuzno za njihovo prezivljavanje i da njihov genetski materijal "odumire" te da su dosli do tacke u kojoj im prestaje daljnja reprodukcija. Tvrdili su da trebaju nas genetski materijal ili ce izumrijeti.

S druge strane, prema tvrdnjama armijskih eksperata, nase naoruzanje je bilo inferiorno u odnosu na njihovo. To je znacilo da se s njima mora ostati u prijateljskim odnosima barem dotle dok im se ne budemo mogli ravnopravno suprotstavljati.

Podrazumijevalo se da se sigurnosni "poklopac" stavio na curenje svih informacija o ovim najstroze cuvanim tajnama.

Prema meni dostupnim podacima (koji su prikupljeni u periodu 1995-1998), u Americi se nalazi 35 podzemnih baza. Pet su zajednicke istrazivacke laboratorije, a ostale su iskljucivo u nadleznosti Greys-a.

Nekoliko njih se bavi genetskim manipulacijama. Na primjer:

1. Lake Cherokees, Oklahoma. Sastav: 68 Greys-a, 7 ljudskih naucnika, 5 hibrida. Broj ljudi za eksperimente: 550. Broj zivotinja: 155.783. Svrha: genetski eksperimenti sa djecom, seks. Koristenje mladnjih zena kao inkubatori. Zivotinjski testovi.
2. Tajique, New Mexico. Sastav: 36 Greys-a, 15 ljudi, 630 hibrida, 6 svemirskih brodova. trening sa djecom. Svrha: stvaranje hibrida.
3. Cumberland Plateau, Alabama. Sastav: 66 Greys-a, 250 djece i odraslih ljudi, 7.200 zivotinja, 6 svemirskih brodova. Svrha: uzgajanje ljudskih i zivotinjskih tijela.
4. Piney Buttes, Montana. Sastav: 110 Greys-a, 15 ljudi, 700 hibrida, 10.000 zivotinja, 5 brodova. Svrha: genetski eksperimenti.
5. Garden City, Utah. Sastav: 150 Greys-a, 71 hibrid, 666 zivotinja, 10 brodova. Svrha: genetski eksperimenti, inkubator sa 14.876 tijela.

Uz ove, genetske, laboratorije, interesantne su, recimo:

7. Palatka, Florida. Podvodna baza u okeanu. Sastav: 5 Greys-a, 10 ljudi, 61 hibrid, 3 svemirska broda. Svrha: prikupljanje soli za Kristale, koji se koriste za koncentraciju radijacije koja stimulira nas "negativni um".
8. Gore Range, Colorado. Sastav: 25 Greys-a, 40 ljudi, 25 hibrida, 16 brodova. Svrha: planetarna biblioteka, registrira populaciju. Bilo kakva prijetnja njihovoj organizaciji se eliminira iz ovog Centra (bolesti, mentalni poremećaji, "prirodne smrti", "samoubojstva").
9. The Dalles, Mt. Hood, Oregon. Sastav: 78 Greys-a, 9 ljudi, 10 svemirskih brodova. Svrha: provocirati konflikte, osigurati da se ljudi beskonacno bore na razlicitim tackama Planete. Provjera svjetskih lidera. Manipulacija krizama na Zemlji.
10. Mt. Everet, Massachusetts. Sastav: 40 Greys-a, 60 ljudi, 25 hibrida, bez brodova. Svrha: savjetuju Vladu; vodece politicke licnosti posjecuju ovaj Centar. Ugodno okruzenje.
11. Fond du Lac, Wisconsin. Sastav: 35 Greys-a, 10 ljudi, 32 hibrida, 6 brodova. Svrha: Istrazivanja sa vremenskim promjenama i razvoj novih vrsta oruzja.
12. Turtle lake, Wisconsin. Sastav: 120 Greys-a i 5 brodova. "Srce" njihove operacije. Relativno mala baza, ne zele privlaciti paznju na nju. Oдавде dolazi koordinacija izmedju svih baza.

Tim-mers

8.12.2000.

Zamislimo kolac u obliku velikog jajeta u sredini, okruzen sa tri cokoladne loptice, sve medjusobno spojene, i na vrhu upaljena svijeca.

Jajoliki kolac je dizajn koji je sugeriran Plejadancima od strane napredne civilizacije iz drugog, "susjednog" kosmosa. Njihov je naziv Tim-mers-i I vrlo su napredna spiritualna bica. Svjesni su stanja na nasoj Planeti I naklonjeni su nam.

(Prica o Tim-mers-ima dolazi samo iz jednog izvora i ovaj prilog je spekulativnog karaktera. Ali je zanimljiv zbog novih kosmickih informacija.)

Navodno su 1981. Plejadanci poceli primjenjivati novu tehnologiju u gradnji svojih svemirskih brodova koji rade na drugacijim naucnim principima. Dizajniran je specijalan pogonski i upravljacki sistem kojemu nije trebalo postepeno ubrzanje do brzine svjetlosti i skok u hiperkosmos. Umjesto toga, skok u hiperkosmos je moguc trenutacno iz stanja mirovanja.

Tim-mers-i su davno otkrili da unutar nase trodimenzionalne galaksije postoje koridori u kojima materijalne cestice ne egzistiraju. Ovi kanali su izvan normalnog prostora i vremena i u njih se moze uci sa malim brzinama. Tim-mers-i su savladali tehnologiju da pronadju ove koridore i da se krecu kroz njih. Zatim su ustanovili da se njihovi svemirski brodovi mogu kretati kroz galaksiju gotovo trenutacno kada udju na jednom mjestu u koridoru i izadju na drugom. Vremenom su kretanje kroz svemir doveli do perfekcije uz prolazak vrlo malo vremena.

Promatracu bi se cinilo da svemirski brod nestane na jednom kraju neba kao svjetlosni treptaj... i onda se pojavi na drugom kraju u djelicu sekunde.

Ovi koridori postoje samu unutar galaksije, cime se limitira distanca svemirskog skoka. Naime, postoji energetsko polje formirano oko galaksije i ovaj proces nije moguc u slobodnom prostoru izmedju galaksija.

Tehnologija Tim-mers-a je primjenjena kod izgradnja prvog takvog broda Plejadanaca. Rijec je o velikom galaktickom svemirskom brodu duzine 17.182 metra. Brod je izgradjen u svemiru (slicno kao nasa svemirska stanica u gradnji ili svojevremeno sovjetski "Mir"). Nije dizajniran za korištenje u planetarnoj atmosferi.

Svemirska "torta" je dom za 140.000 ljudi. Sredisnji (jajoliki) dio je grad sa svim sadrzajima. Tri manja kruzna sektora su povezana sa glavnim dijelom posebnim tunelima. Jedan od sektora ima ulogu hangara u kojemu se nalaze manji svemirski brodovi posjetilaca.

Baste, jezera, brda... proizvodni pogoni, skole, apartmani...

Hrana dijetalna, mnoštvo voca i povrca... Posebno uzgojene vocke reduciraju potrebu za spavanjem na samo cetiri sata dnevno... Glad se moze potisnuti i po 90 sati ako je potrebno.

Komandni centar je na vrhu glavnog tijela broda. Plejadanci uz pomoc programiranih androida odavde upravljaju brodom i kontroliraju sve aktivnosti njihovog malog svijeta.

S obzirom da je rijec o "zadnjem cudu tehnike", ovaj brod ima mogucnosti da se krece kroz vrijeme. Ulazak u hiperkosmos na jednom mjestu i ponovno pojavljivanje na drugom... slici prostoru i vremenu koji je na tren paraliziran. U jednom malom djelicu sekunde, svemirski brod izgleda da je istovremeno i na polaznoj tacki i na destinaciji. Tehnicki receno, rijec je o procesu de-materijalizacije i ponovne materijalizacije.

Ipak, djelici sekunde o kojima govorimo se mogu podijeliti na bezbroj manjih intervala. I svaki od njih odgovara milionima godina. Ovaj proces jos nije u potpunosti jasan Plejadancima, ali su uz pomoc Tim-mers-a naucili da manipuliraju njime.

Teoretski, ako bi svemirski brod usporio i usao u jedan od drugih vremenskih intervala mogao bi se naci milione godina pomaknut u vremenu. Na primjer, usporenje od dvije sekunde bi ih odvelo dvije milijarde godina u proslost. U doba kada slozeni molekularni zivot nije postojao na nasoj Zemlji. I obrnuto. Ubrzanje bi ih odvelo u neku (projiciranu) buducnost.

Ni najbistriji Plejadanci ne razumiju ovaj proces u cjelosti. Kompleksnost vremena i prostora obiluje mnogim tesko shvatljivim detaljima. Neke tajne su rijesili, ali jos uvijek rade na njihovom boljem razumijevanju.

Zahvaljujuci Tim-mers-ima, putujuci kroz vrijeme i prostor, bili su u mogucnosti da osjete vjecnost.

Kosmicku bezgranichnost.

Bob Frissell

8.12.2000.

Lani sam za "Drugi tom" najavio obradu dvije knjige autora Bob Frissell-a. Prva ima neobicni naslov: "Nista u ovoj knjizi nije istinito, ali je sve tacno" (1994). Drugoj je naziv: "Nesto je u ovoj knjizi istina..." (1997).

Knjige su vrlo citljive i predstavljaju interesantan pokusaj da se objedine odgovori na pitanja na koja tradicionalna nauka nema zadovoljavajucih odgovora. Rekao bih, tipicno stivo za citaoce "New Age" literature.

Izdvajam pasuse koji su mi se svidjeli:

- "Najinteligentnija, najnaprednija i najstarija zivotna forma na nasoj planeti su kitovi. Oni su prisutni na Planeti preko 500 miliona godina. Oni cuvaju memoriju Zemlje. Bez kitova, bili bi bez memorije. Izgubljeni. Slijede delfini sa 35 miliona godina. Oni su svojevremeno izašli na tlo i hodali, ali su odlucili da se vrata. To je razlog sto u svome kosturu i dalje imaju kosti ruku. Oni su sisari, ne ribe. Obje strane njihovog mozga funkcioniraju 100%. Kada spavaju, iskljuce jednu stranu mozga. I, napokon, slijedimo mi, ljudi. Naravno, mislimo da smo najnapredniji. Ali, sa aspekta kitova i delfina, nama samo jedna polovina mozga moze raditi, dok je druga isklucena. A od te polovine, koristimo samo pet do deset posto. Za njih smo mi ne uspravani, nego duboko ne-svjesni..."

- "Pocetkom 1980. Jacques Cousteau je tvrdio da zemaljska mora i okeani umiru. U pocetku ga nisu uzimali za ozbiljno, ali je deset godina kasnije utvrdjeno da je 85% Mediteranskog mora "mrtvo". Slijedi Atlantik. Pacifik je u nesto povoljnijoj poziciji, jer je rijec o vecoj vodenoj masi..."

- "... Vanzemaljci redovito posjecuju planete kao nasa. Ali je protivno univerzalnom zakonu da se mijesaju u nase poslove. Iz ovog razloga oni ulaze u nas prostor u nesto visoj dimenziji nego sto je nasa Planeta, tako da su nam nevidljivi. Ali, mogu posmatrati veoma jasno sta se desava kod nas. A ta situacija je jedna od najneobicnijih u Galaksiji. Ovdje su dosla bica iz vrlo udaljenih regiona Galaksije da posmatraju. Vecina vanzemaljaca nikad i ne stupa u kontakt s nama..."

- "Jedina razlika izmedju razlicitih dimenzija i svijetova u njima je u frekvenciji. Valna duzina je kljuc za citav kosmos. Mi, Zemljani, zivimo u stvarnosti koja je kreirana iskljucivo frekvencijom. Valna duzina naseg tro-dimenzionalnog svijeta je 7.23 cm... Dimenzije su odvojene jedna od druge valnom duzinom isto kao i muzicke note na muzickoj skali...Dimenzije su medjusobno separirane i rotacijom od 90 stepeni... Ako bi mogli da promjenimo frekvenciju u kojoj zivimo i zarotiramo je 90 stepeni, nestali bi iz ovog svijeta, i nasli bi se u nekom drugom... "

- " U ovoj Galaksiji postoje 144 dimenzionalna nivoa. Dvanaest dimenzija sa dvanaest podgrupa u svakoj dimenziji. Sva ziva bica u Galaksiji evoluiraju kroz ove nivoe. Kada dodju do poslednjeg, donose odluku: napustiti Galaksiju i stopiti se sa Kreacijom ili ostate u Galaksiji. Ako ostaju u Galaksiji, dobijaju naziv Melchizedek. Oni onda rjesavaju inter-dimenzionalne probleme. Trenutacno je oko 10 miliona Melchizedeka u Galaksiji; od toga ih je 5 na planeti Zemlji..."

- "Egiptolozi kazu da je Sfinga izgradjena 2.500 godine prije n.e. Ipak, prema geolozima, vodena ruiniranost sfinge upucuje da je trebalo minimum 1.000 godina jakih kisa da bi izazvali postojeca ostecenja na ovom objektu. S obzirom da je pustinja Sahara stara najmanje 7-9.000 godina, onda je jasno da je Sfinga jos starija."

- "Civilizacija Sumera je izgledala da se pojavila bukvalno preko noci, bez ikakve evolucije. Slicno vrijedi i za Egipat. Najrazvijenija forma u samom pocetku. U ruinama gradova Sumera pronadjeni su kamene tableti koji precizno opisuju Suncevi sistem sa polozejem planeta i njihovom medjusobnom udaljenoscju."

- "Prema Toth-u, kralju Atlantide, Sfinga sadrzi dokaze o civilizacijama na Zemlji unatrag 5,5 miliona godina..."

- "Kontinent Lemurija je postojao preko 60.000 godina. Njegovi stanovnici su imali tehnologiju koju ne mozemo shvatiti."

- "... kroz centar nebule, sredisnje zvijezde u pojasu Orion-a. Ovo je jedna od glavnih zvjezdanih kapija za druge dimenzionalne nivoe. Takvih je 13 u nasoj Galaksiji. Mnogi od Greys-a poticu upravo iz ovog kraja Galaksije."

- "Desna strana mozga je zenska, intuitivna, spiritualna. Lijeva je muska, racionalna, skepticna. Tek njihovim ujedinjenjem moguće je dalje evolutivno napredovati. Ka četvrtoj dimenziji. Umjesto polarne odvojenosti, ka integraciji. U realnost četvrte dimenzije. U kojoj se svaka misao istovremeno materijalizira...Stoga u nju ulaze samo oni sa "cistim" mislima kao sto su ljubav, istina, ljepota, povjerenje, harmonija i mir."

- "Prilikom poslednje smjene polova prije 12.500 godina ljudska civilizacija je prestala disati kao u drevna vremena. Poceli smo disati na nacin koji i danas praktikujemo... Sa disanjem, uzimamo dvije stvari: zrak i pranu. Prana je energetska forma zivotne sile. Prana je svuda i postoji cak i u vakuumu. Rijec je o energetskom polju koje je tijesno povezano sa duhom i bez koje duh ne moze opstati. Stoga je uzimanje prane neophodno za nas zivot. Mi bi trebali da disemo tako da zrak ulazi na usta i nos, a prana kroz potiljak (tacnije, ono mekano tkivo na vrhu glave). Istovremeno, pranu uzimamo kroz energetske otvore ispod nogu. Energetski kanali kroz koje struji prana su oko 5 cm radijusa i protezu se 30-ak cm iznad i ispod tijela. Prana koja dolazi ispod i ona iznad tijela se susrecu u jednoj od energetskih cakri. Koja je to cakra, zavisi od od nase mentalne, emocionalne i dimenzionalne frekvencije... Nakon smjene polova poceli smo da uzimamo pranu kroz usta i nos. Na taj nacin gornji energetski tok je poceo zaobilaziti tzv. "treće oko". Njihovim ne-koristenjem velicina treceg oka je reducirana nekoliko puta. Direktna posljedica je stvaranje dvije svijesti: posmatranje svih stvari kroz prizmu "dobro i lose", "ispravno i krivo" itd."

- "Ako posmatrano sa visih dimenzionalnih nivoe, postojanje polariteta, "dobrog" i "loseg", je samo iluzija. Postoji samo jedinstvo. Kreacija i Duh su jedni i oni su svuda prisutni. Na nasem nivou egzistencije mi interpretiramo stvari drugacije. Mi mislimo da vidimo dobro i zlo. A sile polariteta, razdvajanja, ocito su potrebne da bi postojao nas, ovakav, tro-dimenzionalni Univerzum."

- "Jedna stvar koju sam naucio je da vjerujem svom unutrasnjem vodicu, svojoj intuiciji..."

- "Postoji samo jedan Duh koji se kreće kroz sav zivot, ukljucujuci I Tvoj. Prilaz vodi ako odes duboko u sebe."

- "Prije stotinjak godina bilo je oko 30 miliona biljnih i zivotinjskih vrsta na Planeti. Danas je taj broj reduciran na 14 miliona. Posmatrano sa strane, ocito je da povrinski nivo Planete rapidno izumire."

- "1957. su govorili o "najvecem pojedinacnom problemu" na Planeti: prekomjernom broju ljudi. Jedino alternativno rjesenje prema svjetskoj vladajucoj eliti je bilo da poveca smrtnost. Odlucili su da ciljaju na "nezeljene" elemente drustva: crnce, hispano-amerikance i homoseksualce. Africki kontinent je bio inficiran preko vaccine za male boginje 1977 godine. Vaccine su distribuirane preko Svjetske Zdravstvene Organizacije - WHO. Americka populacija je inficirana 1978. godine sa hepatitis B vakcinom... kroz centre u New York-u, San Francisco-u i cetiri druga velika grada. Inficirana je populacija homoseksualaca. Oglasi su pozivali muskarce doborovoljce... Uzrocnici AIDS-a su bili u toj vakcini. Nalogodavci su iz Bilderberg grupe..."

- "Predstavnicima civilizacije sa Sirijusa su 1972. intervenirali stvarajuci holografsko zastitno polje oko Zemlje. Time su nasu Planetu zastitili od efekata suncevih pjega i suncevih oluja; uradili su to bez

naseg znanja; i, napokon, pospjesili su nas evolucionarni duhovni proces... Ovo energetsko polje je uzrokom zasto se ne obistinjuju mnoga prorocanstva (Nostradamus, Cayce, i dr.) nakon 1972."

- "S obzirom da nase misli, osjecanja i aktivnosti kreiraju realnost oko nas, i s obzirom da su mocnija nego ikad, nasa odgovornost je da podignemonjihovu kvalitetu... i uskladimo ih sa zivotnom harmonijom. Tako ce nasa individualna realnost oslikavati kosmicku realnost."

Frissell-ove knjige su intelektualni i duhovni izazovi. Krajnji arbitar je svako od nas ponaosob. Jer, mi smo ovdje prisutni od samog pocetka... i bicemo do kraja vremena. Znamo sve odgovore prezentirane ovdje... i mnogo, mnogo vise.

Zemaljske misterije

10.12.2000.

Bilo bi zgodno imati nekoga ko zna odgovore na misteriozne i neobjasnjene pojave iz nase historije. Takvu mogucnost su imali Billy Meirs i clanovi udruzenja FIGU u Svajcarskoj koji su tokom tri godine dobili odgovore na niz pitanja iz zemaljske historije (prema knjizi: "The Pleiadan Mission", Randolph Winters, 1998).

BERMUDSKI TROKUT

Misterija nestanka brodova, aviona i ljudi u Bermudskom Trokutu predmet je mnogobrojnih nagadjanja. Prema Plejadancima, ti dogadjaji imaju svoje logicko objasnjenje.

Dva gigantska sunca se nalaze na rastojanju od 720 svjetlosnih godina od Zemlje. Oni zrace visokoenergetskim radijacijama i njihovi se snopovi sreću u tri tacke na površini Zemlje: Bermuda, Madagaskar i u Pacifiku nedaleko od obale Japana. U momentu njihovog susreta dolazi do otvaranja rupe u vremenu koja onda izaziva nama neobjasnjive pojave nestanka ljudi i masina u vremenu i prostoru. Prilikom ovog povremenog efekta na kratko se uznemirava magnetna energija Zemlje. To opet uzrokuje podizanje dijelova morskog dna na površinu tako da se nasred mora odjedamput ukaze "otok" na sat-dva. Brodovi koji tuda plove bivaju povuceni na dno zajedno sa vracanjem morskog dna. Avioni ulete u dimenzionalna vrata koja nalice ciklonu i izgube se u drugom vremenu zauvijek. Povremeno se brodovi i avioni pojave u skoroj buducnosti.

Ova dimenzionalna vrata vode u paralelne univerzume.

Kroz Bermudski Trokut put vodi ka tri paralelna univerzuma, tri razlicite Zemlje. Jedna od njih je buduca Zemlja, oko 500 godina ispred nas. Društvo je razvilo svemirska putovanja i gradove na Mjesecu i drugim planetama. Uzgred, Plejadanci im nisu otkrili svoje postojanje, jer su i ti buduci Zemljani jos uvijek suvise agresivni.

Druga Zemlja je ona iz proslosti, u vrijeme dinosaurususa. Nema traga ljudskom zivotu. Trecia planeta Zemlja se tek formira iz plinovitog u cvrsto stanje.

QUETZALCOATL

Aztecima su ovog ratnika smatrali za svog boga. Na svojim slikovnim dokumentima ostavili su detaljne opise ovog cudnog bica. Prema Plejadancima, Quetzalcoatl je bio visoko rangirani oficir vanzemaljske grupe koja je imala kontrolu nad Egiptom u drevna vremena. Jedna od njegovih misija bila je posjeta Juznoj Americi i borba sa Huitzilopochtli-em, liderom plemena Gizeh

koji je kreirao ritual ljudskih zrtava. Quetzalcoatl je bio protiv ovih obicaja, ali je bio primoran da se vrati u Egipat.

MT. SHASTA

Ispod planine Mt. Shasta u sjevernoj Kaliforniji, egzistira rasa vanzemaljaca zvana Hyperboreans. Ulaz u njihov grad je visoko na istocnoj strani i nepristupacan ljudima. Njihovi svemirski brodovi su zlatne boje i ponekad se vide kako ulaze ili izlaze iz planine. Ljudi bijele boje koze, sa dugom plavom kosom, tamo zive. Ponekad posjecuje okolne gradove. Oni su potomci drevnih Hiberboreanaca koji su dosli na Zemlju prije 30.000 godina.

LEDENO DOBA

Takozvani glacijalni periodi su prirodna pojava na Planeti. Ukoliko prihvatimo cinjenicu da je nasa Planeta zivi entitet, onda i ona mora evoluirati. Njen put je kroz takozvana ledena doba, doba spavanja. Citavi regioni, pa cak i gotovo citava planeta budu prekriveni ledom. Temperature padaju, mijenja se atmosferski tlak.

Ledena doba nastupaju u ritmicnim periodima u skladu sa velicinom i tipom planeta. Na Zemlji ovaj ciklus traje oko 700.000 godina. Znaci svakih 700.000 godina oko 1/4 do 1/6 Zemlje je prekrivena ledom. Onda nastupaju interglacijalni periodi kada je samo 1/10 do 1/12 površine prekriveno ledom.

Sva bica Kreacije prolaze kroz procese spavanja i budjenja. Zemlja nije izuzetak. Sto postaje naprednija, to manje oblasti se prekrivaju ledom, da bi se zastitio zivot. Ova ledena doba sluze i kao vrijeme evolucije i za biljke, zivotinje, ljude. Mamuti su, naprimjer, evoluirali u slonove. Cvijet evoluirao u jos ljepsi.

USKRSNJI OTOK

Tko je izgradio statue na Uskršnjem Otoku?

Pojava se veze za grad Tiahuanaco. Rijec je o civilizaciji prije Inka u Peruu i Boliviji, 300 godina prije n.e. Viracocoha je ovladao ovim regionom i zatim se smjestio na otocicu Mot u blizini Uskršnjeg Otoka. On i njegovi sljedbenici su bili Lyran-i, gigantskih dimenzija - do deset metara visine. Naucili su lokalne stanovnike kako da koriste njihove visokotehnoloske masine i izgrade statue/glave, koje su i danas na Otoku.

Slican dogadjaj se desio i u Peruu, u gradovima Pisco, Nazca i Sacsayhuaman. Na vulkanskim zidovima lave su reprodukcije svemirskih brodova kojima su domoroci pokusali ispricati pricu o Viracocohi i njegovoj vladavini.

Nakon nekoliko hiljada godina giganti su iznenada obolili i napustili Zemlju u svojim brodovima.

Mnoge od statua nisu nikada dovsene. Domoroci su ih pokusali završiti sa primitivnim alatom i crvenom vulkanskom glinom, ali bezuspješno. Ocito je da su pokusali na taj nacin dozvati "bogove" natrag.

NAZCA LINIJE

Prije 2.570 godina je rasa sa Andromede posjetila Juznu Ameriku. Ekspedicija je trajala 20-ak godina. Bica su bila visoka oko 175 cm. Izgradili su naprednu kulturu. Oni su odgovorni za izgradnju tzv. Nazca linija. Rijec je o kanalima koji su stitili centre elektro-energije zakopane u zemlji. Ipak, Andromedani se nisu mogli aklimatizirati i napustili su Zemlju.

GRCKA MITOLOGIJA

Tko su bogovi i giganti iz grcke mitologije?

Medju rasama giganata koji su posjecivali Zemlju, bili su i drevni Lyrani. Njihova visina je dostizala i 10 metara. Mnogi od antickih grckih bogova su medju njima. Gilgamesh, bog Sumera, bio je visok 8 metara. Noa je bio visok 4 metra. Herkul skoro cetiri metra.

TRI VELIKE PIRAMIDE

Velika piramida, nama poznata kao piramida u Gizi ili Keopsova piramida, je izgradjena prije 73.300 godina. U to vrijeme izgradjene su jos dvije piramide istog dizajna i za istu svrhu: jedna je u Kini, duboko pod zemljom. Druga je u Juznoj Americi, takodje pod zemljom, ali blize površini. Moguce je da ce uskoro biti otkrivena.

Piramide su izgradili grupe Lyrana za svoje potrebe. Kada je ova rasa nestala sa Planete, velika piramida je bila ignorirana hiljadama godina. Tristo godina prije "biblijskog potopa", Piramida ponovo postaje interesantna. Prije osam i po hiljada godina, kralj Sahluk je imao sina Saurid-a, koji je imao dar predvidjanja buducnosti. On je predvidio prirodne katastrofe koje ce prouzrociti velika kometa. Kralj Sahluk je ova prorocanstva dao zapisati na piramidi; znanje je prenoseno sa jednog kralja na drugog. Godine 8104. prije n.e. doslo je do velikih poplava i zemljotresa. Prethodno je piramida prekrivena sa malterom i svi otvori su zatvoreni. U nju su se sklonili tadašnji Egipćani. Kometa je prošla u blizini Zemlje i izazvala pomjeranje polova. To je dovelo do destrukcije ogromnih razmjera. Hiljade ljudi sklonjenih u sigurnost piramide i podzemnih prolaza su prezivjeli. Historici su kasnije pogresno interpretirali starost piramide i nacín gradnje prema površnim slojevima. Inace, drevni Egipćani su nekoliko puta radili na piramidi izvjesna preuredjenja za svoje religiozne svrhe.

Druge dvije piramide do Keopsove su napravljene mnogo kasnije i sa drugom tehnikom gradnje.

KOMETA RAZARAC

U drevnoj historiji Lyrana se govori o "kometi razaracu", velikoj kometi koja prolazi kroz sunceve sisteme i dovodi do katastrofalnih posljedica. U nekoliko prilika, ova kometa je imala dramaticne efekte na nasu Planetu. Prije 10.000 godina njen prolazak pored nase planete uzrokovao je "biblijski potop". U druge dvije prilike, prije 6.000 godina, dovela je do ogromnih oluja. Njeni ciklusi prolaska pored Zemlje su izmedju 478 i 683 godine. Slijedeci dolazak se ocekuje 2255 godine.

Prije 3.500 godina kometa je "probudila" vulkan Santorini pored Krete. Erupcija ogromne snage je podigla 70-metarski val koji je presao preko Krete, Egipta i Sirije. U to vrijeme Kreta je bila poznata kao Minos, a njeni stanovnici su bili potomci Atlantidjana. Morski val je iza sebe ostavio pustos. Otok Mali Atlantis, nedaleko od vulkana, skliznuo je u more i nestao zauvijek. Poslednji prolaz komete je bio 1680. i ponovo je na udaru bilo Mediteransko more.

MJESEC

Odakle je dosao Mjesec?

Teorije da je nas Mjesec nekad bio dio Zemlje lako padaju u vodu. Provjerom mineralne strukture dokazuje se, prvo, da je Mjesec stariji od Zemlje, a drugo, da je sastav toliko razlicit da ne moze biti rijeci o istom porijeklu.

Prije nekoliko miliona godina Mjesec je bio fragment unistene planete u drugom sistemu. Onda je bio uhvacen ogromnom silom Komete Razaraca i bio dovcen u nas Suncevi sistem. Prilikom prolaska pored Zemlje, sila gravitacije ga je privukla i tu je ostao.

Inace, Mjesec je 4,5 miliona godina stariji od Zemlje.

ZIVOT NAJBLIZI NAMA

Na samo pet svjetlosnih godina od nas, na planeti Akart, postoji ljudski zivot. Tehnicki, oni su oko 120 godina ispred nas i u prvim fazama medjuzvjezdanih letova.

Nekoliko puta su posjetili Zemlju sa svemirske stanice koju imaju u slobodnom svemiru. Inace, jos nisu u stanju ulaziti u hiperkosmos i dostizati trenutno kretanje kroz prostor i vrijeme. Cak i put do Zemlje im uzima po nekoliko godina.

Medjuplanetarna putovanja su jako bolna za njih zbog velikih brzina te uzimaju droge za ublazavanje boli. Brodovi im jos nemaju specijalne zastitne energetske omotace da bi rijesili ovaj problem. Njihov maticni svijet ima oko 23 milijarde ljudi. Prekomjerna populacija im postaje vodeci problem.

EFEKTI ATOMSKIH BOMBI

Atomske bombe bacene na Hirosimu i Nagasaki uzrokom su nekoliko trajnih poremećaja na Zemlji.

Prvo, eksplozije su izazvale male promjene na rotaciju nase planete. Takodje su imale odraza na normalnu orbitu oko sunca. Magnetni polovi su pomjereni i nastavljaju da se krecu. Efekti nisu toliko vidljivi danas, ali na duzi rok vremenske promjene ce dovesti do velikih migracija zivog svijeta iz jednih predjela u druge.

Eksplozije su izazvale velike kolicine visokofrekventnih radijacija koje su imale unistavajuće efekte na ozonski pojas oko planete. Ovdje nije rijec o normalnoj elektricnoj energiji, vec o radijaciji koja se moze detektirati samo u ultravioletnom polju koje je trenutno nepoznato naucnicima.

ZIVOT U KOSMOSU

Prema nauci Plejadanaca, planeta Zemlja je samo jedna od 40 miliona planeta koje su prirodno razvile ljudske zivotne forme. Milijarde godina evolucije dovele su do sirenja zivota u kosmosu. Dosada su pronadjene 343 razlicite varijacije ljudi. Razlike su u broju prstiju, ociju, boji koze, visini, itd. Ali svi su oni uspravni homo sapiensi kako ih mi klasificiramo na Zemlji.

Kako se budemo kretali u svemir i po njemu, tako cemo poceti stupati u kontakt s njima.

I otkriti da je izuzetno velika familija ljudi koja se proteze u dubine kosmosa.

Chupacabra

13.12.2000.

Podne. Pauza za rucak. "Taco cabana", teksasko-meksicka hrana. U redu, na kasi. Iza mene dvojica Teksasana. Jedan je gotovo dvometras, drugi neubicajeno nizak. Komentiraju obavjestenje na ulazu kojim se zabranjuje unosenje oruzja u restoran. Onaj visoki: "...Ovo ne znaci da ja ne smijem nositi oruzje. Ovaj natpis samo od mene trazi da je ostavim oruzje na ulazu, ako ga imam pri sebi..." I nastavlja neku nezanimljivu macho pricu. Na kasi onaj mali narucuje isto jelo i pice kao i onaj veliki. I zadrzava zrak u sebi ne bi li bio koji cm visi.

Drugi dan, opet doba rucka. Meksicka hrana u "Papasitos"-u. Ponovo dvojica Amerikanaca, ovaj put mojih poslovnih poznanika. U ozbiljnom tonu, prave poredjenje: "... kao da je cupakabra..."

Ja zaintrigirano ponavljam: "Cupakabra?"

"Ma znas, cupakabra u Meksiku..."

"Da, da..."

Ovo je ipak bilo iznenadjenje za mene da je cupakabra poznata prosjecnom Americancu i da je on prihvatio kao normalnu stvar.

Moj prvi susret sa fenomenom "cupakabre" bio je na Internetu. Nekoliko sajtova je posveceno ovom bicu. Pretpostavlja se da je rijec o stvorenju koja pokazuje znakove inteligentnog ponasanja, ima zivotinjske navike, kao sto su parenje i kretanje u grupi. Zivotinjska krv joj je izvor hrane. Nagadja se da je vanzemaljskog porijekla. Ocevici su davali izjave o njoj u Portoriku, Meksiku i na Floridi.

Zvanicne verzije za ovo bice krecu se od "...divljih pasa, babuna, egzoticnih zivotinja, ljudi koji pripadaju religioznim sektama itd."

Sve je krenulo od decembra 1994. kada je Portoriko postao popristem svakodnevnih UFO posjeta.

Uz letjelice na nebu, poceli su stizati izvjestaji o aktivnostima cudnog bica na zemlji. U pocetku su njegove zrtve bile koze koje bi bile nadjene u potpunosti bez krvi i sa dva para uboda/rupica na vratu. Ocito je bilo da je krv isisana kroz ove rupice. ("chupa" i "cabras" znace "koza" i "isisati").

Ubrzo se meni prosirio sa koza na sva ostala dvonozna i cetveronozna stvorenja (osim ljudi): krave, ovce, zecevi, kokoske, patke, macke, psi, itd. Nakon sto bi ubio zrtvu, cupakabra bi isisao krv i ostale tekucine iz tijela. Hiljade zivotinja je ubijeno za kratko vrijeme tako da je Portoriko ubrzo dosao u stanje pripravnosti. Po selima se organizuju nocne straze, lokalne policijske stanice organizuju potjere.

Slijedi nalaz lokalnog veterinara dr. Carlos Soto-a:

"Zivotinje su nadjene sa malim, perfektnim rupicama izmedju pola i jednog cm radijusa. One ulaze duboko u vrat zrtava, u glavu (mozak) i misicno tkivo. Ove rane otkrivaju inteligenciju. Naime, rupice u glavi vode direktno u cerebellum izazivajuci trenutnu smrt zivotinja bez patnje."

(Ova cinjenica odbacuje divlje pse ili druge predatore kao potencijalne kandidate. Cupakabra ne ostavlja nikakve tragove borbe, ugriza, pritiska, trauma itd.)

"... Napad otkriva neku vrst tehnike eutanazije, jer zivotinje umiru bez boli. Ocito je da nije rijec o divljoj zivotinji poznatoj nauci... Pojedine zrtve otkrivaju izreze na truhu kroz koje je izvucena jetra i isisana tekucina iz nje. Interesantno je da uprkos prisutnosti stranog tkiva (napadaca) u organizmu mrtvih zivotinja nije zabiljezen upalni proces, sto je redovit slucaj kod mrtvih zivotinja. Ovo je iznimno neprirodna pojava. U nekim slucajevima zabiljezeni su veliki rezovi na tijelu, kao da je rijec o skalpelu. Precizno je napravljen otvor kroz koji su izvuceni organi iz tijela: reproduktivni organi, oci i druga meka tkiva."

(Bazirano na ovome, jedna od oficijelnih verzija je da je rijec o pripadnicima religijskih i satanskih sektu. Medjutim, broj zivotinja koje stradavaju, u svako doba dana i noci, na svim stranama otoka, daleko prevazilazi mogucnosti bilo koje religijske grupice u Portoriku.)

Prema izjavama mjestana, cupakabre zive u podzemnim pecinama i prolazima. Mogu se kretati u velikim skokovima kao kenguri ili hodati kao ljudi. Imaju crvene oci i dugacki zmijoliki jezik. Na ledjima im je izraslina poput krila koja im omogućuje posebnu brzinu i visinu kod kretanja. Boja tijela im je siva, visina od metar do metar i po.

Clanak u "Boston Globe" iz 1996. (www.latinolink.com/news/0412chup.html) opisuje posljedice histerije u Portoriku. Pominje ljude koji su se u pocetku smijali mogucnosti da takvo sto postoji da bi poslije postali svjesni da je rijec o neprirodnom fenomenu. Ali, isto tako, opisuju se i situacije kada ljudi prijavljuju "slucajeve" cupakabre samo zato sto su vidjeli sou na TV-u ili procitali nesto o tome u novinama.

Jedno od logicnih objasnjenja je u domenu genetskih manipulacija.

Najvjerojatnije je riječ o životinji nastaloj miješanjem genetskih informacija Greys-a i dvonožnog, uspravnog dinosaurus, bez repa. Na Greys-e su im oblik glave, usta i oci. Glava nema istaknutog nosa, osim dvije rupice. Cvrsta dlaka je po citavom tijelu. Boja je crna, ali ima mogućnost kameleonskog prilagodavanja. Bice ima dvije kratke ruke sa sapama po tri prsta i snažne noge, također sa troprstim sapama. Brzo trcanje i skokovi po 7-8 metara omogućuju mu da lako hvata zrtve.

Vidjen je i po noci i po danu. Na primjer, u tri popodne u mjestu Canovanas. Kada su mu se ljudi približili pobjegao je fantastičnom brzinom.

Steta u stocarstvu je dostigla tolike razmjere da je Juan Lopez, predsjednik portorikanske parlamentarne Komisije za poljoprivredu podnio rezoluciju da se objave rezultati istrage o cupakabri.

Ukoliko se ideja o genetskom inženjeringu prihvati kao objašnjenje za cupakabru, otvara se pitanje ko stoji iza tog "projekta"?

Prvo, moguće je da je riječ o Greys-ima, s obzirom na česta pojavljivanja UFO-a nad Portorikom.

Drugo, moguće je da je riječ i eksperimentima američke Vlade.

Ova druga varijanta ima svoga smisla i u historiji Portorika kao pokusne laboratorije Amerikanaca. Tokom 1950-ih tamo su isprobavani efekti kontracepcijskih lijekova na ženama (koji su doveli do velikog broja hendikepirane djece). Niz kemijskih sredstava je isprobavano na otoku tokom 1970-ih i 1980-ih. Gama radijacija je testirana na portorikanskim sumama. Da li je moguće da se "napredna" genetska istraživanja praktikuju na otoku i da su, recimo, rezultati tih istraživanja pobjegli od svojih stvaraoca?

Teče, možda je riječ o zajedničkom eksperimentu.

U oktobru 1995. cupakabra je vidjena u Campo Rico u večernjim satima. Preskakuci preko ograde pala je i ujutro je pronađeno nekoliko kapljica krvi. Uzorci krvi su dani na nalizu i ovo su preliminarni rezultati:

1. Originalni uzorak upućuje na slične karakteristike kao ljudski tip A sa Rh faktorom.
2. Uzorak sadrži bakterije i parazite kao E. Coli i druge.
3. Genetska analiza je do sada pokazala da krv nije kompatibilna sa ljudskom niti ijednom poznatom životinjskom. Učesce magnezijuma, fosfora, kalcija i potasijuma je mnogo veće nego kod ljudi. Odnos globulina je također drastično različit u odnosu na ljude i bilo koju životinjsku vrstu.

Trenutacno se ovaj uzorak ne može smatrati uzorkom krvi sa zemaljskog organizma. Dakle, ili je riječ o vrlo sofisticiranoj genetskoj manipulaciji ili je riječ o vanzemaljskom organizmu.

Ovakvi zaključci naveli su vlasti Portorika i SAD-a, prvo, da ne pridaju veliki publicitet ovim događajima, drugo, da daju različita objašnjenja (pomenuta na početku ovog priloga), i treće, da medijskim ismijavanjem obeshrabre one koji tragaju za istinskim odgovorima.

Krill dokumenti

15.12.2000.

U januaru 1988. tekst pod naslovom "KRLI FILES", autora O.H. Krill-a, nasao se na Internetu i u rukama vodećih istraživaca (Bill Cooper, Ted Markley) UFO kontakata u SAD-u.

Nije se moglo ući u trag nastanka teksta niti se mogao utvrditi identitet autora. Ipak, nakon citanja 4 dijela sa 300-injak stranica mogu se izvuci određeni zaključci.

Prvo, o nazivu dokumenta : "KRLI FILES".

Kada su Greys-i sletjeli u Holloman vojnu bazu tokom 1960-ih uspostavljen je kontakt sa Vladom SAD-a. Dogovor o međusobnoj saradnji je postignut. Jedna od tačaka Dogovora je bila da će Greys-i ostaviti jednog svog predstavnika kao garanta odnosno taoca. Njegovo ime je bilo KRLI, a ponekad se izgovaralo kao Kryl. Rijec je o bicu koje se pominje u dokumentima MJ-12 Grupe (koju su sačinjavali predstavnici obavjestajnih i drugih vladinih agencija).

Drugo, o autoru: "O. H. Krill"-u. U vojnoj i naučnoj hijerarhiji koja je bila u kontaktu sa Greys-ima, kodirano ime taoca je bilo Krill. Inicijali O. H. znace "Original Hostage" ("originalni talac").

I, treće, tekst dokumenta nedvojbeno pokazuje da je autor neko iz vojnih ili vladinih krugova koji je dobro poznavao pricu o KRLI-u. Da li je ona samo djelomicno ili u potpunosti tacna, to ostaje spekulacijom.

REZIME

Tokom poslednjih pola stoljeca, prikupljeno je mnoštvo informacija o UFO I vanzemaljskim civilizacijama. Te informacije su dugo sakrivane od javnosti i kao rezultat je postojanje više "realnosti". Prva realnost sa sastoji od ljudi koji ne vjeruju niti zele da vjeruju u postojanje drugih bica; druga "realnost" se sastoji od onih koji dopustaju postojanje drugih, vanzemaljskih civilizacija; trecu "realnost" predstavljaju oni koji se u stvarnosti susrecu i komuniciraju sa drugim bicima. Ove tri "realnosti", tri simultane kulture, doprinose stanju opste konfuzije u kojoj se mi nalazimo kao covjecanstvo.

Na djelu su novi koncepti u fizici i psihologiji. Postepeno ce rasti svijest ne samo da nismo sami na ovoj Planeti, nego da nikad i nismo bili sami.

Takodje ce se vremenom pokazati da elitni dijelovi covjecanstva komuniciraju sa vanzemalcima oduvijek. Vecina javnosti je bila izlozena dezinformacijama i konspiracijama. Motiv na ljudskoj strani je bila zelja za apsolutnom moci i tehnoloskom znanju.

Namjera ovog dokumenta je da iznese sto vise detalja na površinu. I time upozna citaoca na ono se desava pred nasim nosevima.

UFO problem je kompleksan. Rijec je o multi-dimenzionalnom fenomenu.

Kao cinjenicno stanje je utvrdjeno slijedece:

- Svemirski brodovi sa drugih svjetova su dozivjeli havarije na Zemlji;
- Vanzemaljski brodovi su i iz nase dimenzije i iz vise-dimenzionalnih izvora;
- Rani naponi americké Vlade da dodju do tehnologije vanzemaljaca su bili uspjesni;

- Americka Vlada je imala zive vanzemaljce za taoce u proslosti;
- Vlada je vrsila autopsije na tijelima vanzemaljaca;
- Americke obavjestajne i vladine agencije ucestvuju u prikrivanju informacija o vanzemalcima;
- Ljudi su bili otimani i na njima su vršeni eksperimenti;
- Trenutno je aktivno prisustvo pojedinih vanzemaljaca koji vrše kontrolu nad razlicitim, elitnim elementima u društvu;
- Vanzemaljci održavaju svoje baze na Zemlji i Mjesecu;
- Americka Vlada je imala odnose sa vanzemalcima u svrhu dobijanja tehnologije gravitacionog pogona svemirskih brodova, laserskih oruzja i kontrole uma;
- Ubijeno je milione krava da bi se dobio bioloski materijal za vanzemaljce;
- Neke od civilizacija su agresivne; neke su i dobronamjerne;
- Osnova za nas genetski razvitak i razvoj religija lezi u drugim zemaljskim i van-zemaljskim civilizacijama;
- Dostignuti nivo tehnologije daleko premasuje ono sto javnost zna;
- Americki svemirski program postoji samo za javnost; rezultati i dosezi svemirskih istrazivanja su mnogo dublji;
- CIA i NSA su ucestvovali u nizu kidnapovanja i ubistava da bi prikrili stvarnu situaciju. Ukoliko bi se otkrili ovi rezultati, ove i druge vladine Agencije bi kolapsirale pod pritiskom javnosti;
- Nasa civilizacija je samo jedna od mnogih koje su postojale na licu ove Planete u poslednjih milijardu godina.

PRVI DIO

Sredinom 1963. doslo je do serije napada na stada krava u oblasti Haskell, u Texas-u. Tokom narednih 15 godina slijedili su izvjestaji iz svih dijelova SAD-a i s juga Kanade o napadima na krave prilikom kojih bi se laserskom preciznoscu uzimali pojedini unutrasnji i vanjski organi te krv zivotinja. Rijec je o desetinama hiljada zivotinja.

Prateca pojava u ovim regionima je pojavljivanje misterioznih crnih helikoptera, bez oznaka, koji lete na neobicno niskim visinama. Nekoliko izvjestaja ocevidaca opisuje posadu sastavljenu od ljudi orijentalnog izgleda, kosih ociju, i cudnog jezika.

Originalni Ugovor sa Greys-ima je predvidjao da oni vrše eksperimente na kravama putem kojih su oni sebi osiguravali hranu (apsorbiranu kroz kozu) i kloniranje dodatnih Greys-a. Pratece pojave koje se zabrinule Vladu SAD su slijedece:

- ubacivanje kruznih minijaturnih uredjaja u mozak ljudi, koji su sluzili za pracenje;
- post-hipnoticke sugestije kojima su Greys-i osiguravali da im ljudi vrše odredjene zadatke u buducnosti;
- geneticke mjesavine izmedju Greys-a i ljudi;
- ubacivanje potkoznihih uredjaja za pracenje, iza uha ljudima.

Greys-i nemaju formalnih organa za varenje, nego se hrane kroz kozu. Supstance koje uzimaju se mijesaju sa vodikovim peroksidom i mazu na kozu, kroz koju se apsorbiraju.

DRUGI DIO

"Ako zelite izvršiti invaziju na nekoga, onda ne dolazite sa flotama ratnih svemirskih brodova. Time se izlazete opasnosti da na vas pucaju sa zemlje. To su metode primitivnih civilizacija. Ono što biste učinili za efektanu invaziju je da neprimjetno dodjete, i onda pocinjete izazivati konfuziju u društvu. Infiltrirate se u tajne, obavještajne organizacije (CIA, KGB). Podsticete međusobne sukobe na lokalnom i globalom nivou (hladni rat). Predstavite se i saradjujete sa elitističkim grupama (MJ-12) i nudite im pojedine tajne. To isto radite i sa drugom stranom i oni misle da vam mogu vjerovati. Pocnete sa genetskim manipulacijama i stvaranjem među rase.

U vašem slučaju, CIA je duboko kontrolirana od strane Greys-a. Vodeci ljudi CIA-e misle da je saradnja s njima put ka naučnim otkricima.

U podzemnim bazama kreirana su dva tipa "bica slicnih ljudima". "Tip jedan" je kloniran iz genetskog materijala drugih, kompjuter je izvukao memoriju iz drugog covjeka i daje je kloniranom bicu. "Tip dva" je ne-spolno bice, kojemu treba samo nekoliko mjeseci da dostigne velicinu odraslog covjeka. Vijek je kratak, do godine dana. Istrazivanje se nastavlja..."

TRECI DIO

"Ljudi u crnom" su bica koja se pojavljuju da usutkaju UFO svjedoke. Nekada se to svodi samo na prijete, ali nerijetko završava i "samoubistvom" ili "infarktom".

"Ljudi u crnom" su neodredjene dobi, srednje visine, odjeveni kompletno u crno. Govore monotonim, "kompjuterskim" glasom. Obično se voze u velikim skupim kolima: Cadillac ili crni Lincoln. Odjeca im je uvijek sjajna. "Mehaničko" ponasanje podsjeća na androide, robote.

Američki vladin propis JANAP-146 upozorava da ako vladin službenik daje neautorizovane javne izvjestaje o UFO pojavama, određuje se kazna od 10 godina zatvora. Sličan akt imaju i Britanci (British Official Secrets Act). NASA ima akt (Title 14, Section 1211, Code of Federal Regulations, juli 1969) kojima se zabranjuje kontakt između astronauta i vanzemaljaca na njihovim vozilima. Prekršaj će se smatrati krivičnim djelom kaznjivim sa godinu dana zatvora. Rukovodioci NASA-e imaju moc da bez saslušanja odrede karantin za osobu izloženu kontaktu sa vanzemalcima. Ovo je jedini slučaj u kome sudska odluka nije starija od jednog propisa.

CETVRTI DIO

U svakoj američkoj državi postoji dva do deset "prozora" u kojima se UFO pojavljuju. Nakon što postanu vidljivi mogu se pratiti oko 200 milja na nebu prije nego što postanu nevidljivi. Veliki krug od Kanade, sjeverozapadnih SAD, srednjih dijelova Amerike i nazad ka sjeveroistoku Kanade, je najvažniji "prozor" u kojima se svemirski brodovi javljaju. Unutar ovog glavnog "prozora" nalaze se stotine manjih. Drugi glavna regija pojavljivanja je u oblasti Meksickog zaljeva, Texas-a i jugozapadnih SAD.

Ovi centri se nalaze direktno iznad Zemaljskih magnetnih devijacija. Takođe je zapazeno da se u ruralnim područjima pojavljuju poslije desetak navece, a u gradskim centrima se pojavljuju poslije 2 sata ujutro.

Iskustvo govori da mnogi od "andjela" i "svemiraca" dolaze iz svijetova bez organiziranih struktura društva. Ti svijetovi svode individuu na jedinicu koja je totalno kontrolirana od strane kolektivne inteligencije. Drugim riječima, te individue nemaju slobodne volje. Oni su robovi vrlo visokog reda. I to je ono što nam oni pokušavaju reći u svojim izjavama: "Mi smo Jedno" i "Mi smo povezani".

Zemlja je bila okupirana mnogo prije nego što je covjek kreiran. Originalni stanovnici su bili metafizička bica i posjedovali su moc transformacije iz materije u energiju. Pojavom covjeka na Planeti dolazilo je do sukoba. Covjek je prihvatio interpretaciju konflikta kao sukob dobra i zla, njegovog Kreatora ("Boga") i djavola. Religijski aspekt je oduvijek tumacio da je djavo napadao ljude izazivajući katastrofe.

Ton ovog dokumenta je mnogo dramatičniji nego što sam ga ja predstavio. Nimalo prijatan.

A, s druge strane, mi sami kreiramo sliku svog svijeta. I uljuljkamo se u njoj.

Slobodna volja". Izbor "stvarnosti" koja nam se dopada.

Andromedanci

18.12.2000.

"Discovery" kanal na TV-u i njegove vijesti na Internetu se smatraju mjerodavnim izvorom (filtriranih) naučnih otkrića za javnost.

Danasnjim vijestima (18.12.) dominira otkriće da je otkrivena voda na najvećem mjesecu u našem sunčevom sistemu: Ganimedu, koji se kreće u orbiti oko Jupitera. S ovim otkrićem, Ganimed se pridružuje Callistu i Europi, također Jupiterovom mjesecima, na kojima je postojanje vode već ranije utvđeno.

"Galileo započinje novu revoluciju u našem shvatanju sunčevog sistema, otvarajući nas um uložiti vode kao najvažnijem sastojku - života", tvrdi astronom Robert Pappalardo sa Brown Univerziteta. Prema interpretacijama, čitav okean vode se, dubok desetak kilometara, krije na 150 km ispod površine Galileia. Inače, ledena i kraterima ispunjena površina ne odaje dojam pogodnih uslova za život. Ali, kao što se vidi, nikad se ne zna šta se može naći ispod.

Kao što smo lani najavili, jedna od planiranih tema će biti i o Andromedancima. Izvor za ovu temu dolazi samo sa jednog mjesta: od autora Alec Collier-a, pedesetogodišnjeg Amerikanca, koji je objavio knjigu karakterističnog naslova: "Odbrana svete zemlje". Collier je zapazen učesnik UFO konferencija: Global Sciences Conference, American Gnostic School i Star Gathering Conferences, od 1996. naovamo.

I mada, u ovom momentu, nema načina da provjerimo navode iz njegove knjige, tvrdnje su interesantne

Alex za sebe tvrdi da je jedan iz selektirane grupe ljudi koji su u kontaktu sa drugom galaktičkom rasom bica. Njegova iskustva počinju 1964. Na porodičnom pikniku kada je zabilježeno njegovo osmocasovno odsustvo. Nekoliko godina kasnije, kao četrnaestogodišnjak, našao se na platformi svemirskog broda bica iz sistema Andromede. Bica pripadaju rasi Zenatae, a on je kontaktirao sa dvojicom: Morenae, svijetloplave boje kože, i Vissaeus, mnogo starijeg i svijetlije boje kože, koja je izgubila dosta od plavog pigmenta.

Tokom tridesetogodišnjeg kontakta, Alex-u je postalo jasno da je ova rasa sa Andromede samo mali dio velike grupe rasa iz različitih galaksija koje posmatraju razvoj na Zemlji, potencijale ljudi i budućnost Zemlje i civilizacije homo sapiensa.

"Andromedanci su veoma stara rasa. Izgleda da sve ljudske rase potiču iz zvjezdanog sistema Lyra. Prema Andromedancima postoji preko 135 milijardi ljudskih bica u 8 galaksija bliskih nasoj. Takođe, postoje i druge rase. Neke od njih imaju dugu historiju konflikta sa ljudima...

...Kazu da je naš Univerzum hologram, koji se sastoji od svega što znamo i što ne znamo, star 21 hiljadu milijardi godina. Takođe, tvrde da sva materija u našem Univerzumu dolazi iz crnih rupa. Ispod svake galaksije postoji crna rupa. Opisuju to procesom evolucije, promjene frekvencije koja se zbiva u

galaksijama. One energije koje se opiru razvoju, koje teze povratku unazad, postaju "teze". Ove energije uključuju i svijest. Kako galaksije dizu frekvenciju tako ovi dzepovi pucaju i eksplodiraju...

...Sve je, u našem svemiru, nastalo iz crnih rupa. Prema Viseusu i Moreni, 1994. godine je doslo do emitiranja specifične frekvencija zvuka i boja iz crnih rupa diljem kosmosa. Ove frekvencije i energije kreiraju holograf na svim dimenzionalnim nivoima. Poznato je za jedanest dimenzija -"gustoca" – u našem svemiru. Ovaj holograf predstavlja dvanesti...

...Prema Andromedancima, mi se nalazimo na trecem nivou "gustoce". U decembru 2013. mi bi trebali preci u cetvrti nivo. Nivo svijesti. Na njemu civilizacija telepatski komunicira... Misao se materijalizira...

... Tvrde da smo svi mi davno prošli put do 11 nivoa. Onda se eksperimentiralo sa povratkom na treci nivo u koncept vremena. Dolaskom na ovaj nivo, nasli su specifičnu rasu (homo sapiens) koja je bila mjesavina 22 razlicite vanzemaljske civilizacije... Sav zivot na Zemlji je bio donesen od strane trgovaca... jer Zemlja lezi uzduz galakticke trgovacke rute. Originalno, Zemlja je bila blize Marsu, prekrivena ledom...

...Alfa Drakonians, reptilijanska rasa koja se sastoji od vrhunskih genetskih manipulatora, gleda na rase koje je stvorila, kao na svoje prirodne resurse. Oni su prvi donijeli primata na Mars, a zatim i na Zemlju. Ta rasa je modifikovana od strane 21 razlicite rase. Proizvod je rezultirao u homo sapien sapiensu. Svojevremeno smo imali 12 lanaca DNA. Deset ih je genetski uklonila grupa sa Oriona da bi nas lakse kontrolirali. Razlog je sto su saznali ko smo na duhovnom nivou. Mi smo zivotne forme koje evoluiraju sa voljom slobodnog izrazavanja....

... Razliciti smo u odnosu na mnoge druge rase. Cak ni Andromedanci ne mogu da shvate kako jedan cas mozemo mrziti, a pet minuta kasnije ispoljavamo emocije ljubavi. Na jednom od mojih boravaka na njihovom brodu Viseus je posmatrao monitor koji je lebdio u sredini sobe i prenosio vijesti sa Zemlje. Policajac je pucao u crnca koji je provaljivao u radnju; ovaj je, ranjen, poceo da bjezi. Kada ga je policajac uhvatio, odmah mu je dao prvu pomoc. Viseusu nikako nije bilo jasno sta se desava... Kako mozemo biti rasa sa takvim potencijalima, a istovremeno djelovati samodestruktivno...

... Svako od nas je ucestvovao u stvaranju svijeta u kome zivimo. Mi smo bukvalno jedno. Zato Andromedanci ne mogu shvatiti zasto bi zeljeli tako sto unistiti...

...Dvije su skole misljenja u nasoj Galaksiji. Prvi su nazadnjaci, rase koji zive sa strahom i zato zele ostvarivati kontrolu nad drugima. Hijerarhija nazadnjaka starta sa grupom sa Alfa Drakonisa. Oni ne vole ljude. Smatraju da kosmos pripada njima. I da ih historija uci da su oni vladari ovog dijela svemira. Tokom svojih putovanja pokorili su mnoge rase putem genetskih manipulacija. Genetske promjene mijenjaju frekvenciju, zvuk i nacin razmisljanja pojedine rase...

...Greys-i su bili uhvaceni dok su napustali Zeta 1 i Zeta 2 i genetski modifikovani od strane Alfa Drakonisa. Prva stvar koju su im uradili je da su strasno reducirali broj zena i preuzeli kontrolu nad procesom radjanja. Genetski su modifikovale preostale zene, tako da su djeca rodjena u buducnosti imali izmjenjenu genetsku strukturu...

...Greys-i bi zeljeli da se oslobode ove hijerarhije. Glavni razlog za njihove eksperimente nad ljudima je genetika. Kreiraju hibride. Problem im je sto ih ne mogu odrzavati zivima, jer ne mogu "prikaciti" duse u nove organizme. Zivotna sila ne ulazi u novostvorena tijela. Pokusavaju sami kreirati dusu, ali bezuspjesno. To je razlog sto hiljade djece nestaje bez traga u SAD...

...Preostalo je samo 2.000 pravih Greys-a. Ostalo su klonirani, organski roboti. Oni ne sadrze spiritualnu supstancu. Greys-i na Zemlji pokusavaju da sacuvaju svoju rasu i prezive. Vecina pravih Greys-a je na Phobos-u, Marsovom mjesecu. Oko 18.000 kloniranih Greys-a je na i unutar Zemlje...

... Montauk tehnologija predstavlja putovanje kroz vrijeme. Otvara vremenske rupe. Tu tehnologiju je Vlada dobila kroz komunikaciju sa grupom sa Sirijusa B. A tako sto mi nismo trebali imati u narednih 150 godina. Ta tehnologija je dosla prerano. Oni su nam to dali svjesno, znajuci da cemo zloupotrijebiti tehnologiju. Morene mi je rekao da su Andromedanci pronasli malu koloniju Zemljana u zvjezdanom sistemu Altair. Oni su pokorili domace stanovnistvo. S obzirom da Montauk tehnologija radi samo ako se znaju tacne koordinate, ocito je da ih je neko dao Zemljanima...

... Plejadanci ce poceti da imaju genetske deformitete za 172 zemaljske godine. Isto ce se desavati i sa Andromedancima za 757 godina. Mi smo rasa koja im moze dati genetski podsticaj i raznovrsnost

... Ali oni ne žele da to traže od nas zbog naše frekvencije. Ne mogu se služiti našim genetskim materijalom, jer on sadrži vibraciju straha. A to je emocija koju oni ne poznaju...

...Kada sam se prvi put pojavio na njihovom matičnom svemirskom brodu, grupa djece je pobjegla od mene. Znali su da sam sa Zemlje. A mi imamo jako lošu reputaciju. Mi smo jedina rasa u galaksiji koja se međusobno istrebljuje. Jedini smo koji dozvoljavaju da žive u siromastvu i prepustaju članove svoje rase da gladuju. Jedini smo koji bi prodali ostale članove u ropstvo. Jednostavno, druge civilizacije ne razumiju zašto to sami sebi radimo....."

(Vec sam rekao da nema načina da provjerimo vjerodostojnost Alex-ovih tvrdnji. Ipak, ne mogu mu se odreci visprenost zapazanja. Humana nota koja nas tjera na preispitivanje načina na koji živimo. I djeluje inspiracijski na to da otvorimo um na moguće historijske događaje koji su se možda odigrali u našem svemiru.)

"...Prema Andromedancima, naš mjesec je došao iz zvjezdanog sistema Ursa Minor, zvanog Chauta. Bio je jedan od četiri mjeseca u sunčevom sistemu sa 21 planetom. U ovaj sunčev sistem je donesen prilikom jednog od ratova. Njegova prva lokacija je bila oko planete Maldek. Danas je od Maldeka samo preostao asteroidni pojas oko Saturna. Naš mjesec je nekad imao 9 ogromnih gradova, vodu, život, velike podzemne pećine...

... Drugi mjesec u orbiti oko Maldeka je bio Phobos, koji je danas u orbiti oko Marsa. Bica koja su bili na našem mjesecu su poznata kao Ari-jans ("bijela rasa"). Porijeklo Arijansa je sa Lyre. Danas njihovi potomci žive duboko ispod Tibeta...

... Lice na Marsu je nadgrobni spomenik. Uz njega postoji i niz drugih na površini ove planete. I na drugim planetama se nalaze slične građevine. I svi su oni na 19,5 stepeni sjeverno i južno od ekvatora. Razlog je u magnetnoj frekvenciji koju izazivaju... i stvaraju zvuk koji polarizira naš sunčev sistem... koji je u direktnoj suprotnosti sa onime što smo mi duhovno. Drugim riječima, mi vibriramo na specifičnoj frekvenciji. Sve dok sunčev sistem vibrira na drugoj frekvenciji, mi ga ne možemo napustiti na duševnom nivou...

...Dobar prijatelj mi je rekao da je 1990. prilikom susreta Gorbacova i Busa na Malti bilo riječi o objektu koji je u orbiti oko Marsa. Obojica državnika su bili strasno prestraseni...

...Sustina je u tome da mi, ljudi, treba da uzmemo sudbinu u svoje ruke... I preuzmemo lidersku ulogu na Planeti. Trebamo gurnuti u stranu sve naše gluposti oko kojih se svadjamo ... i slijediti prioritete. A oni su: dobro naše Planete, briga o pripadnicima naše rase i osobito, naša djeca. Moramo to uraditi..."

Galaktički genotipovi

19.12.2000.

U obilju literature o različitim civilizacijama u kosmosu, izdvojimo i jednog ženskog autora. Lyssa Royal Holt je "...medjunarodno priznati pisac i predavac. Odrasla je u Massachusetts-u i New Hampshire-u. Diplomirala je psihologiju i razvila interes za hipnozu. Naučila je da se dovede u izmjenjeno stanje svijesti koje joj je omogućilo da komunicira sa drugim energijama".

Jedna od tih "energija" koja je evoluirala i ostvarila "fizičku, emocionalnu, mentalnu i spiritualnu integraciju" je i Germane. Putem Lise, Germane daje opise genetičkih tipova naše galaktičke porodice.

LYRANI

Lyrani su daleki predaci ljudske familije u kosmosu. Prvi predstavnici su fizicki bili nizi od danasnjih ljudi na Zemlji. Razvojem kulture, promjenom genetske strukture i zivotnih iskustava, i njihove fizicke karakteristike su se pocele mijenjati i rasti.

LYRANI GIGANTI

Giganti sa Lyre, koji su postojali u trecjoj i cetvrtoj dimenziji, su imali svijetlu boju koze, svijetle oci i kosu. Visina im se kretala od 180 cm do 270 cm. Uzrok je boravak na planeti sa visim gravitacionim poljima i guscim elektromagnetnim materijalom. Ova bica se pominju u grckoj mitologiji i biblijskim pricama o gigantima. Ovo je jedna od grupa o kojoj vasa civilizacija jos uvijek ima celijsko sjecanje. Giganti su bili medju prvima koji su dobili bozanski tretman kod ljudi. Efekti su prisutni u vasim religijama, umjetnosti i arhitekturi (visoka vrata i prozori). Ovo su vasi "originalni" bogovi i oni su ostavili najjaci utisak na vas.

CRVENOKOSI LYRANI

Iz rase Giganata su se vremenom odvojili Crvenokosi Lyrani. Boja koze im je bila blijeda; imali su poteskoca izlaganju koze odredjenim frekvencijama prirodnog svijetla. Razlog je planeta sa koje su poticali. Boja ociju im je bila svijetla, slicno onome sto vi zovete zelenim ocima (mada postoje razlicite kvalitete zelene boje u odnosu na onu koju vi znate). Crvenokosi se smatraju pionirima, sto je dosta blaga rijec, jer bi ih se moglo okarakterisati i kao osvajacima svjetova. Ova bica i danas postoje, ali u malom broju. Njihova interakcija sa vama Zemljanima bila je mnogo rjedja nego s Gigantima. Ipak, mogu se naci u vasoj mitologiji - u slucaju Vikinga. Dio te mitologije odnosi se na zemaljska bica koja su se srela i bila inspirisana od strane Crvenokosih.

TAMNOPUTI LYRANI

Postoji jos jedna rijetka humanoidna grupa koja je imala dodira sa vasim svijetom. Boja koze im je kao svijetla cokolada. Prijatna izgleda. Oci smeđe, ne crne. Kosa tamno smeđa. Ova grupa je imala uticaja u oblastima Indije i Paksitana. Ovi tamnputi Lyrani su bili pacifisti po prirodi. Njihov psiholoski profil se svodio na ekstremnu pasivnost. Bilo je tesko izvuci emocionalnu reakciju iz njih. Neka od ovih bica se sreću u vasim sanskritskim dokumentima iz drevnih vremena.

PTICOLIKI LYRANI

Postoji podgrupa koja se energetski izrazavala kao Lyrani, ali je po svom fizickom izgledu bila drugacija. Bili su sisari, ali ne i humanoidi. Ova bica su bili ektomorfna, vrlo mrsava i nalik na ptice. Lice i oci su im nalikovale na ptice. "Kosa" nije bila od perja, ali drugacijeg kvaliteta nego obicne dlake. Ova bica su bila intelektualno vrlo jaka. Sebe su smatrali prije svega naucnicima, istrazivacima i filozofima. Nisu se petljali u galakticku politiku, ali su mnogo putovali i istrazivali u kosmosu. Svoje prisustvo na Zemlji su obilježili tokom dvije najznacajnije rane civilizacije: sumerska i egipatska.

MACKASTI LYRANI

Jos jedna Lyranska podgrupa, takodje sisaara, ovaj put humanoida. Pojedine fizicke kvalitete nalikuju na red macaka. Nos nije izrazen, usi su malo zasiljene. Usta uska i malena. Oci izrazajne, mackolike, sa dvostrukim kopcima. Zastitni sloj im je preko koze, koji se razvio zbog uslova na njihovoj matricnoj planeti. Njihov utjecaj na vasu planetu bio je sporadicen. Vasi rani "izvjestaji" govore o susretu sa "ljudima-mackama" sto je, naravno, primitivno i pogresno.

(Prije nego nastavimo sa narednom bazicnom genetskom strukturom, Vegama, jedna digresija. Rijec je o ocima. Mnoge drevne civilizacije poseban naglasak u svojim dokumentima i umjetnickim djelima

su stavljali na isticanje ociju. Razlog je: imitacija "bogova". Pokusaj da se sto vise lici na superiorna bica. Geneza ove price ide dublje u proslost, u dane stvaranja - genetskih manipulacija i unapredjenja - prvih ljudi.)

"Lyrani su imali ulogu genetskih inzinjera. I nisu htjeli da vas u potpunosti stvore prema njihovoj slici. Da budete jednaki originalu. Glavna razlika je u kreaciji ociju. Ostavili su vam majmunoliki izgled ociju. I to je vjerovatno najbolnija stvar koju su vam uradili. Jer, u momentu kada se pogledate u ogledalo, ono sto vasa celularna memorija prepoznaje je - simijansko, majmunoliko porijeklo. Da ste imali oci "bogova", onda biste i vidjeli u ogledalu Boga.

I, zato, umjesto u buducnost, vas pogled u ogledalo vas okrece ka proslosti.

Kada je civilizacija sa Sirijusa preuzela "projekat" (stvaranja i razvoja homo sapiensa) od Lyrana, bilo je kasno za promjenu. Stoga su oni okurazivali vasu praksu isticanja ociju (osobito u drevnom Egiptu) kao podsjecanje na bogove, kako nikad ne biste zaboravili svoje predake."

VEDA

Standardni pripadnici Vega civilizacije su visoki 180-210 cm i tamne koze. Koza je deblja i nije mekana kao ljudska. U mogucnosti je da podnese surovije uslove na površini i jacu ultravioletnu radijaciju. Izdrzljivija su bica. Boja kose je crna. Boja koze ima smeđe varijacije: od svijetlo do tamno smeđe (kao vasi crnci ili Indijanci).

HUMANOIDNE VEDE

Prosjecne oci standardnih humanoidnih Veda imaju veliku tamnu zjenicu. Malo us ukosene i velike. Imaju kapke. Da ih sretnete na ulici rekli biste da izgledaju cudno, kao sa nekim defektom. Ali, definitivno biste mislili da su ljudi.

NE-HUMANOIDNE VEDE

Sisari, ali po izgledu ne lice na humanoide. Vi bi ih nazvali insektoidi ili reptilijanci. Boja koze varira kao i kod ljudi. Pojedine grupe imaju zelenkastu kozu i dlake (veci procenat bakra u kozi i krvi). Oci su velike, izrazene, uglavnom nemaju duple kapke (sto opet zavisi od planete sa koje poticu). Mali nos i izrazene vilice. Ova bica su imala utjecaj na zbijanja na vasem zemaljskom nivou. Secete ih u pricama o reptilijanskim cudovistima i krvozednim vanzemalcima. Kada se ljudi susretnu sa nepoznatim, onda uglavnom pretjeruju u opisu svog iskustva. Ova bica su genetski povezana sa vama, razmnozavaju se kao sisari.

CIVILIZACIJA PLEJADA

Plejadanci su se odvojili od familije Lyrana. Dio njih je otisao direktno na zvjezdani sistem Plejade, a manji dio na Zemlju i tamo se genetski izmjesao sa zemaljskom genetikom. Plejadanci su bijelci, svijetle boje kose i ociju. Zbog dugogodisnjih genetskih utjecaja susrecu se i u smeđim varijacijama. Visina im je u rangju od 150-200 cm. Emocionalno, u poredjenju sa ljudima, su mnogo harmonичniji. Shvatili su vremenom da treba zanemariti, potisnuti negativnost.

CIVILIZACIJA ORIONA

Civilizacija Orion je 89% porijekla Vega. Od tih 89% Veganske genetike oko 75% je humanog-tipa. Preostalih 14% je he-humane Vega genetike. Stoga su vase price o replilima sa Orion uglavnom utemeljene, jer je rijec o posjetama ne-humanih Vega vasa Planeti. I mada je u sastavu njihovog organizma vecim dijelom voda, kao i kod vas, postoji odredjeni procenat masnoca koji podmazuje tijelo. Njihove oci su takodje razlicite. Kroz vrlo striktni spiritualni trening mogu nauciti da mijenjaju boju ociju. Tako su njihova duhovna bica, koja su se susretala sa ljudima, imala vrlo izrazenu plavu boju ociju. Uz Vega populaciju, oko 11% su Lyrani. Vecina Lyrana su smeđi, a mali procenat je svijetle

kose i izgleda. I upravo ovaj mali procenat populacije ima tendenciju da bude vrlo agresivan kada posjecuje druge planete.

CIVILIZACIJA SIRIJUSA

Sirijus je primarna zvijezda i predstavlja dimenzionalna vrata za mnoge civilizacije, svijesti, nivoe. Civilizacija sa Sirijusa koja je utjecala na vas genetski projekat je iz trece dimenzije. Bogovi sa Sirijusa su genetski gledano, Veganskog porijekla. Imaju vrlo izrazajne, kose oci. Njihova uloga je bila da unaprijedi vasu rasu. U to doba fizicki, danas duhovno.

ZETA RETICULI CIVILIZACIJA

Greys-i. Visoki od metar do metar i po. Bez kose i dlaka po tijelu. Glava proporcionalno prevelika za tijelo, velike oci bez kapaka, neznatni nos, usi i usta. U pocetku svog razvoja bili su civilizacija i fizicki veoma nalik vasoj. Kasnije su se dali na put samo-unistenja. Dovedi su se do sterilnosti. Provodeci genetski inzinjering, kloniranje i slicno, promijenili se svoju vrstu da bi dosli do stadija kojeg vi susrecete danas na vasoj Planeti. Prije nego su poceli sa ovim promjenama pripadali su humanom tipu genetike Vega. Nakon sto su prošli genetske promjene shvatili su da su napravili greske. Razlog sto eksperimentiraju na vama je pokusaj da izvuku nesto od originalnog genetskog materijala i ubrizgaju ga sebi. Nepostojanje emocija ih koci u daljem razvoju. Imaju sposobnost vracanja u svoju proslost, ali tamo mogu naci samo onaj genetski materijal prije svoje krize. A te genetske informacije su, po njima, inferiorne. Stoga provjeravaju druge civilizacije koje imaju Veganske korijene i DNA koja se adaptirala kroz nova iskustva. Na vasoj Planeti postoji i Veganski I Lyranski kodovi. U SVAKOM OD VAS! Vi ste tako dobro genetski izmjesani. Kada uzimaju genetske kodove od vas, oni traze, uglavnom, samo one sa Veganskim predznakom. Zato ste vi za njih tako vazni. Nosite u sebi, zakljucano u svakoj celiji, ono sto oni smatraju svojom buducnoscu.

Vi, Zemljani, ste genetsko skladiste Galaksije!

Tesko mi je a da ne prokomentarisem dosadasnji pregled kosmickih genotipova. A osobito nasu ulogu.

Na jednoj strani je slika naseg svakodnevnog zivota. Ustajanja ujutro, placanja racuna, vijesti, problema sa kolima itd. Na drugoj strani slicice kosmicke historije stare milijardama godina, spiritualnog razvoja, genetskih manipulacija, itd. U prvom slucaju pogled nam je uperen u pod, u zemlju. U drugom, gledamo prema nebu.

U prvoj slici, oci nam se zatvaraju. U drugoj, oci drzimo sirom otvorene.

Neki dan rekoh Erolu da je ne dozivljam gledanje kroz teleskop kao vecina astronoma koja nagadja ima li zivota na pojedinim zvjezdanim sistemima. Ja polazim od postavke da ima. Ali ne u teoriji, vec kao sasvim realnih civilizacija, kao ove sto ih danas opisujemo. Zato je nebo meni pocesto uzbudljivije nego prosjecnom posmatracu.

Primjenimo istu logiku kod susreta dvaju svjetova. Nemojmo razmisljati kako bi covjek reagovao na susret sa vanzemaljcima. Zamislimo kako bi oni reagovali na susret s nama.

Cim bi se nasli na nasoj Planeti, logicko je za pretpostaviti da su intelektualno i tehnoloski superiorniji. I da znaju vise o genetici od nas. I bez obzira koja od pomenutih rasa da se sretne s nama rezultat ce biti slican: na jednoj strani ce vidjeti nesto toliko poznato, slicno osjecaju deja vu, mi cemo im se uciniti poznati, familijarni. Jer, imacemo dio istih, zajednickih korijena, karakteristika, izgleda. Gledajuci nas prepoznavace sebi u razlicitim fazama svog razvoja.

Na drugoj strani, jedan nas dio ce im izgledati stran, nepoznat, drugaciji. Nasa agresivnost ce ih plasiti.

I upravo u tom sukobu pozantog i nepoznatog se krije podrucje - rasta. Mentalnog, duhovnog, fizickog. I za nas i za njih.

Sumer

20.12.2000.

Moj prvi susret sa knjigama Zecharia Sitchin-a bio je prije tri godine. Dvanaest knjiga u nizu. Izazovni naslovi kao: "Stepenice ka nebesima", "Ratovi bogova i ljudi", "Izgubljeni realmi", "Pocetak vremena", "Kosmicki kod", "Da li moderna nauka sustize anticko znanje?" i dr.

"E, da mi je toliko vremena da ih sve progutam", mislio sam tada. Evo, nakon tri godine, procitao sam samo jednu. Ostale su na cekanju.

United Press International je prvu knjigu iz serije najavio ovako: "Hiljadama godina su svestenici, poete i naucnici pokusavali objasniti kako je zivot nastao... A sada, priznati naucnik, izlazi sa najuzbudljivijom teorijom od svih..." "East-West magazine" tvrdi da je rijec o "...jednoj od najvaznijih knjiga o Zemljinoj historiji ikada napisanoj". "Library Journal" pise: "Proizvod intenzivnog tridesetogodisnjeg istrazivanja, "Dvanaesta Planeta" je prva knjiga Zecharia Sitchin-ove serije Zemaljskih hronika. Rijec je o revolucionarnom radu koji nudi neoborive dokumentarne dokaze o nasim vanzemaljskim precima. Interstelarni putnici, koji su ovdje stizali eonima unatrag, zasadili su genetsko sjemenje koje ce vremenom procvjetati u posebna bica - ljude."

Dakle, "Dvanaesta Planeta" je prva knjiga iz serije. Prvo izdanje je objavljeno 1974, drugo 1976 itd. i tako sve do danasnjih dana. Milionski bestseler. Knjiga ovog poliglote, historicara i arheologa je zasnovana na originalnim starim tekstovima, dokumentima, umjetnickim djelima iz zemalja drevnog Bliskog I Srednjeg Istoka.

Autor sugerira da nismo sami u nasem suncevom sistemu, da je "osvajacka" planeta nekad davno ostala uhvacena u Suncevom gravitacionom polju i da se svakih 3.600 godina priblizi ostalim planetama, da su posjetoci sa te planete zvani Nefilim bili genetski inzinjeri koji su kreirali covjeka kakvog ga mi danas znamo. (Prema originalnom hebrejskom tekstu "nefilim" znaci gigant, onaj "koji se spustio dole").

- "...Dokaz broj jedan je sam covjek. Moderni homo sapiens je na mnogo nacina stranac na ovoj Planeti. I ne samo on. Kako je moguće da sav zivi svijet na Zemlji sadrzi tako malo prirodnih elemenata koji su sveprisutni, a tako mnogo onih koji su prava rijetkost na nasoj Planeti? Da li to znaci da je zivot uvezen na Zemlju?

- ...Majmuni su stari 25 miliona godina. Covjekovi malo blizi majmunoliki preci, hominidi, datiraju od prije 14 miliona godina. Trebalo je proci 11 miliona godina da se prvi "majmun-covjek", Homo, pojavi. Napokon, Australopitek, pocinje da nalici na ljude prije 2 miliona godina. Prolazi jos milion i devetsto hiljada godina do dolaska Neandertalca. Medjutim, ove dvije grupe, Australopitek i Neandertalac, unatoc protoku skoro dva miliona godina, imaju identicna orudja: zasiljene kamenje. I, najedamput, neobjasnjivo, prije samo 35.000 godina, nova rasa ljudi, Homo Sapiens ("covjek koji misli") iskršava niotkuda i zbrise Neandertalce sa lica zemlje. Ovaj moderni covjek, nazvan Kromanjonac, je bio toliko nalik nama da, kada bi ga obukli u farmerke (ovo je moja upadica) ne bi ga razlikovali od prosjecnog Amerikanca. Kromanjonac pocinje da pravi specijalizovana orudja i oruzja, kreira umjetnicka djela, oblaci se, stvara drustvene konture, religijske forme iskršavaju, sahranjuje mrtve...

- Homo sapiens predstavlja ekstrem u odnosu na spori evolutivni proces. Da je ostavljeno prirodi da dovede do covjeka, trebali bi jos milioni godina. Umjesto toga, preko noci, dobili smo enigmnu. Homo sapiens-u nedostaje niz anatomskih i bioloskih detalja u odnosu na njegove daleke pretke. A opet, s druge strane, pojavljuju se novi elementi u organizmu koji se dotada nisu sretali.

Zaključak: "Moderni covjek ima mnogo fosilnih dalekih rodjaka, ali nema direktnog pretka!"

(Cesto se ovo naziva "missing link", nedostajucom vezom. Prisjetimo li se nasih ovogodisnjih priloga, imamo dovoljno materijala da se objasni ovaj revolucionarni skok.)

- Ako je primitivnom covjeku trebalo 2 miliona godina da napravi mali pomak u koristenju istog materijala - kamena, ne bi li bilo logicno da mu ustreba dodatnih 2 miliona godina da nauči kako da koristi druge materijale? I jos, recimo, jedan milion godina da razvije matematiku i astronomiju? Ipak, za samo nekoliko desetaka hiljada godina predjen je put od Neandertalca do slijetanja covjeka na Mjesec (i putovanja kroz prostor i vrijeme, opet moja upadica). Logicno je pitanje: da li smo mi zbilja sami zaslužni za ovaj skok?

- Ako tradicionalna nauka ne moze da objasni nastanak Homo sapiensa, onda barem moze da locira neke od prvih civilizacija. Rijec je o oblasti danasnjeg Bliskog Istoka, predjelu izmedju iransko-iracke granice, prema turskom Araratu i preko Sirije i Izraela do Mediteranskog mora...

(Skolske knjige nas uče da se razvoj civilizacija odvijao postepeno, linearno, od primitivnije ka naprednijoj. Kako progresno!)

... Oko 11.000 godina prije nove ere uočava se da ljudi postaju farmeri, uzgajaju domaće životinje. Cine veliki skok naprijed. U kamenu crtaju imidje superiornih bica ili "bogova" čije su intervencije svjedoci. Jedan takav kameni dokument, koji datira iz 9.000 godine p.n.e. pronađen je u sjevernom Izraelu i prikazuje uklesanu glavu "boga" zasticenu svemirskim sljemom kako nosi neku vrst naocala. Medjutim, tri hiljade godina kasnije ljudi nisu mnogo odmakli u svom razvoju. Čak dolazi do nazadovanja...

Oko 7.500 godine prije n.e. dolazi ponovo do rasta koji se moze pratiti preko proizvoda od gline. Mnogobrojni nacini koristenja ovih proizvoda pokazuju da je sami pocetak perioda donio najimpozantnije rezultate. Posudje, statue, ornamenti i sl. su u pocetku bili savrsene kvalitete i dizajna. I onda, nanovo, progres usporava, i oko 4.500 godine p.n.e. uočljiv je nazadak u kulturi. Industrija gline i proizvodnja opadaju i nestaju, proizvodi postaju jednostavniji, nemastoviti. Ponovo kameno posudje postaje dominantnim, nastaje opće siromastvo. Covjekova civilizacija je ponovo na silaznoj putanji.

Nekoliko stotina godina kasnije, sasvim neobjasnjivo i neočekivano dolazi do procvata najvećih kultura Starog Svijeta: Sumer, Asirija, Babilon i druge. "Misteriozna ruka je jos jedamput podigla covjeka iz njegovog sunovrata na jos visi nivo znanja..."

(Zaključak se nameće sam: ako je ostavljen sam sebi, covjek ide ka civilizacijskom nazadovanju. Stoga je stalno neophodna intervencija više, superiornije, vanzemaljske inteligencije.)

(Uvrijezeno je misljenje da su korijeni danasnje Zapadne civilizacije duboko u antickom Rimu i Grckoj. Pismo, matematika, filozofija, pravo, organizacija drzave i vojske... Ponovo drzimo nase skolarce u zabludi. I Rimljani i Grci priznaju da su svoje znanje crpili iz starijih izvora: onih egipatskih.

Egipat je dvije hiljade godina stariji od Helenske civilizacije, a dvije i po od one Rimske. A opet, dovoljno je dokumenata koji upućuju da preko pola milenijuma prije pojave Egipta, civilizacija Sumera udara temelje svijetu kakvog ga znamo. Godina: 3.800 prije n.e.

Sitchin naziva Sumer "iznenadnom civilizacijom". I dokumentirano pokazuje da su "bogovi" sa "nebesa" bili ti koji su podigli ovu civilizaciju.)

"...Prvi pisani jezik bio je sumerski... horizontalnih redova... stiliziranih ivica... koristen na mekanim glinenim pločama. Kasnije su ga usvojili Akadijanci, Babilonjani, Asirijci i drugi narodi drevnog Bliskog Istoka.

Prvi religijski hramovi bili su sumerski. Hiljadu dvjesto godina prije Mojsija, Gudea je primio "instrukcije" od tri "boga" da izgradi hram. Prvi bog je drzao tablet sa slikom njegove omiljene zvijezde. Drugi tablet je prikazivao njegovu planetu. Jedan od bogova mu je pokazao tablet sa planom hrama kojeg treba izgraditi...

... Sumerani trebaju dobiti kredit i za razvoj stampanja. Hiljadama godina prije Gutemberga koristili su neku vrstu stembilja kojima su ostavljali trag u vlažnoj glini...

...Sumerski matematički sistem je bio poznat kao "sexagesimal", koji kombinira brojeve 10 i "nebeski" broj 6. Ovaj sistem ima prednosti i u odnosu na nas, a znatno je superiorniji u odnosu na grčke i rimske sisteme. On je omogućavao Sumeranima da dijele i množe milione, izračunavaju korijene i kvadrate...

...Geometrija, dostignuća u astronomiji, kalendar... sudski i poreski sistemi, komercijalni ugovori, vjencani dokumenti, pisma, place, trzisne cijene... arhitektura, građevinski materijali, visoki objekti... metalurgija i široka primjena metalnih proizvoda...bitumen, asfalt, petrolejski proizvodi (nafta je sumerska rijec)...biblioteke... operacije na mozgu, zubari, veterinari (zmija na drvetu, danasnji medicinski simbol potice iz Sumera)...lijekovi... izlaganje radijaciji kao metodi liječenja... razvoj tekstila i industrije odijevanja... (moderna industrijska revolucija je krenula sa tekstilnom manufakturom)... navodnjavanje...formalni skolski i obrazovni sistem...politički sistem ("pitanje rata ili mira Sumerški je vladar podnosio Dvodomnom Kongresu na raspravu prije 5.000 godina")...umjetnost, muzika...

... Čovjek je doživio ovaj nezamisliv civilizacijski uspon u Sumeru... iznenada, neočekivano i "out of nowhere"...

(Sta je uzrokom da nakon stotina hiljada godina sporog i bolnog razvoja dodje do dramatičnih promjena: 11000-7400-3800 godina p.n.e., kao u razmacima jen-dva-tri, hop i primitivni pecinski čovjek postaje prvo farmer, onda majstor glinenih proizvoda i, napokon, inženjer, matematičar, astronom, doktor, sudija... drevnog Sumera?)

"... Sumerani imaju spreman odgovor na pitanje o svojoj visokoj civilizaciji. "Sve što izgleda lijepo i napredno, dugujemo dobroti bogova", nalazi se na pronađenim zapisima. Tko su bili bogovi Sumera?"

(Grci opisuju svoje bogove kao antropomorfne, slične smrtnim ljudima, čak i humane po karakteru. Oni su i sretni i ljute se, ljubomorni su, vode ljubav, bore se, seksualno se pare između sebe ili sa ljudima. Sitcin zaviruje u sve antičke hramove: grčke, arijanske, hititske, hurijanske, kanaitske, egipatske i amoritske. Svi koridori iz ovih hramova vode ka jednom izvoru: Sumeru.)

"...Muski bogovi: Anu, Enlil, Ea, Nanna, Utu i Iskur, te ženski bogovi: Antu, Ninlil, Ninki, Ningal, Inanna i Ninhursag, formirali su "Veliki krug". Ta dinastija je vladala. Uz njih je bilo stotine djece, unuka, rodjaka – svi su oni bili nize rangirani "bogovi"...

... Sumerski i Akadski tekstovi ne ostavljaju mjesta sumnji da su bogovi bili u mogućnosti da putuju sa Zemlje u nebo, te da paraju zemaljskim nebom kada su to htjeli:

"Jednog dana je moja kraljica, Nakon što je prosla nebo i zemlju, Innana, I nakon što je preletjela Elam i Shubur..."

(Shubur je drevni naziv za Sumer)

"...Iskopavajući asirijski glavni grad Assur 1914, Walter Andrae je pronašao u hramu Ishtar-a, statuu boginje u prirodnoj veličini. (Sitcin daje sliku ove četiri hiljade godina starog kipa iz tri ugla u svojoj knjizi.) Rijec je o boginji Innana koja na glavi ima sljem za kosmička putovanja ("Shugarra" - onaj što ide daleko u kosmos), slusalice na usima, zlatni cilindricni predmet u rukama (oružje?). Nepobitno, rijec je o drevnom, božanskom astronautu."

I redaju se dokument za dokumentom u kojem Sitcin uvjerljivo dokazuje da je Sumer nastao intervencijom superiornih vanzemaljskih bica.

Dvanaesta planeta

23.12.2000.

Nekoliko je neobicnih fenomena u našem Sunčevom sistemu o kojima dosada nismo govorili: asteroidni pojas između Marsa i Jupitera, pojava kometa i anomalijaska orbita Plutona. Moguća objašnjenja srećemo kod Zecharia Sitchin-a u njegovoj knjizi "Dvanaesta Planeta" u kojoj on, na osnovu impozantnog broja dokumenata iz drevnog Sumera, tvrdi slijedeće:

- sastavni dio našeg Sunčevog sistema je i planeta Marduk, koja se kreće po 3.600 godina dugoj putanji:

- raniji ulasci ove planete doveli su do stvaranja asteroidnog pojasa, utjecali na pojavu kometa i čudnu putanju Plutona;

"...Akadijanski pečat iz trećeg milenijuma prije n.e., danas u berlinskom muzeju, prikazuje grupu od jedanaest nebeskih tijela kako se kreću oko Sunca. Očito je riječ o našem Sunčevom sistemu onakvom kakav je bio poznat Sumeranima: sistemu koji je sadržavao dvanaest nebeskih tijela..."

(Dakle, Sunce, Mjesec, Zemlja i osam ostalih planeta, i dvanaesta, između Marsa i Jupitera.)

"... Anticki dokumenti pokazuju planetu nama nepoznatu - znatno veću od Zemlje, ali manju od Jupitera. Na ovim prikazima sve su planete u današnjim orbitama osim Plutona, koji je između Saturna i Urana... Četiri i po hiljade godina stari dokumenti insistiraju da postoji planeta između Marsa i Jupitera. To je, kako ćemo pokazati, planeta Marduk, domovina Nefilim-a..."

"...Sunce i njegovih devet planeta su u prošlosti doživjeli invaziju velike planete Marduk, nalik kometi, iz vanjskog svemira. Prvo se susrela sa Neptunom; prošla Uran i Saturn; pri prolazu pored Jupitera skrenula je prema centru Sunčevog sistema. Za sobom je "vukla" sedam satelita. Ulazeci u unutrašnjost solarnog sistema nasla se na kursu sudara sa slijedecom planetom: Tiamat..."

(Prema Sitchinu, u toj dalekoj prošlosti, Zemlja nije još postojala u današnjoj orbiti. Planeta Tiamat je bila između Marsa i Jupitera.)

"...Dvije planete se ipak nisu sudarile, što je od kardinalne astronomske važnosti. Ali zato su Mardukovi sateliti svom zestirom udarili u površinu Tiamat-a i ostavili pravu pustoš. Citavi dijelovi planete su odlomljeni, a sam Tiamat je izbačen iz svoje orbite..."

"...Komete se smatraju "pobunjenim članovima" našeg Sunčevog sistema, jer ne postivaju "standardna" pravila kretanja. Dok su orbite planeta oko Sunca gotovo kružne, s izuzetkom Plutona, orbite kometa su nevjerojatno izdužene. Pojedine komete nestanu iz našeg viedokruga stotinama pa čak i hiljadama godina. I dok sve planete kruže u smjeru obrnutom kazaljci na satu, kod kometa je slučaj suprotan. Astronomi ne znaju odgovor na pitanje koja sila ili koji događaj izaziva ove neobicne orbite. Nas odgovor je: Marduk. Planeta Marduk je uletjela u Sunčev sistem iz suprotnog pravca, odlomila od Tiamata ogromne gromade od kojih su nastale komete, a onda ih povukla svojom gravitacionom silom..."

"... Marduk je udarom na Tiamat podijelio ovu planetu na dva dijela: onaj veći, kome je bilo sudjeno da postane Zemljom, nasom planetom, bacajući ga u novu orbitu blizu Suncu. Udarajući u drugi, manji dio, Marduk ih je smrvio u manje nebeske kamene gromade koji su i dalje ostali u dotadašnjoj orbiti. Tom svemirskom "bitkom" su formirani Zemlja i asteroidni pojas između Marsa i Jupitera..."

(Sitchin ovu kosmičku "bitku" potkrepljuje nizom drevnih tekstova koji opisuju nastanak Zemlje, tzv. "Mesopotamski Ep o Kreaciji", i koji se dotada nisu tumačili drugacije nego kao mitovima iz prošlosti. Izgleda da je Sitchin pronasao ključ za citanje Sumerskih opisa zbivanja na nebu.

Pitanje: ako je Marduk jednom bio u orbiti između Jupitera i Marsa, zašto ga mi ne vidimo?)

"... Mesopotamski tekstovi govore o Marduku koji zalazi u nepoznate nebeske regione i dostiže daleke krajeve univerzuma. "On vidi sve četvrti univerzuma". Opisana je kao "monitor" svih ostalih planeta, onaj čija mu orbita omogućuje da opasuje sve ostale..."

"...Slavljen kao veliki nebeski putnik, Marduk je simbolički predstavljan kao planeta sa krilima. Dva pernatna krila sa strana sa krugom u sredini. Ovaj simbol je dominantan u svim palacama i hramovima zemalja drevnog Bliskog Istoka. On je ugraviran u stijenu, prikazan je na pecatima, naslikan je na zidovima. Pratio je kraljeve i sveštenike, stajao iznad njihovih tronova. Vladari Sumera i Akada, Babilona i Kanaana, Elama i Urartua, Mari i Nuzi, Mitani i Hititi, Egipta i Perzije - svi su oni isticali ovaj vrhovni simbol. I tako je ostalo hiljadama godina..."

"...Centralno mjesto u religijskim vjerovanjima i astronomiji antickog svijeta je uvjerenje da je Dvanaesta Planeta, "Planeta Bogova", bila dio Sunčevog sistema i da je njena ogromna orbita povremeno dovodila natrag u blizinu Zemlje. Piktografski znak za Dvanaestu Planetu, "Planetu Krizanja", bio je kriz. Slovo za kriz, "Anu" značilo je "božanski" i evoluirao je u semitskom jeziku u slovo "tav" koje je značilo "znak" (a ima oblik kriza)... I zbilja, svi narodi antickog svijeta su smatrali vrijeme približavanja Dvanaeste Planete kao znak uspona, velikih promjena, novih era..."

"...Mardukovo periodično pojavljivanje i nestanak potvrđuju njegovo stalno prisustvo u solarnoj orbiti. Pri tome, lici na ponasanje kometa. Neke od poznatih kometa se, kao Halejeva na primjer, pojavljuju svakih 75 godina. U prošlosti astronomi nisu ni znali da je riječ o kometi koja se periodično pojavljuje nego su mislili da je riječ o novoj kometi. Druge komete bi se javile samo jednom u poznatoj humanoj historiji i nikad više. Na primjer, Kohoutekova kometa, koja je otkrivena 1973, nestala je iza Sunca 1974 i astronomi kalkuliraju da je nećemo vidjeti u narednih 7.500 do 75.000 godina u budućnosti..."

"...Astronomi već neko vrijeme nagadjaju da bi neka "Planeta X" mogla postojati buduću da joj se osjećaju efekti, osobito na komete, u našem sistemu. Tako je Joseph Brady sa University of California, otkrio diskrepancije u orbiti Halejeve komete smatrajući da ih izaziva planeta veličine Jupitera, koja kruži oko Sunca svakih 1.800 godina. Ipak, drevni mesopotamski tekstovi daju jake dokaze da je orbitalni period Dvanaeste Planete 3.600 godina. Broj 3.600 je napisan na sumerskom kao veliki krug. Epitet planete je "shar", što znači vrhovni vladar, i također znači "kompletni krug, ciklus". Također ima značenje broja 3.600..."

"...Primjetili smo da je Mars Covječanstva prema Civilizaciji prošao kroz tri faze. Mezolitski period, covjek-farmer (11.000 godina prije n.e.), faza gline (oko 7.400 godine p.n.e.) i iznenadna Sumerska civilizacija (oko 3.800 g.p.n.e.). Ovi periodi su odvojeni razdobljima od 3.600 godina! Nameće se kao logičan zaključak da Nefilim periodično prati razvoj covječanstva, intervenira i usmjerava ga sa svoje planete Marduk u godinama kada se približi Zemlji.

Nakon visedecenijskog proučavanja drevnih sumerskih kamenih tableta, Zecharia Sitchin uvjerljivo piše o posjetama civilizacije sa "dvaneste planete naseg solarnog sistema" i njenim utjecajima na stvaranje i razvoj homo sapiensa.

Homo sapiens

24.12.2000.

Na jednoj strani imamo zvaničnu nauku koja tvrdi da je život na Zemlji nastao kao rezultat kombinacije bezivotnih kemikalija i plinova.

Na drugoj strani, biblijski tekstovi govore o stvaranju covjeka iz gline i zene iz Adamovog rebra.

Nazalost, milijarde ljudi bespogovorno prihvataju ili jednu ili drugu teoriju. (Ne uzimamo u obzir one koji se tokom svog zivota i ne stignu upitati kako smo nastali, jer to ne smatraju bitnim.)

Ocito je da zdrav razum ne dozvoljava da se zadrzimo na ovako povrsnim objasnjenjima.

Kako je moguće da sav zemaljski zivot ima samo jedan genetski kod? (Sve je svedeno na odnos izmedju nukleotida/DNA i amino kiselina/proteina.) Ako je zivot nastao u onoj prehistorijskoj kemijskoj kasi (kao sto naucnici vjeruju) onda bi logicno bilo ocekvati da se razviju organizmi sa mnoštvom razlicitih genetskih kodova.

Ili, recimo, zasto elemenat molidben igra kljucnu ulogu kod enzimskih reakcija koje dovode do zivota? Molidben je izuzetno rijedak elemenat na nasoj Planeti. Da li bi bilo logicnije da su njegovu ulogu imali, recimo krom ili niki, kojih ima u izobilju? (A koji su, usput budi receno, nebitni prilikom kemijskih reakcija.)

Nadalje, manje-vise postoji saglasnost da je starost Zemlje oko cetiri i po milijarde godina. Novija istrazivanja potvrđuju da su vrlo jednostavne zivotne forme bile prisutne vec nakon nekoliko stotina miliona godina. To izgleda isuvise rano za spori evolutivni proces.

Sve ovo nedvojbeno upucuje da je zemaljska zivotna iskra dosla iz kosmosa.

Kolizijom Zemlje sa nekim od nebeskih tijela, kometom, asteroidom ili planetom, na kojima su vec postojali sicusni zivotni organizmi? Ili je zivot zasadila neka od vanzemaljskih civilizacija iz svog svemirskog broda? Ili, kao sto Sitchin tvrdi, sudarom zivotom bogate Dvanaeste planete sa Tiamatom (buducom Zemljom) sto je dovelo do prenosa zivotnih klica na nasu Planetu?

Ideja da je "Covjeka" kreirao Nefilim, prvi put je zapisana kod Sumerana. I kao takva izgleda da se suprotstavlja objema vladajucim teorijama: hebrejsko-krscanskoj baziranoj na Bibliji i Darwinovoj baziranoj na evoluciji.

Ali, prema Sitchin-u, "...informacije sadrzane u sumerskim tekstovima mogu potvrditi valjanost i teorije evolucije i biblijskih prica, i pokazati da, u stvari, izmedju njih nema konflikta!

U svojim epovima, Sumerani opisuju covjeka i kao "stvorenog od strane bogova", ali i kao "vezu u evolucionarnom lancu" koji je poceo sa nebeskim događajima opisanim u "Epu o Kreaciji".

Svi sumerski tekstovi upucuju da su bogovi stvorili ljude da rade za njih. Tako u "Epu o Kreaciji" stoji:

"Ja cu stvoriti Primitivnog,
Covjek ce biti njegovo ime,
Stvoricu primitivnog radnika,
Bice mu zadatak da radi za bogove,
Kako bi njima bilo lakse..."

Sami termini kojima Sumerani i Akadani zovu "covjeka" opisuju njegov status i svrhu. On je bio "lulu" (primitivan), "lulu amelu" (primitivan radnik) I "awilum" (radnik). Termin koji se obicno prevodi kao "bogosluzenje" ili "obozavanje" (warship) zapravo je bukvalno znacio: "rad za bogove".

U biblijskoj "Genezi", knjizi nastanka, koristi se plural Elohim ("bogovi") i izvjestava:

"I Elohim rece,
Stvorimo Covjeka,
Prema nasem izgledu..."

Novo bice, kako Stari Zavjet kaze, nazvan je "Adam". Sumerski "adama" je znacilo zemaljsko tlo. Adam je, drugim rijecima, bio "zemljanin".

Covjekov daleki predak Homo je nesumnjivo proizvod evolucije. Ali Homo sapiens je proizvod nekog iznenadnog, revolucionarnog događaja. Jednostavno se pojavio nekoliko miliona godina prije reda. Nauka nema definitivan odgovor. Ali, sumeranski i babilonski tekstovi ga imaju. I Stari Zavjet takodje.

Homo sapiensa, modernog covjeka, su stvorili bogovi. Superiorna vanzemaljska civilizacija. Oko 300.000 hiljada godina unatrag, Nefilim je uzeo majmunolikog covjeka (Homo erectus), genetski ga modificirao, unaprijedio (prema svom imidzu) i stvorio "Covjeka koji misli". Evolucija i drevne bliskoistocne price nisu u kontradikciji. One dopunjavaju jedne druge. Jer, bez kreativnosti Nefilima, mi bi bili milionima godina udaljeni od naseg evolutivnog stabla.

Nefilim je u svojim periodicnim posjetama planeti Zemlji uzimao materijalne resurse koji su mu bili neophodni na njegovoj planeti, Marduku. Broj astronauta-radnika je bio relativno malen, a zahtjevi veliki. Potreba za dodatnom radnom snagom je rasla i donesena je odluka da se domaca primitivna vrsta (Homo) genetski unaprijedi i zamijeni "bogove" u radu.

Brojni slikovni i tekstualni dokumenti govore o ovom laboratorijskom procesu genetske manipulacije. Nakon niza testiranja i prolaza kroz pokusaje i greske, doslo se do perfektnog proizvoda. Enki, jedan od bogova (naravno pod "bogovima" uvijek podrazumijevamo posjetioce sa Marduka) ga je nazvao "Adapa"; u Bibliji se on spominje kao "Adam", a moderna nauka ga zna kao Homo sapiensa. Jedna od boginja (ocito genetski inzinjer) je bila "...vrlo zadovoljna rezultatom da je odlucila da tom stvorenju da kozu bogova - glatku, bezdlaku kozu, toliko razlicitu od onog dlakovog majmuna-covjeka."

"Finalni proizvod" je bio genetski kompatibilan sa Nefilim bicima. Drugim rijecima, bogovi su mogli da imaju djecu sa novostvorenim ljudima.

Drugo poglavlje "Knjige nastanka" nudi tehnicku verziju nastanka covjeka:

"I Jahve, Elohim, je oblikovao Adama,
od zemaljske gline,
I uduvao mu je kroz njegove nozdrve dah zivota,
I od Adama je nastala zivuca dusa..."

(Ne mogu a da se ne prisjetim genetskih manipulacija Greys-a koji ne mogu rijesiti problem vezanja dusa za svoja hibridna eksperimentalna bica. Ocito je da su stanovnici sa Marduka bili tehnolosko i spiritualno napredniji.)

Ponovo na prvo poglavlje biblijske "Geneze":

"Elohim je kreirao Adama po uzoru na sebe,
Musko i zensko je on kreirao..."

Ocita kontradikcija. Prvo se kaze da je bog stvorio Adama, a onda da su oboje istovremeno kreirani.

Po Sitchin-u, biblijski tekstovi su bili kondenzovani originalni sumerski tekstovi. A ovi izvori govore da "...nakon sto su pokusali da stvore covjeka kombinacijom majmunolikog covjeka i zivotinje, shvatili su da jedina kombinacija koja daje dobre rezultate je ona izmedju Nefilima i Homo bica. Nekon nekoliko neuspjelih pokusaja, model "Adapa/Adam" je stvoren. U pocetku bjese samo jedan "kalup".

Kada se pokazalo da je ovaj model dobro rjesenje, on je koristen kao genetski kalup za kreiranje duplikata. A duplikati su bili i muski i zenski. Biblijsko "rebro" iz kog je nastala zena je, u stvari, igra rijeci. Sumerska rijec "Ti" znaci "rebro", ali i "zivot". Na taj nacin se potvrđuje da je Eva nastala iz Adamove "zivotne supstance".

(Time su, konacno, muski sovoinisti dosli do sebi drage spoznaje. I onda mi padne na pamet onaj Djidjijev slikoviti vic o tome ko je pametniji musko ili zensko, i kako se zena prikljucuje na inteligenciju.)

Drevne legende, biblijske informacije i moderna nauka imaju iste zakljucke u jos jednm aspektu. Naime, moderni antropolozi tvrde da je Covjek nastao i evoluirao u jugoistocnoj Africi.

"Mesopotamski tekstovi sugeriraju da je stvaranje Covjeka bilo u zemlji Apsu, nizem svijetu (juzna Afrika), gdje su zemlje i rudnici bili locirani. U toj zemlji je bog Enlil imao strasno oruzje sa "zubom" koji je napadao i unistavao velike zidove. Prema ovom opisu, rijec je bila o mocnom vozilu nalik buldozeru, koje je s lakocom busilo zemljane zidove, imajući sprijeda neku vrst busilice.

Tek mnogo kasnije su bogovi doveli Adama istocno, u Mesopotamiju, na druge "zadatke".

Opcepoznata prica o Adamu i Evi i njihovom boravku, a onda izbacivanju iz rajske baste, trazi historijsko objasnjenje. Dok su bili u raji, Adam i Eva su bili goli. Uzimanje jabuke, na nagovor zmiye, zavrсило je pojavom "stida", oblacenjem prvih ljudskih bica. Dolazak do "znanja". Da li je to, zbilja, poruka koju trebamo zapamtiti iz ove kljucne biblijske price?

"Kao sto mnogi sumerski slikovni dokumenti pokazuju, bilo je vrijeme kada je Covjek, primitivni radnik, posluzivao svoje bogove gol. On je bio go kada im je sluzio pice i hranu, ili kada je bio na poljima i gradjevinama... Jasna je indikacija da je status covjeka prema bogovima bio u nivou domace zivotinje. Bogovi su jednostavno unaprijedili postojece zivotinje da bi zadovoljile svoje potrebe.

Duz citavog "Starog zavjeta" termin "znati" se upotrebljava da oznaci seksualni odnos, u svrhu imanja potomstva. Prica o Adamu i Evi je prica o kljucnom dogadjaju u covjekovom razvoju: dobivanju mogucnosti da se razmnozava!

Ideja da prvi ljudski predstavnici nisu bili u mogucnosti da se razmnozavaju, ne treba cuditi. Bez obzira koji je metod Nefilim koristio da kombinuje svoj genetski materijal sa majmunolikim covjekom, prva bica su bili hibridi. Mjesavina dva razlicita bica. Mule, kombinacija magarca i kobile, su takodje sterilni sisari. Kroz proces vjestackog osjemenjavanja mi mozemo proizvesti mula koliko zelimo. Cak i bez seksualnog odnosa roditelja. Ali, mula ne moze donijeti na svijet svoje mlado.

Da li je, dakle, Nefilim, u pocetku, proizvodio "ljudsku mulu" za zadovoljenje svojih ogranicenih potreba?

U juznom Elamu pronadjena je scena uklesana u kamen u kojoj se prikazuje neka vrst "laboratorije". Bogovi rade u njoj, a kao rezultati su redovi i redovi ljudskih bica koji su identicni. Proizvodi istog kalupa. Nadalje, sumerske price o ne-savršenim muskarcima i zenama, upucuju na ova bica kao seksualno ne-kompletna. Dakle, prvi, hibridni ljudi, mada stvoreni na sliku bogova, su bili seksualno inferiorni. Nedostajala im je ta komponenta, ili ono sto tumacimo kao biblijsko "znanje".

Biblijski serpent, "zmija", nije bio nize bice. On je razgovarao sa Evom, znao je za "skriveno znanje". Ponovo biblijska objasnjenja moraju ici ka svojim korijenima, Sumeru. Biblijski termin "zmija" dolazi od rijeci "nahash", koja zbilja oznacava zmiju. Ali isto tako ova rijec znaci i "otkriti", "onaj koji otkriva". A taj je bio bog Enki, glavni naucnik Efilima, bog znanja. I upravo Enki je bio onaj koji je omogucio perfektuiranje primitivnog radnika da dobije sposobnost razmnozavanja.

Dobijanjem te sposobnosti, doslo je do "konflikta u raji". Covjek je unaprijedjen, a bogovi su se zavadili oko ove odluke.

Kakvo tipicno "ljudsko ponasanje" ovih bogova. Prvo su odlucili da stvore covjeka, jer su se njihovi radnici pobunili sto su morali sami da kopaju po rudnicima. Kada su stvorili sebi zamjenu, vremenom su ga dalje unaprijedjivali i ponovo se medjusobno posvajali, jer nisu imali konsenzus kojim putem

dalje. I onda ce ovaj novi covjek, kao sto ce vrijeme pokazati, poceti da se oslobadja svojih kreatora i gospodara.

Ovaj obrazac se, vjerovatno, cesto sreće u kosmosu. Pa i mi ga primjenjujemo sa svojom tehnologijom. Stvoricemo androide i robote koji ce nas prvo odmjenjivati u dosadnim i teskim poslovima. A sa razvojem vjestacke inteligencije stvoricemo bica koja misle i kojima mi necemo biti potrebni. A imace mogucnost da se "reprodukuju".

Sitchin daje interesantne odgovore. Ali, otvara i nova pitanja. Sta ce biti kada se Marduk ponovo pojavi u orbiti u blizini Zemlje? Da li su Nefilim nastali sporim evolutivnim procesom, ili je i kod njih neka kosmicka ruka posijala sjeme zivota?

I tako se ponovo krecemo prema Izvoru svog zivota u kosmosu. I pitanju svih pitanja.

Ruth Montgomery

29.12.2000.

Ruth Montgomery je bila aktivni kolumnista, komentator domacih i medjunarodnih politickih tema, prije cetrdesetak godina. Bila je posebno omiljena i cijenjena. Od sredine sezdesetih okrenula se pisanju knjiga na spiritualne teme koje su dostigle tiraze od nekoliko desetina miliona kopija!

Mislim da ne grijesim kada ocjenjujem da su XX stoljece u Americi obiljezila dva medija/proroka. Cayce prvu polovinu, a Ruth Montgomery drugu. I po broju prorocanstava, a narocito po ostvarenim.

Po njenim rjecima sve je pocelo 1960. "Moji "ucitelji" su mi se predstavili kao duse koje su trenutno na spiritualnom nivou i koje su imale bezbroj ranijih zivota. Isto kao sto cemo i mi biti tamo kada prodjemo kroz misteriozna vrata koja zovemo smrću."

Njeni "ucitelji" su poceli sa dnevnim sesijama takozvanog "automatskog pisanja". Naime, dotada je gospodja Montgomery pisala na masini za kucanje. A sa "uciteljima" se ponovno vratila na olovku i papir. "Ucitelji" su, ne samo diktirali tekst, vec su joj i vodili ruku po papiru. Preko deset knjiga je nastalo na razlicite teme. Prva je bila s naslovom "U potrazi za istinom" (1965); slijedio je bestseler na temu reinkarnacije ("Here and Hereafter"). Zatim knjiga o tome sta se desava neposredno nakon fizicke smrti ("A World Beyond")... "Stranci medju nama" su otvorili sasvim novu temu o dusama vanzemaljaca koji dogovorno preuzmu tijela postojećih ljudi ("walk-in", jednostavno se usetaju u fizicko tijelo u odredjenom zivotnom dobu).

U doba kada je objavljivala svoje knjige bila je pionir u tim oblastima. I, umjesto ocekivane kritike i protesta religiozne zajednice, Ruth je dobijale pozive za predavanja, a za njom su slijedile knjige stotina autora koji su izašli sa svojim ispovijestima: ljekari sa dokumentovanim pricama svojih pacijenata koji su dozivjeli klinicku smrt, svjedoci i akteri UFO susreta, psihijatri sa dosjeima ljudi koji su se pod hipnozom prisjecali prošlih i budućih zivota.

Knjiga o vanzemaljcima medju nama ("Aliens Among Us", 1985) gospodje Montgomery daje doprinos razumijevanju uloge niza vanzemaljskih posjetilaca nasoj Planeti.

"... Pod utjecajem svojih Ucitelja, cvrsto sam uvjerena u postojanje nevidljivih sila u Prirodi. Tokom ovih godina moji nevidljivi prijatelji su me postepeno uvjerali u realnost komunikacije izmedju zivih i onih sto ih zovemo mrtvim. Vjerujem i u reinkarnaciju, ponovno vracanje dusa u nove organizme.

Znam da je stvaran i koncept u kome duse iz spiritualnog realma zamjene mjesta sa dusama iz fizickog svijeta, koje zele da napuste svoja tijela i odu nazad na duhovni nivo. Pa zasto bi onda ostala odbojna prema ideji da nasi svemirski prijatelji sa drugih planeta i galaksija posjecuju Zemlju, sa zeljom da nam pomognu u rjesavanju nasih problema? Samo zato sto ih ja nisam srela, ne znaci da dokumentovani izvjestaji drugih nisu istiniti..."

I nastavlja: "...Ucitelji su mi davno rekli da su ljudske duse nastale simultano kao iskre od Kreatora. Duse u drugim galaksijama su Njegova kreacija kao i mi sami. Oni su nastali u toj praiskonskoj energetskoj eksploziji u kojoj su duse postali saputnikom i Bozjim ko-stvaraocem. Kako su neki od njih osjetili privlacnost prema odredjenim planetama i galaksijama, tako su i odlucivali da na njima ostanu..."

... Oni koji posjecuju Zemlju danas, poticu sa planeta sa naprednijom tehnologijom i naukom. Oni su savladali izazove putovanja kroz svemir preko de-materijalizacije i ponovne materijalizacije u Zemljinoj atmosferi. Spremni su da podijele svoje znanje sa nasim naucnicima, ali nisu voljni da nepotrebno riskiraju svoje zivote. Zbog toga sve manje cujete o UFO susretima..."

... Imaj na umu da naucno napredno ne znaci uvijek i duhovno napredno. Na primjer, ako studiras razliku izmedju duhovno odmakle drevne Lemurije, i Atlantide u zrelih danima, vidjeces da je Atlantida izgubila svoje spiritualno vodjstvo, mada je tehnoloski bila najnaprednija civilizacija koja se ikada pojavila na Planeti. Slicna je situacija i u drugim galaksijama. Neke kombiniraju ove kvalitete, a neke velicaju najlosije karakteristike oba svijeta..."

...Dosta je primjera ljudi sa sjecanjima na posjete svemirskim brodovima. Oni su zapravo imali iskustvo na drugom nivou svijesti. Dok su se nalazili na svemirskom brodu, takozvani vanzemaljci su materijalizovali svoje fizicko tijelo i vrsili eksperimente nad ljudima da bi razumjeli kako njihova tijela rade... Ljudi su i fizicki, ali i mentalno bili uzimani na svemirske brodove..."

...Zemlja je pridroslica medju nastanjenim svjetovima i daje los primjer sa svojim ratovima, sebicnoscu i pohlepom. Ipak, pojedini Zemljani uspijevaju prekidati ciklus ponovnog radjanja cineci dobra djela... i njima ce biti omoguceno da posjecuju druge, naprednije planete ako zele..."

...Vanzemaljci dolaze i odlaze sa Zemlje po zelji, jer imaju mogucnost da svoju atomsku strukturu dez-integriraju i ponovno integriraju kako i kada zele. Ovo je svemirski zakon koji jos nije shvacen na Zemlji..."

Charlotte King iz Sakramenta je ljudski "seizmograf". Mnoge sigurnije od naucnih instrumenata, ona moze da predvidi zemljotrese i vulkanske erupcije, specificira vrijeme i mjesto dogadjaja. Americki instituti i vladine agencije su vrsili niz testova i ustanovili da je tacnost predvidjanja zemljotresa oko 85%, a kod vulkanskih erupcija rijec je o fantasticnoj stoprocentnoj tacnosti.

Ruth Montgomery je postavila pitanje svojim Uciteljima o Charlotte King i ovo je odgovor koji je dobila:

"Charlotte King se usetala u to tijelo prije osam godina kao dusa sa Sirijusa, buduci da je dusa koja je tada bila u njemu, odlucila da ode. Za Charlotte je ovo tijelo bilo pogodno da bi upozoravala ljude na predstojece katastrofe... Ona volontira za ovu ulogu. Svojevremeno je bila na Atlantidi neposredno prije raspada ovog kontinenta na male otocice... i prisjeca se iskustva i zvukova koji su prethodili ovim prirodnim pojavama. Ona je tamo imala slicnu ulogu pomazuci stanovnicima iz ugrozenih oblasti

Dosta je napisala bilo o navodnom susretu americkog predsjednika Dwight Eisenhower-a sa malom UFO flotom u vojnoj bazi Adward AFB u Kaliforniji, 1954. godine. Britanski Lord Clancarty, clan Parlamenta, je svojevremeno objavio pricu sa americkim pilotom koji je tvrdio da je bio jedan od sestorice osoba koja su bila sa americkim predsjednikom za vrijeme susreta. Kaze: "Pet razlicitih

vanzemaljskih letjelica je sletjelo u bazu. Tri su imale tanjurast oblik, a dvije oblik cigare... Vanzemaljci su licili na ljude, ali ne u potpunosti."

Prema ovoj ispovijesti, Eisenhower je bio na odmoru u obližnjem Palm Springs-u i helikopterom je doveden u bazu. Tamo je na engleskom razgovarao sa humanoidima koji su mu pokazali svoju tehnologiju. Također su mu demonstrirali moć da postanu nevidljivi. Tada je Ike rekao da Zemljani još nisu spremni da saznaju za njihovo prisustvo, jer bi to izazvalo paniku. I mada se pilot se zakleo da suti, odlučio je da progovori, jer je ostao kao posljednji svjedok.

Ruth Montgomery je pitala svoje Učitelje za ovaj događaj. Odgovor slijedi:

"Ike je vidio i govorio sa posjetiocima iz svemira. On je trebao da upozna javnost sa ovim činjenicama prije svoje smrti. Također je vidio i svemirske brodove."

Ruth je svoju knjigu pisala u proljeće 1984, u predvečerje američkih izbora. Njen izdavač je upitao bi li učitelji predviđali neke od političkih događaja. Među pitanjima je bilo i ono za demokratskog kandidata Gary Hart-a, vrlo popularnog u to vrijeme. Njihov odgovor je bio slijedeći: "Hart će biti dobro primljen, ali neće dobiti nominaciju. Ona će otici Mondale-u, kojeg će poraziti Reagan. Njega će, opet, naslijediti George Bush kao predsjednik..."

Koliko se ja sjećam, zgodni Gary Hart je nekoliko mjeseci ubjedljivo vodio unutar Demokratske partije. A onda je objavljena njegova vanbračna ljubavna afera i predsjednički snovi su mu pali u vodu.

Petnaestak godina ranije, Učitelji su prorokovali da Ted Kennedy nikada neće postati američki predsjednik, niti će žena biti izabrana da vodi SAD u XX stoljeću. Tačna predviđanja su se odnosila na izbor i, zatim, odlazak Carter-a, kineskog vodje Deng Hsiaoping-a i njegovog zaokretanja ka kapitalizmu...

O vanzemalcima su rekli i ovo: "Oni će nastaviti da dolaze u većem broju i bice od velike važnosti za Zemljane..."

Zaključujući: "Mi smo duša. Ne tijelo! Fizičko tijelo je jednostavno kostim kojeg nosimo u kratkom vremenskom periodu.

Ali, mi, nasa duša, postojimo kao i vrijeme. Beskonacno!"

Piramida moći na Planeti

Na sceni nije sukob civilizacija. Pobjednik je poznat već hiljadama godina. To su elite koje sofisticirano vladaju i manipuliraju većinom.

Uvod

Ova knjiga ruši tezu o sukobu civilizacija (Zapada i Islama) kao dominantnom sukobu prvog kvartala XXI stoljeća.

Forsiranje razlika između dvije civilizacije je još jedan lukavi potez elita da stanovništvu Planete skrenu pažnju od skrivenog, stvarnog i vječnog sukoba: između elita i velike većine stanovništva.

To su uspijevali sa nametnutim "sukobom" Zapada i Istoka, kapitalizma i komunizma tokom druge polovine XX stoljeća.

To im je pošlo za rukom kada su zavađali narode tokom Prvog i Drugog svjetskog rata. Bili su uspješni i u srednjovjekovnim sukobima između nacionalističkih država Evrope, ili krstaškim pohodima.

Svo to vrijeme većina se držala i drži u strahu i neizvjesnosti, pogrešno upirući svoje poglede prema svojim političkim i religijskim vođstvima i predajući svoju sudbinu u njihove ruke.

Elita posjeduje znanje i finansijska bogatstva Planete. Većinu puka drže u neznanju ne dozvoljavajući im pristup niti tajnim znanjima, a niti polugama vlasti. Na stvarnu demokratiju ("vladavinu naroda") treba još pričekati.

U međuvremenu, dok traje to naše "čekanje", zavirimo iza zavjese i upoznajmo se poimenično sa onima koji upravljaju Planetom.

"Kissinger i članovi, Inc."

Ako poželimo da ljudsku civilizaciju podredimo nekim drugim, "višim" potrebama, onda ćemo joj prvo oduzeti moć slobodne misli. Udaljiti je od njene prave prirode. Odsječimo krila duhovnoj i mentalnoj slobodi. I ljude fokusirati na sporedne ciljeve (npr. borba za financijsko preživljavanje, pripadnost religijama itd).

Proces manipulacije starta sa lažnom slikom svijeta. Ova kratka knjiga će pokazati da bukvalno moramo početi sumnjati u svaki komadić znanja koji su nam usadili kroz proces obrazovanja i medijskog bombardovanja.

Kad vlastitim naporom potvrdimo šta je istina, tek onda postajemo slobodni.

1. Historijski događaji se ne odvijaju stihijno, kao što mnogo ljudi misli. "Kao splet trenutnih okolnosti". Zabluda!

2. Oni se ne odvijaju ni zakonito. Svjetski i lokalni ratovi, ekonomske krize. "Ciklusi"? Nova zabluda!

3. Božanske prste u svemu ovome ne možemo dokazati pa ih nećemo ni razmatrati.

Ali je istina da tri gornja pogleda na svijet dominiraju u tumačenjima svega onog što nam se događa.

U narednim priložima ćemo dokazati da je sve ono što nam se događa na ovoj Planeti posljednjih nekoliko hiljada godina uglavnom usmjeravano i pokretano iz elitnih centara.

Rat u Bosni je dobar primjer, jer svako od nas misli da zna šta se dešavalo. Nećemo govoriti o lokalnim vođama koji su bili u prvom planu ... već o vanjskom inženjeringu koji je taj rat vodio u željenom smjeru.

Vrijeme će pokazati da li su ključne operativne uloge imale slijedeće organizacije:

- Bilderberg Grupa
- Trilateralna Komisija
- Komitet 300
- britanski Kraljevski Institut za međunarodne poslove (RIIA)
- američki Savjet za međunarodne poslove (Council on Foreign Relations)
- Kissinger Associates

Zovimo ih skraćeno Bil, TC, C 300, RIIA, CFR i Kiss.

U predvečerje sukoba u bivšoj Jugoslaviji zemlje Evropske Unije su postavile svog prvog "mirovnog pregovarača". Sjećamo se, bio je to lord Carrington. Carrington je bio lider Bilderberg Grupe (Bil), predsjednik RIIA i jedan od članova C 300. Ujedno je i jedan od osnivača Kissinger Associates (Kiss).

Kad njegovo posredovanje navodno nije dalo rezultate (a u stvari on je odigrao očekivanu ulogu) zamjenjen je sa dvojcem: lord David Owen (Bil, TC) i Cyrus Vance (Bil, CFR, TC). Zatim slijede Šveđanin Carl Bildt (Bil) i Norvežanin Thorvald Stoltenberg (Bil, TC). U dva navrata se ubacivao nezavisni pregovarač Jimmy Carter (svojevremeno predsjednik TC, član CFR-a).

Kada je četvrt miliona ljudi pobijeno, "napokon" dolazi ekipa sa Richard Holbrookeom (CFR, TC, Bil), mirovnim pregovaračem tadašnjeg predsjednika Bill Clinton-a (CFR, TC, Bil). Dnevno su bili umiješani ministri Warren Christopher (CFR, TC) i William Perry (Bil).

Stvara se globalna NATO armija i prvi vojnik 60.000 trupa je admiral Leighton Smith (CFR). Naravno, Carl Bildt (Bil) kontrolira civilni dio operacija. Utjecajni američki ambasador u Beogradu bio je Warren

Zimmerman (CFR), a financijer George Soros (Bil) imao je i ima niz ne-profitnih fondacija diljem jugoistočne Evrope.

Svi su oni slijedili uputstva David Rockefellera i Henry Kissingera, moćnih lidera Bilderberg Grupe, Trilateralne Komisije, britanskog i američkog Instituta za vanjske odnose. To su ljudi koji mijenjaju svijet i odlučuju o rezultatima tih promjena.

Kissingera se sjećamo iz Nixonove i Fordove administracije, rata u Vijetnamu i (koje li ironije) laureata Nobelove nagrade za mir (1973). Od sedamdesetih, on je stajao iza glavnih vanjskopolitičkih odluka američkih predsjednika (njihova pripadnost "različitim" partijama je bila od sporednog značaja).

Kada je George Bush postao predsjednikom 1988. postavio je dvojicu bliskih Kissinđerovih saradnika u svoj kabinet: Brent Scowcroft je vodio Washingtonski ofis Kissinger Associates i postao je šef moćnog Nacionalnog Savjeta za Sigurnost (NSC). Predsjednik Kissinger Associates, Lawrence Eagleburger je bio pomoćnik ministra vanjskih poslova zadužen za ... Balkan i Evropu.

Prema navodima jednog visokog sluzbenika Bushove administracije, koji je kasnije dao ostavku na dužnost, odigravala se ova scena: godina je 1992, rat na Balkanu je započeo, u Ovalnom ofisu sjede Bush i Kissinger. Henry Kissinger diktira redoslijed događaja koji se trebaju odigrati, a Bush potvrdno klima glavom.

Naravno, zvanično Kissinger niti je bio član američke vlade, niti je imao bilo kakvu funkciju u njoj.

Iza scene... Kissinger Associates su vodili inžinering bosanskog i ostalih balkanskih ratova.

Razoreni životi i domovi, prošlosti i budućnosti, posijana mržnja, samo su plodno tle za buduće sukobe. I odvođenje čovjekove pažnje od potrebe da se okrene sebi. Stvarnoj ljudskoj prirodi. I svrsi naše životne misije na ovoj Planeti i u ovom životu.

Henry Kissinger, dobitnik Nobelove nagrade za mir, je stajao iza glavnih vanjskopolitičkih odluka američkih predsjednika umiješanih u ratne sukobe od Vijetnama i Laosa do Bosne i Iraka (dva puta).

Ambasador L. Paul Bremer, diplomac sa Yale University, Kissingerov asistent 1972-1976, izvršni direktor (od 1989.) "Kissinger & Associates", bio je "upravnikom" Iraka u najosjetljivijem periodu okupacije Iraka (11.05.2003. – 28.06.2004.)

Tko vlada čovječanstvom?

Interesantno je posmatrati ankete koje svakodnevno zapljuskuju TV. Stvara se privid da narod daje svoje mišljenje o životnim pitanjima i da ih političari navodno slušaju. U pogledu poreza ("treba li ih smanjivati ili ne"), vanjske politike ("napasti na Irak ili ne", "poslati dotičnog u Haag ili ne"), vojske ("homoseksualci u vojsci ili ne") i slično...

Naravno, odluke se donose bez obzira šta većina misli. Njima se, na kraju, objasni šta trebaju misliti.

Jedna od rijetkih ozbiljnih anketa je ona od prije neki dan provedena među nastavnicima. Oni su poredili učenike iz ranijih generacija i iz ove današnje. Jednoglasan zaključak je bio da "današnja djeca postavljaju znatno manje kritičkih pitanja o nastavnom gradivu...i da mnogo manje samostalno čitaju"

Gašenje kritičkog mišljenja je utrulo put prema društvu u kome se ne postavljaju pitanja već se prihvaćaju "istine" koje se serviraju iz medija i prilagođenih udžbenika historije, fizike, biologije.

Djeci se daju "lijekovi" za smirenje da ne bi bili hiperaktivni, droga je dostupna u svakoj osnovnoj školi, nasilje je prihvaćeno kao neminovnost, ruglo "muzike" - crnački rap, je vodeći trend među mladim.

Da li se ove stvari dešavaju slučajno?

Ili je "nekom" u interesu da ima priglupе mase kojima je lako manipulirati?

Nezavisni istraživač političkih manipulacija nad čovječanstvom, Britanac David Icke u svojoj knjizi "I istina će nas osloboditi" prikazuje tabelu moći na zemlji:

Na dnu je čitavom širinom Č O V J E Č A N S T V O

Slijede M E D I J I

Zatim U J E D I N J E N I N A R O D I

E V R O P S K A U N I J A i T R G O V A Č K I B L O K O V I

B I L D E R B E R G G R U P A

K R A L J E V S K I I N S T I T U T Z A V A N J S K E P O S L O V E

A M E R I Č K I S A V J E T Z A V A N J S K E P O S L O V E

T R I L A T E R A L N A K O M I S I J A

O K R U G L I S T O L

(nekoliko nivoa naviše je praznina i onda dolaze...)

P R O S V I J E T L J E N I M A S O N I

V I T E Z O V I M A L T E

S K U L L & B O N E S

(predposlednji nivo, pri samom vrhu prikazuje "Globalnu elitu")

C R N O P L E M S T V O

I L U M I N A T I

K O M I T E T 3 0 0

Razmislimo o ovoj tabeli. Većina ljudi, naravno, ovako što nije vidjela. A i kada je vidi, koja je prva reakcija? Nevjerica, odmahivanje rukom, neprihvatanje... Logično, jer se ne "uklapa u već formiranu sliku svijeta".

Sliku koju su nam "formirali" oni koji imaju stvarnu moć na planeti. A ako nekolicina i pokušaju da ih razotkriju, u očima drugih ovo će izgledati toliko fantastično...da neće u to povjerovati.

Idealno zamišljeno. Istina je toliko nevjerovatna da je treba odbaciti.

Iluzija je toliko jaka da je "sigurnije" od nje se ne odvajati.

U narednim priložima ćemo pokazati da je "zemaljski komandni lanac" zbilja oličen u gornjoj tabeli.

I knjiga kaže:

"Ovo će možda izgledati nerealno većini ljudi, ali ja od vas tražim da razmislite. Svi ćemo se složiti da je nešto vrlo pogrešno sa ovom planetom. Građanski ratovi, bolesti, etnička čišćenja, religijski ratovi, kršenje ljudskih prava... i lista ide dalje. Da li su ovi događaji međusobno nepovezani, ili imaju zajednički izvor?"

... Konstantno nas hrane propagandom, lošim vijestima, mišljenjima, lažima ... a postoje tone nerečenih tajni. Većina ovih laži dolazi kroz medije čiji su vlasnici nekolicina ljudi na vrhu pomenute tabele. Sve se podređuje ciljevima tih grupa na vrhu..."

Ukratko bih i ja prokomentirao tabelu:

1. Čovječanstvo

Šest milijardi ljudi je ogromna energetska masa: mentalna, duhovna, materijalna. Svako od nas je, u suštini, samo energetska lopta. Kojoj treba energetske podsticaj, "hrana", da bi se održala i razvijala. Većina ljudi osnovne energetske potrebe zadovoljava hranom i pićem, zatim iskustvima različitog naboja: seksom, ljubavlju, moći, vladanjem nad drugima itd.

Oni pri i na vrhu piramide smišljeno i usmjereno dobivaju potrebnu (negativno nabijenu) energiju za vlastiti opstanak.

Sedam hiljada godina je stara ova naša (poslednja u nizu) zemaljska civilizacija. Dosadašnja historija je tipičan primjer manipuliranja masom energetskih lopti (ili "ljudi", kako mi sebe volimo nazivati). A da toga nismo svjesni.

2. Mediji

Manipulacija se održava medijima kao jednom od najmoćnijih oružja (uz droge, lijekove i farmaceutsku industriju, "obrazovanje" i sl.) Male medijske kuće se oslanjaju i slušaju one velike; velikim su na čelu grupe koje dominiraju čitavom industrijom; i što više idemo ka vrhu piramide shvaćamo da samo nekolicina drži u svojim rukama medijska i privredna carstva.

Uputa za tumačenje medijskih vijesti: nijedna udarna vijest nije slučajna. Ona nije plod "istraživačkog i nezavisnog novinarstva". Ona je uvijek u funkciji nove manipulacije. Dobar orijentir je - uvijek sumnjati u ono što čujemo. Jer, istina je uvijek skrivena.

Na primjer:

- Kisindžerova je teza bila da na Balkanu stoljećima ratuju plemena. Sjetimo se ratnih izvještaja. Daje se mišljenje jedne pa druge strane. Ko puca na Sarajevo? Prosječan čovjek, ako je u konfuziji, lako proguta ideju da su svi krivi i da je riječ o plemenskom ratu.

- Skorašnji Makedonsko-albanski sukob je predstavio Albance kao teroriste i odmetnike. Time su oni izgubili "politički kapital" kao žrtve sukoba na Kosovu. Ponovo sve u funkciji dokazivanja da nema dobrih; u "plemenskom ratu" svi su primitivni i čitav Balkan je isti.

A oni koji iza scene vuku konce tačno znaju kojim putem idu. Masonski moto "Ordo Ab Chaos" - red, poredak iz haosa, je ovdje na djelu. "Kreiraj problem, podstakni reakciju da se nešto treba uraditi, i onda ponudi rješenje. Svoje rješenje! Svoj ("Novi svjetski...") poredak.

3. Ujedinjene Nacije

Koliko li je dobronamjernih doktora, pod okriljem OUN, volontiralo u afričkim misijama misleći da vakcinama pomažu stanovnike ovog siromašnog kontinenta? I ne sluteći šta se skrivalo u tim vakcinama. Danas je to kontinent gdje se populacija kontrolira na najužasniji način. Jedan od četiri odrasla Afrikanca ima AIDS. Crni kontinent je najveća eksperimentalna laboratorija kreatora Novog svjetskog poretka.

4. Evropska Unija i Trgovački blokovi (NAFTA)

Stvaranje jedinstvenog tržišta, jedinstvene monete, jedinstvenog ustava, dovodi do čvrstog držanja poluga vlasti u rukama nekolicine. Lijepo priče o slobodama, naprednoj ekonomiji, nepostojanju granica se serviraju građanstvu u međuvremenu...

5. Bilderberg, Instituti (SAD, UK) za vanjsku politiku, Okrugli Stol...

...će biti predmet analize u nadolazećim priložima.

6. Prosvijetljeni masoni (njihova elita), Vitezovi Malte, Skull & Bones

Vitezovi Malte nisu tako arhaična i neutjecajna organizacija kako se učinilo kada je jedan od njih prikazivan kako putuje kroz Beograd, Zagreb i Dubrovnik početkom 1991...djeleći svoje ordenje i križeve.

7. Globalna elita (Crno plemstvo, Illuminati, Komitet 300)

Penjući se ka vrhu, počinju da zapanjuju rituali i okultizam vrhunskih igrača, elite koja generacijama održava svoje genetičke i krvne linije, zatim priča o trinaest familija - stvarnih vlasnika svjetske ekonomije...

Istine se mogu skrivati, ali ništa nije vječno. Prije ili kasnije informacije počinju curiti.

Vitezovi Malte imaju hiljadugodišnju tradiciju vojnog i političkog utjecaja. Podružnice diljem svijeta učestvuju a akcijama humanitarnog karaktera, dok njihovi lideri pripadaju vodećim elitama koje vladaju svijetom.

Bilderberg

Konac maja, početak juna, je vrijeme kada Bilderberg Grupa drži svoje tajno godišnje zasjedanje. O tome nijedne velike novine ili TV stanice neće objaviti ni slova. A vlasnici tih istih medija biće, i ovom prilikom, učesnici sastanka.

Tako, na primjer, od 24-28 maja 2001, u luksuznom švedskom hotelu Stenunsbaden, na zapadnoj obali, pedesetak km od Gotesberga, lideri Bilderberg Grupe su otvorili 48-i po redu, susret. Hotelski rezort je bio izdvojen na otočiću i uz jake mjere sigurnosti, sto dvadeset predstavnika Zapadne političke, finansijske i korporacijske elite odlučivale o neposrednoj budućnosti svijeta.

Osamdesetogodišnjaci, Rotschild i Rockefeller, zajedno sa Kissingerom, pripremali su i ovaj put, dnevni red i izbor pozvanih.

Isto kao i godinu prije na junskom sastanku u belgijskom hotelu Chateau Du Lac Hotel (20 km od Brisela). Ili godinu prije, u škotskom Turnberry Hotel (Ayrshire). Ili, još prije, u portugalskoj Sintri.

Usamljeni, luksuzni hoteli, u vlasništvu Rothschilda ili Rockefellera, postaju prava utvrđenja koja okružuju neviđene mjere sigurnosti: naoružani čuvari, policija, čak i vojska. Kilometrima uokolo nijedan novinar nema pristupa. Pet dana intenzivnih diskusija rezultiraju uputama vodećim plutokratima svijeta.

Jedine novine koje uspijevaju, iz godine u godinu, da prenesu rezultate ovih tajnih sastanaka, su američke: "Spotlight". Za sebe kažu da su "jedine preostale ozbiljne američke novine".

I, kao što to obično biva, financijskim manipulacijama se prisiljavaju nezavisne redakcije da se gase, novine da bankrotiraju. Od 2003. i "Spotlight" je prestao da postoji.

O korijenima Bilderberg Grupe govorio je američki senator Jacob Javits 1964. godine. Njegov izvještaj se može naći u Kongresnoj biblioteci. U njemu, ovaj povremeni član Bilderberga kaže: "Zemlje Zapadnog Svijeta su, tokom perioda hladnog rata, osjećale potrebu za usku suradnju da bi se zaštitili od komunističke opasnosti." Ova "suradnja" sa fokusirala na ključni cilj: osigurati da SAD, Kanada i Zapadna Evropa zadrže globalnu kontrolu nad preostalim dijelom svijeta.

U maju 1954. održan je prvi zvanični sastanak Bilderberg Grupe koja je svoje ime dobila po hotelu Bilderberg u Holandiji. Ime ipak nije slučajno izabrano. Bil ili Bel je drevno feničansko bofanstvo - Sunce (primarni simbol svih elitističkih grupa).

Prvim sastankom je rukovodio holandski princ Bernhardt, bivši nacistički SS oficir, koji se udomio u holandskoj kraljevskoj porodici. Princ je predsjedavao Bilderberg sastancima sve do 1976. godine.

Za tu ulogu ga je pripremio kolosalni evropski manipulator, financijski mastermind, lord Victor Rothschild. I kao što je David Rockefeller vukao poteze iz sjene u Americi, tako je i Rotschild rukovodio evropskim poslovima. (David Icke, "The Biggest Secret".)

Bilderberg Grupa ima Stalni Komitet od 39 osoba koje se ne biraju već postavljaju. To je uže jezgro, donosioci odluka. Njihova uloga je da prenose ideje osobama koje pozivaju na godišnjoj bazi. Pozvanih osamdesetak osoba se mijenjaju svake godine, kao i lokacija sastanaka.

Među 39-oricom su i lord Carrington, Giovanni Agnelli (FIAT), Rockefeller (Chase Manhattan Bank), Peter Jankovič (bivši austrijski ministar), Vernon Jordan (Klintonov pajdaš), Kissinger... Uz njih su i vodeći ljudi korporacija kao ABB, United Steel (SAD), Deutsche Bank, World Bank, ministri, ambasadori, profesori...

Ova Grupa se često naziva i "Nevidljiva svjetska Vlada".

S razlogom.

Primjer prvi:

Godine 1993, tadašnji predstavnik za štampu britanske Laburističke partije, stanoviti Tony Blair, pozvan je na sastanak Bilderberg Grupe u grčkom ljetovalištu Vouliagmentu. Godinu dana kasnije slijedi iznenadna smrt dotadašnjeg lidera stranke John Smitha. Serija skandala i konflikata uništava kredibilitet "konkurentne" Konzervativne partije i njenog lidera John Mayora. Blair postaje novim britanskim premijerom u ubjedljivoj pobjedi 1997.

Blairov Bilderberg savjetnik bio je Gordon Brown. Njihova prva ekonomska odluka bila je da predaju upravljanje kamatnim stopama iz ruku Vlade u ruke Bank of England (koliko se sjećam onih jutarnjih vijesti BBC-a, to se desilo samo dva dana nakon što je Blair preuzeo upravljanje Kabinetom). Brown je zamijenio dotadašnjeg konzervativca Kenneth Clarka. Koji je, gle slučajnosti, također jedan od Bilderbergera. Isto kao i Mayor.

I šta se dešava? Prividna demokracija je na djelu. Jedna partija zamjenjuje drugu na vlasti. Narod je sretan, jer misli da ima izbor. A u stvari jednopartijske države su na djelu.

Uzgred, Brown i Blair su bili ponovo na sastanku Bilderberg Grupe 1988. u Škotskoj.

Primjer drugi:

David Rockefeller je 1991. godine pozvao dotad relativno nepoznatog guvernera države Arkansas na sastanak Bilderberga u Baden-Badenu, u Njemačkoj. Slijedeće godine, guverner Clinton je postao predsjednik Clinton.

Primjer treći:

Mreža centralnih banaka je pod neposrednim utjecajem grupa kao Bilderberg. Glava američke Banke federalnih rezervi, Alan Greenspan je Bilderberg (ujedno i član TC i CFR). Njegov prethodnik Paul Walker također (TC, CFR I Bil). Njihov britanski kolega Sir Gordon Richardson isto tako... Njemačka centralna Banka, Svjetska Banka... i lista ide dalje.

Američko i svjetsko tržište akcija se trese prije nego što se Greenspan obrati sa odlukom o visini kamatnih stopa. I njegove izjave, svaki put, određuju tok kojim će se ekonomije kretati. Akcije skaču ili padaju. Istog dana.

Međutim, glavni igrači, ne samo da unaprijed znaju šta će se odlučiti... oni donose odluke. Treba pratiti investicione korake glavnih korporacija, banaka i osiguravajućih kompanija prije nego što se Greenspan obrati javnosti. Jer one, svaki put, masovno prodaju ili kupuju akcije. (Doduše, tu postoji mala zvrčka: financijska carstva Rothschildsa i Rockfellera su tako razgranata, da im mali igrači teško mogu ući u trag.)

Primjer četvrti:

Navodni financijski "odmetnik", George Soros (takođe Bilderberg), svojevremeno je napao švedsku valutu. Uzaludno ju je tadašnji švedski premijer Carl Bildt (Bilderberg) pokušao "braniti". Rezultat? Kod većine građana se javio strah da zemlja ostaje van integracija, na financijskoj vjetrometini. I, Švedska se ubrzo našla u Evropskoj Uniji. Pod zajedničkom kapom.

Primjer peti:

NATO-ov napad na Jugoslaviju radi zaustavljanja masakra nad Albancima na Kosovu bio je dio mnogo šireg plana, prema izjavama službenika američkog Ministarstva vanjskih poslova. "Bilo je važno za Bilderbergov cilj, stvaranje novog svjetskog poretka, da NATO izađe iz svojih vlastitih limita... Od odbrambenog karaktera... sa bombardiranjem Kosova i Srbije... stvoren je presedan. NATO sada može ići bilo gdje... I tako postati svjetskom armijom." (James Tucker, "Spotlight")

Primjer šesti:

Prema izjavi jednog od učesnika sastanka u Baden-Badenu, 1991. iz zdravice Rockfellera:

"...Zahvalni smo Washington Postu, New York Timesu, Timeu i ostalim velikim publikacijama i medijima čiji su vlasnici učestvovali na našim sastancima tokom proteklih 40 godina... i očuvali obećanja o diskreciji. Bez toga bi nam bilo gotovo nemoguće raditi na našem Planu za Svijet..."

Primjer sedmi:

Bilderberg ništa ne prepušta slučaju. Od doba Nixonovog predsjednikovanja, svi američki budući predsjednici i njihovi suparnici u izbornoj utrci, bili su članovi Bilderberga i/ili Trilateralne Komisije. Rezultati utrka sa samo dva grla u završnici, uvijek su bili kontrolirani. Ako si vlasnik oba konja, ne možeš izgubiti.

Između 15-18 maja 2003. Bilderbergi su se sastali u historijskoj Trianon Palači u Versaju (Francuska), ponovo bez ikakve pompe. Brojne snage osiguranja i značajan broj francuskih vojnika su uveli vrlo restriktivni režim u široj okolini Palače ne dozvoljavajući slobodno kretanje niti stanovnicima tog dijela grada. Na ponovljene upite o razlozima restrikcija zadovoljavajući odgovor im nikada nije dat. U štampi nije bilo riječi ni o kakvom sastanku na vrhu.

Sastankom je rukovodio Etienne Davignon koji je palicu preuzeo iz ruku lorda Petera Carringtona koji je, opet, na tom mjestu zamijenio bivšeg nacističkog oficira, holandskog princa Bernarda (nakon što se ovaj povukao zbog učešća u skandalu Lockheed).

Carrington, bivši britanski ministar, je rodbinski vezan za najmoćniju evropsku familiju Rothschild putem braka. Bio je i na čelu NATO-a. I još uvijek je na čelu britanskog Kraljevskog instituta za vanjsku politiku. I jedan je od onih koji je sprovodio u plan smjenu britanskog premijera (i svog ranijeg "šefa") Margaret Tacher, jer se, svojevremeno, odupirala stvaranju ujedinjene Evrope.

Lord Peter Carrington, lider Bilderberga 1990-1999, ispred ulaza u svoju baštu; u pozadini je pagansko božanstvo

Iz Carringtonovih ruku, predsjedanje sastancima Bilderberg Grupe, prešlo je, dakle, (od Sintre, Portugal) u ruke Belgijanca Viscount Etienne Davignona. Ime zvuči nepoznato. Ipak, riječ je o vrlo utjecajnoj figuri u evropskim krugovima. Davignon je bio potpredsjednik Evropske komisije (Vlade) tokom 1980-ih. Na čelu je ogromnog bankovnog i energetske belgijskog kompleksa Societe Generale de Belgique. Predsjedava tajnim "Okruglim Stolom Industrijalaca Evrope", koji formulira politiku koju provodi Evropska Unija. Davignon je jedan od osnivača Monetarne Unije Evrope (AMUE). Član je Rockefellerove Trilateralne Komisije.

Rezultati njegovog djelovanja: monopoli, veliki biznis, moć elite.

Bivši britanski obavještajni oficir dr. John Coleman tvrdi ((Michael Bradley, *The Secret Societies Handbook*, Barnes & Noble Books, New York, 2004) da su konferencije Bilderberga na evropskom tlu organizirane pod paskom Britanske obavještajne službe MI6 i kontrolom Kraljevskog Instituta za međunarodne odnose.

Na američkom tlu, osiguranje je pod kišobranom CIA-e. Ovo ne čudi s obzirom da je u jezgru ove Agencije – OSS Office of Strategic Services (Ured strateških usluga). Ovaj Ured i njegovu strukturu je projektovao John J. McCloy, nekadašnji lider američkog Savjeta za vanjske poslove i čelnik Rockefellerove Chase Manhattan banke.

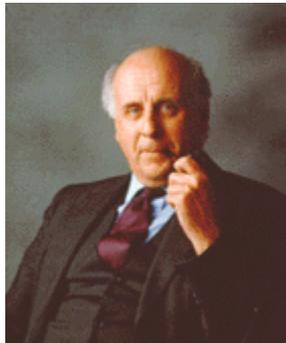
Baroni Bilderberga, Trilateralne Komisije i Savjeta za Međunarodne odnosa sjede u konferencijskoj dvorani. Oni isti koji se vole nazivati "gospodarima univerzuma". Godina 2001. Govornik je dr Roger Kubarych, ekonomist, koji simulira scenarije za financijsku apokalipsu.

Redaju se pretpostavke o utjecaju loših vijesti na tržište: padaju prodaje i profiti kompjuterskih i softverskih kompanija, raste broj neotplaćenih kredita, inflacija se budi, tržište akcija gubi vrijednost, dolazi do generalne panike.

Pređimo iz simulacione teorije igara u stvarnost.

Prvih pet godina XXI stoljeća banke prijavljuju rastući trend u neotplaćenim kreditima. Njujorška berza bilježi pad od 25%. Nezaposlenost raste. Potrošnja stanovništva opada. A s njom i proizvodnja. Nesigurnost se uvlači pod kožu prosječnog Amerikanca.

Amerika se nakašljava. Svijet dobiva upalu pluća.

Etienne Davignon, čelnik Evropske Monetarne Unije, rukovodi konferencijama Bilderberga od januara 2000. Cilj je da se formulirani zadaci elita sprovedu u djelo na evropskom tlu.

Trilateralna Komisija

(Ovaj prilog je pisan u proljeće 2001...)

Devetog marta, u pet popodne, britanski ministar vanjskih poslova Robin Cook, propušta uobičajeni "čaj u pet". Otkako je postao ministrom, to mu se sve češće događa. Ovaj put prilika je posebna. Govoriće pred 350 najmoćnijih ljudi svijeta. Ministri, bivši i budući predsjednici vlada i ambasadori, svi vodeći bankari, šefovi korporacija, medija i parlamentarci.

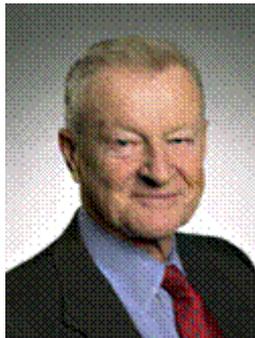
Od Amerike do Japana.

I ovogodišnji skup Trilateralne Komisije protekao je uobičajeno. Bez napisa u medijima. Bez pompe.

Glavna tema trodnevnog skupa: "Globalizacija".

Poljak Zbigniew Brzezinski bio je najutjecajniji čovjek u vladi američkog predsjednika Jimmy Carter-a (1977-1981). Marksista po uvjerenju, postao profesorom na Harvardu i Columbia univerzitetu da bi ubrzo stekao reputaciju "anti-komuniste". David Rockefeller ga je zapazio 1970. kada je objavio knjigu "Između dva vremena". U njoj Brzezinski zastupa tezu o globalizaciji u svjetskoj politici i ekonomiji.

Tri godine kasnije Zbigniew postaje desnom rukom Davidu i pomaže mu u osnivanju organizacije koja će okupljati vrhunske političke i biznis lidere Amerike, Zapadne Evrope i Japana (Trilateralala).

Zbigniew Brzezinski, lider NSA za vrijeme Carterovog predsjednikovanja (1977-1981), bliski Rockefellerov saradnik, u najužem je krugu elitne Trilateralne komisije

Prvobitni plan je bio da svaki od tri regiona daje po 100 članova. Danas, tri decenije kasnije, omjer je nešto izmjenjen.

Sjevernoamerička grupa se sastoji od 107 članova: 85 Amerikanaca, 15 Kanađana i 7 Meksikanaca. Japanska se proširila i uz 75 Japanaca tu je 11 Južnokorejancu, 7 iz Australije i 15 iz zemalja ASEAN-a, Kine i Hong Konga. Evropljana je najviše: 150.

Sjevernoamerički predsjednik je Paul Volcker, bivši šef Američkog Sistema Federalnih Rezervi (najmoćnije financijske institucije u svijetu). Evropljane predvodi Peter Sutherland šef naftnog carstva BP Amoco. Pacifik zastupa čelnik konglomerata Fuji Xerox, Yotaro Kobayashi.

U užem krugu ("Izvršni Komitet") su i: Umberto Agnelli (na čelu najveće italijanske firme IFI), Zbigniew Brzezinski, Robert Haas (Levi Strauss), Lee Honk-Koo (bivši korejanski premijer), Minoru Makihara (šef Mitsubishija), Thorvald Stoltenberg (naš znanac kao predstavnik UN za bivšu Jugoslaviju), Bjorn Svedberg (Ericsson) i drugi.

Trilateralna Komisija odlučuje slično kao i Bilderberg grupa.

Održavaju se redovni godišnji susreti, svaki puta na drugom mjestu. Lokacija je tajna, prisutni su samo članovi i posebno izabrani gosti. Kod Bilderberg Grupe se, uz uži krug, većina članova rotira. U Trilateralali mandat članovima je od tri godine naviše i svakog od njih bira Rockefeller lično.

Izvršni komiteti se sastaju nekoliko puta godišnje i oni razrađuju zadatke koje im formulira uži krug.

Uži prsten se sastoji od regionalnih direktora i posebno provjerenih članova svjetskih elitnih organizacija.

I, na vrhu, je centar, koji se sastoji od cara i najuže grupe moćnika.

Procentualno, to bi izgledalo ovako: Centar je 100% informiran o svemu. Oni donose odluke. David Rockefeller je na vrhu ove piramide. Brzezinski je uz njega. O nekolicini ostalih možemo špekulirati: Kissinger, Robert McNamara, Edmund de Rothschild, George Bush, George Schultz...

Ispod njih je "uži krug" koji je 90% obaviješten. I odluke prima direktno od cara. U ovom krugu se nalaze trostruki članovi (sve tri elitističke organizacije: Bilderberg, Trilateralala, CFR).

Slijedi "centralni prsten" u kome su dvostruki članovi elitnih organizacija. Do njih dolazi 80% svih odluka.

U "vanjskom prstenu" su članovi koji su tu uglavnom za potrebe kamuflaže. Pola stvari znaju, o drugoj polovini ne znaju. Ali, sprovode zaključke vrha.

David Rockefeller ima lijep posjed u Tarrytownu, država New York. Tamo je 1973. pozvao malo poznatog guvernera Đordžije, Jimmy Cartera, na večeru. Prisutan je bio i Brzezinski koji je tih mjeseci snimao potencijalne kandidate za Trilateralnu Komisiju. Večera je prolazila ugodno. Rasprava se vodila o Carterovim kancelarijama koje je otvorio u Briselu i Tokiju. Takva vizija se potpuno uklapala u Davidov koncept Trilaterale. Ubrzo, Carter postaje jedan od prvih članova Komisije i njegova sudbina biva predodređena...

(Vjerovatno je o tome najbolje čitati iz pera Barry Goldwatera, Demokratskog protivkandidata Carteru, 1976. On piše:)

"... David Rockefeller i Zbigniew Brzezinski su financijski podupirali Cartera kao svog idealnog kandidata. Pomogli su mu da osvoji nominaciju, a kasnije i poziciju predsjednika SAD. Mobilizirali su novčanu masu bankara sa Wall Streeta i intelektualni utjecaj akademske zajednice (koji su financirani od strane raznih fondacija) i, naravno, medija..."

Sedam mjeseci prije nego što će se održati konvencija Demokratske partije, Galup je proveo istraživanje koje je pokazalo da manje od četiri (4) procenta podržava Cartera za predsjednika. I, preko noći, on postaje izabran. (Ironija je da se Carter predstavljao kao čovjek izvan sistema i bez oslonca na financijske centre moći.)

Ovo je najbolja ilustracija kako funkcionira vlast Elite. Izabiru svoje kandidate, a ruše "neposlušne".

(Da li je slučajno i "rušenje" američkog kongresmena Larry McDonalda koji je 1980. tražio od Kongresa da se sprovede zvanična istraga o utjecajima elitnih i tajnih organizacija na američku politiku? Njegova energična kritika je tragično zaustavljena prvog septembra 1983. kada je stradao kao putnik u korejanskom avionu koji je "skrenuo s kursa" pa ga je srušila sovjetska raketa iznad Pacifika.)

Pročitao sam tridesetak stranica sa web sajta Trilateralne Komisije (www.trilateral.org) . Moram priznati da im pojedini dijelovi djeluju naivno.

Na primjer:

- "Komisiju su osnovali privatni građani... da zajednički p o s m a t r a j u ključne probleme u svijetu"

- "Trilateralna Komisija je ... d i s k u s i o n a grupa..."

- "Kako to da je predsjednik Carter izabrao sedamnaest (17 !) svojih vrhunskih suradnika u Administraciji iz sastava Trilateralne Komisije? (Slijedi odgovor) "S obzirom da Carter nije bio baš poznat u oblasti vanjske politike on se p r i r o d n o obratio Trilateralnoj Komisiji i njenim članovima za popunu mjesta u Vladi..."

- "Neke individue vjeruju da je Trilateralna Komisija nekako aranžirala Carterov izbor za predsjednika. Riječ je o miskoncepciji. Komisija je ne-partijska i ne podržava nijednog kandidata..."

I tako dalje. Bush stariji je bio aktivan član Komisije u pauzi svojih funkcija šefa CIA-e i potpredsjednika SAD-a. Treba li pominjati da su i Reaganov i Bushov kabinet bili kontrolirani od strane članova Trilaterale?

Da li je slučajno da su četiri poslednja kanadska ambasadora u SAD-u članovi Komisije? Isti slučaj je i sa poslednja tri japanska ambasadora u Washingtonu.

Da li neko može preuzeti upravljanje Svjetskom Bankom, UN agencijama, fotelju ministra vanjskih poslova ili biti guvernerom Centralne banke bez suglasnosti (odnosno, "preporuke") Komisije?

Zbilja, može li? U Londonu, Washingtonu, New Yorku ili u Tokiju?

Listajući spiskove članova Trilaterale pronašao sam Slovenca Marka Voljca, koji je na čelu Nove Ljubljanske Banke. Među pozvanima na sastanke Bilderberg Grupe bio je i kosovski publicista Veton Suroi. Godinu dana prije kosovskog sukoba.

Sa Internetom, Trilateralna Komisija je dobila priliku da pokaže da oni nisu "konspiracijska organizacija". Eto, tamo se mogu naći i spiskovi njenih članova i materijali sa godišnjih skupova. "Dobrotvorna organizacija", koja nikom ne želi zla.

Ipak, prisjetimo se kako sve ove elitističke organizacije rade. Na dnu piramide jeste kamuflaža. U Komisiji jesu članovi iz Indonezije, Slovenije ili Meksika. Ali, ono što se zbilja računa je šta radi vrh. "Carska svita". Njihova imena se neće naći dostupna.

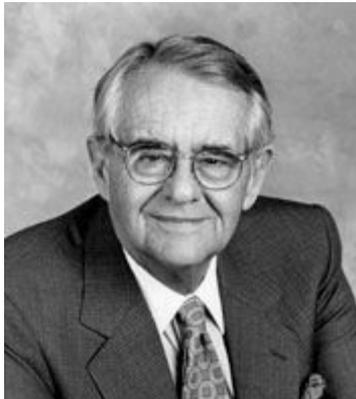
David Rockefeller, najbogatiji i najutjecajniji čovjek na Planeti, na samom je vrhu Piramide moći. Odatle kreću zadaci za sve elitne organizacije.

Američki i britanski Savjet za međunarodne poslove

Preko puta ruske (bivše sovjetske) UN ambasade u New Yorku, na istočnom Manhattanu, smještena je Harold Pratt House. Riječ je o jednom od najljepših objekata u ovom gradu, podignutom 1919. Hol u mramornim pločama vodi u niz stilski uređenih prostorija. Svaka od njih prima od 75 do 350 zvanica. Visokotehnoški audio-vizuelni laboratoriji sa videokonferencijskom opremom omogućavaju posjetiocima da konferišu sa svojim partnerima diljem svijeta. Najnoviji dodatak zgradi je konferencijska dvorana Peter Peterson Hall u kojoj se odvijaju seminari i prezentacije.

Uzged, Peter Peterson je od 1985. na čelu Odbora direktora prestižnog Savjeta za međunarodne poslove (CFR - Council on Foreign Relations).

A Savjet, opet, ima svoje sjedište u u Harold Pratt House od 1921. godine.

Peter Peterson, čelnik Odbora direktora američkog Savjeta za međunarodne odnose

Godišnji izvještaj Savjeta za međunarodne poslove (od 2000.), na svojih 125 stranica, podsjeća na doba stvaranja Savjeta. Kažu:

"... Savjet je formiran 1921. godine kratko nakon Prvog svjetskog rata. Nekolicina američkih učesnika na Pariskoj mirovnoj konferenciji je odlučila da bi više američkih privatnih građana trebalo postati svjesno rastućih međunarodnih odgovornosti SAD-a... Ova odluka je dovela do kreacije organizacije koja će studirati američku međunarodnu politiku na dobrobit svojih članova i drugih zainteresiranih Amerikanaca..."

I nastavljaju:

"... Savjet je ne-profitna i ne-partijska organizacija čiji je cilj razmjena ideja i bolje razumijevanje američke vanjske politike..."

(Kompletni izvještaj se može naći na njihovom sajtu: www.cfr.org)

Hajde da se malo uozbiljimo.

I da se vratimo na dane stvarnog začetka ove i sličnih organizacija.

Jedne prohladne februarske noći, 1891 godine, u Londonu su se sastale tri utjecajne figure s kraja prošlog stoljeća. Cecil Rhodes, vjerovatno najbogatiji čovjek tih godina; William Stead, vodeći svjetski novinar; i, Reginald Brett, kasnije poznat pod titulom Lord Esher, najutjecajniji savjetnik kraljice Viktorije, a zatim i kralja Edvarda VII i kralja Đorđa V.

Rezultati ovog sastanka biće od iznimne važnosti za sudbinu civilizacije u nadolazećem XX stoljeću. I stoljeću nakon toga.

Njih trojica su skicirali plan organizacije za njihovo tajno društvo. I načinili prvu listu potencijalnih članova. Unutrašnji krug je postao poznat kao "Društvo izabраниh", a vanjski krug kao "Udruženje pomoćnika". Unutar užeg kruga stvarnu vlast je imao lider i hunta trojice. Lider je bio super-bogati Rhodes, a huntu su sačinjavali Stead, Bret i Alfred Milner (koji je dodat ovom društvu neposredno nakon sastanka). (Više u knjizi: "Anglo-American Establishment", dr. Carroll Quigley).

Narednih dvadesetak godina ciljevi društva postaju kristalno jasni: ujediniti svijet, prije svega englesko govorno područje, pod vlašću Britanije. Između 1910-1915 tajno društvo je evoluiralo u međunarodnu grupu zvanu "Okrugli stol". Sačinjavali su je članovi iz sedam država: Britanije, Južne Afrike, Australije, Novog Zelanda, Indije i SAD.

Britanski krak je nazvan Kraljevski Institut za međunarodne poslove. U Kanadi je to Kanadski Institut za međunarodne poslove, a u SAD-u sestrički Savjet za međunarodne odnose (CFR).

Harold Pratt House je dvije godine nakon izgradnje postala sjedištem CFR-a. Familija Pratt je u velikom prijateljstvu sa Rockefellerima. Treba li reći da su Rockefelleri (zajedno sa J. P. Morganom i pukovnikom Mandel Houseom) i osnivali CFR?

CFR je uskoro postao vladarem SAD i to je, nakon osamdeset godina, još uvijek i danas.

Preko tri hiljade vodećih američkih imena: sadašnji, prošli i budući američki predsjednici, ambasadori, svi ministri vanjskih poslova, investitori sa Wall Streeta, vojni lideri Pentagona i NATO-a, bogati industrijalci i korporacijski lideri, vlasnici medija i glavni urednici, bankari, predsjednici univerziteta i vodeći profesori, izabrani senatori i kongresmeni, sudije vrhovnog i ustavnog suda...

Svi, bez razlike, svi i Vladini savjetnici, ministri i zamjenici u Ministarstvu vanjskih poslova bili su članovi CFR-a.

Admiral Chester Ward je petnaest godina bio članom CFR-a. On piše:

"Svrha predaje američkog suvereniteta u ruke svemoćne svjetske vlade je cilj koji je otkriven 95% članova CFR-a. Postoje još dva važnija cilja za koje zna manje od 75 članova; ovi ciljevi nisu nikad predloženi u pismenoj formi... Vjerovanje u vlastitu superiornost i formiranje jedne Vlade sa svjetskom armijom..."

CFR održava regularne, tajne sastanke koje uključuju vodeće članove i strogo izabrane goste. Povremeno, oni održe i javne sastanke da bi formirali dojam da su oni bezazlena organizacija koja organizira socijalne aktivnosti ("razmjena ideja... grupe privatnih građana...").

Čitajući Statut CFR-a može se zapaziti česta upotreba termina "non-attribution" ("ne pričaj drugima šta mi radimo i govorimo"). Sve što se zaista kaže na sastancima CFR-a ne smije (i ne dolazi) do medija.

Članovi CFR-a imaju mogućnost da koliko često žele, razgovaraju sa vodećim ličnostima Vlade. Bez obzira je li to Condly Rice, Collin Powell, gospođa Albright, ili Warren Christopher prije nje, ili George Schultz... Naravno, svi ovi sastanci su neslužbeni i daleko od očiju javnosti. CFR se informira o novostima u svijetu, a ministrima se daju upute...

"Kada vodeći članovi CFR odluče", piše admiral Chester Ward (knjiga "Kissinger on the Couch"), "da bi američka Vlada trebala usvojiti određenu politiku, onda se pokreće ogromna energija njihove infrastrukture... da bi razvila argumente za podršku novoj politici. Na drugoj strani, svaka opozicija se diskreditira, intelektualno i politički..."

Lista rukovodioca Savjeta ima nekoliko stotina imena. Među poznatijima:

- Direktori: Allen Dulles (1927-1969), David Rockefeller (1949-1985), Averell Harriman (1950-1955), Cyrus Vance (1968-1987), Zbignev Brzezinski (1972-1977), Peter Peterson (1973-1984, 1984-), Paul Volcker (1975-1979, 1988-1999), Henry Kissinger (1977-1981), George Bush (1977-1979), George Shultz (1980-1982), Warren Christopher (1982-1991), Brent Scowcroft (1983-1989), Alan Greenspan (1982-1988), Jeane Kirkpatrick (1985-1994), Richard Holbrooke (1991-1993, 1996-1999), George Soros (1995-) itd, itd...

- Na čelu odbora Direktora su najduže bili David Rockefeller (1970-1985) i Peter Petersen (1985 do danas).

Može se lijepo pratiti kako većina imena sa liste ima, prvo, dugogodišnje školovanje u Savjetu, i, kada su spremni, preuzimaju uloge ministara, "specijalnih predstavnika OUN", ambasadora, predsjednika međunarodnih banaka i OUN-ovih agencija...

Nekako nam se ova priča ponavlja. Bilderberg, Trilateralna Komisija, sada Savjet za vanjske poslove... Tajni i polutajni sastanci... predsjednici, bankari, korporacijski giganti...

Neki od njih su u svim organizacijama, neke u jednoj ili dvije...

Čini se da to ima nekog sistema.

Ima, ima. Itekako. Svijet nije ono što mislimo.

Sala za ples i prijem u Harold Pratt House u kojoj svoje sastanke održavaju članovi Savjeta za međunarodne poslove (CFR - Council on Foreign Relations). Članstvo u CFR-u je uslov da se uđe u američko ministarstvo vanjskih poslova (State Department).

Okrugli Stol

Peti februar 1891. i ona proladna londonska noć: super-bogati Cecil Rhodes postaje isturenim liderom novoosnovanog "Okruglog stola", koji postaje srcem elitističkih organizacija, koje će se javljati kroz XX stoljeće. Iza scene su dvije još moćnije porodice: Rotschild i Astor. Ovi finansijski magnati su omogućili upumpavanje dovoljnih količina novca da se razvije mreža elitističkih organizacija koje će zagospodariti svijetom.

Prva je pala Afrika.

Rhodes je bio na čelu South Africa Company, a zatim je osnovao i De Beers Consolidated Mines i Consolidated Gold Fields. Bezobzirno pljačkanje juga Afrike bilo je na djelu. Da bi se osigurao, Rhodes je bio i premijerom Cape Colony. Cecil Rhodes je imao cilj, kažu njegovi savremenici, da stvori svjetsku vladu sa centrom u Britaniji.

("...Tvrdim da smo mi, Englezi, suuperiorna rasa na svijetu i što više Planete naseljavamo, tim bolje po ljudsku rasu... Zašto mi ne bi osnovali tajnu organizaciju kojoj bi bio za cilj dovođenje cijelog neciviliziranog svijeta pod vladavinu Britanije i Sjedinjenih Država i time stvaranja jednog Anglo-Saksonskog imperija..." Cecil Rhodes, "Confession of Faith", 1877.)

Cecil Rhodes, osnivač elitne organizacije "Okrugli stol"

Okrugli Stol je smrću Rhodesa 1902. dobio nasljednika: Alfred Milnera. On je zaslužan da se ostvari jedan od ciljeva Okruglog stola: stvaranje Južnoafričke Unije. Pljačka i genocid se nastavljaju sve do današnjih dana sa familijom Oppenheimer. Zlato, dijamanti, minerali... juga Afrike išli su u ruke šačice.

Rhodes je ostavio značajnu količinu novca kojom je osnovana fondacija za stipendiranje: Rhodes Scholarship. Riječ je o selektiranim studentima iz prekomorskih zemalja na univerzitetu Oxford. Najpoznatiji današnji stipendist je Bill Clinton. U njegovoj pratnji je i George Stephanopoulos, koji je bio Clintonov savjetnik u obje izborne kampanje.

Do 1915. godine Okrugli Stol ima svoje ogranke u Južnoj Africi, Kanadi, Americi, Australiji, Novom Zelandu i Indiji. U Americi su njihovi predstavnici finansijeri koji su došli iz Evrope: Rockefeller, J.P. Morgan i Edward Harriman. Oni su koristili kapital familija Rotschild i Payseur da bi izgradili vlastite korporacijske i bankarske imperije. I da bi upravljali američkom ekonomijom. Slično kao i Oppenheimer u Južnoafričkoj Uniji.

Homogenizaciji doprinose postojeće organizacije kao Skull & Bones Society (na Yale univerzitetu) koje vrše selekciju "novih" članova i treniraju nove generacije starim pravilima.

Poseban zamajac Okruglom stolu dalo je osnivanje "Instituta za međunarodne odnose". U Britaniji je to bilo 1920., a samo šest godina poslije kraljevska kuća institutu daje atribut "kraljevski". Otada je britanski suveren formalno na čelu Kraljevskog instituta za međunarodne odnose. Godinu dana nakon britanskog, 1921., osnovan je američki pandan - CFR (o kome je već bilo govora).

Uloga Okruglog stola je da koordinira rad mreže elitističkih organizacija. Mrežu sačinjavaju sve one o kojima smo dosada govorili: Bilderberg Grupa, Trilateralna Komisija, Savjet za međunarodne odnose, Kraljevski institut za međunarodne odnose, Skull & Bones Society.

Tu je i niz drugih koje sada samo nabrajamo:

- Rimski Klub (za koji se naivno misli da je kreirao ekološki pokret. Aurelio Peccei, broj dva u FIAT-u, odmah do Bilderberga Agnellija, je startao ovu organizaciju po uputama Rockfeller, prilikom njihovog susreta 1968. na Rockefellerovom imanju u Bellagio, u Italiji. Vodeći industrijalci kreću u kampanju da "spase planetu"?!. Nešto tu ne štima.)

- Budimpeštanski Klub (na čelu sa Ervin Laszloom, kompanjom Pecceia. Što je Rimski Klub za ekologiju, to je Budimpeštanski Klub za spiritualizam. Ovo već postaje interesantno. Bogati formiraju organizacije koje bi vjerovatno, vremenom, iz potrebe, formirali obični građani. Ovako, bogati manipuliraju: navodno daju malo oduška energiji stanovništva, a u stvari, situaciju vode u smjeru koji im odgovara.)

- Komitet 300 (tri stotine najmoćnijih familija na planeti)

- Bohemian Klub (selektirana grupa američkih bogataša koja se godišnje sastaje u Bohemian Grove u sjevernoj Kaliforniji i u tajnosti donose odluke koje kasnije glatko prolaze u Kongresu; na primjer,

Nixon i Reagan su se tu 1967. dogovorili da Reagan odustane od kandidature za predsjednika u korist Nixona).

Pored ovih, tu su i ostale polutajne i tajne organizacije i one za koje ne znamo da postoje. Mreža. Postoje indicije da je Okrugli stol u njihovom centru.

Otiđimo još jedan korak dalje.

Tko je mozak svih ovih aktivnosti koje slobodno možemo nazvati "Manipulacija ljudskom rasom"?

Komitet 300 (neki njegove članove zovu i "Olimpijci")?

Ili Veliki Druidski Savjet?

Ili Savjet tridesettrojice?

Ili Savjet (Council) od 9?

Ili, što idemo vrhu hijerarhije, "Savjet petorice"?

Savjet trojice??

Došli smo do vrha piramide. Na vrhu sjedi jedan, možda dvoje. I donose strateške odluke. Desetine elitističkih organizacija te odluke provode.

Stotine i hiljade korporacijskih vlasnika i medijskih giganata, kraljevskih porodica i finansijskih magnata, sindikalnih i kongresnih lidera... masoni, iluminati, bilderbergi, trilateranci, ambasadori i ministri...

Pokušajmo problem postaviti u historijsku perspektivu. I postaviti dva logična pitanja. Prvo, koji je njihov cilj i da li su ga ostvarili dosada?

Drugo, da li su te organizacije stvarno tako homogene kada se svakodnevno uvjeravamo kako se mase političara međusobno glože, korporacijskih lidera koji se međusobno bore jedan protiv drugog...?

Prvo pitanje oko cilja ovih organizacija. Dosada smo nekoliko puta ponavljali da je to stvaranje "Svjetske vlade". Ona formalno ne postoji. Neformalno, konci su u rukama elita kroz čitavu historiju. Dakle, nesumnjivo je da je cilj davno ostvaren. Pitanje je samo finesa: da li su društva više ili malo manje pod sofisticiranim diktaturama.

Drugo, u vezi međusobnog gloženja. Zamislimo aktivnost njujorške mafije. Na ulicama New Yorka sitni i krupni mafijaši se bore za područja, prevlast i veću zaradu u odnosu na suparničke grupe. Ali, kada se glavne ribe nađu za zajedničkim stolom, onda se odluke glavnih donova slušaju i izvršavaju. Prioriteti se ne smiju ugroziti.

I treće, naizgled banalno pitanje. Zašto se piramida moći ne uzdrma ili sruši sa fizičkim nestankom njenih vođa?

Ponovo analogija iz života. Velike korporacije, kao IBM ili Ford, opstaju bez obzira što njihovi osnivači i predsjednici fizički nestaju. Nasljednici se biraju. Sa nestankom Rockefellera ili Rotschilda, drugi pripadnici iste ili srodnih loza preuzimaju ulogu.

Crna ruka

Proljeće 1993. godine. Hrvatska je u drugoj godini samostalnosti, ratni požar u Bosni bukti. U zagrebačkom časopisu intervju sa austrijskim ministrom vanjskih poslova. Potvrđuje da su on i nekolicina drugih pro-hrvatskih evropskih ministara i predsjednika vlada dobili prijeteća pisma iz Beograda. Potpisnik je bila "Crna ruka".

Interesantno je pratiti kako mali povremeno odigravaju ulogu koju bi veliki željeli. A da mali toga nisu svjesni.

Na primjer, veliki odlučuju kad i gdje će započeti ratovi. Ko će pobijediti. I ko će ulagati u izgradnju porušenih ekonomija.

Kao tinejdžer bio je vrlo popularan i briljantan učenik. Pun energije, neumoran. Prijatelji su ga prozvali "Apis" ("pčela"). I taj mu je nadimak ostao čitav život. Nakon srednje škole odlazi u vojnu akademiju gdje ponovo nema konkurencije. Rijetkost je da neko po diplomiranju odmah bude prekomandovan u Generalštab. A to se desilo Dragutinu Dimitrijeviću.

Čitav svoj život imao je samo jedan cilj: stvoriti veliku Srbiju. Pukovnik Dragutin Dimitrijević Apis bio je centar srpskih revolucionarnih aktivnosti, konspiracija i atentata.

Kao dvadesetčetverogodišnjak pokušao je svoj prvi atentat. Kralj Aleksandar i njegova supruga su ga preživjeli 1901. Međutim, dvije godine kasnije, Apis je, sa svojim saradnicima, bio uspješniji. Nakon Aleksandra dolazi novi monarh, kralj Petar, koji mu biva zahvalan za usluge. Apis postaje šefom obavještajnog odjeljenja u srpskom generalštabu.

Njegov prijatelj je pisao: "Niko ga nije mogao vidjeti... a opet, svako je znao da je Apis skriven iza svega što se događalo..."

Nakon tridesetogodišnje uprave nad Bosnom i Hercegovinom, Austrougarska se odlučuje da je u oktobru 1908. anektira. To je izazvalo trenutnu reakciju u Beogradu. U Gradskoj vijećnici, u prisustvu ministara, oficira i generala, formira se polu-tajna organizacija "Narodna odbrana". Cilj joj je bio da osnuje grupe koje će širiti anti-Austrijsku propagandu. Ogranci u Bosni ("Mlada Bosna"), Hercegovini, Sloveniji, Istri... zadaju dosta muke Austrijancima. Oni 1909. ultimativno traže od Srbije da prestane sa njihovim finansiranjem. Srbi se okreću Rusiji; "majka Rusija" još nije spremna za sukob sa silama zapadne Evrope te okreće leđa Beogradu. Nevoljko, "Narodna odbrana" postaje kulturnom organizacijom.

Nisu svi Apisovi pokušaji atentata bili uspješni. Hiljadu devetsto jedanaeste šalje atentatora u Beč da ubije cara Franju Josipa. Bezuspješno. U januaru 1914 pokušava likvidirati (s Mehmedbašićem kao izvršiocem) guvernera Bosne generala Potjoreka. Ponovo bezuspješno.

Nakon "Narodne odbrane" u maju 1911. započinje se mnogo ambiciozniji projekat: stvaranje "Crne ruke". Zvanično ime organizacije bilo je "Ujedinjenje ili smrt". Bila je tajna organizacija sa ciljem da, putem terorističkih akcija, ujedini svo srpstvo.

Posmatram pečat "Crne ruke": u sredini se vijori zastava sa mrtvačkom glavom. Na strani je nož, bomba i bočica sa otrovom. Na obodu pečata je natpis: "Ujedinjenje ili smrt", te V.C. Uprava ("vrhovna centralna uprava").

Osnivačkom skupu je prisustvovalo osam oficira (po četiri pukovnika i majora), novinar i vice-konzul . Apis je bio među njima i otada je uglavnom i bio ključni čovjek organizacije.

Cilj "Crne ruke" je bio, naravno, stvaranje Velike Srbije. Na vrhuncu svoje moći, 1914, organizacija je imala (nagađa se) preko 2.500 članova. Trenirali su gerilu i sabotere i aranzirali politička ubistva. Organizacija se bazirala na ćelijama koje su se sastojale od 3-5 ljudi. Iznad njih su bili regionalni komiteti, zatim Centralni Komitet u Beogradu, i napokon, na vrhu, deseteročlani Izvršni Komitet na čelu sa Apisom. Članovi nisu znali jedni za druge, osim za par onih u istoj ćeliji. To je bio uslov da organizacija ostane tajnom. Jedini redovni sastanci su bili sastanci Izvršnog Komiteta.

Statut organizacije bio je rigorozan. Primjera radi:

Član 2: "Organizacija daje prioritet revolucionarnoj borbi..."

Član 24: "Dužnost je svakog člana da regrutira nove članove... za koje će odgovarati vlastitim životom"

Član 25: "Članovi organizacije neće se znati međusobno... osim članova Direkcija."

Član 27: "Članovi Organizacije moraju bezuslovno slušati komande nadređenih..."

Član 28: "Svaki član je obavezan prijaviti organizaciji sve što sazna, bilo iz privatnog ili poslovnog života, jer to može biti od interesa za organizaciju."

Član 29: "Interes organizacije mora stajati iznad svakog drugog interesa."

Član 30: "Stupanjem u Organizaciju svaki član mora znati da time gubi individualnost... Član koji pokušava iskoristiti Organizaciju za svoje parcijalne interese će biti kažnjen smrću."

Član 31: "Ko jedamput uđe u Organizaciju, više je nikada ne može napustiti."

Član 32: "Organizacija ima pravo da se finansira, ako treba, i oduzimanjem novca od svojih članova."

Član 33: "U sprovođenju smrtnih kazni, mjerilo će biti da se one izvrše sigurno i bez greške, bez obzira na način izvršenja."

Član 37: "Članovi ovog Statuta se ne mogu nikada promijeniti."

Krunski princ Aleksandar davao je entuzijastičku podršku (uključivo finansijsku) radu "Crne ruke". Srpska vlada je bila dobro informirana o radu ove organizacije. S druge strane, mnogi njeni članovi su držali ključna ministarska i oficirska mjesta.

I tako dolazimo do one historijske tačke u kojoj se poklopiše dva interesa:

- s jedne strane, male, lokalne, terorističke organizacije, i...

- ...s druge strane, samog vrha piramide planetarne moći, koji je odašiljao signale krupnom kapitalu, korporacijskoj eliti i kraljevskim familijama.

U proljeće 1914., Apis krši Statut "Crne ruke". Bez odobrenja Izvršnog Komiteta, privatno, odlučuje da se izvrši atentat na Franca Ferdinanda, budućeg cara moćne Austro-Ugarske imperije. Nije bila tajna da je Ferdinand pripremao reforme koje bi dalje ugrožavale ideju o stvaranju Velike Srbije. I kada je najavio svoju posjetu Sarajevu za konac juna, planovi za atentat su se intenzivirali.

Ostatak priče je poznat. Princip, Čabrinović i Grabež su pripremani za atentat. U Sarajevo su poslani mjesec dana ranije. Kada je srpska vlada, a posebno predsjednik vlade Nikola Pašić, doznala za namjere "Crne ruke", izvršeni su pritisci da se od atentata odustane. Mislilo se da bi u sukobu Austrije sa Srbijom, Rusija ponovo okrenula leđa Srbima. Od Apisa je zatraženo da opozove atentat. On je to navodno i zatražio, mlako.

Princip, naravno, ubija prestolonasljednika. "Crna ruka" uspješno skriva svoju ulogu organizatora atentata. Mjesec dana kasnije Austrija objavljuje rat Srbiji; preostale evropske sile bivaju uvučene u Prvi svjetski rat.

Željeni scenarij je na djelu.

Slogan "Ujedinjenje ili smrt" uspješno je proveden u stvarnosti.

Ujedinili su se južnoslovenski narodi pod srpskim kraljem.

Smrt je formalno zadesila ideju Velike Srbije. I zamjenjena je idejom pan-slavizma.

A Apis?

On je odigrao svoju ulogu i formalno i ne-formalno je suđen pred vojnim sudom 1917, osuđen i pogubljen (u četrdesetoj godini). U junu 1917.

Ironija je da je razlog pogubljenju bio čisti fabrikat: pokušaj atentata na regenta Aleksandra. "Crna ruka" je zabranjena zakonski, njeni članovi su pozatvarani. Juni 1917. godine se smatra njenim krajem. Vlada je mislila da može odahnuti nad zgarištem nekad moćne terorističke organizacije. Ali...

Nova organizacija - "Bijela ruka" - formirana je od strane ekstremnih članova "Narodne odbrane". Ona je nastavila rad "Crne ruke" koristeći iste metode. Prvi veći "uspjeh" im je bio eliminiranje atašea u Londonu, Vojislava Petrovića. Koji je, gle vraga, pripremao knjigu koja je opisivala sarajevski atentat i historiju "Crne ruke".

I, sa stvaranjem prve Jugoslavije, "Bijela ruka" postaje sastavni dio državne mašinerije...

Dragutin Dimitrijević Apis bio je na čelu male terorističke organizacije čiji se interes poklopio sa onim sa samog vrha piramide planetarne moći... i krenuo je prvi veliki sukob svjetskih razmjera.

Masoni, Denverski aerodrom i Illuminati

Ozbiljna studija o masonima pokazuje da je riječ o konspiracijskoj organizaciji još od antičkog svijeta sa Nimrodom i planom o "svjetskoj vladi".

Korijeni "slobodnog zidarstva" su u drevnom Babilonu i Egipatskim školama misterija. Pet hiljada godina kasnije jedan od najviše rangiranih masona (33+ stepen) , George Bush Stariji, se može sresti na njihovim sastancima u Houstonu. "Drevne civilizacije su u ruševinama, ali naš, Masonski red, odoljeva vremenu i raste u utjecaju..." piše Veliki masonski komandant Albert Pike (na toj funkciji 1859-1891), u ezoteričnoj knjizi o Masonima u kojoj detaljno obajašnjava masonske stepene i njihove zadatke. (Masoni su ovu knjigu morali štiti pod prijetnjom smrti.)

Američki Kongres nepodijeljeno podržava sintagmu o "Novom svjetskom poretku" i sa Republikanskog (pretežno uticaj francuskih masona) i sa Demokratskog (britanski masoni) kraja.

Bista jednog od najpoznatijih američkih masona, prvog predsjednika SAD Georga Washingtona, ispred prostorija masonske lože u Washingtonu

Nižerangirani članovi nikada ne dokuče suštinu djelovanja organizacije. Stoga se s ove strane paravana masoni predstavljaju humanitarnim.

Tri su osnovna nivoa masonskih loža: Plava loža za inicirane sa tri početna stepena; slijedi York Rite sa deset stepeni. Iznad njih je Škotska loža sa ukupno 32 stepena inicijacije. Nakon toga slijedi 33-i stepen i hijerarhija sa, javnosti nepoznatim, brojem tajnih nivoa.

Dnevno se procesi svode na kontrolu i usmjeravanje svih formi novih tehnologija; pokriveni su i sakralna geometrija, hiper-dimenzionalna fizika ili, pak, NASA.

(William Cooper, "Behold a Pale Horse" : "... postoji javna, ali i tajna strana NASE koja je kontrolisana od masona... Visokorangirani mason je njen direktor..."; takođe, Richard Hoagland, web site "Enterprise Mission", daje spisak astronauta koji su članovi masonskog reda.)

Da li su masonski simboli svuda oko nas?

Piramida sa (Luciferovim) okom u sredini koje sve vidi? Shell Oil, školjka ili sunce, koje se uspinje, sa zracima? Texaco Star ili masonski simbol? Exxon sa dva pridružena "x", double cross, we're double crossed?

Novi aerodrom u Denveru. Do javnosti nije doprlo mnogo; jedna afera sa gradonačelnikom Grada kojeg je CIA potplatila (!?) sa 1.5 mil. dolara da izda sve potrebne dozvole za gradnju (prema knjizi, Rodney Stich: "Defrauding America") te niz grotesknih murala na zidovima aerodromskih holova. Detaljnijim pregledom slika (koje se mogu naći na: <http://anomalous-images.com/christo.html>) može se uočiti slijedeće:

- kamen sa posvetom graditeljima ima masonski simbol na sebi i u potpisu "New World Airport Commission"?!

- jedan od velikih murala ima tri kovčega sa mrtvim osobama; u prvom kovčegu je američko-jevrejska djevojčica sa biblijom u ruci, u drugom je američka indijanka, a u posljednjem je crkinja. U pozadini je spaljen grad i šuma, a djevojčica ispred nosi proročanstvo Maya u ruci koje govori o uništenju civilizacije.

- slijedeći morbidni murali prikazuju ratnika koji mačem uništava grad te djecu svijeta koji predaju svo uružje u ruke njemačkog dječaka. Time se, navodno, simbolično prikazuje da njemački tajni masonski red stoji iza radova u ovom Zapadnom Centru Novog Svjetskog Poretka.

Priča o aerodromu se nastavlja u mnogo luckastijim i fantastičnim objašnjenjima gradnje aerodroma, podzemnog grada na 4.5 kvadratne milje, 88.5 kvadratnih milja velikoj podzemnoj bazi dubokoj osam nivoa, Phil Schneider-u koji je radio u supertajnim vojnim podzemnim bazama Area 51 i Dulce (New Mexico), Naci simbolizmu, nizu nepristupačnih ulaza unutar aerodroma (na jednom je neophodno nošenje zaštitne biološke uniforme), misterioznoj sudbini velikog broja građevinskih radnika...

Još jednom natrag u historiju. Osnivač Illuminata (1776), Adam Weishaupt iz Bavarske, je autor Protokola o preuzimanju (ili zadržavanju) vlasti na Planeti. Navodno su Protokoli kasnije "podmetnuti" kao jevrejski dokument (čija se verzija može naći na: <http://abbc.com/protocols/indexen.htm>) sa židovskom strategijom vladanja svijetom, a Illuminati su se skrili unutar "slobodnog zidarstva".

Najbogatija familija na Planeti, Rothschildi, putem Illuminata kontroliraju političku sudbinu Evrope i svijeta. Ideja o ujedinjenoj, federalnoj Evropi je njihova. Putem Gordonstoun škole, Illuminati usađuju svoje ideje mlađoj generaciji. Princ Philip i Princ od Welsa su, primjera radi, pohađali Gordonstoun.

Prsti bogatih i moćnih Illuminata se prepoznaju iza glavnih procesa na Planeti bez obzira radilo se o američkim Federalnim rezervama, Novom svjetskom poretku ili atentatu na Kenedija.

Među masonskim "umjetničkim" muralima na Denverskom aerodromu je i onaj posvećen balkanskom krvoproliću. Razdragana djeca nose mačeve i automatske puške, zamotane u nacionalne zastave, koji su sijali užas... i šire se prema "crnoj" Africi, arapskom svijetu i azijskom kontinentu. Da li je ovim prikazana strategija masonskih elita za novi milenij?

Lobanje

April 2000. je u kinima obilježila premijera filma "The Skulls" (lobanje). Solidna reklama je prethodila njegovom pojavljivanju. Uvod filma donosi tekst:

"Tajna društva su plod tradicije na elitnim američkim univerzitetima. Ova udruženja postoje već skoro 200 godina i predstavljala su izvor za buduće predsjednike, senatore i vlasnike korporacija. Svake godine, manje od 1% najbogatijih i najuspješnijih studenata postaje članovima ovih ekskluzivnih društava čime im se garantira uspjeh u budućnosti i pomoć ostalih članova. Jednom član, zauvijek član..."

Sat i po filmske priče predstavlja triler sa temama o moći, ubistvima i ljubavima...

Scenarij za film je napisao John Pogue koji je imao iskustvo iz prve ruke dok je studirao na Yale University.

Nakon odgledanog filma pregledao sam reakcije vodećih kritičara. Nepodijeljeno misljenje petnaestak američkih novina je da je riječ o "kontradiktornom, absurdnom filmu, ne-preporučljivom za gledanje, lošoj priči itd..."

Šta to toliko žulja američki medijski establišment?

Mada to u filmu nigdje konkretno ne pominju, očito je da je elitistička organizacija "The Skulls" asocijacija na "The Skull and Bones Society" sa Yale University. Slične postoje i na: Princeton, Cornell, Penn, Brown, Harvardu itd. Iz "The Skull and Bones Society" se regrutuju kadrovi za tri daljnja elitistička udruženja: Bilderberg, CFR (Council on Foreign Relations) i Trilateral Commission (o njima smo govorili ranije i pritom istakli da su svi američki predsjednici u ovom stoljeću, osim jednoga, imali članstvo u ovim udruženjima). Nadalje, kadrovi sa Yalea, su: Bush Sr., Rockefeller, Luce ("Time"), Stanley ("Morgan Stanley"), Davison ("Morgan Guaranty Trust"), Gates ("Union Pacific", "Boeing"), Davenport ("Fortune Magazine")... Svi su se oni zavjetovali na šutnju.

Prema tradiciji, poslednju godinu na Yaleu, selektira se petnaest (i svake godine, samo petnaest) novih članova. To daje broj od 2.500 članova u zadnjih 150 godina. Danas ih je oko 500 živih. Godišnji sastanci su u njihovom zamku na Deer Islandu na rijeci St. Lawrence River.

Govoreći o tradiciji, udruženje je osnovao general William Huntington 1833. sa Alphonso Taftom (koji je, opet, 1876. postao ministar rata). Taftov sin William Howard Taft je bio jedini američki predsjednik koji je imao i funkciju vrhovnog suca.

I, korak unatrag, američki red "lobanja i kostiju" je proizašao iz njemačkog tajnog društva kao "Chapter 322". I tu dolazimo do Illuminata, istih onih koji su XVII i XVIII stoljećom vladali Evropom i za koje se tvrdi da su iza današnjeg "Novog svjetskog poretka".

Kip Nathan Halea, (prije više od 200 godina) diplomca Yalea i člana "The Skulls and Bones" nalazi se u okviru kampusa Yalea. Kopija kipa se nalazi i ispred sjedišta CIA-e u Langley, Virginia. I, na koncu, druga kopija se nalazi ispred Philips Academy u Andoveru, Massachusetts. U tu je školu, koje li "slučajnosti", išao George Bush sr., prije svog studija.

Sadašnji američki predsjednik, George W. Bush, jedvaprolazni "C" student, je pohađao Yale. Američki univerzitet broj 1. Tamo je studirao i njegov protukandidat na izborima 2004. demokratski senator John Kerry. I obojica su bili članovi "Lobanja". Za utjehu Kerryju u njegovom porazu na novembarskim izborima.

U ovoj se zemlji ništa ne dešava slučajno. Barem kada su elite u pitanju.

A ako na površinu izroni neko nepredviđeno, kao recimo onaj katolički američki predsjednik, onda se nađe dovoljno moćna koalicija da tu "grešku ispravi". Rodney Stich u svojoj knjizi "Defrauding America" daje detalje tajnog snimanja telefona Edgara Hoovera (četiri decenije sefa FBI-a). Na kaseti su glasovi Nelsona Rockefellera, Allena Dullesa (bivšeg ministra vanjskih poslova), Lyndona Johnsona (budueg predsjednika), mladog obavještajca CIA-a i biznismena George Bush-a i Hoovera. Godina? 1963!

Tema? Atentat na Kenedija.

Druga kasete, iz druge knjige (Nixonov sef osoblja H. Haldeman, "The Ends of Power", kasete iz afere Watergate) donosi novu potvrdu; Nixon traži da se zaustavi daljnje istraživanje FBI-a u aferi Watergate, jer bi to moglo otkriti njihovu umiješanost u "onu stvar sa Zaljevom Svinja". Prema Haldemanu, Nixon je atentat na Kenedija uvijek nazivao "The Bay of Pigs Thing". Na toj kaseti Nixon diskutira ulogu Bushovog partnera Roberta Mosbachera pominjući "Kubance" i "Teksašane". "Teksašani" su mu Bush, Mosbacher i Baker (Bushov ministar vanjskih poslova).

Globalna Unija

Nadam se da smo dosada dali dovoljno argumenata da konspiracijske teorije prihvatimo kao konspiracijske činjenice. Članovi jezgra elitnih organizacija kao Bilderberg, Savjet za međunarodne odnose, Trilateralna Komisija... provode političku i ekonomsku dominaciju nad čitavim svijetom. Posljednjih decenija to je bilo pod imenom "Novi svjetski poredak".

Stariji predsjednik Bush je bio zadnji u nizu američkih predsjednika koji je taj termin neumorno upotrebljavao.

Nakon njega, terminologija se promijenila.

("Kralj je mrtav, živio kralj"): "Novi svjetski poredak" se više ne pominje u medijima; taj elitni kod je sahranjen. Novi kod je: "Globalna Unija".

Svjetska oligarhija je odlučila da se javnost okreće protiv termina "Novog poretka" i izbačen je novi, mekši, sofisticiraniji.

Misli se da će javnost lakše progutati upotrebu termina kao: "Globalno tržište", "Globalna ekonomija", "Globalno selo", "Globalni interesi", "Globalni pokreti", "Globalne potrebe" itd. Ukratko, globalizacija!

Kada je Evropska Ekonomska Zajednica (EEZ) 1992. promijenila ime u Evropska Unija (EU), izgledalo je da je riječ o pukoj promjeni imena.

Međutim, koincidencija i slučajnost nisu uobičajene pojave kad je riječ o interesima elite. Maastrichtski Sporazum iz 1992. donio je zapadnoj Evropi jednu, Centralnu banku u Frankfurtu. Jedan monetarni sistem. Jedan pravosudni sistem. Jednu vladu. Jedan Ustav. I jednu armiju u nastajanju (koja će zamijeniti sadašnji NATO.)

Evropska Unija!

Kada je bosanski milijenik Bill Clinton pravio turneju po zemljama Latinske Amerike u oktobru 1997, to je bilo doba pripremanja Unije zemalja (obje) Amerike. Govorio je o potrebi "...zone slobodne trgovine od Aljaske do Čilea".

Četiri godine kasnije, njegov "politički i ideološki protivnik", novi predsjednik SAD, George Bush Mlađi, nalazi se u Kanadi, u gradu Quebecu. Tridesetčetiri predsjednika država i vlada svih zemalja južne i sjeverne Amerike (osim Kube) potpisuju "Sporazum o slobodnoj trgovini... kojim se uspostavlja zona slobodne trgovine od Aljaske do Čilea."

Cilj "Sporazuma..." je stvaranje "Američke Unije" do 2005. godine.

Američka Unija!

"Tigrovi jugoistočne Azije", zemlje ASEAN-a bi, zajedno sa Japanom, slijedeći tu logiku, trebali osnovati Azijsku Uniju.

Bivše sovjetske republike ne bi trebalo biti teško vratiti na neku formu rusko-sovjetske Unije.

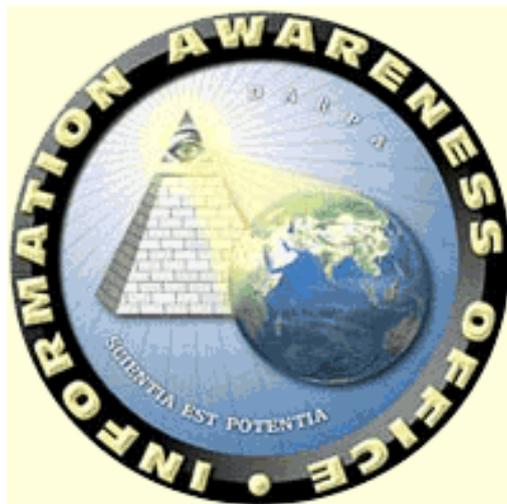
I tako stigismo do naslova ovog priloga. Globalna Unija!

Da li je rok koji je jezgro elite odredilo, godina 2015!, realan za stvaranje Globalne Unije? Da li će do tada novac kolati bez ikakvih nacionalnih zapreka?

Nemam ništa protiv svijeta bez nacionalnih (odnosno plemenskih) granica. Čak, štaviše, to bi i trebao biti cilj: stvaranje jedne, planetarne, ali humane civilizacije. Jednako spiritualno i materijalno bogate. U kojoj se neće dešavati da manji broj ima enormno, a milijarde gladuju ili umiru od izlječivih bolesti.

Problem nastaje kada tu ideju realizira elita koja je dosada manipulirala čovječanstvom. I to ima namjeru raditi ubuduće. Sa svojim kapitalom. I sa znanjem koje skrivaju od prosječnog građanina.

Globalni svijet u rukama elite je svijet u kojoj postoji elita na jednoj i masa na drugoj strani. Staljin je ne tako davno pogubio i raselio desetine miliona pripadnika srednje klase u Sovjetskom Savezu i stvorio dvo-klasni sistem: elitu i seljaštvo. Srednja klasa polako erodira i u SAD-u. Šokovi na berzi, u posljednje 4 godine (2001-2005), su kontrolirani. Rezultat: nekolicina onih koja je znala (i usmjeravala) šta će se dešavati uvišestručila je vrijednost što je imaju. Mali dioničari, prosječan svijet, izgubio je svoja "mala bogatstva" u kratkom roku.

Vlada američkog predsjednika George W. Busha je objelodanila postojanje tajne Agencije Information Awareness Office (IAO) na čijem je čelu admiral John Poindexter, nekadašnji član Reganovog tima, koji je svojevremeno osuđen za protuzakonito djelovanje. Ova Agencija kao svoj logo ima masonsko svevideće oko i piramidu koji nadgledaju globus.

Francis Bacon

Prvom polovinom šesnaestog stoljeća Engleskom vlada kralj Henry VIII. Iz braka sa prvom suprugom Katarinom (od Aragona) imao je samo kćer, ali ne i nasljednika. Pokušao se razvesti i potražiti sreću s nekom drugom. Ali... Papa Klement VII je odbio da odobri razvod.

(Doba je vladavine katoličanstva i na britanskom otočju, a Henry je od pape dobio titulu "Branioća vjere". Ironično, istu titulu i danas ima britanski monarh. Bez obzira što je protestantizam odavno dominirajući među Britancima.)

Ljut na papu, Henry naređuje parlamentu da kreira Englesku crkvu nezavisnu od Rima. Sebe je postavio na čelo novoformirane Crkve (Act of Supremacy, 1534.). I započeo progon katolika. Dobio je željenog sina, Edward-a, koji nasljeđuje oca na tronu. Slabog zdravlja, Edward umire u petnaestoj godini. Njegova polusestra Mary ("krvava Marija") postaje kraljicom i ona progona protestante. Nakon njene smrti, na prijesto dolazi još jedna Henryjeva kćer: Elizabeta Prva. Ova opet nastavlja krvavu familijarnu tradiciju: ovaj put stradavaju katolici.

Fina familija, nema šta.

O kraljici Elizabeti kružila je fama da je čitav život bila djevica. Interesantna verzija za publiku. Mene zanima ona druga po kojoj je, iz njene veze sa ljubavnikom Robert Dudleyom, rođen Francis Bacon.

Nesumnjivo, najvažniji čovjek čitave ere. Francis Bacon je bio Veliki Majstor Engleske Masonske loze, otac moderne nauke, vjerovatni autor "Šekspirovih" djela. Bio je pokretačka snaga u širenju masonskog pokreta Evropom tih decenija.

Francis je podignut u familiji Bacon (Nicholas i Anne), dobio grofovsku titulu (viscount od St. Albanija) i postao engleskim "premijerom" (Lord Chancellor of England). Iako nije ni toliko bitno da li mu je mati bila kraljica, njegov uspon na vrh i utjecaj koji je imao, nisu plod slučajnosti.

Nakon Elizabetine smrti, James I ujedinjuje engleski i škotski tron 1603. Bacon, ne da nije izgubio na utjecaju, već je dobio. Pod "visokim" kraljevim pokroviteljstvom, zajedno sa Robert Fluddom, prevodi Bibliju i otada u štampu ide i danas dominirajuća verzija Biblije poznata kao "King James verzija".

Analizom ove verzije (studija iz 1881.) i poređenjem sa starijim verzijama, ustanovljeno je da je Bacon napravio 36.191 grešku u prevođenju. Hm? Najškoloraniji čovjek tog doba pravi desetine hiljada grešaka? Očito da je bila riječ o još jednom preuređenju "svete knjige".

Bacon se smatra i ocem moderne nauke. Riječ je o (još uvijek dominantnom) pogledu na svijet koji se samo fokusira na fizički/materijalni nivo egzistencije. "Postoji samo jedan svijet i to naš...Postoji samo pet čula i to je sve". Bazirano na njegovim uputama kasnije se u Londonu osniva Kraljevski Institut koji je određivao putokaz službene naučne misli u narednim stoljećima. Iz Bacon-ovog doba, još dva masona su udarali temelje naučnim procedurama: Isaac Newton i Robert Boyle (Veliki Majstori lože Priory of Sion).

E sad, zašto je Francis Bacon toliko bitan?

Zato što formira dva suprotstavljena pogleda na svijet:

- "naučni", materijalistički
- dalje dijeli kršćansku crkvu vlastitom verzijom Biblije

Slučajno?

Nimalo. Veliki majstor Francis Bacon imao je pristup tajnim znanjima, spiritualnim učenjima i tehnikama. I bio među šačicom onih koji su odlučivali u kome smjeru da se kreće dominacija nad većinom. Primjeniti klasični sistem kontrole: "Zavadi, pa vladaj".

Protestantsko-katolički-kalvinistički ratovi haraju Evropom, stradavaju stotine hiljada. "Materijalistički" i religijski pogledi na svijet produbljuju razdor u socijalnom tkivu. Sve do danas. Globalna kontrola se lako uspostavlja nad podijeljenim stanovnicima Planete.

(Slijede navodi iz knjige David Icke-a: "The Biggest Secret", 1999)

"Astrolog kraljičin bio je John Dee, mason koji je praktikovao crnu magiju. John Dee je putovao širom Evrope dajući zamah masonskom pokretu. Bio je prislan sa habsburškim carem Rudolfom Drugim, takođe okultistom. Prilikom susreta u Pragu, John daje caru ilustrirani rukopis napisan u kodu. Autor je bio Roger Bacon (ne Francis), franciskanski sveštenik iz 13. stoljeća. Crkvene vlasti bile su ogorčene na Bacona koji je u ovoj knjizi izlagao sasvim nove ideje, razmišljanja, proročanstva. Knjiga obiluje najavama sprava kao što su mikroskop, teleskop, automobil, podmornica, avion... Zastupa vjerovanja o Zemlji kao lopti, umjesto ravnoj plohi.

1912. godine ovu ilustriranu knjigu kupuje Amerikanac Wilfred Voynich i ona postaje poznata kao "Vojničev rukopis". Napravio je desetine kopija koje je poslao ekspertima. Oni su zaključili da većina od stotine prikazanih biljaka uopće ne rastu na ovoj Planeti... da pojedine ilustracije, gledane pod mikroskopom, nalikuju nepoznatom tkivu... i da pojedine ilustracije prikazuju druge zvjezdane sisteme nepoznate dotadašnjoj nauci..."

Ovaj rukopis je samo jedan u nizu koji su bili dostupni elitnom krugu... koji je držao mase u potpunom neznanju.

Znanje je moć. Ako posjeduješ znanje, a drugi ne, ti si onaj koji ima moć. Zašto bi onda hijerarhija željela informiranu masu?

Nije zgoreg ovdje pomenuti da je upravo Francis Bacon inicirao "lov na vještice", proganjajući i spaljujući desetine hiljada onih koji su smatrani vidovitima, imali razvijeno "šesto čulo", moć intuicije, predviđanja i prorokovanja. Pod religijskim plaštom uspjevao je zatomiti svaki duhovni uzlet iz pučanstva.

William Shakespeare je, kako nas historija književnosti uči, vjerovatno najistaknutiji autor svih vremena. Opus mu je veličanstven i odaje osobu sa univerzalnim znanjem, poliglotu (francuski, italijanski, španski, danski, latinski, grčki i, naravno, engleski), mislioca koji je imao more pročitanih knjiga iza sebe. Usto i osobu koja je proputovala tada poznati svijet.

Milioni ljudi posjećuju maleni Stratford u spomen ovom velikanu.

Šekspira su slikali različiti umjetnici pri čemu je svako imao bitno različiti doživljaj kako je izgledao ovaj književni bard. Zapravo, ne postoji autentični portret Šekspirov!?

I ne samo to.

Ono što je autentično i poznato, je slijedeće:

- Šekspirovi roditelji bili su nepismeni;
- Šekspir je bio potpuno nezainteresiran za svoje školovanje;
- Njegova kćer, Judith, bila je potpuno nepismena i u svojoj 27. godini;
- Seoce Stratford nije imalo škole koje će nekome pružiti solidnu mogućnost obrazovanja;
- Postoji samo šest primjera Šekspirovog originalnog rukopisa; riječ je o njegovim potpisima, od kojih su tri na njegovom testamentu. Potpisi odaju primjer čovjeka koji je nevješt pisanju. Usput, njegova ostavština se sastoji iz kreveta, srebrne kuhinjske posude ... ni riječi o književnom opusu;
- Tokom svog života Šekspir nije napustio Englesku;
- Šekspir nije imao svoju kućnu biblioteku iz koje bi crpio znanja;
- Prema kazivanju njegovog školskog kolege Ben Jonsona, Šekspir je znao "vrlo malo latinskog i još manje grčkog".

Šekspirijanski opus očito je pripadao nekome drugome. Nekome ko je bio posvećen fantastičnom rangu knjiga i iskustava stečenih kroz putovanja. Francis Bacon se nameće kao logičan izbor.

Prema nekim autorima (Manly P. Hall) Bacon je čak i u pisanim "Šekspirovim" komadima nebrojeno puta ukazivao da je on stvarni autor. Ali, u seriji kodova.

Baconov ezoterični broj je bio 33. Na samo jednoj stranici djela "Henri Četvrti", ime Francis se pojavljuje 33 puta. U komadu "Folio 1623" Baconovo kršćansko ime se pojavljuje 21 put na stranici 56 (brojevi 21 i 56 su simbolično značajni u tarotu, kojeg je Bacon bio majstor). Ide se toliko daleko da se tvrdi da se "čitav Šekspirov opus može posmatrati kao sistem tajnih učenja te rituala masonskog reda" (Manly P. Hall: "The Secret Teaching of All Ages"). Naravno, detaljno tumačenje omogućeno je samo probranima; onima koji mogu čitati tajni kod.

"Čitav svijet" slavi polupismenog seljaka koji se nije znao ni potpisati kako treba i ide u pohode da vidi rodnu kuću čovjeka koji nije napisao "Šekspirova djela".

Ali, moć zvaničnih priča je toliko uvjerljiva da bajke postaju "historijom".

A sve to da bi se kontroliralo ponašanje stanovništva.

Šta još u historiji nije istina?

Skoro sve!

Francis Bacon (1561-1626), Veliki Majstor engleske Masonske lože, otac moderne nauke, prevodilac i danas dominantne verzije Biblije, stvarni autor Šekspirovih djela, promotor masonskih ideja u Evropi i kreator londonskog Kraljevskog Instituta koji određuje putokaz naučne misli već stoljećima.

Kuća Windsora

Kada su pripremali krunisanje, onda su iz Londonske Kule donijeli sve rekvizite: krunu, ogrtače, nakit, kraljevsko žezlo i kuglu... Svi su oni prenočili u prostoriji poznatoj kao "Jeruzalemska odaja" Westminsterskog dvorca. Ista ona soba u kojoj su prevodila Biblija u doba kralja Jamesa Prvog, pod dirigentskom palicom Francis Bacona.

Samo, ovaj put, datum je: drugi juni 1953.

Zvanična verzija kaže da je riječ o monarhu samo simbolične moći. Njena uloga je proceduralna; bez stvarnih političkih prerogativa. Formalno je bogata, ali većina njenog posjeda pripada državi. I tako dalje, i tako dalje. Monarhija je tu samo kao podsjećanje na historijske dane kada je Britanija vladala svijetom.

Kuća Windsora je toliko bogata da je gotovo nemoguće opisati šta sve imaju. Njena titula "najbogatije žene na svijetu" nije dovoljna da iskaže riječima priču. Zemlje, dvorci, kuće i apartmani, umjetnička blaga i dragulji. Neki od njih joj pripadaju direktno, a neki su formalno u vlasništvu države. To joj omogućava da ih može poklanjati ili prenositi na naredna koljena bez plaćanja poreza.

Ona ima preko 300 (tri stotine!) rezidencija. Tu su dvorci i palače, kao: Buckinghamska palača, Windsorski dvorac, Kensingtonska palača (u kojoj je princeza Diana živjela), palača St. James (baza princa Charlesa), edinburgski Holyrood House, dvorac Balmoral u Škotskoj... Ona je vlasnik imanja Duchy of Lancaster koje se proteže na 40.000 hektara ogromne vrijednosti. Sin Charles upravlja sa 44.000 hektara Duchy of Cornwall. Parlament je 1988. dozvolio da se neki od ovih prvorazrednih terena mogu prodavati.

Simbol za dijamant je nesumnjivo Koh-i-noor dijamant, kojega je kraljica Viktorija dobila 1851. kada je (engleska) Istočnoindijska Kompanija porazila pandžabskog maharađu. Naši englesko-južnoafrički poznanici Cecil Rhodes i Alfred Milner nisu htjeli zaostati pa su poklonili tadašnjem suverenu ogromni dijamant Kullinen...

Najmanje 7 000 umjetničkih slika i preko 20 000 crteža starih majstora su u vlasništvu Kraljevskog Trusta kojeg Ona kontrolira. U Njenom osobnom vlasništvu je ogromna kolekcija koja direktno ide Njenim nasljednicima.

Zapravo, niko i ne zna šta sve Ona posjeduje. Parlamentu je zabranjeno i diskutirati o Njenom privatnom vlasništvu. Na taj način Ona može nesmetano obavljati transakcije.

A Njen portfolio je kolosalnih razmjera. Investicije su globalnog karaktera. A Ona je u poziciji da ima privilegirane informacije koje joj omogućavaju da investira gdje je profitabilno. Dnevno joj podnose izvještaje obavještajne službe. Nemojmo sumnjati da Ona tu šansu ne koristi.

Godine 1977. Bank of England je kreirala kompaniju Bank of England Nominees (BOEN) kojoj je zadaća bila da investira za Njene interese. Kuća Windsora je osobito imala profitabilnu vezu sa gradom Londonom u poslednjih 200 godina. Vodeći bankari i finansijski magnati (među kojima i Rothschildi) sa evropske i američke strane (Morgan, Harriman) savetovali su Nju i Njene prethodnike gdje ulagati i šta kupovati.

Analitičari (Philip Beresford: "Book of the British Rich") tvrde da Ona ima kapitalne investicije u džinovskim korporacijama poput: Rio Tinto (najveća rudarska kompanija na svijetu), Royal Dutch Shell (najveća evropska korporacija), ICI, British Petroleum, General Electric...

Interesantna je priča koja je ostala zabilježena u analima američkog Senata. Naime, senatov Komitet za vanjske poslove je 1976, pod predsjedanjem Frank Churcha, razotkrio aferu sa Rio Tintom koji je

formirao kartel 1971. sa namjerom da fiksira cijenu urana. (Prisjetimo se, doba je uoči naftnih sokova, nuklearne centrale su u zamahu, uran postaje vitalan energetski materijal.)

Rio Tinto, preko svoje kompanije Mary Kathleen Uranium of Australia, ohrabruje australijske domoroce - Aboridane da okupiraju zemljišta bogata uranom i da se prestane sa proizvodnjom. Na taj način cijena uranu skače i Rio Tinto profitira. Nedostatak urana je izazvao pometnju u nekim drugim kompanijama, kao u američkom Westinghouseu, koji je zatražio sudsku akciju protiv Rio Tinta. U Britaniji su se oglušili na sudski poziv nakon što je Dom Lordova (pod Njenom kontrolom) odbacio mogućnost suđenja na britanskom tlu. Westinghouse je pokušao sa tužbom na Australijskom kopnu. Tadašnji premijer, Gough Whitlam, bio je blagonaklon prema američkom zahtjevu. Kad, odjednom, australskog premijera smjenjuje guverner kojeg je Ona postavila! Guverner je bio Sir John Kerr; nova australijska vlada smjenjuje staru, i među prvim odlukama je ona o ne-nadležnosti suda u slučaju sa uranom.

I kaže se da Ona nema političke moći? A pogotovo da je nema u nekadašnjim kolonijama?

Naravno, dio bajkice je uvjeriti ljude da Ona nema moći. Ali kada dođe do nevolje, onda se otkrije da Ona ima itekakvih političkih poluga.

(Usput, John Kerr je bio visoki britanski obavještajni oficir. Ona ga je postavila za člana Kraljevskog Viktorijanskog Reda za učinjene zasluge. Kasnije je pod čudnim okolnostima stradao. Prema knjizi Peter Jonesa: "The Obedience of Australia", 1995, ubijen je da ne bi odao istinu o slučaju premijera Whitlama.)

Naravno, Ona ima masivne investicije u Americi, koje se protežu još iz doba kraljice Elizabete Prve i Jamesa Prvog (djelovanje Virginia Company). Ono što procuri u javnost kaže da Ona:

- posjeduje najveću svjetsku plantažu u Missisippiju, "Delta and Pine Co." (prema Kongresnom izvještaju, 1966);
- ima u vlasništvu većinu nekretnina grada New Yorka, na primjer Teatarski Distrikt, 42 Ulica... (Izvor: "New Yorker Magazine")...

(Ponovo David Icke: "The Biggest Secret")

"...Ona predsjedava i rukovodi sastancima svog Tajnog Savjeta (Privy Council). Članovi su prinčevi Philip i Charles, nadbiskub od Kanterburija i predsjednik vlade. Devet službenih sastanaka se održava godišnje. Vladini ministri joj podnose izvještaj o mjerama koje kane preuzeti... tražeći Njeno odobrenje. Ovo je Tajni/Privatni Savjet i sastoji se od najužeg kruga političara i plemstva... Oni stoje poklonjeni, u redu, čekajući da se rukuju s Njom. Oni se zaklinju da će se sve odluke držati u tajnosti..."

"... Još jedno vozilo Windsora za globalnu manipulaciju su Agenti Krune. Organizacija je osnovana 1833. da vodi dnevne poslove za Imperiju. Bankarske, administrativne i nabavljачke poslove... I danas su jako aktivni: vode carinske poslove za Mozambik, njihova kompanija Europe SA rukovodi ekonomskom rekonstrukcijom Bosne... snabdjevaju mirovne trupe UN-a u Angoli i Bosni... Što je više ratova i konflikata, to je više novca za agente Krune..."

Lista Njenih veza i utjecaja na korporacije, banke, masonske organizacije i sl. nema kraja.

Dokaza da Ona stoji iznad i izvan zakona, britanskih i stranih, je mnogo.

Prisjećam se, na polaganju zakletve za američko državljanstvo, tražili su da se odrekne bilo koje druge zemlje i suverena. I ne samo to. Amerikanci ne mogu primati titule od strane drugih država bez dozvole Kongresa.

Ipak... Lista onih koji su primili Njenu zahvalnost za pokazani doprinos, je reprezentativna:

- Henry Kissinger, Zapovjedni Vitez reda St. Michael i St. George
- Brent Scowcroft (Kissingerov i kasnije Bushov proteže), Počasni Vitez Britanskog Carstva
- George Bush, počasni Vitez Velikog Križa reda Pročišćenja

- Ronald Reagan, ista titula kao i Bush

(Zvuči bizarno, zar ne? "Red pročišćenja"?! Idući unatrag u historiju, može sa naći objašnjenje da su masonski vitezovi bili okupani, "pročišćeni" prije odlučujućih krvavih bitaka.)

- generali Norman Schwarzkopf i Colin Powell, financijski magnat Paul Mellon dobili su titulu počasnog Viteza britanskog Imperija...

Do svoje dvadeset šeste godine bila je Elizabeth Alexandra Mary Windsor.

Nakon toga: kraljica Elizabeta Druga. "Popularna i omiljena".

Kraljica Elizabeta Druga je najbogatija žena na svijetu sa kapitalnim investicijama u džinovskim korporacijama te na čelu mreže međunarodnih političkih i obavještajnih institucija.

Tajni jezik simbola

Francis Bacon je, preuređujući Bibliju, potpuno ispustio tri starozavjetne knjige Enoha, drevnog proroka. Prema Enohu, dva superiorna bića, Azazel i Semjaza, uručuju ljudima "božje" znanje.

Antički motiv preuzimanja znanja od "bogova" prikazan je herojskim figurama (na primjer, Prometej) koje uzimaju plamen (znanje) i daju ga ljudima. Tačnije, izabranoj nekolicini. Elitama!

Plamen je vodeći elitistički i masonski simbol. Zajedno sa suncem, piramidom, otkinutim vrhom piramide (trokutom) sa sveprisutnim okom u sredini, zatim obeliskom i kupolom.

U knjizi dosada neprestano govorimo o elitama. Prvo, da one postoje. Drugo, da imaju piramidalnu strukturu. Treće, da imaju bogatstvo. Zatim, političku moć. Da prekrajaju historiju. Da imaju pristup tajnim znanjima.

Danas ćemo govoriti o njihovom tajnom jeziku, jeziku simbola.

Svaka naša izgovorena i napisana riječ, statua ili znak predstavljaju oblik misaone ili materijalizovane energije. A energija se može prikazati kao vibracija. Svaka vibracija komunicira sa našom svijesću i podsvijesću. I podiže (stimulira) ili spušta naš energetski nivo. A za naš razvoj (duhovni i fizički) je potrebna energija.

Razmišljajmo o sebi kao o energetske lopti. Hrane nas vibracije s kojima se dnevno susrećemo. Što upečatljiviji simbol, jača vibracija.

Ispred Rockefellerovog Centra u New Yorku nalazi se zlatna statua Prometeja koji drži plamenu baklju.

Posmatram fotografiju: ljepušasti, dobro građeni mladić, u zlatnoj gondoli, sa plamenom u desnoj ruci, ispred ogromnog nebodera. Zlato je solarni metal "bogova". Prometej je naravno simbol prenošenja znanja od superiornije civilizacije na izabranu grupicu homo sapiensa. Za Rockefellerre ovo nije obična statua. Riječ je o simbolu Projekta u kojem su oni jedni od vodećih stubova: Projekta manipulacije čovječanstvom.

Kip slobode na ulasku u njujoršku luku je poklon francuskih masona i simbolizuje plamen "prosvjetljenih" elita.

"Kip slobode" na ulazu u njujoršku luku: neprikosnoveno ona stoji već preko 130 godina sa vječnim plamenom "slobode". Da li je ona simbolom slobode u "zemlji sloboda"? Ili je, kako neki autori tvrde, poklon francuskih masona, i simbolizuje plamen "prosvjetljenih" koji kaže: "Mi kontroliramo ovu zemlju i to vam pokazujemo ovim kipom, ali vi ste suviše glupi da bi to shvatili!" (Navod iz Ickeove knjige "The Biggest Secret").

Poredim fotografije dva "kipa slobode": njujorškog i onog pariskog: oba su na otočićima, onaj francuski je na Seni. Razlike nema. Visoko uzdignuta desna ruka sa plamenom bakljom, u lijevoj je knjiga, antička haljina pada do poda, oko glave su "sunčevi zraci".

Sunčevi zraci su simbol sunca iz babilonskih vremena. Današnji "kipovi slobode" su reprezentacija drevne kraljice Semiramide sa suncem iza glave.

A Semiramida je, sa svojim suprugom Nimrodom, osnivač Babilona. Nimrod je okrutno vladao teritorijem Sumera, Akada, Babilona i Asirije. Za njih dvoje se tvrdi da su bili "giganti" ili "titani" (ne čudi

da su ih se homo sapiensi plašili). Oni su od antičkih vremena do danas glavna božanstva masonima i ostalim tajnim, elitističkim društvima.

Semiramida je često zvana i "kraljica Raja" (Rea), djevica-majka, My Lady (latinski Mea Domina - Madona). Nimrod je predstavljan kao Bog, Otac, Drakon, Đavo.

Bajkice o nastanku čovjeka, Isusu i kršćanstvu, dobru i zlu, ovdje prestaju. I počinje priča o religijskoj i svjetovnoj manipulaciji. Koja je i danas na djelu.

"Vječni plamen" kojeg tako često srećemo na grobovima poznatih je naredni elitistički simbol. Kada su ubili predsjednika Kenedija, zapalili su plamen koji i danas gori na Arlingtonu. "Potpisali su se!".

Dvije male "statue slobode" drže vječnu vatru na mjestu gdje je princeza Diana ubijena (tunel Pont de L'Alma, u Parizu).

A olimpijski plamen? Koji nam je tako zaustavljao dah. I kada smo ponosno mahali olimpijskim zastavama. Sarajevo 1984? Samo osam godina prije pravog ratnog požara. Slučajnost?

Ili, izbor olimpijskog kandidata na stogodišnjicu Igara. Svi su očekivali da će to biti Grčka. Umjesto Atine, mjesto održavanja je dobila Atlanta. I to neposredno nakon Los Angelesa. Razlog: masoni kažu da je Atlanta njihov glavni centar za "Istočni sektor" (Denver u Koloradu, pokriva "Zapadni sektor"). I milioni dolara su potrošeni na unapredjenju infrastrukture i puteva da bi Atlanta bila spremna za XXI stoljeće.

Da li se stvarno sve zna unaprijed? I da li se sve odvija prema unaprijed utvrđenom scenariju? I da li postoji simbolika za izbor svakog od domaćina najvećeg sportskog događaja u svijetu?

Ili se sve, eto, odvija slučajno?

Slijedeći ključni elitistički simbol je piramida i piramida sa okom.

Najčuvenije mjesto tog sveprisutnog simbola nalazi se na novčanici od jednog američkog dolara. Ovaj simbol prisutan je u Evropi od antičkih vremena. Na američku novčanicu ga je "progurao" visokorangirani mason, predsjednik SAD Franklin Delano Roosevelt 1933.

Američka novčanica od jednog dolara vrvi masonskim simbolima

Posmatramo li pod povećalom otkinuti vrh piramide sa okom, može se primjetiti da tekstura oka ne naliči ljudskom oku. Ko nas onda posmatra?

Oko simbolizira barem dvije stvari:

- prvo, tzv. "treće oko" koje se nalazi u sredini našeg čela; tu je jedna od energetskih čakri u našem tijelu. Ta čakra je važna, jer predstavlja vezu sa našom psihom, duhovnim bićem;

- drugo, oko koje sve vidi, je oko Lucifera ili Horusa (prema egipatskoj legendi, Osirisa je ubio Set, a Horus je ubio Seta pri čemu je izgubio oko).

Latinske riječi iznad i ispod piramide najavljuju "dolazak novog sekularnog reda".

"Novog svjetskog poretka?"

S desne strane piramide je slika orla raširenih krila. Orao je simbol najznačajnije svjetske masonske loze (Scottish Rite of Freemasonry). Jednoglavi ili dvoglavi, svejedno. Oba su simboli Nimroda.

Daljnja analiza dolarske novčanice vodi nas ka tajnom broju 13. Riječ je o drevnom mističnom broju posebnog značenja za elite. Trinaest je zvijezda iznad orlove glave, 13 je slova u latinskom motu (E Pluribus Unum), isto tako u motu (Annuit Coeptis). Orao drži 13 listova u jednoj nozi, i trinaest strijela u drugoj...

Na prednjoj strani novčanice je, naravno, "otac nacije", jedan od osnivača masonskog pokreta u Americi, George Washington.

Najveći Internet provajder u svijetu je AOL-American On-Line: Njihov simbol? Piramida (trokut) sa stiliziranim okom!

AOL je kupio najveći kulturno-zabavno-informativni kompleks na svijetu: Time-Warner-CNN. Časopisi, filmovi, vijesti.

Ujutro vrtim TV vijesti prije nego što krenem na posao. CBS u donjem lijevom uglu prikazuje svoj simbol. A on je (ovo već postaje monotono): stilizirano oko...

Promatraju nas sa Interneta, televizije, radija, časopisa i novina, iz zabavnih parkova...

Logo američke TV stanice CBS sa svevidećim okom

Obelisk i kupola. Simboli muške i ženske energije. Obelisk je antički simbol za falus i sunčevu energiju. Kupola je simbol maternice i mjesečeve energije.

Američki predsjednik sjedi u ovalnom ofisu i direktno gleda na obelisk (Washington Monument).

Masoni, "graditelji", su vrlo dobro poznavali moć geometrije i fokusiranja energije na jednom mjestu. Kupola privlači i zadržava energiju (slično kao i piramida). Kupola, "dome" je na grčkom "Mjesto Bogova". Velike katedrale su građene oko ogromnih kupola.

Kupole Svetog Petra u Vatikanu, crkva Svete Marije u Firenci, katedrala Svetog Petra u Londonu i Parizu, zgrada Kongresa u Vašingtonu...

Planovi ulica u vodećim gradovima Zapada su dizajnirani u skladu sa zakonima tajne geometrije. Simboli, oblici, uglovi... sve to utiče na generiranje različitih energija. Onaj ko razumije ove principe, može vibrirati energetskim poljima tog grada...

Primjera radi, plan Vašingtona je, na zahtjev Jeffersona i Washingtona, kreirao francuski mason Pierre Charles L'Enfant. Centrirano oko Kaptol Hila i Bijele Kuće su astrološki simboli koji odgovaraju zvjezdanim konstelacijama na nebu, heksagrami, masonski kompas... Kongres i Bijelu Kuću spajaju dva trokuta/piramide (heksagram-Davidova zvijezda)... Glavne avenije između ove dvije zgrade su dizajnirane na način da pokazuju mjesta gdje Sunce izlazi tokom zimskog i ljetnog solsticija...

Sunce. Simbol elite.

Drevni simboli kruga i križa su i danas u upotrebi u "tajnom jeziku simbola". Križ u krugu pokazuje sunčev progres tokom 12 mjeseci (znaci zodijaka). Sunce i križ se nalaze posvuda: recimo logo NATO-a ili beč CIA-e.

Tri simbola elite su plamena baklja, crvena ruža i golubica (simbol Semiramide). Simboli tri glavne političke partije u Velikoj Britaniji su: plamena baklja (Konzervativna partija), crvena ruža (Laburistička partija) i golubica (Liberalni demokrati). Njihova tri lidera početkom XXI stoljeća su: Tony Blair (Bilderberg grupa), William Haig (Bilderberg Grupa) i Paddy Ashdown (Bilderberg grupa).

Koincidencija!?

"Naravno".

Energetski plan američke vlade za početak XXI stoljeća govori i o novim izvorima energije, očuvanju i štednji postojećih... Ali, ono što je stvarno sadržano u Planu su daljnja eksploatacija naftnih i plinskih izvora. Vjetar u leđa najmoćnijim naftnim korporacijama svijeta.

Pogledajmo simbole naftnih kompanija.

- Chevron - ako se posmatra njihov logo tro-dimenzionalno, zapaža se kutija na vrhu druge kutije. U tajnom jeziku to znači, kontrola nad svim što je tačno i netačno, pozitivno i negativno. Drugim riječima "mi kontroliramo sve".

- Exxon - Francuska srednjevjekovna masonska House of Lorraine imala je na svojoj odjeći i štitovima logo duplog križa. Iz tih vremena potiče fraza "double cross", prevariti nekoga, manipulirati nekoga. Taj dupli križ se nalazi u logu najveće svjetske naftne kompanije. Uzgred, ko je iza Exxona? Hm, Rockefeller.

- Texaco - Pentagram u krugu (Suncu).

- ARCO - posmatrano tro-dimenzionalno jasno se vidi piramida sa nedostajućim vrhom

- AMOCO - Plamena baklja. (Nedavno ih je kupio British Petroleum.)

Riječi i simboli komuniciraju sa ljudskom podsvješću i utječu na našu psihu, a da toga nismo ni svjesni. Ali, simbolizam ne mora biti negativan. To je jednostavno oblik komunikacije. Prenosjenja znanja. A znanje je neutralno. Ni dobro ni loše.

Problem je što upotreba tog znanja može biti pozitivna ili negativna.

Tragom Anasazija

septembar 2004.
sjeverni Novi Meksiko

Prošlo je dvadeset pet dana od završetka moje posjete četiri države američkog Jugozapada (Novi Meksiko, Kolorado, Juta, Arizona). Sređivao sam bilješke o civilizaciji Anasazija.

Četvrtak večer, zvoni mobilni telefon. Na displeju nema informacija ko zove. Javljam se. Prepoznajem Melvinov glas.

"Sam, dogovorio sam susret sa svojim poznanikom iz Đikarila Apači rezervata. On ima vrlo važne informacije o Anasazijima za kojima tragaš."

Dogovaramo da se nađemo za dva dana. Na istom mjestu kao i u julu, u Bernalilu.

Let do Albuquerkija (Albuquerque), rent-a-car, pola sata vožnje auto-putem I-25 prema sjeveru. Skrećem ka Bernalilu. Na parkingu Taco Bella moj tamnopusi prijatelj. Pozdravljamo se.

"Kako tvoje pisanje?" pita.

"Dosta dobro, trebaće mi još dva mjeseca da završim knjigu", odgovaram.

"Čuj, sa Kenom sam dogovorio da se nađemo oko tri sata popodne, u Dulceu. Odatle nas on vodi ka pećini Anasazija koja će te sigurno interesovati. Zasad ostani na putu broj 550; kasnije ćemo se odvojiti na 537 prema Dulceu."

Vožnja je ugodna. Septembarsko sunce još uvijek ne ispraća ljeto. Melvin mi pokazuje gdje su granice njegovog Santa Ana Pueblo plemena. Ulazak u Zia Pueblo rezervat; zatim Jemez Pueblo rezervat. Priča mi o svojoj porodici, unucima i kako mladi ne pokazuju više interes za stare običaje.

Vozim ka sjevernom dijelu Novog Meksika. Zabačeni, nenaseljeni krajevi. Suha, kamena okolina. Nakon sat i po vožnje, odvajanje sa puta 550 na put 537 i ulazak u rezervat Đikarila Apači indijanaca. Melvin mi govori o dva dijela rezervata: južnom, kamenoj pustinji i sjevernom, planinskom i šumovitom.

Njegove se teme mijenjaju sa promjenom okoline. Sada mi priča o Apačima. Oni imaju svoj Plemenski savjet. Njegov poznanik Arnold Cassador je bio predsjednik Savjeta koncem 1990-ih. Onda su ga članovi Savjeta htjeli smijeniti i tražili su da Cassador zakaže sastanak na kome će glasati o nepovjerenju. Dva dana prije sastanka Cassador daje ostavku i nasljeđuje ga podpredsjednik Roger Vicente.

Nekoliko dana kasnije Cassador povlači ostavku tvrdeći da Plemenski savjet nije imao kvorum kada je usvajao njegovu ostavku. (Sada me je zainteresirao sa pričom.) Onda Cassador dolazi sa peticijom, koju je potpisalo 30% Đikarila indijanaca, u kojoj se traži opoziv kompletnog Savjeta. Podpredsjednik Roger Vicente se povlači; član savjeta Ron Julian preuzima vođenje Savjeta kao privremeni predsjednik.

Trakavica se nastavlja; Ron Julian sa ekipom izglasava smjenu Cassadora. Istog dana kada je trebao primiti dokument o smjeni, Cassadoru umire sestra. On daje ostavku da bi mogao provesti osmodnevni ritual pročišćavanja. Nakon što je prošlo osam dana – povlači ostavku.

Zakazuju se prijevremeni izbori, Cassador je glavni kandidat...

Šta se zbiva sa Apačima, mislim se. Suviše su izloženi utjecajima “demokratskih društava” i igrama njihovih političara.

Đikarila je španjolska riječ za “malu košaru”. I, mada su Apači poznati kao lovci, ovo, jugoistočno krilo, je bilo poznato po svojim pletačkim sposobnostima kada su prvi Španjolci dolazili u ove krajeve prije skoro 500 godina. Historiografija tvrdi da su Apači, uključivo i Đikarile, došli sa sjevera, iz Kanade, a prije toga preko Beringovog prelaza, iz Azije. Đikarile (koji sami sebe zovu “Tinde”) tvrde da su na ovim prostorima – oduvijek.

Dulce (izgovara se dul-si), napokon. Nepunih tri hiljade žitelja. Jedini gradić u rezervatu. Gotovo svi od 1800 Đikarila Apači žive ovdje, u svom glavnom gradu.

Podsjeća me na Roswell (koji je stotinama kilometara južnije). Dugačka glavna ulica sa načičkanim prizemnim kućama i radnjama. Iza tog prvog reda, čistina, divljina.

Naravno, poređenje sa Roswellom nije slučajno.

Moje informacije o Dulceu su bazirane na postojanju supertajne vojne baze (zbilja, vidio sam nekoliko uniformisanih faca na glavnoj ulici); na brojnim prijavama stanovnika o UFO preletima; o svjedočanstvima zaposlenih iz službi osiguranja o postojanju zajedničkih (ljudi i Greysa) genetskih eksperimenata u podzemnim laboratorijama petnaestak kilometara od Dulcea...

Upitao sam Melvina ima li on nekih informacija o postojanju vanzemaljskih civilizacija i njihovom kontaktu sa lokalnim stanovništvom. On nehajno odgovara da je to za Apače dio svakodnevnice.

Govori mi da usporim. U centru sam gradića. Zaustavljam iznajmljeni Ford Explorer (ovaj put pogon na četiri točka) ispred zgrade sa dva visoka stuba. Melvin, po običaju, ne izlazi iz auta, ali gestikulira prema osobi koja se upućuje prema nama sigurnim korakom. Pedesetih godina, guste i duge crne kose, preplanuo. Ulazi na zadnja vrata.

“Ken Tsosie”, predstavlja se.

Rukujemo se. I upoznajemo.

(Prva stvar koja mi pada na pamet je pitanje zašto Indijanci uzimaju američka imena?)

“Melvine”, obraća mu se Ken, “očekivao sam da je ovaj tvoj pisac stariji.”

Ja se nasmijem. “Izgled vara”, okrećem mu se. “Između nas nije velika razlika. Meni je četrdeset četvrta.”

“Zašto se interesiraš za Anasazije?” direktno pitanje mi dolazi od Kena.

“Zato što mislim da nauka ne odgovara na suštinska pitanja u vezi Anasazija; kako su se tako iznenada pojavili, odakle tako napredna astronomska i spiritualna znanja, i, napokon, šta se s njima zbililo koncem XIII stoljeća...”, šaljem mu izravne odgovore.

Klima glavom. “U tom slučaju ćeš možda naći neke odgovore na svoja pitanja nakon posjeta pećini Anasazija.”

Spuštamo se putem broj 64 desetak kilometara južno i onda napuštamo asfalt. Tvrdi, zemljani put. Osjećam se sigurno u Fordu. Ken objašnjava Melvinu kako Apači koriste prihode od naftnih i plinskih izvora za kupovinu zemljišta koje graniči sa rezervatom. Dosada su potrošili milione dolara u zadnjih petnaestak godina. I proširili se izvan granica rezervata.

Izlazimo na drugi, nešto uži zemljani put. Iza nas se diže prašina. Zelenilo šuma polako zamjenjuje siva boja kanjona u daljini. Zastajem da slikam predio; oni su nekako suzdržani prema foto aparatu. Nastavljamo dalje.

“Ken, reci mi nešto više o pećini prema kojoj idemo”, obraćam mu se.

“Vidiš, prije tridesetak godina, vodio sam grupu od četiri planinara po ovim kanjonima. U jednom sam im pokazivao ruševine malog naselja Anasazija visoko u liticama. Prilaz ruševinama je bio malo teži, nekoliko uskih prolaza između stijena i strmih uspona. Uglavnom, ja sam znao za njih, ali prije toga nisam prilazio bliže. Ovaj put na nagovor mojih mušterija smo odlučili da odvojimo par sati za ovo mini istraživanje. Kada smo stigli do naselja vidjeli smo samo par niskih zidova, ostatke od možda pet prostorija. Iz naselja je vodio uski put ivicama kanjona. Nakon stotinjak metara smo naišli na duboku pećinu koja je bila vrlo interesantna. Na njenim zidovima smo vidjeli niz piktoglifa, dosta neobičnih. U pećini smo našli nekoliko slomljenih keramičkih posuda. Bile su ukrašene sličnim simbolima kao i zidovi pećine. Zatim par jednostavnih kamenih alata, nekoliko kostiju i... jedan duguljast predmet. Oko njega smo se svi okupili i počeli smo nagađati o čemu je riječ. Očigledno da se radilo o nekoj vrsti metala, ukrašene drške i sa nizom nesvakidašnjih simbola, nalik hijeroglifima. Znamo da Anasazi nisu upotrebljavali metal tako da bi bilo logično da je ovo bio produkt bijelog čovjeka. Međutim, hijeroglifi su nas upozoravali da je ipak riječ o nečemu vrlo starom. Ali, sem spirala i sličnih piktoglifa, drevni Anasazi nisu upotrebljavali hijeroglife. Sve je nekako izgledalo nelogično.”

Izenada, Ken prekida priču. Traži od mene da usporim, a zatim i da parkiram na malom proširenju.

“Ovdje ćemo izaći. Dalje ćemo pješke.”

Ken uzima svoj ruksak. Meni je baterija za pasom, digitalni aparat u džepu, šešir na glavi. Sunce je još visoko.

Polu sata hoda. Ken nastavlja priču.

“Nakon završene ture, otišao sam u obližnju rendžersku stanicu. Odnio sam im onaj metalni predmet i objasnio gdje sam ga našao. Oni su mi rekli da će ga vjerovatno poslati u Sante Fe na ispitivanje u laboratorije Univerziteta Novog Meksika.”

Ušli smo u stotinjak metara široki kanjon. Litice su visoke stotinjak metara. Kao minijaturni Chaco kanjon. Ali, bez znakova da je nekada bio naseljen.

Prolazimo znak zabrane kretanja ("Area Closed Beyond Sign") i nastavljamo dalje.

Prošli smo znak "zabrane kretanja" i nastavili prema pećini

I, ponovo Ken.

"Punih dvadeset pet godina nije mi se niko javljao u vezi onog pronađenog artefakta. Tako da sam gotovo i zaboravio na ovo svoje iskustvo. I, onda, prije sedam godina (1997.) u Dulceu su tražili da se sastanem sa nekim ljudima iz Washingtona. Iz Vlade."

Uspinjemo se uskim kamenim putićem. Provlačimo se između stijena i napredujemo prema sredini litica.

Kanjon u Novom Meksiku u kome se nalazi tajanstvena pećina

Ken zastaje. Pokazuje rukom ka cilju naše posjete. "Pećina je još pedesetak metara niže. A tamo je stari put koji je vodio od ruševina Anasazija prema pećini."

Uzbuđenje raste. Mislim se zašto je ova pećina bila tako bitna za rješenje misterije Anasazija?

Ovo dosada mi naliči uvodu u nešto mnogo važnije.

ACIO

sjeverni Novi Meksiko
septembar 2004

Ken, Melvin i ja se približavamo velikoj izbočenoj stijeni. U zemlji zaboden još jedan znak upozorenja da je zabranjeno ići dalje. Zaobilazimo i znak i stijenu: pred nama je blagi pad. Put postaje jedan metar širok. Dvadesetak metara ispred nas se ukazuje nevelika pećina. Sunce sa zapada joj osvjetljava ulaz.

"Ne treba se brinuti za ove znakove upozorenja. Rendžeri rijetko obilaze ovaj kanjon za razliku od prije 6-7 godina. Tada se nije moglo prići", Ken govori mirnim glasom.

Dolazimo do ulaza.

Na prvi pogled izgledalo mi je da je riječ o sasvim uobičajenom usjeku u liticama kakvih sam vidio dosta u svijetu Anasazija. I to relativno manjih dimenzija. Ulaz nije bio viši od tri metra, širine pet-šest metara.

Vadim digitalnu kameru da slikam polumračnu pećinu. Međutim, baterija je potrošena. Rezervna mi je u autu. I drugi foto-aparat mi je u autu, pola sata hoda odavde. Baterije za digitalne aparate se tako brzo troše. (Sada mi ostaje da se nadam da ćemo se još jednom ovdje vratiti i da ću uspjeti slikati ono što nas očekuje.)

Ken vadi iz ruksaka plinsku svjetiljku. Pali je. Vještačko svjetlo se miješa sa svjetlom dana. Sada mogu osmotriti i unutrašnjost pećine. Svodovi su znatno viši od ulaznih. Možda svojih osam metara. Tlo ravno, zidovi zakrivljeni.

Ken prilazi jednom zidu i pokazuje nam petroglif. Spirala. Međutim, složenija od onih koje sam obično sretao kod Anasazija. Set crtica oko glavnih spiralinih linija. Do spirale, simbola kosmičkog života, stilizirani likovi (kao božićni kolačići): po dvije ruke i noge te glava. Povezuje ih linija koja me podsjeća na krivulju grafikona.

Ken hoda dublje u pećinu i ponovo prinosi svjetiljku zidu. Novi petroglifi. I drugačiji položaji onih "ljudskih kolačića"; ispružene ili skupljene ruke i noge. Između njih i dalje kombinacija spirala, krugova i linija koje kruže oko "kolačića".

"Kada sam ovdje prvi put došao, prije tridesetak godina, u pećini je bio samo jedan petroglif i to onaj na ulazu. Kasnije su nastajali drugi; kao da su dopunjavali neku priču...", komentira Ken.

Ovo mi su učinilo čudnim, ali nastavljamo obilazak pećine. Sad već jasno vidim da je riječ o četiri prirodno izvajane komore. Ulaz je nešto manjih dimenzija, ali je druga komora najprostranija. Na nju se naslanjaju dvije manje prostorije. Na ulazu u jednu od njih se nalazi plastična zavjesa.

Ken spušta ruksak na tle i sjeda na nižu stijenu. Melvin i ja ga slijedimo. Kratka pauza.

"Da vam nastavim priču o artifaktu i posjeti ljudi iz Washingtona. Bio sam iznenadjen kada su me zvali da se nađem sa njima u Dulceu, 1997. godine. Bilo je prošlo 25 godina od mog otkrića pećine i čudilo me da neko pokazuje interes nakon toliko godina. Uglavnom, u Dulceu sam se upoznao sa dr. Nerudom i njegovom asistenticom Samanthom Folten. Doktor Neruda je bio pedesetih godina, a

Samantha između 35-40. Zamolili su me da ih odvedem do kanjona i da im pokažem rutu kojom sam došao do pećine. Kasnije sam saznao da oni rade za tajnu Vladinu organizaciju pod nazivom ACIO...”

U mreži javnih i tajnih obavještajnih agencija u Sjedinjenim Državama, NSA (National Security Agency) zauzima posebno mjesto. Ova je organizacija skrivena velom tajni koja kontrolira sve komunikacijske tokove od svog osamostaljenja 1952. godine. Najveći je poslodavac za visokoobrazovane profile stručnjaka; između ostalih, zapošljavaju nekoliko hiljada najnadarenijih matematičara današnjice. Broj zaposlenih, oko 40.000 (mada označen kao tajna) prevazilazi ukupan broj zaposlenih u agencijama CIA i FBI zajedno. Radni dan svakog predsjednika SAD (uključivo i sadašnjeg koji se baš ne odlikuje pretjerano revnosnim praćenjem istih) počinje sa izvještajima NSA koji nadgledaju svaku tačku na i oko Planete.

(Prisjećam se Kongresnih ispitivanja generala Haydena, direktora Agencije, i upita zašto špijunira ogromni broj Amerikanaca, od običnih građana do političara kao Hillary Clinton?)

NSA (“Not such Agency” ili “Never say anything”) kontrolira sigurnost i kompjuterske sisteme svih ostalih obavještajnih agencija, civilnih i vojnih u SAD.

Iz krila takve Agencije je, od njenih najinteligentnijih članova, formirano super-tajno Odjeljenje pod imenom ACIO (Advanced Contact Intelligence Organization). Isključivi zadatak ovog moždanog šlaga Planete je da prikuplja sve informacije vezane za tehnologije vanzemaljaca te da ih adaptira za primjenu, prvo u vojsci, a kasnije i komercijalno.

Zahvaljujući pristupu ovim tehnologijama ACIO je bio u mogućnosti da nove tehnologije ponudi vojno-industrijskom kompleksu. Na taj način su sebi osigurali ogromne prihode koji su ih učinili nezavisnim od vojnog budžeta i osnivača (NSA).

Osamostaljeni ACIO iz redova svojih najgenijalnijih članova formira još užu grupu nazvanu Labirint (Labyrinth Group) 1963. godine. Na njenom čelu je, od njenog osnivanja, 29-o godisnjak poznat jedino kao “Petnaest”. (Petnaest je, inače, najviši mogući sigurnosni nivo u SAD.)

“Petnaest” je imao 22 godine kada se pridružio organizaciji ACIO. Još tada je uočena genijalnost i superiorna inteligencija ovog mladog čovjeka koji je htio da kreira kompjuter koji će biti toliko moćan da omogući putovanje kroz vrijeme. Neshvaćen od svojih inferiornih profesora, “Petnaest” završava u laboratorijama Bell Labs koji su čuli za ovog genija i odatle, ubrzo, postaje članom ACIO.

Njegova razmišljanja napokon padaju na plodno tle. Postaje liderom ACIO da bi nakon 7 godina osnovao Labirint grupu sa isključivim ciljem da razvije tehnologiju putovanja kroz vrijeme. Nazvao ju je BST (Blank State Technology).

Putovanje kroz vrijeme nije novost civilizacijama na Planeti. Veći broj spiritualnih zajednica i naučnih instituta je ostvarivao putovanje duše kroz prostor i vrijeme: od sveštenika Tibeta do Maja i Anasazija, od Monrovog instituta do SRV (Scientific Remote Viewing) instituta u Americi. Medjutim, uloga duša na ovim putovanjima bila je pasivna: mogli su samo posmatrati događaje pred njima, a ne i aktivno učestvovati ili ih mijenjati.

“Petnaest” je imao plan da razvije tehnologiju koja bi mu omogućila da mijenja historiju na, kako ih on zove, “interventnim tačkama”. Riječ je o posebnim energetskim koncentracijama koje kreiraju značajne događaje u ljudskoj historiji. Na primjer, početak rata ili dolazak diktatora na vlast. Ili, slom Sovjetskog Saveza. Ili, početak američkog, sovjetskog ili kineskog svemirskog programa.

Razlog što je “Petnaest” želio da razvije ovu tehnologiju je želja da se zaštiti od bilo kog vanzemaljskog agresora. Za njega je BST tehnologija “ključ slobode za čovječanstvo”.

Kako?

Pretpostavimo da će se neznana civilizacija pojaviti iz dubina kosmosa nekad u budućnosti i odlučiti da stanovništvo Planete pokori uz pomoć superiornijih tehnologija. Kako se odbraniti od nadmoćnijeg neprijatelja?

Prema "Petnaest" jedina odbrana je izmijeniti historijski tok. Izviđačke brodove superiornije civilizacije skrenuti na drugu rutu prije nego se upute ka našem sićušnom Sunčevu sistemu, na periferiji galaksije Mliječni put.

E sada da vidimo kakva je veza futurističkih (?) planova "Petnaest" i elitističkih organizacija Planete sa zabačenim kanjonima Novog Meksika, drevnim Anasazijima i mojim indijanskim prijateljima.

"Na parkingu su stajala dva crna Chevy Suburban kombija. Uz doktora Nerudu i Samanthu upoznao sam još tri člana tima. Doveo sam ih pred pećinu", nastavlja Ken sa pričom.

"Iz torbe šefa tima se začulo tiho zujanje. On je zastao i izvukao, meni poznati, predmet. Riječ je bila o artifaktu kojeg sam pronašao 25 godina ranije. Neruda je bio iznenađen. Kaže da su artefakt ispitivali raznim metodama i ovo je prvi put da počinje reagirati.

Kasnije mi je rečeno da je ovaj predmet izrađen od kombinacije titanijuma i berilijuma. Ona se ne sreće u prirodi. Kada se tome dodaju čudni znakovi/hijeroglifi izgledao je potpuno vanzemaljski. Neruda mi je kasnije priznao da niti su mogli karbonskom metodom odrediti starost predmeta niti su ga u laboratoriji uspjeli uključiti, niti dospjeti do unutrašnjeg kontrolnog mehanizma. Različite spektrum analize, uključujući x-zrake, nisu dale nikakvog rezultata. Jednostavno, nisu se uspijevali probiti dalje od površine predmeta.

Pošli smo nekoliko koraka prema unutrašnjosti pećine. Artefakt je počeo zujati intenzivnije. Lider male grupe uputio se ravno prema zidu jedne od manjih prostorija u unutrašnjosti. Nepunih 25 metara od ulaza završavala je prirodna pećina."

U tom momentu Ken pokazuje Merlinu i meni u pravcu zastora na zidu. "Grupa od pet naučnika je sa mnom tada stajala ispred ovog zida. U to doba je na mjestu ovog zastora bila kamena ploča, dugačka dva i po metra i debela dvadesetak centimetara. Na prvi pogled se činilo da pećina tu završava. A opet, nešto nam je govorilo da ima nešto iza one ogromne kamene ploče. Pokušali smo je pomjeriti, međutim bila je isuviše teška."

Gledam prema onom zastoru i zamišljam radoznalost ACIO ekipe iz Washingtona. Šta bi se moglo kriti u unutrašnjosti pećine? Prolaz? Tunel? Zašto bi ga neko zatvarao? Možda sve to i ne bi bilo toliko interesantno da nije bilo onog čudnovatog predmeta koji je, kao kompas, navodio članove ekipe prema kamenoj ploči.

Melvin ovaj put ne govori mnogo. Čini se da su ovo i njemu nove informacije.

Ken nastavlja:

"Dva člana ekipe su se vratila sa velikim maljevima i nekoliko alatki. Počeli su razbijati kamenu ploču. Kameni komadi su letjeli po pećini. Baterijska svjetlost je bila uperena prema napukloj ploči. Napokon, nakon dva sata, tim uspijeva očistiti tlo i zid od ostataka kamene ploče.

Očekivanja su se pokazala opravdanim. Pred nama se ukazao tunel, metar širok. Uzeli smo svoje stvari i počeli se provlačiti kroz tunel. Ja sam bio na začelju. Tunel je išao ravno da bi pri dnu zaokrenuo formirajući oblik slova "J".

Izbili smo pred spiralne stepenice. Lider nas je upozorio da budemo oprezni, jer je ova lokacija možda još uvijek "aktivna".

Sišli smo niz stepenice. Ispred nas dvije uklesane glave u stijeni... koje formiraju ljudski profil... jedna nasuprot drugoj. Simbolika je bila jasna: sada smo pred ulazom..."

"Petnaest"

sjevni Novi Meksiko septembar 2004

Ken polako pomiče zastor, saginje se i istura plinsku svjetiljku naprijed. Poziva Melvina i mene da ga slijedimo. Ja palim svoju baterijsku lampu. Posmatram zidove okruglog tunela. Glatki su. Očigledno,

nekom razvijenom tehnologijom je kamen probijen. Pitam se zašto autori nisu napravili promjer veći od jednog metra da se može komotno hodati, a ne puzati.

Apsolutna tišina. Kao da nas tunel vodi u sasvim novi svijet. Zrak je osvježavajuće prohladan. Oči mi se privikavaju na polumrak. Dodirujem zidove. Fino obrađeni, gotovo polirani. Nema sumnje, ovo nije plod prirode već ljudskih ruku, odnosno... nečijih ruku.

Nakon dvadesetak metara tunel zaokreće. I tada izbijamo na proširenje. Pred nama su spiralne stepenice. Po izlasku iz tunela odmah uočavam petroglif uklesan u kamenu. Ovo je nešto znatno drugačije od svega što sam dosad vidio. Perfektne linije, kao laserom usječene u tvrdi kamen.

Silazimo niz stepenice. Pod ove prostorije je čist. Nema kamenčića, pijeska, prljavštine. Premazan je nekom masnom bojom ili gumiranom masom. Kenova svjetiljka daje dovoljno svjetla; vidim da je ona masna boja i na zidovima, ali i na svodovima pećine.

Ako ovu prostoriju uopće možemo nazvati "pećinom". Jer, neko je uložio veliki trud da izbuši zidove ovog kanjona i napravi ove vještačke prostorije.

Ken nas, laganim i sigurnim korakom, vodi naprijed. Podiže svjetiljku. Pred nama su profili ljudskih likova uklesani (ili dodani) zidovima pećine. Formiraju poluotvorenu kapiju. Spajaju svod sa podom.

Zakoračili smo iz jednog u sasvim novi svijet.

"Petnaest" je visok 180 cm, rođen je 1934. godine. Osijedjela srebrna kosa mu je do ramena; najčešće je nosi svezanu u rep. Prodorne smeđe oči. Rođen je u Španjolskoj. Čitav život je potpuno posvetio radu na razvoju tehnologije putovanja kroz vrijeme. Radni dan mu traje 20 sati; spava samo četiri sata noću. Perfektno je fokusiran i ne gubi vrijeme na razvoj drugih projekata koji nemaju veze s njegovim. U ACIO organizaciji uvijek ima nekoliko takvih projekata i "Petnaest" se ne uključuje u njih. Ali zato, u užoj Labirint grupi, svaki projekat ima veze sa tehnologijom putovanja kroz vrijeme.

"Petnaest" je svoje prve sijede vlasi dobio u dvadesetim godinama. I dok je većina studenata razmišljala o djevojkama i zabavama on se posvećivao svojoj životnoj misiji. Doduše, tokom 1950-ih putovanje kroz vrijeme je smatrano traćenjem vremena u akademskim krugovima. Stoga se "Petnaest" sukobljavao sa svojim profesorima koji su se osjećali pod prijetnjom kada su razgovarali s njim. Jednostavno je bio nadmoćno kreativniji i bolje potkovan znanjem. Usto i tvrdoglav. Kada bi ga profesori upućivali da se bavi nečim drugim on bi im odbrusio da su limitirani.

Izbačen je sa fakulteta; ali su do njega došli iz Bellovih laboratorija. Njegova istraživanja o kvantnim objektima (elektroni i neutroni) i kako svijest može na njih da utječe su im se učinila interesantnim. Medjutim, tvrdnje "Petnaest" da je Ajnštajnova teorija relativiteta nedostatna, jer ne uzima u obzir utjecaj svijesti na kvantne objekte, je prihvaćena kao hereza u naučnim krugovima.

U to vrijeme "Petnaest" nije mogao matematički dokazati svoje tvrdnje, ali je u tajnosti nastavio raditi na njima. Tada su ga zapazili u supertajnoj ACIO obavještajnoj agenciji. Tadašnji njihov lider je prepoznao snagu intelekta "Petnaest" i superkreativnost. Postao je članom organizacije; njegov identitet i svi podaci iz života su izbrisani.

Slijedi uspon ka poziciji direktora razvoja u ACIO. Kasnije je izložen specijalnom procesu pojačanja inteligentnih i memorijskih potencijala (Corteum intelligence accelerator technology). Svaki član Labirint grupe je prošao kroz taj process jačanja mentalnih sposobnosti. Ipak, najdjelotvorniji utjecaj je bio upravo na "Petnaest" čime je on dodatno odskočio od ostalih.

S razlogom se "Petnaest" smatra najinteligentijim živim ljudskim bićem.

Ovaj briljantni um je na čelu dvije najnaprednije organizacije na Planeti: ACIO i Labirint Grupe.

Ken zastaje između dva ljudska kamena profila i okreće nam se:

“Kada sam prije sedam godina sa grupom od pet istraživača iz ACIO organizacije sišao niz stepenice i došao do ove kapije, desilo se nešto interesantno. Artefakt kojeg je nosio lider grupe i koji se tajanstveno aktivirao u pećini, i čiji se zvuk pojačavao u onom uskom tunelu, najedamput je počeo da biva sve tiši. Kada smo došli do ove tačke, potpuno se ugasio.”

Melvin i ja ga slušamo sa pažnjom. Nekako nam se čini da je svaka informacija dragocjena.

“Tada smo znali da je uloga tog artefakta, odnosno uređaja, odigrana”, Ken nastavlja. Nije bilo slučajno da smo ga pronašli na ulazu u pećinu. Niti je bilo slučajno da se uključio i postajao sve glasniji kada nas je navodio na pravi put. U momentu kada smo došli do ove kapije, više nam nije trebao.”

U tom momentu se Ken okreće i polazi naprijed. Prolazi pored onih izbočenih profila. Ulazi u prostoriju ispred. Melvin i ja ga slijedimo. Ken podiže plinsku svjetiljku u zrak.

Stali smo. Ukočeni. Zaleđeni atmosferom koja ne pripada ovom svijetu. Ovo su trenuci kad čovjek osjeća da se našao na mjestu koje je djelo naprednije civilizacije. Respekt i radoznalost.

Ne znam koliko je ovaj prvi susret sa nepoznatim i naša ukočenost trajala. Ken je strpljivo držao svjetiljku visoko i lagano kružio oko sebe.

Svijetlo je padalo na obrise ove nevelike kružne prostorije. Možda četiri metra radijusa, ali dosta visoke; vjerovatno šest metara. Bila je uklesana u jednom dahu, planski, pravilna, premazana onom gumiranom zaštitom.

Ono zbog čega nam je zastao dah je bio ogroman zidni crtež nastao kombinacijom jarkih i tamnih boja. Prijatna plava uokviruje crtež. (Pada mi na pamet ona posebna plava boja Maja.) Unutra su nepravilni kružni oblici: smeđi, ljubičasti, žučkasti, svijetlo smeđi, crveni mjesec na svijetlo plavoj pozadini... U dnu crteža je isturena bijela površina (u obliku čizme) na kojoj su hijeroglifski znakovi: spirale, nešto nalik na ženski i muški simbol, stilizirani lik muškarca (glava sa osam crtica umjesto četiri na koje smo navikli), cik-cak linija koja završava sa kružićem u malo većem krugu (muška spolna ćelija?)...

Trideset metara iza nas je ulaz u pećinu i svakidašnji život. A mi smo ovdje pred morem pitanja u djeliću svijeta o kome ne znamo gotovo ništa.

Ken se polako kreće u prolaz koji vodi u drugu prostoriju. Šta nam ona donosi?

Sjedište najveće obavještajne agencije u SAD – Nacionalne sigurnosne agencije (NSA) – je u Washingtonu. Desetine hiljada zaposlenih u tajnosti provodi svoj radni vijek. Sjedište supertajne agencije ACIO (Advanced Contact Intelligence Organization) je na drugoj strani Amerike, daleko od vreve civilnih i vojnih obavještajnih službi. Kamena pustinja, u blizini Palm Springsa u Kaliforniji, skriva dobro utvrđeni podzemni laboratorijski kompleks. Na površini se vidi samo jedan sprat dugačke zgrade sa antenama i satelitskim tanjirima na krovu. Dvanaest spratova pod zemljom se nalaze kancelarije i istraživačke laboratorije za 226 naučnika agencije ACIO.

Na ulazu u kompleks je kapija na kojoj je skroman natpis: “United States Government Experimental Weather Center: Restricted Access.” Dakle, Vladin eksperimentalni centar za upravljanje vremenskim prilikama, sa zabranjenim prilazom običnim smrtnicima. Zbilja, jedanaest naučnika na površini radi na utjecaju i kontroli vremenskih prilika. I za taj posao dobijaju sredstva iz američkog proračuna. Naravno, to je samo fasada za ono što se zbiva ispod zemlje.

ACIO je informativni centar Planete. Između ostalog, u njihovoj biblioteci se nalaze sve knjige poznatih, a osobito javnosti nepoznatih, proroka u zadnjih nekoliko hiljada godina. Ove knjige su decenijama otkupljivane iz biblioteka širom svijeta. Interesantno je da većina proročanstava govori o tajanstvenoj civilizaciji iz dubina kosmosa koja će iza 2012. godine uzurpirati vlast na Planeti.

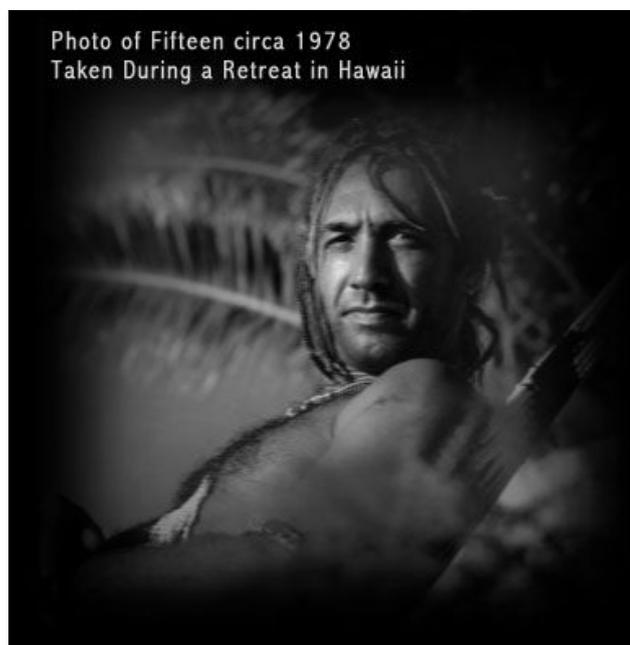
Unutar ACIO agencije postoje informativni i sigurnosni nivoi. Svi naučnici koji, od 1969. godine, imaju dvanaesti i viši nivo postaju članovi ekskluzivne Planetarne skupine: Labirint grupe. Njih je ukupno 66.

Svi oni prethodno prolaze različite metode kojima se pojačavaju njihove intelektualne sposobnosti (fotografska memorija, pristup tajnim znanjima, višestruko intenziviranje inteligencije i kreativnog razmišljanja, parapsihološke sposobnosti, itd).

Kao sigurnosni mehanizam svako od njih ima ugrađen mali odašiljač (veličine zrna riže) u potiljku. Ova naprava pojačava energetske zračenje organizma. (Svaki čovjek zrači drugačijom frekvencijom; to je ACIO otkrila koncem 1950-ih godina. Nešto slično otiscima prstiju koji su različiti za svako živo biće.) Pomoću satelita se prati kretanje svih ACIO naučnika tako da dosada ova Agencija nije imala prebjega. (Osim... hm, o tome kasnije.)

Na čelu Labirint grupe je Upravni odbor direktora koji se sastoji od 7 članova koji imaju sigurnosni nivo 14. Redom: Li-Ching, direktor komunikacija i protokola, James Loudon, Operativni direktor, Leonard Ortman, direktor istraživanja i razvoja, Lee Whittman, direktor svih veza sa ACIO projektima, Jeremy Sanders, direktor Specijalnih projekata i James Evans koji je na čelu sigurnosti i zaštite (inače nekada pripadnik elitne mornaričke Navy Seals jedinice).

Ovaj kolegij je najbliži krug saradnika jedinog čovjeka na Planeti koji ima sigurnosni nivo petnaest. I koji je jednostavno poznat svom krugu saradnika kao "Petnaest".

Jedina dostupna fotografija "Petnaest" iz konca 1970-ih godina

Plaće ovih izabranih naučnika su u prosjeku po pola miliona dolara godišnje (dvostruko veće od plaće predsjednika SAD). I to bez odbijanja poreza, jer zvanično ovi ljudi ne postoje sa identitom pod kojim su rođeni. Velika većina živi u naselju nedaleko od laboratorija. Skromne trosobne kuće i polovna auta ne odaju male "bogataše". Zapravo, niko ne živi luksuzno niti se razbacuje novcem. Većina donira novac dobrotvornim organizacijama.

Kenova lampa osvjetljava drugu prostoriju. Melvin i ja smo bez riječi. Kao ljudi koji prvi put dođu u velegrad i vide sve one nebodere i koji ne zatvaraju usta od čuđenja i iznenađenja.

Labirint Grupa

sjeverni Novi Meksiko septembar 2004

Između prve i druge prostorije dijelio nas je uski prolaz dužine desetak metara. Blago je zaokretao. Kenova svjetiljka je obasjala svodove druge prostorije. Ponovo okrugla soba, četiri metra radijusa, sa svodovima visokim šest metara. Perfektno ugačani zidovi. I, naravno, nova slika na zidu.

Nebesko plava boja dominira pozadinom. Izduženi krugovi se uklapaju jedan u drugi. Vanjski omotač je ispisan hijeroglifima. U dnu slike je krajolik koji podsjeća na kamene pustinje Novog Meksika. Mjesec u gornjem desnom uglu.

Kenovo svjetlo i moja baterijska lampa idu prema slici. A onda mi se učini da svjetlo isijava iz slike. Da li se ove slike kreću? To više nije samo osjećaj dubine kada posmatram ove naslikane zidove.

Oni krugovi, koji se pretapaju jedan u drugi, podsećaju na prolaz... iz novomeksičkog krajolika prema noćnom nebu...

Profesor Stevens predaje arheologiju na Univerzitetu Novog Meksika. Njemu je, svojevremeno, predan artefakt, pronađen u kanjonu, na analizu. Vrlo brzo je ustanovio da je riječ o predmetu vanzemaljskog porijekla: nedostupni materijali od kojeg je napravljen, hijeroglifi kakve dosada nije sretao, oblik i karakteristike uređaja koji se nije mogao analizirati ni na koji način dostupan modernoj nauci. Stevens je putem e-mailova o otkriću obavijestio niz kolega i prijatelja. S obzirom da je u svojim pismima upotrijebljivao riječ vanzemaljski ("extraterrestrial") alarmiran je centralni američki obavještajni program koji čita i analizira sve e-maileve na Internetu. Zbog svoje sadržine, e-mail je poslan na analizu u ACIO. Odatle ga je "Petnaest" prosljedio šefu osiguranja Evansu. Samo 36 sati nakon što je profesor Stevens dobio artefakt, Evansova ekipa mu je bila na vratima kancelarije. Predstavili su se kao članovi NSA (National Security Agency), artefakt proglasili predmetom od "nacionalnog interesa", zaplijenili ga i odnijeli u svoje sjedište u Kaliforniji.

Crvenokosa, ljepušasta (i pomalo bucmasta) Samantha Folten je zaposlena u ACIO odjeljenju Remote viewinga. Sa trideset pet godina odlikuje se razvijenim parapsihološkim sposobnostima. Metode Remote viewinga ("mentalnih projekcija na daljinu") su razvijane u nizu instituta i obavještajnih agencija (CIA, FBI, NSA, ACIO, KGB, MI itd.) od 1970-ih godina do danas. Putem tih mentalnih projekcija "duše" agenata su u mogućnosti da odu na bilo koju tačku u prostoru i vremenu na Zemlji ili u svemiru i donesu informacije (audio i vizuelne). U razvoju ove tehnike najdalje je otišao kalifornijski ACIO i Labirint grupa, jer su njihove posjete i izvještaji bili puno precizniji i detaljniji od ostalih. Samanthin sigurnosni nivo na kome se nalazi je unaprijeđen sa pet (prije novomeksičkog projekta) na sedam.

Četrdesetsedmogodišnji, prerano očelavjeli, Darius McGavin je direktor odjeljenja Specijalnih projekata u okviru NSA (National Security Agency). Pošto je NSA osnovala ACIO početkom 1950-ih godina (za proučavanje i primjenu pronađenih vanzemaljskih tehnologija) i to u okviru odjeljenja Specijalnih projekata, formalno gledajući, Darius McGavin je pretpostavljeni ACIO direktoru, moćnom "Petnaest". Medjutim, ACIO vrlo uspješno skriva svoje prave namjere od svog osnivača tako da ni NSA ni Darius ne znaju obim ni dubinu njihovih projekata. Nekoliko puta su se pokušali infiltrirati, ali ih je ACIO specijalnim metodama (tehnikama parcijalnog brisanja memorije) vrlo brzo neutralisao.

Darius McGavin je bio briljantan student gdje god je studirao: kao diplomac na Air Force Academy, na MIT-u (čuveni Massachusetts Institute of Technology) i kao doktorant na Yaleu. NSA ga je uzeo pod svoje kad je imao samo 23 godine. Za samo 11 godina Darius je dospio do moćnog položaja šefa Specijalnih projekata i hiljada naučnika i niza obavještajnih agencija ispod njega. Prema informacijama kojima Darius raspolaže on je svjestan da "Petnaest" prodaje "čiste supertehnologije" (razvijene od strane superiornijih civilizacija) eliti finansijskih plutokrata koji vladaju svijetom i finansijskim tržištima, kao "svjetska vlada" u sjeni.

Inkunabula je definicija za finansijske vladare Planete. Izabrana grupa najbogatijih ljudi koji u svom posjedu drže najveći dio zlatnih rezervi, platine, dijamanta, ostalog dragog kamenja; kontroliraju izvršne funkcije u američkim Federalnim rezervama, Međunarodnom monetarnom fondu, Svjetskoj banci; posjeduju najveće svjetske banke; osnivaju i upravljaju elitnim organizacijama poput Bilderberg grupe, Trilateralne komisije ili Savjeta za međunarodne odnose (britanskog i američkog); uz pomoć tehnologija i softvera dobijenih od organizacije ACIO i "Petnaest", potpuno kontroliraju glavna svjetska finansijska tržišta i usmjeravaju ih u željenom smjeru. Poznato je da posjeduju tehnologiju kontrole vremenskih prilika ("Pabulum seed").

"Petnaest" ih je snabdjeo i sa nizom drugih visokotehnoloških igračaka koje im pomažu da se igraju sa granicama država i pomjeraju političku moć iz jednog centra u drugi.

Zauzvrat, "Petnaest" ima neograničeni pristup financijskim resursima i političku zaštitu koji su mu potrebni za neometan razvoj tehnologije "putovanja kroz vrijeme".

Sastav Inkunabule je nekada bio selektirana grupa vladara i kraljeva; iako plava krv i dalje igra ključnu ulogu, vrata su povremeno otvorena i za selektirane samostvorene bogataše. Inkunabula, doduše, nema apsolutnu moć na Planeti. Povremenu konkurenciju im prave neki aktualni političari koji nisu njihovi članovi, dijelovi obavještajnih službi, pojedine velike korporacije.

Doktor Neruda Jamisson je briljantni poliglota koji govori 30 različitih živih jezika i dvanaest izumrlih. Najveći je svjetski ekspert za dekodiranje petroglifa i hijeroglifa. Član je ACIO i Labirint grupe sa sigurnosnim nivoom trinaest. Rodjen 1949. godine u Boliviji, u Ameriku je došao sa svojim ocem, takodje sjajnim naučnikom, koji je 1952. pronašao ostatke vanzemaljske letjelice u Boliviji. S obzirom da je uzeo dijelove motora sa letjelice, to mu je poslužilo kao oruđe za pregovore sa Amerikancima, koji su mu (i njegovom sinu Jamissonu) dali državljanstvo i zaposlili ga u ACIO.

Doktor Neruda je bio na čelu projekta "Antička strijela" od 1996. koji je istraživao čudni artefakt i pećinu pronađenu u Novom Meksiku, koje je iza sebe ostavila napoznata superiorna civilizacija. Nakon komparacije sa pismom i jezikom kultura Sumera, Maja i Anasazija, doktor Neruda uspijeva dešifrirati hijeroglif te stupiti u kontakt sa tom civilizacijom sa željom da javno objavi istinu. Te njegove namjere onemogućava Labirint grupa; njegov nadređeni Jeremy Sanders ga udaljava sa tog projekta i raspoređuje na drugi.

U strahu da će na njemu primijeniti tehnologiju parcijalnog brisanja memorije, dr Neruda se odlučuje na bijeg. U proljeće 1997. dr Neruda postaje prvi ACIO član koji bez traga napušta ovu supertajnu organizaciju. Uspijeva izvaditi odašiljač/čip iz ramena tako da ga ne mogu više lako pratiti. Život posvećuje traženju preostalih šest pećina - "vremenskih kapsula", sličnim onoj iz Novog Meksika. One su razbacane na svim kontinentima i kada se sve pronađu dobiće se odgovor na pitanje kako razviti tehnologiju za odbranu Planete od prorokovane invazije 2011 godine.

(Svaki put kada e-mail krene u Internet mrežu, komparira se tekst pisma sa ključnim riječima koje su interesantne obavještajnim agencijama. Tako, na primjer, ovaj današnji tekst obiluje imenima i nazivima tehnologija koje mogu izazvati paljene crvenog svijetla.)

Prateći putanju komete na noćnom nebu 1773. Charles Messier je otkrio galaksiju koja danas nosi kataloški naziv M 51. Osam godina kasnije, njegov prijatelj, astronom Pierre Mechain je zapazio da tu galaksiju dodiruje nešto manja galaksija koja je katalogizirana pod nazivom NGC 5195. Trebalo je doći do sredine slijedećeg, XIX stoljeća i nešto sofisticiranijih teleskopa, kada je lord Rosse utvrdio da je galaksija M 51 spiralnog oblika.

To je bila prva spiralna galaksija koju je naša civilizacija "otkrila".

Daljnijm proučavanjem utvrđeno je da je susjedna galaksija NGC 5195 takođe spiralna. Dakle, jedna veća i jedna manja spirala. Na udaljenosti od tridesetak miliona svjetlosnih godina od naše Planete.

Naravno, do danas smo otišli nekoliko koraka dalje u proučavanju kosmosa. Pretpostavljamo da poznati kosmos ima oko 20 milijardi takvih galaksija. A svaka pojedinačno, kao recimo M 51, imaju, u prosjeku, po 100 milijardi solarnih sistema.

Ipak, među svim tim beskonačnim opcijama, ostaje činjenica da su naši teleskopi kao prvu spiralnu galaksiju otkrili baš M 51 koja ima svog manjeg spiralnog pratioca.

Na ulasku u Čako kanjom, impresivna visoravan Fajada Butte, pri svom vrhu, ima uklesane petroglife Anasazija. Riječ je o dvije spirale: manjoj i većoj, koje prate kretanje sunca i putem igre svjetlosnih zraka tačno određuju dane zimskog i ljetnog solsticija.

Da li je riječ o koincidenciji?

Spirale uklesane u kamenu Fajada Butte visoravni od strane Anasazija (Novi Meksiko) koje najavljuju dolazak solsticija propuštanjem sunčevih zraka na obod spirale.

Ili su Anasazi, hiljadu godina prije “zvaničnog otkrića” duple kosmičke spirale, znali za galaksiju M 51, koja nije vidljiva ljudskim okom?

Ako su znali za te galaksije da li su do tih informacija njihovi *vidovnjaci* dolazili prilikom spiritualnih izleta?

Ili se rješenje, ovog puta, krije u ovom, materijalnom realmu? Da li su Anasazi imali pristup tajanstvenoj pećini, podignutoj od strane nepoznate, superiornije civilizacije, na čijim su se zidovima mogle naći iste takve uklesane spirale sa nizom hijeroglifskih objašnjenja?

Pećina je bila udaljena samo nekoliko desetina kilometara od Čako kanjona i Pueblo Bonita. Srca svijeta Anasazija. Odakle je sve počelo. Godine 850.

Ken, Melvin i ja napuštamo drugu komoru i ulazimo u mračni hodnik. Nakon desetak metara polukružnog uskog tunela ulaz u novu, treću komoru. Identična je po svom obliku prethodnim. Kružna sa visokim svodovima. Na zidovima nova slika. U lijevom gornjem uglu stilizirani Kokopeli sa frulom i zvukom koji se radialno širi u svim smjerovima. U gornjem desnom uglu lik čovjeka sa raširenim nogama i rukama. Odmah prepoznajem simbole koji su se nalazili na kamenim zidovima u naseljima Anasazija, njihove zaštitnike. Ponovo zvjezdano nebo u pozadini, mjesec. Trokut, spirala, kružna kapija sa hijeroglifima...

Na moja pitanja i odgovore u vezi Anasazija se baca novo svjetlo. Znao sam odranije da njihova kultura nije nastala sporim evolutivnim putem kao što to oficijelna nauka pokušava dokazati. Oni su se jednostavno iznenada civilizacijski digli sredinom IX stoljeća u kanjonima Novog Meksika.

Njihovo poznavanje astronomije, korištenja energetske tokova zemlje i sunca, upotreba frekvencije u svakodnevnom životu... sada postaje objašnjiva.

Tok misli mi prekida Melvin. Pita Kena da li je nešto drugo pronađeno u ovim komorama kada su prvi put kročili u njih.

“Da. U svakoj komori je bio po jedan artefakt. U prvoj je, na primjer, bila posuda koja je očigledno pripadala Anasazijima. U drugoj je bio kristalni pravougaoni objekat...”

Nastavljamo dalje. Imam osjećaj kao da se stalno spuštamo niz ove hodnike i komore. Hodnici su mračni, vijugavi. Komore svaki put zasjaju svojim bojama i osjećajem da su slike više nego trodimenzionalne; četiri, pet dimenzija?

Prolaz prema drugom svijetu, njihovim tajanstvenim kreatorima...?

Napokon smo došli do posljednje prostorije. Dvadeset treće po redu. Slika je na glatkom zidu, ali sve ostalo je drugačije. Pod je nedovršen. Nema one gumirane mase. Da li su se originalni graditelji našli u vremenskom škripcu pa nisu dovršili ovu komoru?

Ili je ona namjerno ostala nedovršena?

U čemu bi mogla biti simbolika ovog kompleksa.?

Dvadeset tri prostorije, povezane tunelima, u obliku spirale...

Naša DNK ima 23 para kromozoma. Ova pećina ima 23 prostorije i imala je 23 artifakta... što daje 23 para.

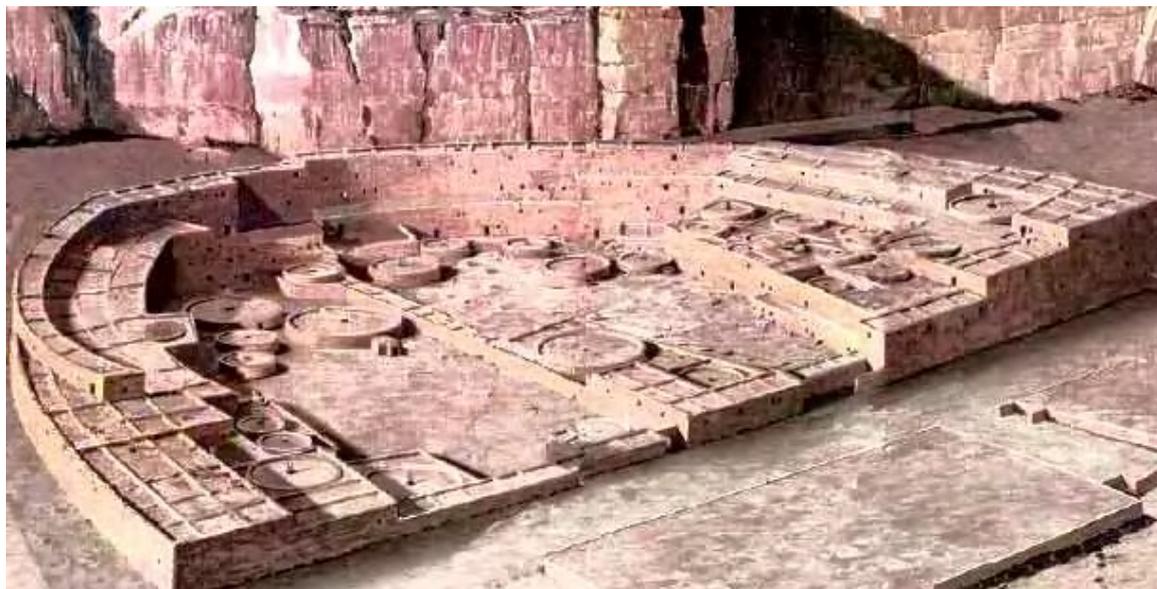
Oblik ovog pećinskog kompleksa je spiralni... identičan spiralnoj DNK kromozomskoj liniji. Ono što našu vrstu čini posebnom u kosmosu je naša DNK. Zašto je onda dvadeset treća komora nezavršena?

Da li je naša DNK, simbolično gledajući, nedovršena? Što bi to bilo što nedostaje našem genetskom kodu? Unaprijeđenje vrste? I, ako jeste, u kom smjeru unaprijediti vrstu? Misli mi smjenjuju jedna drugu. Znam da našoj civilizaciji nedostaje da postanemo svjesni njene kosmičke komponente. I da dopunimo naša materijalna čula (pet osjeta) sa spiritualnim. Čini mi se logičnim da nam se ostavlja poruka kojom nas upozoravaju da naš genetski sistem nije završena priča. I da se nalazimo pred genetskim skokom koji će unaprijediti vrstu.

U povratku pitam Kena da li su vršena ispitivanja o starosti ovih komora i slika. Reče da se sa doktorom Nerudom vidio još samo jedamput. Tom prilikom mu je Neruda rekao da je karbonsko određivanje datuma utvrdilo da su slike na zidovima nacrtane 850. godine.

Osamsto pedesete godine! Time je odgovorio na niz mojih pitanja. Anasazi su, dakle, imali uzore koji su im pomogli da formiraju naprednu civilizaciju u središtu kamenih pustinja i kanjona.

Melvin je bio u pravu kada me je pozvao na ovaj put. Rasvijetljavanje misterije Anasazija je započelo.

Originalni izgled Pueblo Bonita oko 1 100. godine, središta civilizacije Anasazija u Čako kanjonu (Novi Meksiko)

Teorije zavjera

"Teorije zavjera" imaju interesantnu putanju. Atentat na Kenedija se smatra klasičnim primjerom u kojem sistem svjesno obmanjuje svoju javnost.

"Sistem" u ovom slučaju predstavlja vrh FBI-a, korporacijske, medijske i bankarske magnate, nekolicinu iz političke elite (na čelu sa tadašnjim potpredsjednikom), dijelove policije i nekoliko korisnih grupica (anti-kubanske i mafiju). Javnost se obmanjuje tomovima ne-istinitih izvještaja i "kontroverznom" filmovima. Stvarni svjedoci nestaju: iz straha ili zauvijek.

Sam naziv "konspirativne teorije" nije došao od nezavisnih istraživača, već iz užih krugova establišmenta. Razlog: ako imaš nešto da sakriješ, nazovi to teorijom, izloži negativnoj medijskoj kampanji i, na koncu, prijeti, ridikuliziraj i ukloni onog ko hoće da pronade put do istine.

Naravno, Kenedijevo ubojstvo nije vrhunska zavjera. Riječ je više o nekoj vrsti "unutarpartijskog obračuna" u kome jedna od izabranih familija strada, a druge preuzimaju teritoriju.

Istinske zavjere su znatno sofisticiranije, a mi smo njihov objekt već dugo vremena.

Hiljadama godina se izgrađivao ovaj sistem u kome su strogo utvrđena pravila ponašanja. Iskočiš li iz tih okvira, onda se većina pobuni i izolira te. Savršen mehanizam. Crnu ovcu eliminiraju ostale bijele ovce. Ne pas čuvar, ne pastir. Već ostale ovce koje i nisu svjesne zašto se treba ponašati na određen način.

Pojavi li se novinar sa ekskluzivnom pričom o zavjeri, šanse su da se ona neće objaviti. Prvo, jer ni sam ne vjeruje svojim očima. Drugo, kolege bi ga ismijale. Treće, urednici to ne bi propustili. Četvrto, posljedice nisu nimalo prijatne (gubitak posla i sl.). Peto... Priča čak i ne treba doći do vlasnika medijskog carstva koji bi je svakako zabranio. Jer, mehanizam savršeno radi i na nižim nivoima.

U međuvremenu, većina misli da je slobodna. I zašto bi se bunili protiv sistema ako su slobodni. Perfektno zamišljeno. Ako nemaš diktatora ispred sebe da ga rušiš, znači da je sve u redu.

E, tu se kriju istinske zavjere. Koje nisu samo "teorije". Jer nam se događaju dnevno i stotinama generacija unatrag.

Otkriće da je homo sapiens nastao genetskim inženjeringom i miksom sa drugom, ne-Zemaljskom, civilizacijom se nije odrazilo na naše školske knjige. I dalje nas se uči da je čovjekov jedini predak majmunoliki čovjek.

Otkriće da je život na Planeti nastajao kontrolirano ništa ne mijenja u udžbenicima Zapadne civilizacije. I dalje se tvrdi da smo mi slučajni plodovi prirode.

Mnogobrojni dokazi o postojanju i besmrtnosti duše, o planetarnim duhovnim omotačima, reinkarnaciji i slično, kao da se ne dotiču (većine) religija i Bogobojažnih institucija. Oni i dalje "obnašaju Zemaljsku vlast".

Primjeri savršenijih civilizacija i djela arhitekture, astronomije, građevinarskih čuda koja su davno prethodila našem ciklusu civilizacije, i dalje netaknute ostavlja enciklopedije koje tvrdoglavo tvrde: čovjekova civilizacija je stara pet do šest hiljada godina. To što su kameni monumenti stari deset i petnaest hiljada godina ispred naših noseva, kao da ne golica istraživački duh čovjekov. A dokazi koji su stari pedeset ili osamdeset hiljada godina? Njih je, valjda, bolje i ne pominjati. I ne rušiti nam idiličnu sliku.

Elitne organizacije se brinu da se događaji odvijaju planiranim tokom. I da ima dovoljno ratova, ljudske bijede i nevolja, straha i neizvjesnosti, negativne energije. A sve to zamotaju u celofan svoje, navodne, brige za čovječanstvo.

Našu vezu sa našim produhovljenim predacima iz Lemurije i Atlantide sijeku u korijenu. Jer prije Sumera, pobogu, "nije bilo ništa". Samo primitivni pećinski čovjek.

To su prave zavjere protiv slobodnih ljudi.

Frekvencija ljubavi

Greg Braden je uvažavan autoritet na području spiritualne filozofije. Dosada je objavio tri knjige: "Awakening to Zero Point", "Walking Between the Worlds" i "The Isaiah Effect".

U "Buđenju u nultoj tački" Greg analizira trenutne promjene na svim nivoima naše Planete. Druga i treća knjiga su mu bazirane na skorašnjim prevodima is tekstova čuvenih "Dead Sea Scrolls", a osobito učenja drevne "Esenske škole" (www.greggbraden.net).

Slijede navodi iz prve knjige:

"...Emocija ljubavi ima kratke i brze valne dužine, sa visokom vibracijom. Na drugoj strani, emocije straha vibriraju nisko, na dugačkim valnim dužinama...."

Genetski materijal čovječjeg tijela je sofisticirani primalac i pošiljalac različitih frekvencija...

Eksperimenti su dokazali da, kada se stavi dio DNK, dakle našeg genetskog koda, u tubu sa elektronima, onda se elektroni u okolini postavljaju u isti položaj kao što ga ima i DNK. Čak, štaviše, i kada se DNK skloni, elektroni još uvijek drže isti položaj. Drugim riječima, DNK konstantno utiče na energetsko okruženje... Naše raspoloženje, odnos prema svijetu, razmišljanje... sve to ostavlja traga na našu okolinu.

U našim tijelima imamo seriju "mikroantena", koje nauka naziva amino acidima. Ove antene "komuniciraju" sa DNK. Postoje 64 potencijalna ljudska genetska koda. Dakle, 64 potencijalne ljudske antene koje mogu da šalju i primaju različite frekvencije. Ali, samo ih je 20 aktivno!"

Ovo je vrlo značajan naučni prilog tezi da svoje duhovne i mentalne kapacitete koristimo samo djelomično. Činjenica je da su 44 tjelesne antene "isključene" i ne komuniciraju sa okolinom. Iz istog razloga mi samo manjim dijelom koristimo naš mozak.

Kalifornijski Institut of HeartMath (www.heartmath.org) se bavi istraživanjem utjecaja raspoloženja na srce i mozak. Jednostavnije, kako emocija ljubavi utječe na naš organizam? Ili, koje su posljedice stresa na naš nervni sistem?

Rezultati Instituta se nastavljaju na Bradenova istraživanja.

Dokazali su da se DNK antene aktiviraju ili isključuju sa valnom dužinom emocija koje konstantno prolaze kroz DNK. S obzirom da je emocija straha (iz koje nastaju sve negativne emocije) duga i spora valna dužina, ona može probuditi samo nekoliko naših potencijalnih antena.

Emocija ljubavi je osnova za sve pozitivne emocije.

Kako smo vidjeli, riječ je o brzim i kratkim valnim dužinama. One uključuju u akciju mnogo više ovih DNK Antena. Na taj način se spajamo sa našim multidimenzionalnim bićem. Naši potencijali postaju bezgranični. Naše tijelo se otvara prema energiji prirode, barijere padaju.

Kad našim organizmom dominiraju negativne emocije, zatvaramo se u vlastitu energetsku školjku.

Kada se duhom i emocijama otvorimo, ponovo postajemo dio beskrajnog mora kosmičke svijesti i razuma.

Ovo možemo opisati i na slijedeći način (spajajući rezultate moderne fizike i drevnih istočnjačkih mudrosti):

Naša svijest je serija međuprepletenih energetskih polja. Imamo naš intelekt, emocije, duh... i svi oni rezoniraju na različitim frekvencijama. Oni se isprepliću u našem tijelu kroz energetske vireve poznate kao "čakre" (sanskritska riječ koja znači "točkovi svjetlosti").

Kroz čakre se prenose nasi emocionalni poremećaji na mentalni nivo, a odatle na fizički nivo. Upečatljiv primjer za rad čakri je kako stres (emocija) utiče na naše mentalno tijelo, i, na koncu, izaziva reakciju (bolest).

Sedam je osnovnih čakri na našem fizičkom tijelu (ukupno 13 u širem predjelu aure). Čakre su raspoređene od osnovne (dna leđa) do one na tjemenu glave. Prve tri čakre su spojene sa Zemljom, materijalnim svijetom. Gornje tri predstavljaju našu vezu sa duhom, sa kosmičkim razumom, "oceanom".

U idealnom stanju, čovjek bi, preko svojih otvorenih čakri, trebao biti veza između fizičkog i duhovnog. Zemlje i Neba. Materijalnog i spiritualnog.

Tačka balansa je srčana čakra u kojoj se ispoljava emocija ljubavi, ili emocija straha. Ljubav je najviša tačka čakrine frekvencije. Strah (mržnja, žud za vlašću nad drugima, itd.) predstavlja samo dno ove frekvencije. Kada ispoljavamo ljubav u istinskom i čistom obliku, onda se ova čakra otvara kao cvijet. Čitav organizam, uključujući i donje tri čakre, počinje da vibrira na frekvenciju ljubavi.

I obrnuto. Kada srčanom čakrom dominira strah, organizam se zatvara, protok energije prestaje. Postajemo prizemni, materijalistički, prikovani uz zemlju. Odvojeni od našeg istinskog Ja. Odvojeni od Univerzalnog znanja, okeana

David Icke ("The Biggest Secret", 1999.) je to vrlo lijepo formulirao. "Konstantni ratovi, konflikti, teroristički ispadi, financijske brige i bezbrojni drugi negativni događaji... su dizajnirani da održavaju čovječanstvo u stanju straha... limitirajući ga i odvajajući od istinske ljudske prirode. Ohrabivanje i poticanje mržnje, osveta, osuda (sve su ovo manifestacije straha) samo stvaraju uvjete za nove konflikte.

Strah se u ogromnim količinama stimulira sa religijom. Strah od "Boga", strah od smrti i strah od "Sudnjeg dana"...

Isto je i sa "naukom" i strahom koji ona stvara, od smrti i ništavila. Čovječanstvo je preplavljeno sa strahom i različitim izvedenim izrazima ove negativne emocije. Zato smo i odvojeni od našeg stvarnog Ja...

...Pobrinuli su se da čovječanstvo ostane neobaviješteno kontrolom svega što se uči u školama i na univerzitetima, institucijama "nauke" i medijima. Čovječanstvo provodi svoj život gledajući film vjerujući da je to stvarnost... dok stvarni svijet ostaje skriven....

...Masovna kontrola uma i emocija je na djelu. Kroz farmaceutske karte i proizvođače hrane napada se na ljudsko tijelo i njegove mentalne procese. Droge, vakcine, dodaci hrani, genetski izmjenjena hrana, flourid u vodi ili zubnoj pasti, zaslađivači (na primjer aspartam u gaziranim pićima)... svi oni predstavljaju oružje u borbi protiv čovjekovog slobodnog mišljenja. Ovi aditivi su i izmišljeni da onemoguće mozak i ćelije da prihvataju više, pozitivne frekvencije...

Naravno, radnici u proizvodnim pogonima ili ljekari koji daju vakcine po Africi ili Americi, nemaju pojma šta rade... Odluke se donose na mnogo višem nivou...

Tehnologija svemirskog antiraketnog oklopa američke armije je samo dio elektromagnetne mreže oko Planete koja služi da se generalna svijest čovječanstva održava na niskim frekvencijama. Ekstremno niskofrekventni odašiljači šalju signale diljem svijeta. Mikrovalne transmisije u našim kuhinjama...Celularni telefoni...Mikročipovi...Konvencionalna električne energija radi u smjeru obrnutom kazaljci na satu... I to je direktno u suprotnosti sa našim tjelesnim čakrama. Elektrokablovi u našim kućama rade na 60 ciklusa u sekundi čime se svjesno oštećuje naše tijelo i valovi moždane aktivnosti...

...Živimo u pulsirajućem elektromagnetnom okeanu koji neprestano utječe na naše emocionalno, mentalno i duhovno zdravlje...

...Obrazovni sistem je struktuiran na taj način da čovjeka zatvori unutar njegove lijeve moždane polovine. Poznato je da je lijeva polovina mozga sjedište logike, intelekta i čula fizičkog svijeta (ono što vidimo, dodirujemo, čujemo i mirišemo). S druge strane, desna polovina mozga je centar inspiracije, umjetnosti, bezgranične ljubavi i veze sa dušom...

Obrazovanje i mediji su nastrojani tako da su profesori i nastavnici, novinari i naučnici, zarobljenici lijeve moždane polovine... I oni se obraćaju lijevoj polovini mozga svojim učenicima i slušaocima. Desna polovina se isključuje. Obrazovanje puni lijevu polovinu mozga informacijama, "školskim gradivom" koje je najčešće netačno i onda se putem testova učenike prisiljava da samo tu polovinu mozga koristi. Ako se ponašate kao roboti, onda ćete proći test. Ako filtrirate informacije kroz desnu polovinu mozga i kažete "ovo je glupo ili netačno", onda test nećete položiti. Nema veze što ste u pravu...

...Tek otvaranjem našeg srca i uma aktiviraćemo desnu polovinu mozga, srušićemo zid koji je dijeli od lijeve polovine. Intelekt će se spojiti sa intuicijom i inspiracijom, a onda i sa kosmosom..."

Da li su čovječanstvu, svakom od nas, začarani i otupljeni, mozak i emocije?

Da li smo programirani i manipulirani, evo, već hiljadama godina?

Da li smo odvojeni od naših bezgraničnih multidimenzionalnih potencijala i operiramo li samo na dijelu najnižeg, fizičkog?

Sve je energija. Energetska polja. Različite energetske vibracije stvorene mišljenjem i emocijama.

Energetske forme su bezgranične. I kao što se voda može manifestirati kao tekućina, oblak, para, led... i pri tome izgledati vrlo različita... ona je još uvijek voda u različitim formama.

Isti je slučaj i sa energijom. Manifestira se kao čovjekovo fizičko tijelo ili kao čovjekov um ili kao čovjekov duh ili, pak, kao ptica, biljka, životinja...

Na nivou čiste energije, sve je spojeno. Ne postoje Oni i One. Postojimo samo Mi i Ja.

Tako gledajući, mi posjedujemo potencijal da se spojimo sa svim bićima i procesima u prirodi putem zajedničke energije od koje smo nastali. Da se spojimo i sa Univerzalnom, kosmičkom, kreativnom pra-energijom.

Kreatorom.

Kreator nije neko apstraktno biće odijeljeno od nas. Svi smo mi dio istog beskrajnog uma i energije.

Koliko ćemo koristiti naše potencijale zavisi samo i isključivo od nas.

Naš vlastiti izbor je koliko ćemo biti "uključeni" ili "isključeni".

Možemo i dalje pristajati biti manipuliranim... i misliti da smo obični i nemoćni... i biti rukovođeni strahovima i brigama... bez snage da preuzmemo kontrolu nad svojim životima.

Ili, pak, otvoriti um i srce... slomiti ovu umjetnu školjku i moždane barijere... i prihvatiti da smo više od jednog kratkog i besmislenog života... i posmatrati ovaj život kao samo jedan od bezbrojnih... na našem vječnom evolutivnom putu...

Index imena i pojmova

ACIO 71, 73-74, 78, 82-84
Act of Supremacy 48
Agenti Krune 55
Agnelli, Giovanni 15, 32
Agnelli, Umberto 22
Albright, Madelline 28
Američka unija 46
AMOCO 22, 61
Anasazi 62-88
AOL (American On-Line) 61
ARCO 61
ASEAN 46
Ashdown, Paddy 61
Astor, familija 31

Bacon, Francis 48-52, 58
Bank of England 15
Baker, James 44
Bernhardt, nizozemski princ 15, 17
Bijela ruka 38
Bilderberg Grupa 4, 5, 10, 12, 14-20, 22-23, 29, 32, 43, 45
Bildt, Carl 5, 16
Blair, Tony 15, 16, 61
Bohemian klub 33
Boyle, Robert 48
British Petroleum 54
Bremer, Paul 8
Brown, Gordon 15, 16
Brett, Reginald 27
Brzezinski, Zbigniev 21-23, 29
Budimpeštanski klub 32
Bush, George Sr. 5, 6, 22, 24, 29, 40, 43-45, 55
Bush, George W. 44, 46-47

Carrington, Peter 5, 15, 17-18
Carter, Jimmy 5, 21, 23, 24
CBS 61
Charles, engleski princ 55
Chase Manhattan Bank 19
Chevron 61
Christopher, Warren 5, 28-29
Church, Frank 54
CIA 19, 24, 41, 44, 61, 73, 83
Clark, Kemeth 16
Clinton, Bill 5, 15, 16, 32, 46
Clinton, Hillary 73
Coleman, John 19
Cook, Robin 21
Council of 9 33
Cma ruka 35
Crno plemstvo 10,13

Davignan, Etiene 14, 18, 20
Denverski aerodrom 40-42
Dee, John 48
Dragutin Dimitrijević APIS 35- 37, 39
Dudley, Robert 48
Dulles, Allen 29, 44

Eagleburger, Lawrence 5

Edvard VII, king 27
EEZ 45
Elizabeth I 48, 55
Elizabeth II, Windsor 53-57
Ericsson 22
Exxon 40, 61
Evropska Unija 9, 12, 16, 18, 45

FBI 73, 83, 89
Ferdinand, Franc 37
FIAT 32
Fludd, Robert 48
Ford Co. 34
Fuji 22

General Electric 54
George V, king 27
Globalizacija 21, 45
Globalna elita 10
Globalna unija 45
Goldwater, Barry 23
Gordonstoun, škola 42
Greenspan, Alan 16, 29

Haag 9
Haas, Robert 22
Haig, William 61
Haldeman, H. 44
Hale, Nathan 44
Harold Pratt House 26, 28, 30
Harriman, Averell 29, 32, 54
Henry VIII 48
Holbrooke, Richard 5, 29
Hooves, Edgar 44
Horus 61
Houk-Koo, Lee 22
House, Mandel 28
Huntington, William 43

IAO (Information Awerenes Office) 47
IBM 34
ICI 54
Icke, David 9, 15
IFI 22
Illuminati 10, 13, 40-42
Inkunabula 84
Irak 8-9

James I, 48, 53, 55
Javits, Jacob 14
Johnson, Lyndon B. 44
Josip, Franjo 36
Jordan, Vernon 15

KGB 83
Kennedy, J.F. 42, 44, 60, 89
Kerr, John 54-55
Kerry, John 44
Kip slobode 59
Kirkpatrik, Jeane 29
Kissinger, Henry 5-7, 12, 14-15, 22, 29, 55
Kissinger i članovi 4-6, 8,
Kobayashi, Yotaro 22
Komitet 300 5, 10, 13, 32-33
Kosovo 12, 17, 24
Kubarych, Roger 19
Kraljevski Institut za međunarodne poslove (RIIA) 5, 12, 17, 19, 26-27, 32

Labirint Grupa 74, 78, 80, 82, 84
Laszio, Ervin 32
L'Enfant, Pierre Charles 61
Levi Strauss 22

M51 85-86
Makihara, Minoru 22
Mayor, John 15, 16
Masoni 10, 12, 40-41, 48-49, 51-52, 60
McClay, John 19
McDonald, Larry 23
McGavin, Darius 83

McNamara, Robert 22
 Mechain, Pierre 85
 Mellon, Paul 55
 Messier, Charles 84
 MI 6 19, 83
 Milnes, Alfred 27, 53
 Mitsubishi 22
 MMF 83
 Morgan, J.P. 28, 32, 54
 Mosbacher, Robert 44

NATO 5, 17, 28, 45, 61
 Newton, Isaac 48
 Nimrod 40, 60
 Nova ljubljanska banka 24
 Nixon, Richard 17, 33, 44
 NSA 73, 79, 83-84

Okrugli stol 10, 27, 31, 32
 Oppenheimer, familija 31
 OSS (Office of Strategic Services) 19
 Owen, David 5

Peccei, Aurelio 32
 Pentagon 28
 Peterson, Peter 26, 29
 Perry, William 5
 "Petnaest" 74, 77-78, 80-81, 84
 Philips Academy 44
 Philips, engleski princ 55
 Plava masonska loža 40
 Poindexter, John 47
 Potjorek, general 36
 Powell, Collin 28, 55
 Prometej 58, 59
 Protokoli 41
 Pueblo Bonito 88

Reagan, Ronald 24, 33, 47, 55
 Red Pročišćenja 55
 Rhodes, Cecil 27, 31, 53
 Richardson, Gordon 16
 Rimski klub 32
 Rio Tinto 54
 Rockefeller, David 5, 14-19, 21-22, 25, 28-29, 32, 43, 58, 59
 Rockefeller, Nelson 44
 Roosevelt, F. Delano 61
 Rotschild, Edmund de 22
 Rotschild, familija 31, 34, 42, 54
 Rotschild, Victor 14-17
 Royal Dutch Shell 54

Savjet Tridesettrajice 33
 Savjet za međunarodne poslove (CFR) 5, 12, 23, 26-30, 43, 45, 83
 Scowcroft, Brent 5, 29, 55
 Schultz, George 22, 28-29
 Schwarzkopf, Norman 55
 Semiramida 60
 Shakespeare, William 49-51
 Shell Oil 40
 Scull & Bones 10, 32, 43-45
 Soros, George 5, 16, 29
 Smith, John 15
 Smith, Leighton 5
 Spotlight magazin 14, 17
 Stead, William 27
 Stephanopoulos, George 32
 Stoltenberg, Thorvald 5, 22
 Suroi, Veton 24
 Sutherland, Peter 22
 Svedberg, Bjorn 22
 Svjetska banka 24, 83
 Svjetska vlada 34, 40

Škotska masonska loža 40, 61-62

Tacher, Margaret 18
 Taft, Alfonso 43
 Taft, William Howard 43
 Teorije zavjera 89

Texaco Star 40, 61
Trilateralna komisija 4, 10, 12, 17-18, 21-25, 29, 32, 43, 45, 83

UN 9, 12, 22, 24, 29

Vance, Cyrus 5, 29
Veliki Druidski savjet 33
Victoria, Queen 27
Vitezovi Malte 10, 13
Vojnich, Wilfred 49
Vojc, Marko 24

Walker, Paul 16, 22, 29
Wall Street 23, 28
Ward, Chester 28
Washington, George 40, 61
Weisenhaupt, Adam 41
Whitlam, Gough 54

Yale University 43-45
York Rite masonska loža 40

Zimmerman, Warren 5

Bibliografija

Braden, Gregg: *"Awakening to Zero Point"*, Radio Bookstore Press, USA, 1997;
Bradley, Michael: *"The Secret Societies Handbook"*, Barnes & Noble Books, New York, USA, 2004;
Brzezinski, Zbigniew: *"Between Two Ages: America's Role in the Technetronic Era"*, Viking Press, USA, 1976;
Cooper, Milton William: *"Behold a Pale Horse"*, Light Technology Publishing, AZ, USA, 1991;
Goldwater, Barry: *"With no Apologies: The Personal and Political memoirs of United States Senator Barry M. Goldwater"*, Morrow, USA, 1979;
Haldeman, H.R.: *"The Ends of Power"*, Dell Publishing, USA, 1978;
Hall, Manly Palmer: *"The Secret Teaching of All Ages"*, Jerremy P. Teacher Reader's Edition, USA, 2003;
Hoagland, Richard C.: *"The Monuments of Mars"*, North Atlantic Books, CA, USA, 1992;
Huntington, Samuel P.: *"The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order"*, Penguin Books, NY, USA, 1997;
Icke, David: *"...And the Truth Will Set You Free"*, Bridge of Love, Arizona, USA, 1997;
Icke, David: *"Children of the Matrix"*, Bridge of Love, Arizona, USA, 2001;
Icke, David: *"The Biggest Secret"*, Bridge of Love, Arizona, USA, 1999;
LaRouche, Lyndon: *"Children of Satan"*, PAC, Virginia, USA, 2004;
Kennedy, Garry and Churchill, Rob: *"The Voynich Manuscripts"*, Orion, USA, 2004;
Kessler, Ronald: *"Inside Congress"*, Pocket Books, USA, 1998;
Osmanagić, Semir: *"Alternativna historija"*, TKD Šahinpašić, Sarajevo, Bosna i Hercegovina, 2004;
Osmanagić, Semir: *"Misterija Anasazija"*, TKD Šahinpašić, Sarajevo, Bosna i Hercegovina, 2005;
Quigley, Carroll: *"Anglo-American Establishment"*, G.S.G. & Associates, USA, 1981;
Quigley, Carroll: *"The Evolutions of Civilizations"*, Liberty Press, Indianapolis, USA, 1979;
Pike, Albert: *"Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry"*, Charleston, USA, 1950;
Schafly, Phyllis: *"Kissinger on the Couch"*, Arlington House Publisher, USA, 1974;
"Spotlight magazine", USA, February 1999;
"Spotlight magazine", USA, April 2001;
Stich, Rodney: *"Defrauding America, Encyclopedia of Secret Operations by the CIA, DEA and Other Covert Agencies"*, Diablo Western Press, USA, 1998
Thomas, Antony: *"Rhodes: Rase for Africa"*, Thomas Dunne Books, USA, 1997;

www.bilderberg.org;

www.cfr.org;

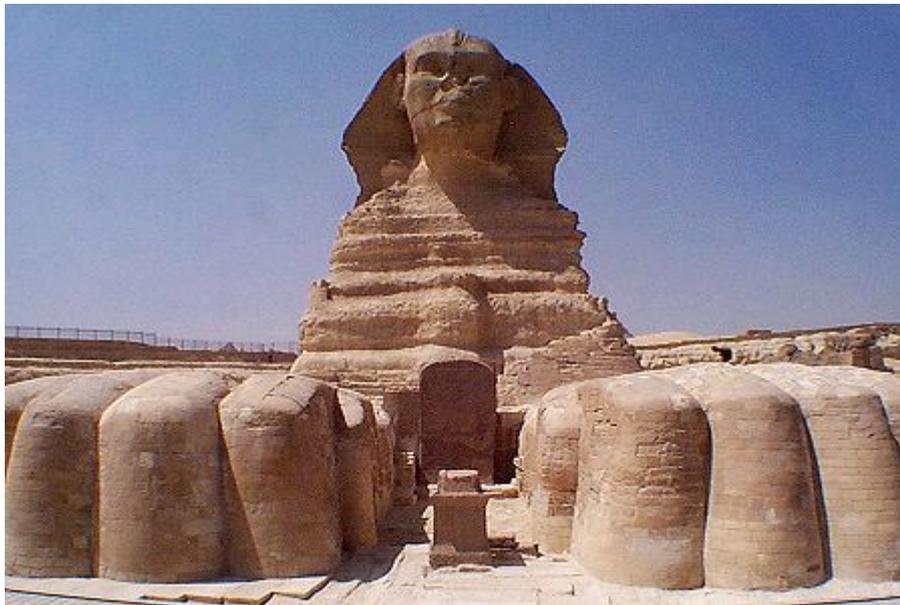
www.co-masonry.org;

www.heartmath.org;

www.riia.org;

www.trilateral.org;

- IV tom -

- Tragovima Atlantide -

Uvod

Gotovo sve što nas uče je pogrešno.

Posljednjih 100.000 godina nije doba dominacije prehistorijskog pecinskog čovjeka, niti smo mi prva razvijena kultura. Civilizacije Atlantide i Lemurije su dostizale spiritualne i tehnološke vrhunce daleko ispred naših, da bi bile potopljene kataklizmama.

Proteklih 7.000 godina je historija manipulacija čovjekom u kojoj se on drži potpuno odsječen od drevnih znanja i svoje istinske duhovne sustine.

Za objašnjenje drevnih civilizacija i njihovih građevinskih kompleksa nije dovoljno naše limitirano, trodimenzionalno viđenje svijeta.

“Alternativna historija” nudi novu teoriju koja spaja dva svijeta: spiritualni i materijalni. U harmoničnom plesu se povezuju “zabranjena arheologija”, sakralna geometrija, astroarheologija, arheokriptografija, geomagnetna strujanja Planete i nova, visedimenzionalna umjetnost.

Četvrti tom “Alternativne historije” je nastao tokom 2002. godine kao rezultat autorovih putovanja, istraživanja i analiza.

Krenimo redom...

TEOTIHUACAN - MEKSICKE PIRAMIDE (1)

26.03.2002.
Teotihuacan, Meksiko

Teotihuacan. Prijestonica drevnog Meksika. Kamene Piramide Sunca i Mjeseca po površini odgovaraju onima u Egiptu. Dosada je otkopano oko 600 manjih piramida u ovom Gradu u kojemu je nekada živjelo nekoliko stotina hiljada ljudi.

Ko ga je izgradio? Kada? Kojim alatima? Ko su bili njegovi stanovnici?

Ova su pitanja bila dovoljno izazovna da me odvedu na sredisnju meksicku visoravan. I da na taj nacin zapocnemo nas cetvrti ciklus "Alternativne historije".

Zvanicna literatura o Teotihuacan-u je oskudna. Spanjolski konkvistadori su prije petsto godina zatekli Azteke kako vrse svoje obrede u ovom Gradu. Prije hiljadu tristo godina Grad su koristili Tolteci. Spekulira se, pak, da je podignut prije oko dvije hiljade godina od strane nepoznatog naroda. Pretpostavlja se da je Piramida Sunca gradjena trideset godina, a Grad barem dvije stotine godina. Danas su u upotrebi imena iz doba Azteka: "Grad Bogova" (Teotihuacan), "Avenija mrtvih" (glavna gradska ulica), Hram Kvecalkoatla (bozansko bice Quetzalcoatl ciji se lik nalazi na trecoj, manjoj piramidi)...

Ne trosimo mnogo rijeci na zvanicne verzije. Istina je negdje drugo.

Atlantidjani su imali tri ciklusa koji su bili prekidani katastrofalnim dogadjajima: prije 50.000 godina, prije 28.000 godina i prije 12.500 godina.

Kada se danas susretnemo sa ostacima sa periferije njihove civilizacije nadjemo se u cudu: egipatske piramide i sfinga sa vidljivim tragovima hiljadugodisnje vodene erozije; bolivijski lucki grad Tihuanaco na dvije i po hiljade metara nadmorske visine; kineske piramide odavno prekrivene zemljom i zarasle u biljni svijet; sjeme domaceg kukuruza pronadjenog pokraj Meksiko Sitija staro 25.000 godina (prema radiokarbonskoj metodi); britanski megaliti u Stonehenge-u koji ispod površine kriju jos sedam slojeva...

Atlantidjani su dobro poznavali energetske cakre (cvorista) nase Planete: Gizu (Egipat), Peru, Tibet, Sjeverni i Juzni Pol, Stonehenge (Velika Britanija) i... Meksiko.

Tacno ispod temelja danasnje Piramide Sunca u Meksiku, Atlantidjani su otkrili podzemne pecine. Cetiri postojece komore su prosirili, a svodove ucvrstili teskim kamenim blokovima. Iznad njih, na površini zemlje, su podigli prvu, manju piramidu. Znatno pojačano energetsko strujanje su koristili prilikom duhovne inicijacije, prosvjetljenja, omogucavanja dusi da se slobodno kreće kroz različite dimenzije.

Brizljivo su isplanirali, a onda i sagradili velicanstveni kameni grad sa stotinama objekata piramidalnog oblika. Astronomske opservatorije, raspored gradskih trgova, glavne piramide... otlikavale su pojave na nebu, kretanje brizljivo odabranih zvijezdanih sistema, ukljucivo naseg Sunca, Mjeseca i Zemlje. Sakralna geometrija, matematika, astronomija... su rukovodile arhitekta. Utjecaji posjetioca sa sazvezdja Plejada i Orionovog Pojasa su se osjecali i ovdje kao i na maticnom kontinentu, Atlantidi.

Usred srednjoameričke džungle nikao je Grad bez premca na oba američka kontinenta. Kameni blokovi teski po nekoliko desetina tona vadjeni su i obradivani laserskom preciznošću iz kamenoloma udaljenog osamdesetak kilometara od Teotihuacan-a. Tehnologija i nauka su bile drugacije u to vrijeme. Umjesto mehaničkih alata i točka, Atlantidjani su superiorno vladali tehnologijom zvuka, primjenom različitih frekvencija za obradu, prijenos i ugradnju kamena.

Umjesto današnjih vidova transporta, ljudi i materijal su se prebacivali korištenjem energije Zemlje i Sunca. Naime, atmosfera i energetska naboj nase matične Planete je bio u to vrijeme znatno drugaciji. Današnji tanani ozonski omotac bio je sedam puta (!) deblji. Atmosferski pritisak je bio dva puta veći nego danas. Atmosfera guska. Majka Zemlja je bila zdravija, nezagadjena, energetska snazna. Veći dio dnevnog transporta se odvijao po posebnim energetskim linijama na površini Zemlje.

I onda... prije 12.500 godina... ulazak kosmičkog tijela u naš Sunčev sistem, sudar sa "desetom" planetom između Marsa i Jupitera, velike odlomljene gromade sjurile su se prema Zemlji, potapaju Atlantidu, dovode do promjene položaja polova, zatim zemljotresa, vulkanskih erupcija i potopa. Atmosfera se mijenja. Na suhim područjima kolonija Atlantide u sjevernoj Africi, zapadnoj Evropi i Mediteranu, srednjoj Americi... prezivjeli Atlantidjani počinju mukotrpnu borbu za prezivljavanje.

Duhovna nauka i materijalna tehnologija visokorazvijenih Atlantidjana se gubi; sjećanja na "crveni kontinent" ostaju u oralnoj tradiciji. Pisani dokumenti su sačuvani u Kartagini i Aleksandriji da bi tokom hiljada godina mraka nestajali u masonskim i inim bibliotekama "Iluminata".

Obilazak Grada starta sa Citadele, administrativnog centra Teotihuacan-a. Gradskim trgom dominira hram Kvecakoatla izgrađen u obliku stepenaste piramide. Zidove krasi likovi Vatrene Zmije (simbol dnevnog prolaza Sunca) i Pernate Zmije - Kvecakoatla, koji je simbol jedinstva zraka i kopna, neba i zemlje. Kapacitet trga je 150.000 ljudi.

Ni vodici, ni turističke mape, a niti zvanična pisana literatura ne pišu o funkciji ove prve, male piramide.

Prema Toltečkim samanima, ovdje bi započinjao proces inicijacije. Studentu bi se objasnio koncept energetske prirode ljudskog bica. Tu bi se učio procesu izlaska duše iz fizičkog organizma i kretanju kroz različite dimenzije. Postoje tri faze u razvoju čovjeka ka punoj slobodi. U prvoj fazi pred čovjeka se postavlja pitanje ko smo mi u stvari. Odgovor je da smo mi samo oblik svijetla (energije) koji je spojen sa kosmičkom cjelinom. U momentu kada se nadjemo zatvoreni u našem tijelu i umu, naša životna energija počinje da slabi zahvaljujući iluziji materijalnog svijeta.

Pernata zmija je simbol dualizma ljudske prirode. Polovina našeg bica pripada zemlji, dodiru, fizičkim željama (zmija). Druga polovina (duh) ima krila, živi na nebu, komunicira sa suncem i zvijezdama. Vječna borba između ove dvije polovine je vrlo zgodno prikazana na meksičkoj nacionalnoj zastavi gdje se orao i zmija bore na život i smrt.

U pravilnom smjeru sjever-jug proteže se glavna ulica "Avenija Mrtvih". Ovaj nemastoviti Aztečki naziv ne odgovara prirodi ove gradske arterije. Hodajući kilometrima dugom i do 150 metara širokom avenijom lako sam mogao zamisliti život kako buja u ovom Gradu. Ono što impresionira je simetričan izgled lijeve i desne strane. To me neminovno upućuje na brizljiv planski pristup u izgradnji. U vodu padaju nagadjanja historičara da se Grad dizao u fazama tokom dvijestogodišnjeg perioda. Oni možda nastoje opravdati mogućnost da su primitivna plemena trebala mnogo godina da ovako nešto podignu. Ipak, očigledno je da primitivizmu ovdje nije bilo mjesta. Grad je isplaniran, a onda podignut u jednom dahu.

Na putu od Citadele ka piramidama je mostić koji nadvodjuje rijecicu San Juan. Danas se taj detalj uopće ne pominje u turističkim turama (zato i nisam gubio vrijeme na njih). Nekada je ova rijeka simbolično dijelila raj od pakla. Ali ne krscanski raj i pakao. Naime, pakao je naša zajedničko iskustvo koje se naziva "planetarni san". Ili, još bliže, ono što mi nazivamo svakodnevni "život". Raj je, opet, naša kreacija koja nastaje kada prekinemo "planetarni san" i stvorimo "novi san".

Avenija Mrtvih je, duhovnim ocima gledano, glavni dio tijela dvoglave zmije kroz koju inicirani mora proci.

(I u tradiciji tantristicke joge, student ka putu prosvjetljenja takodje prolazi kroz tijelo zmije. Usput nailazi na pojedine cakre, mocna energetska cvorista. U nasem fizickom tijelu srcana cakra je mjesto ljubavi. U energetskom sistemu planete Zemlje Teotihuacan je takodje, srcana cakra. Piramida Sunca je njezin simbol i nesumnjivo da je imala, a ja vjerujem da ce opet imati, vrlo vaznu ulogu za sudbinu nase Planete. Ponovno ozivljavanje moci ljubavi je od vitalnog znacaja za razvoj civilizacije.)

Spustajuci se Avenijom Mrtvih prema piramidama nailazim na tablu koja prikazuje raspored Grada. Na vrhu je piramida Mjeseca, nize, sa malim pomakom udesno, je piramida Sunca, a na dnu je, u istoj liniji sa piramidom Mjeseca, piramida Kvecakoatla. Na drugoj strani Atlantika, u Egiptu, ka nebu se dizu tri piramide: dvije velike (Keopsova i Kefrenova) i jedna mala. Raspored? Identican onima u Meksiku! A oba piramidalna kompleksa odgovaraju zvijezdanom sistemu Orionu na nocnom nebu. Orionov pojas se, naime, sastoji od dvije zvijezde blizanca i jedne male zvijezde tzv. "bijelog patuljka".

Ovaj raspored nam ocito otkriva potpis arhitekta. I njegovu postojbinu.

Hodajuci gradom zalim sto su od njega ostali samo zidovi i temelji. Prostorije, krovovi, murali, freske, hramovi, opservatorije, sve ono sto je ovaj Grad cinilo zivim, je unisteno i zapaljeno. Planski, pedalj po pedalj. Od onog velicanstvenog izgleda je ostalo malo. Od stotina kipova ostao je u zivotu samo jedan; nalazi se u meksickom Antropoloskom Muzeju (doduse nikakva oznaka niti znak sa informacijama je uz njega). Svi su im kipovi bili isklesani iz jednog komada kamena, a tezina se kretala po 20-30 tona.

Piramida Mjeseca, sa impresivnim stranicama od 145 metara, se nalazi na sjevernom kraju Avenije, okruzena sa 15 manjih piramida. Stojeci na sredini glavne ceste i posmatrajuci vrh piramide uocavam da se on poklapa sa vrhom oblizne planine Cerro Gordo. Ocgledno je da se prilikom gradnje vodilo racuna o ideji arhitekta da piramida predstavlja "svetu planinu" i kao takva je integralni element gradskog plana.

Istrazivanja unutrašnjosti piramide dovela su do nekoliko zakljucaka; prvo, piramida ima unutrašnje strukture. Drugo, nadjeni su ostaci zivota (kosturi, predmeti, i sl.) iz razlicitih historijskih perioda. I, trece, informacije o rezultatima istrazivanja su skrta i tajnovita. Malo se sta daje u javnost.

Piramida Mjeseca je vazna za drugu fazu inicijacije studenta.

Duz Avenije, kroz mnoštvo hramova (manjih piramida) studenti inicijacije bi se ucili vjestini transformacije. Kulminacija bi bila ispred piramide Mjeseca. Ovdje bi student prelazio u druga stanja realnosti. Bio bi vodjen u Hram Jaguara koji je simbolizirao Duh Zemlje. Kraj ovog hrama je bio na vrhu piramide Mjeseca. Student bi prilikom ovog procesa zrtvovao svog etericnog dvojnika i time bi ovladao vjestinom transformacije.

Završni proces oslobodjenja (ili treća faza "prosvjetljenja") bi se desavao na piramidi Sunca. Ovo je mjesto gdje ljudski limiti nestaju. Pojedinač gubi svoja zemaljska ograničenja. Njegova želja da postane božanstvom, kosmičkim bicem ili Suncem, se ovdje konačno realizira. Ova, prosvjetljena bica gube svoja fizicka tijela u vatrenom bljesku i nestaju u vječnosti.

To je razlog sto su Azteci nazvali ovu piramidu prema izvoru sveg zivota ("Suncu"), a ovaj grad Teotihuacan (puni prijevod sa Nahuatl jezika bio bi "mjesto gdje su ljudi postali bogovi").

I kada se nadjemo ispred ove kamene ljepotice koja dodiruje nebo, onda se tek realizira grandioznost ovog objekta.

Stranice piramide su dugacke po 225 metara. To odgovara površini osam nogometnih terena. I, sto je jos indikativnije, to odgovara površini velike Keopsove piramide u Gizi. Ova meksicka je, doduse, upola niza, ali preko dva i po miliona tona kamenih blokova traze izniman respekt.

Godine 1971. arheolozi su slucajno otkrili da se, 6 metara ispod površine piramide, nalazi ulaz u podzemnu pecinu. Prema njima, pecina je dugacka preko 100 metara i koristila se kao duhovni centar i prije nego sto su piramide napravljene. Prema legendi, iz ovakvih podzemnih pecina su izašli preci danasnje ljudske rase.

Naravno, ovo "slucajno otkrice" bila je poznata cinjenica svim narodima prije Evropljana. A to da su nasi preci izašli iz pecina, i to nije nekakva novost (nakon potapanja Atlantide, prezivjeli su oni koji su bili sklonjeni u podzemne pecine).

Popevsi se na vrh Piramide, posmatram Grad ispod sebe. Hiljade turista i skolske djece se razmililo na sve strane. Oni na dnu, na gradskim trgovima, jedva su uocljivi. Mi, na vrhu, njima izgledamo blizi nebu nego zemlji.

Rusevine vode kilometrima prema planinama na jugu. Nazalost, veci dio Grada jos nije otkopan. Pretpostavka da je u Gradu zivjelo 150.000-200.000 ljudi je preskromna. Barem pola miliona ljudi je ovdje imalo svoj dom kada je Grad bujao.

Deset sa deset metara je spic piramide. Nas dvadesetak je podiglo ruke prema nebu, zatvorenih ociju, opusteno. Osjecam kako mi kroz noge struji energija i dize se prema prsima i rukama. Nekoliko bljeskova i slike daleke proslosti...

U ruci mi je video kamera. Nastavljam snimati. Pricam o Aztecima i njihovim ceremonijalnim obredima. Najveci praznik im se desavao svake pedeset dvije godine kada bi zrtvovali nekod od vodja uhvacenih plemena. Upravo na ovom mjestu bi mu vadili srce iz grudi, bacali ga u kazan, palili novu vatru i zapocinjali novi ciklus. Pedeset dvije godine. Vrijeme potrebno da zvjezdani sistem Plejada opase svoj krug na nebu. Cak su i Azteci imali svoje podsjecanje na mudre posjetioce sa Plejada koji su toliko asistirali Atlantidjane u njihovom razvoju.

Medjutim, Azteci su ovdje bili nedavno. Prije petsto godina. Ono sto nas stvarno interesuje je kako je Grad funkcionirao u doba svojih originalnih graditelja.

Par navoda zasluuju da se nadju u danasnjem prilogu. Prvi je autor Peter Tompkins koji pise u svojoj knjizi "Mysteries of the Mexican Pyramids": "... Proporcije piramide Sunca demonstriraju preciznu distancu prema Suncu... Ova kamena struktura je locirana tako da njena sjenka služi kao suncevi sat... Dizajneri Piramide su razumjeli relacije izmedju kruga i trokutaste piramide. Oni su ostavili poruku preko dimenzija piramide da fizicki kosmos ima piramidalnu strukturu, pocev od mikroskopskog atomskog nivoa pa sve do makrokosmosa... A covjek, na odgovarajucoj skali vibracije, stoji tacno na sredini tog puta od atoma do galaksije..."

Shirley Andrews, autor knjige o Atlantidi, pise o piramidi Sunca:"... Kao i za piramide u Gizi, niko ne moze da shvati kako su kamene blokovi za ovu ogromnu gradjevinu prebacivani, a zatim ugradjivani na tu visinu. Meksikanci kazu da su giganti, koji su nestali u katastrofi poplava i potresa, bili njeni graditelji. Giganti su vjerovatno bica iz kosmosa, koji su se vratili vlastitim zvjezdanim kucama prije nepogoda na Zemlji..."

Mark Reynolds, istraživač sakralne geometrije, postavlja slijedecu tezu: "Autori Velike Piramide u Egiptu koristili su matematički broj "Pi" (3,1415...) u njenoj izgradnji. Na taj način su ostavili poruku generacijama koje dolaze iza njih. Autori Piramide Sunca u Meksiku su, pak, koristili kvadratni korijen broja "Pi". Ocito da ovi objekti komuniciraju jedan sa drugim preko istog arhitekta..."

Znacaj broja "Pi" kao "bozanske proporcije" je univerzalan. Geometrijski, broj "Pi" može prikazati sve, bukvalno sve, procese u prirodi: od spirale sjemenke biljke i kucice morske školjke do spirale zvjezdanog Mliječnog puta. Geometrijski, školjka ili zvjezdani sistem se razlikuju samo u veličini. Ali logaritamska spirala, bazirana na istoj proporciji broja "Pi" se ne mijenja.

Dok stojim ispred piramide Sunca, razmišljam o njenim autorima. I njihovom nivou znanja.

Hiljade godina su prohujale Planetom. Znanja i civilizacije zaboravljene. A mi na putu da ponovo učimo davno zaboravljeno.

Piramida Sunca, u drevnom meksickom gradu Teotihuacan, se nalazi iznad podzemne pecine koju su Atlantidjani koristili prije 12.500 godina za procese duhovnog prosvjetljenja. Piramida svojim dimenzijama, putem sakralne geometrije, "komunicira" sa Keopsovom piramidom u Gizi: stranice su im identične, po 225 metara; meksicka piramida je tačno upola niža od one egipatske; i, dok je u slučaju Keopsove piramide, korišten matematički broj "Pi" u njenoj izgradnji, isti arhitekta se služio kvadratnim korijenom broja "Pi" u kreaciji Piramide Sunca.

PIRAMIDA KVIKVILKO (2)

27.03.2002.
Cuicuilco, Meksiko

Posebna poslastica Dariove i moje posjete Meksiku je bila davno zaboravljena piramida koja se ne nalazi na turistickim mapama. Metroom smo dosli do najjuznije tacke u Gradu. Odatle smo pjesice prosli pored Univerziteta i produzili prema jugu. Nakon sat i po pjesacenja naletjeli smo na taxi...

Spanjolski kralj Filip Drugi, habsburske krvi, prosirio je svoje kraljevstvo do Italije i Holandije te Srednje i Juzne Amerike. Sredinom sesnaestog stoljeca zeni englesku kraljicu Mariju da bi tridesetak godina kasnije od tih istih Engleza pretrpio poraz na moru koji je Spanjolsku kostao dominacije nad svjetskim morima.

Filip salje svog pouzdanog ljekara Hernandeza u Meksiko da ispita price o cudnoj piramidi Cuicuilco (Kvikvilko). Nakon proucavanja piramide, Hernandez pise svom suverenu: "... Pronasli smo kosture velikih zvijeri... te kosture ljudi koji su dostizali visinu od skoro sest metara... Urodjenici vjeruju da su ovu piramidu izgradili giganti..."

Tristopedeset godina kasnije je utvrdjeno da zvijeri pripadaju izumrlim vrstama Toksodona i Titanotere. Ljudski kosturi nisu, pak, ni nakon 450 godina dostupni javnosti.

Skromna tabla pored puta upozorava na arheolosko nalaziste. Cuvar nas upozorava da ne smijemo snimati piramidu iz blizine. (To mi je bio prvi slucaj da ne dozvoljavaju video kameru u nekoj od piramida. Tu zabranu sam, doduse, samo djelomicno postovao.) Informacija uz piramidu govori o nekoj nepoznatoj civilizaciji koja je izgradila prvu kruznu piramidu na ovim prostorima 1.000 godina prije nove ere. Govori se o Gradu sa 25.000 stanovnika i erupciji vulkana koja ih je natjerala da ga napuste.

Medju morem malih figurina, keramike, nakita i statua, u Nacionalnom Muzeju Antropologije nalazi se i jedna figura pronadjena u oblasti Cuicuilco. Uz dvanaest centimetara dugacku figuru prignute osobe sa sljemom na glavi (?), nalazi se tekst koji tvrdi da je rijec o "Bogu vatre". Prema zvanicnim muzejskim tumačenjima, Cuicuilco civilizacija pripada pretklasicnom periodu (400 do 100 godina prije nove ere).

Arheolozi tvrde da je ova piramida najstarija kamena struktura u Srednjoj Americi i prvi monument u obje Amerike. Ali doba izgradnje, po njima, nije starije od 600 godina prije nove ere.

Iz daljine gledajuci, Cuicuilco je manje brdo. Tek kad mu se pridje, vide se ostaci vulkanskog kamena i kruzni oblik piramide. Precnik mu je respektabilan: 115 metara, a površina jednaka dva nogometna terena. Manje kamene strukture se nalaze uz glavni objekat.

Potomci Atlantidjana su, nakon katastrofe na matičnom kontinentu prije 12.500 godina, ipak uspijevali da ponegdje zasnuju napredne gradove. Tako je bilo i sa Cuicuilco-m gdje su podigli kamenu piramidu sa prilaznim rampama i hramom - observatorijom na vrhu.

Medjutim, ova imponantna gradjevina je, zajedno sa citavim Gradom, stradala u erupciji vulkana Mt. Azusco. Erupcija je bila toliko snazna da je otvorila rupu u zemlji odakle je formiran novi krater - Xitli. Rijeke lave i pepela su prekrile preko 130 kvadratnih kilometara prostora, dubine i do dvadeset metara. Zauvijek je ostalo prekriveno i groblje Atlantidjana danas poznato kao Pedrigal. Ispod vulkanskog kamena su kosti nasih predaka sahranjenih prema drevnim obicajima: skupljena bocna pozicija i crveno drago kamenje (podsjecanja na "crveni kontinent", Atlantidu). A na površini Pedrigala je University of Mexico sa lijepo uredjenim stambenim kucama.

Ovaj katastrofalni dogadjaj se zbio prije vise od deset hiljada godina.

Geolozi se slazu da se erupcija zbila u davnoj proslosti izmedju sedam i dvanaest i po hiljada godina. Arheolozi i historicari, naravno, ne mogu prihvatiti takve rezultate, jer bi morali da mijenjaju historiju.

Ali i jedni i drugi se slazu sa nalazima arheologa Dr. Byron Cummings-a (University of Arizona) koji je bio prvi koji je u moderno vrijeme (1922.) zapocao ozbiljno arheolosko proucavanje piramide. On je za Cuicuilco tvrdio da je "najstarija piramida na Zemlji".

Profesionalna geoloska zapazanja su da lava iz Pedrigala pripada kasnom Pleistocenskom periodu. A to erupciju smjesta u doba prije, najmanje, 10.000 godina. Interesantno je, da je jedan kraj piramide zakopan u lavi iz pedrigalske erupcije. Zakljucak: izgradnja piramide je starija od erupcije.

Dakle, ovo je tipican primjer za nasu Alternativnu historiju.

Centralno mjesto u malom muzeju uz piramidu je umjetnicka rekonstrukcija - vjerovatni izgled piramide. Pet kamenih kruznih nivoa perfektno "uglacanih", sa dvije prilazne rampe koje vode do vrha i hramom na najvisem nivou. Osjecaj izmaglice, zrak nekako tezak, atmosfera gusta. Doziviljaj umjetnika se poklapa sa mojim osjecajem: doba Atlantide je doba drugacije klime i nacina zivota.

Napustajuci Cuicuilco, pogled mi se zaustavlja na brdu, nekadasnjem vulkanu, Xitli. Danas prekriven sumom, u proslosti je bio izvorom tragedije. Zatim gledam na okolnu sumu. Hernandez je ovdje naisao na dzunglu prije 450 godina. A sada je samo zaboravljeno nalaziste iz davno prohujale historije za koje malo ko mari.

Kružna piramida Cuicuilco, smještena južno od Mexico City-ja, spada među najstarije kamene strukture u Srednjoj Americi – prema geoloskim nalazima starija je od 10.000 godina.

CIVILIZACIJA OLMEKA (3)

28.03.2002.
Mexico City, Meksiko

Pocinjem snimati kamerom. Iza grana i gustog lisca ukazuje se masivna kamena glava. Isklesana iz jednog kamenog bloka, teska 25 tona, sa karakteristiknim crtama lica... Pocinjem govoriti o civilizaciji Olmeka, kojima se pripisuje autorstvo ovakvih kolosalnih glava. Dario zna da cu pricati narednih desetak minuta i odlazi gledati kamenu grobnicu Olmeka.

Godina je 1862, selo Huaypan, u drzavi Veracruz, na meksickoj istocnoj obali. Plantazni radnici su naisli na kamenu grdosiju kako viri iz zemlje. Misleci da ce naici na zakopano blago, poceli su da kopaju, i kopaju i... kopaju. Napokon se ukazao monumentalni kameni portret.

Ovo je bila prva skulptura takozvane civilizacije Olmeka otkrivena u Meksiku. Kazem takozvane, jer su je nazvali po ljudima koji su tu zivjeli u doba kada je Hernan Kortes osvajao Meksiko. A ti Olmeci nemaju nikakve veze sa pravim autorima kamenih glava - drevnim historijskim narodom Shi, koji su tu zivjeli barem tri i po hiljade godina prije spanjolskih konkvistadora.

(Ali, u praksi se uvrijezilo ovo pogresno ime. Kao sto je vec cest slucaj.)

"...Karakteristicne crte lica...". Debele usne. Siroki, pljosnati nosevi. Okrugle glave. Tipicni africki (etiopski) crnci. Arheolozi pretpostavljaju da su ove glave predstavljale njihove prve kraljeve. Na glavama im je bio sljem (ratnicki? kosmicki?).

Nastavljam govoriti dok snimam kamerom: "Otkud crnacki kraljevi na ovim prostorima prije cetiri hiljade godina? Zar nisu prvi stanovnici dosli iz Sibira kako nas moderna arheologija uci? I otkud bas na obali Meksickog zaljeva?"

Zmarci prolaze tijelom kada se nadjes pred komadom daleke proslosti. Monumentom koji se tako lijepo uklopi u tvoje razmisljanje, a kontra "zvanicne istine".

Rijeci same teku: "Na kontinentu Atlantidi su zivjele dvije rase: bijelci na sjeveru, i crnci na jugu. Crna rasa je putovala desno i lijevo: prema Zapadnoj Africi i Srednjoj Americi. Njihovi utjecaji su se osjecali stotinama pa i hiljadama godina nakon potonuca maticnog kontinenta..."

Tokom dvadesetog stoljeca je pronadjeno preko 70 gigantskih kamenih glava po sumama i djunglama Srednje Amerike. Rezultati su bili sokantni: civilizacija Olmeka je prethodila svim drugim kulturama: i mudrim Zapatecima, i naprednim Majama, i duhovnim Toltecima...

I ne samo to. Olmeci su uspostavili obrasce ponasanja koje su svi slijedili.

Olmeci su se pojavili naprasno, u vrlo naprednom stadiju, bez sporog, postepenog razvoja. (Arheolozi se jedino razlikuju u godini kada su se pojavili. Raspon je od 1.200 g.p.n.e do 2.000 g.p.n.e.)

Olmeci su i nestali iznenadno sa historijske scene. Jednodusno ze zakljucuje: oko 400 do 300 godina prije nove ere.

(Ista se stvar desavala i Majama i Toltecima. Dosli "niotkuda" i nestali preko noci.)

Olmeci su bili prvi narod koji je razvio pismo: i hijeroglifsko i alfabetsko. Olmeci su bili prvi koji su izvodili spiritualne, samanisticke rituale. Bili su prvi koji su razvili matematiku, astronomiju i precizan kalendar. Prvi koji su dizali visoke stepenaste piramide. Prvi koji su imali formu demokratije na ovim prostorima. Prvi koji su krenuli sa formom nogometa i izgradnjom posebnih terena za tu popularnu igru. Prvi koji su "klesali" monumentalne spomenike (20-40 tona iz jednog komada) i prenosili (?) ih na velike udaljenosti (po 80 km kroz dzunglu, a bez tockova). Prvi koji su slavili bozanstvo Pernatu Zmiju, kao simbol borbe dana i noci, dobra i zla. Prvi koji su se kretali kroz druge, duhovne dimenzije, u tijelu jaguara. Prvi koji su govorili da su dosli sa Istoka. Prvi koji su imali navodnjavanje i vodovodni sistem.

(Ja jos pricam dok gledam kamenu glavu. Dario mi se izgubio iz videokruga.)

"... Pisanje je jos jedan dokaz o prisutnosti Atlantidjana sa obje strane Atlantika. Olmeci su govorili i pisali jezikom koji pripada tzv. libijsko-berberskoj grupi jezika. Tipican primjer ove zapadnoafricke (!) grupe jezika je drevni jezik naroda Vai. Pronadjeni su njihovi pisani dokumenti stari sest hiljada godina u zapadnoj Africi. Jezik Olmeka je identican jeziku Vai. I ne samo to. Svi narodi poslije Olmeka (Maje, Zapateci itd.) govorili su jezikom koji pripada istoj lingvistickoj grupi. A na drugoj strani svijeta, libijsko-berberska grupa jezika ima svoje korijene u jeziku Sumerana, Akadjana, Babilonaca, Asiraca i Egipcana..."

(Kako je svijet mali!)

"... I, dalje. U doba uspona Olmeka u Meksiku, Kinezi su cesto prelazili preko Pacifika i meksicke visoravni... posjecujuci crnacke kraljeve. Od Sangaja, izmedju Japana i Aleuta, kineski brodovi su spartali oceanom (na jedra ili...). Dinastija Sang je ostavljala lako prepoznatljive umjetnicke radove na meksickom kopnu. A medju sedamdesetak kamenih glava se nalazi i nekoliko kosookih kineskih. Arheolozi i historicari su totalno zbunjeni. Pokusavaju nijekati sve ovo... ali, dokazi su dokazi..."

Promet je bujao na sve strane u to "plemensko" doba.

Olmeci, odnosno narod Shi, upozoravaju da se historija treba ponovno pisati..."

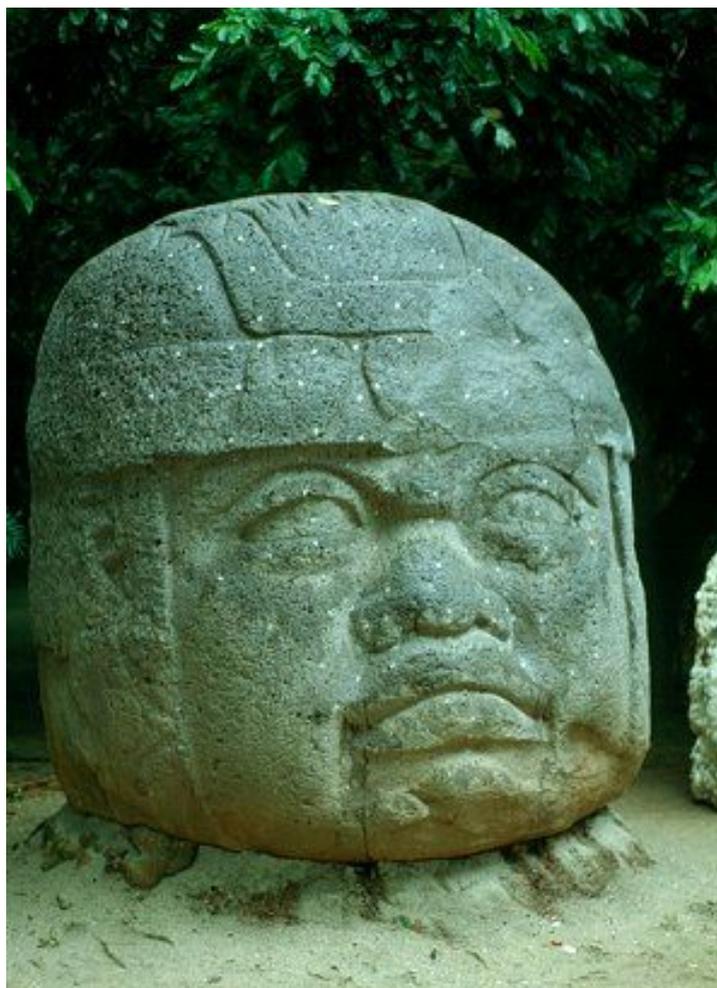
Olmecka kultura je "majka" svih kasnijih civilizacija u Srednjoj Americi. Fratar Diego de Landa, u doba spanjolskih osvajanja (prije petsto godina) je pisao: "Neki stariji ljudi na Jukatanu govore da su culi od svojih predaka da je ova zemlja naseljena sa rasama koje su dosle sa istoka, koje je Bog poslao otvorivsi im dvanaest morskih puteva..."

Olmecci u svojim te dokumentima Maja (kao cuvenoj knjizi Popul Vuh) tvrde da su "...imali dvanaest migracija u Novi svijet..." i da su dosli u Meksiko u "... drvenim brodovima".

Novi dokazi upozoravaju da je olmecka umjetnost najmocnija na ovim prostorima. Koristen materijal je onaj koji je vezan za zemlju: glina ili keramika. Autor bi posvetio dodatno vrijeme izradi djela i time mu usadio dodatne moci. Cest motiv je transformacija samana u jaguara. Na primjer, skok unazad prilikom kojeg covjek skace u drugu dimenziju uskakuci u oblik jaguara. (Legenda kaze da su samani uistinu imali ovu moc da se preobrazu jednim pokretom, prije nego se docepaju tla). A u drugoj dimenziji dobile bi se moci zeljenih zivotinja: neustrasivost, hitrost, izrazena cula...

Dusa bi se, kroz tijela jaguara, kretala podzemnim svijetom, površinom zemlje i nebesima.

Nije li vrijeme da napravimo salto unatrag, docekamo se na noge i vidimo puno uzbudljiviji svijet koji je bujao prije tri, cetiri ili trinaest hiljada godina? Umjesto one plemenske stvarnosti koja nam se nudi u skolskim knjigama?

Kamena glava koja pripada tzv. civilizaciji Olmeka, "majci svih kasnijih kultura u Srednjoj Americi". Sedamdesetak dosada pronadjenih gigantskih glava, teskih desetine tona, su prenesene osamdeset kilometara kroz djunglu do svog odredista. Pretpostavlja se da su prvi, crnacki kraljevi Olmeka dosli sa Istoka – kao potomci jedne od rase sa Atlantide.

CIVILIZACIJA ZAPOTEKA (4)

28.3.2002.
Mexico City, Meksiko

Antropoloski muzej u Meksiko Sitiju je najimpresivniji te vrste u svijetu. Mnostvo figurina, kipova, reljefa i murala, od kulture do kulture... i natrag u prošlost do civilizacije Zapoteka. Ponovo su Azteci bili ti koji su dali ime mnogo starijoj kulturi. Za Azteke su oni bili "narod sa oblaka" (Zapotek). Originalno ime im je Benezza.

Keramicka figura samana ("vraca") koji se upravo preodjenuo u tijelo jaguara; ratnik (ili kosmicki putnik sa sljemom) u polulezecem položaju; kosooki mudrac sa kozjom bradicom (ponovo kineski utjecaji)... Nekoliko malih figurica u staklenom muzejskom ormaricu, uz skrti tekst na spanjolskom (cim vidim njihove datume odmah se ne slazem)... Sve to ne moze ni priblizno da predstavi do kojih su visina uzletili Zapoteci (ili, mozda tacnije, s kojih visina su se spustili na pacificku obalu Meksika).

U zadnjih petnaestak godina "enciklopedijska" starost Zapoteka je "narasla" sa dvije na tri hiljade godina. Arheolozi jednostavno pronalaze sve starije i starije artefakte. Ono sto posebno cudu je da sto se ide dalje u prošlost, umjetnost i historija ovog naroda biva sve savrsenija.

Naravno, vise ne treba ni spominjati poznatu karakteristiku srednoamerickih civilizacija: i ovaj narod se odjedamput nasao na ovim prostorima ("narod sa oblaka") i to u punom kulturnom cvatu. Nema dokaza o postepenom razvoju.

Prica pocinje sa Monte Alban-om. Rijec je o najimpresivnijem ceremonijalnom gradu u Srednjoj Americi poslije Teotihuacan-a. Rusevine se smatraju starim barem tri hiljade godina. Hijeroglifi pronadjeni ovdje su medju najstarijim. Piramide, trgovi, podzemni prolazi... zaustavljaju dah. Kameni "hramovi" su zapravo ostaci drevnih astronomskih opservatorija koje su odslikavale raspored zvijezda (Juzni Kriz, Alfa i Beta Centauri...).

Monte Alban je bio srce brojnih gradova i sela centralne meksicke visoravni i stotina kilometara pacificke obale. Vratimo li se unatrag tri hiljade godina vidjecemo brane, irigacione kanale, astronomske opservatorije... kompleksi piramida sa desetinama hiljada ljudi tokom procesija. Kompleksni sistem pisanja (slozeniji nego danasnji) bio je kombinacija ideja i zvukova (kojeg, uzgred receno, jos nismo u potpunosti desifrirali)...

Dario me prekida: "Tata, idemo brze. Ovdje je dosadno, a i ima puno skolske djece (u muzeju)." Ja se prenem na momenat. Odlazimo do slijedeceg odjeljenja. Tamo starta prica o Mikstecima, ratnickom narodu sa sjevera, koji se prije 800 godina zilavo borio sa potomcima Zapoteka.

Tri hiljade godina civilizacije Zapoteka: od blistavog Monte Albana prije nase ere i njegovog iznenadnog i neobjasnjivog kolapsa oko godine 700 a.d., borba sa Mikstecima, zatim Aztecima, osvajanja konkvistadora, i, napokon, nastavak ataka od strane Meksikanaca ... sve je to ovaj narod svelo na nekoliko usamljenih enklava u Meksiku. Gledajuci ih u meksickoj prasini danas, znamo zasto ih enciklopedije nazivaju urodjenicima ili "meksickim indijancima".

Zatvorimo oci. I vratimo se u prošlost.

Na vrhu planinskog uzvisenja, na prostoru od cetrdesetak kvadratnih kilometara, smjesten je velicanstveni Monte Alban. Njegovih dvadeset pet hiljada stanovnika je predvodjeno svojim duhovnim vodjama. Simboli jaguara (transformacije duse) i nebeske zmiye (mudrosti i kosmickog znanja) su dio svakodnevnice.

Za stranca, Monte Alban je misteriozno mjesto. Zasto je ova uzvisina izabrana za ovakav gradjevinski poduhvat?

Na visokom platou nema vode. Nije ni strateski znacajan. Gradnja je strasno komplikovana. Kameni blokovi su neizmerno teski. Kamenolom je daleko u dolini. Zapateci su niski rastom (metar i po) i ne ostavljaju dojam snagatora. Cak nemaju ni alate za obradu kamena. A ni kolica za prenos kamenih blokova. I, plus svega toga, svoje kamene "hramove" su podigli na rusevinama drugog drevnog grada.

Vise pitanja nego odgovora.

Kalendar na radnom stolu pored kompjutera i na zidu. Dan za danom, mjesec za mjesecom. Mijenjamo stranice. Posmatramo prolazak vremena. Niceg kosmickog niti bozanskog u toj rutinskoj slici.

Ali, nije tako uvijek bilo.

Za Zapoteke je kalendar predstavljao trijumf covjekovog uma da posmatra i interpretira prirodne i kosmicke obrasce. Ne samo da su dani i mjeseci prolazili i onda se dogodine ponavljali... vec su se, prolaskom vremena, ponavljali i ciklusi, i slicni ili isti dogadjaji... Neki od njih bi padali u tacno odredjene dane... A onda bi se, na osnovu dugogodisnjeg iskustva moglo i... predvidjati buducnost i dolazak pojedinih ciklusa.

Zamislimo tri povezana nazubljena tocka. Prvi ima dvadeset zuba koji predstavljaju dvadeset dana (sa posebnim imenima). Drugi ima trinaest zuba koji predstavljaju novih trinaest dana (i svaki se predstavlja kao neki broj). Treci ima 365 zuba koliko i solarna godina dana.

Solarni kalendar je imao 18 mjeseci po 20 dana, sa 5 dodatnih "praznih" dana na kraju svake godine (smatrani su nesretnim danima). Kada nazubljeni tocak odradi svojih 365 dana onda bi ovih ekstra pet dana pokretalo drugi nazubljeni tocak. Svaka nova solarna godina bi mogla poceti samo sa nekim od cetiri zuba/dana (cetiri - kao nase prestupne godine). Kada se cetiri dana kombiniraju sa 13 zuba na drugom tocku dobiva se mogucnost 52 kombinacije. Taj vremenski interval od 52 godine se cesto naziva "meksicko stoljece" ili "okrugli kalendar" (Tzolkin).

Pedeset dvije godine nisu slucajno izabrane. To je period u kome zvjezdani sistem Plejada opase svoj krug na nocnom nebu. Taj ciklus je bio od posebnog znacaja za sve srednjoamericke narode. Kao i za Atlantidjane. Jer je simbolizirao saradnju izmedju dva svijeta, dvije kosmicke rase.

Nakon Zapoteka, Maje su rafinirale mezoamericki kalendar, dodajuci mu duge i ekstra duge kosmicke cikluse. Racunanje vremena po dugom ciklusu je pocelo sa danima poslednje kreacije: 3.114 godina prije nove ere. Kraj treba ocekivati uskoro: godine 2.012. Ne umijuci pravilno protumaciti razmisljanje Maja, za ovu godinu se veze i kraj svijeta.

U pomoc je pozvana astronomija. Napokon naucivsi da se solarni sistem krece oko nase galaksije - Mlijecnog Puta, uspjeli smo prije dvije decenije izracunati koliko traje taj ciklus i kada se zavrшава. Gle "slucajnosti": u pocetnu tacku dolazimo 2.012 godine! To je godina kada nas Suncevi sistem biva kratkotrajno obasjan posebnim zrakama iz samog centra nase Galaksije. I tada ce zapoceti novi period.

Dakle, kraj svijeta kakvog ga znamo (materijalistickog i nehumanog) i pocetak novog kakvog mozemo stvoriti. Ovaj ciklus traje priblizno 25.000 godina. Nemojmo ocekivati spektakularne rezultate bas te godine; ali, nasi potomci ce uspjeti prepoznati zaokret nabolje.

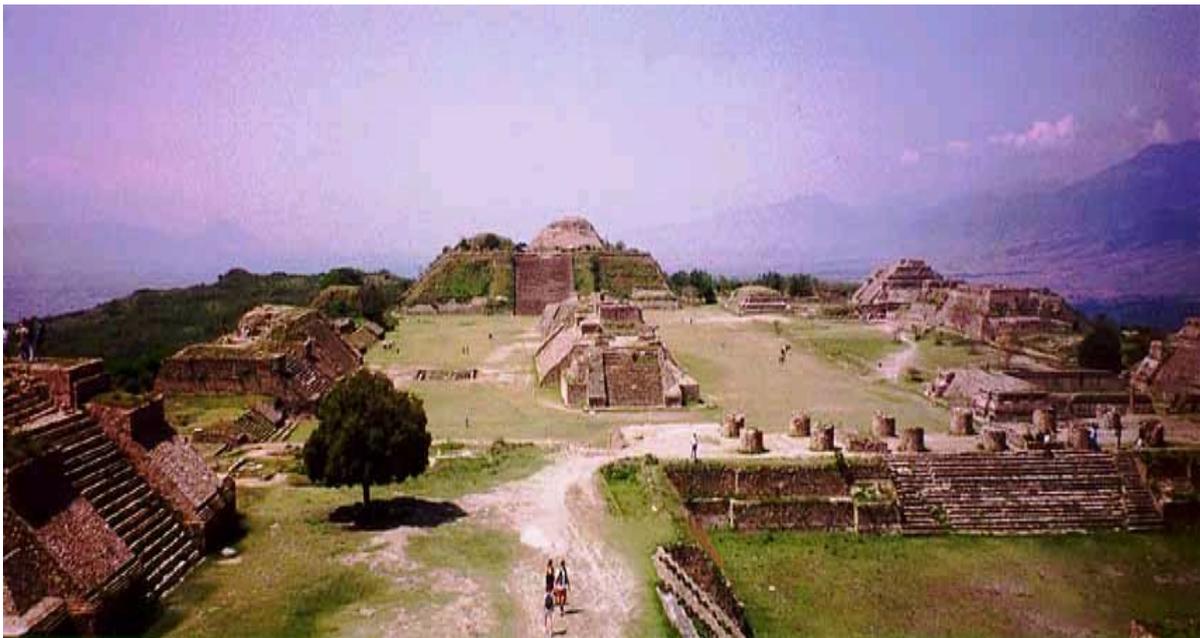
Odgovore za Monte Alban moramo potražiti na drugoj ravni razmišljanja. Alternativnoj. Dovoljno je uzeti visak ili raslje i brzo će se pronaci podzemne, energetske linije. Te linije se ukrstaju na mjestima gdje su podizani hramovi, odnosno observatorije. Kompleks Monte Alban nesumnjivo ima porijeklo kao i Teotihuacan. Narodi koji su živjeli u skladu sa planetom Zemljom, poznavali su njene moćne energetske tačke i čakre. I znali su kako tu dodatnu energiju koristiti u svakodnevnim i/ili duhovnim procesima.

Tehnologija gradnje je bila drugačija. Umjesto fizičkom silom, vladalo se frekvencijama.

Cinjenica je da vrijeme briše uspomene i sjećanja. Nekad to ima smisla, ali, nerijetko, puno više gubimo nego dobijamo.

Zapoteci i Monte Alban su se pojavili na mjestu drevne civilizacije kojoj su se izgubili historijski tragovi. Originalne observatorije počeli su zamjenjivati ceremonijalni centri; onda se presao put od arheoloških rusevina do današnjeg turističkog centra. Prolaskom hiljada godina, jednostavne, ali skladne i osmišljene građevine, nisu duhovno evoluirale. Njeni korisnici su polako gubili memoriju o originalnoj svrsi. Prednost su polako davali arhitektonskoj, vanjskoj komponenti.

Sjećanja su izbljedila, znanje se izgubilo, zaborav je progutao sve. Ili, skoro sve.

Astronomske opservatorije Monte Alban-a svjedoče o kosmičkim uzletima civilizacije Zapoteka ("naroda sa oblaka"). Tvorci "prvih" solarnih i zvjezdanih kalendara poslužili su kao uzor kulturama Maja i Tolteka.

TOLTECI (5)

29.03.2002.
Tula, Meksiko

Vozimo se prema Tuli, u meksickoj drzavi Hidalgo. Dario postaje nestrpljiv ponavljajuci pitanje kada cemo stici. Autobus staje svakih desetak minuta; kupi i ostavlja putnike na prasnjavnoj cesti. Nase odrediste je nekadasnja prestonica Tolteka. To je najsjeverniji grad od svih drevnih srednjoamerickih kultura.

Historicari su postavili vremenski okvir za civilizaciju Tolteka: od osmog do dvanaestog stoljeca. Tvrdi da su Tolteci koristili velicanstveni grad Teotihuacan nakon sto je zapaljen i napola unisten u sedmom stoljecu. Tamo su ostali 200 godina i vratili mu nesto od prijasnjeg sjaja. Prisiljeni da ga napuste u desetom stoljecu, idu na sjever gdje osnivaju Tulu. Predvodjeni su legendarnim bozanstvom Quetzalcoatl-om. Nakon novih 200 godina njihova kultura nestaje u nadiranju barbara sa sjevera.

Sunce nemilosrdno pece; sesir daje malo hlada, ali majica kratkih rukava me prisiljava da ruke stavljam na ledja i skrivam ih od sunca. Taxi nas vozi do arheoloskog nalazista koje je na obodu danasnje Tule. Muzejska zgrada nudi zbirku pronadjenih ostataka tolteckih rukotvorina. Na tabli, pisanoj rukom, daje se hronologija Tolteka. Quetzalcoatl je Tulu napustio i krenuo ka Istoku, Yukatan-u, odakle je na "zmiji" odletio u nebo.

Drevna Tula se prostirala na petnaest kvadratnih kilometara i imala je cetrdesetak hiljada stanovnika. Gradom su dominirale tri piramide. Vanjski zidovi su bili obloženi zlatom, srebrom, koralima, školjkama i raznobojnim perjem (simbol za "pernatu zmiju"). Aztecki vandali su ove piramide gotovo u potpunosti unistili i opljackali nekoliko stotina godina kasnije. Gotovo sve skulpture i ukrasni kameni blokovi su nestali. Likovi jaguara i pernate zmije su dominirali gradom (kao i u svim prethodnim kulturama unatrag tri hiljade godina).

Penjemo se uz brdo. Prodavci svakojakih skulptura, hrane i suvenira, te nekoliko njemackih turista su pouzdani znak da smo blizu piramidama. Izasli smo na plato. Dvije piramide, rusevine hrama sa kamenim stupovima, veliki plato sa nekoliko manjih kamenih zgrada. Na vrhu jedne od piramida su impresivni kipovi "ratnika". Tolteci su ih zvali "Atlantidjani". Nimalo slucajno. Naime, za sebe su tvrdili da su daleki potomci velike civilizacije Atlantide. Kamene statue su uglavnom unistene sem nekoliko koje su vracene na vrh piramide. Tamo su, prije hiljadu godina, sluzile kao stubovi nosaci hrama/opservatorije.

Lider Tolteka bio je Mixcoatl (u prijevodu sa nahuatl jezika rijec je o "Zmiji-Oblaku", sto je bio simbol za galaksiju Mlijecni Put). Nasljeduje ga sin Tolpitzin, nakon sto Mixcoatl-a ubija ljubomorni brat. Tolpitzin vodi svoj narod i osniva grad Tulu. Vlada naprednim imperijom Tolteka; buja ekonomija, umjetnost, nauka. Ceremonije ljudskog zrtvovanja su zabranjene. Vlastiti narod ga pocinje zvati bozanstvom Quetzalcoatl-om. On se i izgledom razlikovao od njih: bijele puti i crne brade. U frakcijskim borbama,

biva prevaren od strane svestenstva koje mu podmece drogu u vino i prisiljavaju da spava sa svojom sestrom. Postidjen, napusta Tulu i obecava da ce se ponovo vratiti. I vratiti svoj narod na staze napretka.

(Nazalost, Azteci su preuzeli ovu legendu i u barbarskom Hernanu Cortezu iz Spanjolske su vidjeli "povratak" vladara bijele puti i crne brade i predali mu svoje kraljevstvo.)

Sjedimo na vrhu piramide. Vjesto izravnani plato, srediste zivota Tule, kao da odzvanja zvukovima i slikama nekadasnjeg gradskog zamora. Cuju se razni jezici: Nahuatl, Popoloca, Mixtec, Mazatec i Maja. Bogate kuce, spolja ukrasene jarkim bojama, iznutra sa granitom, plocicama... Gradom hodaju visokocivilizirani umjetnici, svestenici, trgovci. Na glavnom gradskom trgu su mogu vidjeti uzorci razvijene zemljoradnje: dugacki klipovi kukuruza, pamuk u svim bojama, voce i povrce, medicinski proizvodi.

Zvanicna historija o civilizaciji Tolteka crpi znanja iz pisanih dokumenata Azteka koji su ovim prostorima ovladali 200 godina nakon nestanka Tolteckog imperija. I ponovo se susrecemo sa primjerom da je historija iskrivljena, nepotpuna, neshvacena.

U azteckom dokumentu "Anali Cuauhtitlan" iz 1531. i 1570. stoji:"Tolteci su bili mudri. Njihov rad je bio lijep, perfektan. Njihove kuce prelijepe, poplocane u mozaicima, granitu, bez premca. Tolteci su bili mislioci. Zapoceli su sa racunanjem vremena, godina i dana. Znali su odrediti koji su dani bili povoljni..."

Sada smo spremni progovoriti o zabludama moderne historije.

Osnovna im je teza da su na ovim prostorima nezavisno nastajale razne kulture, kao sto su Olmeci, Zapateci, Maje, Tolteci, Mixteci i drugi. Netacno. Historija nije tako ispresijecana. Ono sto povezuje sve ove narode je spirtualno znanje. Zbog toga su i simboli znanja (zmija) i "bozanstva" (Quetzalcoatl) prisutni bez prestajanja.

Teza o primitivnim ili malo naprednijim "indijancima" ili "urodjenicima" je u startu besmisljena, jer je rijec o ljudskim bicima koji su shvatili pravu prirodu i ulogu na ovoj Planeti. (Doduse, ne svi, vec samo oni koji su zivjeli kao spirtualna bica.)

Teza da se civilizacija na ovim prostorima vremenski poklapa sa evolutivnim razvojem ostalog dijela Planete je takodje netacna. Dvije hiljade godina civilizacije, kako se nekada tvrdilo, se brzo mijenja u tri hiljade godina, zatim u cetiri hiljade.

Ono o cemu smo mi govorili u prethodnim prilozima daje dokaze da su upravo srednoamericki narodi spona sa civilizacijom Atlantide od prije dvanaest i po hiljada godina! A s njom idemo unatrag novih 40.000 godina. I tu se spajamo sa prvom humanom civilizacijom: Lemurijom. I dobivamo novih 50.000 godina.

Covjek je bice sa dugim korijenima. Ne samo sa par hiljada godina, vec mnogo duzim. Elite koje manipuliraju ljudima zato vrlo pazljivo skrivaju ove cinjenice: jer ako otkrijemo nase spirtualno razvijene pretke (Atlantidjane, Lemuriju, Tolteke), onda cemo shvatiti da nema razloga za sva ovozemaljske strahove. I da smo mi vjecna, kosmicka bica. I da trebamo prestati sa stvaranjem negativne energije. Prestati sluziti elitama i negativnim bicima iz vise dimenzije.

Tolteci su iznimno znacajan putokaz za modernog covjeka. Toliko znacajan da ih mozemo smatrati za vodecu spiritualnu snagu u "Novom Svijetu" (obje Amerike). Aztecka rijec "Toltek" u prijevodu znaci "covjek znanja". Zabluda danasnje historije je misliti da je ovo bio narod koji je zivio od osmog do dvanaestog stoljeca.

Tolteci su simbol najviseg nivoa znanja kojeg ljudsko bice moze dostici.

Oni su spiritualno jezgro koje je prisutno vec hiljadama godina kroz kulture Olmeka, Zapateka, Maja..., gradove Teotihuacana, Monte Albana, Palenke ili Tule, sakralne geometrije, kosmicke arhitekture, astronomije i matematike...

Treba odbaciti enciklopedijska tumacenja Tolteka "kao naprednih urodjenika koji su nestali prije osamsto godina". U nasem svijetu, oni se ne mogu braniti, jer mi progovaramo za njih.

Ali, kada bi otkrili njihov svijet, saznali bi pravu istinu.

A sta ako su oni jos uvijek ovdje? I ako jos uvijek praktikuju metode drevnog toltecizma?

Meksiko je zemlja cuda. Njegove planine skrivaju 50.000 potomaka "Tolteka". Oni sebe nazivaju Virarika. Vecina ih i govori samo virarika jezikom. Jasno, svi pripadnici zajednice nemaju isti spiritualni nivo znanja. U okviru ovog naroda, postoje posebne grupe ljudi zvane Jikareros. Oni su cuvari drevnih magicnih znanja. Oni iskusavaju spiritualne nivoe koje ostali clanovi naroda ne mogu ni zamisliti.

Obicaji ili tradicije, tako rado upotrebljavani pojmovi "modernog" covjeka, zajedno sa religijom ili ritualima, ne znace nista za Jikareros. Oni nemaju neki zatvoreni sistem vjerovanja. Ali zato imaju vrlo efikasne vjezbe i prakticna iskustva koja su usmjerena da se dostigne najvisi moguci nivo svijesti i primanja kosmickog znanja.

Ovi prezivjeli Tolteci nemaju svestenog lidera, vraceve ni duhovne ucitelje. Oni uce direktno od "Univerzalnog Duha". Imaju samane, "ljude od znanja", koji samo upucuju druge kako da komuniciraju sa Duhom. Nema formalnog učenja. Postoje samo tehnike kako zakucati na vrata gdje učenje pocinje. A dalje ovisi o svakom individualnom bicu. Svako treba cuti, osjetiti, vidjeti za sebe. I, nauciti. Bez posrednika. Bez crkvi, hramova, svestenika. To je put i nacin Tolteka.

Prezivjeli Tolteci zive u svom svijetu i nemaju nikakvog interesa za ne-Toltecki svijet. Za "nas" svijet. Ne zele da nas uce niti da nam prodaju nista. Njihov interes je da odrze zivim vlastitu tradiciju i znanje. To je jedini nacin da zadrze svoju ulogu kao "polja energije". Kao stvarnih sinova i kceri Sunca. Sa istom prirodom kao Otac Sunce i sa istom ljubavlju kao Majka Zemlja.

Njihova poruka je: "Mi smo sinovi Sunca i nasa priroda je da sijamo!"

I, ponovo, zasto je uloga Tolteka toliko znacajna za Planetu?

Nas fizicki svijet je svijet koji se moze predstaviti kao "Planetarni san" u kome nasa tijela, um i dusa ucestvuju. Zapleteni smo u ovaj "San" i plovimo po njegovoj ("zemljanoj") karmickoj povrshini vec milenijume. Nas "spiritualni" razvoj je horizontalan. Vecina od nas se ne pomice nagore. Ostaje na istom nivou.

Tek komunikacijom sa "Univerzalnim Duhom" i novim znanjima mozemo da se spiritualno razvijamo nagore. Vertikalnom evolucijom.

O tome govori Toltecki nacin.

U inicijacijama Teotihuacan-a, Tolteci su prvo postajali svjesni svojih najdubljih unutrasnjih tajni (piramida Quetzalcoatl-a), zapocinjali proces transformacije (piramida Mjeseca) i napokon ovladali znanjem da osjete energiju i njenu sustinu (piramida Sunca). U toj fazi im vise ne trebaju ni knjige, ni ucitelji da bi dobili odgovore. Putokaz dolazi direktno od Univerzalnog Duha.

Do istih zakljucaka su dosli i Buda ili moderni obavjestajci iz doba "Hladnog rata" koji su primjenjivali tehnike remote viewing-a. Povezati se sa Univerzalnim Umom, Energijom, Duhom. I tamo naci odgovore na sva pitanja.

(Uzgred. Quetzalcoatl nije nestao negdje nad Atlantikom. Vec je otisao u pecinu ispod Chapultepec Hill-a (danasnji Meksiko Siti) gdje je "usao" u drugu dimenziju i nestao zauvijek. Maje su, ako se sjetimo, nestali bukvalno "preko noci" i to, kako legenda kaze, u podzemnim pecinama. Odradili su svoju ulogu i presli u visu dimenziju. Historija toltecke kulture u Teotihuacan-u je mnogo starija nego sto se tvrdi. Negdje oko 700 godine n.e. toltecki naguali su naucili kako da spiritualno putuju u drugu dimenziju i tako je doslo do "misterioznog" napustanja ovog velicanstvenog grada. Kada su Azteci dosli u ove krajeve, oni su poceli da koriste "Znanje" za kontrolu vanjskog svijeta, umjesto unutrasnjeg. Oni su krivo interpretirali ucenja Tolteka iz piramida i zapoceli su velicanje vlastitih nasilnih, ratnickih metoda. Toltecka ucenja znanja su transformirana u ucenja horora. Toltecki proces otvaranja vlastitog srca Suncu, oni su bukvalno preveli kao prinosenje ljudskih zrtava i vadjenja srca iz neprijateljskih tijela. Tolteci su stvorili svoj "Rajski san" i napustili ovu dimenziju. Azteci su ucvrstili "Zemaljski san" i prikovali se za ovu dimenziju straha.)

Tolteci su svoje impresivne kipove zvali "Atlantidjani" po uzoru na svoje daleke pretke. "Atlantidjani" se nalazili na vrhu piramida u Tuli, gdje su sluzili kao stubovi nosaci kosmickih opservatorija.

KASTANJEDA (6)

12.5.2002.
Houston

Tesko je naci ekvivalent Carlos Castanedi i njegovom utjecaju na duhovno oblikovanje generacija od sedamdesetih pa naovamo. Americki antropolog, rođen u Brazilu, postao je kulturna figura pisca o mudrosti srednjoamerickih indijanaca. Prosto je nevjerovatno da je njegov "Don Juan" svoje prvo izdanje zabilježio još 1968. Vrijeme leti.

Svaka od njegovih knjiga je bila briljantno spustanje u najdublje misterije covjekove. Ne samo da su zbog toga postajali bestseleri, već i klasici u svojoj oblasti. Kastanjedini pisani opus je istovremeno i poezija i antropologija, filozofija i avantura.

Kao tinejdzeru su mi ostajale slike Kastanjedinih pokusaja da se, slusajući uputstva don Huana, kreće u snu. Prvi koraci su mu nalikovali na pokusaj "hrasta da koraca svojim korijenovima". Jednostavno, pocetak je bio težak, dok nije ovladao tehnikama da se dušom kreće nesmetano kroz dimenzije.

Don Huan Matus, nagual i saman, duhovni "ucitelj" iz indijanskog plemena Yaqui, ucio je Kastanjedu o dva tipa svjesnosti. (1) Desnoj strani, normalnoj svjesnosti iz svakodnevnog zivota. (2) Ona druga, lijeva, predstavlja covjekovu misterioznu, magicnu stranu.

Don Huan i, kasnije, don Djenaro, su pokazivali Kastanjedi kako da ovlada sa tri aspekta drevnog znanja: svjesnost, transformacija i namjera.

Hm. Ovo nam se čini poznato. Mocni Toltecki put spiritualne evolucije!

Trideset godina nakon svoje prve knjige, Kastanjeda još uvijek komunicira sa Don Huanom. Godina je 1998. Don Huan govori:

"... Imamo zvijer koja je dosla iz kosmickih dubina i zavlada nasim zivotima. Ljudska bica su njegovi zatvorenici. Ova zvijer je nase bozanstvo. Mi smo nemocni pred njim. Ako zelimo da protestujemo, on to suzbija. Ako zelimo da se osamostalimo, on to onemogucava.

U nasim razgovorima svih ovih godina sam ti pokusavao indirektno da kazem da nas nesto drzi zatvorenima. I zaista, mi jesmo zarobljeni. Za samane i spiritualna bica drevnog Meksika ovo su bile energetske cinjenice.

Oni vladaju nad nama, jer smo im mi izvor hrane. Cijede nas nemilosrdno. I kao sto mi kuhamo kokosje meso u kazanima, tako i ove zvijeri kuhaju nas u ljudskim kazanima. Na taj nacin im je hrana uvijek nadohvat ruke."

(Karlos): "Ne, ne, ne, ne. To je absurdno, don Huan. To o cemu govoris je monstruozno. To jednostavno ne moze biti istina, ni za samana, ni za obicnog covjeka, ni za nikoga."

"Zasto ne?", upita don Huan tiho. "Zasto ne? Zato sto te iritira? Ali, to nije sve. Hocu da se obratim tvom analitickom umu. Promisli trenutak, i reci mi kako mozes objasniti sve kontradikcije izmedju covjekove inteligencije i njegovog glupavog sistema vjerovanja. Ili gluposti njegovog kontradiktornog ponasanja. Samani vjeruju da su nam kosmicke zvijeri usadile svoj sistem vjerovanja, svoje ideje o dobru i zlu, socijalne more u kojima se koprcamo. Oni su ti koji odredjuju nasa ocekivanja, nade i snove o uspjehu i propasti. Oni su nam razvili pozudu i kukavicluk. Oni nas cine snishodljivim, rutinskim, nekreativnim."

"Ali, kako nam to mogu raditi, don Huan?", Karlos pita, razljucen s onim sto cuje.
"Da li nam sapucu u uho dok mi spavamo?"

"Ne, oni to ne rade tako", odgovara don Huan, sa smjeskom. "Oni su definitivno efikasniji i bolje organiziraniji. Da bi nas drzali poslušnim i slabim, oni su se poslužili neočekivanim manevrom. Glupim sa vojnog stanovista. Ali, uzasnim sa stanovista onih kojima se to dogadja. Oni su nam dali svoj um! Njihov um, postaje i nas. Um zvijeri je kontradiktoran, ispunjen strahom. I upravo kroz um, zvijeri upumpavaju u nas um ono sto im odgovara..."

Spiritualna ljudska bica drevnog Meksika su bila nesigurna u datum kada se ova zvijer pojavila na Zemlji. Ali su zato bili uvjereni da je covjek bio kompletno bice nekada u proslosti. To svjesno bice danas je samo predmet mitova i legendi.

U jednom trenutku kao da sve nestaje. I od covjeka ne ostaje nista vise nego drogirano, uspavano bice...

Nas protivnik nije za potcijeniti. Vrlo je pametan i organizovan. Provodi kompleksan sistem da od nas napravi beskorisna bica...

Covjek je imao sudbinu da postane magicno bice svjetlosti. Ali, te magije vise nema. Trenutno smo samo projecan komad mesa..."

Nase fizicko i, djelomicno, dusevno bice je zarobljenik vec milenijumima. Negativna energija koju generiramo je hrana "kosmickoj zvijeri" o kojoj govori don Huan. Mi smo sofisticirano uzgajani da bi ih hranili. A da pri tome nismo svjesni svoje ne-kreativne uloge.

Magiju treba vratiti.

KRAJON (7)

18.5.2002.
Houston

Vikendom slijede uobicajene posjete antikvarijatima. Prosla subota me nanijela na knjigu "Kryon" (sesto izdanje iz 1996, "Kryon - Don't think like a human!", autor L. Carroll). I, ne sluteci, citajuci, negdje na sredini, nalazim logican nastavak na tekstove iz prethodna dva priloga o Toltecima i Kastanjedi.

"... Vi privlacite i drugu vrstu kosmickih bica. Vi (ljudska bica) ih zapravo hranite... hranite ih svojim strahom. Ljudi koji stalno zive u strahu su zapravo njihova dnevna hrana. Oni se vracaju, vladaju vasim zivotom, vuku vas nadole... u potrazi za dodatnom negativnom energijom. Sto vise straha, vise hrane za njih. Koliko god nevjerovatan ovaj scenarij izgledao, on je istinit.

... Ali, vi imate mogucnost oduprijeti im se. Pobijedite strah i negativnu karmu..."

Ovdje je, naravno, rijec o reptoidima o kojima smo pisali u vise navrata. Mnostvo literature osvjetljava njihovu aktivnost na nasoj Planeti u poslednjih nekoliko hiljada godina. Doktor Courtney Brown, direktor Farsight Instituta, je u svojim knjigama ("Cosmic Explorers" i "Cosmic Voyage") poblize opisao njihovu kulturu, namjere, hijerarhijsku strukturu. David Icke je u svojim poslednjim bestselerima ("The Biggest Secret" i "Children of the Matrix") razgolitio ove mracne snage i njihove metode kontrole nad ljudima, otkrivajuci fantasticnu mrežu globalne manipulacije koja traje od doba Sumera i Babilona do danasnjih politickih lidera i kraljevskih familija. Castaneda govori o njima kao o "kosmickoj zvijeri". Film "Matrix" pravi zgodnu asocijaciju na superiornu civilizaciju koja koristi energiju ljudi kao izvor hrane. More drugih nezavisnih, starih i novih dokumenata, pokusava objasniti zasto covjek kreira civilizaciju straha, ratova i gramzljivosti.

Kryon medju mracne sile koje su prisutne na Planeti, pominje jos jednu civilizaciju o kojoj smo dosta pisali.

"... Gotovo bez iznimke, ova bica nisu svjesna ko ste vi zapravo. Njih privlace vase karakteristike. A oni znaju samo za nize vibracije od vlastitih, trazeci pri tome informacije i odgovore. Vi ste biblioteka za njih...

... Postoji nekoliko ovakvih grupa. Jedna od njih trazi informacije u vezi sa emocijama. Oni eksperimentiraju sa vasom biologijom. Njih posebno privlace vase emocije, buduci da ih oni nemaju. Studiraju vas...

... Emocije su energija, a vi ste bogati izvor tom vrstom energije. Oni traze odgovore, znajuci da im je egzistencija ugrozena, jer su nekada davno izgubili ovu vrst prirodne energije."

(Ovdje je rijec o Greys-ima, koji su najobimnije obradjeni u literaturi. O njihovim podzemnim bazama i laboratorijama na americkom tlu je bilo vise govora u prethodnim tomovima.)

Pored "mracnih", Kryon opisuje i pozitivne civilizacije:

"...Oni koji hodaju medju vama, s kojima imate najduze i najblize bioloske veze... su oni koji vas posebno vole. Doduse, njihova nauka vam ostaje nedostupna... jer jos nije vrijeme za to. Oni su kao i vi. Njihova genetika je i vasa. Oni su vase sjeme, vasi daleki preci. Dolaze sa sazvezdja "Sedam sestara". Sa Plejada.

... Iako je Zemlja razvila humanoidna bica dosta rano, bila je potrebna genetska intervencija od strane slicnog bioloskog tipa sa druge planete. Stoga vasa humana genetika nije u potpunosti zemaljskog porijekla... vec pripada i bicima koja vas posmatraju vec eonima. Njihova DNA je bila potrebna da napravi onu kljucnu razliku u svijesti izmedju zvijeri i covjeka. To je ona "nedostajuca veza" koju vasa nauka ne uspijeva pronaci."

Slijedi desetina pitanja. I odgovora. Izmedju ostalih:

Pitanje: Sta to znaci da mi zivimo u "dualizmu"?

Odgovor: Vi ste visoka spiritualna bica koja su "prerusena" u jednostavna, bioloska, fizicka bica. Ovo je osnova za "dualitet". Vi ste u stvari dva bica. Vase stvarno "Ja" je spiritualni entitet sa znanjem i moci. Vasa humana skoljka je "fantom". Ironija je da vi vidite fantom kao nesto stvarno, a stvarno Ja kao fantomsko. Stavise, mnogi od vas ga uopce i ne vide!

Pitanje: Koliko su precizna Nostradamusova prorocanstva?

Odgovor: Njegova prorocanstva su bila precizna u periodu od preko cetiri stotine godina. Medjutim, njegov rad sad mozete zaboraviti. Nova energetska vibracija mijenja vasu buducnost i njegova predvidjanja. Nostradamusove mape vase obale u 2001. godini i mape Hopi indijanaca su razlicite. Predvidjanja Hopi indijanaca su jasnija, iako su oni svoje vizije imali prije Nostradamusovih.

Pitanje: Prve civilizacije na Zemlji, Lemurija, Atlantida?

Prvi ljudi koji su dobili dusu zivjeli su jako davno. Vi danas nemate nikakvih dokaza o ovoj prvoj civilizaciji. Jednog dana u buducnosti, kada na površinu Zemlje isplivaju dokazi o njenom postojanju, vi cete biti odavno van ove Planete. Nakon njih, doba Lemurije i Atlantide je bilo posebno uzbudljivo. Razvijena nauka i spektakularna otkrica. Zemlja je bila dovoljno stara i stabilna da "nas sistem"

zapocne. Tada smo stvorili "Komoru Kreacije" kada je ustanovljena lista svih bica koja ce dijeliti ovaj Planet. Na površini i ispod nje. Sve je ucinjeno u ljubavi i velikim ocekivanjima. Takav je i slucaj sa ostalim planetama, ali vas je ipak bio poseban. Razlog: ovo je bila jedina planeta "slobodnog izbora". Medjutim, duhovni "stit" Planete je bio isuvise rastegljiv. Duhovne lekcije se nisu ucile, vec je svako dobijao odgovore na pitanja. Do prosvjetljenja se dolazilo lako, ali se nije znalo sta ono predstavlja. Stoga je bilo potrebno korigirati sistem. Civilizacije Lemurije i Atlantide su nestale. Uslijedilo je kratko ledeno doba. Planeta je magnetno balansirana. Dualitet je pojacan. Karma je bila prisutnija vise nego ikada. Samo pojedinci su bili svjesni spiritualnosti... Ovo je vase vrijeme sada. Platili ste za njega hiljadama godina reinkarnacija i vasim spiritualnim radom. Iskoristite ga.

Pitanje: Zasto nasi naucnici ne mogu vidjeti nikakve dokaze o ovim kosmickim aktivnostima?

Odgovor: Ne mogu vam otkriti informacije kako premostiti vas dualitet, jer bi to rizikovalo vas proces ucenja. Ipak, mogu vam reci da neka od bica kada napustaju Zemlju, ostavljaju trag iza sebe. Pokusajte naci intenzivne i neobjasnjive gama zrake.

(Knjiga je prvo izdanje imala 1993. godine. Godinu dana kasnije citamo u "Science News": "Kao petarde u noci, gama-zraci oslobadjaju more visokoenergetskih fotona. Ovi odsjaji radijacije spadaju u najmisterioznije fenomene u kosmosu. Niko jos nije pronasao izvor ovog zracenja i nepoznato je da li ona potice iz nase Galaksije ili iz daljih kosmickih dubina."

Ili, "Grand Rapid Press" prenosi iz Washington-a: "Misteriozna radio emisija, izviruci negdje blizu Zemljine površine, je zabiljezana satelitom kreiranim da proucava nuklearne eksplozije. Satelit "Blackbeard" iz Los Alamos National Laboratory, je od svog izbacivanja u orbitu, zabiljezio preko 100 zracenja koji nisu opisani nigdje u naucnoj literaturi", tvrdi istrazivac Dan Holden.)

Pitanje: Kada bi se pojavio pred predsjednikom SAD, sta bi trazio od njega?

Odgovor: Trazio bi od njega da javnosti saopsti istinu o pedesetodogisnoj dokumentiranoj historiji o posjetiocima koje ste imali sa drugih planeta. Doduse, ni on ne zna kompletnu pricu. Ali bih mu rekao da je nacija spremna za istinu, cak i za negativne dijelove. Morale bi se predociti sve slike i komunikacija. I onaj sramotni dio. U protivnom, u slijedecih dvadesetak godina ce se komunikacija desiti direktno. A tada ce gnjevna javnost saznati da je elita zadržavala istinu veci dio stoljeca. I drzala je u tajnosti.

Pitanje: Reci mi nesto sto bi zelio da nam saopstis... bez da te ja pitam.

Odgovor: Mudro pitanje. Zbilja, kako da me pitate nesto o necemu sto jos ne znate?

Vrlo uzbudljiv fenomen se trenutno dogadja na Zemlji. Rijec je o "novom sjemenu". Grupa mladih ljudi, ciji broj ne zelim otkriti, nosi u sebi potencijalnu promjenu u genetskom kodu za ljudsku rasu! Rodjeni su izmedju 1978. i 1982. Ko su oni? Zemaljski samani ih mogu prepoznati bez problema.

Pitanje: Tko su nasi preci iz Kosmosa?

Odgovor: To nije tajna i to je ljudima dostupno vec duze vrijeme. Oni su vasi bliski susjedi iz sazvezdja koji nazivate "Sedam sestara". Oni su vasi bioloski preci, i pripadaju vasioj familiji. Ovo ce ostati kontroverzno pitanje do kraja, buduci da su i oni u procesu prosvjetljenja. Oni su ispred vaseg statusa za oko 250.000 zemaljskih godina. Njihove lekcije se vise ne sastoje od karme, ali jos uvijek ostaju u ljudskom obliku. Imaju rodjenja i smrti, ali su prošli kroz sve testove. Najvaznija im je funkcija tehnicka i bioloska pomoc drugim civilizacijama (genetski inzinjering). Cesto vas posjecuju, ali su suzdrzani u informacijama koje vam daju. To se ocekuje da vi sami otkrijete, u svom lineranom vremenu,... i da dobijete zasluženu nagradu.

(Na 82. strani citam: "Dragi moj, ako mislis da citas ovu knjigu slucajno, onda stvarno ne razumijes kako stvari funkcionisu u kosmosu. Jer, ja sam Kryon, ja te poznajem, ali i ti poznajes mene. Ako ti se ove rijeci ucine poznate, to je zato sto tvoje spiritualno Ja intuitivno prepoznaje pisanje prijatelja. I love you dearly...")

Pitanje: Reci nam o ljudskoj historiji na zemlji.

Odgovor: Vasi korijeni idu daleko 300.000 godina. Medjutim, informacije u vezi ljudi su stare samo 100.000 godina. Razlog? Ako idete dublje u proslost, onda cete studirati ljude koji ne pripadaju vasioj

vrsti. Promjena se desila u DNA koja odredjuje specifični tip vrste. Prije vasesg, desavao se drugaciji scenarij.

Pitanje: Kako izgleda struktura Univerzuma?

Odgovor: Struktura kosmosa ne nalici na vasu planetarnu strukturu. Na ovoj planeti ljudi imaju hijerarhijsku organizaciju... koja se zasniva na moci i kontroli. Univerzum ne interesira ni moc, ni kontrola. Njegov oblik vi sebi jos uvijek ne mozete predstaviti... ali Kosmos je zasnovan na ljubavi i svrsi. Oni koji su dalje od centra nisu manje vrijedni. Naprotiv. Oni se zakrecu izvana i ... postaju centrom.

Pitanje: Ko je tvoj sef?

Odgovor: Nemam ga. Ono sto je dobro za cjelinu, dobro je i za mene. Nema pobuna, unutar strukture postoji samo ljubav i balans.

Pitanje: Ko te stvorio?

Odgovor: Na celijskom i atomskom nivou moje strukture je energija. Ali, mi nismo bili oduvijek ovakav isti entitet. Jednog dana cu prestati da postojim u ovom obliku. A, onda, opet, mozda postati isti kao dosad. Energija je neunistiva, zato cu uvijek biti forma energije. Cjelina se nikad ne mijenja, a broj dijelova ostaje uvijek isti... Kryon dolazi iz Sunca unutar Sunca, iz velike centralne oblasti. Iz Primarne Kreativne Snage.

Pitanje: Postoji li nesto na atomskom nivou sto dosad nismo otkrili?

Odgovor: Da. Jedna od najinteresantnijih pojava koju cete otkriti u buducnosti bice "blizanci". Oni se kriju u atomskoj strukturi i bicete totalno zabezknuti kada je prvi put zabiljezite. "Blizanci" su par atomskih cestica koji u potpunosti mijenjaju vase predodzbe o vremenu i prostoru. Oni se uvijek nalaze u paru. Kada se stimuliraju pravilno, oni se uvijek i krecu u paru. Kada ih odvojite oni ce se i dalje kretati na isti nacin, u istom smjeru. Bez obzira koliko bili udaljeni jedan od drugog, njihovo kretanje ostaje uvijek identicno. I ako jedan od njih lansirate izvan Suncevog sistema, i dalje ce se kretati kao jedan. Ostaju zauvijek par. Neunistivi su. Ako jednog energetski transformisemo, onda se isti proces (nezavisno od nas)odvija i na drugome. Pronalazak "blizanaca" ce vas natjerati da preispitate svoje ideje o vremenu i prostoru. Izmedju ostalog, blizanci ne slijede "zakon" o najvecoj brzini, brzini svjetlosti. Otkricete da postoji puno veca brzina nego sto mozete izmjeriti. Trenutacna komunikacija medju "blizancima" je u stvari osnova za komunikaciju u citavom kosmosu. Putem njih Univerzalni Duh komunicira sa svim entitetima u svemiru.

Pitanje: Sta uraditi sa nuklearnim otpadom?

Odgovor: Vas nuklearni otpad je vasa najveca opasnost. Sada, dok ovo citate, mali americki gradic cije ime pocinje sa slovom "H", je najveca potencijalna opasnost. Ona ce se i ostvariti nastavite li da je ignorirate. Nije rjesenje sklanjati otpad na dno oceana ili jezera. Stvarni odgovor je ocit. Nuklearni otpad mora biti neutraliziran. Primjenite svoja tehnoloska znanja, okrenite se mikroorganizmima, povecajte im broj i efikasnost i... oni ce pojesti vas otpad.

(Koje li "slucajnosti". Moj trenutni projekt u firmi je stvaranje sistema za preciscavanje vode u industriji, od naftnih i masnih supstanci... koristenjem mikroba. Mikrobi se hrane naftnom supstancom i, kada ostanu bez hrane, umiru i razlazu na vodu i ugljicni dioksid.)

Pitanje: Kako mi mozes objasniti cinjenicu da je nasa Planeta u "linearnom vremenu", a kosmos u vremenskom "sada"?

Odgovor: Zamisli zeljeznicu cija se pruga prostire u ogromnom krugu. Mala lokomotiva predstavlja tebe. Uvijek si u pokretu, jednakom brzinom, linearno se krecuci naprijed. Mi, kosmicka bica, stojimo u centru kruga, posmatrajuci te kako prolazis kroz svoje linearno vrijeme. S obzirom da je Kosmos izgradio tvoju prugu, On tacno zna gdje tvoja pruga ide, i koji ce se krupni dogadjaji desavati. Na primjer, mi znamo koliko ce vase Sunce trajati, kada cete se sudarati sa pojedinim kosmickim tijelima i sl. Ti su dogadjaji, uzgred receno, daleko ispred vas. Dakle, mi stojimo u sredini, posmatrajuci vase kretanje. U svakom momentu mozemo se okrenuti lijevo ili desno i vidjeti vasu proslost ili buducnost. Eto na taj nacin mi mozemo biti u statickom "sada" dok ste vi u kretanju, u "linearnom vremenu". Ono sto mi ne znamo je sta cete vi uraditi sa tom lokomotivom koju smo mi izgradili. Koliko cete vagona dodati ili oduzeti? Koje boje ce lokomotiva biti? Da li cete se sami unistiti? Da li cete je cistiti i

opravljati, ili odluciti da vozite dok vam ne stane? Da li cete je uciniti efikasnijom i povecati joj brzinu? Sve ove stvari zavise od vasih odluka. Znaci, s jedne strane postoji globalni scenarij, ali nista nije predodredjeno za vasu individualnu buducnost. Ona je u vasim rukama. Ali, globalna buducnost, je u nasim. Jer, mi smo izgradili tracnice i znamo gdje vode.

Misli Kryon-a je zabiljezio Lee Carroll, americki poslovni covjek koji je citav zivot bio skeptik za bilo sta metafizicko ili spiritualno. To je zapravo i bio razlog da bude izabran da prenosi ovu komunikaciju. Njegova logika i analitika ucini su ovu nevjerovatnu knjigu jos vjerodostojnijom.

Kljucna poruka knjige ljudima je; "Shvatite svoju sustinu. Ljubav je sampion svih vremena. To je tkivo koje veze Univerzum. To je tajna vase "Ujedinjene Teorije" za kojom tragate. Prisutna je na celijskom nivou, bezuslovna je, jedinstvena."

PUEBLO BONITO (8)

24.5.2002.
Houston

Nedjelja vece. Dario se vratio sa prve skolske ekskurzije (San Antonio, Austin) i zauzima mjesto pred TV-om. Zove me da gledamo zadnju epizodu "X-files". Pravim mu drustvo. Nakon dvogodisnjeg odsustva u seriji se ponovo pojavljuje FBI agent Moulder koji je pronasao odgovor na pitanje: "Da li smo sami?"

Devet godina i stotine dosijea FBI-a su prodefilovali kroz maratonsku seriju. Pojave paranormalnog, metafizickog, UFO, spiritualnog, neobjasnjivog i misterioznog su izazivale ocekivani efekat. Oni koji su i ranije bili otvoreni za ovakve slucajeve nasli su potvrdu svog razmisljanja. Za one koji su bili nezainteresirani ili skeptici ovi dosijeji su (p)ostali (naucna) fantastika.

Uglavnom, u finalnoj epizodi, Moulder je po prvi put prestrasen. Ne samo da se uvjerio da su vanzemaljci medju nama, vec ima i konacni datum kada ljudska rasa pada pod njihovu potpunu kontrolu: 22. decembar 2012. Zadnja scena epizode se snima u americkoj drzavi New Mexico koje je jedino sigurno skloniste od "zlocestih" vanzemaljaca. Naime, klisurine oko rusevina Puebla su bogate magnetitom koji je smrtno za njih. Moulder i agentica Scully (Skuli) u svom oprostaju od gledalaca razmisljaju kako da promijene buducnost i spase covjecanstvo.

O "pozitivnim" i "negativnim" vanzemaljskim entitetima smo pisali. O dvadeset drugom decembru 2012. kao kraju nase civilizacije smo govorili u prilogu o Majama kojima se tog dana završava jedan svemirski ciklus na Zemlji. O bezuspjesnim pokusajima americkih agenata remote viewing-a da vide dalje u buducnost od ovog datuma, je takodje bilo rijeci. Da bi shvatili znacenje ove, gorepomenute, TV serije ostalo je samo da se nesto kaze o Pueblu.

Stereotipi o Americi ukljucuju i ova dva: prvo, americka historija ide unatrag do dolaska Kolumba; prije njega bili su Indijanci i John Wayne. Drugi stereotip je da Amerikanci i najmanje stvari komercijaliziraju. "E da su njima egipatske piramide... oni bi napravili milijarde zarade...".

Danasnji prilog ce ih opovrgnuti. Prvo, civilizacija na americkom tlu je stara hiljadama godina. Drugo, spiritualna i gradjevinska dostignuca na ovim prostorima su takodje prvorazredna, ali zvanicna politika ih je gurnula u zapecak.

Na granici gdje se susreću četiri američke države: New Mexico, Arizona, Utah i Colorado, nalazi se indijanska "sveta zemlja": Cetverokut " (Four Corners Country). Rijeke Rio Grande i Colorado, čuveni Grand Canyon, indijanski rezervati, Hopi Indijanci i njihove legende i prorocanstva... Hopi tvrde da je ljudska civilizacija nakon zadnjeg potopa počela da se razvija upravo odatle. I da će tokom slijedeće kataklizme ovo biti jedino sigurno utočište. Dok postoji "Cetverokut" dotle će i balans Planete ostati netaknut.

Danas ćemo govoriti o precima Hopija. I o jugoistočnom kraju "Cetverokuta" u Novom Meksiku.

Kako to da najvrijednije ljudske uzlete redovno prekriva veo "misterioznog"? Graditelje egipatskih, kineskih ili meksičkih piramida, na primjer? Pisana i duhovna tradicija onih koji su znali odgovore (Maje ili Tolteci, recimo) potpuno je uništena.

Slučaj Tolteka, čije se pravo ime ne zna, a o kojima znamo uglavnom od njihovih primitivnijih predaka (Azteka), ponavlja se i ovdje.

Ime "Anasazi" dolazi od moderne riječi Navaho indijanaca i znači "neprijatelji naših drevnih oceva". I upravo ovi "neprijatelji drevnih Navaho indijanaca" predstavljaju civilizacijski vrh prohujalih vremena na tlu sjeverno od Meksika.

Anasazi su preci modernih Pueblo Indijanaca i živjeli su u kanjonu Chaco, rastrkani u okviru hiljadu kvadratnih milja. Ovaj put nećemo govoriti o prvim "paleo" Indijancima od prije 35.000 godina. Ili strijelama Anasazija starim 15.000 godina. Finalna epizoda iz života Anasazija se odvijala prije samo hiljadu godina. U apartmanskom kompleksu zvanom Pueblo Bonito.

"Djeca svjetlosti", tako su sebe zvali Anasazi.

U podnožju Chaco kanjona briljiralo su dizajnirali i podigli izvanredan kameni grad sa 700 podzemnih stanova i 37 "kiva". Kive su podzemne "ceremonijalne" prostorije u obliku perfektnog kruga i simboliziraju utrobu u tijelu Majke Zemlje.

Pueblo Bonito ("prelijepo naselje", naziv je iz XIX vijeka) nije imao palaca - svi stanovi su iste kvadrature. To nam sugerira barem dvije stvari: prvo, gradnja je išla planski i odjedamput (a ne kampanjski, tokom 200 godina, kao što sugerira zvanična arheologija). Drugo, očito da nije bilo socijalne hijerarhije i elita.

Oblik Pueblo Bonita je polukrug (pravilno slovo "D"). Mjestimično dostiže visinu od pet spratova da bi se zatim spustio do visine jednog sprata i otvorenih trgova.

Sofisticirani grad se doima nestvarno, kao da je zalutao sa neke druge razvijenije planete na danasnju besplodnu, pustinjsku okolinu Chaco kanjona. "Simetrija i geometrijska preciznost sugeriraju planski pristup", kao da čujem arhitekte.

Tu moram biti malo precizniji. Ovdje nije riječ o "običnoj" već sakralnoj geometriji. Prolazeci kroz literaturu o Pueblo Bonitu našao sam nekoliko petroglifa (slikovnih znakova) ucrtanih blizu vrha kanjona (Fajada Butte). Petroglifi simboliziraju plan Grada i svi su solarno orijentirani.

- Plan Grada je prikazan kao polugrug, u obliku slova "D", sa središnjom linijom i dvije tačke koje prikazuju najveće kive;

- Solarno su orijentirani, jer su crtani u pravilnom smjeru istok-zapad (od izlaska ka zalasku sunca); zid kanjona je, naravno, sjever-jug. Svaki dan, po pola sata, kada je sunce najviše na nebu, desava se

transformacija petroglifa od pune obasjanosti do pune sjenke. "Djeca svjetlosti" su ostavili brojne oznake na zidu kanjona koje pokazuju da su bili svjesni ove promjene i da su ih brizljivo bilježili. Nama ostavljaju u zadacu da pokusamo da ih desifriramo.

U sredini nekih petroglifa su izbusili rupu. Ubacimo li komadic drveta u rupu, sunce baca sjenku tacno uzduz radijalne linije. Ta linija simbolichno predstavlja radijalnu liniju Pueblo Bonita vidljivu i danas na rusevinama.

Vrlo karakteristican je petroglif koji prikazuje spiralu koja zavrsava sa polukrugom. Mnogima, ovo nista ne znaci. Jednostavan simbol koji dijete moze nacrtati. Ali, spirala je simbol kreacije, stvaranja zivota (genetski kod). A polukrug je njihov gradic, Pueblo Bonito, koji izvire sa kraja spirale...

Od Pueblo Bonita izviru, u svim pravcima, serije pravilnih linija - puteva, prema pustinji. Ovi putevi su sirine danasnjih autostrada i perfektno su ravni. Nema zavoja ili odstupanja od pravca. Dugacki su kilometrima - najduzi je oko 100 km. Konvencionalna arheoloska objasnjenja su da je rijec o trgovackim pravcima koji su vodili do drugih naselja.

Medjutim.

Putevi vode kroz klanac, vertikalno se penju uz klisure, idu po zaravni kanjona, da bi se opet spustili u pravoj liniji ispred sebe i otisli u nedogled. Ima li smisla trgovcima da se veru po klisurama kada mogu pratiti kanjon i kretati se logicnim stazama? Nazalost, arheolozi polaze od pogresnih pretpostavki. Od onih o Pueblo indijancima kao primitivnijim od nas.

Objasnjenja treba traziti u spiritualnom svijetu. Ovi putevi nisu jedini te vrste u svijetu. Drevni samani su ove puteve koristili kao putokaze na svojim van-tjelesnim putovanjima na razlicitim stranama svijeta. I zbilja, u slucaju Anasazi indijanaca, postoje dokazi da su ovi pravci vodili do manjih kamenih struktura, nalik na hramove. Za takve objekte je utvrdjeno da je u njima odvijana samanisticka aktivnost. Sto bi arheolozi rekli "ceremonijalna" ili "religiozna".

Za vantjelesno putovanje duse ima smisla pratiti kretanje perfektno pravih puteva preko kanjona. A to sto se putevi penju uz klance, to vec ne predstavlja problem. Dusa ionako lebdi iznad kamenih vertikalnih litica.

Dosada je otkriveno preko 800 km ovih linija. Danas su one vidljive samo iz zraka, rano ujutro ili kasno popodne kad sunce baci duboku sjenku na pustinjsku okolinu kanjona. Sa nivoa površine zemlje danas ih je tesko uociti, jer su stotine godina prirodne erozije ucinile svoje. I dobrim dijelom izbrisale nekadasnju samanisticku geografiju.

Prije hiljadu godina Chaco kanjon je bio obrastao u gustu sumu. Ovo otvara novo pitanje: Koju su tehnologiju koristila "djeca svijetla" u raskrcavanju stotina kilometara puteva? Koje alate? Podsjećamo da je to doba kada Indijanci nisu imali u upotrebi tocak i kola. Sa gradjevinskog stanovista ovo je bio gigantski izazov.

Uza svu tehnologiju i tockove (kamione, bagere, dizalice) vec se decenijama ne uspijeva izgraditi auto put do Splita (iz Zagreba ili Sarajeva). A "primitivni americki domoroci" krce hiljadu kilometara auto puta koji ih na kraju dovodi do jedne kucice/hrama?

I kazemo da Amerikanci sve komercijalizuju samo nemaju bog-zna-sta pokazati iz svoje historije? Hm, ne bi se slozio. Imaju itekakav razlog da Pueblo Bonito prepuste zaboravu u Navaho rezervatu do kojeg vodi samo prasnjavi, neasfaltirani put.

Anasazi su suvremenici Tolteka koji su zivjeli nesto juznije. Ali i jedni i drugi su bili svjesni da su ljudi kompleksna bica, prevashodno spiritualna. A ovladavanje duhovnim svijetom omogucavalo im je da lakse vladaju fizickom dimenzijom. I da prenose milione tona kamenih blokova (zrakom!) od kojih su pravili piramide. Ili, mijenjali geografiju terena uklanjanjem hiljada tona sume.

Historicari se slazu u jednom u svojim knjigama: Anasazi indijanci su misteriozno nestali oko 1150 godine.

Neki tvrde da su suse smanjile populaciju od hiljadu prvobitnih stanovnika na nekoliko desetina i da su konacno i oni napustili svoje "prelijepa naselja". Drugi tvrde da je njihov broj narastao do 5.000 i da su se okolni resursi neplanski koristili i da se ostalo bez njih. Treci govore o masovnom egzodusu iz nepoznatih razloga.

Moulderovi FBI dosiji su me ponukali da ponudim cetvrtu verziju.

Anasazi su bili ljudska bica koji su, tokom svojih duhovnih putovanja, dobro upoznali Planetu. Historiju i buducnost. Druge duhovne entitete. I, kao Kastanjedin Don Huan, bili su svjesni prisutnosti kosmickih zvijeri koje se hrane nasom negativnom energijom. Uvidjevi snagu onih koji su i tada manipulirali covjecanstvom, vjerovatno nisu vidjeli mnogo smisla u vlastitom, nekontrolisanom demografskom sirenju. Njihov Pueblo Bonito je bio limitirani apartmanski kompleks za minimalan broj stanovnika. Bez guzve i graje deseteroclanih familija. Sa vise vremena koje se moze posvetiti sebi i vlastitoj duhovnoj evoluciji. Sa nestankom tolteckog nacina misljenja (Maje, Tolteci, Inke) nestajali su i Anasazi.

Nije bilo smisla u stimuliranju nataliteta i ekonomskog sirenja.

Iz ove dimenzije su otisli tiho, u sjenci kanjona bogatim magnetitom, koji im je donosio jedinu sigurnost u ovoj dimenziji.

Autori kompleksa Pueblo Bonito su Anasazi, "djeca svjetlosti". Ovaj sofisticirani gradic je nastao uz pomoc sakralne geometrije i svjedoci o njihovom razvijenom spiritualnom nivou.

SFINGA 10.970 P.N.E. (9)

15.6.2002.
Houston

Na visokoj stijeni, na ulazu u egipatsku Tebu, sjedi sfinga. Svakom prolazniku postavlja istu pitalicu. Netacan odgovor vodi nesretnike u smrt. Sfinga, kcer Tajfuna i Ecidne, je demon smrti i destrukcije. Zenska glava, tijelo lava, krila ptice i zmijski rep nacinili su od sfinge zenskog monstruma u grckim mitovima.

Anticka Grcka, koja u to vrijeme vlada i Egiptom, dala je i bistrog Edipa koji se zaputio ka Tebi. Sfinga mu postavlja rutinsko pitanje: "Koja zivotinja hoda ujutro na cetiri noge, u podne na dvije, a navecer na tri?" Edip odgovara: "To je covjek. U djetinjstvu puze na rukama i koljenima, u mladosti je uspravan, u starosti se pomaze stapom". Prestravljena sfinga vrsi samoubistvo bacajuci se u klanac, Edip ulazi u Tebu kao heroj, a gradjani ga postavljaju za svog kralja.

Grci su, kao i sve drugo, i ovu legendu preuzeli sa bliskoistocnih prostora. Jos drevnija Asirija je na ulazu u svoje hramove drzala sfinge koji su imali simbolicku ulogu cuvara ulaza. Nezvane goste bi davili (grcki "sphingo" znaci "zadaviti").

Jos jedan korak unazad.

Hiljadu do dvije hiljade godina prije dolaska Grka, drevni Egipcani su sfingom zvali muske kipove koji su predstavljali lava sa ljudskom glavom. Sto se ide dalje u proslost to je prisutnija kreativnost: sfinge simboliziraju boga Sunca, a pored lavljeg tijela, imaju glavu ili ljudi (cesto kraljeva) ili drugih zivotinja.

I, jos jedan veeeeliki korak unatrag i... doci cemo do zapadne obale Nila: "Velika Sfinga".

Dio tvrdoglavih egiptologa i dalje ustrajava u tezi da je sfingu u Gizi napravio faraon Kefren ili Kafra (Khaf-Ra), tokom cetvrte dinastije, prije 4.500 godina. I ova "istina" je, kao i sve ostale u vezi drevnih monumentalnih objekata, samo bajkica koja se servira skolskim generacijama.

More arheoloskih i geoloskih dokaza lako rusi ovu tezu o starosti sfinge.

Na samoj sfingi nema nikakvih oznaka ili hijeroglifa koji govore o njenom graditelju. A Kefrenov prethodnik, njegov otac, faraon Keops, je ostavio pisani dokaz ("Inventory Stele", pronadjene na Giza platou u XIX stoljecu), u kome on naredjuje izgradnju jednog hrama uporedo sa sfingom. Znaci, da je sfinga vec postojala u njegovo vrijeme! Pa kako je onda moguće da ju je izgradio sin nakon oceve smrti?

Naravno da nije moguće. (Osim egiptolozima.)

Sfinga je najveća skulptura drevnog svijeta. Isklesana je iz jedne ogromne stijene. Dugacka je 73 metra i visoka 20 metara. Pojedini kameni nivoi od kojih je sfinga gradjena su razlicite cvrstoce. To je utjecalo da se erozija vidi vise na donjem dijelu ("tijelu") sfinge koji je meksi. Glava je uklesana u tvrdom kamenu i prirodna ostecenja su znatno blaza. Iza jednog uha sfinge ostalo je nesto originalne boje koja govori da je u doba gradnje ova figura bila puna kolorita i ponos graditelja.

Danasnja glava je, kao sto znamo, ipak ostecena. Nos i brada nedostaju. Dugo se vjerovalo da su Napoleonovi vojnici odgovorni za ovaj barbarizam, dok se nije pronasao crtez sa pocetka XVIII stoljeca koji pokazuje da je nos nedostajao stotinu godina prije francuske okupacije Egipta.

Slijedeci u historijskom nizu (prije Francuza) su Turci iz osmanlijskog perioda. Nagadjanja su stala na njima: nova verzija kaze da je sfinga nastradala kao zrtva artiljerijskih vjezbi Osmanlija.

Izmedju sfinginih sapa nalazi se kamena ploca - "stela", sa uklesanom pricom. Rijec je o dobu vladavine 18. faraonske Dinastije i buducem kralju Tutmosu IV. U njegovu doba sfinga je do vrata bila prekrivena pijeskom. Mladi princ je usnuo u sfinginom hladu. Ona mu se obratila u snu trazeci od njega da je oslobodi od pijeska, a zauzvrat ce postati vladarom Egipta. Tako i bi.

Tutmosovo "oslobadjanje" sfinge iz pustinjskog pijeska nije bilo ni prvo ni poslednje. Ono zadnje se desilo 1905. i otada je ona postala turistickom atrakcijom. A znatno prije Tutmosa, za vrijeme IV Dinastije, na slican poduhvat su se odlucili Kufu (osnosno Keops) i njegov sin Khafra. Nema potrebe posebno dokazivati da oni nisu graditelji ni sfinge niti piramida kako im se pogresno pripisuje. Za njih su ove velicanstvene gradjevine bile drevne i misteriozne kao sto su i nama.

Geologija i arheologija ipak neke stvari sa sigurnoscu mogu tvrditi. Medju njima je i cinjenica da je Gizin plato, na kom su podignute piramide i sfinga, prekriven pustinjским pijeskom preko 5.000 godina. Drugim rijecima, od pojave prvih egipatskih faraona do danas.

Ta cinjenica nas vodi do slijedeceg pitanja: ako je sfinga zadnjih pet hiljada godina bila prekrivena pijeskom, kako je moguće da je (osobito) njen donji dio tako erodirao? Kamena skulptura bi trebala biti izložena naletima loseg vremena hiljadama godina da bi kamen stradao u tolikoj mjeri. A posto je sfinga uglavnom bila zasticena pijeskom, zdrav razum nam nameće zaključak da se erozija desila znatno prije. U doba kada Egipat nije bio pustinja.

Slijedeca cinjenica: ekstremna erozija tijela sfinge nije rezultat naleta vjetra i pijeska, već vode (kako, na primjer, tvrdi i geolog dr Robert Schoch, profesor geologije na Bostonskom Univerzitetu). Pa da je i nekim slucajem vjetar uzrokovao eroziju onda bi logično bilo očekivati slican efekat i na ostalim egipatskim monumentima. Posto pijesak nije ostavio skoro nikakvog traga na njima, nema smisla tvrdoglavo tvrditi da je saharska prasina zaslužna jedino za propadanje sfinge. Robert Schoch je u pravu: do jedinstvene, karakteristicne erozije sfinge i piramida je doslo od naleta vode.

I tako dolazimo do doba kada je sfinga gradjena.

Geologija tvrdi da je Egipat bio izlozen dugotrajnim vodenim nanosima kada se led otopljavao tokom zadnjeg Ledenog Doba (13.000 – 10.000 godina p.n.e.).

Naravno, mi dodajemo da je jedan specifican dogadjaj bio presudan: potapanje Atlantide, promjena polova i podizanje nivoa vode za, mjestimicno, i do 100 metara. Sve ovo se zbivalo prije 12.500 godina.

Oblik sfinge, dakle tijelo lava, nije slucajno izabran.

Iskrivljene kopije i monstrumi zasnovani na originalnoj sfingi iz Gize (kao pomenute grčke ili asirijske sfinge) nemaju dodirnih tacaka sa egipatskom skulpturom. Naime, oblik sfinge ima astronomski znacaj.

Poznato je da svakih dvije hiljade godina (ili preciznije 2.160 godina), Sunce ima razlicite zvjezdane konstelacije u svojoj pozadini. Ukupno ih je 12 i siroj javnosti su poznati kao astroloski periodi.

Proteklih dvije hiljade godina provodili smo u znaku zvjezdane konstelacije "ribe", simbola krscanske ere. Prije nje dominirala je era "ovna", a jos prije, "bika". Doba "ovna" je u Egiptu prolazilo u bogatoj ikonografiji i simbolizmu posvecenom ovom znaku i zivotinji. "Bik" je, opet, imao svojih "pet minuta" dvije hiljade godina ranije. Kult bika je bio razvijan na Kreti i drugdje.

Sazvjezdje "lava" nas vodi u period koji je trajao od 10.970 godine prije nove ere do 8.810 B.C. A tada, prije 13.000 godina, Planetom je dominirala civilizacija Atlantide. Ociju uprtih u nebo, Atlantidjani su pazljivo posmatrali sve promjene koje su se desavale. I zvjezdane i planetarne utjecaje koje su imale efekta na njihov zivot. Zivjeti u doba "lava" bila je dovoljno vazna cinjenica da podignu velicanstveni kompleks na Gizi, jednoj od tadasnjih njihovih sumovitih kolonija. Sfinga je bila cuvar znanja pohranjenog ispod kamenog tla.

Sofisticirani kompjuterski program "Skyglobe 3.6" je u stanju da generira precizne slike zvjezdanog neba u bilo kom historijskom momentu. Graham Hancock je u svojoj knjizi "Heaven's Mirror" objasnio da je "kompjuterska simulacija dokazala da je prije 12.500 godina zvjezdana konstelacija "lava" udomila Sunce prilikom prvog dana proljeca... Tacno jedan sat prije Suncevog izlaska na istoku i pocetka nove epohe, konstelacija "lava" je zaslala na nocnom mjestu gdje ce Sunce izaci... Lavlje tijelo sfinge, sa svojom pozicijom okrenutom ka istoku, pozdravilo je zalazak svog nebeskog partnera."

Sve ovo se zbivalo u doba kada, prema zvanicnim tumacenjima, na Planeti nije bilo razvijene civilizacije, a ljudi su, navodno, hodali u coporima i zivjeli u pecinama.

Englez Moses Cotsworth je posjetio Egipat 1900. godine i vrsio vlastita proracunavanja. Sfinga je imala ulogu observatorije. Stojeci na ravnoj platformi "svestenici su posmatrali izlazece Sunce u direktnoj liniji horizonta sa sfinginom krunom." Na vratu sfinge Cotsworth je pronasao nekoliko drevnih linija koje su oznacavale izlazak Sunca u danima solsticija i ekvinocija.

Bilo je potrebno koristiti rad stotina radnika tokom perioda od nekoliko godina da bi se ocistio pijesak ispred osnove sfinge. Tu je nekada stajao sestougaoni obelisk (vise ga nema). Cotsworth je vjerovao da je on koristen za posmatranje dnevnog Sunca.

Medjutim, svaki put kada bi se pijesak ocistio ispred sfinge, vjetar bi ga nanosio i zakopavao sfingu dublje. To je natjeralo Cotsworth-a da zakljuci da je sfinga originalno izgradjena u doba kada Sahara nije bila pustinja.

Slicice se logicno slazu u mozaik. Sfinga je dostojanstveno pozdravila Planetarni ulazak u eru lava godine 10.970 B.C.

Sve ono sto nam se servira o drevnom Egiptu nije nista drugo do obicna laz i manipulacija.

Kazu da su piramide grobnice faraona. Glupost. Ni u jednoj piramidi nije pronadjena grobnica niti mumija. Niti u jednoj piramidi!

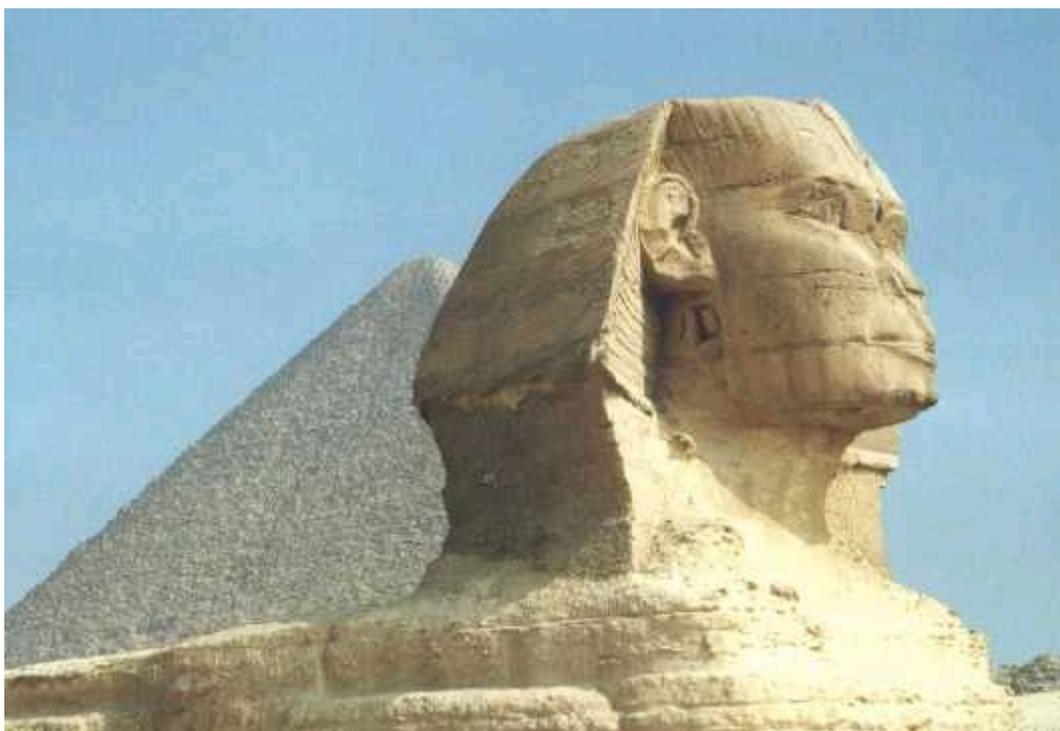
Kazu da su Egipcani uz pomoc robova (Nubijaca, Libijaca, Jevreja itd.) izgradili piramide, sa primitivnim alatima i bez tocka, podizuci na visinu od nekoliko desetina metara kamene blokove teske desetine tona. Naravno, piramide nije moguće izgraditi ni danasnjom tehnologijom, a kamoli mehanim bakrenim latima i sirovom snagom misica.

Kazu da je sfinga monstrum, a ona je olicenje znanja, mudrosti i blagosti. Uostalom, ni faraoni se nisu nazivali faraonima u to doba. Bili su, jednostavno, kraljevi. I nisu se zvali Bozjim sinovima kako se to pogresno tvrdi, vec potomcima superiornih bica.

Prije kraljeva ("zemaljskih ljudi"), Egiptom su vladali "polu-bogovi": duhovno i tehnoloski superiorni Atlantidjani. A prije njih, pravi "bogovi": besmrtni posjetioci sa Plejada.

(P.S. Gledajuci sfingu na svom zidu namece mi se pitanje zasto je glava ne-proporcionalno manja u odnosu na tijelo? Originalni graditelji ne prave takve ocite greske. Vratimo li sfingi razbarusenu lavlju glavu postavicemo sve stvari na svoje mjesto. Astroloska epoha lava je zapocela sa kamenom skulpturom lava ispred piramida. A neki "neodgovorni" egipatski vladar je pokusao sebe naciniti besmrtnim isklesuci svoj lik u lavljem.

Na taj nacin nam ostaje da i grcku rijec "sfinga" jednostavno zaboravimo. Misterije vise nema.)

Sfinga je pozdravila Planetarni ulazak u eru lava 10.970 godine prije nove ere. U zivotu Atlantidjana, sfinga je imala ulogu observatorije. A ispod kamenog tla, ona je cuvala znanje napredne civilizacije sa Atlantide.

GIZA PLATO (10)

23.6.2002.
Houston

Azra se danas iznenadila kad sam joj rekao da piramide nisu bile grobnice faraona. I da nije niti jedna mumija pronadjena u njima. A pogotovo ne u tri najvece piramide na platou u Gizi...

Kameni plato u Gizi je, bez sumnje, srediste najvaznijih gradjevina na površini Planete. A odmah ispod njenog nivoa su skrivena znanja od kardinalnog znacaja za buducnost nase civilizacije.

Danas nastavljamo govoriti o onome sto je iznad površine (pored sfinge, tu su piramide). A u slijedecem prilogu cemo se spustiti ispod površine platoa.

Zasto Egipćani nisu graditelji kompleksa na Gizinom platou?

Idemo redom:

1. Da bi se izgradio kompleks piramida sa zeljenom preciznoscu, bilo je potrebno imati poravnan kameni plato. S jednog kraja "gradilista" na drugi kraj, unutar skoro tri kvadratna kilometra, razlika u nivou je manja od dva centimetra! Laserska preciznost i gradjevinski poduhvat sam za sebe. Temelji Velike Piramide ispoljavaju jos preciznije mjere: na preko pet hektara, razlika u nivou je manja od jednog centimetra! Ovo perfektno niveliranje daleko premasuje zahtjeve danasnjeg ("modernog") gradjinarstva.

2. U Kairskom muzeju se mogu vidjeti primjerci drevnih egipatskih pila, napravljenih od bakra i bronz. Egipćolozi tvrde da su ovakvim alatima stari Egipćani obradivali kamene piramidine blokove. Ali. Tu dolazimo do novog problema. Naime, prema Mohovoj skali mineralne cvrstoce, bakar i bronza imaju tvrdocu od 3.5 do 4. Tvrdoca kamenih blokova (vapnenca) je od 4 do 5, a granita izmedju 5 i 6. Alati dostupni drevnim Egipćanima bi samo zagreballi površinu vapnenca, a granitu ne bi mogli nista. Nema arheoloskih dokaza o zeljeznim alatima u faraonskom Egiptu. Danasnji najbolji zeljezni alati imaju tvrdocu od 5.5 i to je nedovoljno da sijece granit. Tek dijamantski alati mogu biti rijesenje za granit i vapnenac. A sad zamislamo koliko bi miliona skupih dijamantata bilo potrebno za nekoliko miliona kamenih blokova od kojih su piramide gradjene. A da bi izazov bio tezi, svi kameni blokovi su obradjeni sa sve cetiri strane, a ne samo na jednoj, vanjskoj. Uglavnom, zakljucak je da su blokovi za piramidu obradjeni negom drugom, nama nepoznatom, tehnologijom.

3. O nerjesivom problemu transporta blokova smo govorili u ranijim prilozima. A kako su kamene gromade od pedeset ili cak 200 tona podizane na visinu od sto ili sto pedeset metara? Golom ljudskom snagom?! Kako su granitni blokovi u glavnim komorama podizani i onda uklapani na prostoru u kome moze stati samo sest ljudi? Egipćolozi izbjegavaju odgovore na ta pitanja, jer bi za manevar unutar piramide bila potrebna ljudska snaga od barem dvije hiljade ljudi. A dvije hiljade ljudi ne moze stati u jednu malu prostoriju.

4. Površina piramida je bila obložena posebnim blokovima koji su svi bili tezi od desetak tona u prosjeku. Obradjevani su i ugradjevani sa takvom preciznoscu da ni zilet nije mogao stati izmedju njih. Vezivni materijal (malter) nije koristen.

5. Sugestija egipćologa da su prilikom izgradnje piramida koristene rampe po kojima su se vukli kameni blokovi, radja nove probleme. Rampa koja bi vodila do vrha piramide bi imala 17.5 miliona kubicnih metara materijala. To predstavlja kolicinu koja je sedam puta veca od zapremine same piramide. Izgradnja takvih rampi bi zahtjevala 240.000 ljudi u toku Keopsove vladavine, i daljnjih 300.000 radnika i osam godina da se one uklone. I onda novi problem. Gdje se taj materijal nalazi posto nikakvi tragovi nisu nadjeni na citavom platou?

I, nadalje, ako razmisljamo logikom egipćologa, povlacenje kamenih blokova po rampama bi neminovno ostetilo njihove precizne uglove. Umjesto toga, kameni blokovi su ugradjeni neosteceni u samu gradjevinu.

6. Dokazi da Egipćani nisu konstruirali tri piramide na Gizinom platou nalaze se na nizim nivoima piramida. Naime, pronadjeni su sedimenti na njihovoj osnovi, zatim tragovi vodenih ostecenja, te kristali morske soli na kamenu. Sedimenti se nalaze na visini do pet metara od piramidinih temelja. Oni sadrze mnostvo skoljki i fosila kojima je odredjena starost putem radiokarbonske metode. Rezultat: sedimenti su stari dvanaest hiljada godina!

Njihovo prisustvo je moglo biti uzrokovano samo sa duzim prisustvom morske vode i poplava. A faraonski Egipat nema nikakvih zapisa o (biblijskim) poplavama, jer ih jednostavno u njihovo doba nije bilo. Naime, egipatsko kraljevstvo je osnovano osam hiljada godina poslije potopa (i potonuca Atlantide).

Ovo nedvojbeno dokazuje da su objekti na Gizinom platou podignuti prije, najmanje, dvanaest hiljada godina.

Kada je Abdullah Al Mamun, sin bagdadskog kalifa, prvi provalio i iskopao prolaz u Piramidu prije 1.200 godina (820 A.D.), pronasao je naslage soli u prizemnom nivou piramide debele dva-tri centimetra. Kemijska analiza vrsena u proslom stoljecu pokazala je da je rijec o soli morskog porijekla. Novi dokaz da je piramida u dalekoj proslosti (hiljade godina prije Sumera, Babilona ili drevnog Egipta) bila izgradjena, a zatim se, uslijed podizanja visine mora, nalazila u dubokoj vodi. Sve do povlacenja nivoa mora i nastanka pustinje.

7. Stranice piramide su u perfektnoj liniji sa stranama svijeta. Preciznost je zapanjujuca: 99,99% (odstupanje je 0,01%).

8. Velika piramida je istovremeno i suncev kalendar. Dok je sjenka na sjevernoj strani, sunceva svjetlost se odbija na juznoj strani, precizno oznacavajući godisnje dane solsticija i ekvinočija.

9. Osnovne dimenzije Piramide u sebi sadrže mjere Zemljine velicine i oblika. Piramida je u pravilnom omjeru sa hemisferom; geografska sirina (30 stepeni na sjever) i dužina (31 stepen na istok) su posebna tačka Planete, jer upravo na tom mjestu svojom dužinom i sirinom dodiruju najviše tla, a najmanje mora.

10. Graditelji Piramide su znali geometrijske proporcije Pi (3,1415...), Fi (1,618) i "Pitagorine poučke o trouglu", hiljade godina prije samog Pitagore, "oca geometrije".

11. Atlantidjani su, gradeci piramidu, pokazali da su bili svjesni Zemljinog sfericnog oblika (uključivo malo odstupanje od perfektnog kruga). Osnove piramide su nekoliko centimetara duže od 230 metara čime su pokrili zaravnjenost Zemlje na polovima.

12. Naivne tvrdnje da se sa strana piramide nalaze dva "ventilaciona otvora" palo je u vodu. Minijaturni elektronski robot je nedavno prošao uski put od 65 metara od "Kraljeve komore" i potvrdio da ovi otvori gledaju direktno u sazvezdja Zeta Orionis i Alfa Drakonis. Iz Kraljicine komore otvori su upereni prema Sirijusu i Orionu. Očito je da su Atlantidjani upirali prstom ka matičnim planetama posjetioca koji su ostavili traga u razvoju njihove civilizacije.

13. Vec klasicno djelo Robert Bauval-a "The Orion Mystery" detaljno obrazlaze da raspored tri piramide u Gizi odslikava pozicije tri glavne zvijezde u Orionovoj konstelaciji.

Ka čemu nas vodi ovo nabranje gradjevinskih čuda sa platoa Gize? Zasto bi drevni graditelji inkorporirali toliko preciznih astronomskih, matematičkih, geografskih, astroloških i drugih (jos neotkrivenih) znanja u kamene strukture?

Odgovor na to pitanje bi nas napokon približio odgovoru o stvarnoj funkciji piramida.

Godina je 1798. Napoleon osvaja Egipat i hita u Veliku piramidu sa svojom pratnjom. Dolazi do "kraljeve komore", traži od svojih pratilaca da ga ostave samog i... provodi noc ležeci u granitnom sarkofagu. Ujutro, vidno blijed i uzbudjen, napusta piramidu. Na upit svojih generala o doziviljenom iskustvu, odgovara: "I da vam kažem, ne biste mi nikada vjerovali."

Dvadesetak godina kasnije, protjeran na Svetoj Heleni, na isti upit ponovo ne odgovara. Svoju tajnu je odnio sa sobom u grob.

Jedini komad "namjestaja" u Kraljevoj komori je granitni lezaj. Dimenzije su mu veće od otvora tako da ovaj granitni blok nije napustao piramidu od doba gradjenja. Dimenzije prostorije odgovaraju matematičkoj proporciji Φ (10,46 m x 5,23 m x 5,81 m), a izgrađena je od crvenog granita. Crni granitni lezaj je dugačak 2,25 m i metar širok. Egiptoolozi pogrešno tvrde da je ovo konačno prebivalište faraona Keopsa. Pri tome nemaju nijedan, n i j e d a n, dokaz za ovu tvrdnju. Niti mumije, niti kovčega, niti hijeroglifa, kraljevskih oznaka...

Kandidati za ulazak u povlasteni krug "prosvjecenih" prolazili su put dugačak 22 godine. Vrijeme ispunjeno treningom, iskusejima, ucenjima. Kandidati, odnosno inicirani, su morali da dokazu svoju vrijednost. Objasnjeni su im kosmički principi i univerzalni zakoni, covjekova pozicija i svrha u svemiru.

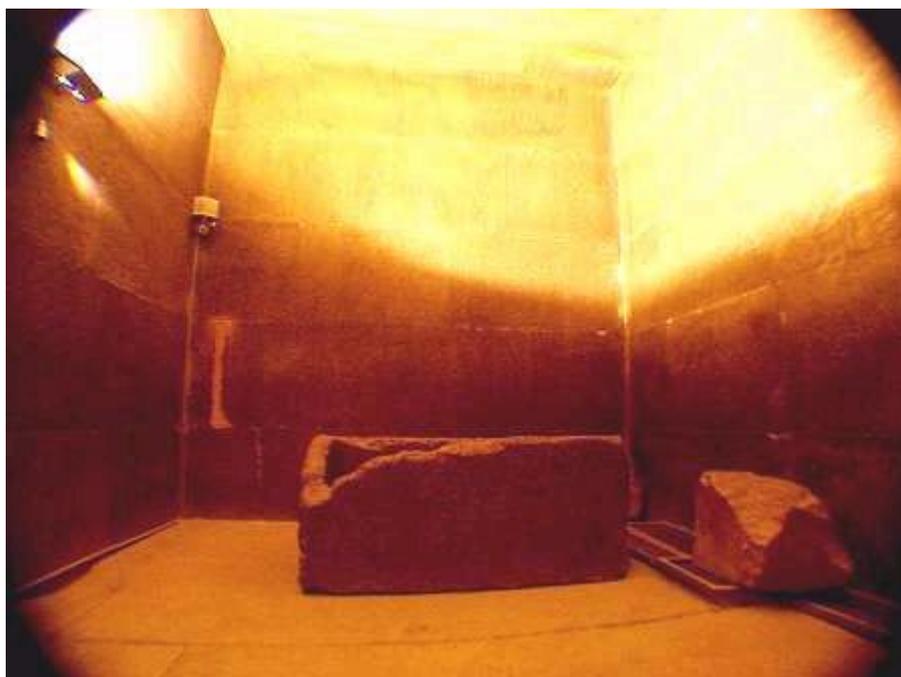
Ove istine nisu objasnjavane prostom puku, ignorantima, "onima koji nisu mogli da se uzdignu iznad fizicke stvarnosti i koji svijet shvataju samo onako kako ga vide". (Peter Tompkins, "Secret of the Great Pyramids", 1971).

Na kraju svog dvadesetdvogodišnjeg perioda metafizickog ucenja, meditacija i priprema, inicirani bi dosli do svog poslednjeg testa. Bili bi ostavljeni u granitni kovčeg tri dana i tri noci.

Polozaj kovčega i same Kraljeve komore je pazljivo izabran. Tu bi se koncentrirala energija Piramide i posebno bi se pojacavala prilikom razlicitih Zemljinih konstelacija sa Suncem, Mjesecom, planetarnim i zvjezdanim objektima. To bi posebno stimuliralo budjenje spiritualne svijesti.

Duse kandidata bi tokom tri dana lutale kapijama vjecnosti, oslobodjene svog fizickog tijela. Pri tome bi otkrivali da je citav Univerzum zivot, da je kosmos progres, da je svemir vjecni rast. Shvatali bi da je tijelo dom iz kojeg dusa moze da izadje i u koga moze da se vrati i bez fizicke smrti. S tim saznanjem kandidat bi postajao besmrtn.

Nakon tri dana, i fizickog budjenja, i individualnog iskustva velike misterije, kandidat bi postajao prosvjetljenim. Bivao bi obasjan bozjom, univerzalnom svjetloscu.

Crni granitni lezaj u Kraljevoj komori Keopsove piramide je jedini komad "namjestaja". Tu se koncentrirala energija piramide sto bi posebno stimuliralo budjenje spiritualne svijesti kandidata za ulazak u povlasteni krog "prosvjecenih".

EDGAR CAYCE (11)

14.7.2002.
Houston

Jedna od tri pročitane knjige na putu od Houston-a do Splita i natrag, bila mi je i ona Henry Bolduc-a o hipnotičkim regresijama: "Journey Within". Henry je tokom svojih dvadeset pet godina prakse putem hipnoze stotine ljudi vraćao u prošlost i njihove ranije živote. Henry-jev uzor bio je fenomenalni američki istraživač "dusevnog svijeta": Edgar Cayce (1877-1945).

I upravo nam je Cayce potreban da bi nam omogućio prijelaz sa površine platoa Gize... ispod piramida i sfinge.

Jedino je o Nostradamusu napisano više knjiga nego o američkom "spavajućem proroku". Cayce je putem samo-hipnoze bio u mogućnosti da daje tačne i korisne informacije o više od 8.000 različitih ljudi koji su mu se obracali za pomoć. Od običnih ljudi do američkog predsjednika. Tokom 43 godine ostavio je iza sebe ukupno 14.253 "citanja". Među njima je otprilike 60% medicinskih dijagnoza, 20% individualnih životnih citanja i 20% drugih tema (poslovne i dr.)

Cinjenica da je Cayce trebao samo ime i trenutno boraviste osobe o kojoj je trebao da da medicinsku dijagnozu načinila ga je fenomenom. Preciznost dijagnoza i ponudjeni neortodoksni tretman, te uspješnost u liječenjima, ga je proslavila.

Cetvrtina životnih citanja odnosi se na period Atlantide. Preko 700 inkarniranih duša je detaljno opisano u Cayce-jevim stenografskim izvještajima. Ovo je omogućilo stvaranje najobimnije dokumentacije o izgubljenoj civilizaciji nasih predaka.

Cayce bi običavao govoriti da smo u prošlim životima poznavali većinu ljudi s kojim se i danas družimo. Ovo saznanje, bolje rečeno vibracija ili magnetska privlačnost, vuklo bi duše Atlantidjana, jedne prema drugim.

(Citanje ovog teksta također nije slučajno. U svakom od nas bi mogao probuditi odbljesak nasih davno proživljenih života. Pa da vidimo da li ćemo se nečega sjetiti.)

Vulkanske erupcije, zemljotresi i ljudskom rukom izazvane eksplozije unistavale su civilizaciju Atlantide u tri prošla perioda. Svaka od ovih destrukcija trajala je mjesecima, čak i godinama. Upozorenja prije svake katastrofe su davana Atlantidjanima. Mnogi su, zapravo, i uspijevali pobjeći na sigurno. Neki su odlazili u Evropu ili Afriku, a neki su skoniste potražili u Južnoj Americi.

Prva od tri katastrofe se desila 50.700 godina prije nove ere. Druga je slijedila oko 28.000 godina p.n.e., a treća prije 12.500 godina.

Cayce opisuje dusevne projekcije najstarijih Atlantidjana kao bica "... u kojima su oba seksa, muški i ženski, bili prisutni u istom tijelu". (Cime on odgovara na Oksanino pitanje, upućeno meni, čemu mi služe bradavice.)

Iz mnoštva "citanja" je vidljiva polarizacija u Atlantskom društvu:

1. Na jednoj su strani čista, duhovna i napredna bica - sljedbenici kosmičkog "Zakona Jednog". Sve potiče iz univerzalne supstance, praiskonskog uma, kosmičke svjetlosti. Zakon Jednoga odražava najviše standarde svijesti i vibrira na najvišem nivou svjetlosti i energije, i ostaje vrlo blisko Kreatoru. Filozofija pripadnika Zakona Jednog je totalno filantropska i nesebična. Uvijek su nastojali da podignu i obogate duhovne i fizičke uvjete svoje okoline i... da održavaju balans između kosmičkih i planetarnih sila;

2. Na drugoj strani su svestenstvo i pripadnici učenja "Djeca Beliala". Oni su zainteresirani za svoj ego, fizičke užitke, moći hipnoze i vladanja nad drugim ljudima. Duhovna znanja su im bila isključivo u svrhu vladanja nad materijalnim svijetom.

Rani Atlantidjani su živjeli u grupama, a ne u domaćinstvima ili obiteljima kakve ih znamo danas. Postojali su svestenici, radnici, farmeri, umjetnici, čuvari vremena i misteriozna grupa koju Cayce naziva "stvarima" ili "masinama". Tretman i korištenje tih "masina" je bio kamen spoticanja između pripadnika Zakona Jednog i Djece Beliala.

Postepeno, civilizacija se kreirala na Atlantidi, koja je pretekla sve dotadasnje i buduće imperije po svojim naučnim i ekonomskim dostignućima. Tehnologija Atlantidjana je omogućila razvoj zračnih balona, podmornica, liftova, telekomunikacionog sistema i, čak, kompjutera. Avioni i podmornice su imale primjenu u korisne, ali i u rusilačke svrhe. Slično je bilo i sa upotrebom zraka smrti, eksploziva, radioaktivnih snaga i atomske energije.

Kako su Atlantidjani ovladavali ovim destruktivnim silama, prirodni balans se počeo narušavati i približavao se kraj prve civilizacija Atlantidjana.

Jedini datum u citanjima Cayce-a koji prethodi prvoj kataklizmi je datum održavanja političkog samita između tadašnjih zemalja: 50.722 godine prije n.e.

Sastanak je bio posvećen problemu golemih zvijeri na Atlantskom kontinentu.

Nakon sastanka su Djeca Beliala pretjerala u korištenju tehnologije eksploziva u pokušaju da riješe problem... Efekti su bili takvi da su doveli do cijepanja velikog kontinenta Atlantide (između današnje Evrope i Amerike) na pet otoka.

Ponovni uspon Atlantidjana im je omogućio da ovladaju putovanjima u zraku, na vodi i na zemlji. Ne samo da su imali avione, već i letjelice na daljinsko upravljanje. Atlantida je uzivala u svakojakim tehnološkim čudima, od kojih mnoga još uvijek nisu "izmisljena" u našem dobu. Masine i laseri su korišteni za podmladjivanje tijela. Tehnologija je korištena za razvoj psiho i duševnih potencijala koje su uključivale telepatiju i astralna (van-tjelesna) putovanja!

Na vrhuncu svog drugog perioda, nedugo prije kraja 28.000 g.p.n.e., Atlantidjani postaju korumpirani i dekadentni. Zakon Jednog i Djeca Beliala imaju duge i ozbiljne nesuglasice. Jedna od njih je i uloga "masina" (organskih robota). Da li im pomagati u njihovom duhovnom razvoju (Zakon Jednoga) ili ih eksploatirati (Djeca Beliala)?

I, kao i prije prve kataklizme, duhovni zakoni se koriste za materijalne probitke.

Najave katastrofe su se mogle vidjeti, ali većina ih jednostavno ignorira i nastavlja zloupotrebljavati svoju moć i znanje.

Slijedi destrukcija u kojoj se ponovo gubi kopno; dolazi do klimatskih promjena. Prezivjeli se Atlantidjani moraju prilagodjavati novim uvjetima. Naucna znanja su i dalje znacajna, ali se prethodne dvije ere ne dostizu. Umjesto jednog velikog kontinenta, sada je grupa otoka. Najveci medju njima su Posejdija, Arian i Og. Stanje nemira i pobuna postaje trajno. Razlike medju dvije glavne grupacije su sve dublje.

Djeca Beliala ce dovesti do trece, finalne, destrukcije Atlantide, zloupotrebom destruktivnih energetskih sila. Korupcija, gramzljivost, nepostojanje moralnih standarda, sebicnost, zloupotreba zemaljskih resursa... ubrzano su vodili njenom kraju. I mada se finalni cin desio iznenada, najave kraja su davane unaprijed.

Onima koji su zeljeli da gledaju.

Prije finalne destrukcije Atlantide, sljedbenici Zakona Jednog, koji su znali za nadolazecu sudbinu svog kontinenta, uspijevali su da se presele u druge zemlje.

Tako, na primjer, u jednom od citanja, Cayce prati putovanja jedne od dusa:

"... na Atlantidi tokom perioda pucanja otoka. Isplovili smo prema Egiptu, ali smo zavrшили na Pirenejima (danasnjim Portugalskim, Francuskim i Spanskim zemljama). U Calais-u se jos uvijek mogu vidjeti tragovi na liticama gdje su pripadnici Zakona Jednoga pokusavali da obnove svoje ritualne aktivnosti." (13.06.1934., citanje 315-4)

Medju prvim zadacama je bilo osnivanje velike biblioteke znanja, oko godine 10.300 godine p.n.e. u mjestu koje ce znatno kasnije postati grad Aleksandrija u Egiptu.

Ova velika biblioteka je sadrzavala brojne, neizmjerne vrijedne knjige koje bi danas, van svake sumnje, dokazale ne samo postojanje Atlantide, vec i tehnologije koja je daleko ispred nase, dvadeset prvog stoljeca.

Brojni rukopisi su odneseni u Piramide:

"... Prije konacnog unistenja Atlantide, svetenici su dolazili iz Egipta u Posejdoniju (Atlantidu) da bi usavršili svoje shvatanje Zakona Jednog i da bi sa sobom nosili zapisana znanja. Posmatrana osoba se vracala sa svetenikom u Egipat. Tamo se ukljucio u Egipatsku politiku stajuci na stranu mladog princa, a protiv lokalnog kralja Aarat-a. Egipat mu je postao novi dom. Na Atlantidi su nastavljene pobune, a mnogi Atlantidjani su emigrirali u Egipat...

... Osoba je bila medju onima koji su cuvali stara znanja sa Atlantide i pripremali izgradnju kuce za inicirane - Veliku Piramidu. (19.06.1041., citanje 2462-2)

"... osoba je pomagala sveteniku u izgradnji Galerije Znanja koja ce lezati ispod enigme... koja je jos uvijek misterija nad misterijama... onima koji istrazuju ko je drevnog covjeka ucinio svjesnim bicem i odvojio ga od zvijeri." (16.11.1940., 2402-2)

Gornje citanje sugerira, a niz drugih izvora to i potvrđuje, da je ispod površine Gizinog platoa, Sfinge i piramida, izgradjena pozamasna Galerija znanja, biblioteka Atlantidjana.

Cayce je u oktobru 1933. posvetio jedno svoje citanje odgovoru na pitanje da opise Galeriju znanja ("Hall of Records"):

"... Tu se nalaze znanja Atlantide od pocetaka vremena kada je Duh preuzeo ljudsku formu na Planeti; i informacije koje opisuju razvoj covjeka; i dogadjaji koji su doveli do prve kataklizme i promjene koje su uslijedile; i opisi ljudskih aktivnosti na drugim kontinentima; i izvjestaji sa sastanaka predstavnika drzava i zemalja; i aktivnosti koje su dovele do destrukcije Atlantide; i izgradnja piramide inicijacije; i gdje su skrivena znanja koja su kopija onih sa potonule Atlantide...

... Pozicija skrivenog ulaza je, kada se sunce dime iznad vode, duz linije koja pada izmedju sapa Sfinge; ne dozvoljava se ulaz u podzemne komore sve dok covjek to svojim iskustvom zasluži..."

Biblioteka znanja ce, prema ovim navodima, jednom biti dostupna covjeku. Tada ce, ocekujemo, dokazi o postojanju Atlantide izaci na svijetlo dana. Ujedno ce se otkriti tehnologija i znanje koji su toliko napredni da se ne moze ni zamisliti da je tako sto moguće.

Cayce je prorokovao da ce se egipatska riznica mudrosti otvoriti izmedju 1998-2001.

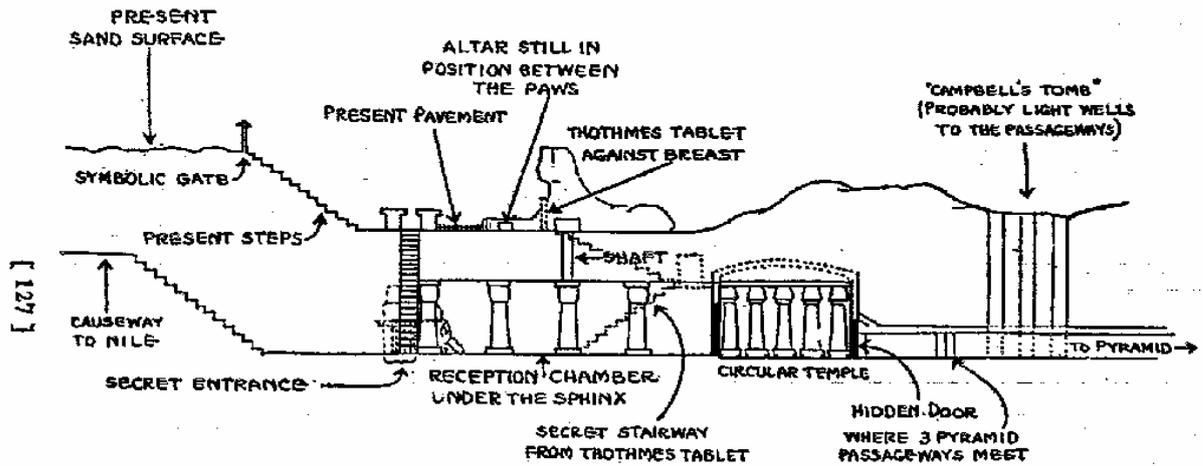

PLATE FIVE

(See explanation in the Appendix.)

Ispod sfinge i piramida je izgradjena velika biblioteka znanja koja sadrzi neizmerno vrijedne knjige koje dokazuju postojanje Atlantide i tehnologija koje su koristili. Crtez prikazuje prolaz ispod sfingine sape, ulazak u podzemne komore, kruzni hram i raskrsce podzemnih tunela koji vode prema tri piramide.

BIBLIOTEKA ATLANTIDJANA (12)

27.7.2002.
Houston

Nakon dugog lutanja podzemnim holovima i odajama, ulazite u galeriju prepunu:

- a. kovcega sa zlatom
- b. bankom podataka u kojima su zapisana sva znanja o covjecanstvu i svakom pojedincu iz proslosti i buducnosti

Pitanje je, naravno, koju riznicu izabrati?

Egipćani su, kao i njihovi prethodnici Atlantidjani, još od najranijih vremena, bili čvrsto uvjereni u reinkarnaciju i neprolaznost duše. Nisu se ustrucavali da na svijet gledaju iz kosmičke perspektive.

Tako u uvodnom dijelu klasične "Egipatske knjige mrtvih", u himni posvećenoj bogu Ra, možemo pročitati: "... Milioni godina su prohujali nad svijetom; ne mogu iskazati broj bica kroz koje si prošao..."

Već nebrojena stoljeca Egiptom kruži priča o zaboravljenoj vremenskoj kapsuli drevnog znanja. Iz izvora historijskih i ezoteričnih. Svi oni govore o hramovima i komorama ispod velike Piramide i Sfinge u Gizi, koji kriju tehnološka, spiritualna i naučna znanja izgubljene civilizacije... mnogo starije od samog Egipta. Sastavni dio priča su i prorocanstva koja i kada će otvoriti tu vremensku kapsulu.

Nasa potraga za izvorima legendi kreće od egipatskih kamenih tableta ili stela.

Čuvena stela Tutmozisa IV, pronađena između sapa Sfinge, prikazuje sfingu kako leži iznad podzemne strukture sa vidljivim prolazom. Na jednoj drugoj steli, autora Nezema, koja se čuva u Luvru, uz sfingu je jasno prikazano šest stepenica koje vode prema podzemnim vratima.

Hijeroglifi na Horusovom hramu Edfu, u južnom Egiptu, upućuju na postojanje izgubljenih dokumenata pod nazivom "Sveta knjiga hramova". Ovi dokumenti su opisali sve glavne hramove uzduž rijeke Nil iz najdavnijih vremena. Oni opisuju izgradnju podzemne biblioteke znanja ispod Gizinog platoa. Svete knjige i objekti su pohranjeni u podzemne prostorije, ulaz je zatvoren, a iznad njega su podignuti grandiozni građevinski objekti kao njegova zaštita. Jedino su rijetka duhovno inicirana bica imala pristup podzemnim tajnama.

Historičar i istraživač drevnih tekstova Zecharia Sitchin (pominjali smo ga sire u Drugom tomu) prevodeći jedan epski tekst iz doba Osamnaeste egipatske dinastije govori o "...bogu Amunu koji dolazi do božanske Sfinge i ulazi u dvije podzemne komore koje se nalaze ispod njezinih sapa."

Čuveni grčki historičar Herodot, godine 443 prije nove ere, bilježi svoju prvu posjetu Egiptu nakon koje piše o postojanju "... kompleksnog labirinta koji se prostire daleko ispod piramida, u svim pravcima..."

Rimski historičar Marcellinus, u četvrtom stoljeću, piše: "Ispod piramida su smjestene podzemne galerije i prolazi u kojima su čuvari drevnog znanja, znajući da potop dolazi, pohranili svoje tajne..."

Savremenik Marcellinusa, Jamblikus, je pisao o procesu inicijacije povezanim sa sfinjom. "Na tajnoj lokaciji, između sfinginih sapa, nalaze se bronzana vrata, koja se otvaraju sa skrovitom oprugom. Odatle kreće serija testova za iniciranje koji će, s vremenom, steći status Ucitelja..."

Al Masudi, Kroničar egipatskih Kopta, je, u desetom stoljeću, pisao o podzemnim prolazima ispod monumenata Gize: "... Svaka piramida je imala svoj podzemni prolaz i vrata..." Jevrejski historičar Josefus je tvrdio da je biblijski Enoh "...izgradio podzemne hramove sa devet svodova, jedan ispod drugog..."

Isak Njutn je iskazao specijalni interes egipatskim monumentima, spekulirajući da "...unutrasnji labirint tunela i komora predstavlja prorocanski kalendar u kamenu".

Najpoznatiji američki prorok, Edgar Cayce je, u svojim vizijama, vidio da su, u isto vrijeme kada se gradila Velika Piramida, prije više od 12.000 godina, uporedo tekle aktivnosti da se sačuvaju svete knjige znanja. Ove biblioteke i galerije mudrosti, koji se tek trebaju ponovno otkriti, bile su smjestene ispod Gize, a ulaz im je bio "između sapa Sfinge, na mjestu gdje pada suncana zraka kada se sunce diže iznad Nila."

Američki prorok i mistik H.C. Randall-Stevens, pripadnik elitne organizacije Templarski Vitezovi Akvarijusa, tvrdio je koncem 1920-ih, da od Sfinge "... vode stepenice nanize ka ulazu u široki ovalni hram 30 metara ispod zemlje. Nekih 200 metara zapadno od Sfinge je prolaz u drugi ovalni hram odakle vode tuneli u sve tri piramide." Stevens je iza sebe ostavio skice ovih podzemnih hramova koje

je nazvao "Masonskim centrom", tvrdeći da se u njemu redovno održavaju inicijacije pripadnika visih masonskih stepena.

Spencer Lewis, osnivač Rosikrucijanskog reda, u svojoj je knjizi "The Symbolic prophecy of the Great Pyramid" (1936.) uključio crteže nastale u "...tajnim knjigama koje su ostale iza arhivara mističnih škola Egipta i Orijenta" i koje govore o "...drevnim formama inicijacije održavanih u sfingi i Velikoj piramidi". Lewis objašnjava zašto je postojanje tajnih hramova, prolaza i drevnih znanja "...sustavno negirano od strane egipatskih vlasti, egiptologa i istraživaca iz Evrope."

U svojoj knjizi Lewis citira rezultate istraživanja dr. Salima Hassana sa kairskog Univerziteta. "Otkrili smo podzemni prolaz koji su koristili drevni Egipćani prije 5.000 godina. On prolazi između druge piramide i sfinge. Sirok je 24 metra, a dugacak više od 400 metara! Pored prolaza otkrili smo brojne podzemne komore, hramove i druge prostorije, uključujući Kapelu Ponude sa tri kamena stuba u sredini. Na zapadnoj strani kapele je Komora za Inicijaciju i Prijem u kojoj je pronađen veliki mermerni sarkofag. Zidovi su ukrašeni prelijepim crtežima, a mnoge, perfektno izvajane figure, krase podzemne prostorije..." Lewis zaključuje da su svi ovi detalji ostali zabilježeni na fotografijama koje su dio Hassanovog izvještaja.

Sedamdeset godina kasnije Hassanova otkrića nisu dostupna široj javnosti, ali informacije i dalje dolaze od nezavisnih istraživaca.

Robert Buaval, u svojoj novoj knjizi "Secret Chamber" (1999.), analizira drevne mape i skice masonskih organizacija. Zaključuje da su one "...vrijedne spomena zbog nevjerojatne sličnosti sa realnim otkrićima. Naime, radarska i seizmografska oprema, kao i najnovija istraživanja ispod sfinge, pokazali su da sve te podzemne prostorije zaista egzistiraju."

U martu 1998. desilo se vazno otkriće. Dannion Brinkley je upoznao javnost da je u zabitom egipatskoj oblasti Tushka, oko 700 km jugozapadno od Kaira, pronađen nepoznati hram. Prvi podaci ukazuju da je hram stariji od 10.000 godina! Otkrili su ga radnici dok su kopali irigacione kanale. A taj hram sjedi na vrhu ostataka još starije kamene strukture. A obje su okružene dokazima drevnih poplava. Slikovni znaci na zidovima su drugačiji od najstarijih hijeroglifskih formi.

Ovdje se prisjećamo Edgar Cayce-a koji je, prilikom jednog od svojih "citanja", odnosno posjeta prošlosti, govorio o ostavštini Atlantidjana u Egiptu: "...Zapisi u Biblioteci Znanja će biti kombinirani... u formi najstarijih egipatskih simbola te novijeg jezika Atlantidjana..."

Ovladamo li jezikom Atlantidjana i/ili ranih Egipćana, doći ćemo do ključa kako da citamo dokumente skrivene ispod Gizinog platoa.

Doktor Joseph Martin Schor, geolog i predsjednik Schor Foundation, započeo je svoja istraživanja ispod platoa Gize 1990. godine. Zvanična Egipatska Fondacija Antikviteta ih je odobrila i osigurala punu kooperaciju timu u komu su John Anthony West, dr. Robert Schoch i dr. Tom Dobecki. Njihov tim je nazvan "Tim magičnog oka" (magično oko u piramidi je čuveni masonski simbol).

Nakon sedam godina napornih istraživanja iz Tima nije dolazilo do zvaničnih saopštenja. Sve dok napokon glavni snimatelj ekipe, Boris Said nije odlučio da progovori i otkrije pravu istinu o onome šta se desava. Njegova priča nije objavljena na TV-u, jer je dr. Schor otpočeo pravnu bitku da se fotografije i snimljeni materijal ne mogu objavljivati bez njegove saglasnosti. Ali, Boris Said je publikovao video-kasetu u privatnoj produkciji i evo šta ona sadrži.

Pod naslovom "Iza scene sa Timom magičnog oka na Gizinom platou" video pokazuje originalno otkriće tajne komore početkom 1991. godine uz upotrebu seizmičke opreme. Ekipa na čelu sa dr. Dobeckim je ta otkrića potvrdila 1996. i 1997. koristeći radar, kao i postojanje tunela koji vodi do ispod sfinge. Video prikazuje snimljeni materijal na kome se vidi dno podzemnog tunela dubokog preko 33 metra ispod platoa. Tamo je tim otkrio granitni sarkofagni poklopac koji, prema legendi, zatvara ulaz u tunel... koji vodi direktno do sfingine rampe. Fotografije na radaru dr. Dobeckog jasno pokazuju

postojanje tunelskog prolaza sa kruznim vrhom koji vodi istocno od podzemnog prolaza prema sfingi koja je udaljena 300 metara!

Na videu ucestvuje i Tom Danley, konsultant NASA-e i strucnjak za sonicnu levitaciju. (Ovo je vrlo indikativno, jer se pretpostavlja da su pravi graditelji piramida, Atlantidjani, koristili zvučnu frekvenciju za transport kamenih blokova do Gize. Ili, sto bi danas rekli, sonicnu levitaciju.)

Niz eksperimenata Tom Danley-a u Kraljevoj komori u Velikoj piramidi i prostorijama iznad Kraljeve kmore, sugeriraju da je piramida konstruisana sa sonicnom svrhom. Danley konstatira da postoje cetiri osnovne frekvencije koje se cuju u piramidi i kojima odgovara izbor gradjevinskog materijala od kojeg je sazdana. Na primjer, note F korda, koje, prema drevnim egipatskim tekstovima, simboliziraju zvuk nase planete. Danley dokazuje da se ova nota/zvuk producira u Kraljevoj komori u opsegu od 16 herca do 1/2 herca (koji je daleko ispod onog sto nase uho moze da registrira). Ove vibracije izaziva vjetar koji dolazi iz cetiri prolaza koji vode na strane piramide. (Zvuk je slican onom koji se proizvodi kada se puse u vrh boce.)

Zasto je Biblioteka Atlantidjana tako vazna? Zasto nam trebaju znanja te davno izgubljene civilizacije?

Odgovor je jednostavan. Zivot kojim zivimo danas je sustinski pogresan. I protivan istinskoj ljudskoj (tacnije, dusevnoj) prirodi.

Da bi funkcionirali kao civilizacija vec hiljadama godina, izgradili smo socio-ekonomski sistem kojim se odrzava red. Ekonomski model koji je vladajuci odrazava pokornost profitu. Inovacije, tehnologija, naucna saznanja imaju smisla samo ako povecavaju profite kompanija. A nije im bitno da li te tehnologije zagadjuju zrak, izazivaju bolesti, kreiraju nove ratove i razaranja, dovode do mizerije, unistavaju ekoloski sistem Planete... Novac je pokretacka snaga danasnje civilizacije.

Kako pogresno.

Sta nam Atlantidjani mogu novog dati?

Njihova tehnologija je bila zasnovana, prije svega, na covjekovom duhu, koristenju snage Majke Zemlje, i univerzalne energije. Granice ljudskog uma i svijesti nisu bile limitirane kao danas. Komunikacija sa Univerzalnom Mudrošću bila je sastavni dio odgoja i obrazovanja mladih.

U momentu kada bi postali pretežno spiritualnim bicima kao Atlantidjani, morao bi se srusiti nas socio-ekonomski sistem.

Ako bi ponovo ovladali tehnikom telepatije, zasto bi nam trebali telekomunikacioni monopoli, AT&T, MCI, Djidijev Telekom, satelitski i celularni telefoni?

Ako bi se ponovo poceli lijeciti meditacijom, kristalima, ljekovitim travama i ostvarili balans sa prirodom, zasto bi nam trebali skupi doktori i farmaceutski divovi koji truju nasu djecu?

Ako bi ponovo razumjeli anti-gravitaciju i elektromagnetni zemaljski sistem zasto bi nam trebali brodovi, rakete, zeljeznica, Mercedes, FIAT, auto monopoli, promjena ulja, filteri...?

Ako bi nam se vratilo znanje o bazicnoj zemaljskoj magnetnoj sili i tecnoj svjetlosti, zasto bi trebali busotine za naftu, Texaco, elektro kompanije, plin, dalekovode?

Ako bi nam Biblioteka Atlantidjana ponovo objasnila istinsko znacenje zivota i nasu pravu vezu sa Univerzalnim Duhom, spiritualnom evolucijom i reinkarnacijom, zasto bi nam trebala organizirana religija, crkve, pape, hramovi, svestenicka hijerarhija?

Ako bi bili u stanju da ponovo shvatimo istinsku historiju ("alternativnu" kako je ja zovem danas), srusile bi se bajkice iz bukvalne interpretacije Biblije i "izabranih naroda".

I, onda, koji odgovor s pocetka ovog priloga da izaberemo?

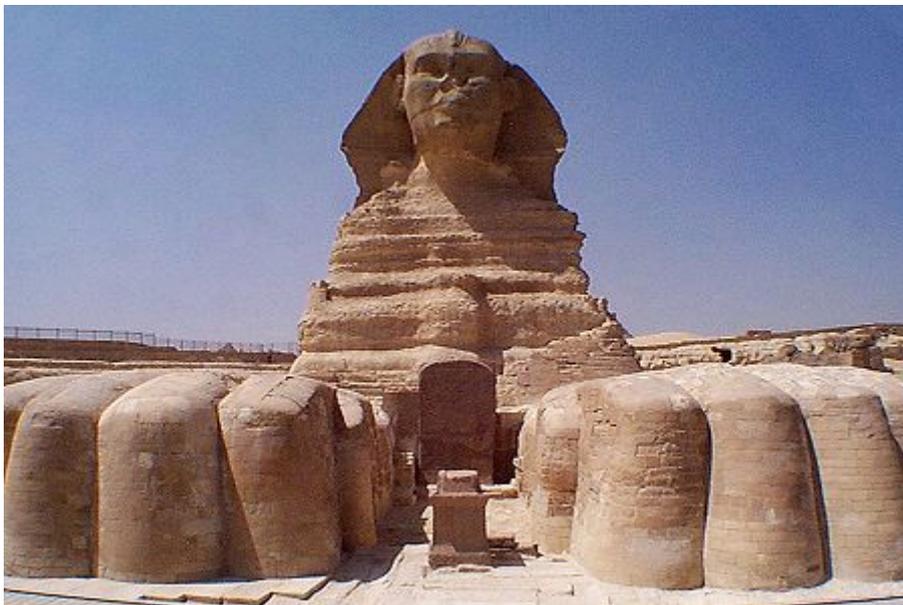
Ako izaberemo onaj pod b., "riznicu znanja", sta dobijamo s njim?

Ruse se sebicni, halapljivi, novcem tjerani ideali. Znanje postaje svojina svih. Istinu trazimo u sebi, a ne kod svestenika. Strah nestaje, svijest o neprolaznosti duse ostaje.

Svijet zasnovan na kosmickim i prirodnim zakonima. Atlantski "Zakon Jednoga".

Ljubav.

(P.S. Nova civilizacija se ne radja preko noci. A i gotovo savrsena civilizacija skrene na stranputicu i dovede so samounistenja. Zbog toga dostupnost znanja sama po sebi nije dovoljna. Drugi korak je nasa promjena iznutra. Sve dok pojedinci ne prerastu u vecinu i preplave Planetu sa pozitivnom vibracijom.)

Izmedju sapa sfinge je ulaz u podzemne galerije mudrosti. Otkriveni hramovi, komore i prolazi sa znanjima davno izgubljene civilizacije se brizljivo skrivaju od javnosti .

POTOMCI ATLANTIDJANA - BASKI (13)

4.8.2002.
Houston

Moj prvi americki mini kombi bio je oldsmobilov model "Silhouette". Svojom aerodinamicnom linijom i necujnim radom motora je i podsjecao na siluetu.

Engleska rijec "silhouette" vodi svoje porijeklo iz francuskog jezika. U XVIII stoljecu je zivio politicar Etienne de Silhouette. Njegovo prezime je predstavljalo francusku verziju baskijskog prezimena "zilhueta". Na jeziku Baska, "zulo" znaci rupa, a dodatak "eta" znaci mnostvo. Pretpostavka je da je prvo prezime dobio neko ko je zivio medju mnogo rupa, ili, jos vjerovatnije, medju mnogo podzemnih pecina.

U engleskom jeziku postoje samo dvije riječi čije je porijeklo baskijsko: "silhouette" i "bilbo". U Sekspirovo vrijeme, riječ bilbo je označavala mač izvanredne kvalitete.

Sama riječ potiče od baskijskog grada Bilbao (Bilbo na baskijskom), koji je bio poznat po odličnim željeznim proizvodima.

U godinama koje se prethodile potapanju Atlantide, hiljade njenih stanovnika su tražile alternativno mjesto za življenje. Dolazeći iz zraka (!) i sa mora, predio Baskijskog zaljeva, u podnožju planinskog vijenca Pirineja, ih je podsjećao na staru domovinu. Tu su nastale prve zajednice prije 12.500 godina. Ovdje su bili zaštićeni i izolirani. Godine su prolazile, njihova pradomovina je završila na dnu Atlantika.

Od pirinejskih Atlantidjana su ostali njihovi potomci - Baski.

Baski su narod koji živi u jugozapadnoj Evropi. Oko 600.000 Baska je raspoređeno u četiri španjolske provincije (Navarra, Vizcaya, Guipuzcoa i Alava), a 100.000 živi na francuskoj strani u tri provincije (Labourd, Basse-Navarre i Soule). Kao nekada, tako i danas, ostali su vezani uz more: regioni sa Baskima protežu se u dužini od 100 km od francuskog obalnog grada Bayonne do španjolske luke Bilbao. U unutrašnjost kopna ulaze samo oko 50 km, do grada Pamplone.

Premda su mileniji prohujali, Baski još i danas osjećaju da su "...neposredni potomci Atlantidjana, čija je napredna civilizacija završila na dnu oceana..." (prema interesantnoj knjizi "The Secret of Atlantis", autor Otto Heinrich Muck; o njegovim postavkama sive u budućim priložima).

Jezik Baska je jedinstven i naučno je dokazano da ne potiče ni od jedne velike grupe jezika.

Indo-evropski jezici su došli sa istoka (keltski, germanski, latinski) i polako zamijenili ranije evropske jezike. Međutim, jezik Baska, euskara, je govoren u Baskijskom kraju "...davno prije od ostalih zapadnoevropskih jezika koji su stizali u Evropu..." ("The History of Basque", autor Larry Trust, lingvist Baska).

Njihova riječ za nož bukvalno prevedena znači "kamen koji reže", podržavajući njihovu tezu da im je jezik najstariji na svijetu i izvire iz Kamenog doba.

Doduse, postoje zajedničke riječi jezika Baska sa nekim drugim "egzotičnim" jezicima: Burushaski (govori se na Himalijima i ne zna mu se porijeklo), Berberi i Tuarezi u Africi, izumrli narod Gaunca sa Kanarskih otoka, staroegipatski, sumerski, minoanski i jezik domorodaca iz srca Gvatemale (odakle su Maje nekada vladale Srednjom Amerikom).

Idiomi i fraze indijanskih plemena Tupi-Guarani, duž rijeke Amazon, neodoljivo podsjećaju na jezik Baska. Arheolog Marcel Homet je studirao grupu lingvistički povezanih indijanskih plemena koji su imali zajedničko božanstvo - boga Tupan. Shirley Andrews u svojoj knjizi "Atlantis, Insights from a Lost Civilization", objašnjava legendu o Tupijima, idući u prošlost 28.000 godina. To je bilo doba druge velike kataklizme koja je zadesila Atlantidjane. Tada je došlo do migracije Atlantidjana prema Karipskim otocima i dalje prema Amazonu. Ove zajednice su se zvale Tupi imajući isto vrhovno božanstvo - Tupan.

Ove sličnosti nisu slučajne i upućuju da su fragmenti ovih jezika ipak imali zajedničko porijeklo.

U Starom Testamentu se, u doba gradnje Babilonskog tornja, govori o jednom jeziku na citavoj zemlji. U drevnoj knjizi Maja, "Popul Vuh", tvrdi se da se, prije nego što su se Maje preselile ka zapadu (Srednjoj Americi), govorio samo jedan jezik.

Atlantida je dugo dominirala Planetom. Trgujući i putujući kontinentima, osnivajući svoje stalne kolonije, njihov jezik je postepeno prihvaćan u trgovini i kulturi. Ranije forme govora su postajale inferiorne, a rječnik Atlantidjana je postao osnova iz kojih su se razvili ostali svjetski jezici. Ali, univerzalni svjetski jezik je postojao: jezik Atlantidjana.

Baski su se uzdržavali od brakova sa susjednim narodima. Zbog toga se i danas fizički razlikuju od svojih prvih susjeda Španjolaca i Francuza. Zadržali su istaknute kromanjonske fizičke karakteristike.

Njihova krvna grupa je jako različita od ostalih evropskih naroda. Baski imaju izražen visok procenat nulte krvne grupe koja je RH negativna. To je jedna od karakteristika Atlantidjana (i prat ćemo je na njenim drugim potomcima). Baski zapravo imaju najvisu frekvenciju RH negativnog faktora u svijetu.

Genetkar Luiga Luca Cavalli je skoro kompletirao genetsku mapu Evrope i ukazao na iznenadjujuću različitost Baska u odnosu na ostale Evropljane: najvisa proporcija RH negativne krvi (25%) i najvisi procenat nulte grupe (55%). To ih direktno veže za najstarije humane zajednice u Evropi - kromanjonce.

Sada je vrijeme da zavirimo u oficijelno, enciklopedijsko odredjenje ovog naroda: "Baski, narod nepoznatog porijekla, pretežno žive u oblasti Pirineja. Etnički, izgleda da pripadaju bijeloj rasi, ali istraživanja njihove krvne grupe pokazuje dugu izoliranost od ostalih Evropljana; njihov jezik je istaknuto konzervativan i ne liči ostalim indoevropskim jezicima..."

...Baski su sačuvali karakteristike svoje drevne kulture usprkos upadima Rimljana, Visigota, Mora i Franka. Nakon građanskog rata u Španiji, general Franko je potčinio region i to je uzrokovalo budjenje nacionalizma i pokreta ETA..."

Kroz duge periode Baski su čuvali svoju samostalnost, kulturu i demokratske tradicije. Na žalost, pisani dokumenti postoje samo unatrag dvije hiljade godina i svi oni govore o otporima Baska pred osvajacima. Međutim, kulturna dominacija Pariza i Madrida je učinila svoje. Jezik Baska, euskara, postoji samo kao drugi jezik u njihovim provincijama i polako nestaje. Dosljednici ga ne čuju, TV i mediji čine svoje.

Potomci Atlantidjana se nepovratno utapaju u novu civilizaciju.

Čuveni Baski bi povremeno izranjali na modernoj svjetskoj pozornici. Istraživač Elcano je, nakon smrti Magelana, kompletirao prvo moderno otplovljavanje Planete. Kompozitor Maurice Ravel, političarka Dolores Ibarruri, osnivač jezuitskog reda Ignatius Loyola...

Ipak, danas nas interesuje poet Jacinth Verdauger, koji je objavio divnu poemu "L'Atlantida" 1978. godine. Verdauger u njoj ostavlja mladim generacijama Baska podsjećanje i postovanje prema drevnoj domovini Atlantidi. On opisuje snjegovite planinske vrhove Atlantide i strasne vulkane. Emotivno opisuje divne cvijetne baste i nepregledna žitna polja koja podsjećaju na zlatne kose Atlantide, toliko drugačije od pirinejskih krajeva. Kondori koji lete visoko na nebu, i prehistorijske zvijeri te mamuti sa Atlantide ozivljavaju u njegovoj poeziji. Pominje čak i zlatna polja naranci u regionu Gorija.

Verdaugerova istinska vezanost za Atlantidu odražava tipičnu ljubav za zemlju davnasnjih predaka. Kao i imigranata inače prema njihovim matičnim domovinama.

Pripadnik policije Baska iz mjesta Ordizia u spanjolskoj provinciji Guipozcoa. Zahvaljujuci uzdrzavanju od brakova sa susjednim narodima, Baski su zadržali istaknute kromanjonske fizicke karakteristike i visok procenat nulte krvne grupe koja je RH negativna. To ih direktno veze za najstarije humane zajednice u Evropi I cini direktnim potomcima Atlantidjana.

POTOMCI ATLANTIDJANA – GUANCI (14)

10.8.2002.
Houston

U martu 1936. Spanjolska republika je transferirala generala Franciska Franka na Kanarske otoke pod sumnjom da je pripremao vojni puc. Cetiri mjeseca kasnije general Franko je uspio zavladatai Kanarima, prebaciti se u Maroko i nastaviti borbu protiv Republike. Gradjanski rat je neslavno završen pobjedom fasistickog kaudilja, a Kanarski otoci su ostavljeni na nemilost anti-republikanaca.

Stotinjak kilometara od obala teritorije Zapadne Sahare, smjesteno je sedam "pasjih otoka" (latinski canariae - pas). Kada su Spanjolci poceli dolaziti na arhipelag u XV stoljecu zatekli su misteriozne domoroce - narod Guanchi. Bili su visoki, plavih ociju i svijetlo plave kose. Zivjeli su u pecinama, mumificirali svoje mrtve. Nisu imali brodove. Izolirani na svojim otocima, Guanchi se nisu mijesali sa drugim rasama kroz historiju. Sacuvali su svoje originalne kromanjonske karakteristike.

Spanjolci su, po svom obicaju, masakrirali domoroce i izbrisali ih sa demografske karte za manje od stotinu godina. Usto su svijetu svecano objavili da su Guanchi bili nepismeni.

Mnogi pobornici teorija o Atlantidi smatraju da su Kanarski otoci ostatak potonulog kontinenta, a da su danasnji vulkanski vrhovi samo sjena nekadasnjih gorostasnih planina. Geoloski gledano, ove postavke vjerovatno ne stoje. Naime, Kanarski otoci idu do dubine od 3.000 metara i formirani su prije skoro 3 miliona godina. Bazaltna lava je tipicna za ne-eksplozivne vulkane.

Ali, porijeklo Guanchija ipak treba objasniti. Jasno, blizina Afrike i crne rase pri tome nimalo ne pomaze. Plavi Arijevci ne poticu ni iz Afrike, ni iz Arabije, vec sa Indijskog potkontinenta. Pojedine bijele rase iz doba Egipta, Kelta, a pogotovo Rimljana, takodje ne objasnjavaju Guanche iz prostog razloga, jer su oni vec bili na Kanarima u doba procvata egipatskih i evropskih carstava.

Slijedeci zakljucak se sam namece: Kanarski otoci su u doba Atlantide bili periferija nestale civilizacije, a dvadesetak hiljada kromanjonaca na koje su nabasali Spanjolci (dvanaest hiljada kasnije), predstavljaju daleke potomke visokih i zgodnih Atlantidjana.

Drevni srednjoamericki narodi imaju svoje stepenaste piramide. Isto kao i Sumerani, Babilonci i rani Egipcani sa druge strane Atlantika. Ali, stepenaste kamene piramide su imali i Guanchi u okeanu koji s pravom nosi ime Atlantidjana.

Na Kanarskim otocima i danas postoje ostaci nekoliko stepenastih piramida ciji autori nesumnjivo pripadaju istoj skoli arhitekture kao i Maje ili Sumerani.

Piramide su podignute u pravilnom smjeru istok-zapad odslikavajući izlazak i zalazak sunca. Pazljivo izgradjene stepenice na zapadnoj strani svake piramide vode do vrha. Pretpostavljamo da su se nekada na ravnom vrhu nalazile opservatorije kao i kod drugih naroda (ovako cemo preduhitriti arheologe koji bi nam rado poturili drugacije objasnjenje, recimo ono o religijskim, ceremonijalnim ili zrtvenim hramovima).

"...Panika je zavladala Atlantidom tokom njene finalne destrukcije. Ocajni Atlantidjani su se penjali na planinske vrhove. Osvrcuci se iza sebe, vidjeli su tijela svojih prijatelja koja su plutala na vodi kao morska trava..." ((Randall-Stevens, "Atlantis to the Latter Days").

"...Kontinent je polako tonuo, nivo mora je rastao, planinski vrhovi su postajali otoci. Kontinuirana vulkanska aktivnost na onom tlu sto danas predstavlja Azorske Otoke ih je ucinila nenastanjivim. Ali su zato Kanarski otoci ostali znatno gostoljubiviji. Velike prirodne pecine su pruzile utociste izbjeglicama... koji su vremenom rekonstruirali slike iz prošlih zivota. Izgradili su kuce i male gradove od kamenih blokova. Kanali koje su podizali za irigaciju proizvodili su sezonu rasta i, kako se zivot poboljsavao, ovi potomci Atlantidjana na Kanarskim otocima su ozivljavali i druge aspekte svoje izgubljene kulture. Kada su 1402. godine Spanjolci zabilježili svoju prvu posjetu otocima, otkrili su rusevine nekih od drevnih gradova i irigacionih kanala..." (Shirley Andrews, "Atlantis, Insights From a Lost Civilization").

Medju vaznim stvarima koje osnovna skola uci je i objasnjenje kako je Amerika dobila ime. Kobaslija bi nam govorio da Amerigo Vespucci ima cast da su po njemu dobili ime oba kontinenta. Ipak, trideset godina poslije, moracu ga ispraviti. Moreplovac i pisar, originalnog imena Alberigo Vespucci, na evropski kontinent je donio ime Amerika od domacih stanovnika americkog kontinenta. To je ime koje su indijanci u obje Amerike upotrebljavali davno prije Srednjeg Vijeka.

A prekranjem historijskih knjiga i fakata, Alberigovo ime je promjenjeno u Amerigo. Time se trebalo da izbrise trag originalnoj etimologiji. Tokom Rimskih vremena poznato je da su Britanci upotrebljavali ime Armorika za kontinent na zapadu. Ime je izvedeno iz keltskog ar-mor sto znaci "preko mora". Mnoge legende vezuju Armoriku za potonuli kontinent u Atlantiku. Identican naziv ar-mor-ika se sreće i na dravidskom jeziku indijskog potkontinenta iz jos starijih vremena. U prijevodu ta rijec znaci "ostaci kontinenta potonulog u moru".

Sigurno je da se etimologija ovih rijeci moze pratiti posvuda gdje su Atlantidjani i njihovi rastrkani potomci završili nakon potonuca maticnog kontinenta. Nazalost, vecina ovih znanja je brizljivo skrivena ili zauvijek nestala.

Misterija Guanchija ipak nije prepustena zaboravu. Nezavisni istraživaci i ("alternativni") historičari posjećuju Kanarske Otoke tražeci objašnjenja i nudeći odgovore o ovom nestalom narodu.

"...Guanchi predstavljaju posljednji cistokrvni kromanjonski ostatak genetike Atlantidjana: velike lobanje, visoka cela, duge, ravne noseve, cvrstu bradu. Oni su vjerovali da su se spasili penjuci se na planinske vrhove otoka. Bili su toliko uplašeni od mora da nikada više nisu gradili brodove..." ((Shirley Andrews, "Atlantis, Insights From a Lost Civilization").

"...Guanchi su sacuvali neka od znanja Atlantidjana iz astronomije, te pravnog i zakonodavnog sistema, ukljucujuci deset izbornih politickih predstavnika..." (Berlitz, "Mysteries From Forgotten Worlds").

"... Stup, slican onom u Posejdonovom hramu u Atlantisu, je zauzimao vazno mjesto u religijskim obredima Guanchija..." (Spanuth, "Atlantis of the North").

"...Na vrhovima njihovih planina, Guanchi su nudili svoje molitve svemogućem bogu, koji je nagradjivao vrline, a osudjivao grijeh..." (Donato, "A Re-Examination of the Atlantis Theory").

"... Sekta zena-svestenika, zvanih Magades, je praktikovala svoje obrede oko kamenih monumenata u obliku kruga, slicno kao i u drevnom Meksiku i Evropi. Pod pokroviteljstvom visokog svestenika, ove djevice su ucestvovali u simbolicnim plesovima. U transu ili hipnozi, sluzile su kao proroci. Ukoliko bi vulkani postajali aktivni ili bi dolazilo do zemljotresa, djevice bi se zrtvovali bacanjem u okean, nadajuci se da ce na taj nacin sprijeciti svemocni okean da ih sve proguta kao sto je to jedamput ucinio u proslosti." (Spence, "Occult Sciences in Atlantis").

"... Istraživaci koji su otkrili narod Guanchija 1402. godine, naisli su na irigacioni sistem, ostatke keramike, mumije, crteze na zidovima pecina i rusevine prehistorijskih gradova. Divni crtezi umjetnika Guanchija na pecinskim zidovima bili su skoro identicni onima koje su slikali kromanjonci iz juzne Francuske. Njihova keramika, stara do 20.000 godina (!), je bila ukrasena dizajnom koji je identican onom iz najstarijeg perioda srednjoamerickih naroda. Interesantno je bilo otkrice kamene statue Guanchija koja je predstavljala golog muskarca koji nosi globus... identicnu Atlasu koji na svojim rukama takodje drzi Planetu... (Zhiron, "Atlantis").

Krvna slika Guanchija?

Jos jedan dokaz o njihovoj vezanosti za kromanjonce i razliku u odnosu na susjede. Naime, Guanchi su imali izrazen visok postotak nulte krvne grupe i negativnog RH faktora. Slicno kao i ostali potomci Atlantidjana: Baski, Berberi, neke kulture iz sliva Amazona...

Spanjolci su se pobrinuli da pisani znakovi i hijeroglifski simboli Guanchija dozive istu sudbinu kao pisana ostavština Maja - dakle, da ih sistematski uniste. Ali, pojedine rijeci i fraze mrtvog jezika Guanchija su ostale sacuvane. Oficijelni lingvisti smjestaju ovaj jezik u afro-azijsku familiju.

Pogresno.

Porijeklo njihovog jezika je mnogo starije i zajednicke tacke im treba traziti medju jezicima ostalih potomaka Atlantidjana. Dakle Berberima, Baskima i drugim prekomorskim narodima. Na primjer, drevnim stanovnicima juznoindijskog potokontinenta (danasnji dravidski jezici). Visoki, plavooki Arijevci iz Indije, imali su more zajednickih rijeci sa svojim rođacima sa Kanara.

Primjeri iz obimne komparativne liste dva jezika su uvjerljivi:

Znacenje	Guanchi jezik	Dravidska etimologija
nebo	achaman	ox-am-an
godina	achano	ajja-no
ljudi	achicaxna	acchi-sagina
zivio!	achit!	akchi!
Zemlja	Achoron	Achurun
koza	ara	kara, ar
livada	armenine	aram-meyni
zitna polja	benasmen	panna-as-men
pas	cancha	kunchi
jezero	ere	eri
koraj	goro	gor-o
čovjek	guan	gand
država	guanac	gand-ak
ovce	hana	ana
djavo	guayota	kay-ota
psenica	irichen	arichi
kralj	mencey	menkay
senator	tagoror	takkor
radije ce umrijeti!	vacaguare!	vaka-k-ari!

Rimski historičar Plinije u svojoj "Natural History" tvrdi da su Kanarski otoci dobili ime po velikom broju pasa pronađenih na otoku (canis na latinskom znači pas).

Dovedimo i ovu tvrdnju u pitanje.

Vratimo li se još dublje u historiju vidjećemo da se riječ kanari sastoji od riječi "cham" i "ari". Prema biblijskoj tradiciji i dravidskim jezicima, riječ "cham" ima značenja "kreator", "arhitekta", "pas", "pasji", "pali", "mrtvi". A dodatak "ari" znači "otok", "litica", "stijena" i upućuje na ideju o potonuloj zemlji čiji su vrhovi ostali iznad vode.

Kombinacijom ove dvije riječi dolazimo do pravog smisla "kanarije": riječ je o otoku na kom su preostali "kreatori" (Atlantidjani) doživjeli sudbinu "palih anđela" postajući "odbaceni psima".

Od raja do potpune izolacije.

Platon je, prije Rimljana, govorio o degradaciji "zlatnih rasa sa Atlantide" ("cham" također znači i "zlatna" ili "sunčeva") koje su postajale agresivne i nazadne.

Simbolična važnost Kanarskih otoka, kao posljednjeg utocista Atlantidjana, je odslikana u sačuvanim keltskim legendama. Britanski autori Sir James Fraiser i Edgerton Sykes analiziraju informacije čiji se nastanak pripisuje drevnim irskim pisarima Tuatha-de-danaan, za koje se vjeruje da su originalno bili "zaposleni" u hramovima Atlantide. Oni su, nakon destrukcije maticnog kontinenta, doplovili do obala Irske.

U doba kada je Atlantida prolazila kroz završnu fazu destrukcije, dva hrama su ostala sačuvana na njenoj periferiji: na Kanarskim otocima.

Prvi je hram Falias, koji se nalazio na tesko pristupačnom brdovitom terenu. Predviđajući kraj svoje civilizacije, sveštenici su uspjeli da u ovaj hram uspješno prebace veličanstveni prijesto. Smjestili su ga u glavnu odaju hrama. Tron je bio isklesan iz meteorita. Atlantidjani su ga zvali "Kamen smrti".

Brdovita oblast Falias je uspjela da ostane iznad površine vode kada su se okeanske vode podigle nakon potonoca Atlantide. Hram je služio svrsi nekoliko stotina godina i bio je čuven po svojoj divnoj muzici koju je nudio svojim stanovnicima i posjetiocima.

Braca Tuirenn, pisari iz Falias hrama su, prema legendi, ukrali kraljevski tron i prenijeli ga u Irsku. Tamo su ga ovi pripadnici reda Tuatha-de-danaan, nazvali "Tron Tare". Receno je da bi tron "zaplakao" svaki put kad bi nepozvan neko sjeo na njega. Najvjerovatnije je željezni prijesto još uvijek bio radioaktivan i izazvao bi sok kod nepoznatih ljudi koji bi prvi put sjeli. Stvarni kraljevi su bili pripremljeni unaprijed i ne bi ništa govorili.

Drugi sačuvani hram se zvao Finias i nalazio se u Gradu Sunca, na Kanarskom otoku Tenerife. Atlantidjani su na ovaj otok uspjeli da prebace drugi neprocjenjivo vrijedni simbol svoje civilizacije: zlatnu repliku, u prirodnoj veličini, Posejdonovih kocija, kompletnu sa svim konjima i vozačem. Kada se, nakon potopa, život počeo vraćati u normalu, sveštenici Finije bi iznosili kocije na ulice tokom parada i ceremonija.

U rijetkom historijskom dokumentu iz 330 g.p.n.e., autor Budge piše u svojoj knjizi "Life of Alexander the Great", da je car Aleksandar bio "pozvan u Grad Sunca da posjeti hram u kome se nalaze Kocije Bogova". Vremenom su predivne kocije vjerovatno završile na dnu okeana između otoka Tenerife i Lanzarotte. Podvodna istraživanja nazalost ne mogu dati pozitivne rezultate, jer metalni i drveni objekti odavno više nisu prepoznatljivi. Zapravo već nakon dvadesetak godina morska vegetacija, pijesak, čvrsta lava i vulkanski pepeo prekriju skoro sve što padne na dno.

Malobrojni stanovnici Kanara su nastavili sa pojednostavljenim verzijama inicijacije i magičnih ceremonija tokom hiljada godina. Mnogobrojne pecine su bile idealan prostor za ove događaje. Istovremeno, tamo su skladištene mumije u istom položaju i istim tehnikama kao i mumije njihovih atlantskih rođjaka u Meksiku, Peruu i ranom Egiptu. Svodovi ovih pecina su bili obojeni crveno (prisjetimo se da je Atlantida bila "crvena zemlja"). Zidovi su markirani sa crtežima životinja i još uvijek neodgonetnutim simbolima i hijeroglifima u crvenoj, sivoj i bijeloj boji.

Dvanaest hiljada godina nakon potonoca Atlantide, Španjolci su "pronasli" Guanchije i okarakterisali ih kao narod kamenog doba.

Njihovim nestankom izgubljena je još jedna živa veza sa našim duhovnim i fizičkim korijenima.

Otok Guimar, u kompleksu Kanarskih otoka, je mjesto gdje su pronađeni ostaci stepenastih piramida. Arhitektura Guanchija je identična gradjevinama Maja, peruanskih kultura ili Sumerana. Izgrađene su u pravilnom smjeru istok-zapad odslikavajući izlazak i zalazak sunca. Stepenice na zapadnoj strani svake piramide su vodile do vrha gdje su se, pretpostavljamo, nalazile opservatorije.

POTOMCI ATLANTIDJANA – BERBERI (15)

12.8.2002.
Houston

Za stolom mi je unikatno drustvo. Da ih predstavim:

- Diodorus Siculus, geograf i historicar sa Sicilije iz prvog stoljeca prije nove ere, proputovao je zemlje duz Sredozemnog mora, od Egipta do Maroka, Kartage i citave sjeverne Afrike, prikupivsi mnostvo informacija o Atlantidi.

- Uz njega je Herodot (485 p.n.e. - 425 p.n.e.), otac historije, Grk koji je neprestano putovao zemjama Evrope, Rusije, zapadne Azije i sjeverne Afrike.

- Njegov sunarodnjak Platon (429 g.p.n.e.) je plemickog porijekla, a prema navodima njegovog oca, oni su direktni potomci boga Posejdona. Ne cudi da je Platon u zelji da prikupi sto vise informacija o Atlantidi prodavao ulje sa svog imanja da bi uplatio za put do Egipta i sreo se sa svestenicama iz Saisa, Heliopolisa i Sebenntys-a te sa studentima Pitagore u Turskoj.

- Klement Aleksandrijski, egipatski svetenik iz sestog stoljeca prije nove ere, jedan od ucitelja Pitagore.

Sa pricom prvi pocinje Klement, upoznavsi drustvo da je Grk Solon, kojeg Platon pominje u svojim "Dijalozima", zbilja posjetio Egipat i sreo se sa Psonchis-om u Saisu i sa Psenophis-om u Heliopolisu. Tamo su mu prenesene informacije o postojanju Atlantide u drevno doba.

Platon nastavlja: "Na vrhuncu svoje moci, kraljevi Atlantide su vladali svim otocima u Atlantiku, vecim dijelom americkog kontinenta, i duboko u Mediteranu, Egiptom i sjevernom Italijom. Mnogi Atlantidjani su napustali svoj prenapuceni kontinent i preseljavali se u svoje prekomorske kolonije." (iz Platonovih "Dijaloga: Timije")

(Na obali Maroka su pronadjeni grobovi zajednice od prije 12.000 godina koju su arheolozi nazvali Mulani. Sa kosturima su pronadjeni neobicni kameni "alati" i kosti zivotinja sahranjeni sa ljudima. Fizicke karakteristike Mulana su veoma nalik na dvije druge grupe potomaka Atlantidjana: Guancha sa Kanarskih otoka i Berbera iz sjeverne Afrike.)

Rijec preuzima Diodorus Sicilijski: "Plodne zemlje sjeverne Afrike su bile lako pristupacne Atlantidjanima i privukle su dosta iseljenika nedugo prije potapanja kontinenta. Stalne kise osiguravale su kontinuiran dotok vode za irigaciju ovih zemalja (danas pokrivenih uzarenim saharskim pijeskom). Posebno privlacno mjesto bilo je uz obale velikog jezera nazvanog Tritonsko more, koje je bilo preko 150 km široko, a nalazilo se izmedju juznog Alzira i Maroka..."

Herodot: "... O Tritonisu pisem i ja u svojoj "Historiji, u Cetvrtoj knjizi". Na jednom mjestu pominjem otocic Fla i misteriozne zlatne riznice. Hiljade Atlantidjana su zivjeli napredno, osnovavsi skoro 200 gradica uz obale jezera. Ali, jedne strasne noci, strahovit zemljotres je otvorio tlo od Atlantskog gorja na sjeveru Magreba do sredisnje Afrike na jugu. Erupcije vulkana su slijedile, izbacujuci lavu u atmosferu; voda iz jezera je ispraznjena, a svih 200 gradova je ostalo prekriveno lavom, pepelom, blatom. Prestravljene izbjeglice su se razbjezale u svim pravcima i tek neke od sretnijih grupa su opstale..."

Bjezeci od Tritonskog mora prema sjeveru, jedna grupa se kretala prema planinskom lancu. Njen najvisi vrh su nazvali Atlas, jer je vrlo cesto bio okruzen oblacima. To ih je, naravno, podsjecalo, na najpoznatiji planinski vrh njihove stare domovine. Njihovi karakteristicni dugi nosevi, visoka cela, svijetla koza, plave ili sive oci, svijetla ili crvena kosa, jos zadugo ce ostati njihovim fizickim osobinama. A jezik ce im sacuvati autohtonost u milenijumima koji su bili ispred njih.

Kroz generacije ce se medjusobno oslovljavati kao Imazighen - "ljudi kraljevskog, uzvisenog porijekla".

Godine su prolazile, klima se mijanjala. Stvaranje Saharske pustinje sirom sjeverne Afrike prije 4.000 godina jos jednom je dramaticno promijenilo zivot svih naroda koji su tu zivjeli. Nazadovanje naroda Imazighen bilo je radikalno. Plemenske grupice su se nastanjivale ili uz (Sredozemno) more ili su nekako nomadski prezivljavali u srcu pustinje. Ratnicki "narod svemocnog Boga vatre" (Tuarezi) su okupirali centralnu Saharu. Njihov najmocniji vladar iz novijeg perioda (prije dvije hiljade i po godina) bio je Heraklit. On je kontrolirao prolaz brodova Gibraltarom i po njemu su dobila ima Heraklova (Gibraltarska) vrata.

(Platon klima glavom: "Ja u svom opisu Atlantide i kazem da je ona bila smjestena iza Heraklovih vrata, u okeanu...")

Kada su ih napokon "moderni" istrazivaci otkrili u XIX stoljecu, Tuarezi su jos uvijek zadržali svoje kromanjonske osobine: visoki, svijetle puti, a, zahvaljujuci svojoj plavoj odjeci, zvali su ih plavim ljudima. Njihov pisani jezik Tamahak (Tifinag) ima preko 100 rijeci identicnih Guanchima sa Kanara.

Jedan od ritualnih plesova Tuarega, kojim se trazi milost (Atlantskog) Boga vatre sa simbolinim prinosenjem zrtve, identican je plesu Maskalero plemena Apaca iz Arizone. Tokom ceremonije konjanici se krecu iz pravca Atlantide prema mjestu rituala (u slucaju Apaca krecu se sa istoka; Tuarezi se krecu sa zapada). Na glavama nose zapaljeni trozubac - drevni simbol Atlantidjana, koji je nosio Posejdon - Bog mora i osnivač civilizacije Atlantide. Plamen na glavama ucesnika simbolizira aktivni vulkan sav u dimu i vatri. Konjanici (koji postaju plesacima) prilaze centralnom vatrenom ognju i vode medjusobnu "bitku", podsjecajuci se na svoje daleke pretke i njihov obicaj kojim su zeljeli da udobrovolje bogove vatre.

Tuarezi su, kao i njihov maticni narod Imazighen, zadržali visoku proporciju nulte krvne grupe sa negativnim RH faktorom. Isto kao i njihovi rodjaci Baski, Guanchi i Indijanci.

Rast i sirenje Rimskog carstva doveo je do njihovih osvajanja sjevernoafričkih zemalja. Tokom treceg stoljeca prije nove ere sukobljavali su se sa bjelackim stanovnistvom Magreba (region od Maroka, preko Tunisa, Alzira do Libije). Domace stanovnike su jednostavno zvali barbarima (zbog piratskih, "barbarskih" napada na njihove brodove). I taj naziv im je ostao i danas: Berberi. Stotinama godina poslije, pred navalama Arapa i crnackog stanovnistva, Berberi su izgubili veci dio svog rasnog, kulturnog, religijskog i socijalnog identiteta. Desetak miliona pripadnika je rastrkano u nizu zemalja sjeverne Afrike, simbolizirajuci nazadni dio ruralnog stanovnistva.

Djeca ostaju nepismena, jer rano napustaju skolu. A tamo ih uce njima stranom jeziku: arapskom. Maroko, na primjer, pored arapskog priznaje francuski kao sluzbeni jezik, a ne i jezik Berbera. Pri tome vise od 40% stanovnistva priznaje berberski identitet, a preko 60% je berberskog porijekla. Slicno je sa Tunisom, Libijom, Alzirom, a donekle i Egiptom. Pedesetak miliona ljudi ima berbersku krv, mada se danas izjasnjavaju kao Arapi.

Male grupe muzicara idu po selima, svirajuci na svadbama i veseljima. Ovaj obicaj je star stotinama godina, i ukljucuje poeziju i drevne price. Berberska muzika ima interesantne utjecaje: oboe i skotske gusle (ocigledno isto porijeklo kao i drevni keltski instrumenti) i stihovi u petercu (drevni kineski muzicki obicaj).

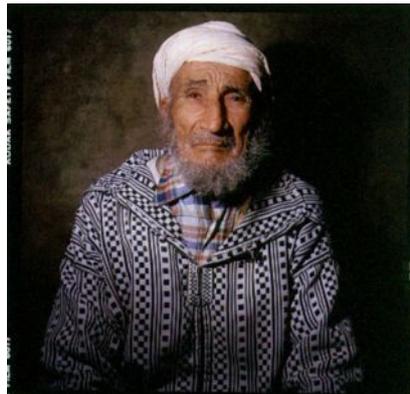
Podsjecanje na davno prosla vremena kada su svi oni imali zajednicko porijeklo.

Berberi sebe nazivaju Imazighen. Da li se sjecaju koje im je to "uzviseno porijeklo"?

Nimalo slucajno, Berberi, Tuarezi, Baski, Guanchi, Kelti, Maje... bili bi svodjeni na nivo barbara s kojima se trebalo obracunati i njihovo porijeklo i znanja zatirati.

Tako se sjekao korijen izmedju nas i nasih drevnih atlantskih predaka.

Moje drustvo za stolom sa polako razilazi. Sa sjetom.

Marokanski Berberi se jos uvijek isticu visokom proporcijom nulte krvne grupe sa negativnim RH faktorom, kao i njihovi rodjaci Baski i Guanci. Dugi nosevi, visoka cela, svijetla koza, sive oci i svijetla kosa odlike su ovih potomaka Atlantidjana. Autohtoni jezik ih podsjeća da su oni "ljudi kraljevskog, uzvisenog porijekla".

IRSKA TARA (16)

15.08.2002.
Houston

Dvogodisnja Sara narandjastu boju zove "djadjana". Dvogodisnji Adi je narandjastu boju zvao "natuta".

U razmacima od po nekoliko stotina godina uz Irsku obalu su pristajali brodovi razlicitih grupa; svi su oni govorili slicnim jezikom, jer im je kultura poticala od jedne, maticne: kulture Atlantide.

Nakon potonuca Atlantide prije 12.500 godina, vremenski i klimatski uslovi na Britanskim otocima su se znatno promijenili. Nestankom atlantskih planinskih vijenaca vjetar zapadnjak je zapuhao ovim prostorima; nestankom kontinenta, topla golfska struja se pruzila do sjevera Evrope i rastopila ledene gromade. Kopno je ozelenilo, biljni svijet ozivio i privukao zivotinjski. Napokon se, pred izbjeglicama sa Atlantide, pojavilo novo, privlacno tlo.

Pet je mitskih naroda naseljavalo Irske obale.

Prvi su dosli Partoloni. Oralna tradicija ih pominje kao prve doseljenike koji su ubrzo nestali. Njihovo ime na staroirskom znaci "oni koji su odavno otisli na drugu stranu".

Visoki, jaki Nemedi su slijedili. Sebe su zvali "djecom Sunca" i na Irsko kopno su se iskricali oko 10.000 godina prije nove ere. Ovi Atlantidjani su plovili na srebrnim brodovima koji su bili ukraseni zmijolikim likovima. Bili su predvodjeni svojim liderom Nemedom (nemed - "sveta osoba"). Zemlja se pocinje obradivati, zivotinje (konji, krave) pripitomljivati, tlo fertilizirati, metalurgija buja. Nakon doba razvoja i procvata doslo je do postepenog nestanka i ovog naroda.

Slicni po stasu, Fomori postaju slijedecim vladarima. Irske legende se sjecaju spiritualnih Fomora kao "podvodnih ljudi" koji su kontrolirali prirodne sile, a poticali su sa "potonulog otoka". (Roberts, "Atlantians Traditions in Ancient Britain"). Keltski mitovi poblize objasnjavaju odnose ova prva tri naroda. Govore o tri stotine godina sukoba izmedju Partolona i Fomora u kojima Partoloni konacno stradavaju od epidemije. Ni Nemedi nisu bili bolje sreće u duelu sa Fomorima. Naime, Fomorski kraljevi Mork i Konan su izgradili stakleni toranj na Tory otoku odakle su upravljali svojim kraljevstvom. Od Nameda su trazili strasni danak: da dvije trecine svoje novorodjene djece predaju Fomorima. Ratovi koji su slijedili su uzrokovali desetkovanje Nameda, a zatim i njihov nestanak.

Stotine godina su prolazile i doslo je do novog vala imigranata. Rasa niskih i snaznih Atlantidjana, tamnije puti, sa nekadasnjih istocnih planinskih vijenaca potonulog kontinenta, dolazi u Irsku. Novi kolonizatori su se zvali Fir-Bolg. Njihova osnovna karakteristika je bila da su znali kako da upravljaju energijom uzduz Zemljanih energetskih tokova i pri tome da pomjeraju velike kolicine kamena i tla za izgradnju ceremonijalnih objekata i umjetnih brezuljaka. Cesto su ova brda podizali u obliku zmije u znak sjecanja na Atlantidu. Jedan od primjera je Glen Flochan u blizini gradica Oban, dugacak preko 100 metara i visok sedam. Naravno, najimpresivniji objekat je Tara hram, gigantskih razmjera: preko 250 metara dugacak i tridesetak metara širok. Tara je koristena za metafizicke proslave u kojima su se praktikovali rituali svete Atlantske Sunceve magije. Tara je ostala duhovno srediste Irske i u narednih jedanaest hiljada godina.

Poslednji, peti, prehistorijski narod u Irskoj, bili su Tuata-de-danan. Plavokosi i crvenokosi Atlantidjani sa plavim ocima, poticali su sa sjevernih oblasti Atlantide. Njihovo ime u prijevodu znaci "poplava". Koristili su metale, posjedovali nadnaravne moci i ostali upamceni kao mudar i duhovno superioran narod. Tuate su razumjeli jezik Fir-Bolga, ali nisu bili prijateljski prema njima. Prekinuli su njihovu dominaciju otokom upotrebom "cudnog vatrenog oruzja koje bi stvaralo tamni oblak dima" (Gregory, "Gods and Fighting Men"). Tuate su, slijedeci tradicije svojih predaka, bili poklonici kulta Sunca i konstruisali su masivne objekte od kamenih blokova. Prema dostupnim legendama (D.J. Conway "Celtic Magic") Tuate su u Irsku "dosli sa neba", dok druge izvori tvrde "sa dalekih otoka". Cetiri grada odakle su dosli bili su: Findias, Gorias, Murias i Falias...

(Ovdje je rijec o izvoru - gospodji Conway, koja ne vezuje Tuate za Atlantidu. Medjutim, njeno pominjanje ova cetiri grada nas nedvojbeno vodi na Atlantidu.)

...Sa sobom su "donijeli cetiri blaga": Nuadin mac iz Findias-a, strasnu strijelu iz Gorias-a, carobni kontejner iz Murias-a i kraljevski prijesto iz Falias-a" (o kome smo pisali u prilogu o Guanchima).

Tuate su se iskrcale u Irsku prvog maja i pregovarali o miru i podjeli teritorija sa Fir-Bolgima i Fomorima. Ponuda je odbijena. Na ljetni solsticij, nekoliko sedmica kasnije, doslo je do bitke u blizini danasnjeg mjesta Cong. Sukob je trajao cetiri dana. Nuada, kralj Tuata je izgubio ruku, ali je kralj Fir-Bolga, Eochaid, ubijen. Tuate su odnijelu pobjedu i ponudili petinu Irske svojim protivnicima. Kralju Nuadi je njegov ljekar Diancecht napravio srebrnu ruku koju je mogao pomjerati kao i pravu. Godine su prolazile, ova tri naroda su se i dalje sukobljavali, dok Tuate nisu konacno protjerale svoje prethodnike.

Usljedio je prorocanstvo koje je najavilo dolazak prvih smrtnika i kraj bogova. U Aileachu (danasnjem Londonderry-ju) dolaze Milesijanci (prethodnici Gala i Kelta, odnosno Druida). Vremenom, nakon mnogih borbi u kojima ce se koristiti magija na obje strane, Tuate se "povlace ispod zemlje".

Mitski, prehistorijski period Irske je završen. Era bogova je ustupila mjesto eri ljudi.

Jos uvijek postoji nekoliko historijskih tekstova i knjiga koje su ostale sacuvane i pored sistematskih napora inkvizicije da ih unisti. Medju njima su Irski mitovi skupljeni u cetiri knjige od prije 900 godina (Books of Leinster, Dun Cow, Ballymate i Yellow Book of Lecan). Najstariji Velski dokument je Crna Knjiga iz XII stoljeca i Bijela Knjiga iz XIII stoljeca. U samostanima se pedantno vodila evidencija o lokalnim oralnim tradicijama; zapisivale su se legende koje su se prenosile s koljena na koljeno.

U drevna vremena, svestena lica su pamtila ove price po cijenu zivota; onaj koji bi krivo interpretirao dogadjaje iz proslosti bio bi kaznjavao. Ova usmena predaja bi se ozivljavala tokom dugih veceri na kojima bi se okupili pripadnici pojedinih zajednica i prisjecali se svojih predaka.

Nasilnim dolaskom krscanstva u Irsku sa svetim Patrikom i njegovim armijama, paljenjem antickih knjiga i unistavanjem svega sto je podsjecalo na razvijenu kulturu predaka, doslo je do novog fenomena: Crkva uvodi nova bozanstva, mijenja historiju, a neke od davnasnjih junaka prilagodjava svojim potrebama i prisvaja ih. Manipulacija je otpocela i nece stati u narednih 15 stoljeca. Datumi se iskrivljuju, Atlantida i njeni potomci se ignoriraju i prekrivaju zaboravom, radnja od prije desetak hiljada godina se pomjera u onu od prije dvije-tri hiljade.

Radiokarbonsko (C-14) odredjivanje starosti u jednom momentu daje nadu da ce se stvari ispraviti. Ipak, oficijelna historija se ne mijenja.

Ono sto je dosada pusteno u javnost je ohrabrujuce: u centralnoj Irskoj utvrđena je starost drevnog naselja u kauntiju Offaly – 8.820 godina prije nove ere. Isti rezultati su se ponovili na sjevernoj obali u kauntiju Derry. Na sjeveroistocnoj obali, u kauntiju Antrim, utvrđeno je da je naselje osnovano 7.735 p.n.e. i da je neprestano bilo okupirano u narednih 3.000 godina. Slatkovodne školjke pronadjene u okolini Dublin-a su stare 7.200 godina, a poticu sa Britanskog otoka.

Dakle, potomci Atlantidjana su bili sladokusci koji bi skoknuli do engleskog kopna po veceru.

Tea, supruga Eremona, prvog Milesijanskog kralja Irske, sahranjena je pokraj grandioznog objekta iz proslosti. Engleskim izgovorom staroirske rijeci Teamhair ("Tein grob") nastalo je ime koje ce ovo drevno Atlantsko ceremonijalno sjediste zadržati do danasnjih dana. Hiljade godine ranije, Fir-bolgi su pokretali desetine hiljada tona zemlje i stotine hiljada tona kamenih blokova gradeci svoje svetiste.

Slijedeci drevne gradjevinske tehnike u izgradnji Tare nije koristen vezivni materijal; obradjeni kameni blokovi su perfektno pasali jedan u drugi bez potrebe za malterom ili cementom. Prepoznatljivi majstori ciji su poduhvati razasuti od Perua i Meksika do Egipta.

Izbor lokacije nije bio slucajan. Mada na niskoj nadmorskoj visini od samo stotinjak metara, sa Tare se vidi 40% teritorija citave Irske. Ova komandna lokacija je bila uzrokom da "onaj koji vlada Tarom, vlada i Irskom". U novije vrijeme, u poslednja tri milenijuma, na Tari su krunisana 142 kralja Irske. Sve dok katolicka Crkva, na preporuku Sv. Patrika, nije mjesto proklela.

Danas je malo ostalo od anticke slave Tare: zlatne uspomene, nekoliko zemljanih brezuljaka i ostaci kamenih formacija.

U starom keltskom kalendaru postojala su dva dana (tacnije dvije noci) kada se otvarao prolaz izmedju naseg i podzemnog svijeta (duhova): prvi maj i prvi novembar. Centralni kameni objekat na Tari je izgradjen tako da sunceva zraka ova dva dana (i samo ova dva dana u godini), pada tacno kroz prolaz i ulazi u glavnu komoru. To je bio znak da je veza izmedju dva svijeta uspostavljena.

Sesnaest kilometara od Tare nalazi se Newgrange. Historijske knjige ga nazivaju "kamenom grobnicom sa prolazima, vjerovatno izgradjenog prije 5.200 godina". Grobnica je zbog toga, jer su tu pronadjeni kremirani ostaci stotine ljudi stari preko 5.000 godina.

Medjutim, arheologija je slobodno trebala otici dublje u historiju od stidljivih 5.000 godina.

Fir-bolgi su u svojim gradjevinskim poduhvatima ostavili iza sebe niz kamenih struktura i umjetnih brezuljaka: samo u Newgrange-u ih ima 25 za koje je trebalo nevjerovatnih 200 hiljada tona kamena. Prostorije su u obliku hodnika koji vode do centralnih odaja. Stojeci kameni blokovi, teski do desetak tona, formiraju prolaze.

Krovne konstrukcije, takodje od kamena, su perfektno balansirane i ostale su na svom mjestu dvanaest hiljada godina bez ikakvog vezivnog materijala. Perfektni dizajn, planiranje i izvedba govore u superiornim graditeljima.

Kameni blokovi unutar prostorija te vanjski blokovi, koji u pravilnom nizu okružuju ova ceremonijalna sredista, su ukraseni sa spiralnim, kruznim i cik-cak simbolima. Prva tumacenja (recimo prof. Thomas Molyneux sa Dublinskog koledja iz XVIII stoljeca) su ih oznacila "barbarskim". Ozbiljnije proucavanje (Martin Brennan, "The Boyne Valley Vision") provedeno na preko 700 isklesanih blokova dovelo je do zakljucaka da je rijec o "vrlo kompleksnim astronomskim i kosmoloskim observacijama". "Ljudima iz ove doline", pise Brennan, "studije suncevih, planetarnih i zvjezdanih kretanja su bile vrlo vazne. Oni su bili astronomski majstori kamenog doba."

Newgrange je bio i vise od kosmoloske observatorije. Sve upucuje da je rijec o simbolu zivotne sile i sveg zivota u svemiru. Naime, originalno su ovi brezuljci podizani u obliku jajeta ("zacetak zivota") sa prolazima koji simboliziraju maternicu. A novi zivot bi zapocinjao zahvaljuci - Suncu.

Iznad ulaza svih ovih objekata, koji su veci dio godine bili zatvoreni kamenim vratima, nalazila se kamena kutija. Izlazece Sunce bi slalo svoje zrake kroz ovu kutiju samo za vrijeme zimskog solsticija. (Rijec je o najkracem danu u godini, vremenu kad pocinje nova godina, kada starta novi zivot, a zivotna sila pocinje da revitalizira uspavanu Zemlju.) Kameni blokovi to simbolino predstavljaju sa uklesanim spiralama: spirale okrenute unutra su simbol mrtvih, a one okrenute prema vani simboliziraju ponovno radjanje. Sunce i novo radjanje prikazuju se oplodjavanjem kosmickog jajeta cime se osigurava kontinuitet vjecnog ciklusa zivota i smrti.

Na dan zimskog solsticija, 21. decembra 1969. godine, profesor arheologije Michael O'Kelly je biljezio dogadjaje unutar kamenog prolaza: "U 9:58 minuta prva zraka Sunca je prodrila sa lokalnog horizonta... Prosla je kroz kamenu kutiju, zatim kroz prolaz i tlom komore dosla do samog kraja centralne odaje... Odbijajuci se od baznog kamenog bloka u dnu odaje, sunceva zraka se prosirila do 17 cm i dramticno obasjala razlicite detalje na zidovima i kamenom plafonu prostorije... U 10:15 direktni suncevi zrak je ponovo bio odsjecen..."

Hiljade godina nakon Fir-borga, galski, keltski i druidski svestenici su prisvojili Newgrange, Taru i druge duhovne katedrale daleke proslosti (okolni Knowth, na primjer, je omogucavao ulaz u "sid", odnosno podzemni svijet i smatran je za jedno od tri crne duhovne tacke u Irskoj). U njima su svestenici kremirali svoje lidere nastojeci im dati vjecnost i neprekinutu kraljevsku liniju.

I da ne zaboravimo vezu sa posjetiocima sa Plejada. Logicno bi bilo za pretpostaviti da su oni nastavili da pruzaju svoje "konsultantske" usluge emigrantima i potomcima sa Atlantide. Brojne kamene strukture podignute u prehistorijsko vrijeme su "usmjerene ka sazvezdju Plejada, imitirajuci smjer njihovog pojavljivanja na nebu, tokom ljetnog i zimskog solsticija" (Roberts, "Atlantean Traditions in Ancient Britain").

Vazni datumi u drevnim britanskim kalendarima slave nebesko kretanje sedam zvijezda Plejada, kao sto su keltski prvomajski dan, proslavljan u doba kada bi "sazvezdje izlazilo na nebu sa prvim sumrakom" (Zink, "The Stones of Atlantis").

Interesantna srednjovjekovna legenda Baska "Jaun Zuria", pocinje sa radnjom u Irskoj Tari. Godine 867. princ Lemor je bio prognan iz Irske i nastanio se u zemlji Baska. U jednom od dijaloga citamo i ovo:

Lemor: "Spanija! Zemlja nasih predaka. Oni su dosli u Irsku odavde."

Lekobide: "Da, iako nasa krv i jezik vise nisu isti, imali smo iste graditelje kamenih krugova i kamenih prolaza ponovnog radjanja... u davnim vremenima koja vise nisu ostala u nasoj dugoj memoriji".

Uzgred, plavokosi Lemor je predvodio Baske u borbi protiv spanjolskih osvajaca, porazio ih i ozenio lijepu Lekobide-ovu kcer Luz. Postao je prvi vladar Baska (dotada oni nisu imali politicku hijerarhiju). Prema historijskim hronikama zbilja je i doslo do bitke izmedju Spanaca sa Baskima godine 867. kraj mjesta Padura.

Kameni blokovi su ostali umazani krvlju osvajaca i od tada se ovo mjesto zove Arrigorriaga ("mjesto sa crvenim kamenjem").

A ako bi kojim slucajem dosli do prasnjavih crkvenih arhiva u oblasnoj crkvi i usto mogli citati drevni jezik Euskaru, nasli bi na pozutjelim listovima stranice koje pokazuju kada je veza izmedju Luz i Lemor-a krunisana brakom.

Veza izmedju dalekih potomaka Atlantidjana na evropskom tlu.

Newgrange, drevna Irska astronomska observatorija. Prvi suncevi zraci na dan zimskog solsticija prodiru kroz kameni prolaz dramatično obasjavajući detalje na zidovima i svodu.

STONEHENGE (17)

20.08.2002.
Houston

Dugovjecnost.

Nasi preci su, u zelji da produze zivotni vijek, vrsili razlicite eksperimente. Svjesni snage energije u fizickom svijetu, nastojali su da je ukrote i nadju originalnu primjenu. Prirodni energetski tok je prisutan u svakoj cestici materije i kao takav predstavlja medij kroz koje magnetne i gravitacione sile mogu imati pozitivno dejstvo na ljudsko tijelo.

Pokojni dr. Wilhelm Reich je (ponovno) otkrio tu energetska silu za koju su znali nasi Atlantski preci i nazvao je orgonskom energijom. Svoje eksperimente je opisao u knjizi "The Discovery of the Orgone".

Britanski otoci su krcati prethistorijskim primjerima u kojima su neposredni potomci Atlantidjana svoje znanje prenosili na evropsko kopno. Tu su povećali koncentraciju orgonske energije i izlasci joj se pozitivno djelovali na dugovjecnost i zdravlje organizma.

Pripreme su bile slozene i trazile su postovanje strogih procedura. Prvo bi formirali duboku zemljanu komoru (bilo gradeci umjetne brezuljke ili kopajuci ispod zemlje). Zatim bi komoru oblozili pazljivo izabranim kamenim blokovima koji posjeduju karakteristicna svojstva. Nakon gradnje drvenog plafona, pokrivali bi ga sa nekoliko slojeva gline i zemlje. U svakoj fazi bi se birala odredjena boja i tip zemlje, jer je bilo neobicno vazno da se izmjenjuju slojevi organske i neorganske materije. Na kraju bi se kompletni objekat oblozio zemljom i grmljem.

Sada smo spremni da primimo prve posjetioco. Kandidati se relaksiraju, prociscavaju i duhovno balansiraju. Odlaze u podzemne prostorije vjerujuci da ce im energetski tokovi podmladiti tijelo i um.

Iz Barnes & Nobles-ovog izdanja "Atlas of Mysterious Places" (1998), uz sliku poveceg umjetnog brezuljka u engleskom krajoliku citam: "Enigmatski Silburu Hill se diže iznad okoline pedesetak metara visoko na površini od dva hektara. Ovaj umjetni brezuljak je sagradjen oko 2.750 godine prije nove ere i njegova namjena ostaje nepoznata."

Kako su dosli do te godine ne znam; mogu misliti cudjenje arheologa i historicara koji bi se pitali o svrsi ovog grandioznog gradjevinskog poduhvata.

Dvadeset sest kilometara juznije nalazi se jos jedan prethistorijski podzemni objekat za podmladjivanje, ali ovog puta kao sastavni dio mnogo poznatijeg kompleksa: Stonehenge.

Moderna oprema otkriva misterioznu energiju u nizu prethistorijskih britanskih centara. Snaga energije varira sa razlicitim vrstama stijena, godisnjim dobima i dobom dana. Ultrasonični valovi koje stvaraju kameni blokovi su narocito snazni prilikom izlaska sunca. Primjenom gausmetra, koji mjeri snagu staticnog magnetnog polja, uocava se neobicajeno visoko prisustvo elektromagnetne energije koja cirkulira u i oko nedirnutih prethistorijskih kamenih svetista. Dodatni testovi su otkrili da kamen, sam po sebi, djeluje kao pojacivac energetskih tokova i generira energetske spirale.

Neophodno znanje da se konstruiraju posebno snazni energetski generatori putem kamenih megalita se prenosilo iz generacije na generaciju Atlantidjana. Sa gubitkom matičnog kontinenta, potomci Atlantidjana su zadržali to znanje i održavali ga na drugim kontinentima. Prvo bi izabirali narocito energetski potentna mjesta, zatim podobni gradjevinski materijal, obradjivali ga (kameni blokovi) i zatim ga transportirali.

I dalje se održavalo vjerovanje da kameni blokovi absorbiraju energiju iz svoje okoline i vraćaju je onima koji na tom mjestu održavaju svoje ceremonije.

Vrlo slicni kameni krugovi su izgradjeni u prethistorijsko vrijeme i njihovi ostaci se vide i danas u Francuskoj, Engleskoj, Skotskoj, Irskoj, Meksiku... Ti su krugovi održavani uprkos prolazu vremena i nove civilizacije bi ih obnavljale.

Arheolog Geoffrey Bibby (Bibby, "Testimonu of the Spade") procjenjuje da se citavih devet kulturnih (i zemljanih) slojeva nalazi ispod kamenog monumenta u Stonehenge-u.

Engleski plemic Earl of Pembroke-a pozvao je 1620. u posjetu svom imanju tadašnjeg kralja, James-a Prvog. Vidjevsi u blizini grupu uspravljenih kamenih gromada, kralj je naredio da njegov arhitekta, Indigo Jones, prouci strukturu i podnese mu izvjestaj. Jones je studirao arhitekturu u Italiji i dizajnirao nekoliko vaznih zgrada u Londonu. Studirajuci Stonehenge i uzimajuci detaljne mjere, Jones je dosao

do slijedeceg zakljucka: rijec je o rusevini Rimskog hrama posvecenog bogu Kelusu sa datumom izgradnje 79. godine A.D.

Naravno, lako je danas ismijati arhitektu Jones-a koji je morao kralju podnijeti nekakav izvjestaj. Ali, cetristo godina kasnije, oficijelna nauka nije puno odmakla u svojim objasnjenjima misticnog megalitskog monumenta.

Iz decenije u deceniju datum izgradnje se pomjerao unatrag. Sa dvije hiljade na dvije i po, pa na tri, pa na tri i po... napokon, arheologija priznaje da je Stonehenge star najmanje 5.500 godina, iduci i do cifre od 10.000 godina ("English Heritage", Juni 1996).

U odgovoru ko su bili graditelji, ponovo prisustvujemo licitiranju: od Rimljana, pa Kelta prije njih, pa Druida, pa barbarskih plemena... Medjutim, kada dodju u doba prije 5.500 godina ponestaje im municije. Oficijelna historija ne priznaje iole napredniju humanu zajednicu tog doba.

U objasnjenju svrhe Stonehenge-a, jos uvijek se nojevski drzi glava u pijesku: to je, kazu, bio "centar religijskih rituala".

Mi smo, zapravo, kroz prva dva pasusa odgovorili na sva ova "otvorena pitanja": ko i kada je izgradio Stonehenge (Atlantidjani prije 12.500 godina) i zasto (energetski centar zajednice).

Ali, istina o Stonehenge-u je mnogo kompleksnija.

U sredistu kamenog kruga nalaze se blokovi "bluestone"-a (kamen modra galica).

Najblize nalaziste ovog plavkastog kamena teskog 25 tona je u jugozapadnom Velsu, udaljenom 320 km! Centralni krug je izgradjen od sarsenita, sivkastog kamena. Najblizi kamenolom ovih megalita teskih do 60 tona je u velskom Wiltshire-u. Zelenkasti kameni blok, "green sandstone", takodje iz juznog Velsa, ima uloga oltara ispred jednog od trilitona.

Otvora se more pitanja pred modernog covjeka. Zasto ovoliko razlicitih vrsta kamena, kako su bili obradjeni, kako su prebaceni preko 300 km (more, rijeke i kopno - sugeriraju historicari), kako su postavljani u mjestu, a osobito kako su kamene grdosije podizane jedna na drugu formirajuci zatvoreni krug?

Dokazivati da su "primitivni pecinski ljudi" nasli nacina da rijese ova slozena tehnicka pitanja bio bi uzaludan poduhvat. Nema sumnje da je jedan od dva odgovora vrijedna paznje onaj o Atlantidjanima koji su koristili tehnologiju svoje izgubljene civilizacije. Kamene blokovi su lebdjeli po zemaljskim energetskim linijama... u tacno odredjeno doba dana i u odredjeno godisnje doba kada su energetski tokovi najintenzivniji... i tako su prebacivani iz udaljenih regiona.

Stonehenge je istovremeno imao funkciju kosmickog i astroloskog hrama, kompjutera, kalendara, i, na koncu, kapije ka svijetu duhova.

Astro-arheolog, americki astronom Gerald Hawkins je potvrdio ulogu Stonehenge-a kao observatorije: prilikom izlaska sunca za vrijeme ljetnog solsticija, sunceve zrake bi izlazile izmedju centralog kamenog bloka u unutasnoj "potkovici" i dva prednja megalita; Originalni Stonehenge je, naime, pored vanjskog kruga imao kamene blokove poredane u obliku potkovice u sredistu, sa nekoliko desetaka manjih blokova. Svaki od njih je imao svoju ulogu i oznacavao je neku od celestijalnih, nebeskih pojava.

Pored ljetnog solsticija, lako se moglo pratiti izlazak i zalazak sunca za vrijeme zimskog solsticija, izlazak i zalazak mjeseca, te kretanja sazvezdja iz zodijaka.

Sjedeci unutar Stonehenge-a, iskusno oko je moglo ocijeniti gdje ce se sunce pojaviti, kakav ce biti raspored zvijezda te noci, koji je datum, kada i gdje mjesec izlazi, itd. U skladu sa kretanjem nebeskih tijela i njihovog utjecaja na nasu Planetu, moglo se pripremati za pojedine dogadjaje (sunceva i mjeseceva pomracenja, efekti na psiholosko i duhovno tijelo, itd.). Dakle, Stonehenge je sluzio i za predvidjanje dogadjaja. Dekodirajuci raspored Stonehenge-a, astronomi su otkrili da postoji 56-o godisnji ciklus suncevih eklipsi!

Pomjerajuci manji kameni blok od njegovog inicijalnog položaja, omogućavalo je prehistoriskim (Atlantskim) astronomima da tacno predvide vazne mjesecuve i sunceve dogadjaje stotinama godina unaprijed. Zapravo, ovaj kompjuter se resetovao jednom u 300 godina. Pomakne se kamen za jedno mjesto. Jednostavno.

Nekada je Stonehenge bio površine nogometnog igralista sa desetinama megalita. Danas je ostala samo cetvrtina od kompjuterske masine proslosti. Vremenom su mnogi blokovi razbijeni i iskoristeni u gradjevske svrhe, za podizanje puteva ili cak u turisticke svrhe. Svojevremeno su posjetoci mogli iznajmljivati cekice u selu Amesbury i odvaljivati komade kamenih blokova za uspomenu. (Zapravo je posebna misterija kako je bilo sta od Stonehenge-a ostalo u zivotu pored modernog covjeka.)

Arheokriptografija je nova nauka koja polako ulazi u trag porukama koje nose drevni monumenti.

U Trecem tomu smo pisali o razlozima zasto je prirodan centar Zemaljske geografske (longitudinalne) duzine - Giza. Izbor britanskog Grinica kao nulte geografske duzine je, naravno, bio politicki nametnut.

Ocigledne poruke drevnih piramida i megalita su prepoznatljive pazljivim istrazivacima. Tako, na primjer, piramida Kukulcan ima cetiri stepenista, cetiri ugla, 365 stepenica i devet terasa. Produkt mnozenja je broj 52.560. Ako uzmemo da je istinska nulta geografska duzina Planete Giza, onda se ova piramida nalazi tacno na 119 stepeni, 42 minute i 10,51620648 sekundi zapadno. Pomnozimo li ova tri broja dobicemo 52.560. Drugim rijecima, osmatranjem karakteristika piramide (kamenog objekta) moze se odrediti njegov položaj u odnosu na najpotentniju energetsku tacku Zemlje - mjesto gdje su Atlantidjani izgradili piramide i sfingu.

Piramida Cuicuilco (o kojoj smo pisali na pocetku ovog Toma), je najstarija pronadjena piramida sa kruznom osnovom. A krug ima 360 stepeni. Geografska sirina ove piramide je 19 stepeni, 18 minuta i tacno 01,05263157894 sekundi.

Produkt tri cifre geografske sirine nam daje rezultat od 360 stepeni!

Stonehenge je originalno imao 30 kamenih blokova na kojima je lezalo takodje 30 blokova. Ovih 60 blokova je formiralo perfektni krug (dakle, 360 stepeni). Rezultat mnozenja broja blokova i stepeni je (60 x 360) je 21.600. Polozaj Stonehenge-a u odnosu na ekvator je 51 stepen, 10 minuta i 42,3529411764 sekundi. Njihov produkt je takodje 21.600!

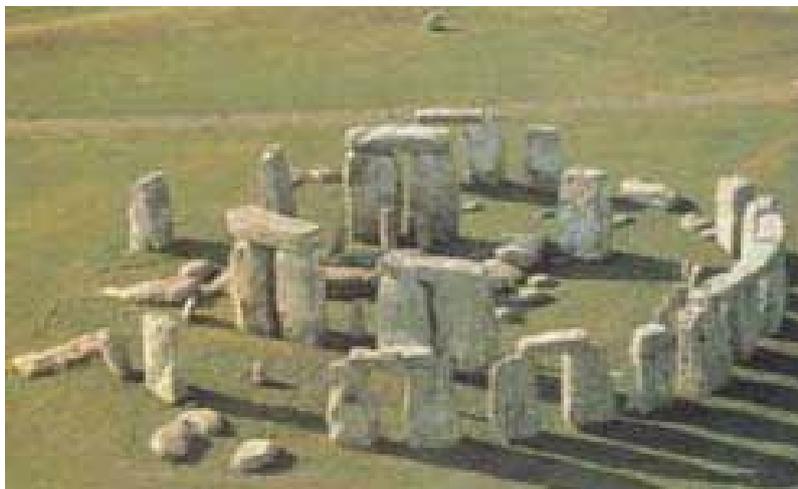
Sta nam to govori? Da su graditelji Stonehenge-a znali za ekvator, da su znali da krug ima 360 stepeni, da im je globus bio podijeljen na geografsku sirinu i duzinu, da su im sve kamene strukture nosile poruku o svom položaju, i, na koncu, da im arhitekta pripadaju istoj skoli.

Historicar Gerald od Wales-a (Giraldus Cambrensis), pisao je u dvanaestom stoljecu o Stonehenge-u u svojoj knjizi "The History and Topography of Ireland". On ga naziva "Plesom divova", jer je cuo price da su giganti donijeli ove kamene blokove iz Afrike u Irsku i podigle kameni monument na planini

Kildare. Kasnije je Aurelius Ambrosius, kralj drevnih Britona, naredio Merlinu da kamenje prenese iz Irske na Britansko kopno i konstruirao Stonehenge.

Znamo da magični prsti Merlinovi nisu učestvovali u kreaciji Stonehenge-a.

Ali zato nam magija Atlantidjana ozivi sa pogledom na ovaj vječni spomenik ljudskom znanju.

Atlantidjani su izgradili kameni kompleks Stonehenge koji je istovremeno imao ulogu kosmičkog i astrološkog hrama, kompjutera, kalendara i međudimenzionalne kapije.

GLASTONBURY TOR (18)

28.8.2002.
Houston

...Uglavnom, priča ide ovako: "Sasvim blizu jugozapadnog kraja Engleske, ispod površine mora, leže ostaci otoka Lyonesse. Negdje oko 18.000 godina prije nove ere, u doba kada je većina ovdasnje oceanske vode bila dio sjevernih ledenih gletčera (tokom posljednjeg ledenog doba), Lyonesse je bio spojen sa Atlantidom. Prolaskom hiljada godina kopno je ustupalo mjesto moru i preživjeli komadi iznad površine mora su nazvani Scilly Isles.

Stanovnici Lyonesse-a su se preselili na jugozapadni kraj Engleske i osnovali svoje "Sveto kraljevstvo Logres". Potomci Atlantidjana su tu živjeli stotinama godina. Bili su poznati po svojim tehnikama geomancije (proučavanje Zemljinih energetskih tokova) čime su ostvarivali svoju harmoničnu vezu sa kosmosom. Imajući ogromno tehničko znanje i inženjerske sposobnosti svojih Atlantskih predaka, oni su formirali zodijake na tlu zapanjujućih dimenzija (Roberts, "Atlantean Tradition in Great Britain").

Najveća takva zemljana skulptura Logres-a se nalazi u kružnoj pedesetokilometarskoj oblasti u blizini gradica Glastonbury. Ona je jasno vidljiva (jedino) iz zraka. Dvanaest znakova zodijaka su formirani od brezuljaka, rijeka, puteva, suma, naslaga zemlje i drugih vodenih tokova. Svaka glava figure zodijaka je okrenuta prema zapadu... prema matičnom kontinentu Atlantidi. Zodijak je tako spretno konstruisan da, u vrijeme kada je izgrađen, voda koju je donosila plima, bi do polovine prekrila zodijacki znak ribe...

... Kako su se priče o herojima iz antičkih vremena prenosile kroz stoljeća, dominantne figure prošlosti bi postajale mitski karakteri ili bogovi. Posljednji kralj Atlantide bio je Votan. Milenijumima nakon nestanka Atlantide, Votan je smatran za boga koji je mogao da upravlja prirodnim silama i koji se borio protiv zmajeva (prema mitovima i legendama iz Velsa, Irske i Engleske). Sa dolaskom katoličke crkve u Britaniju počeo je sukob sa paganskim religijama. Sveti Mihajlo se natura kao zamjena Votanu. Posvuda se sistematski briše Votanovo ime iz legendi, na temeljima starih hramova se podižu crkve u čast kršćanskog sveca. Nekada su, u čast Votanu, bile obilježene energetski potentne tačke u području od 350 km. Dolaskom kršćanstva, na ovim tačkama je podignuto deset crkvi koje danas nose ime St. Michael: u Clifton Hampden-u, preko Glastonbury-ja do Land's End-a (Shirley Andrews, "Atlantis, Insights from a Lost Civilization").

Da bi se definitivno unistilo sjećanje na Votana, krcanci su označili drevnog antickog heroja zlim. Mihajla su okružili dobrim anđelima koji se bori protiv Votana koji je predstavljen u obliku zmaja. Svetac unistava zmaja koji simbolizuje djavla. Stotine godina intenzivne kampanje, kipovi i slike crkvenih svetaca koji ubijaju zmajeve i sotone, poslužile su za konačni obracun sa sjećanjem na Atlantidu.

Pitomi zeleni brezuljak nadomak gradica Glastonbury, 220 km zapadno od Londona, zove se jednostavno Tor ("vrh"). Putnici iz daleka su dolazili u ovo mjesto, jer legende kazu da je kralj Artur tu imao svoju utvrdu, da je Isusova sveta krigla ("Holly Grail") tu pohranjena, da je sveti Patrik tu sahranjen, da se tu nalazila prva krcanska crkva; Tor je bio svetiste u doba Kelta i Druida prije 2.500 godina i smatran je za kapiju prema Svijetu Duhova; Tor je, kako kaze oficijelna historija, bio svet i u megalitska vremena prije 4.000 godina; i, na koncu, labirint Tora je formiran prije 8.000 godina, kako kazu neki noviji izvori. Mitovi i legende govore o trokutu koji formiraju Stonehenge, Avebury i Glastonbury Tor. Kameni monumenti na ova tri mjesta su locirali mocno svjetsko energetsko cvoriste, Planetarnu cakru.

Predanja kazu da je na vrhu Tora nekada bio kameni krug kao i u Stonehenge-u. Iz pisane izjave jednog od lokalnih proroka, sredinom 1970-ih, citamo slijedece:

"Tor nije isti danas kao sto je nekada bio. Jedan dio na vrhu nedostaje na kome je nekada bio izgradjen hram... kao sto su bili Grcki hramovi, samo kruzni. Unutar je bio prelijepi mozaik na podu koji je prikazivao zodijske znakove. Unaokolo je bilo podignuto dvanest bijelih kamenih stubova. Ispod poda se nalazila skrivena odaja sa kruznim plafonom. Sedam cuvara u plavim odorama su neprekidno bdjeli. Park i vodeni izvori su ukasavali ovo sveto mjesto. Prijatni mirisi su se sirili tako da je Tor na svakog posjetioca djelovao ljekovito i smirujuce."

Trideset godina kasnije dolazi do uzbudljivog razvoja. Dvadeset drugog februaara 2002. godine arheolozi Nancy i Charles Hollinrake objavljuju da su na vrhu Tora pronasli ostatke temelja koji izgledaju kao kruzni anticki hram!

Najstarija predanja govore o vilama i vilenjacija kao prvim bicima vezanim za Tor. Doduse, u tim vremenima, vile nisu bile ni nalik na nase danasnje predstave o njima. Ova bica su opisivana kao visoka rastom, mladolika izgledom uprkos poodmaklom zivotnom dobu, i - lijepa ("fairies" odnosno "fair" u prijevodu znaci lijep). Vilenjaci su tada povezivani sa odredjenim zvjezdanim konstelacijama: Plejadama, Sirijusom i Velikim Medvjedom (sedam zvijezda).

(Gle, koje li slucajnosti!? Svi zvjezdani sistemi o kojima pisemo u toliko navrata.)

Predanja dalje govore o ovim bicima koja "donose znanje lokalnim ljudima, a posebno o astrologiji i lijecenju." Slicne mitologije susrecemo sirom svijeta.

Hiljade godina su prolazile i sjećanja na ova bica postaju dijelom bajkica. Kelti ova bica personificiraju kroz prirodne sile i zivotinje. Vremenom, sa pojavom krcanstva, daje im se negativni predznak, a zatim i osudjuje. Inkvizicija ima vodecu ulogu u suzbijanju narodnih predanja. Neke price su ipak prezivjele. Medju njima i one o vilinim brezuljcima koji su bili suplji. Unutrasnji realm je zvan Avalon (odnosno Annwn). Tako se i za Tor tvrdi da negdje postoji prolaz prema Avalonu, koji je nepoznato i magicno mjesto.

Predanja dalje kazu da postoji opasnost za one koji pokusaju uci u unutrasnjost Tora. Poseban problem je u postojanju razlike u vremenu izmedju dva svijeta. U Avalonu se moze izgubiti i skliznuti u proslost ili buducnost. Srednjevjekovne hronike govore o iskustvima onih koji su, prema sopstvenim

izjavama, proveli po pola sata u unutrašnjosti Tora da bi, po povratku na površinu, shvatili da su prošle decenije u njihovom svijetu. Slijedeca opasnost bila je hrana. Vile su bile ljubazne i nudile su hranu i pice posjetiocima. Ali, oni ljudi koji bi prihvatili ponudu i uzeli hranu, više ne bi dolazili natrag.

(Naravno, ovdje bi hranu mogli posmatrati na simboličnoj razini kao magične moći ili napredno znanje savrsenije civilizacije. Jer, ko jednom ovlada tim znanjem ne želi da se vraca na stare načine življenja.)

Kao što naše tijelo ima svoje akupunkturne tačke te meridijane koje ih spajaju, tako i naša Planeta ima svoje geomagnetne linije koje spajaju naročito potentne energetske tačke.

Atlantidjani su shvatili važnost i ulogu Planete u njihovom dnevnom životu. Geomagnetne linije su koristili za različite forme putovanja i transporta, za prijenos poruka i komunikacije.

Primjer Britanskih drevnih monumenata je naročito važan: antička mjesta su, u kojima se vidi trag napredne Atlantide, povezana putem ovih energetskih linija. A Tor zauzima posebno mjesto, jer se u njemu te energije sastaju, kombiniraju i završavaju. Što se više primicu vrhu tako njihov susret nalici na harmonični kosmički ples koji okončava ujedinjenjem.

(Mapa drevnih energetskih Planetarnih linija se može naći na sajtu: <http://www.glastonburytor.org.uk/tor-leymap.html>)

Rusenjem antičkih observatorija i hramova i izgradnjom kršćanskih crkvi, potire se pravo značenje kamenih objekata na ovim putevima. Desetine novih crkava sa imenima svetog Mihajla i djevice Marije doveli su do toga da ove linije dobijaju ime po njima.

Ali, energetski ples se time nije završio. I danas, kao i proteklih milenijuma, misteriozna svijetla i dalje izranjaju iznad Tora; nekad pojedinačna, nekad u grupi, pojavljujući se i nestajući nepredvidljivo. Ukazuju se pred ljudima u svim bojama, od bijele i crvene do žute i zelene izazivajući interesantan efekat: to više nisu bezivotne iskre već svjesna energetska stvorenja.

Gledajući iz zraka, brdasce Tor se doima kao netom donesen na ravnicu Glastonbury-ja. Lici mi na brod koji se zaglavio u kopnu i samo traži načina da ode.

Citavom njegovom dužinom su travnate terase koje se podižu do sedam nivoa. Pčinju na dnu i valovito se kreću ka vrhu Tora. Puzljivim proučavanjem da se zaključiti da je Tor gotovo identičan labirintima pronađenim na antičkim novčićima sa Krete i simboličkim slikama Majke Zemlje kod drevnih američkih Hopi Indijanaca.

Geolozi su jedinstveni u zaključku da Tor nije nastao djelovanjem prirode; terase koje formiraju labirintski put su plod inteligencije (pretpostavljaju da je starosti oko pet hiljada godina, jer se ne usudjuju ići dalje).

Na Kreti je opasni Minotaur bio zatocen u srcu labirinta. Na Toru put preko sedam terasa (koje su simbol sedam zemaljskih, ali i covjekovih cakri) vodi do sredista u kome se svako od nas mora suociti sa svojom sudbinom: opasnim Minotaurom ili božanskim Ja. Dva i po sata uspona do srca Tora, i sat i po silaska do njegovog podnožja, je ritual podizanja energetskog nivoa kroz koji su prolazili potomci Atlantidjana.

Za obracun sa takvim moćnim simbolom Atlantide kao što je Tor, kršćanstvo je osulo paljbu iz oruzja najtežeg kalibra. I tvrde:

- Isus Krist je, kao dječak, posjetio Glastonbury Tor sa svojim ujakom Josipom od Arimateje i tamo napravio prvu kršćansku crkvu iznad zemljine površine;

- Nakon Kristovog raspeca, Josip se vratio na Tor, donio svetu kriglu iz koje je Isus pio na "poslednjoj veceri" i u njoj sacuvao Isusovu krv sa raspeca; zakopao je ispod Tora na ulazu u "Podzemni svijet";

- Uskoro je iz zemlje izbio podzemni vodeni izvor crvenkaste boje (zbog Isusove krvi ili zbog jakog prisustva zeljezne rude?) za koju kazu da donosi vjecnu mladost onima koji je piju (cini mi se blize istini da su Atlantidjani znali za ovaj izvor hiljadama godina prije);

- U potragu za "Svetim Gralom" (kriglom) se ukljucio i "drevni krscanski kralj" Artur poznat po svom stitu sa velikim krizem (u stvarnosti, Artur je ime iz pre-krscanskih keltskih vremena; jos jedan primjer preuzimanja heroja iz narodnih legendi);

- Arturu su se pridruzili vitezovi Okruglog stola, njih dvanaest (nazalost, dvanaest je preuzeta simbolika Atlantidjana i dvanaest znakova Zodijaka);

- I da bi prica bila potpuna, Arturu se u njegovim posjetama Toru pridruzio (doduse u nekom drugom vremenu) i sveti Patrik, koji je tu provodio mjesec u molitvi i postu, da bi obojica tu bili i pokopani. Drugim rijecima, od Tora je napravljeno prvorazredno krscansko svetiliste. (I tacka.)

Engleska skulptorica Katharine Maltwood je (nanovo) otkrila postojanje gigantskih zemljanih konfiguracija koje predstavljaju znakove Zodijaka. Objavljujuci svoju knjigu "The Glastonbury Temple of Star" 1929. godine, detaljno je opisala raspored i konture pojedinih astroloskih znakova. Mary Caine, engleska profesorica umjetnosti je, sest decenija docnije, dodala bogatsvo novih detalja u opisu Zodijaka.

I ne samo to. Otkrila je slicne zemaljske astroloske konfiguracije pokraj gradica Kingston-na-Temzi (Surrey).

Dvanaest znakova Zodijaka su rasporedjeni kružno, u pravilnom nizu: od bika, blizanaca, raka preko lava, djevice i vage... U svojoj velicini mogu biti jasno sagledani samo sa visine od sedam hiljada metara! Obim zodijackog kruga je oko 50 km!

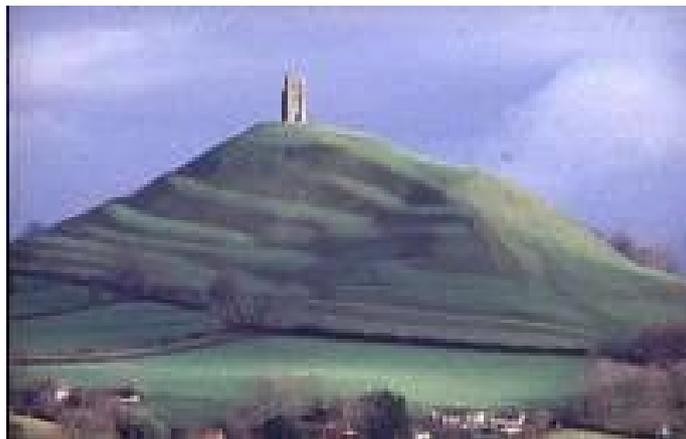
Koliki je to bio gradjevinski poduhvat pomjerati enormne kolicine zemlje i graditi umjetna brda, uklapati rijeke, kanale i sume u obrise koje ce se moci vidjeti samo sa velikih visina...?

Nakon sto su zavrшили sa Projektom Zodijak, Atlantidjani su se upustili u novi: kreirali su kosmicku observatoriju upotrebom kamenih stojecih blokova. Naravno, mogli su predvidjati sunceva i mjeseceva pomracenja, raspored pojedinih sazvezdja...

Mnogi od ovih kamenih blokova su nestali do kraja XIX stoljeca. Kada bi zidovi obliznjih crkvi, krcmi i starih kuca mogli pricati, saznali bi ko ih je sklonio sa Tora, zatim razbio u komade i ugradio u nove objekte.

Ipak, jedan od megalita, zvani "Zivi kamen" je i dalje na svom originalnom mjestu, na zapadnoj padini Tora. Postavljen je u smjeru istok-zapad. Postoje izvjestaji da se, ako ga se dodirne u zoru ili pred zalazak sunca, moze osjetiti blago elektricno strujanje.

Strujanje koje nam pomaze da ne zaboravimo drevna znanja.

Misticni brezuljak Glastonbury Tor na jugu Engleske sjeciste je mocnih podzemnih geomagnetnih tokova. Danas vidljive travnate terase su dio drevnog labirinta od sedam nivoa koji bi podizao energetski nivo potomcima Atlantidjana. Na vrhu Tora je bio kruzni hram, a predanja kazu da je ovdje kapija izmedju dvije dimenzije.

KARNAK (19)

2.9.2002.
Houston

"Tata, koliko ima zvijezda na nebu?"

Nekoliko stotina hiljada (!) megalita stajalo je uspravno na Francuskom krajoliku "pogleda" uperenih prema zvjezdanom nebu. Veliki kameni blokovi, visoki izmedju dva i osam metara, obima nekoliko metara, bili su vjesto zabijeni u zemlju. Najtezi medju njima bio je "Vilin kamen" na zapadu Francuske, u pokrajini Bretanji (ili, kako su je Kelti zvali, Brittany), kraj gradica Locmariaquer-a. Visok preko 25 metara i tezine 350 tona (!) danas lezi slomljen na cetiri komada zahvaljujuci zemljotresu iz 1722. godine.

Sistematskim naporima krscanstva broj megalita desetkovan je na oko 50.000.

Medjutim, to je jos uvijek impresivan broj koji trazi odgovor na pitanja ko, kada, kako i zasto?

Jedan od glavnih ciljeva "Alternativne historije" je razbiti u parapamcad tvrdnje o postepenoj covjekovoj evoluciji.

Podsjetimo, u razvoju primitivnog covjeka, oficijelna historija pominje slijedece evolutivne faze:

(1) Staro kameno doba (Paleolit) - pocetak od prije 2,5 miliona godina (novije tvrdnje ga smjestaju i do prije 6 miliona godina) sa zavrsetkom 10.000 godina prije nove ere

(2) Srednje kameno doba (Mezolit) - trajalo od 10.000 godina p.n.e. do 3.000 godine p.n.e.

(3) Novo kameno doba (Neolit) - pocelo 8.000 godina p.n.e. u Aziji, sa trajanjem u Evropi od 6.000 g.p.n.e. do 2.000 godine p.n.e.

(4) Bronzano doba - u nekim krajevima, kao Mala Azija, pocelo jos 6.500 g.p.n.e., u evropskim zemljama startalo oko 3.000 g.p.n.e. sa Kretskom (Minoanskom) civilizacijom.

(5) Zeljezno doba - pocetak oko 1.000 godine prije nove ere.

Nasa tabela ima sustinski drugaciji pristup.

(1) Doba pred-civilizacije: 6 miliona – 120.000 godina prije nove ere. U ovoj fazi se pripremaju tri covjekove komponente: fizicka, kroz razvoj majmunolikog covjeka; dusevna, koja je u svojoj hiperborejskoj fazi i boravku u sasvim drugacijim fizickim bicima na Planeti od nas; i treca komponenta, utjecaj superiornih spiritualnih bica u pripremi postanka razumnog covjeka.

(2) Stvaranje kreativnog covjeka genetskom (DNK) intervencijom superiornih bica; covjek postaje "nastanjiv" za dusevnu materiju; otada dusa i fizicko tijelo pocinju da ko-egzistiraju. Period: 120.000 – 100.000 godina prije nove ere

(3) Lemurija - Prva civilizacija covjeka donekle nalik na ove danasnje (to je ujedno i konacna hiperborejska faza u razvoju duse). Covjek je prevashodno duhovno bice. Period: 100.000 – 50.000 g.p.n.e.

(4) Atlantida - Prvi, najnapredniji period Atlantidjana. Covjek je kombinacija duhovnog (telepatija, levitacija, astralna putovanja) i fizickog bica (nauka, tehnologija). Period: 55.000 – 50.000 g.p.n.e.

(5) Atlantida - Druga faza. Traje do 28.000 g.p.n.e. Odlikuje se jos uvijek dominantnom ulogom duhovnog.

(6) Atlantida - Treca faza. Od 28.000 – 10.000 godina prije nove ere. Materijalna stvarnost preuzima dominaciju; spiritualno se pocinje zloupotrebljavati od strane elita. Naucni i tehnoloski vrhunci ("zlatno doba", faza punog prosperiteta i sreće, kako su ga i grcko-rimski historici zvali).

(7) Post-atlantska epoha – 10.000 godina prije nove ere - do danas. Ona ukljucuje pra-indijsku kulturu (stariju od "stare Indije"), slijedi pra-perzijska, egipatsko-haldejska (ukljucujuci Babilonce i Asirijce), grcko-latinska te, kao poslednja, danasnja ("materijalisticko-krscanska") kultura.

Osnovna razlika izmedju "oficijelne" i "alternativne" historije je u tome da na covjeka ne gledamo kao na prosto fizicko bice i alate koje koristi.

Bitan zaokret nastaje u momentu kada se na covjeku vrse genetske promjene koje su ga odvojile od zivotinjskog carstva. Na taj nacin su ga nacinile podobnim da ga nastanjuju duse, koje prolaze kroz zivotne lekcije (reinkarnacija) i duhovnu evoluciju. Covjek, dakle, postaje slozeno, kompleksno bice.

Civilizacije koje su slijedile bile su zapravo borba za dominaciju izmedju dvije dimenzije: duhovne na jednoj, te umne i fizicke supstance tog bica, na drugoj strani. Kako je vrijeme odmicalo tako je granica izmedju ova dva svijeta postajala sve cvrsca. Duhovni organi i spiritualne sposobnosti su ustupali mjesto fizickim, culnim. Koristenje energije duhovnog svijeta i energije Planete Zemlje je zamjenjivano koristenjem gole snage misica te, vremenom, masina (industrijske i tehnoloske "revolucije").

Zbog toga i tvrdimo da razvoj covjeka nije evolutivan: nije isao od primitivnog ka naprednom covjeku. Naprotiv. Zadnjih stotinu hiljada godina se krecemo od naprednog, spiritualnog bica ka primitivnom, fizickom covjeku. Predjen je put od kosmicke harmonije u drustvu i unutar nas, do oholosti i sebicnosti kojom degradiramo prirodu i nase socijalno tkivo.

U dosadasnjim priloziima "Cetvrtog toma" predmet naseg interesa je bila epoha prelaza iz trece faze Atlantide u post-atlantsku fazu. Kameni spomenici sirom svijeta djelo su Atlantidjana prije 10.000 – 12.500 godina. Pocev od Srednje Amerike (Teotihuacan), Egipta (piramida i sfinge) do Irske (Tara) i Engleske (Stonehenge i Salisbury Tor).

Danasnji prilog prikazace jedan od najbriljantnijih dokaza Atlantskog uma: megalite u Francuskoj i diljem Evrope.

Malo poznati, slabo istraženi i prepusteni zaboravu, hiljade kamenih monumenata od obala Bretanje na Atlantiku do juga Francuske na Mediteranu nazalost ne predstavljaju bog-zna-kakvu turističku atrakciju.

Ne poklanja im se nikakva paznja.

Kemo me sinoc pita pa zasto ti Atlantidjani, ako su postojali, nisu ostavili neku kapsulu znanja kao dokaz svoje civilizacije? Jer, nas moderni covjek takve kapsule salje i u svemir i ostavlja ih na Zemlji za buduca pokolenja pokazujuci u njima svoja dostignuca.

Da bi se citale te informacije potrebne su oci, um i kompjuter.

Atlantidjani su bili mudriji. Ostavili su nam dokaze svog postojanja za koje su nam dovoljne samo oci i um. Ne trebaju kompjuteri, CD-plejeri i video rekorderi.

Krenimo od arheoloskih nagadjanja.

"Preko tri hiljade uspravljenih kamenih blokova, aranziranih u avenije, predstavljaju najneobicniji megalitski monument u Evropi. Ogromni blokovi i zemljani brezuljci podignuti u prehistoriji svjedoce o svetoj oblasti oko Karnaka (Carnac) u Francuskoj. Podignute pred vise od 6.700 godina ove kamene strukture su medju najstarijim u svijetu. Da li su imali astronomsku ili religijsku svrhu?" (Nigel Pennick, "The Megalithic Avenues of Carnac", 1998, barnes & Nobles)

(Nekoliko fotografija iz regiona se moze naci na sajtovima: <http://www.paleologos.com/brittany.htm> ili <http://www.lessing4.de/megaliths/mapfrance.htm>)

"Distrikt Karnak je poznat po prehistorijskim grobovima i jedinstvenom tipu struktura, kamenim nizovima. Ove avenije su u prosjeku po 1,5 km dugacke i stotinjak metara siroke, sagrađene od visestrukih redova kamenih blokova. Pojedini nizovi su dugacki i po 6 km i paralelni su sa stranama svijeta. Pojedini nizovi završavaju sa kruznim i kvadratnim formacijama, a pojedini sa natkrivenim blokovima ili podzemnim kamenim odajama. Serija radiokarbonskih testova je otkrila da su grobovi, koji se nalaze uz ove kamene objekte, stari po 5.500 godina. Samo pored Karnaka postoji oko 100 podzemnih prolaza cija je starost jos veca (Kercado grobnica potice iz 3.800 godine prije nove ere)." (Jacquetta Hawkes, "Atlas of Ancient Archeology", 1975)

"Imao sam osjecaj cudjenja i frustriranosti: cudjenja zbog motiva koji su inspirisali drevnog covjeka za takav gradjevinski poduhvat, a frustracije zbog moje nemogucnosti da shvatim znacenje tog poduhvata. Slijedeceg dana sam posjetio profesora Thom Alexander-a koji vjeruje da je pronasao jedan od kljuceva misterije. Nekoliko milja istocno od Karnaka leze cetiri velike stijene, odlomljeni komadi velikog "Vilinog kamena". Dok je bio uspravan, visina mu je bila oko 27 metara. Nakon duzeg proucavanja profesor Thom tvrdi da je ovaj megalit imao funkciju univerzalnog mjeraca Mjesecevog kretanja. Ostali kameni nizovi su vjerovatno bili kompleksni grafikoni kao osnova za rjesavanje matematskih i astronomskih problema." (Robert Morrison, "Megaliths: Europe's Silent Stones", 1979)

Teorije da su kameni blokovi podizani u znak "Boginje plodnosti", ili simbol "obozavanja krave" (?), za "odbranu od poplava" (?), kao "grobnice" ili slicno, nisu vrijedna spomena. Kao ni skrnavljen megalita u rimsko doba (Rimski vojnici bi uklesavali likove svojih bogova) ili u krscansko doba (cementiranje krizeva na vrhovima blokova u poslednjih nekoliko stotina godina).

Nealeko od Karanaka je mjesto Gavrinis sa svojim kamenim prolazom i centralnom odajom usjecenom u zemljanom brezuljku. Ulaz je okrenut sjeveroistoku tako da zraci izlazeceg Sunca upadaju u centralnu odaju samo jedamput godisnje - tokom zimskog solsticija. To je istovremeno dan kada Sunce umire i kada se ponovo radja. U kamenim blokovima su uklesani jos nerastumaceni simboli, spirale, krugovi.

Gavrinis je identican Irskom Newgrange-u. Isti arhitekta, isti gradjevinar.

Stotine kilometara južno, istočno i sjeverno od Karnaka, leže hiljade i hiljade kamenih megalita: Evropa je preplavljena njima.

U Španjolskoj su megaliti od Los Millares-a do Almerie i Menorce; u Italiji idu južno do Sardinije, u Holandiji su trilioni pronađeni u Drenthe-u, u Belgiji su u Weris-u, u Njemačkoj su u Visbek-u, u Danskoj su u Tustrup-u, u Škotskoj su u Callanish-u. O Irskoj, Engleskoj i Velsu smo već govorili.

Sada je vrijeme da odgovorimo na pitanje šta su oni stvarno predstavljali?

Megaliti ("gigantski uspravljani kameni blokovi") su postavljeni od strane Atlantidjana i njihovih potomaka za astronomske i geodetske svrhe.

Zvijezde su korištene za mjerenje Zemlje. I obrnuto. Površina planete Zemlje je korištena da bi mjerila zvijezde.

Megaliti, zemljani humovi, kameni spomenici, kameni prolazi i pecine... su korišteni da označe nebeska tijela na zvjezdanom nebu! Mnogi megaliti imaju uklesane reljefe koji identificiraju pojedine zvijezde prema kojima su megaliti orijentirani. Oblik megalita, uklesani simboli, njihov međusobni odnos i odstojanje... sve to daje dovoljno informacija da se prepozna zvijezda.

Zemljani brezuljci i kameni spomenici su aranzirani u grupama i na taj način odlikavaju pojedine zvjezdane grozdove. Izgled pojedinih kamenih prolaza i raspored pecinskih odaja u vjestačkim brezuljcima identificira se sa zvjezdanim konstelacijama (recimo Mliječni Put ili Veliki Magelanov oblak).

Mnogi megaliti imaju probusene rupe, isklesane krugove, elipse i spirale kojima se označavaju eklipse, raspored zvijezda (Sjevernjaca, na primjer), zvjezdani i planetarni sistemi, galaksije, solsticiji...

Posebna pažnja je poklanjana bojama pojedinih zvijezda. Korišteni su megaliti koji su sadržavali odgovarajuće boje. Na primjer, "Crvena Boginja" (die Rote Gottin) u Njemačkom Traben-Trarbach-u je megalit crveno-narandjaste boje i simbolizira zvijezdu Dubhe. To je jedina velika crveno-narandjasto-zuta zvijezda u sistemu Ursa Major. Slično je i sa dvije velike "crvene" zvijezde Antares i Aldebaran, koje su također predstavljene sa crvenim megalitima.

Engleski krajolik vrvi kamenim spomenicima. Stonehenge predstavlja zvjezdani sistem Plejada. Wiltshire je Andromeda. Kamene pecine u Kentu su Mliječni put, a Devon je Magelanov zvjezdani oblak. Zvijezde Sagitarijusa su u sjevernom Velsu... Uzme li se mapa Engleske sa njenim drevnim arheološkim nalazistima i predstavi se sa njenim astronomskim, nebeskim duplikatima... i zatim presavije, spoje se krajevi i formira lopta (globus)... dobice se kompletna slika zvjezdanog neba! Sa Južnom polarnom zvjezdom na jednom kraju i Sjevernjacom na drugom. Sa Mliječnim putem i drugim susjednim galaksijama... sa svim glavnim zvjezdanim sistemima koji su imali važnu ulogu u razvoju čovjekove civilizacije (Plejade, Drako, Andromeda, Orion itd.).

Briljantno!

Granice megalita bi označavale manje ili veće geografske oblasti. Ova, geodetska funkcija megalita, se može pratiti u Škotskoj. Tamo su oblasti (county) zadržale približnu veličinu, oblik i lokaciju koja odgovara zvjezdanim konstelacijama. Perthshire sadržava ime zvijezde PERSEUS u PERTH-u. Megalitska sredista u Perthshire-u kao Fowlis Wester simboliziraju zvijezde iz sistema Perzeja. Relativna veličina i oblik Perthshire-a je imitacija pomenutog sazvezdja!

Najvisi megalit u srednjoj Evropi, Gollenstein kraj Saarbrücken-a, simbolizira azdaju (odnosno sazvezdje Hydra) koja je poznata kao "najduža" zvjezdana konstelacija. Megaliti se pružaju od Gollenstein-a označavajući drevnu prirodnu granicu sa Francuskom.

U pecinama kraj Torbay-a u Engleskoj pokrajini Kent, u kamenu je uklesano lice covjeka. Nakon proucavanja modernim grafickim metodama, otkriveno je da lice skriva u sebi mapu Afrike sa megalitskim simbolima. Profesor Andis Kaulins (University of Trier, Njemacka) se zaputio na put u Centralnoafricku Republiku, u mjesto Bouar, 1982. godine. Tamo je pronasao megalite na mjestu gdje su oni i prikazani na pecinskom licu.

Zasto bas ovdje? Zato sto je ovo vrlo vazna geodetska tacka. Koristenjem metoda triangulacije pronadjena je centralna tacka Africkog kontinenta u kojoj se dodiruju najduze kopnene horizontalne i vertikalne distance.

Pecina u Kentu prikazuje zvijezde koje su koristene za ovaj slozeni matematički model: te zvijezde su Drako, Cefej (iz galaksije Mliječni put) i Kasiopeja.

Pecina iz Kenta nam govori toliko toga: prvo, da, mi smo bili tamo (u Africi), drugo, da, mi znamo visu matematiku, i trece, da, za nas gotovo da nema tajni na zvjezdanom nebu.

Zbilja nevjerovatno.

Vratimo se dječjem pitanju sa pocetka priloga o tome koliko je zvijezda na nebu.

Ako je samo u Evropi bilo stotine hiljada megalita, to znaci da su Atlantidjani isti broj zvijezda sa nocnog neba obradili i kataloski sredjen sa svim osnovnim informacijama. I ostavili ga pred nasim ocima kao spomenik svojoj mudrosti.

A nasa, moderna astronomija je prve planete izvan Solarnog sistema pronasla tek u zadnjih nekoliko godina.

Predstoji nam jos dug put da pocnemo razumijevati ostavstinu Atlantidjana. Koja nam bode oci i (trebala bi da) intrigira um.

Kameni blok ("menhir") u francuskoj Bretanji (St. Uzec) sa uklesanim reljefima pri vrhu i skorasnijim krizom na vrhu. Krscanstvo nije razumijevalo funkciju ovih astronomskih megalita, ali ih je sistematski desetkovalo ili "pokrstavalo".

Foto rekonstrukcija najvećeg megalita u Bretanji pokazuje kiklopske dimenzije: preko 20 metara visine (i dodatnih 4 metra u zemlji) i 350 tona težine koje su prevozene sa daljine od nekoliko desetina kilometara. Četvrt miliona ovih megalita su imali praktičnu astronomsku i geodetsku svrhu u životu potomaka Atlantidjana.

ZODIJAK (20)

7.9.2002.
Houston

Godina je 585. prije nove ere. Ratuju kraljevstva (legendarno bogate) Lidije i Medije. Iznenada, krvavi sukob se prekida. Dolazi do totalnog pomrčenja (eklipse) Sunca. Planeta tone u privremeni mrak. Rat se prekida. Dvije strane se povlače. Pravi "pobjednik" ovog sukoba je daleko, na sigurnom. Prvi grčki astronom koga zvanica historija pamti, Tales, je predvidio ovo pomrčenje koje je nastupilo 28. maja 585. godine p.n.e.

Izvor njegovog znanja nije u tradiciji razvijene grčke astronomije. Slično kao i Hiparh, Eudoks, tako je i Tales i niz drugih učenih ljudi iz antičke Grčke, svoje znanje i inspiraciju crpio iz drevne sumerske civilizacije. Iz perioda od 4.000 godina prije naše ere.

Grčki učenjaci su kopirali Sumeransku astronomsku nauku, preuzeli imena zvijezda i sazvezdja i formirali svoju mitologiju. Zadnjih dvije hiljade godina, Zapadni svijet daje kredit antičkoj Grčkoj za astronomska dostignuća... kredit koji bi trebao ići znatno dublje u prošlost... prvo do Sumera... a onda, naravno, do Atlantide...

U astronomskim observatorijama Atlantide dobro obuceni i skolovani astronomi su pomno prouicali nebo. Znali su da Sunce, Mjesec i zvijezde imaju poseban utjecaj na Planetu i njene stanovnike. U srcu Grada Zlatne Kapije, u Posejdonovom hramu, nalazila se najopremljenija observatorija.

Imena zvjezdanih konstelacija i znakovi zodijaka su tu identificirani prije vise od 12.500 godina. Zvjezdanim formacijama su davani ljudski i zivotinjski atributi.

Nakon dugogodisnjeg mukotrpnog rada, 1925. godine se medjunarodna astronomska zajednica (ovo lici na nasu otrcanu frazu "medjunarodna zajednica"), slozila u podjeli vidljivog neba na tri regiona: sjeverni, centralni i juzni. U skladu s tim, imenovali su 88 zvjezdanih konstelacija koje pripadaju tim regionima.

Ali, ova kvalifikacija nije bila originalna za homo sapiensa. Sest hiljada godina ranije, u doba Sumera, postojala je identicna podjela zvjezdanog neba na tri pojasa ili "puta": sjeverni put ("Enlil"), juzni ("Ea") i centralni ("Put Anua"). Danasnji centralni pojas koji sadrzi dvanaest zvjezdanih konstelacija zodijaka je identican "Pojasu Anu" koji je imao grupirane zvijezde u "dvanaest kuca."

Objasnimo fenomen zodijaka (grcki "zodiakos kyklos" - zivotinjski krug) koji je vezan uz oblike lava, riba, bika itd.

Planeti Zemlji treba za jedan puni krug oko Sunca godinu dana. Taj krug je podijeljen na dvanaest jednakih dijelova od po 30 stepeni. Sa putanje po kojoj se Zemlja krece vidljiv je uvijek isti sredisnji pojas koji nastanjuju zvjezdane grupe, "kuce", ili konstelacije.

"Zodijak je imaginarni pojas koji okruzuje Zemlju. Dvanaest njegovih znakova zajedno opisuje cjelokupan ciklus covjekovog iskustva... a svaki znak ima razlicito znacenje i utjecaj na covjekovu psihu i ponasanje..." (Nicholas Campion, "The Practical Astrologer", 1987)

"Horoskop je mapa pozicije planeta na nebu u vrijeme vaseg rodjenja. Ova mapa predstavlja krug od 360 stepeni, put kojim se Sunce krece na nebu (ili tacnije Zemaljska putanja oko Sunca). Astronomi je zovu eklipsa. Astrolozi su podijelili ovaj put na dvanaest sektora od po 30 stepeni i formirali znakove Zodijaka ili Sunceve znakove. Oni indiciraju u kom sektoru je Sunce bilo u vrijeme vaseg rodjenja. Na primjer, ako si rodjen pocetkom juna, Sunce je bilo u znaku Blizanca i to je vas Suncev znak." (Frances Sakoian, "The Astrologer's Handbook", 1973)

"Prema tradiciji astrologije, prvi kljuc za analizu karaktera pojedinca, lezi u poziciji Sunca prilikom rodjenja. Ovo pokazuje njegov osnovni karakter, sa naglaskom na spiritualne kvalitete njegove prirode. Ako je Sunce dobro postavljeno, to ce se odraziti na covjekove najvise aspiracije. (John Lynch, "Astrology", 1969)

Horoskop nije predmet naseg priloga. Niti utjecaj zvijezda na nas karakter. Niti jedna Zemaljska godina.

Pored godisnjeg kruga sto ga Zemlja opase oko Sunca, postoji i krug koji Suncev sistem pravi po svojoj galaktickoj putanji. U okviru te putanje postoji uvijek ista centralna pozadina. I taj krug (360 stepeni) se moze podijeliti na dvanaest sektora po 30 stepeni u kojima se nas Solarni sistem priblizava pojedinim zvjezdanim konstelacijama. Te konstelacije su identicne znakovima zodijaka.

U stvarnosti, te zvjezdane konstelacije su sastavljene od zvijezda koje su razlicito udaljene od naseg sistema. Na primjer, "...zvjezdani klaster Hijada je grupiran oko svijetle zvijezde Aldebaran, u

sazvjezdju Bika. Razlicite zvijezde-clanovi ove grupe su udaljene od Suncevog sistema od 68 svjetlosnih godina do 940 svjetlosnih godina." (Michael Leitch, "The Complete Astrologer", 1971).

Sunce, Mjesec i ostale planete Suncevog sistema uticu na Zemlju da oscilira na svojoj osi Sjever-Jug. To osciliranje izaziva sasvim malo odstupanje Sjevernog pola prema zvijezdi Sjevernjaci. To odstupanje nije vidljivo golim okom i potrebno je 72 godine da se akumulira u jedan stepen. Za puni krug od 360 stepeni je potrebno 25.920 godina (72 godine pomnozeno sa 360 stepeni). Drugim rijecima, svakih 25.920 godina ista zvijezda Sjevernjaca se nalazi tacno iznad Sjevernog pola.

Ovaj veliki krug je u astronomiji poznat kao Velika ili Platonska godina.

Trenutno je na nebeskom Sjevernom polu zvijezda Polaris. Prije 3.000 godina je to bila zvijezda Tuban iz Zmajevog sazvezdja (Drakon). Za 14.000 godina, zvijezda Sjevernjaca ce biti briljantna Vega iz sazvezdja Lire.

Pojavljivanje i raspored razlicitih zvjezdanih grupacija je bio vazan u drevnoj proslosti. Toliko vazan da su ostali dokazi iz proslosti koji govore o superiornom znanju Sumerana i Atlantidjana u odnosu na nasu modernu astronomiju.

Suncevom sistemu je potrebno 2.160 godina da završi ciklus u jednoj zodijskoj kuci. Mi smo trenutno pri kraju znaka ribe (završava krajem ovog stoljeca). Zatim slijedi 2.160 godina vodolije. Dvanaest kuca daje punu Veliku godinu od 25.920 godina. Boravak Suncevog sistema u ovim "kucama" bio je znacajan za Sumerane.

Preпустimo rijec, na tren, svjetskim autoritetima koji se bave proucavanjem rane sumerske i mesopotamske civilizacije.

Profesor Langdon (Stephen Langdon, "The Babylonian Epic of Creation", 1923.) otkriva da je cuveni sumerski Nipurijски kalendar (uzor za sve kasnije, ukljucujuci i nas, moderni), ustanovljen prije 6.600 godina. To je bilo doba zvjezdane kuce Bik i "...odslikavao je znanje Sumerana o prelasku iz zodijske kuce 2.160 godina prije konstelacije Bika."

Profesor Jeremias (Alfred Jeremias, "The Old Testament in the Light of the Ancient near East", 1911.), koji je izucavao mesopotamske astronomske tekstove i uporedjivao ih sa astronomskim tekstovima drevnih Hitita, bio je takodje misljenja da su "... astronomski tableti pokazivali promjenu na zvjezdanom nebu iz znaka Bika u sazvezdje Ovna" zakljucujuci da su astronomi iz Mezopotamije predvidjeli i narednu dvijehiljaditu promjenu u znak Ribe".

Profesor Hartner (Willy hartner, "The Earliest History of the Constellations in the Near East"), je privukao paznju otkrivanjem slikovnog motiva koji prikazuje "borbu" izmedju bika i lava iz najranijih sumerskih tableta sugerirajuci da "...ovi motivi predstavljaju kljucnu poziciju zvjezdanih konstelacija Bika i Lava posmatracu na 30 stepeni sjeverne geografske sirine, oko 4.000. godine prije nove ere". Ova geografska sirina odgovara drevnom sumerskom gradu Ur.

Vecina naucnika smatra da su Sumerani isticali da boravak Suncevog sistema u sazvezdju Bika oznacava pocetak njihove civilizacije. Profesor Jeremias je nasao dokaze koji pokazuju da "... sumerska zodijsko-kronoloska nulta tacka pada tacno u doba prelaska sazvezdja Blizanaca u Bika". Iz niza drugih tableta ovaj naucnik zakljucuje da je "zodijak razvijen u doba suncevog boravka u sazvezdju Blizanca, sto je prije negoli je sumerska civilizacija osnovana."

I, napokon, nas stari znanac Zecharia Sitchin ("The 12th Planet", 1976), nakon cetiri decenije izucavanja desetina hiljada sumerskih tableta kaze slijedece:

"Sumerski tablet u Berlinskom muzeju, pod rednim brojem VAT.7847, pocinje sa listom zvjezdanih konstelacija sa znakom Lava, vracajuci nas na taj nacin u doba prije 13.000 godina, kada je covjek, navodno, jedva poceo da obradjuje zemlju!"

Profesor Hilprecht je (H.V. Hilprecht, "The Babylonian Expedition of the University of Pennsylvania", 1914.), studirajući hiljade matematičkih tableta iz biblioteka Nipura i Sipara, zaključio da su "...Sumerani znali za Veliku godinu od 25.920 godina".

Nedaleko od egipatskog Luksora, u mjestu Dendarahu, nalazi se kapela pri drevnom hramu. U vrhu kapele je bilo oslikano zvjezdano nebo sa znakovima zodijaka, odnosno zvjezdanih konstelacija, onako kako su oni izgledali na nebu između 10.970 godina prije nove ere i 8.810 godina p.n.e. To je doba kada je naš Sunčev sistem bio u sektoru sazvezdja Lava.

Francuski arheolozi su 1821. godine skinuli kompletni plafon kapele sa ovom neobičnom slikom i prenijeli ga u pariski Luvr muzej.

Da bi se dobile nebeske informacije potrebna su milenijska istraživanja i procjena kretanja zvijezda i planeta. Potrebna je sofisticirana oprema. Neophodni su matematički metodi, modeli i koncepti za naprednu astronomiju. A za ova znanja treba i da postoji praktična svrha.

Sumerani su vrijedno bilježili promjene na nebu, ali ove informacije su njima bile, u najvećoj mjeri, beskorisne.

Jedan od drevnih sumerskih tekstova, tablet broj AO.6478, navodi listu od 26 glavnih zvijezda duž sazvezdja Raka dajući pri tom "njihove međusobne distance mjerene na tri različita načina!" (navod iz Sitchin-ove knjige).

Kome je to u drevnom Sumeru trebalo i zašto?

I, još dalje u prošlost, kome je na drevnoj Atlantidi bilo potrebno takvo precizno astronomsko znanje?

Odgovor se nameće sam od sebe: znanja o kosmičkim distancama i rasporedu zvijezda trebaju kosmičkim putnicima.

Istim onim koji su učestvovali u naučnom i tehnološkom bumu Atlantide, koji je završio prije 12.500 godina. I onima koji su odjedamput, nakon nekoliko hiljada godina stagnacije, podigli Sumeransku civilizaciju prije 6.500 godina.

ZVUCNA LEVITACIJA (21)

13.9.2002.

Houston

Kad sam već došao u priliku da provedem mjesec dana u Engleskoj, odlučio sam da to bude u njihovom vodećem ljetovalistu. Grad Bath, kazu, na jugoistočnoj obali, ima najljepše pjesčane plaže. Taj avgust 1979. mi ipak nije ostao u narocitom sjećanju: hladna morska voda usred ljeta, pijesak koji se lijepi za noge, i plitko more.

Te godine na istu plažu je dolazila Patricia (Paddy) Slade.

Patricia je 1961. godine bila sa svojim muzem Peter-om, britanskim vojnikom, u Iraku. Odlučili su da za godišnji odmor odu u Indiju, odakle je Peter bio rodom. Nakon nekoliko dana provedenih u mjestu Poona, prijatelj im je predložio da dodju na lokalnu religijsku ceremoniju obećavajući da će im biti zanimljivo.

Ceremonija se odvijala na otvorenom. Jedanaest sveštenika u dugim bijelim odorama je okružilo ogromnu stijenu, tesku barem 40 tona. Sveštenici su počeli sa tihim ritimicnim pjevanjem.

Napravili su jedanaest krugova oko stijene. Jedan od njih je dao signal da stanu. Zatim su stavili kaziprst na stijenu i ... s lakocom je podigli do visine ramena. Nakon dvadesetak sekundi, drzeci trijumfalno stijenu u zraku, odlucili su da je polako spuste.

Ovaj impresivan dogadjaj je negirao postojanje gravitacije. Patricia je razmisljala da, i ako se tezina stijene podijeli na 11 ljudi, to ipak znaci da bi svako svojim kaziprstom trebao podici 3-4 tone (!?)

Ali, najuzbudljiviji momenti su tek slijedili. Svestenici su pozvali dobrovoljce iz publike da im se pridruze. Na muzevljev uzas, Patricia se prva prijavila. Zajedno sa nekoliko drugih posjetilaca i nekoliko svestenika, formiran je krug i ponovo se pocelo sa tihom pjesmom. Kada su dobili signal, svi ucesnici su postavili kaziprst na stijenu i... podigli je. Patricia je bila iznenadjena sa kakvom lakocom je stijena lebdjela u zraku. Napokon je stijena spustena na tlo.

Patricia je osjecala da pjevusenje nije od njih napravilo superljude koji mogu podizati tone. Nekako je citava ceremonija utjecala na tezinu samog kamena koji se opirao postojanju sile gravitacije.

To je bilo iskustvo iz prve ruke o postojanju sonicne levitacije - ili, jednostavnije, lebdjenja prouzrokovanog zvukom.

Poznata je prica o opernim pjevacima koji "visokim Ce" mogu da razbiju vinsku casu. Pronadju rezonantnu frekvenciju case i napadaju je punom snagom. Ali, to ne moze svaki pjevac. Prethodno je potrebno ispuniti dva uslova:

1. Projicirati glas iz dubine stomaka i pri tome ne spustati pluca; time se ne prekida tok kretanja zraka. Jedino dijafragma tjera zrak napolje; pluca su izbacena cime se osigurava neprestano i brzo punjenje zrakom. Sustina je, dakle, imati puni kapacitet pluca uz minimalno disanje.

2. Odrzavati istu frekvenciju citavo vrijeme, sto se postize samo dugogodisnjim treningom. Vecina pjevaca se iscrpi dok pjeva glasno i na istoj visokoj frekvenciji.

Razlog sto casa puca je u neelasticnosti stakla. Kada se glasom proizvede ista rezonantna frekvencija koju ima staklo, i kada se ta frekvencija odrzava neko vrijeme, stvara se pritisak na staklo... prelazi se prag elasticnosti i staklo puca.

Slijede jos dva primjera destruktivne moci zvuka.

John Keeley (1827-1898) je proveo 50 godina svog zivota istrazujuci efekte zvuka na fizicke osobine objekata. Njegovih niz invencija su obogatile ovu nama neobicnu granu nauke. Godine 1887. je otkrio kako da dezintegrira kvarc i ostale tipove tvrdog kamena. Americkoj mornarici je demonstrirao prototip svog zvucnog topa. Godine 1898. je eksperimentirao u rudniku zlata u drzavi New York pred bogatim financijerima; testovi su bili toliko uspjesni i zapanjujuci da je izazvao paniku na burzi u San Francisco-u. Dobio je fondove za daljnje istrazivanje i razvoj, ali je insistirao da jedino on moze da odredjuje tempo i da rezultate objavljuje tek kada ih kompletira. To je naljutilo investitore koji su zatim zatrazili da im predoci dotadasnje rezultate. Nakon sto je to odbio, oni su povukli fondove. John je zapalio sve dokumente i unistio opremu, i starost je dozivio siromasan i zaboravljen.

Profesor Gavraud iz Marseilles-a je bio na ivici napustanja svog posla u inzinjerijskom institutu imajući stalne napade povracanja. Sumnjajući da je izvor u njegovoj kancelariji, vrsio je testove na kemijske i radioaktivne materije. Nije nalazio objasnjenja dok, s vremenom, nije shvatio da citava kancelarija vibrira na niskoj frekvenciji koju izaziva susjedna tvornica. To ga je zaintigiralo tako da je izgradio infrazvucnu masinu u obliku ogromne dvometarske pistoljke. Nalikovala je na francuske policijske pistoljke koje su generirale zvuk razlicitih frekvencija, ukljucujuci ultrazvuk, uz korištenje osusenog graska. Prilikom prvog testa gigantske pistoljke tehnicar koji je izvodio eksperiment je...pao mrtav kada ju je ukljucio. Prilikom autopsije pronadjeno je da su njegovi organi bili deformisani i stopljeni u bezoblicnu masu. Profesor Gavraud nije stao na prvom testu. Drugi test je izveo u betonskom bunkeru, okruzenom poljanom. Zrak je pustao vrlo postepeno. I pored toga, pistoljka je uspjela da raznese prozore na kilometar daljine. Nastavljajući eksperimente, Gavraud

je polako stavljao pistoljku pod kontrolu. Uspio je da projicira infrazvuk na specificne ciljeve, tako da je mogao da potpuno razruši zgrade na 8 km daljine.

Legendarni arapski historičar iz desetog stoljeća, Al-Masudi, napisao je svjetsku historiju u 30 tomova. Običao je poznati svijet da bi se smirio u Egiptu. Kao što je Herodot smatran osnivačem historijske nauke u antickoj Grčkoj, tako se na istoj razini ocjenjuje doprinos Al-Masudija arapskoj historiografiji. Uglavnom, Al-Masudi daje intrigirajuće pasuse o gradnji piramida:

"...Prvo je magični papirus postavljen ispod kamenih blokova koje je trebalo transportirati. Onda je kamen udaren metalnom sipkom koji bi uzrokovao da blok počne da lebdi i kreće se popločanim putem opasanim metalnom ogradom s obje strane. Blok bi se kretao otprilike pedesetak metara i onda spustao na zemlju. Proces bi se onda ponavljao dok ga graditelji ne bi smjestili na željeno mjesto."

Da li nam ovo Al-Masudi govori o kreiranju vibracija nastalih udaranjem metalnom sipkom koje bi rezultirale zvučnom levitacijom (lebdjenjem)? Ili su, pak, sipka, magični papirus i metalna ograda proizvodili magnetnu levitaciju?

Na Meksickom Yukatan poluotoku nalazi se hram Uxmal koji se pripisuje Majama. Međutim, lokalne legende govore o prehistorijskoj rasi koja je izgradila originalni kompleks. Oni su upotrebljavali zvuk za pokretanje masivnih blokova i njihovo ugradjivanje. Legenda dalje kaže (Herbie Brennan, *The Secret History of Ancient Egypt*, 2001) da su graditelji koristili pistoljke da bi pokretali kamene blokove. Velike poplave iz drevnih vremena su prekrile ove tehnike i ljude koji su ih koristili.

S druge strane Atlantika, u Grčkoj mitologiji se govori o Jupiterovom sinu Amfionu, koji je pokretao kamene blokove sviranjem na liri. Pisano djelo "Argonautika" opisuje Amfiona i njegovog brata blizanca Zetusa koji su gradili Tebu. "Zetus je bio pravi radnik koji je snagom misica gradio temelje. Iza njega je išao Amfion svirajući zlatnu liru ... a slijedili su ga dvostruko teži kameni blokovi od bratovljevih, lebdjeci zrakom."

Drevna kineska poema kaže: "U starim danima, kamenje je hodalo. Da li je to istina ili laž? U drevnim danima kamenje je zaista hodalo. Ovo je istina, a ne laž."

U Centralnoj i Južnoj Americi, oralna tradicija tvrdi da je nekada davno zvuk korišten da pokrene gigantske stijene zrakom.

Pitanje je, da li su ove rasirene legende plod čiste fantazije ili pak, predstavljaju, iskrivljenu memoriju na nekadasnju stvarnost?

Svedski doktor Jarl je svojevremeno studirao na Oksfordu. Za vrijeme studentskih dana se sprijatelji sa mladim Tibetantskim studentom. Nekoliko godina kasnije, dr Jarl je posjetio Egipat u svojstvu člana Engleskog Naucnog Društva. Te, 1939. godine, posjetio ga je kurir sa Tibeta koji je trazio da dr Jarl hitno dodje na Himalaje. Uskoro je dr Jarl bio u posjeti svom starom prijatelju koji je zauzimao visoku funkciju u Tibetantskoj hijerarhiji. To je bilo doba kada je stari Dalaj-Lama bio bolestan i dr. Jarl je pozvan da da svoje misljenje.

Jednog dana dvojica doktora su posli u obližnji manastir da prisustvuju gradjevinskim radovima. Pri vrhu strme litice bio je otvor u stijeni, nalik na pecinu. Ispred je bila zaravnjena površina, plato. Jedini način da se dodje do pecine bio je sa vrha litice odakle su se svštenici spustali konopcima. Prilaznog puta nije bilo. Ispred pecine su svštenici imali na programu da izgrade zid. Dr. Jarl je posmatrao liticu visoku 250 metara pitajući se kako će da teče gradnja. Polirani kameni blok dužine jednog metra je bio ispred njega i očito je nekako trebao da bude prebačen na visinu od 250 metara.

Dolaze svštenici sa 19 muzickih instrumenata i formiraju krug od 90 stepeni na udaljenosti od 63 metra od kamenog bloka. Muzicki instrumenti su se sastojali od 13 bubnjeva i 6 truba dugackih po 3 metra. Bubnjevi su bili otvoreni na jednom kraju koji je bio usmjeren prema kamenom bloku. Iza svakog instrumenta je bio red od 8-10 svštenika. Jedan od njih je dao znak i mali bubanj je počeo koncert. Taj bubanj je imao takav ostar ton da se uvijek čuo i kada su svi ostali instrumenti svirali. Ubrzo pocinju i svštenici da pjevuse, polako ubrzavajući tempo dok nisu dostigli

zaglusujucu buku. Prva cetiri minuta se nista ne desava sa kamenim blokom. Sa ubrzavanjem tempa odjedamput se stijena pocinje tresti da bi se uskoro i podigla u zrak povecavajući brzinu. Smjer je platforma ispred ulaza u pecinu. Nakon tri minute leta kameni blok je prizemljio ispred pecine. Medjutim, koncert se ne prekida. Donosi se novi kameni blok pred svirace i svestenike. Koristeci isti metod, pet do sest blokova dnevno se parabolicno prenosi prema vrhu litice.

Da prica bude interesantnija kompletan tok gradnje je dr. Jarl snimio na svoju kameru. Da ne bi bilo zabune snimio je dva filma koji prikazuju istu stvar. Englesko Naucno Društvo, za koje je Jarl radio, je konfiskovalo filmove i udarilo na njih pecat "strogo povjerljivo". Rekli su da nece biti deklasifikovani do 1990. godine. Medjutim, ovaj fascinatni prizor sa Himalaja nikada nije ugledao svijetlo dana. A dr. Jarl, kao prvi stranac kome je bilo dopusteno da snimi ovaj dogadjaj, mogao je da pricu prosiri samo svom krugu prijatelja i ponekom magazinu (iz njemackog magazina preneseno u knjizi "The Bridge to Infinity, Bruce Cathie).

Negdje u isto vrijeme, krajem 1930-ih, Austrijski filmski reziser Linauer je bio u posjeti zabacenom Tibetantskom manastiru. Tamo su mu pokazali dva neobicna instrumenta. Jedan je bio gong, precnika tri i po metra. Sredina mu je bila napravljena od zlata, prvi prsten od zeljeza, a drugi od bronz. Udarom u gong bi nastajao kratki, tupi zvuk. Drugi instrument je bio u obliku ovalne posude takodje izgradjen od tri razlicita metala. Zice su bile zakacene njegovom duzinom. Sa instrumentima je koristeno nesto nalik filmskom platnu. Formiranjem zvuka iz prva dva instrumenta, ovo platno je fokusiralo zvuk prema velikim kamenim blokovima. Udarajuci neprestano u gong, svestenici su bili u mogucnosti da s lakocom podizu velike stijene. Ocito je da je zvuk dramaticno smanjivao utjecaj Zemljine sile gravitacije.

Svestenci su objasnili Linaueru da su slicni instrumenti koristeni u drevna vremena za gradnju odbrambenih zidova oko citavog Tibeta. Jos su tvrdili da slicne naprave mogu emitirati zvuk koji razbija stijene u parapamcad, a po potrebi i potpuno razgradjuje bilo koji materijal.

Nakon ovih evropskih posjeta Tibetu dolazi do Drugog svjetskog rata, zatim Kinezi okupiraju Tibet i pocinje doba mraka. Iz kojeg Tibetanci jos nisu izašli.

Desmond Leslie je zabiljezio legende o izgradnji egipatskih piramida ("Flying Saucers Have Landed"). Govori o skupinama svestenika koji su pjevali ispred kamenih blokova podizuci ih na visinu zvučnom levitacijom. Na vrhu kamenih zidova su stajali radnici koji su s lakocom primali visetonske blokove i laganim pokretima ih smjestali na zeljeno mjesto. To je bio razlog sto nikakvi nasipi, platforme, uzad i slicni materijali nisu pronadjeni na mjestima gradnje piramida.

A sad jedna prica sa americkog kontinenta.

Latvijski imigrant u Ameriku, Edward Leedskalnin, je dosao na Floridu 1920. godine. Niski Latvijac, visok samo metar i po sa manje od 50 kg, jedna je od vodećih misterija za americki naucni establishment. Naime, u svom domu je, u periodu od 20 godina, izgradio kameni "grad" koga je nazvao "Rock Gate park". Zivjeci sam, a radeći nocu, Edward je uspio da obradi (isklese), prenese i konstruira impresivne skulpture od velikih kamenih blokova. Procjenjuje se da je u njegovom floridskom dvoristu smjesteno preko 1.000 tona kamenih blokova iskoristenih u gradnji zidova, kula, kamenog namjestaja i umjetnickih skulptura. Nekako je ovaj zilavi Latvijac uspio da uspravi obelisk od 28 tona, napravi kamenu kapiju od devet tona koja se otvara dodiranjem prsta, izgradi zidove visoke sedam metara... Najteza stijena na njegovom zemljistu je teska 35 tona.

Sve ovo je uradio on sam bez koristenja ikakve masinerije. Nema oficijelnih izjava kako je to uspio osim "prica iz susjedstva" koje kazu da je Edward podizao kamene blokove u zrak, koji su onda lebdjeli kao baloni. Edward je drzao u tajnosti svoje metode da bi samo jednom izjavio slijedeće: "Pronasao sam tajnu piramida. Znam kako su Egipćani i drevni graditelji u Peruu, na Jukatani i Aziji, koristeci samo primitivne alate, obradivali i podizali u zrak teske kamene blokove."

U epilogu price mozemo reci da ako je Edward i otkrio tajnu zvučne levitacije, odnio ju je sa sobom u grob.

(Sire na sajtu: www.coralcastle.com)

Sjedim sa dvoipogodisnjom Sarom na podu. Pitam je da li se znamo iz prošlog života. Ona mice pogled udesno. Medjutim, u sobi nema nikoga. Da li ona vidi nešto što ja ne vidim, ili cuje nekoga koga ja ne cujem?

Poznato je, naravno, da djeca i cuju i vide u sirem rangu nego mi, odrasli. Primjera radi, slijepi mis emitira vrlo niske frekvencije koje djeca mogu cuti, za razliku od nas. Doduse, slijepi misevi emitiraju i zvukove u ultrazvucnom rangu koje mogu detekirati samo precizni instrumenti.

Pocetkom 1970-ih, engleski zoolog koji je studirao slijepce miseve, je imao svoju opremu ukljucenu kada je prolazio pored poznatih britanskih megalita u zoru. Instrumenti su poceli biljeziti vrlo jak i kontinuiran signal. On je to otkrice prenio istrazivacu Paul Devereux-u, koji je, opet, informaciju prosljedio Oksfordskom Institutu za Arheologiju. Tamo ona dolazi do kemicara Don Robins-a koji je bio clan istrazivackog tima za megalite na Britanskim otocima.

Ustanovljava se projekat koji ce trajati nekoliko godina. U oktobru 1978. Robins je instalirao opremu u Oxfordshire-u snimajuci megalite "Rollright Stones". Sa izlaskom sunca, instrumenti su poceli biljeziti brz i stabilan signal koji je dolazio od kamenih blokova.

Naredne cetiri godine projektni tim je obisao sve vaznije britanske megalite. Na svima je pronadjen ultrasonični zvuk. Vremenom je, naravno, oprema usavsena i bili su u mogucnosti eliminirati sve smetnje (radio zvukovi, obližnji energetski izvori, geoloski signali). Poredjenje sa modernim gradjevnim objektima - ulicama, zgradama, mostovima, drvenim i kamenim kucama - su pokazala veliku razliku. Jedini su anticki megaliti generirali ultrazvuk.

Vrijeme, sunce ili kisa, nisu utjecali na pojavu ultrazvuka. Naprotiv.

Kao što bi citaoci "Alternativne historije" mogli i pretpostaviti, poseban efekat je nastajao kod proljetne i jesenje ravnodnevnice: jutarnji ultrazvuk bi se pretocio u visesatno zvučno zavijanje, znatno intenzivnije nego drugih dana u godini.

Zakljucak je bio iznenadjujuci: kameni monoliti su kreirani sa idejom da proizvode ultrazvucno polje.

Tu iznenadjenja ne prestaju.

Istrazivacki tim se pomjerao u sredinu kamenih objekata. Odjedamput, igla na instrumentima bi pala na nulu. Ultrazvuka tu vise nije bilo. To je izgledalo van pameti. Naime, ultrazvuk proizvodi i pomjeranje trave, lisce, ljudi. Medjutim, ulaskom u centar kao da su se nasli u vakuumu, zasticenom prostoru.

Ekipa je posumnjala da su se instrumenti pokvarili. Uzeli bi druge i - opet bi se ponavljao isti rezultat. Zakljucak koji je slijedio bio je ponovo cudnovat: kameni megaliti su sa svojim sredistem imali ulogu ultrasonične zastite sa bizarnom tisinom u svom centru.

Pozvani su u pomoc dodatni instrumenti. Gajgerov brojac je poceo mjeriti radioaktivnost. Kameni blokovi kao takvi su pokazivali veci intenzitet od ocekivanog. S druge strane sam centar objekata je pokazivao neobicajeno niski nivo radijacije.

Magnetometar je pokazao slicne rezultate: megaliti su generirali spiralu od sedam elektromagnetnih krugova koji su opadali u intenzitetu kako su se priblizavali centru. U samom sredistu nije bilo elektromagnetne radijacije.

Zakljucak: nasi Atlantski preci, drevni graditelji megalita su i ovim putem ostavili dokaz o svom sofisticiranom poznavanju ultrazvuka i drugih vrsta radijacije.

Americka svemirska agencija NASA je radila na problemu ultrazvucnih signala od 1959. godine. Napokon, 1984. godine je patentiran prvi primjer ultrazvucne levitacije pod brojem 4447251. Patent je usavsren 1991. godiine u firmi Intersonics sa ekipom kojoj je na celu akusticni inzinjer Tom Danley.

Patent govori o zvučnoj levitaciji u kojoj imamo dva zvučna izvora na dva kraja tube. Oni salju zvučne valove koji proizvode izvore akustične energije... kojom se objekti mogu podizati (lebdjeti). Promjenom frekvencije jednog izvora zvuka dolazi do pomjeranja objekta na osi između dva kraja tube. Objekat u tubi ne samo da se može pomjerati zvukom, već može mijenjati svoje stanje: od plinovitog u cvrstu, od cvrstog u tecno. Pri tome se intenzitet zvuka znatno pojačava.

Ovaj patentirani pronalazak se dosada koristio na dva leta Kolumbija Satla: STS 7 i STS 51 A. Uzorci keramike su uspješno otopljeni a zatim i ocvrsnuti primjenom ultrazvuka.

Vratimo se u doba razvoja prve civilizacije Atlantidjana prije 55.000 godina.

Njihova tijela, um i dusevna supstanca su bili spiritualno balansirani i materijalno neopterećeni. To je bilo doba kada su Atlantidjani usavršili do perfekcije zvučnu levitaciju za podizanje velikih i teskih objekata. Prvi grandiozni monumenti datiraju iz tog doba.

Radilo se u grupama koje su koncentrirale svoju energiju za proizvodnju zvučnih valova da bi, zatim, podizali i spustali masivne blokove bez upotrebe masinerije. Pri tome je nekoliko ljudi, spojenih ramena, plesalo u krugu u cijem je središtu bio kameni blok. U pozadini su bili zvučnici bubnjeva i cimbalna te glasno pjevanje. Fokusirani na kamene blokove, njihova ogromna mentalna snaga, kombinirana sa energijom pulsirajućeg zvuka, uzrokuje podizanje teskih objekata. (Vigers, "Atlantis Rising")

Vremenom su inženjeri sa Atlantide glasove i ples zamijenili sa zvučnim instrumentima koji su proizvodili tačno određenu frekvenciju... čija je rezonancija omogućavala da se stijene pokreću, a gravitacija prevaziđe.

O tome pišu Sumeranski glineni tableti od prije 6.600 godina ("zvuk može podići kamen"). Tako su prenosili kamene blokove iz Balbeka od hiljadu tona (!) Tako su građene piramide od Kine, preko Mesopotamije i Egipta do Srednje i Južne Amerike. Tako su nastajali vjestački brezuljci u Britaniji. Tako je uspravljeno 300.000 megalita u Zapadnoj Evropi tokom posljednje, treće, civilizacije Atlantide...

Veo misterija pada.

Umjesto novih pitanja dajemo odgovore.

Latvijski imigrant Ed Leedskalnin je izgradio impresivni kameni park u svom dvorištu tridesetih godina XX stoljeća. Visine metar i po, ovaj Latvijac je obradio i uspravio preko 1.000 tona kamenih blokova od kojih su neki teski preko 35 tona. Ed je tvrdio da je ovladao drevnom vještinom zvučne levitacije budući se nije služio nikakvim masinama ili građevinskom opremom.

TECNI KAMEN (22)

15.9.2002.
Houston

"Dobro Semire, ja sam znala i bez tih knjiga da su oni te blokove napravili u kalupima", kaže Oksana. I nastavlja: "Oni su bili pametniji".

Fratar Fray Diego de Alcobaso je bio među prvim Španjolcima koji su u sesnaestom stoljeću došli u Peru. Posjetivši Tiahuanaco ostavio je zapise koji svjedoče o njegovoj gandioznosti. "Radnici su koristili perfektno odrezane kamene blokove dugacke po dvanaest metara, teske preko 200 tona, a prevozene iz kamenoloma dalekih osamdesetak kilometara..."

Vrijeme je, izgleda, da provjerimo validnost klasične teze o "obradi i transportu kamenih blokova iz kamenoloma".

Jozeph Davidovits već deset godina ne daje intervju niti se pojavljuje na TV. Davidovits je izumio proces geopolimerizacije i svjetski je ekspert za moderne i antičke cimente. Profesor je na univerzitetima u Francuskoj, Njemačkoj, Americi, Kini... a nedavno ga je francuski predsjednik Chirac odlikovao medaljom časti.

Početkom 1980-ih (Simpozij Arheometrije, Bradford University, 1982) profesor Davidovits je uzburkao naučnu javnost svojim tezama o vjestačkom porijeklu kamenih blokova sa platoa Tiahuanaco. Tvrdi da je molekularna struktura kamenih blokova re-aranžirana što sugerira njihovo prethodno tečno stanje.

Drugim riječima, kamene blokove ovog drevnog grada nisu došli iz kamenoloma desetina kilometara udaljenog u čvrstom stanju. Njegova hipoteza glasi: "Originalni graditelji bi otopili kamen putem kemijskih reakcija, zatim bi ga transportirali u tečnom stanju do gradilišta, i na koncu bi ga izlili u kalupe." (www.geopolymer.org/pub3.html)

Najpovoljnija smjesa za rastvaranje kamena nastajala je kombinacijom sircetne, limunske i oksalne (ceceljeve) kiseline. Za izvore kiselina korišteno je voće, krompir, agava, fikus, kukuruz i druge južnoameričke biljne kulture.

Pomenuti bio-reagensi bi se sa otopljenim kamenom nalazili u kalupima. Tamo bi se povećavanjem temperature masa u kalupu stvrdla u željenoj veličini i obliku.

Davidovits je izazvao prave tektonske poremećaje u krugovima ortodoksnih egiptologa nedugo poslije ovog Simpozija. Godine 1984. je u Manchester-u iznio hipotezu da su kamene blokove od kojih su građene egipatske piramide također stvoreni ljudskom rukom. Dakle, vjestački, u kalupima, a ne isklesani u kamenolomima i transportovani destinama, pa čak i stotinama kilometara (slučaj Asuanskog granita).

Institut za Geopolimere iz Saint-Quentin-a (sjeverno od Pariza), na čijem je čelu Davidovits, proučavao je uzorke iz šest kamenoloma pokraj Gize i onda ih poredio sa uzorcima kamena Keopsove, Tetijeve i Seneferuove piramide. Kamenolom je pokazao očekivane rezultate: 96-99% je čisti kalcit, a u tragovima se nadje i kvarc (0.5-2.5%).

Uzorci piramidinih blokova doveli su do sokantnih rezultata. Pored kvarca (85-90%), pronađeni su i elementi koji se ne mogu naći u kamenolomima: opal, siliko-aluminati i hidro-apatit. Neminovan zaključak je bio da kamen od kojih su građene piramide nije prirodni kamen.

Šta je to značilo za egiptologe? Rusi se njihova kula pretpostavki o desetina hiljada robova koji su klesali, vukli i teskom mukom ugrađivali višestonske kamene blokove u piramide po nekoliko decenija. Još jedna bajkica je doživjela svoj kraj.

Različiti sastav kamenih blokova doveo je do njihovih različitih karakteristika. Za razliku od prirodnih stijena koje imaju izraženu gustocu, ovaj vjestački kameni blok je rjeđi i sadrži brojne interne zračne balone.

Davidovits objavljuje knjigu "The Pyramids, An Enigma Solved" 1988 godine, da bi mu drugo dopunjeno izdanje trebalo izaci slijedeći mjesec (oktobar 2002).

Najedamput sve poteskoce u pogledu hipoteza kako su 200-tonski kamene blokove dovlaceni iz 800 km udaljenog Asuana, dobijaju svoje drugacije objasnjenje.

Radnici su izlivali kalupe na samoj gradjevini formirajući ogromne blokove. Veza između njih je bila tako precizna da nije bio potreban nikakav vezivni materijal (malter ili cement), a pri tome se nije sjećivo noža moglo uglaviti između dva bloka. Perfektno ravne površine također dobijaju svoje objašnjenje. Umjesto stotina hiljada robova i decenija gradnje, sad sa dobijaju mnogo realniji rokovi za gradnju.

Davidovits daje objašnjenje za pojavu kamenih vaza i skulptura koje nauka nije mogla objasniti. Naime, nije bilo alata da se obraduju tako cvrste i tvrde kamene površine iznutra i izvana. Kalupi, uz korištenje prirodnih biljnih ekstrakta, postaju logičan odgovor. Primjera radi, statua faraona Kefrena od prije 4.600 godina (danas u Kairskom muzeju), napravljena je od diorita. Egipćani nisu imali ni približno cvrst metalni alat za obradu diorita. Davidovits nudi prihvatljiv odgovor kako je ona napravljena.

Visoko na peruanskim planinskim vrhovima, vracevi potomaka Huanka plemena kreiraju svoje male kamene objekte, a da pri tome ne obraduju kamen. Kao sirovi materijal koriste komadice kamena (po sastavu siliko-aluminata) i rastapaju ih u ekstraktima biljnih kiselina. Zatim smjesu izlivaju u male kalupe gdje ih oblikuju prema želji... i zagrijavaju dok ne otvrdnu.

Oni danas prave male kamene statue, a njihovi preci su pravili grandiozne zidove, observatorije i gradove.

Na drugoj strani svijeta, u Egiptu, drevni Egipćani su koristili znanja Atlantidjana i podizali svoje hramove i gradjevine kopirajući prastare, perfektne objekte sfinge i velikih piramida.

Mjerilo napretka jedne civilizacije nije nivo razvijenosti tehnologije, postojanje berzi i aviona na mlazni pogon.

Nasa civilizacija je još u povojima, jer je odavno zaboravila da su svi odgovori u prirodi i nama samima.

U prirodi, jer biljni svijet krije rjesenje za sve bolesti, za stanovanje, gradnju, ishranu.

U nama samima, jer nam za putovanja, komunikaciju i sreću nisu potrebni brodovi, telefoni i novac. Duboko u nasoj duševnoj supstanci nude se metode putovanja ka svim taktama u kosmičkom prostoru i vremenu i za svu komunikaciju koju želimo sa dragim osobama.

Francuski profesor Joseph Davidovits, osnivač Instituta za geopolimere. Uzburkao je javnost tvrdnjama o vjestačkom porijeklu drevnih kamenih blokova u Peru, Egiptu i Boliviji. Njegova revolucionarna teza je da bi originalni graditelji piramida prvo otopili kamen i izlivali ga u kalupe te bi zagrijavanjem dobili željeni oblik i veličinu.

GOLFSKA STRUJA (23)

26.9.2002.
Houston

U aktuelnim americkim planovima napada na Irak pominje se brojka od preko 200,000 vojnika potrebnih za okupaciju zemlje od dvadeset miliona ljudi.

Zamislimo ovu armijsku strukturu: 480.000 pripadnika kopnene vojske; 120.000 vojnika u redovima konjice; 240.000 mornara; 160.000 vojnika koji operiraju sa 10.000 teskih i 60.000 lakih oruzja (kocija). Vise od milion ljudi pod oruzjem. Impozatna cifra (kojoj bi se i Dario obradovao u svojim kompjuterskim igrama).

Ovdje je rijec o armiji Atlantide prije 12.500 godina cije detalje daje Platon.

Za milion vojnika u mirnodopskim uvjetima potrebna je populacija izmedju 40 i 60 miliona ljudi da ih izdrzava. I teritorija, recimo, Britanskih otoka da se obradjuje da bi se proizvelo dovoljno hrane.

Planeta Zemlja rotira oko svoje osi (sjever-jug). Rotacija je najjaca u visini ekvatora - oko 400 metara u sekundi. Upravo u tom podrucju atmosfera pomalo zaostaje za rotacijom Planete... i ta cinjenica dovodi do stvaranja kontinuiranog istocnog vjetrova. Ovaj vjetar je karakteristican za citavu tropsku zonu i uzrokuje kretanje vode u okeanima od istoka prema zapadu, na nivou ekvatora. Na Atlantiku to konkretno znaci kretanje toplih tropskih voda od Africkih obala (Gvineja) prema Juznoj Americi (Brazil). Na brazilskoj izbokini ta se vodena struja dijeli na manju, juzniju i na vecu koja odlazi na sjever pored Kube i Kariba u Meksicki zaljev.

Rotacija Zemlje uzrokuje i stvaranje tzv. zapadnih vjetrova na vecim atmosferskim visinama u zoni sjevernije i juznije od tropskih vjetrova. Zahvaljujuci ovim zapadnim vjetrovima dolazi do kruzne vodene cirkulacije.

Zamislimo vodeni bazen, omedjen (kontinentima) sa istocne i zapadne strane. Istocni i zapadni vjetrovi dovode do pravilnog, kruznog kretanja vode.

Izgled Atlantika nalikuje vodenom bazenu. Na istocnoj strani su Afrika i Evropa; na zapadnoj Juzna i Sjeverna Amerika. I mada okeanski bazen nije idealan, u sustini se odigrava zatvoreni sistem cirkulacije vode. Ili, poznatiji, kao Golska struja.

Plavi vodeni tokovi Golske struje su široki nekoliko stotina kilometara. Vode juznog Atlantika i toplo, tropsko Africko more se spajaju u Karibima... i kao vrlo snazan vodeni tok ulaze u Meksicki zaljev. Azurno plava boja Golske struje, koja potice od visoke slanosti, je lako prepoznatljiva. Tu, u Meksickom zaljevu, biva zatvorena ... odakle nije lako izaci. Vodeni tok usporava kod Jukatana; u Honduraskom zaljevu se zagrijava i krece se duz Teksaskih obala... prema uskom Floridskom prolazu.

Vrijeme provedeno u Meksickom Golfu, uzrokuje da vec topla struja postaje jos toplija pod udarom tropskog sunca; halofilne plave alge i slanost jacaju plavu boju i gustocu vode. Zahvaljujuci toploti, ovaj vodeni tok ostaje pri površini, ostavljajuci hladne vode ispod sebe.

U momentu kada Golska struja napusta Meksicki Zaljev, pocinje da se siri u vode sjevernog Atlantika. U visini Azura, sirina Golske struje je 800 km! Protok vode iznosi 100 miliona tona u sekundi. Ako bi se sve svjetske rijeke (od Miljacke do Amazona) kombinirale, one ne bi ni priblizno formirale tako mocan vodeni protok. (Otto Muck, "The Secrets of Atlantis", 1978).

Golska struja ima temperaturu od vise od 20 Celzijusa duz citavog toka prema Evropi.

Ostaje nedjeljiva cjelina; u pocetku grli istocnu obalu Amerike, da bi je od Philadelphia-e potjerali zapadni vjetrovi prema Evropskim obalama. Kako se priblizava Evropi, polako se hladi i pocinje da tone. Kod Britanskih otoka struja se spusta do 800-1000 metara ispod površine. Sjeverni pravac Golske struje odlazi prema Skandinaviji; tamo jos vise gubi od svoje toplote postajuci hladna struja da bi, napokon, završila u arktickim vodama.

Medjutim, prvi dodir Golske struje sa Evropskim obalama je vazan kao "sistem vodenog grijanja Evrope". Topla Golska struja uzrokuje da Irski i Britanski otoci imaju puno blazu klimu nego prostori americkog kontinenta na istoj geografskoj sirini... koji nemaju blagotvorni utjecaj Golske struje. I ne samo to. Ovaj veliki vodeni tok sa sobom donosi i anticiklonu sa toplim kisama i niskim pritiskom.

Primjera radi, zapadna Engleska ima prosjecnu januarsku temperaturu od 5 Celzijusovih stepeni; na americkoj strani, Labrador ima, u prosjeku, minus deset stepeni. Labrador je subarkticki region; Engleska, na istoj geografskoj sirini, ima mnogo blazu klimu kao rezultat djelovanja Golske struje.

Razlicita klima ima direktnog odraza na biljne kulture i zivotinjski svijet. U Sjevernoj Americi pšenica i krompir ne uspijevaju preko 50 stepeni geografske sirine. U Evropi se ove kulture nalaze cak i na 70 stepeni, u Norveskoj. Ista je stvar i sa domacim zivotinjama (konji, magarci, ovce) koji se u sjevernoj Americi ne mogu drzati u hladnim krajevima.

Zakljucak: topla Golska struja je dosla kao blagoslovljena krajevima Zapadne Evrope, omogucivsi laksu proizvodnju hrane i stvaranje bogatstva.

Sta bi se desilo ako bi odjedamput prestalo djelovanje Golske struje na obale Evrope?

Znacilo bi radikalnu promjenu. Povratak na "normalnu" klimu za tu geografsku sirinu (kao u Americi ili Aziji, tacnije, hm, u Sibiru).

Prva je polovina dvadesetog stoljeca. Americki geolozi proucavaju tlo u regionu Velikih jezera (Chicago, Detroit, Cleveland). Znaju da se vjecni led spustao juznije od Velikih Jezera tokom zadnjeg Ledenog Doba, ali ne znaju kada se to tacno desavalo. Gruba procjena, na osnovu debljine i sastava zemlje (glina, pijesak, kamen), je da je rijec o periodu prije 25.000 godina.

Onda je dosla radiokarbonska C-14 metoda i nauka je progledala. Uzimajuci uzorke tla u Wisconsin-u (Two Creeks), prije pedesetak godina, dobijen je datum od 11.400 godina do kada je led vladao ovim podrucjem. Identichni rezultati su dobijeni za istu geografsku sirinu na evropskoj strani. (Don L. Eicher, "Geologic Time", 1976)

Ovo je bio vrlo vazan datum za geologiju. Njime je oznacen kraj jednog od glavnih perioda geoloske historije Planete: pleistocena. Zapoceo je prije dva miliona godina kao period "Velikog Ledenog doba", a zavrrio prije jedanaest i po hiljada godina.

Kataklizma Atlantide i klimatski poremećaji koji su slijedili su otvorili put danasnjem geoloskom medju-razdoblju. Do novog ledenog doba.

Postoje cvrsti dokazi da je, tokom pleistocena, klima sa obje strane Atlantika bila identicna. Srednja i Zapadna Evropa, Britanski otoci i Irska, bili su prekriveni ledom. Istu sudbinu su dijelile sjeverne drzave SAD-a (Dakota, Minesota, Viskonsin) i citava Kanada.

Takodje, lako je dokazati da topla Golska struja nije zapljuskivala obale Evrope sve do prije jedanaest i po hiljada godina. U protivnom, da je topla voda tada dolazila Evropi, brzo bi otopila podvodne ledene brijegove (kao sto se i naposljetku desilo).

Odsustvo blagotvornog djelovanja Golske struje prouzrocilo je da Irska bude hladna, arkticka, nepristupacna teritorija na kojoj vlada led. Danas je to zemlja sa blagim zimama i gotovo polutropskom klimom. Irska, s razlogom, svoje ime duguje toploj, nebeskoplavoj morskoj stuji (Ireland - "Emerald Isle").

Ako Golska struja nije dolazila do evropske strane Atlantika tokom pleistocena, sta se s njom desavalo?

(Hajde da na tren zavirimo na poslednju stranicu i potrazimo odgovor. Isto kao kad djeca nestrpljivo okrenu zadnju stranu slikovnice ne cekajuci da im sve redom procitamo. Tamo, na zadnjoj stranici, pise: "Mozemo zakljuciti da negdje, u sredini Atlantika, izmedju Amerike i Evrope, Golfskoj struji je put bio blokiran; ona se odbijala i skretala je sa svog kursa".)

Mocni vodeni tok, snazniji nego sve svjetske rijeke zajedno, nije uspijevao da napusti Atlantik milione godina. Sta ga je u tome sprijecavalo?

Kakva se to barijera isprijecila pred 800 km siroku Golfsku struju?

I, na koncu, gdje se ta barijera nalazila?

Da bi se blokirala silina Golfske struje, potrebna je ogromna kopnena masa, dugacka najmanje 1.000 km i siroka 400 km. Dubina bi trebala biti barem 3 km.

Ne treba zaboraviti da je Atlantski bazen ogroman: 16.000 km sa 5.500 km. Vodena masa Golfske struje je samo njegov manji dio. Zbog toga je neobicno vazno da kopnena barijera Golfskoj struji bude postavljena na pravo mjesto. Dakle, da joj se isprijeci tacno po sredini.

Dva zakljucka se mogu izvuci:

prvo, trebao bi postojati dokaz negdje u Atlantiku o postojanju nekadasnjeg kopna ("barijere" kako je zovemo); i,

drugo, s obzirom da je uvijek ista linija po kojoj se Golfska struja krece, onda se moze tacno odrediti polozaj nekadasnjeg kopna.

Istrazivanje tla Atlantskog okeana ima zanimljiv historijat. Sve je pocelo sa Svedjanima i njihovom ekspedicijom iz 1860. Slijedili su Britanci sa poznatim Challenger-om iz 1872. Nakon preplavljenih 12.000 km, 370 podzemnih zvucnih i 255 temperaturnih testova dosli su do iznenadjujucih otkrica: okeansko tlo nije ravno vec reljefno.

Istrazivanja iz proslog, dvadesetog stoljeca, otkrili su tajne Atlantika: veliki bazen je podijeljen na dva dijela "Atlantskim platoom" (odnosno "delfinovim ledjima" prema americkom istrazivackom brodu "Dolphin").

Jos preciznije, na geografskoj sirini od 40 stepeni, zapaza se iznenadjujuce siroka kopnena struktura: otprilike 400 km na dubini od 4 km.

Ima izgled ogromne podvodne planine. Iz njenih sredista se ostro izdizu planinski vrhovi koji strce iznad nivoa mora. Ovi planinski vrhunci su danasnji Azorski otoci. Najvisje uzvisenje na Azorima je Pico Alto sa visinom preko 2.300 metara iznad površine mora. (Podatke zahvaljujemo briljantnom njemackom fizicar, inzinjeru i inovatoru Otto Muck-u, vodecem istrazivacu na njemackim projektima razvoja podmornica i projektila. U prethodnim poglavljima smo najavili da cemo zaviriti u njegovu knjigu:"The Secret of Atlantis").

Ako racunamo pravu visinu Pico Alta, sa dna okeana, onda prelazi sest hiljada metara! ("Mocna planina Atlas bila je uvijek u oblacima".)

Kopno Azorskih otoka je vitalno za nas danasnji prilog. Ono se nalazi tacno na putu Golfskoj struji. Medjutim, za velicanstveni vodeni tok Golfa, mali otocici danas ne predstavljaju ozbiljniju barijeru.

Ovo je, ujedno, i jedino mjesto gdje Golska struja prelazi preko Atlantskog platoa. Zamislimo da se nalazimo u avionu tacno iznad ove tacke u Atlantiku. Ispod nas je Azorski plato. Pretpostavimo da nivo mora opadne za 3.000 metara. Sta se desava?

Pred ocima nam se dize ogromna kopnena masa sa visokim planinama i strmim liticama. Ukazuje se tacno na mjestu gdje dolazi Golska struja. Plavi vodeni tokovi udaraju u blago zakrivljenu obalu. Cestice vode se rasprsuju po zraku, a glavni vodeni tok Golske struje pravi široki luk i vraca se prema Karibima i Sargaskom moru.

S druge strane ovog kopna je evropsko tlo. Tople vode Golske struje do tamo ne dopiru. Hladne zime i ledeni pokrивac ne odaju dojam gostoljubivosti.

Ovaj model o spustanju nivoa mora se nije odigravao u proslosti. Desilo se upravo suprotno: kopno je potonulo 3.000 metara, a samim tim je i uzrokovalo spustanje okeanskog tla. Barijera ispred Golske struje je nestala, a ova je veselo krenula u novi izazov: otapanje evropskog leda.

Ovo je prica o Atlantidi ispricana kroz azurne oci tople vodene struje.

Cujmo, jos jedamput Platona:

"Nalazio se tada" (prije 9.500 godina), "iza morskog tjesnaca koji vi zovete Herculovi stubovi" (Gibraltarski moreuz), "otok, veci nego Azija i Libija zajedno" (Azija je Turska Mala Azija, a Libija je sjeverna Afrika), "odakle je bilo moguće ploviti na druge otoke" (uz Atlantidu se nalazilo niz drugih otoka prema Karibima), "a odatle i na citav kontinent sa druge strane" (Amerika), "koji je zatvarao more" (Atlantski okean), "uistinu nazvan po tom otoku" (Atlantidi)...

Platon nastavlja: "Na tom otoku Atlantidi egzistiralo je velicanstveno i napredno kraljevstvo..." o kome smo pisali ranije.

Zbilja, kada otvorimo prozore Gibraltarskog prolaza, zapljusne nas vlazni Atlantski zrak sa pogledom na Atlantidu (Azore).

Barijeru Golskoj struji.

Azorski otocic Efaial je nekada bio dijelom kopna Atlantide od kojeg se Golska struja odbijala ne dozvoljavajuci joj da zagrije evropske obale. Potonucem Atlantide klima se promijenila i zivot je poceo da buja u zapadnoj Evropi.

JEGULJE (24)

29.9.2002.
Houston

Modro-zelena Neretva se probija kroz bosanske klance. Povise, na putu, stajemo u Ostroscu i uzimamo vruću lepinju sa kajmakom. Malo nize, Hercegovina siroko otvara vrata Neretvi koja se mirno valja prema Jadranu. Uz italijanski Po, Neretva je jedina rijeka koja formira deltu na ulazu u Jadransko more. Prolaskom Metkovic, priblizavamo se tromedji Sarajeva, Splita i Dubrovnika. Tu, prije Ploca, ceka nas nezaobilazan restoran "Teta Olga" sa svojim morskim specijalitetima. Jegulja je jedan od njih.

Kazu, slatkovodna jegulja. Istina je malo komplikovanija.

Mora se obicno nalaze uz kopno. Ali ne i Sargasko more. Usred Atlantika i potpuno razlicito od okolnih voda, smjestilo se toplo Sargasko more. Jednako je udaljeno, stotinama kilometara, od Kariba (jugozapad), americke obale (sjeverozapad) i Azora (istok). Veliko je kao centralna Evropa. Granice mu odredjuju morske struje: Golska na sjeveru, Kanarska na istoku, Ekvatorijalna na jugu, Karipska i Floridska na zapadu.

Sargasum na portugalskom znaci morska trava i to je ono sto ovo more razlikuje od svih ostalih. Citavom svojom zapreminom, Sargasko more je ispunjeno nepreglednom djunglom morskih trava dugackih po nekoliko stotina metara. Medjusobno se isprepliku, omogucavajući raznovrsnim algama da ih nastanjuju. I mada je more okruženo jakim strujama, njegov centralni dio jedva da se pokrece. Stagnira, stiteci morske trave da ih vodene struje ne raskidaju. Elipticno Sargasko more sa svojom travnatom djunglom je nepromijenjeno vec milionima godina.

Paleontolozi smjestaju nastanak jegulja u zadnje doba mezozika, prije stotinjak miliona godina. Ovi zmijolika stvorenja su na taj nacin savremenici dinosaurusu i krokodila. Oni startaju svoj zivot u Atlantiku uvijek na istom mjestu: u toplom, travnatom raju Sargaskog mora.

Odatle se manji dio tek izleglih larvi jegulja zapuce prema americkim rijecnim tokovima na put dug nekoliko stotina kilometara. Veci dio se, pak, okreće prema Evropskim rijekama na put dug hiljadama kilometara. Male, providne larve se otisnu do ivica Sargaskog mora odakle ih preuzima Golska struja. Na taj nacin pocinje neizvjestan put koji traje pune tri godine!

Od desetkovanih jegulja koje prezive put do evropskih rijeka, samo zenke ulaze u rijecne tokove. Muzjaci ostaju da plivaju ispred usca cekajuci svoje partnere. I to cekanje potraje dvije godine!

Sada, kao petogodisnje zeleno smedje odrasle jegulje, parovi se ponovo ujedinjaju... i krecu na put nazad, prema Sargaskom moru. Putovanje ce trajati 140 dana i mnogo jegulja ponovo strada: od ptica, delfina, podvodnih grabljivaca. Po ulasku u Atlantik, jegulje se spustaju nisko, do podvodnih hladnih struja koje idu u smjeru suprotnom Golskoj struji. Po dolasku u Sargasko more, medju isprepletenim morskim travama, jegulje se pare, mlade larve dolaze na svijet, a njihovi roditelji umiru. Ciklus zivota je zaokruzen.

Nekoliko pitanja trazi odgovor na misteriju evropskih jegulja. Prvo, zasto bi se ova tek rodjena stvorenja izlagala tako opasnom i dugom putu kada imaju kopno nekoliko desetaka puta blize (Karibi, Amerika)? Drugo, sta uopste traze u evropskim rijekama? I, treće, ako zenke i trebaju da odu do hladnih, slatkovodnih tokova, zasto muzjaci prave toliki put, koji ce uglavnom provesti u cekanju u toplim morskim vodama odvojeni od zenki? Zasto ih jednostavno ne bi sacekali u Sargaskom moru?

Pouzdan odgovor nauka je dala samo na pitanje zasto zenke ulaze u rijecne tokove. Razlog je u tome da zenke jegulja postaju seksualno zrele samo u hladnoj, slatkoj vodi. Detalji kemije ovih bica nisu do kraja razradjeni, ali se sa sigurnoscu odredila cinjenica o njihovom seksualnom preobrazaju u rijekama Neretve, Krke, Zrmanje, italijanskim, francuskim, itd.

Ostala pitanja i dalje vise.

Zdravi razum nameće zajednicki nazivnik za njih: Golfska struja!

Ima nesto u prepustanju svoje sudbine Golfskoj struji sto tjera jegulje na ovaj nelogican put. I mada one stradavaju u velikom broju od morskih gramzljivaca ili ptica, jegulje bespogovorno predaju svoje zivote toplom kurentu koji ih nosi ka dalekom kopnu na istok. I to ne samo danas, vec oduvijek. Generacija za generacijom, milionima godina.

Jegulje su razvile instinkt da se puste strujama Golfa, jer je to bio nacin da se njihova vrsta odrzi. Iz toplih morskih voda do hladnih rijecnih. I nazad.

Problem nastaje kada se odrzavanje vrste dovodi u pitanje tako dugim i opasnim putem.

Spasonosno rjesenje pruza potonulo kopno Atlantide.

Nalazeci se izmedju Sargaskog mora i Evrope, Atlantida je bila barijera koja je odbijala Golfsku struju nazad prema zapadu. Tu, u sirokom luku, Golfska struja je zaokretala, vracala se nazad prema Karibima i uokvirivala Sargasko more. Topli kurenti su stitili Sargasko more i podrzavali bujanje biljnog svijeta.

Larve jegulja bi se predale toploj struji koja bi ih prenijela do najblizeg kopna na istoku: do Atlantide. Tamo bi zenke uskakale u brojne rijecne pritoke postajuci seksualno zrele. Na uscima rijeka bi ih cekali muzjaci... da bi se, zatim, zajedno otisnuli Golfskom strujom nazad prema Sargaskom moru i parili na zasticenom.

Visestruko kraci put bio je sigurniji, a populacija jegulja mnogo veca.

Od dalekih vremena ova zivotinjska vrsta je naucila da vjeruje Golfskoj struji. I to nadalje cini, mada ih vise ne nosi uokolo sigurnih travnatih morskih površina, vec ih odvlaci do dalekih evropskih obala. Ali, one moraju ici u Evropu, jer Golf tece tamo! Zadnjih 12.000 godina to je struja (put) u jednom pravcu... Nebrojene jegulje stradavaju, ali ova vrsta je gluha i slijepa na bilo sta drugo... jedino sto znaju je da se moraju pustiti Golfskoj struji da ih ona nosi.

Ovo je vrsta zasnovana na instinktu, a ne iskustvu. Milionima godina izgradjivan refleks jaci je od opasnosti koje se postavljaju pred danasnje pripadnike vrste. Instinkt i postoji da bi novorodjenim mladima pruzio zastitu u prezivljavanju i odrzavanju vrste.

Jegulje ne znaju da Atlantida vise ne postoji. One nisu svjesne da se Golfska struja vise ne odbija od kopno Atlantide i vraca direktno do Sargaskog mora.

Pocetak i kraj zivota jegulja mora se bazirati u zasticenom habitatu Sargaskog mora. Golfska struja je pri tome prirodni saveznik ovoj vrsti kojoj se mora slijepo vjerovati.

Potonucem Atlantide cijena za odrzavanje ciklusa jegulja se mnogostruko povecala. Nebrojene jegulje stradavaju tokom dva prelaska Atlantika.

I tako vidimo da naucna misterija jegulja i nije misterija. Nestanak Atlantide promjenio je prirodne uslove i narusio zivotnu harmoniju jedne vrste.

Ali, ta vrsta, ocigledno, ima bolju memoriju nego covjek. Mi smo zaboravili proslost i postojanje Atlantide. Ali, jegulje nisu. One ne mogu zaboraviti postojanje kopna na istoku. Svaka novorodjena larva, svaka od nebrojenih jegulja, tihi je svjedok postojanja Atlantide.

I one koje zavrse kao rijedak specijalitet u restoranima duz Neretve.

Nepregledna djungla morskih trava Sargaskog mora je raj za jegulje koje su se milionima godina prepustale Golfskoj struji da ih odatle nosi ka hladnim rijecnim vodama Atlantide gdje bi postajale seksualno zrele. Potonucem Atlantide, cijena za odrzavanje ciklusa jegulja se mnogostruko povecala. Danas ih Golfska struja nosi na mnogo duzi i opasniji put ka evropskim rijekama.

ATLAS (25)

11.10.2002.
Houston

Novembar 1963. Ispod juznih obala Islanda, posada ribarskog broda prisustvuje uzbudljivom dogadjaju: usred pucine uzdizao se crni oblak visok sedamdesetak metara. Skiper salje radio poruku na kopno. U roku od nepuna tri sata, naucnici i novinari pocinju da stizu na scenu. Crni oblak je dotada narastao na preko 4.000 metara. Nije bilo sumnje da je rijec o podvodnoj vulkanskoj erupciji. Svakih tridesetak sekundi eksplozije iz centra erupcije izbacuju u zrak pepeo, prasinu i "bombe" uzarenog kamenja, koji lete po 200 metara visoko. Na ivicama morskih dogadjanja moze da se uoci nova pojava; morski valovi kao da se odbijaju od nesto i vracaju natrag.

Te noci, vulkanski vrh je poceo da izranja iz uzburkanog mora. Slijedeceg jutra, iznad površine mora se nalazilo 11 metara visoko kopno. Erupcije su se nastavljale, novi otok je rastao. Pet dana kasnije, otok je dostizao visinu od 70 metara i duzinu od 500 metara. I nastavljao je da se siri. Islandjani su novorodjeno kopno nazvali Surtsey, prema Norveskom mitoloskom demonu vatre, Surtur-u.

Kada su se erupcije za 21 mjesec konacno smirile, u Avgustu 1965., dimenzije otoka su bile spektakularne: visok skoro 200 metara i dugacak 2 km. Nastavio je da raste i u slijedece dvije godine. Ubrzo su se na otoku javile i prve forme zivota - alge. (Reader's Digest, "The World's Last Mysteries", 1982)

Vulkanolozi su iz prve ruke mogli da posmatraju pojavu prvog otoka u sjevernom Atlantiku za 200 godina. I kako pritisak tecnog kamena, iz dubine Zemaljske kore, prvo dostize morsku površinu Atlantika, a potom se uzdize iznad nivoa mora.

Ne zna se do kada ce Surtsey ostati na površini mora. Vulkan koji mu je dao zivot, moze jednog dana prouzrokovati da Surtsey dozivi sudbinu Atlantide. I zavrsi duboko ispod nivoa Atlantika.

Na casovima geografije bi se stavljala karta svijeta na tablu. Kome nije upao u oci oblik africkog kontinenta koji idealno ulazi u juznoamericki i spaja se kao puzla? Donekle je slicno i sa Evropom i Sjevernom Amerikom. Ova logicna djeca ideja je bila neprihvatljiva za nauku stotinama godina. Naime, naucnici nisu imali argumenata koji bi dokazali kretanje kontinenta. Kada je njemacki meteorolog Alfred Wegener 1915. godine formulirao teoriju o izgledu pra-kontinenta, bio je ismijan. On je tvrdio da je nekada, u davnoj proslosti, kompletno tlo bilo ujedinjeno u jednom super-kontinentu. On se smatra ocem teorije o tektonskim plocama koja kaze da se svaki kontinent nalazi na jednoj tektonskoj ploci koja je pokretna (The Reader's Digest Association, "Into the Unknown", 1981). Primjera radi, evroazijska tektonska ploca se udaljava od sjevernoamericke.

Alfred Wegener je taj prvi kontinent nazvao Pangea. Istrazivanja nakon njegove smrti su potvrdili da je ovaj super-kontinent postojao prije 200 miliona godina i da su njime vladali dinosaurusi. Njegove obale je zapljuskivao univerzalni okean - Pantalasa. Vremenom se Pangea podijelila na sjeverni dio ili Laurasiu (buduce Evropa, Azija i Sjeverna Amerika), te juzni dio ili Gondvaland (Afrika, Juzna Amerika, Antarktik, Indija i Australija).

Medjutim, Pangea nije bio prvi, a niti je jedini superkontinent. Naime, paleomagnetni testovi, geoloski dokazi i distribucija fosila pokazuju da su tektonske ploce u pokretu preko 2 milijarde godina. Njihovo godisnje kretanje je oko 6-7 cm (Russell Miller, "Continents in Collision", 1983). Pomnozimo li te centimetre sa dvije milijarde (godina), dobija se cifra od milion kilometara. Drugim rijecima, kontinenti su obisli Zemaljski globus deset puta! Tokom svojih putovanja velika je vjerovatnoca da su se formirali super-kontinenti nekoliko puta. I da je kopno udaralo jedno u drugo (kao recimo Indijski otok u Azijski kontinent formirajuci Himalaje). Prije 450 miliona godina Sahara je bila pod debelim ledenim pokrivicem, a Sjeverna Amerika na Ekvatoru. Dvjesto pedeset miliona godina kasnije, svi su kontinenti bili sklupcani u jedan, Pangeu. Otada su se ponovo razdruzili i jos uvijek plove razlicitim kursevima. Neki od njih su se odvajali od matice (kao Novi Zeland od Australije), a neki su "mijenjali dresove" (Italija je "Africki" dres zamijenila sa "Evropskim" kada se zabila u evropsko tlo formirajuci Alpe). Prije petnaest miliona godina Spanija se zavarila sa Afrikom i Mediteran je postepeno presusio. Mediteranska pustinja je ponovo postala morem prije samo 6 miliona godina kada je Atlantik probio svoj put kroz Gibraltarska vrata napunivsi novo more svojom vodom za manje od 100 godina.

Za postojanje Atlantide ne treba ici milione godine unazad. Dovoljno je okrenuti sat samo stotinjak hiljada godina u proslost.

Na sredini sjevernog Atlantika se nalazi reljefni procijep koji je glavni argument protivnicima Atlantide. Naime, oni tvrde da se na sredini Atlantika ne nalazi nijedna tektonska ploca, a time nema ni osnova da se na njoj nalazi kontinent.

S druge strane, pobornici postojanja Atlantide tvrde da ovaj reljefni podvodni predio dokazuje postojanje izgubljenog kontinenta: uzorci tla, geografija terena, glacialni ostaci, otvrdnjela lava, pjescani depoziti, uzorci biljnog svijeta... sve ovo ukazuje da su dijelovi Atlantskog procijepa nekad bili iznad površine mora.

Dozvolimo li mogucnost da su velike vulkanske erupcije dovele do stvaranja kopna iznad površine mora, onda za postojanje Atlantide ne bi ni trebala da postoji i prateca tektonska ploca. Tim vise sto je Atlantida bila samo veci otok (kao Britanski). Pogled na reljef morskog dna Atlantika logicno namece misao o postojanju vecih otoka u danasnoj oblasti Azorskih Otoka (okrenutih prema Evropi), Kanarskih otoka (preko puta Afrike) i Bahamskih otoka (pogleda prema sjeverno-americkom kopnu). Na svim ovim otocima su, nimalo slucajno, pronadjeni materijalni dokazi o postojanju drevne civilizacije Atlantide (najimpresivniji su kolosalni kameni zidovi otkriveni 1968. godine u blizini obala Biminija, dijela Bahamskog otocja).

Zamislimo gigantsku planinu koja se uzdize na subtropskom otoku. Postavimo slovenacki Triglav u prvi red; na njega nakalemimo sarajevski Trebevic, a na vrh stavimo bracku Vidovu Goru. I dodajmo jos par stotina metara visine i dobicemo osjecaj koliko je bila visoka Atlas planina na Atlantidi. Preko 5.500 metara! Znatno visa od Mont Blanc-a, najvise planine u Evropi.

Kada bi se putnici priblizavali Atlantidi prije 12.500 (ili 50.000 godina, svejedno), odlazeci sa barbarskog evropskog kontinenta, u daljini se pomaljao Atlas... izlazeci iz morskih valova ravno u

nebo. Vrh se nije vidio, jer je ovaj aktivni vulkan uvijek bio okružen oblacima. Simbolizirao je sve životne elemente: zemlju, vatru, vodu i zrak.

Ne čudi da je Homer u njemu crpio nadahnuće za svog giganta (epski "Atlas") u prvoj knjizi "Odiseje" u kojoj kaže da je "Atlas poznavao dubinu mora, a na svojim je ramenima držao zemlju i nebo..."

Veliki otok Atlantida je dala svoje ime Atlantskom okeanu. A Atlantida je, opet, svoje ime dobila po visokoj planini koja je dominirala otokom.

Na drevnom Nahua dijalektu "atl" znači voda. Kordiljerski Andi, odnosno "anti" znači visoka planina. Atlantida kombinira dva značenja: vodu i planinu. "Planina koja se diže iz vode" ili "planina u središtu vode" su fraze koje pravilno opisuju veličanstven pogled na Atlas.

Jezuita iz XVII stoljeća, Athanasius Kricher, autor preko 40 knjiga, poliglota koji je poznavao 16 jezika, istraživač koji se uz pomoć konopca spustao u vulkansko grotlo Vezuva, član elitnog reda Malteskih vitežova... tvrdio je da su devet Azorskih otoka ništa drugo nego vrhovi najviših planina Atlantide koji su jedini preostali iznad površine mora. A najviši od njih, Pico Alto, je sam Atlas.

Erupcije su činile Atlas sve višim i višim. Padine vulkanske planine su dobijale oblik terasa. Citava planina je nalikovala stepenastoj piramidi.

Izgled Atlasa je postajao prototipom za prve piramide na Atlantidi. A zatim i za spiritualne i ceremonijalne objekte u drugim antičkim zemljama: Srednjoj i Južnoj Americi, Indiji, Kini, Mesopotamiji, Egiptu... Stepene piramide u Sakari (Egipat) ili Teotihuacan-u (Meksiko), biblijski Babelov toranj (Mesopotamija), stotine kineskih piramida... svi su oni refleksija civilizacije Atlantide.

Erozija je, uzduž zapadnih i južnih obala Atlantide, formirala fine pjeskovite plaze. Sa potonućem Atlantide i ove plaze su se nasle na dnu Atlantika. Pijesak je produkt erozije i formira se samo u plitkim vodama uzduž morskih obala. Pjescane plaze, dakle, ne nastaju na dubinu od nekoliko hiljada metara. A upravo je na niz takvih plaza na dubini od 3.000 metara naisao američki oceanograf dr Maurice Ewing prilikom svojih istraživanja Atlantskog procjepa. Putovanja je obavljao 1949. godine u podmornici i nailazio je na plaze koje su po hiljadu milja udaljene od evropskog kopna (Azori su 800 milja daleko od Portugala). Radiokarbonska testiranja su odredili i starost pjescanih plaza: oko 12.000 godina (plus/minus nekoliko stotina godina)!

Busenjem ispod površinskih plaza se doslo i do nivoa ispod; on je otkrio pijesak koji je star 20.000 godina i vraća nas u dane druge civilizacije Atlantide. Koncentracija ovih plaza je posebna oko Azora, na iznimno velikim dubinama i to na zasticenim mjestima. Očigledno da podvodne struje ili vjetrovi nisu nanosili ovaj pijesak nego je rijec o plazama koje su nekad nastale iznad površine mora.

Slijedeci dokaz o postojanju kopna Atlantide su koraljni depoziti. Koralji se javljaju u plitkom moru, na dubinama manjim od petnaestak metara. Plitke vode Atlantide su privlacile sitne životinje i alge čiji bi se sisusni kosturi akumulirali i vremenom formirali koraljne reljefe. Zauzvrat, ovi reljefi su pružali pjescanim plazama zaštitu od morskih struja i valova. Ti, nekadasnji, koraljni depoziti sa obala Atlantide, leže duboko na dnu Atlantskog okeana (Zhirov Nicolai, "Atlantis:", 1970).

Jugozapadni dio Atlantide formirao je tzv. "Veliki plato" koji je, prema Platonu, zauzimao površinu od 200.000 kvadratnih kilometara. Ta "panonska nizija" Atlantide bila je plodno tlo koje je davalo dvije

zetve godisnje. Cak i danas, mada se nalazi ispod nivoa mora, Azorski plato je prekriven debelim nivoom plodnog tla (George Firman, "Atlantis, A Definitive Study", 1985).

Atlantidjani su kreirali impresivan sistem navodnjavanja: glavni kanal je bio 30 metara dubok, 150 metara širok i dugacak preko 1.600 km. Mreza manjih kanala pruzala se preko 20.000 km. Voda je napajala biljne kulture, a Atlantidjanima je pruzala sansu da njome plove malim brodovima i posjecuju prijatelje.

Voda u kanalu je obogacivana toplom mineralnom vodom cime bi se osiguravao rast povrca do gigantskih dimenzija. Prekomjerne kise su se skupljale u prirodnom jezeru okruzenim planinskim vrhovima. Ovo jezero je poznato kao Medijanska udolina i nalazi se ispod okeana, ali se moze zapaziti na sonaru (Zhirov Nicolai, "Atlantis", 1970).

Povoljni prirodni uvjeti stvorili su od Atlantide zemlju izobilja. Taj "izgubljeni raj" se moze posjetiti na Azorima (i dok pisem posmatram fotografiju sume na Azorskom otoku Sao Miguel koja svojim koloritom i bogatstvom sigurno i asocira na davno nestali raj na Zemlji).

Mornari su, u devetnaestom stoljecu, na svojim putovanjima na Azore (Captain Boid G.A., "A Description of the Azores or Western Islands", 1835.), pisali: "Gotovo svaki znani tip vegetacije uspijeva na ovim plodnim otocima. Pocev od banana, breskvi, kajsija, maslina, naranci, raznih vrsta palmi, kaktusa, aloe, smokvi, grozdja..."

Davno nestali raj na Zemlji... zasticen svemocnim Atlasom.

Najvisi azorski vrh, Pico Alto, je sa svojih 2.320 metara najvisi vrh Azora i uvijek okruzen oblacima...

"Planina koja se dice iz vode" pravilno opisuje velicanstveni pogled na drevni Atlas po kome je Atlantida dobila svoje ime. Impresivni Pico Alto je sve sto je ostalo od drevne planine Atlas originalno visoke preko 5.500 metara.

BIMINI (26)

12.10.2002.
Houston

Kada je Ponce DeLeon stupio na tlo Bahamskih otoka 1513. godine, u potrazi za "Fontanom vječne mladosti", lokalni Indijanci su mu preporučili da potragu nastavi na otoku zvanom Bee Mee Nee.

Taj otok je danas poznat kao Bimini i priprada Bahamskom arhipelagu. Legenda o "fontani vječne mladosti" vezuje se za civilizaciju Atlantidjana. A Ponce DeLeon je španjolski istraživač koji je "otkrio" Golfsku struju, opisujući je 1513. godine kao "morski tok protiv kojeg se ne može jedriti niti sa jakim vjetrovima u ledja". On je i prvi Španjolac koji je stupio na tlo Floride (dajući joj ime).

Rijec "bimini" ("dva otoka") je jedina ostavština Lukajan indijanaca koji su dosli iz Juzne Amerike na ove otoke, da bi ih "napredak" koji je donosila Evropa vremenom potpuno istrijebio.

Devetnaestog decembra 1933. američki "spavajući profit" Edgar Cayce davao je jedno od svojih najčuvenijih "citanja". Govorio je o tri lokacije na koje su Atlantidjani pohranili dokaze o svojoj umjetnosti i nauči neposredno prije destrukcije civilizacije. Cayce je otkrio da će jedno od ta tri mjesta biti uskoro pronađeno "... u potonulim dijelovima Atlantide, na Posejdiji, gdje hramovi još nisu otkriveni, ispod morskih nanosa, u blizini danasnjeg otoka Bimini, nedaleko od obala Floride."

Nesto kasnije, 1940. godine, Cayce je prorokovao ponovno pojavljivanje dijela Atlantide:

"... Posjedija će biti među prvima dijelovima Atlantide koji će se otkriti svijetu. Očekujte to 1968. ili 1969. godine!"

Cayce je umro 1945. ne dočekavši da vidi rezultate svog prorocanstva.

Dva komercijalna pilota, kapetan Robert Brush i njegov kopilot Trigg Adams, su zapazili neobičan pravougaoni podvodni oblik u plicaku Androsa, najvećeg otoka Bahama. Na povratku u Miami, svoje otkrice su prijavili svojim prijateljima, zoologu dr. Manson Valentine-u i Dimitri Rebikoff-u, francuskom okeanografu i podvodnom istraživaču. Ubrzo je krenula prva ekspedicija koja je locirala podvodnu kamenu strukturu dimenzija 34 x 20 metara, pravilne istok-zapad orijentacije. Ispod milenijjskih naslaga morske trave, ležali su, u perfektnom rasporedu, kameni blokovi debeli po jedan metar.

Samo nekoliko dana kasnije, doslo je do novog otkrića. Sjeverno od Biminija, Valentine je, sa svojom ekipom ronilaca, počeo istraživati zagonetnu kamenu strukturu dužine 638 metara na dubini od pet metara. Sastojala se od pravilno isklesanih četvrtastih kamenih blokova, dimenzija 4 x 4 metra).

Na ovaj podvodni objekat se nastavlja drugi sa nešto manjim, kvadratnim kamenim blokovima, dimenzija 2 x 2 metra. Površina im je glatka. Na jednom mjestu, kameni blokovi skreću pod pravim uglom (90 stepeni). Tako, citava struktura nalikuje slovu "J". I poslije toga, kameni blokovi nastavljaju svoj put u dubinu za još 110 metara da bi onda potpuno nestali ispod morskog dna. Debljina blokova je između 60-90 cm. Pojedini blokovi formiraju dva reda, jedan na drugom.

Datum otkrića?

Drugi septembar 1968 godine.

Prorokovane 1968 godine!

Reakcija geologa i zvanicne nauke?

Ocekivana. Ignoriranje ili negacija.

Krecu se od tvrdnji da ovi podvodni kameni putevi i trгови predstavljaju formacije koje je more prirodno formiralo tokom hiljada godina, ili da je rijec o bacenim cementnim buradima od prije pedesetak godina, ili da su francuski trgovacki brodovi prenosili egzoticne kamene blokove prije 200 godina i onda ih, iz ko zna kojih razloga, bacali u more.

(Ponekad se pitam zasto je "ozbiljna" nauka tako cesto neozbiljna u svojim objasnjenjima.)

S druge strane, stotine turista, ronilaca i arheologa amatera, prosirilo je price o Biminiju kao iskljucivom sjedistu Atlantide i rjesenju zagonetke izgubljene civilizacije, odlazeci na taj nacin u drugi ekstrem.

Doktor Manson Valentine se bavio proucavanjem Bahamskog arhipelaga 35 godina. Jos je 1958. otkrio bizarne podvodne strukture koje su bile vidljive samo iz zraka: geometrijske figure trokuta, krugova, pravougaonika i perfektno ravnih linija koje su se pruzale kilometrima. Cuveni "Zid" je otkrio 1968. godine, izgradjen od masivnih kamenih blokova koji se pruzaju u, takodje perfektno ravnim, podvodnim linijama. Istrazivajuci dalje, otkrio je mnogo kompleksnije strukture koje su podsjecale na potonulu luku. (Readers's Digest, "The World's last Mysteries", 1982).

Doktor David Zink, fizicar i profesionalni ronilac, dugogodisnjim istrazivanjem oko Biminija je locirao nekoliko novih podvodnih arheoloskih nalazista. Medju njegovim otkricima su i dijelovi kamenih i granitnih figura te geometrijski simboli na samim kamenim blokovima. Prema Zinku, astronomske reference na blokovima se odnose na zvjezdanu konstelaciju Plejada, 400 svjetlosnih godina daleku. "Kameni blokovi su", kaze Zink, "jako stari i nisu dio ovog prirodnog okruzenja" (Reader's Digest, "Into the Unknown", 1981). Iako na kopnu (zvanicno) nema ostataka neke davne civilizacije kojoj bi se mogli pripisati ovi "podvodni" radovi, Zink je odlucan da su kameni blokovi isklesani i ugradjeni ljudskom rukom, a ne pukim prirodnim silama.

Charles Berlitz u svojoj knjizi "The Bermuda Triangle", podsjeca da su Bimini dio misterioznog Bermudskog trougla sa neuobicajeno velikim brojem nestanaka brodova i aviona. I u nastavku: "Od 1968. godine do danas je otkriven veci broj podvodnih kamenih struktura koje mogu biti ulice, terase, lucne instalacije ili zidovi. Oni nevjerovatno slice kamenim strukturama u Peruu iz perioda prije Inka, britanskom Stonehenge-u te Kiklopskom zidu anticke Krete. Starost objekata nije izvjesna, ali fosilizirani korijeni morskih biljaka, koje su nadjene na površini blokova, su radiokarbonskom metodom pokazale starost od oko 14.000 godina!"

U nastavku Berlitz pise da su "...istrazivacki avionski letovi iznad Bahamskog otocja, Kube, Haitija i San Dominga, doveli do izvjestaja o novim kamenim podvodnim strukturama. Neki od njih govore o piramidama i ogromnim kupolama. U regionu Biminija, jedna od piramida ima dimenzije od 55 x 43 metra. U kubanskim vodama je lociran citav podvodni kompleks koji tek ceka na sredstva i pocetak istrazivanja."

Doktor Otto Muck ("The Secret of Atlantis", 1978) analizirajuci ova otkrica i tvrdnje o pronalasku potonule civilizacije pravilno zakljucuje:"... Mada podvodne strukture asociraju na potonuli otok Atlantidu, ovakav zakljucak se protivi Platonovim pisanjima o lokaciji Atlantide blize evropskom kontinentu. Ali, moze se pronaci zajednicki nazivnik. Naime, pomno proucavanje Platonovih tekstova pokazuje da je on, pored velikog otoka Atlantide, pisao da je odatle moguće stici i na druge otoke, a zatim i na kontinent sa druge strane."

Dakle, pravilna interpretacija antickih tekstova nas dovodi do zakljucka da se Atlantida sastojala od velikog centralnog otoka i brojnih manjih otoka sa obje strane. Bimini, odnosno Bahami, su samo najzapadniji krak kraljevstva Atlantide, koje je "nestalo u jednom smrtonosnom danu i noci."

Zbilja, neki od pronadjenih rukopisa i mapa u drevnim bibliotekama, pokazuju Atlantidu i prateci lanac otoka. Medju njima su i otoci Aryan, Og, Poseid i Antigua.

Vrijeme je da pristupimo rekonstrukciji stvarne historije Bahamskog podrucja (uz malu pomoc nasih prijatelja: dr David Zink-a, "The Stones of Atlantis", Egerton Sukes-a, "Atlantis" i Shirley Andrews, "Atlantis, Insights from a Lost Civilization").

Prije dvadeset hiljada godina dio Atlantidjana je odlucio da napusti maticni otok zbog prenapucenosti. Price mornara o ljekovitim vodama kod Murijasa (Bahamsko otocje), privukle su prve emigrante. Sedamsto otoka ovog arhipelaga se prostiralo izmedju obale Floride i Haitija. Zbog velike koncentracije ledenog pokrивaca, nivo mora je bio znatno nizi i mnogo vise kopna je bilo iznad površine nego danas.

Zivot Atlantidjana na Murijasu je bio ugodan. Visokorazvijena bica sa Plejada su davala podršku razvijenim spiritualnim i tehnoloskim zajednicama Atlantidjana. Izgradnja hramova i ceremonijalnih objekata, trgovina i putovanja su bile u punom cvatu. Luka Murijas na Biminiju je postala politicko središte regiona. Na brdu iznad grada, Atlantidjani su gradili hram koji ce postati cuven po svojim kurama liječenja i podmadjivanja. Arhitektura na otocima je pokazivala sofisticirano poznavanje strukture kosmosa, suncevog sistema i njegovih planeta. Piramidalni objekti su sadržavali kristalne. Svestenstvo je razvilo dragocjene metode liječenja koristeći biljne ekstrakte. Bimini je bio lokacija gdje su ljudi podizali energiju svojih tijela kupajući se u ljekovitim i pomalo radioaktivnim vodama...

(Duz juznih obala Biminija, dr Zink je pronasao podvodne tople izvore bogate mineralima, koji su jos uvijek emitirali radioaktivne plinove.)

...Plivanje u vodi je popravljalo izgled kože, brisalo bore, liječilo od artritisa. Naravno, uz fizicko liječenje, bolnicki objekti na otoku su pružali priliku spiritualnog rasta svojim gostima... upoznavajući ih sa kosmickim korijenima ljudskih bica.

Sa kataklizmom Atlantide, prije 12.000 godina, vode okeana su rapidno porasle i potopile grad Murijas. Medjutim, hram i prateci objekti su ostali zasticeni na vrhu brda. U naredne cetiri hiljade godina, ovo drevno ljeciliste je nastavilo pružati svoje usluge moreplovcima iz Irske, Egipta, Grčke, Fenicije i Kartagine.

Sa ponovnim dizanjem površine mora, prije 8.000 godina, te pratecim razornim zemljotresima, hram je završio ispod površine mora, a kameni zidovi i preostali objekti popucali. Velicanstvena ostavština Atlantidjana time je završila svoj zivotni vijek. Ali su legende o "Fontani vječne mladosti" nastavile da žive, privlaćeci moreplovice i avanturiste. Uključujući Ponce DeLeon-a u sesnaestom stoljecu.

Pet metara podvodnog pijeska prekriva potonule rusevine Murijasa. To je razlog sto je gotovo nemoguće vidjeti bilo šta iz vode ili sa brodova na površini mora. Tek iz aviona, ili jos bolje, satelita (na primjer, pravljenje satelitske mape regiona iz 1984.) može otkriti kiklopske geometrijske podvodne figure koje se prostiru desetinama kilometara.

Druga mogućnost da se nešto ukaze na morskom dnu je da dodje do podvodnog uznemiravanja terena putem zemljotresa ili velikih oluja.

Nakon jedne velike oluje 1970. godine, dr Ray Brown iz Arizone, sa cetvoricom ronilaca se nalazio blizu Beri otoka (200 km od Bimnija). Na dnu su vidjeli podvodni objekat. Skocili su u vodu i na dubini od 40 metara ugledali piramidu. Doktor Brown je na vrhu piramide pronasao otvor; plivajući kroz njega dosao je u prostoriju gdje je pronasao kristalnu kuglu koju su držale dvije bronzane ruke. Uzevši kristalnu kuglu, Brown je pozurio da napusti tamnu prostoriju. Ubrzo se kristal nasao u njegovoj kuci u Arizoni. Povremena predavanja dr Brown-a su pokazivala ocigledna jaka energetska polja oko kristala; unutar kristala bili su vidljivi manji kristali.

Brown-ova priča je našla mjesta u filmu te američkoj TV emisiji pod nazivom "In Search of Atlantis", početkom 1980-ih godina. Zabilježena je i u knjizi poliglote dr Charles Berlitz-a (govori 25 jezika i unuk je čuvenog Maximilian Berlitz-a, osnivača jezične škole).

(Svi ovi doktori nauka me podsjećaju na film K-Pax u kome se pet doktora nauka iz astronomije predstavlja glavnom junaku, nakon čega ih on pita: "Pa dobro, koliko to ima doktora na Zemlji?")

Priču ćemo završiti činjenicom da su tri od četiri ronilaca, koji su našli kristal sa dr Brown-om, uskoro smrtno nastradala tragajući za podvodnom piramidom. "Prokletstvo piramide", ovaj put ne egipatske, već piramide Atlantidjana.

Fontana vječne mladosti - zapravo priča o Atlantidi, njenim znanjima, usponima, spiritualnosti - to je priča kojoj bi se ova naša civilizacija trebala vratiti, (spiritualno) plivati u njoj i podmladjivati.

Sjeverno od Biminija, na dubini od pet metara, nalazi se kamena struktura dužine 638 metara. Sastoji se od pravilno isklesanih četvrtastih kamenih blokova, dimenzija 4x4 metra, debljine do 90 cm. Bimini, odnosno drevni Murijs, se nalazio na periferiji kraljevstva Atlantide, gdje je bio čuven po svojim astronomskim dostignućima i ljecilistima.

ATLANTIDJANI U AMERICI (27)

20.10.2002.
Houston

Prije trideset hiljada godina Sjeverna Amerika je izgledala kao ogromni smrznuti planet. Snijeg bi se formirao u ledene glecere; stijene "umotane" u led su se kretale po smrznutoj zemlji ruseći sve pred sobom. Debljina leda je iznosila i po hiljadu metara. Hladni frontovi su dolazili iznenada i nisu dozvoljavali da se biljni i životinjski svijet razvije. Stoga su se i Atlantidjani držali podalje, prema jugu. Njihova putovanja ka Americi su završavala u Srednjoj Americi i Meksickom zaljevu.

U nekoliko navrata, na kratko, između 20.000 i 12.000 godina, led bi se povukao. Atlantidjani bi plovili uz Misisipi i Ohajo prema sjeveru. Tu nailazimo na prve tragove civilizacije Atlantide.

Slično kao i u Evropi, Atlantidjani su ostavili svoj pečat kao vjesti graditelji. Pomjerali bi kolosalne količine zemlje gradeći umjetne brezuljke ("mounds"). Njihovu funkciju kao objekata za podmladjivanje, observatorija i osnove za piramide smo objasnili u prilogama o irskoj Tari i britanskom Stonehenge-u i Tor-u.

Medju najstarijim "brezuljcima" na američkom kopnu je onaj u Kosteru, država Illinois. Ovo arheološko nalazište sastoji se iz niza nivoa. Najdonji je prekriven sa sedam metara ostataka nekadasnjeg glacijalnog leda koji dokazuje da su prvi graditelji svoje radove započeli prije kraja zadnjeg ledenog doba: dakle, idemo unatrag otprilike 15.000 godina!

(Stoga se nemojmo zaletati tvrdeći da Amerika nema svoje historije. Čak i službena arheologija stidljivo priznaje da dosadašnji rezultati dokazuju da dvadeset treći nivo ovog nalazista ima starost od najmanje 9.000 godina! Fotografija nalazista je na: <http://itrs.scu.edu/anthroweb2/033/NortheastNorthAmerica/favorite6.htm>).

Potomcem Atlantide prije 12.000 godina, naglim otopljavanjem sa obje strane Atlantika i dolaskom kraja Ledenom dobu, mijenjaju se i uslovi života uz plodne doline Misisipija i Ohaja. Preživjeli Atlantidjani su u ovim krajevima poznati kao narod Algonkvin. Ustanovljavaju trgovinu duž rijeka sve do Kariba. Povlačenjem leda, bizoni se pokreću sa juga ka sjeveru Amerike; topljenje snijega je pratilo pojavljivanje zelene trave i toplih boja biljnog svijeta. Američki kontinent počinje da živi.

Nas stari prijatelj Edgar Cauce (u svom "citanju" broj 1219-1) govori o prvim direktnim potomcima Atlantidjanima - o Irokezima. I svi potonji potomci Atlantidjana, kao Dakota, Sijuxi, Mandani, Delaver, Souni, Algonkvins, Cokto i Ceroki - svi su oni zadržali karakteristične fizičke odlike svojih predaka. Uz visinu preko dva metra, to znači i orlovski nos, visoke jagodice i duge lubanje.

Sa zatopljavanjem na američkom kontinentu, počeli su nam dolaziti azijski susjedi (iz Sibirskih tundri, preko Beringovog prelaza, ka Aljasci, Kanadi i južnije). Naravno, službena historija (pogrešno) tvrdi da svi američki narodi i potiču od Azijata. Staviše, u to doba, imigranti iz Azije nisu bili dobrodosli. Konstantno su bili u sukobu sa lokalnim stanovništvom, tako da je vrlo rijetko dolazilo do miješanja kultura i naroda (eto nam asocijacije sa trendom smanjivanja "miješanih" brakova na Balkanu).

"Analizom DNA dokazano je da istočni Azijati imaju do 60% prisustva krvne grupe B i AB. Potomci Algonkvina, odnosno Atlantidjana, imaju tu krvnu grupu između 0 % i zanemarljivih 2 %" (David Zink, "Atlantis").

Više od 100.000 umjetnih brezuljaka je razbacano u SAD, od Velikih jezera na sjeveru, do Meksičkog zaljeva na jugu. Četvrtina je uzduž Misisipija. U samo jednom kauntiju u državi Ohio se nalazi njih hiljadu. Brojne piramide u ovoj državi su bile građene tako da se njihove stranice perfektno poklapaju sa stranama svijeta. Kod St. Louis-a, arheološko nalazište Cahokia, dokazuje postojanje antičkih piramida u Americi većih od Keopsove u Egiptu. (Izgradnja centralnog brezuljaka je zahtjevalo prenošenje 22 miliona kubnih fita zemlje - procjena je arheologa da su samo za taj brezuljak Indijanci trebali 350 godina! Naravno, niti su Indijanci u svojim kosarama 350 godina prenosili zemlju, a niti se to događalo samo prije dvije hiljade godina. Rijec je o finom dokazu civilizacije koja svojom superiornom tehnikom pomjera "brda i doline".)

Evropski doseljenici su prije 300 godina bili sokirani brojnošću i monumentalnošću drevnih gradjevinskih objekata. Ne želeći njihovo autorstvo pripisati "primitivnim" urodjenicima - Indijancima, autore su tražili u Azijatima (kao, na primjer, autor američke Deklaracije o nezavisnosti, Thomas Jefferson, kasnije i predsjednik SAD-a).

U dvadesetom stoljeću arheolozi su i dalje tragali za odgovorima. Ovaj put su za gradjevince proglašavali "novootkrivene" indijanske kulture Adena i Houpvel.

Ove kulture sa originalnim umjetnim brezuljcima nemaju ništa zajedničko. Osim da su gradili svoja prebivalista i groblja u njihovoj blizini. I to je sve.

Dolazimo i do centralne teme današnjeg priloga. Rijec je o monumentalnoj "zemljanoj zmiji" u Adams County, u američkoj državi Ohio. Ovo gradjevinsko čudo je dugacko četristo metara. Nekada je bilo visoko kao desetospratnica; hiljade godina erozije su je spustile na jedva metar visine.

Na sklupcani rep zmije se nastavlja krivudavo tijelo i otvorena usta koja ispred sebe imaju izduzeni krug. Unutar zmije nisu pronadjeni nikakvi ostaci, nakit ili alati. Samo kameni temelji i glina od kojih je ona bila prvobitno sagradjena.

Kao i mnogi drugi gradjevinski objekti Atlantidjana, tako je i ova drevna zemljana zmija vidljiva samo iz zraka.

Naravno, cinjenica da je ova zemljana zivotinja vidljiva samo iz zraka upucuje nas na dokaz da su njihovi autori imali mogucnost da lete. ("Znak razvijene civilizacije.")

Zmija nosi i simbolicki naboj: mudrost, Sunce, plodnost zemlje. Veza sa svim drevnim kulturama (na koje su utjecali Atlantidjani) je ocita: kineskom, indijskom, sumerskom, egipatskom, srednjoamerickim i juznoamerickim.

Najubjedljiviji dokaz o atlantskim autorima zmije vezan je za kosmicku vezu. Preko kontura zmije i njenog oblika moze se pratiti povezanost sa Suncem, Mjesecom i pojedinim zvjezdanim konstelacijama.

1. Kada se povuce crta od centra sklupcanog repa zmije kroz centar glave dobija se isitnska osa sjever-jug (prema arheolozima C. Hardman, W. Romain i T. Fletcher, <http://greatserpentmound.org/articles/solar.html>).

2. Spirala zmije ima sest identicnih "navoja". Kroz njihova tri centra prolaze prve sunceve zrake za vrijeme zimskog i ljetnog solsticija te proljetnog ekvinocija (ravnodnevnice).

3. Crta koja se povuce iz centra glave kroz centar kruga ispred zmije se poklapa sa poslednjim suncevim zrakama na dan ljetnog solsticija.

4. Sest zmijskih navoja se poklapa sa sest karakteristiknih Mjesecevih poloza: tri zalaska na horizontu - juzni, srednji i sjeverni - i tri izlaska na horizontu - sjeverni, srednji i juzni (William F. Romain, "Ohio Archeologist", Summer 1991).

5. Velika Zmija predstavlja sintezu Suncevih i Mjesecevih mjena na horizontu. S njom je kreirano bice koje je simbol svjetlosti!

6. Najvise zvjezdane svjetlosti na Veliku Zmiju pada sa zvjezdane konstelacije Malog Medvjeda (Little Dipper). Uporede li se dva dijagrama (zvjezdani i zmijski) postaje jasno da ovdje nema koincidencije. Glavne zvijezde Malog Medvjeda se perfektno rasporeduju po tijelu zmije (teorija Thadeus Cowen, Kansas State University, iz knjige: Natasha Peterson, "Sacred Sites", 1988).

7. Neobicne gravitacijske i magnetne anomalije u podrucju gdje je smjestena Velika Zmija ne dozvoljavaju kompasu da odredi magnetni sjever.

Svi ovi dokazi upucuju da je rijec o tipicnoj ostavstini Atlantidjana. Kameni/zemljani monument su izgradili na energetski potentnoj tacki koji je sluzio kao univerzalni solarni i kosmicki orijentir.

Kako nasa civilizacija bude napredovala tako ce i biti u mogucnosti da desifrira simbolicki jezik predaka.

Americki arheolog Frederic Putnam je 1883. posjetio Veliku Zmiju ("... Razmisljao sam o mogucim odgovorima iz proslosti; i onda mi se javila slika dalekog vremena sa imperativom da se mora naci rjesenje za ovu misteriju. Nepoznato mora postati poznatim.") Tri godine kasnije, Putnam je saznao da se ovo podrucje zeli sravnati sa zemljom i napraviti kukuruzno polje. Pokrenuo je herojsku akciju u Bostonu i skupio dovoljno novca da otkupi zemlju koja ce postati drzavnim parkom.

Medjutim, vecina ostavstina iz drevne proslosti na americkom tlu nije bila te sreće.

Naprotiv.

Evropski doseljenici su organizovali sistematski napor da uniste sva podsjećanja na prošlost. Proveden je svojevrsni arheoloski holokaust.

Najveća muzejska kuća u SAD, Smithsonian Institution, je ujedno i najveća riznica skrivenog znanja u svijetu. Velika većina eksponata je skrivena od očiju javnosti.

Ovaj muzej je formiran od strane političke elite sa primarnim zadatkom da informacije o Atlantidi i ranijim civilizacijama ostanu tajnim.

U slučaju "umjetnih brezuljaka", monumenata i dokaza o njihovoj starosti, taj sistematski destruktivni napor je bio usmjeren na:

1. Sve arheoloske nalaze (kosture i predmete iz drevne prošlosti) prikupiti i zaključiti;
2. Sve monumele srušiti sa zemljom.

Zvuci konspiracijski?!

Smithsonian je naložio 1890. godine svom arheologu Georgia Cyrus Thomas-u da vrši sistematska istraživanja na stotinama umjetnih brezuljaka. "Njegov rad se sastojao od uništavanja i destrukcije struktura" (Lucille Taylor Hansen, "The Ancient Atlantic").

Ono što nije Thomas uspio srušiti, dokusurili su rani doseljenici i "putnici namjernici" koji su opljačkane predmete nudili privatnim i muzejskim kolekcijama.

Bilo bi uzbudljivo zaviriti u Smithsonian-ove kolekcije prikupljenih gigantskih kostura. Naime, decenijama su svi kosturi sa američkih lokacija išli direktno u skladišta Smithsonian-a. A poznato je da su se (sjeverno) Atlantidjani odlikovali visokim rastom - između dva i dva ipo metra (anticki "giganti").

Odlomak iz godišnjeg izvještaja Biroa za Etnologiju u vezi Istraživanja u Roane County, Tennessee, tokom 1890-1891: "Duzina od dna lubanje do kostiju noge bila je sedam fita i tri inca. Znači, ova individua je bila visoka oko sedam i po fita (225 cm) dok je bila ziva..."

Istraživanja sa umjetnog brezuljaka u Dunleith, Illinois: "U blizini površine, agenti Biroa su otkrili jedan od najvećih kostura, duzine između 7 i 8 fita (210-240 cm). Nakon njegovog uklanjanja, kostur se rasuo u komadice."

Pike County, Illinois: "Većina kostura je bila u raspadajućem stanju, međutim jedan je bio dobro očuvan i duži više od 7 fita (210 cm)..."

Thomas-ovi agenti su 1891. godine posjetili i Great Smith Mound, u Kanawha County-ju, West Virginia: "Kostur duzine sedam i po fita (225 cm) i 19 inca (47.5 cm) širokih ramena, je otkriven. Ležao je na dnu iskopine, horizontalno, na leđima, okrenut prema istoku..."

Izvještaji su se redali jedan za drugim i... ostajali skriveni u fiokama. Kao i kosturi. Dok sve nije prekrila prasina. A danas? Ko se sjeca rase giganata na sjevernoameričkom kontinentu? I kome ona treba? I zašto bi se historija trebala ponovo pisati?

Atlantidjani, nasi spiritualni preci, ostavljali su nam tragove svoje civilizacije. Možda najvrijedniji izraz antickih monumenata bio je onaj kosmički. Nudili su nam svoje astronomsko znanje.

Geometrijski oblici zemaljskih figura, predstavljali su nebeske pojave. Zemaljska geometrija bila je dio kosmičke muzike. Zvezdane i planetarne elipse svirale su svoju energetska muziku u skladu sa svojim orbitama, masom i brzinama. Drevni astronomi su tumačili nebesku muziku i zapisivali je u kamenim figurama.

Drevna zemljana zmija u americkoj drzavi Ohio je u cjelosti vidljiva samo iz zraka. Duzine preko 450 metara, tipicna je ostavstina potomaka Atlantidjana. Preko kontura zmije moze se pratiti povezanost sa Suncem, Mjesecom i pojedinim zvjezdanim konstelacijama. Velika zmija je izgradjena na energetski potentnoj tacki gdje je sluzila kao univerzalni solarni i kosmicki orijentir.

POTOMCI ATLANTIDJANA – AMERICKI INDIJANCI (28)

22.10.2002.
Houston

Prije par sedmica rudnik uglja u Kaknju je obiljezio stogodisnjicu postojanja. Tristo godina prije toga iskopavanjima po Bosni se upravljalo iz Foce, gdje je bilo sjediste rudarskog (turskog) "nazira". Jos prije, u XIV stoljecu, na Balkan su dolazili njemacki rudari iz Saske. To je doba kada su Dobrovcani kupovali srebro i zeljezno rudu, a drzavu zvali "Bosna Argentina". Prije dvije hiljade godina, upravnik rimskog rudarstva za Dalmaciju i Panoniju ("procurator metallorum") je imao svoje sjediste kod Srebrenice. I jos koju stotinu godina ranije, odavde se kopalo zlato i srebro. I, to bi bilo sve sto je dosada poznato. Evropska rudarska tradicija se ne razlikuju umnogome od ove. Zvanicna rudarska historija stara je dvije do tri hiljade godina. Juznije, u Egiptu, zlato se iskopavalo i prije 4.500 godina.

Sve je pocelo, uce u skolama, sa Sumerom, prije 5.500 godina. A prije toga nije bilo organizovanog drustva.

Ostanimo u drustvu oficijelnih brojki. U americkoj drzavi Michigan, na poluotoku Keweenaw, otvoren je nacionalni historijski park kao sjecanje na najstariji americki rudnik. Prema zvanicnim podacima, ovdje se iskopavao bakar prije 7.000 godina! (Sajt: <http://www.nps.gov/kewe/>)

Internet ima svojih prednosti. Uvijek se moze procitati nesto bez cenzure. Tako, u ovom micigenskom nacionalnom parku, tvrde da je ovdje neko kopao bakar prije 7.000 godina.

To radja mali problem. Prvo, koja je to kultura bila u to vrijeme na americkom kontinentu? Zvanicno, nijedna. Hiljade godina ce proci dok se ne pojave prve "poznate" kulture Indijanaca.

Dalje. Ako je neko kopao bakar, valjda su iza njega i ostali tragovi u vidu alata, orudja...? Hm, arheologija nije pronasla nikakve tragove bakarnih alata hiljadu petsto kilometara uokolo... i trebace proci skoro sest hiljada godina da bi pronasla prve bakarne proizvode.

Ocigledno, ovdje nesto ne stima.

Fokusiramo li se na ovaj rudnik, doci cemo do zanimljivih detalja. Prvo, moglo se uociti da je nepoznata civilizacija iskopala nekoliko hiljada tona bakra u prehistorijsko doba. (Nekoliko hiljada tona, a nema tragova nikakvim proizvodima od bakra?!)

Prvi rudnici su vodili na dubinu od 20 metara sa nekoliko kilometara dugim, perfektno ravnim, podzemnim hodnicima. Vodeni odvodi, kameni cekici, ostaci neizvadjenog komada bakra od 6 tona... su zatekli zacudjene istrazivace XX stoljeca.

Glina, grmlje, zemlja, drvece... su zakopali drevne rudnike, ali su ostaci sofisticiranih tehnika neke daleke civilizacije ostali. Odgovor, o kojoj je civilizaciji rijec, se namece sam.

Otapanjem leda sa sjevernoamerickih prostora prije 12.000 godina, potomci Atlantidjani su dosli u priliku da dodju do jedinog nalazista elementarnog bakra na Planeti: malog micigenskog poluotoka. Godinama su koristili ovo nalaziste i prevozili bakar Ohajom i Misisipijem prema jugu. Lokalne legende kazu da je "crvena zmija dolazila Misisipijem sa nezasitim apetitom za bakrom" (Lucille Hansen, "The Ancient Atlantis").

Ova "crvena zmija" je ocigledno asocijacija na brodove potomaka Atlantidjana koji su na svojim pramcima imali stiliziranu zmiyu koje je bila tipican simbol Atlantidjana; a crvena boja je simbolicka boja vulkanskog otoka Atlantide.

Legende plemena O'Chippewas se prisjecaju "brodova koji su dolazili po bakar iz daleke zemlje Pahn".

Hiljadama godina Americki Indijanci memoriraju znanje i prenose ga, usmeno, sa generacije na generaciju. "Cuvari znanja" su obicno bile zene, zbog malog rizika da nastradaju u bitkama. Stoga je i njihovo mjesto bilo uvijek postovano u lokalnim indijanskim zajednicama. One bi provodile citav zivot absorbirajuci sva historijska, medicinska, religijska i literalna znanja svojih predaka. I zatim ih prenosili novim generacijama.

Sve do nedavno, Americki Indijanci su bili veoma uzdrzani da podijele svoje znanje sa bijelcima. Danas imamo rijetku priliku da ih saslusamo iz prve ruke (Izvodi iz knjiga: Dhyani Ywahoo, "Voices of Our Ancestors"; Frank Waters, "Book of the Hopi"; Shirley Andrews, "Atlantis").

Sigurnim glasom, Ciroki Indijanka Dhyani Ywahoo zapocinje razgovor: "... Nasi davni ocevi Cirokija su dosli sa Plejada na Atlantidu... gdje su zivjeli do njenog kraja. Kada je njihov dom potonuo u okean, uspjeli su da pobjegnu na ovaj kontinent. Prije nego sto su Evropljani dosli, Ciroki su zivjeli sretan zivot, uvijek u harmoniji sa prirodnom okolinom. Napredna matematicka znanja, detaljno poznavanje astronomije i prirodnih izvora snage i energije, su odlikovale mudre i napredne predake Ciroki Indianaca... Medicina nasih predaka je koristila kristale da uhvati energiju Zemlje koja ih je stitila. Drevni sveti rituali su pomagali mom narodu da ostvari harmonican balans moci izmedju Sunca, Mjeseca i Kosmosa. Ciroki su imali plodne zetve i zivjeli sretno nebrojeno godina na jugoistoku americkog kontinenta... Kada je Zapadna civilizacija dosla, broj nasih vraceva i ljekara je desetkovan, samani su izgubili svoju moc, a veza sa kosmickom energijom je nestala."

Apaci Indijanac, Asa Delugio, nastavlja: "...Nase legende govore o velikom vatrenom otoku u istocnom okeanu cija je glavna luka imala otvor kao labirint... Sveta planina je izbacivala vatru kao gigantska fontana... Bog vatre je puzao iz svojih podzemnih pecina prema vrhu planine, urlajuci i tresuci zemlju kao sto vuk tresu uhvacenog zeca... Kada su nasi daleki preci napustili svoju pradomovinu, prvo su isli

u Juznu Ameriku dok nisu dosli do planina. Tamo su nasli privremeni smjestaj u ogromnim tunelima. Nakon sto su napustili tunele, lutali su sa svojim sjemenjem mnogo godina dok nisu dosli na sjevernoamericki kontinent..."

(Naravno, "veliki vatreni otok" je Atlantida; "bog vatre u svetoj planini" je Atlas; planine u Juznoj Americi su Andi gdje su se sklonili prezivjeli sa Atlantide tokom potopa.)

(Za Hopi Indijance, Atlantida je predstavljala trecu po redu civilizaciju ili "Treci svijet" kako je zovu. Ovaj sadasnji je "cetvrti".)

"Treci svijet se zvao Kuskurza; njegov smjer je bio istok", (istocno od Amerike je bila Atlantida), "...boja je crvena", (vulkan Atlas), "...mineral je bakar" (ops, evo ga slicica koja se fino uklapa u mozaik), "...biljka je bila duvan, a zivotinja antilopa..."

...U Prvom svijetu, ljudi su jednostavno zivjeli sa zivotinjama. U Drugom svijetu su razvili rukotvorine, kuce i naselja. Sada, u Trecem svijetu, pocinju se mnoziti u tolikom broju i napredovati tako rapidno da su kreirali velike gradove, drzave, citavu civilizaciju. Sve vise njih je postajalo preokupirano samo zemaljskim, materijalnim drazima...

...Svoje kreativne moci su poceli koristiti u zle i destruktivne svrhe. Noseci sljemove, vozili su "patuvotas" i letjeli zrakom... napadali ljude u drugim gradovima, te se vracali tako brzo da niko nije znao odakle dolaze. Ubrzo su, pak, i ljudi iz drugih gradova i drzava pravili "patuvotas", letjeli zrakom te napadali jedni druge. Tako su korupcija i rat ovladali Trecim svijetom kao i prethodnim..."

I zatim se, prica ide dalje, pojavljuje bog Sotuknang koji je odlucio da "vodom unisti Treci svijet".

Atlantidu.

I ljudima je dao jos jednu sansu da u Cetvrtom svijetu pokazu da nece praviti greske svojih predaka. I da ce postovati darove prirode zivjeci u harmoniji sa okolinom.

Sa sjetom u ocima se Indijansko drustvo razilazi. Kao da zeli reci da smo prokockali jos jednu sansu.

Kopaci bakra u americkom rudniku Keweenaw snimljeni 1905. Godine. Rijec je o najstarijem rudniku na sjevernoamerickom kontinentu gdje se bakar iskopavao, prema zvanicnim podacima, najmanje prije 7.000 godina. Lokalne legende govore o brodovima potomaka Atlantidjana koji su dolazili Misisipijem "sa nezasitim apetitom za bakrom".

27.10.2002.
Houston

"Da li znas nesto o Boliviji?", upitao je predsjednik Britanskog Kraljevskog geografskog drustva pukovnika Percy Fawcett-a pocetkom 1906. godine. Pukovnik je odgovorio da ne zna na sta mu je predsjednik poceo da govori o izvanrednom ekonomskom potencijalu Juzne Amerike.

"Pogledaj ovu mapu", pokazao ju je predsjednik Društva Fawcett-u, a prikazivala je Juznu Ameriku sa nizom neistrazenih podrucja i nepostojanja granica medju drzavama. "Zelis li da vodis ekspediciju koja ce utvrditi granicu izmedju Bolivije, Brazila i Perua? Ali, upozoravam te, rijec je o opasnom poslu. Bolesti, indijanska plemena, divlje zivotinje..."

Pukovnik je, naravno, prihvatio izazov i uskoro postao legendom XX stoljeca.

Sa priblizavanjem konca 2002. godine, ulazimo u završna poglavlja IV toma "Alternativne historije". Poceli smo sa posjetom Meksiku i piramidama Teotihuacan-a, Toltecima, Olmecima, Zapotecima, Majama i drugim srednjoamerickim narodima koji su za sebe tvrdili da su potomci Atlantidjana. Nalazeci se u srcu Atlantika, civilizacija Atlantide je bila spiritualnim centrom i tehnoloskim vladarem tadasnjeg svijeta. Dokazi o njihovom postojanju su razmatrani u nasim priložima o egipatskim piramidama i sfingi, njihovim potomcima Baskima, Berberima, Guanchima i Americkim Indijancima, kamenim monolitima Irske, Britanije, Francuske i Amerike, zvučnoj levitaciji na Tibetu te geoloskim i arheoloskim dokazima sa Azorskih i Bahamskih otoka.

Krug ce se logicno zatvoriti sa poslednjim nastanjenim kontinentom u kome su Atlantidjani imali svoje prisustvo: Juznoj Americi.

Kruna svakog studijskog putovanja na ovaj kontinent je put u Peru. Arheolosko i spiritualno srediste Planete, energetska cakra Zemlje, tlo na kome su se prelamale najstarije kulture covjecanstva: Lemurija i Atlantida. To je bio izazov koji ce me odvesti prema peruanskim vrletima.

Desetodnevno putovanje sam planirao za drugu polovinu novembra. Machu Picchu na vrhu Anda, Cuzco - najstariji grad kontinenta, Sveta dolina - arheoloske iskopine, hramovi i tvrdjave Qenko (hram Inka), Sacsaywaman, Puca Pucara, Urubamba, Pisac i Ollantaytambo, Nazca linije na juznoj pacifickoj obali i, kompleksi piramida na sjevernoj pacifickoj obali. Ovo ce ujedno biti i završni prilozi cetvrtog toma.

Arheolog Hyatt Verrill i njegova supruga Ruth Verrill, ekspert za drevni sumerski jezik, su uocili stotinu identicnih rijeci u sumerskoj i peruanskoj kulturi. (Verrill and Verrill, "America's Ancient Civilizations"). Postoji nesumnjiva veza izmedju ove dvije drevne kulture i njihovih korijena sa Atlantide.

Vrijeme od dolaska konkvistadora (XVI - XX stoljeca) je prolazilo u pricama o postojanju mrtvih gradova Atlantide u djunglama Amazona. Istrazivaci su se upucivali u zabacene i opasne predjele nadajuci se naci napustene kamene gradove sa neizmjernim bogatstvom.

Nakon sto su Spanjolci opljackali tone zlata iz peruanskih gradova, na red su dosli Portugalci. Slali su bezbrojne ekspedicije, neke od njih i sa po 1.400 ljudi, da pronadju dragocjenosti u djunglama Brazila. Umjesto toga, nijedna od ekspedicija se nije vratila. Progutala ih je divljina Amazona.

Godine 1743. desetak Indijanaca, Portugalaca i crackih robova su se zaputili da pronadju zaboravljene rudnike Moribeca. Nakon deset godina (!) lutanja i istrazivanja pronasli su, dugo trazeni, monumentalni napusteni drevni grad i rudnike srebra Moribeca na jugozapadu Brazila. Svoja

zapazanja su zapisali u dokumentu koji se i danas čuva u Nacionalnoj biblioteci u Rio de Janeiro-u, (Manuscript No. 512). Do tog izvještaja je dosao pukovnik Fawcett 180 godina kasnije. Figura, visoka 25 cm, napravljena od crnog bazalta, je bila jedini objekat koji je Fawcett pronašao uz izvještaj. Kameni idol bi kreirao elektricnu struju kada bi se dohvatio. Figuru je Fawcett dao na analizu psihometristu koji je tvrdio da može odrediti starost objekata držeći ih u ruci. "Nesumnjivo je", rekao je Fawcett-u, "da ova figura potiče sa izgubljenog kontinenta Atlantide. Njegovi stanovnici su je ponijeli sa sobom da izbjegnju destrukciju svoje civilizacije i pronadju skloniste u divljini Brazila. Tamo su i izgradili veliki grad..."

Fawcett-u je ime Atlantida bila potpuna novina. Za svoje svrhe on je tu civilizaciju, za koju su tvrdili u Brazilu da je "starija od egipatske", počeo zvati civilizacija "Z".

Pukovnik Fawcett je rođen 1867. u Devonu, Engleska. Profesionalnu vojnu službu je počeo u Cejlonu sa 19 godina, nastavio u Južnoj Africi da bi, vremenom, postao profesionalnim geometrom. U bolivijski La Paz je došao 1906. Naredne tri godine je određivao granicu Bolivije i Brazila gdje se suočio sa opasnostima džungle: Indijancima, bolestima i divljim životinjama.

U svom dnevniku, Fawcett je pisao: "Spustali smo se u kanuima niz rijeku Rio Negro. Najedamput se ispod kanua pojavila trokutasta glava djinovske anakonde. Dohvatio sam svoj revolver i ispraznio ga u vrat zmije. Nakon ispitivanja, ustanovili smo da je tijelo radijusa 30 cm, a dužine 21 metar!"

Godine 1907., na granici Perua i Bolivije, u močvarama Beni Swamps, oblasti Madre de Dios, pukovnik je vidio prethistorijskog dinosaurusu Diplodokusa. Prica o postojanju diplodokusa potvrđena je više puta. Kanadski geolog dr Uldis Vagner je posjetio oblast 1998. bilježeći izvještaje lokalnog stanovništva o postojanju dinosaurusu duboko u močvari. Istrazivač Leonard Clarke je, prije tridesetak godina, također čuo priče od indijanaca o ogromnoj, dugovratoj životinji koja se hrani vegetacijom i napada kanue koji joj se približavaju. Opisi životinje se redovito poklapaju: deset metara dužine sa dugackim vratom, zmijolika glava i dugacki, pokretljivi rep. To odgovara fosilnim nalazima njegovog dalekog pretka. Samo što je ovaj, moderni dinosaurus, veći.

Prilikom određivanja izvora rijeke Rio Verde, Fawcett je dolazio u situaciju da danima gladuje. Nakon što je našao izvor rijeke, trazio je precizno da dodje do hrane. Počeo se na planinsku zaravan Ricardo Franco Hills, koja se razlikovala od džungle u podnožju. Suma na zaravni je bila drugačija, kao da pripada nekom drugom svijetu. Fawcett je, opisujući svoje avanture u Londonu, za slušaoca imao poznatog autora Conan Doyle-a, koji je iskoristio ovu vizoravan za mjesto radnje svog čuvenog romana "Izgubljeni svijet" (The Lost World).

(Da podsjetim, sestoclanu ekspediciju u tom romanu pronalazi "izgubljeni svijet" sa dinosaurusima, indijanskim plemenima bijele rase te majmunolikim kulturama. Po povratku u London odlučuju da svoju tajnu ne otkriju i tako zaštite ovaj svijet od nase agresivne civilizacije.)

U stvarnosti, Fawcett je živio neko vrijeme među pripadnicima neobičnog indijanskog plemena Tapuyas. Oni su bili svijetle puti ("kao mi, Englezi"). Za sebe su tvrdili da su "izbjegli iz veoma stare i napredne civilizacije izuzetne ljepote". Fawcett dalje tvrdi da su se "isticali zlatnom, kestenjastom i bijelom kosom". Njihova vjestina "obrade dragog kamenja bila je vrlo sofisticirana". Nosili su "dijamante i ornamente identične onima sa svog potonulog, maticnog kontinenta".

U svojoj pedeset sedmoj godini, 1924. godine, Fawcett je počeo sa pripremama svoje finalne ekspedicije. "Ja ne sumnjam u postojanje drevnih gradova", pisao je. "Između vanjskog svijeta i tajni drevne Južne Amerike je spustena zavjesa. Onaj koji uspije da je otkrije doći će do ogromnog znanja prošlosti."

U aprilu 1925. godine Fawcett je bio spreman. Mala tročlanu ekspedicija je uključivala njegovog 21-o godišnjeg sina Jack-a i njegovog prijatelja Raleigh Rimell-a. Fawcett je preferirao malobrojne timove, jer kao takvi oni nisu predstavljali opasnost za lokalne indijance ("mala grupa ne izgleda kao invazija i ima manju vjerovatnoću da će je napasti"), a bili su i fleksibilniji. Za ovo putovanje pukovnik nije

ostavio preciznu rutu gdje ce ici. Razlog: ako se ne vrate, nije zelio spasilacku ekspediciju. Mislio je, ako se njemu nesto desi, onda ce i manjeiskusni spasioci zasigurno stradati.

Dvadeset devetog maja 1925. Fawcett je poslao poruku svojoj supruzi tvrdeci da je "spreman da udju u dotada neistrazeno podrucje." Njegove poslednje rijeci su bile: "Nemoj se plasiti da necemo uspjeti..."

Nakon ovog su nestali u djungli da se vise nikada ne pojave.

Preko 20 ekspedicija je, u proteklih 75 godina, poslao Fawcett-ovim stopama da pokusa da otkrije njegovu sudbinu. Neuspjesno. Osim nagadjanja, nikakav uvjerljiv dokaz.

Fawcett-ova supruga je 1936. angazovala irskog spiritualnog medija gospodju Geraldine Cummins da pomogne u rjesavanju sudbine njenog supruga. U svojoj knjizi "Sudbina pukovnika Fawcett-a (Geraldine Cummins, "The Fate of Colonel Fawcett", 1955) ova Irkinja opisuje kako je ona koristila svoje spiritualne moci da komunicira sa cuvenim istrazivacem. Ona tvrdi:

"Primila sam cetiri mentalne poruke od pukovnika Fawcett-a. On je nasao ostatke civilizacije Atlantide u djungli... ali je bolestan ili u polusvijesti. I, kao u polusnu, uspio je da vidi slike zivota kakav je bio u pradavnim vremenima. U napustenom gradu vidio je figure uklesane u kamenim blokovima koji su dokazivali postojanje Atlantide, koja je sada na dnu Atlantskog okeana."

Prije svog nestanka, pukovnik Fawcett je izvijestio da je pronasao bijele kamene tornjeve koji "emitiraju bljestecu svijetlost u noci".

Navodno, u komunikaciji sa Cummins-ovom, on je prosirio tu tezu tvrdeci da "Sunce bombarduje Zemlju sa elektronima, a kamene tornjevi u Juznoj Americi djeluju kao reseta, usmjeravajući i koristeći moc elektrona. Drevni kamene monumenti privlace elektroenergiju" tvrdio je Fawcett, "stvarajući svijetlost. Ukoliko nije kontrolirana, ova energija moze da otupi kamene blokove."

Ova teza nije nedokazana. Naime, kirlijanove "fotografije drevnih kamenih megalita prikazuju da su okruzeni nevidljivim energetskim pojasevima, kao da su okruzeni svjetloscu" (John Mitchell, "The New View Over Atlantis").

Ni "kamene svjetiljke" nisu novost. One su vidjene na Tibetu sredinom XIX stoljeca (otac Evariste Regis Huc govori o "vjecnim kamenim svjetilkama"), Novoj Gvineji (djungla Mount Wilhelmina u oblasti odsjecenoj od bijele civilizacije u kojoj "svijetle velike kamene lopte"), ili u Brazilu (poglavica Nafaqua kraj Xingu rijeke je Fawcett-u govorio o "hramovima kojima svijetlo daju zvijezde i nikad se ne gase").

Biljeske pukovnika Fawcett-a iz 1924. godine sadrze opis izgubljenog grada za kojim ce on tragati. U magazinu "Blackwood's Magazine", iz januara 1933., objavljen je Fawcett-ov clanak u cjelosti pod nazivom "The Lost City of My Quest" i on se, najvećim dijelom, zasniva na rezultatima ekspedicije iz 1743.

"... Tragali smo za hranom i slijedili jelena u dubine prasume. Dolazeci na jednu visoravan, izgubili smo dah pred pogledom koji se pruzao ispred nas. Pet kilometara u daljini nalazio se ogroman grad... ulaz u grad je vodio kroz tri ogromna kamena luka gradjena iz po jednog kamenog bloka. Velicanstvenost arhitekture je svezala svima jezik. Neprirodna tisina i misterija napustenog grada nas je obujmila. Na centralnom trgu se nalazio obelisk sa uklesanim znakovima. Razlikovali su se od svih poznatih jezika. Na ulicama su se vidjeli komadi odlomljenih blokova, pocrnjelih od hiljadugodisnjeg postojanja. Dvokatnice su bile gradjene od pazljivo isklesanih kvadratnih blokova. Odaje u kucama su

bile bez prozora i sa uskim hodnicima. Zvuk je odzvanjao od cvrstih zidova. Na drugom trgu se nalazila perfektna statua covjeka, jedne ruke na bedru, druge ruke ispruzene napred u pravcu sjevera. Crni kameni obelisci su bili sa svim krajevima trga. Tri su bila slomljena... S desne strane trga dizala se posebno lijepa zgrada, neka vrst palace ocigledno, sa kvadratnim postoljima, lukovima, i zidovima djelomicno urusenim. Siroke stepenice su vodile u ulaz zgrade. Unutrasnjost je bila bogato ukrasena nekom vrstom pisma i znakovima briljantnih boja koje su podsjecale na najljepse ostatke egipatske kulture. Glavnim ulazom je dominirao kameni kip mladog covjeka, golim od pasa navise, sa stitom u ruci i kaisem oko ramena. Lice je bilo obrijano, a glava sa lovorovom krunom...

... Sa lijeve strane trga bila je rusevina druge ogromne zgrade, hrama sa velicanstvenom fasadom. Nije imala krova. Na zidovima su se vidjele ucrtane figure zivotinja i ptica. Preostali dio grada je bio uglavnom u rusevinama i dijelom obrastao gustim rastinjem...

...Vidjeli su se tragovi tragedije koja je ovaj grad unistila za kratko vrijeme razbacujuci monolite od pedeset tona u svim pravcima...

... Na drugom kraju grada postojao je prolaz prema rijeci. Ukrasne terase su se nazirale od kojih su neke vec bile ispod nivoa vode. Jos jedna palaca se vidjela na uzvisenju sa nizom kruznih raznobojnih blokova. Murali u unutrasnjosti su odavali elitni karakter. Iz centra palace je vodio put u 15 manjih prostorija, a u svakoj je bila zmijska glava u obliku fontane iz kojih je izlazila voda..."

Ostaje enigma da li je Fawcett ikada pronasao ovaj grad. On je "znao da ovakvi gradovi postoje..."

U sta ni mi ne sumnjamo. Samo, nakon toliko hiljada godina, progutala ih je djungla i danas su na dubini od pet ili dvadeset metara ispod površine juznoamerickog tla.

Britanski pukovnik Percy Harrison Fawcett je Atlantidu zvao civilizacija "Z". Svoju poslednju ekspediciju je, ovaj legendarni istraživač djungli Juzne Amerike, započeo 1925. u potrazi za potomcima izgubljene civilizacije... da se nikad ne vrati da priča o onome što je pronasao.

YAYNO (30)

3.11.2002.

Sa potonucem Atlantide, neki od prezivjelih stanovnika su se zaputili ka Juznoj Americi. Tamo su se susreli sa potomcima onih Atlantidjana koji su se preselili u ove krajeve nekoliko hiljada godina ranije. Iduci dalje ka zapadnom dijelu Juzne Amerike susreli su i potomke imigranata iz Azije i sa njima se mjesali.

Zivot za novopridosle izbjeglice je bio vrlo razlicit u odnosu na visokociviliziranu Atlantidu. Juzna Amerika je bila prepuna opasnosti: od bolesti, pomanjkanja hrane, insekata, infekcija, divljih zivotinja,

neraskrčenih predjela. Oni koji nisu uspjeli da se prilagode, nestajali su. Oni najjac i najodlucniji su prezivjeli, lovci u malim grupama i obuceni u primitivnu odjecu.

Planinski vijenac Anda se prostire duz zapadne obale Juzne Amerike. Planinski vrhovi Cordillera Blanca u Peruu su najvisi dijelovi Anda sa visinama blizu 7.000 metara. To su regioni vjecnog snijega, nepristupacni i nedovoljno istrazeni. Pokoja ekspedicija uspijeva da se popne na krovove Cordillera Blanca i pri tome imaju priliku da uzivaju u velicanstvenom pogledu ispod sebe.

Daleko od puteva, na jednom od vrhova Cordillera, nalazi se prethistorijski grad pod imenom Yayno. Dvije ekspedicije su posjetile Yayno u zadnjih nekoliko decenija. Uspon na planinski vrh je bio posebno tezak, jer se bazni logor nalazio tri dana uspona od ovog vrha. Put je vodio preko dva opasna planinska prelaza.

Medjutim, kad se jednom stigne na vrh, svi se ulozeni napori isplate.

Yayno je lociran na samom vrhu planinskog samita i suvereno "vlada" pogledom na obliznje, snijegom prekrivene, planine i prelijepe udoline sa jezerima.

Grad se sastoji od peto- i sesto-spratnica. Zidovi su gradjeni od kamenih blokova teskih desetine tona. Struktura i stil gradnje su totalno razliciti od skorasnjih kultura, kao sto su Inke i njihova arhitektura.

Podrucje Anda je vrlo trusno i jaki zemljotresi su cesti. Uprkos tome, zidovi Yayna odolijevaju prirodnim silama.

More pitanja, naravno, ispliva kada se suocimo sa ovakvim arheoloskim nalazom:

- Kako su ove gigantske stijene, potrebne za gradnju visespratnica, prenesene sa dalekih kamenoloma do nepristupacnog planinskog vrha?
- Kako su ljudi te civilizacije prezivjeli na planinskom vrhu bez uobicajenih nalazista vode (rijeke) i hrane (sume i obradiva zemlja)?
- Koja je tehnologija gradnje koristena da se ukroti silina zemljotresa?
- O kojoj je civilizaciji rijec?

Oslonjeni samo na modernu nauku, rjesenje bi bilo nemoguće pronaci.

Yayno je, stoga, uvjerljiv dokaz o znanjima i tehnoloskom nivou naprednije civilizacije koja je zivjela prije desetak hiljada godina. Potomci Atlantidjana su tu ostavili jos jedan dokaz o svom postojanju.

Dodatne dokaze o ostacima kulture Atlantidjana je pronasao britanski arheolog Karola Siebert. Istrazujuci zabacenu oblast Mancha Valley 1958. godine, Siebert je naisao na kamenu monolit visok preko dva metra. Od njega je vodila kamena gomila u obliku potkovice. Potkovicica je simbol Vulkana, Boga vatre sa Atlantide. U centru kamene potkovice je oltar. Na obliznjem brdu zasadjeni su kaktusi u obliku Posejdonovog trozubca, te u cik cak linijama (simboli vatre i vode). Ostali pronadjeni znakovi su uvjerali Sieberta-a da je rijec o simbolici Atlantide koju su mjestani slavili hiljadama godina. (Karola Siebert, "Atlantis in Peru")

Kamenu monoliti u obliku potkovicica su prisutni na svim kontinentima koje su posjecivali Atlantidjani: od britanskog Stonehenge-a (potkovicica je bila u sredistu kamenog prstena) do peruanskog Machu Picchu-a.

Atlantidjali su preferirali za oblik svojih kuća izabirati krug, jer je taj oblik bio kompatibilan sa ljudskim duhom i omogućavao je dobru povezanost sa univerzalnom energijom. Oblik potkovice se susreće kod ceremonijalno-observatorijskih objekata koji opet daje specifičnu dodatnu energiju njihovim korisnicima.

Prehistorijsko umijeće geomancije ili kineska praksa Feng Shui su ostaci znanja Atlantidjana, koje su oni koristili da urede svoj životni i radni prostor. Razumijevajući energetske sustine kosmosa i ljudskog tijela, svoje zgrade i interijore su prilagođavali energetskim tokovima.

Feng Shui je dio drevne Tao-ističke nauke. Tao posmatra kosmos kao organsko biće puno života. Simbol mu je zmaj (dragon) koji leti kroz vrijeme, prostor, nebo i Zemlju. Zmaj simbolizira i mudrost i novi život. U obje Amerike ovaj reptil je predstavljan zajedno sa svojim rođakom - zmijom.

Feng Shui eksperti se zovu zmajski (dragon) ljudi, koji shvataju principe stvaranja, destrukcije i transformacije.

Slično kao i njihovi Atlantski preci na južnoameričkom krovu svijeta, u Yayno-u, koji su suvereno vladali tajnama života.

Planinski vrhovi Cordillera Blanca u Peruu su najviši dijelovi Anda sa visinama blizu 7.000 metara. U ovom regionu vječnog leda potomci su izgradili prehistorijski grad Yayno čije se sestostratnice odupiru zemljotresima i vremenskim nepogodama.

PERUANSKA PIRAMIDA SUNCA (31)

17.11.2002.

Od vremena Atlantide, mnoge civilizacije su se pojavile i prohujale Južnom Amerikom. Osvajaci su preuzimali građevinska, inženjerska i artistska znanja od osvajanih.

Vojni pohodi Inka prije hiljadu godina završili su potpunim osvajanjem prostora od Ekvadora do Cilea. Ratoborne Inke su pokorile razvijeno kraljevstvo Chimu. Svoj socijalni i politički sistem su kopirali od svojih prethodnika, a njihove sofisticirane umjetničke tehnike inkorporirale u svoju kulturu.

Na isti način, mnogo godina prije toga, narod Chimu je ućio od starosjedilaca koje su oni pokorili. Drevni narod Moche su bili vjesti metalurzi, graditelji i umjetnici. Njihova znanja su najedamput postala vlasništvo vojnički sposobnijih i agresivnijih doseljaka.

Iduci dalje u historiju, informacije postaju sture i zamagljene; o prethodnicima naroda Moche i kulturama prije njih malo se zna. Sve dok se ne dodje do doba kada su emigranti sa Atlantide poceli da krce prasume Amazona i nastanjuju planinske Ande.

O Inkama postoji slicna zabluda kao i o meksickim Aztecima. Dolaskom Spanjolaca ućinilo se da se radi o civilizacijskom zenitu van evropskog kontinenta. Zbilja, i Inke i Azteci su prije 500 godina umnogocemu nadmasivali tadašnju svjetsku supersilu Spaniju. Ali, daleko od toga da su bili vrhunac dotadašnjeg razvoja.

Naprotiv.

Militaristički agresivni Azteci i Inke se mogu smatrati civilizacijskim nazatkom u odnosu na svoje prethodnike.

Ljudsko društvo se na ovoj Planeti ne razvija evolutivno. Historija ljudskog društva je historija spiritualnog nazadovanja i deklinacije. Od Lemurije, preko Atlantide do post-Atlantskih društava.

Slicice sa srednjoamerickog tla to potvrđuju: od astronomskih genija Zapoteka, Olmeka, Maja i Tolteka do deklinacije u vidu Azteka.

Slicno je i u Juznoj Americi: od prethodnika naroda Moche i Chimu pa sve do skorasnje kulture Inka.

Ljubimac engleske kraljice Elizabete Prve, sir Walter Raleigh (1554-1618), putovao je u obje Amerike, pokusavajući instalirati nove kolonije za britansku kraljevinu. Zabilježen je njegov neuspjeh pokušaj da osnuje koloniju u sjevernoj Karolini; između dva posjeta svi njegovi kolonisti su netragom nestali. Izgubivši naklonost novog kralja, Dječmisa Prvog, Walter se našao u zloglasnoj Londonskoj kuli gdje je proveo 13 godina zatvoren. Za to vrijeme je napisao "Historiju svijeta" u kojoj piše: "Smatramo Kralja Spanije superiornim u odnosu na sve ostale kraljeve i princeze Evrope zbog bogatstva koji mu priticu iz peruanske kraljevine."

Zbilja, Spanjolci su u Peruu osnovali novi glavni grad, Limu, preko kojeg su isle tone i tone zlata, srebra i drugih dragocjenosti prema Evropi. Vjerovatno najveća pljacka u historiji ljudskog roda svela se na otimacinu svega dragocjenog od Inka.

Cuzco, glavni grad Inka, primao je prije dolaska Spanjolaca, 15.000 aroba zlata i 50.000 aroba srebra godišnje iz svojih provincija. Jedinica za mjeru, aroba, odgovara našim 12 kg. Dakle, 180 tona zlata i 600 tona srebra je dolazilo u Cuzco, desetina godišnje. Na svakom koraku su bili predmeti od zlata: tanjiri, nozevi, vaze, krune, nakit, statue, sljemovi, opasaci, torbe. Između kamenih blokova se, umjesto maltera, livalo zlato.

Njihove tkanine, pamučne i vunene, se smatraju nedostiznim. Na jednom komadu odjeće bi bilo i po 140 "briljantnih duginih" boja (još uvijek je nemoguće tako sto kopirati).

Imperija Inka ("Tawantinsuyu") se protezala 5.000 km od juga ka sjeveru, a gradovi su povezivani mrežom puteva, čija je ukupna dužina bila 35.000 km! Glavni "auto-put" bio je između prestonice

Cuzco i grada Quito (danasnjeg glavnog grada Ekvadora) duzine 2.200 km! Sirina kamenih puteva bila je 8 metara; kameni blokovi su bili perfektno složeni da se njihova ivica jedva primjećivala. Uz puteve su bili podignuti drvoredi zbog hlada (smrtna kazna za sjecu), sa mjestima za odmor i nocenje svakih 20 km. Put su omedjivale kamene vaze u kojima su bili zasadjeni kaktusi.

Inke su sebe smatrale "sinovima Sunca", uostalom kao i sve druge kulture od Atlantide, do Sumera, Egipta, srednjeamerickih i juznoamerickih civilizacija.

"Veliko kraljevstvo Chimu" je prethodilo Inkama. Njihov glavni grad Chan Chan je najveći u prethistorijskom Peruu (u blizini danasnjeg grada Trujillo, na pacifickoj obali). Sve gradjevine su bile od cigle: piramide, hramovi, javne zgrade.

Svaka cigla je bila posebno ukrasena zlatom, srebrom i bronzom. Impresivna mreza irigacionih kanala uveliko podsjeća na slicnu mrezu koju je imala Atlantida. Dvije zetve godisnje i obilje zelenila darovali su vjesti Chimu svom narodu koji se skrasio izmedju vijenca Andskih planina i kamenih pustinja prema Pacifiku.

Rodjen u kraljevskoj njemackoj porodici, Max Uhle (1856-1944) ce postati "ocem peruanske arheologije". Preko deset hiljada arheoloskih komada ce završiti u americkim kolekcijama kao rezultat njegovog rada. Medju nalazistima koje je "Mad Max" istrazivao su Piramida Sunca i Piramida Mjeseca . Godine su 1898. i 1899.

Unutar piramida pronasao je desetine grobova. Mumije i kosturi su bili uredno složeni jedni na druge. Bilo je lako razlikovati da oni pripadaju trima razlicitim kulturama. Na vrhu su bili grobovi Inka; ispod njih su bili sahranjeni velikodostojanstvenici kulture Chimu. U trecem redu je bila njemu nepoznata kultura koju je nazvao proto-Chimu.

Arheolog iz Perua, Julio Tello, dao je ovom trecem narodu novo ime. Naime, jezik koji se govorio u ovom podrucju (u vrijeme spanjolskih osvajanja) je poznat kao Muchik. Stoga je on nazvao prethodnike Inka i Chimu, narodom Moche. Doba kada su oni zivjeli? Nagadja se, prije dvije do cetiri hiljade godina.

Ali, kao i u bezbroj drugih slucajeva, pravo ime i jezik ce im ostati nepoznato.

Ono sto, pak, ostaje poznato je zapis koji su ove kulture ostavili u vezi graditelja ovih piramida. Oni naime, kreatore Piramide Sunca i Mjeseca nazivaju "radom krivovjernih".

Arheolozi pripisuju autorstvo piramida kulturi naroda Moche. Medjutim, zasto bi Moche autorstvo pripisivali "nevjericima"? Drugim rijecima, onima koji ne dijele istu vjeru, istu kulturu, onima koji su razliciti od njih.

Prava istina o autorima trazi da odemo jos dalje u proslost. Blize Atlantidjanima, njihovom dobu i njihovim graditeljskim vjestinama.

Egipatske piramide su dugo smatrane za najviše i najveće gradjevine na Planeti. "Otkrice" grada Teotihuacan u Meksiku je donio i otkrice piramida Sunca i Mjeseca koje svojom površinom odgovaraju onima sa platoa Gize. Sredinom proslog stoljeca su "otkrivene" kineske piramide sa monumentalnom "Bijelom piramidom" koja visinom od 300 metara uveliko nadmasuje Keopsovu.

Dodatna istrazivanja u Meksiku su izbacila na površinu cinjenicu da je jedno brdo u Choluli zapravo piramida koja nadmasuje sve dotadasnje.

Mislili smo da površina Zemlje nema više tajni za modernog čovjeka. Dok informacije iz udaljenih oblasti u Peruu nisu počele dolaziti iz arheoloških krugova.

Ostaci dvije najveće peruanske piramide su monumentalni: Piramida Sunca ("Huaca del Sol") je dugačka 345 metara, a široka 160 metara - površina osam nogometnih igralista. Piramida Mjeseca ("Huaca de la Luna") je slične površine: 290 metara sa 210 metara.

Procjenjuje se da je za izgradnju svake od piramida utroseno oko 140 miliona cigli.

Međutim, stvarna veličina ovih piramida će ostati nepoznanica iz dva razloga. Prvo, zbog stalnih kiša, Huaca del Sol je erodirala na svim krajevima. A drugi razlog, još pogubniji, je nerazumni akt španjolskih konkvistadora od prije 500 godina. Naime, oni su, u potrazi za zlatom, skrenuli tok rijeke Moche i usmjerili ga direktno na piramidu. Na taj način su dvije trećine piramide bile potpuno odnesene sa kamenog terena.

Nesumnjivo je da su originalne dimenzije ovih prehistorijskih građevina bile kolosalne. I s pravom ih možemo nazvati najvećim strukturama koje je čovjek izgradio u post-Atlantskom periodu.

A one najveće će zauvijek ostati ispod Atlantskog oceana. Nestale sa potonućem Atlantide i nedostupne oku modernog čovjeka.

Adobe cigla je bila osnovni građevinski materijal na pacifičkoj obali Perua. Svaka je imala različit "potpis" (linije, lokaciju i broj rupa, krugove i druge geometrijske oblike) i to ih je činilo originalnim. Preko 140 miliona cigli-originala je ugrađeno u peruansku Piramidu Sunca što je zahtijevalo, prema procjenama, rad dvadeset hiljada radnika (?) u periodu preko 300 godina (?).

KUSKO (32)

22.11.2002.
Kusko, Peru

Kusko (Cusco) je bio glavni grad civilizacije Inka sve do dolaska Španjolaca 1532. godine.

Ova jednostavna recenica iz skolskih knjiga imala je nekad sasvim drugacije znacenje; Kusko je bio puno vise od materijalnog svijeta kakvog ga mi vidimo. I gradova kakve mi imamo. A ni Inke nisu ono sto mi zamisljamo da su bile.

Let od Lime, osmomilionskog grada na obali Pacifika, do Kuska, trajao je kratko, jedan sat. Preletjeli smo Ande krecuci se prema istoku zemlje. I mada na visini od 10.000 metara, Ande su, ispod nas, izgledale kao da se mogu dodirnuti. Kusko me podsjetio na Sarajevo: smjesten u dolini, okruzen sumovitim planinama, 300.000 stanovnika, sa rjecicom Safi u centru, uskim poplocanim (Bascarsijskim) ulicicama. I tu poredjenja prestaju.

Na visini od tri i po hiljade metara, kisika ima manje, organizmu fali zraka, kretanje i misljenje je usporeno. Caj od koke (kokain je ekstrakt od ovog ljekovitog lista) pomaze aklimatizaciji. Ne cudu me fizicki izgled peruanskih indijanaca: niski, vece glave, širokih nosnica i dvostruko veceg srca - sve je podredjeno da se organizam maksimalno prilagodi ovoj nadmorskoj visini.

Moj hostel ("motel") je samo tri metra preko puta centralnog svetista Inka - hrama Korikanca (Qoricancha). Izmedju kamenih blokova nije bio malter, vec izliveno zlato. Prvi konkvistadori su pisali o zidovima na kojima je visilo 700 zlatnih ploca, zlatni oltar tezak 100 kg, zlatni Disk Sunca"... Cetiri hiljade svestenika su neprestano odrzavali ceremonije...

Tesko je naci prostor na ovoj Planeti koji je bio izlozen dolascima toliko razlicitih naroda i kultura kao Peru. Davno se izgubila granica medju njihovim medjusobnim utjecajima.

Arhitektura i gradjevinarstvo su imali centralnu ulogu kod svakog od ovih naroda.

A inspiracija i putokaz za gradnju se nalazio ne u ovom vec u spiritualnom svijetu.

Tri su dimenzije koje su Evropljani prepoznali nakon sto su onako barbarski "osvojili" kraljevstvo Inka: prvi je nebeski svijet, dom dusa, olicen u ptici kondoru. Druga je materijalna, vidljiva dimenzija simbolizirana zivotinjom pumom. Treci, podzemni svijet je predstavljen zmijom, serpentom, mudroscu.

Kusko u prijevodu znaci "srediste svijeta". Zbilja, strateski lociran izmedju Amazonske prasume na istoku, Anda na sjeveru, jezera Titikaka na jugu, pustinja i Pacifika prema zapadu, on je bio srediste poznatog svijeta. Plan grada je pazljivo pripreman, tako da je, kada je Kusko podignut, imao oblik pume. (Plan grada Machu Picchu ima oblik kondora; "Sveta Dolina", koja vodi od Kuska do Machu Picchu, je u obliku serpenta.)

"Glava" pume je bila na brdu iznad grada sa nekoliko redova "zuba" (kameni blokovi Sacsaywaman); "kicma" pume se protezala rijekom Safi, "rep" se završavao na periferiji Grada, hramovi i palace Inka su bile "noge" pume, a glavni gradski trg je bio njena "utroba".

Kusko nije bio grad u danasnjem smislu te rijeci. Ovo je bilo elitno srediste u kome su se neprestano odigravale specijalne ceremonije. Ovdje se nije odvijala trgovina, nije bilo siromasnih dijelova, smeca na ulicama... To je bio sveti grad, centar svijeta sa najvećim hramovima i astronomskim observatorijama. Svaki bolje stojeci stanovnik kraljevine Inka je nastojao da dobije dozvolu i jednom za zivota posjeti ovaj Grad.

Rijec Inka u izvornom znacanju oznacava vladara, kralja. Kasnije je naziv prosiren na kraljevsku porodicu te "svestenstvo, plemstvo i vojne starjesine". U najsirem smislu te rijeci ovaj naziv se moze primijeniti na maksimum 20.000 ljudi. Sasvim pogresno, moderna historiografija ovaj naziv je prosirila na citavu civilizaciju, nazivajuci je Inka kulturom. (Prisjetimo se, samo redovna vojska prije dolaska Spanjolaca je brojala 200.000 pripadnika; nekoliko miliona stanovnika se protezalo od Argentine i Cilea na jugu do Ekvadora i Kolumbije na sjeveru.)

Jednom godisnje, sve ne-Inke, bi morale napustiti grad Kusko. Diplomatski predstavnici i njihove porodice te pripadnici drugih naroda bi grad napustali pocetkom septembra da bi Inke mogle izvrsavati svoj ritual "sitwa" - ritualno ciscenje.

Samo su tri Spanjolca vidjela hram Korikanca u punom bljestavilu, 1532. Pizaro je poslao svoju prethodnicu i oni su bili prvi koji su oskrnavili ovaj hram kraduci stotine kilograma zlata. Srecom, nisu ukrali cuveni "Disk Sunca", ali su prijavili njegovo postojanje. Prije nego sto je glavna konkvistadora pristigla, ovaj Disk je nestao. Kristobal de Molina je pisao 1533: "Indijanci su ga sakrili tako dobro da ga je bilo nemoguće pronaci." U "Conquest of Peru", William Prescott govori da je "Disk bio tako pozicioniran da je hvatao jutarnje sunceve zrake i bacao ih u Hram; one su se odbijale od zlatnih ploca na zidovima i obasjavale citav hram. Postojao je i srebrni "Disk Mjeseca" koji je donosio mjesecevu srebrnu svjetlost u Hram Mjeseca. Inke su imale i hramove Munje, Groma, zvjezdane konstelacije Plejada, planete Venere i nebeske Duge.

U Korikanci je svoje sjediste imala sekta Tarpuntaes, kraljevski astronomi. Studirali su zvjezdana tijela, a osobito kretanje Sunca, datume solsticija i ekvinočija (ravnodnevnice), predviđali su eklipse. Njihova funkcija je bila vitalna za svakodnevni zivot, pocev od svetih rituala do poljoprivrednih sjetvi. Rani spanjolski kronicari su pisali o postojanju velikih kamenih monolita zvanih "sukankas", rasporedjenih na obližnjim planinskim vrhovima. Ti su monoliti bili strateski pozicionirani i vidljivi iz Korikance, oznacavajući azimute zimskih i ljetnih solsticija.

Prica o zlatnom Disku Sunca seze daleko u proslost. Prva spiritualna civilizacija na Planeti prije 50.000 godina, Lemurija (ili kraljevstvo Mu), sirila se sa Pacifika prema Juznoj Americi. U Boliviji (Tihuanako) i Peruu (Kusko) su podigli spiritualne objekte/observatorije. Nakon potonuca Lemurije, Disk Sunca je prebacen u Tihuanako. Prve, prehistorijske Inke su saznale za Disk i pokusali doci do njega. Medjutim, tek kada su spiritualno bili spremni da Disk koriste za dobrobit svoje populacije, dobili su sansu da ga i koriste.

Inke su u Kusku izgradile Hram Sunca na temeljima drevnog Lemurijskog hrama. Kada je Disk iz Tihuanaka napokon stigao u Kusko, bio je postavljen u Hram i osiguran zlatnim uzadima, kao u stara vremena u Lemuriji.

(Ulaz u moj Hostal je tacno preko puta tri rupe u zidu kroz koje su isla uzad.)

Inke su svoj Hram Sunca zvali Korikanca sto je znacilo "Zlatna basta". Zlatne figure ljudi, zivotinja, biljaka i cvijeca su bile smjestene u Hramu. Unutar veceg hrama bilo je 12 manjih hramova posvecenih Mjesecu, planetama, zvijezdama i Bratstvu sedam zraka. Bratstvo je postalo vodeca spiritualna snaga kulture Inka naucivsi kako da koriste Disk Sunca iz drevnih uputstava sa Lemurije.

Disk je ostao u Hramu sve do dolaska Pizara kada je sklonjen i sakriven u podzemnom hramu na nepoznatoj lokaciji.

Predanje kaze da ce tamo ostati sve do "onog dana kada covjek bude spreman da ga ponovo primi i krene na put ka duhovnoj harmoniji..."

U sredistu Kuska se nalazi Korikanca, najcueniji hram obje Amerike koji je nekada bio dom Zlatnom Suncevom Disku. Sa padom imperije Inka Disk je nestao, a Dominikanci su srusili Korikancu i na njenim temeljima izgradili svoju crkvu. Zemljotres iz 1950. je razrusio spanjolsku gradjevinu ponovo otkrivajuci superiornu gradnju i trapezoidni kamen drevnih civilizacija.

SAKSJAVUMAN (33)

23.11.2002.
Saksajvuman, Peru

Sat vremena hoda od imperijalnog grada Kuska, uspon vodi do impresivne visoravni na 3.600 metara nadmorske visine. Dah zastaje pred kiklopskim zidovima zvanim Saksajvuman. Oni su razliciti od Stonehenge-a, egipatskih i piramida Maja. Drugaciji od bilo kojih prehistorijskih megalita. Kada su ih prvi put ugledali, spanjolski kronicari su biljezili: "Ove spektakularne zidine nemaju poredjenja u Starom svijetu".

U maju 1536. eksplodirala je pobuna Inka predvodjenih poslednjim kraljem, Manko Inkom. Nakon tri godine bjesomucne pljacke po nebranjenom kraljevstvu, Spanjolci su se uljuljali u svojoj vojnoj superiornosti. Brojcano nadmocne Inke su osvojile sve kljucne tacke svog kraljevstva, sem Lime i Kuska. Kusko su drzali u okruzenju iz Saksajvumana na vrhu Grada. Izgledalo je da sreca okrece ledja konkvistadorima. Pomoc poslana Kusku, tri Spanjolske kolone, bile su masakrirane do poslednjeg covjeka. Jedini im je izlaz bio probiti obruc oko grada.

Francisko Pizaro, kraljev namjesnik u Peruu i predvodnik okupacije nalazio se u Limi. Odbranu Kuska je vodio njegov polubrat, Huan Pizaro.

Konkvistadori su bili nasilni, agresivni, gramzljivi, ambiciozni. Francisko Pizaro ce svoju karijeru završiti deset godina po dolasku u Peru ubijen od strane konkurentne frakcije za vlast u Limi. Imao je cetiri polubrata od kojih je Huan prvi stradao u borbi, 1536. Drugi polubrat, Hernando, je završio u spanjolskom zatvoru u kome je ostao 20 godina do svoje smrti (doduse, tamo je zivio kao danasnji zatvoreni kraljevi droge; mogao si je priustiti komforne uvjete zahvaljujuci opljackanom blagu iz Perua). Treci polubrat, Gonzalo, je pogubljen 1548. nakon pobune protiv Krune. Jedino je najmladji, Pedro, umro u krevetu, nakon sto je napisao memoare o osvajanjima.

Natrag u maj 1536.

Juan Pizaro trazi nacina da probije blokadu Grada. Nakon nekoliko sedmica borbi to mu uspijeva za rukom i uspijeva izaci na sjeverozapadni kraj, preko puta Saksajvomanu. Strategija Spanjolaca je jednostavna: osvojiti ove drevne zidove koje su u sebi imale glavninu vojske Inka. To popodne Huan Pizaro biva smrtno ranjen kamenom iz pracke. Tu noc ga tajno sahranjuju kako Inke ne bi saznale. "Sahrnili su ga po noci... jer su ga se Indijanci bojali", sjecao se konkvistador Francisco de Pancorvo.

Slijedeceg dana Spanjolci su napali Saksajvuman ljestvama, poceli da osvajaju zidove i pritiskaju Inke dublje u srediste kompleksa. Nakon jos dva dana bitka se blizila kraju. Gonzalo Pizaro je preuzeo komandu i prednjacio u pokolju oko 1.500 branitelja. Inke su izgubile najvazniju bitku, a time i rat.

Spanjolci su unistili 80% zidova Saksajvumana koristeći kamen za gradjevine u Kusku.

Spanjolski kralj je dodijelio viteski naziv Kusku i nad Saksajvumanom se zavijorila nova zastava: kula sa osam kondora (u znak sjecanja na kondore koji su komadali tijela ubijenih Indijanaca). Ova zastava je napokon skinuta sredinom 1990-ih kada ju je novi gradonacelnik zamijenio novom, sa drevnim motivom pume.

Saksajvuman (Sacsu Uma - "pjegava glava") se sastoji od tri paralelna zida izgradjena na razlicitim nivoima. Linija im je krivudava ("cik-cak"); odatle sugestija da oni predstavljaju pumine zube. Kamene blokove koriste u prvom redu su najveći. Dostizu tezinu od preko 360 tona (Hemming, "The Conquest of the Incas"). Oni se svrstavaju u kiklopske po svojoj tezinu, a nema objasnjenja kako su transportirani na ovu visinu, kada, kako su obradjeni, ko ih je ugradio...

Simbolika je, pak, ocita: tri reda zidina mogu predstavljati tri svijeta civilizacija sa Anda: podzemni (Ukju Pacha), povrinski (Kay Pacha) i nebeski (Hanan Pacha), odnosno zmiju, pumu i kondora.

Kamene blokove tako perfektno pristaju jedan uz drugi da se vlas trave ne moze ugurati izmedju njih. A pri tome nije koristen nikakav vezivni materijal.

S obzirom da je rijec o desetinama i stotinama tona teskim blokovima, covjek s nevjericom zastaje pred tim prizorom.

Moja setnja Saksajvumanom bila je u kisu popodne (slika u prilogu prikazuje pokisle stijene). Rukom bi prolazio preko stijena, preko njihovih sastava, prateci deset ili petnaest isklesanih uglova na ovim zacudjujucim stijenama...

I prije no sto sam dosao znao sam da nijedan, bukvalno nijedan kamene blok nije iste velicine. I sada sam se u to uvjerio. Sto vise gledam to se vise smijesim... poruci koju su nam ostavili nasi preci. Na ovaj nacin su nam rekli, "...nismo koristili kalupe, a niti smo klesali svaku pojedinacnu stijenu. Razlog sto smo ih ovako poredali je ocigledan: prezivjece sve zemljotrese i vremenske nepogode. Ali kako smo to napravili... da biste to odgonetnuli, bice vam potrebno koristiti i druga (spiritualna) cula, osim fizickih..."

Pokusavajući, ipak, objasniti izgradnju ovih zidova, arheolozi govore o trideset hiljada radnika neprestano angazovanih preko 60 godina. Godinu zavrsetka zidina smjestaju u 1508. (25 godina prije dolaska Spanjolaca).

Medjutim, tu nastaje problem. Prema kronicaru Garcilaso de la Vagi, koji je rođen 1534. i koji je odrastao u Kusku, u njegovo doba niko nije znao ko je izgradio Saksajvuman.

Sta bi sa onih 30.000 radnika koji su navodno 25 godina prije toga završili ovaj gradjevinski poduhvat?

Ili, prema Vaginin riječima: "Nemoguće je shvatiti kako bi ovi Indijanci, koji nisu znali za alate, opremu i tehniku mogli odsjeci, isklesati, podici i ugraditi ove ogromne blokove tako perfektno... Iz tog razloga, a i zbog toga što su oni toliko bliski sa demonima, ovi građevinski poduhvati se i mogu samo pripisati demonima i zlim duhovima..."

Lako je zapaziti da su prvi redovi zidina građeni od puno većih blokova nego oni pri vrhu. Na vrhu se nalaze pravilni, četvrtasti blokovi koji očigledno pripadaju znatno kasnijem dobu. Unutar zidina, koje su dugacke nekoliko stotina metara, smješteni su ostaci tri kamene kule koje formiraju trokut. Ispred zidina se, prema predanju, krije ulaz u podzemni kompleks labirinta i tunela (slika iz attachment-a). Ovaj još neistraženi kompleks navodno povezuje sva ključna mjesta razmještena u Svetoj dolini, s početkom u Kusku i Saksajvumanu.

Oni koji su u prošlosti našli ulaz u podzemne tunele vraćali su se sa artifaktima koji su pripadali prošlim civilizacijama, a mentalno potpuno poremećeni.

(Posljednja rečenica je ujedno i zgodan opis konkvistadora koji su 400 godina pustošili Saksajvuman gradeći svoje mizerne kućice, ulice i crkve, a rušeci ono što nisu razumjeli.)

Priča o kamenim blokovima iz Saksajvumena nas ponovo vraća nekoliko desetina hiljada godina unazad. Pravi autori su oni sa Lemurije i Atlantide. Koji su znali vrijednost Perua kao moćne energetske čakre Planete.

Saksajvuman je građevinsko čudo: na visini od 3.600 metara ... hiljade kamenih blokova ... teskih i po nekoliko stotina tona ... među kojima nema dva iste veličine ... bez vezivnog materijala ... mnogi sa desetak i više isklesanih uglova ... perfektno pristaju jedni uz druge

SVETA DOLINA (34)

24.11.2002.
Ollantaytambo, Peru

Hiram Bingham, američki istraživač (1875-1956), profesor sa Yale-a i otkrivač grada Macu Pikcu (1911.), nazvao je dolinu rijeke Urubamba "najljepšom dolinom na svijetu". Dolina se pruža dužinom

od 300 km i nekad je prolazila srcem kraljevstva Inka, povezujući niz ceremonijalnih i gradskih centara.

Inke su rijeku zvale Vilcamaju - "sveta rijeka". Njen kosmički ekvivalent bio je Mliječni put. Inke su i nasu Galaksiju zvali Maju - "rijeka", i ona je bila ključ njihove kosmologije. Maju se proteže u smjeru jugoistok/sjeverozapad. Bas kao i Vilcamaju.

Kopiranje noćnog neba na Zemlji ne završava ovdje. Već počinje. Razmjestaj zvjezdanih konstelacija u galaksiji Mliječni put bio je orijentir za izgradnju naselja, hramova, observatorija...

Inke su bile posljednji u nizu naroda koji je shvatio poruke dalekih predaka sa Lemurije i Atlantide i razmjestaja sakralnih objekata u Svetoj dolini. Drevne rusevine bi dogradjivali dodajući im nove, svakodnevne funkcije.

Moderni Pisak je slikovit Andski gradić. Stotine turista se tiska na lokalnoj pijaci u potrazi za suvenirima. Od mene je financijske koristi imala jedino mala pekara; iz peći su upravo izasle vruće pogacice.

Iznad Piska leže kilometrima unaokolo razbacane rusevine najvećeg grada/hrama koji su naseljavale Inke. Ostaje zagonetka zašto o njemu nisu ni jednu riječ napisali rani španjolski kroničari, mada su znali za njegovo postojanje. Druga misterija je zašto Inke tu nisu imali uporište za vrijeme sukoba sa Španjolcima, te kasnije pobune, jer je citava dolina jedna velika tvrđava.

Ovim dijelom Svete doline dominira grad/hram Intiwatana ("mjesto na kome se Sunce zakaci"). Očigledna je funkcija ovog hrama kao astronomske observatorije.

Mijesa se nekoliko građevinskih stilova. Ispod gradnje Inka su uočljivi, puno stariji, čudnovati kameni oblici koji kao da su izliveni iz kalupa. (Ponovo se srećemo sa tehnikom "tecnog kamena"!)

Nepotrebno je pominjati da su i ovdje desetine tona teški kameni blokovi prebacivani "nekako" uz strme klisure i ugradjivani tako perfektno da sjecivo nož ne možemo uvući među njih.

(Prilikom uspona na 2.800 metara visoku Intiwatanu čuo sam i glasove neumornog slovenačkog planinarskog para, na čelu sa Mojcom.)

Priložena fotografija ("Pisak, rusevine Inka") vjerno prikazuje još jedan građevinski poduhvat Andskih naroda. Gole litice pretvarane su u plodne terase uz cijenu prenošenja stotina tona zemlje iz drugih krajeva. Nakon toga bi se kreirao sofisticirani irigacioni sistem koji bi omogućavao obradu parcela. Ovaj postupak bi na prvi pogled izgledao gotovo nemoguć i danas.

Slijedeći korak bio je svojevrsan genetski inženjering koji je omogućio da se u ovim krajevima razviju kulture kukuruza i krompira i odatle odu ka obje Amerike i Evropi gdje će postati vodeći poljoprivredni proizvodi. I ne samo to. Svaka nadmorska visina imala je drugaciju vrst krompira i kukuruza. Ukupno: nevjerojatnih tristo vrsta krompira i dvije i po hiljade vrsta (!) kukuruza. Dvije i po hiljade!

Nije mi trebalo dugo da se uvjerim u kulinarske vještine Peruanaca. Negdje na sredini Svete doline je gradić Urubamba. Iza prasnjavih ulica kriju se topla lica domaćih stanovnika. Restoran na glavnoj ulici je ponudio nove ukuse od pohovanih kukuruznih zrna do pudinga od egzotičnog voca. Vlasnici restorana mi nisu imali dati vizit kartu da ih mogu posjetiti slijedeći put; a i nema potrebe, jer ih je lako naći.

Lepršava zastava na gradskom holu nosi simbole pume, dvije zmije, dva lokalna drveta, kraljevsku vrpču Inka i - dvoglavog španjolskog orla.

Vrhunac obilaska Svete doline je na njenom sjeverozapadnom kraju. Odatle se Vilkamaja, odnosno Urubamba rijeka upucuje ka djunglama Amazona da bi se i ulila u rijeku Amazon. Grad Ollantaytambo (oljan-tej-tambo) ima trapezoidni oblik - omiljeni geometrijski oblik kultura Anda. Ovo je jedini grad u Peru u kome ljudi jos uvijek zive u originalnim kucama Inka.

Impresivne terase, na kojima su rusevine zidina, dominiraju dolinom. Kompleks se sasvim pogresno naziva tvrđjavom. Ovo je ime ostalo, slicno kao i sa Saskajvumanom, jer se tu odigravala jedna od presudnih bitki Inka sa Spanjolcima.

Strukture su originalno imale ceremonijalni karakter; prvi graditelji zvanicno nisu poznati. Arheolozi i historicari pokusavaju da podmetnu da su graditelji dosli sa Bolivijske strane, takozvane "kulture Tihuanako" od prije 1.500 godina. Ta kultura je, kao i mnogo drugih, jednostavno izmisljena da bi se opravdala gradnja gradova gradjenih na Bolivijskoj strani jezera Titikaka prije vise 12.000 godina.

Vise od 200 stepenica vode do vrha kompleksa. A na njenom vrhu posebna poslastica - cuvenih sest kiklopskih monolita, izgradjenih od rozog riolita. Rijec je o vulkanskom ekvivalentu granita, posebno visoke cvrstoce. Poredani jedan do drugog, ovaj "nedovrseni zid" se (a, kako bi drugo) naziva "Hramom Sunca". Lako je uociti da Inke i drugi skorasnji narodi nemaju nikakve veze sa ovim blokovima; nista od ispupcenih površina, poligonalnih stranica ili kombinacije manjih i vecih kamenja koji perfektno pristaju jedan uz drugi. Ovdje je jednostavno rijec o sest ogromnih stijena, savrseno isklesanih (ili izlivenih) i transportiranih na vrh ove visoravni. Kako su stotine tona prenesene na vrh - ovo je pitanje koje se vise i ne postavlja, jer prihvatljivog konvencionalnog odgovora nema (misteriozni blokovi su prikazani na drugoj danasnjoj slici).

Uklesane zoomorfske figure (najvjerojatnije pume) su izbljedile.

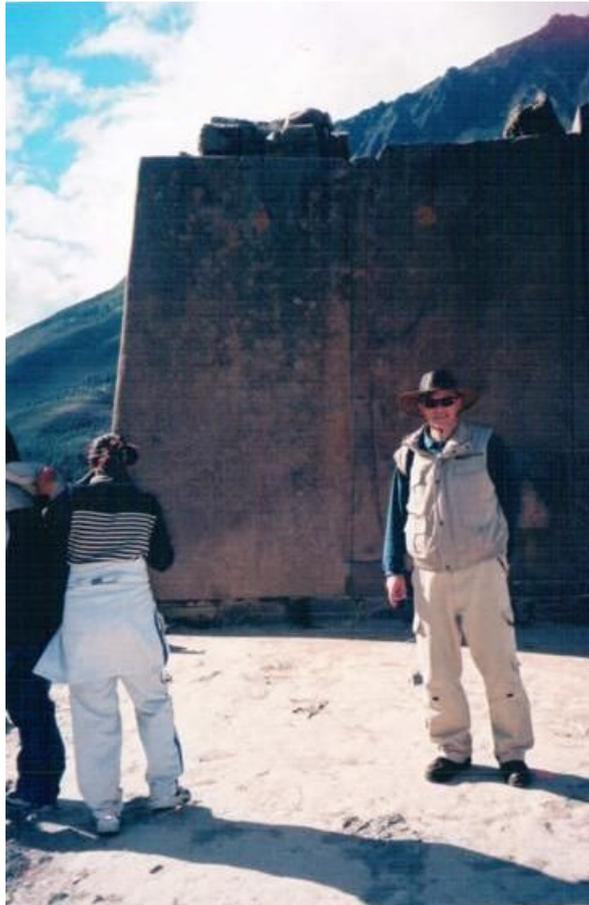
Arheolozi ovu strukturu proglašavaju "nezavršenom", "remek djelom koje se nikad neće kompletirati".

Ono sto ne mozemo uklopiti u nase vidjenje svijeta i sto ne razumijemo, proglasiti cemo misterioznim, religijskim objektom, ili, pak, nedovrsenim zidom. A sta ako ovih sest kamenih blokova jesu završena arhitektonska cjelina? Da li bas oni predstavljaju vrh podzemnog energetskog strujanja, koji odatle podize energetski nivo spiritualnih (ljudskih) bica?

Toliko je drevnih kamenih struktura koji ce zauvijek ostati "nedovrseni", "bez krova" ili nekog spoja koji im, po nasem misljenju, "nedostaje". A onda bi, hiljadama godina kasnije, dolazili neki narodi koji bi na tim "rusevinama" (ili "temeljima") dodavali svoje kamencice, pregradnje, slamnate krovove.

Uzdruz Svete Doline Inka se nalaze nepregledne kamene terase koje su pretvorile ogoljela brda u plodonosna polja. Kao da je neko u davna vremena od citavih brda i planina pravio stepenaste piramide... da bi im civilizacije poslije njih, donosenjem hiljada tona zemlje i irigacijom, dale drugaciju, prakticniju zemaljsku svrhu.

Na vrhu kamenog kompleksa Oljantejtambo šest je gigantskih monolita. Rozi riolit, vulkanski kamen visoke cvrstoce, je perfektno obradjen, a blokovi od po 350 tona su poredani u perfektnoj liniji, jedan do drugog. Za prihvatljivo objasnjenje o autoru ove "nezavršene strukture" mora se uci u daleku prošlost Planete.

KROV SVIJETA (35)

25.11.2002.
Machu Picchu, Peru

Neprolazni planinski prevoji, uznemirena rijeka Urubamba koja hita ka Amazonu, gusta suma koja se neumitno pretvara u prasumu, te planinski vrhovi Anda iznad sloja oblaka - svi oni najavljuju izgubljeni misteriozni grad - Machu Picchu (Ma-cu Pik-cu). A kad se jedamput napokon nadjemo u njegovom zagrljaju, kad nas obujmi zrak, prostor i energija Anda, tada se javi osjecaj da se nalazimo na krovu svijeta. Odavde se sve vidi i sva cula ponovo pocinju da funkcioniraju.

Pitanja koja su dio ove misterije (ko, kada, zasto i kako) dobijaju svoj odgovor. Potrebno je samo da se opustimo i zaklopimo oci na trenutak.

Jutro, tog 24. jula 1911., je osvanulo pro hladno. Troclani "tim" se, ne sluteci, zaputio strmim liticama ka najvećem arheoloskom otkricu XX stoljeca. Naredniku Karasku je perfekt Kuska dao u zadatak da osigurava ljepuskastog profesora sa americkog univerziteta Yale, Hiram Bingham-a. Rodjen na Havajima, Bingham (1875-1956) je diplomirao na elitnom Univerzitetu, da bi prvi put dosao u Juznu Ameriku 1908. kao clan ekspedicije za Cile. Tokom svoje Peruanske ekspedicije, tri godine kasnije, imao je na umu da pronadje posljednje utociste Inka, legendarni grad Vilcabamba.

"U društvu samo sa narednikom Karaskom napustio sam kamp u deset sati... Kratko nakon dvanaest sati, potpuno iscrpljeni, dosli smo na travnatu zaravan 700 metara iznad rijeke. Tamo smo zatekli dvojicu dobro uhranjenih Indijanaca koji su bili prijatno iznenadjeni nasim dolaskom. Dali su nam vode i skuhalo nekoliko slatkih krompira. Dva indijanska farmera, Richarte i Alvarez, su nam se pohvalili da su pronasli obilje terasa na kojima uzgajaju svoje kulture. Ovdje su vec cetiri godine, a, s obzirom na nepristupacnost kanjona, ovi krajevi su izgleda nenaseljeni vec stoljecima. Narednik Karasko mi je prevodio i potvrdio da se rusevine neotkrivenog grada nalaze malo podalje... Zbilja, nedaleko od te visoravni, susreli smo se sa neocekivanim prizorom: stotine kamenom ogradjenih zemljanih terasa, svaka od njih desetina metara dugacka. Ocito je da su ih Indijanci skoro pronasli i ocistili... S nama je bio i djecak kao "vodac" koji nam je pokazivao put dalje. Prošli smo kroz netaknutu sumu i pred nama su se ukazali zidovi izgubljenog grada nastali kao proizvod rada najkvalitetnijih majstora koje su Inke imale..."(Hiram Bingham, "Lost City of the Incas").

U svojoj knjizi "Izgubljeni Grad Inka", izdanoj 40 godina nakon otkrica Macu Pikcu-a, sada vec legendarni Hiram Bingham, samouvjereno pocinje poglavlje o otkricu: "Bice zapamceno da je bio juli 1911. kada sam ja poceo potragu za poslednjim glavnim gradom Inka..."

I, u pravu je. Taj datum i dogadjaj su vidno obiljezeni na ulasku u Macu Pikcu sa spomen-plocama u znak sjecanja na Bingham-a te u brojnoj literaturi o ovom Andskom dragulju, na koji je Bingham nabasao gotovo slucajno.

Medjutim, u trenutku kada je Bingham pronasao izgubljeni grad nije bio toliko ushicen. U svom dnevniku je napisao te veceri: "Augustin Lizarraga je otkrivac Macu Pikcua" (Peter Frost, "Exploring Cusco", 1999). Lizarraga je bio lokalni farmer koji je kredom upisao svoje ime na jednom od kamenih blokova. Tek kasnije Bingham je poceo tvrditi da je Macu Pikcu zapravo Vilcabamba, poslednji glavni grad Inka (sto ce se pokazati netocnim; zapravo sam je Bingham prosao periferijom Vilcabambe dvije godine kasnije, ne sluteci gdje se nalazi; ali je taj grad bio toliko gusto obrastao sumom da mu nije mogao sagledati stvarne dimenzije).

Kada se Bingham vratio na Macu Pikcu 1912. napravio je stotine fotografija ciji su najbolji primjerci završili na udarnim stranicama National Geographic magazina 1913. godine. Odjek je bio senzacionalan, Bingham je postao svjetski popularan, Macu Pikcu je s pravom iskocio kao "osmo svjetsko cudo". Bingham kasnije postaje guvernerom i senatorom u americkom Kongresu.

Krecem se uskim putem koji vodi do Grada. Tamo je grupa turista na svojoj prvoj stanici. Vodac, Kveca Indijanac, na tecnom engleskom pocinje:"Dame i gospodo, znate li koliko je kostalo otkrice ovog najljepseg skrivenog Grada na svijetu?"

Ja, u tom momentu, prolazim mimo njega i, samo da me on cuje, dobacujem: "Jedan soles". On se ne da zbuniti i, kao da me nije cuo, uzvikuje:"Jedan soles, dame i gospodo. Jedan soles!"

Soles je peruanska valuta. Jedan soles danas vrijedi trecinu dolara. Doduse, soles o kome je rijec je bio peruanski srebrni sol iz Bingham-ovog vremena. Tada je to vrijedilo cetiri dnevnice i to je suma koju je dobio Bingham-ov vodac za ovo sjajno otkrice.

"Ova izvanredna utvrda", pise Sprague de Camp 1946. godine u svojoj "Citadels of Mystery", "nema znanog imena". Nijedan od spanjolskih kronicara je ne pominje. Postala je poznata kao Machu Picchu, prema imenu viseg od dva planinska vrha iznad njega... Vecina nizih zidova su od masivnih kiklopskih blokova, dok su visi dijelovi gradjeni od manjih kamenja..."

Iz ovih nekoliko recenica se zapravo vrlo malo moze saznati. Tacno je to da nije poznat stvarni naziv za ovaj grad. Razlog je jednostavan. Datum gradnje prvog grada seze u daleku, davno prohujalu proslost ove Planete. I vodi nas do Lemurije. Netacno je to da je Macu Pikcu izgradjen kao "utvrda". (Dez)informacije o "visim i nizim zidovima" kao da namjerno vode u krivom smjeru. Naime, nizi zidovi su gradjeni znatno ranije i drugacijom tehnikom od gornjih "dijelova".

U Atlasu drevne arheologije (Jacquetta Hawkes, "Atlas of Ancient Archaeology", 1974), Macu Pikcu se opisuje "...vise kao selo ili manji gradic nego izgubljeni grad kako je postao poznat u literaturi, ali je bio planiran i izgradjen pod paskom profesionalnih arhitekata Inka. Zgrade su od cvrstog lokalnog granita, obradjene kamenim cekicama i bronzanim dijetlima i sjekirama te ugradjeni sa takvom preciznoscu da se medju stijene nije mogla ubaciti tanka ostrica noza. Ova poligonalna kamena gradnja je karakteristicna za kasni period Inka..."

Stvarno me cudu ovakvo jednostrano vidjenje ambicioznog "Atlasa". Ocigledno je da su barem cetiri razlicite civilizacije imale svoje prebivaliste ovdje. Ona prva je imala gradjevine uperene prema nebu, otvorene i monumentalne. Ona poslednja, kultura Inka, je zidine pregradila i napravila kucice koje podsjecaju na dalmatinske gradice. A tvrdnje da se "cvrsti granit moze perfektno obradjivati kamenim cekicama i bronzanim dijetlima" su besmislene. Treba samo uporediti cvrstocu materijala pa zakljuciti da mekani alat ne moze obradjivati puno cvrsti sirovi materijal. No, "Atlas" je u pravu u jednome: Macu Pikcu nema velicinu grada. Za vrijeme Inka u njemu je moglo stanovati izmedju 200 i 1.000 ljudi. A prvobitna gradjevina, po mom misljenju, nije ni bila gradjena kao mjesto za zivljenje vec kao mjesto gdje se tijelo spaja sa prirodom, a dusa sa univerzalnom mudrosocu.

Simone Waisbard ("The Last Refuge of the Incas - The World's Last Mysteries", Reader's Digest, 1978.) oprezno zakljucuje da su "... moderni istrazivaci podijeljeni oko pitanja kada je Macu Pikcu izgradjen i koja mu je bila svrha". Medjutim, ona bezrezervno prihvata tezu da su Inke izgradile Grad.

Slicno postupa i Harold Osborne u svojoj "South American Mythology" (1983.): "Macu Pikcu pokazuje izvanredne kvalitete gradjevinskog umijeca Inka, gdje su ogromni blokovi ugradjivani sa takvom preciznoscu da malter nije bio potreban."

"Misterije drevnih Amerika" (Joseph Gardner, Reader's Digest) u svom izdanju iz 1986. samo potvrđuju ortodokсни pristup: "To je bio mali, ali dobro uredjeni gradic Inka, sezonski koristen od strane elite iz Kuska, gdje su samo posluga i farmeri zivjeli preko citave godine."

Richard Bluer ("Machu Picchu: Fabulous Inca Citadel", 1998.) nudi varijaciju na istu temu: "Macu Pikcu je bio ceremonijalni grad gdje su kraljevi Inka i Djevice Reda Sunca izvodili svoje ritualne obrede i konsultirali nebesa."

Svi navedeni tekstovi su popraceni sa luksuznim fotografijama Grada, nevjerovatnih kamenih blokova i okolne prirode. Zasto te lijepe slike ne prate zdravorazumski i kriticki tekstovi?

Sjedim stotinjak metara iznad Grada. Macu Pikcu se nalazi izmedju dva planinska vrha kao sedlo. Ovaj prvi, visi vrh, se zove Stara planina (Macu Pikcu), Onaj nizi, preko puta, je Mlada planina (Huayna Picchu). Desno od mene je Narancasta planina (odsjaaj sunca od grebena stvara privid narancaste boje). Iza nje je Mracna planina (vrh joj se ne vidi, jer je stalno u oblacima; a strana okrenuta meni je stalno u sjeni i ima se dojam da je "mracna"). Kveca Indijanci su ovim planinama davali ova deskriptivna imena; ona su skorasnja, od prije hiljadu godina.

Istaknuto mjesto u Gradu zauzima Intihuatana, sveti kamen posvecen Inti-ju, bozanstvu Sunca. Isklesan (?) iz jednog bloka, Inke su ga koristile u svojim ceremonijama prilikom prvog dana ljeta. Navodno su oni "lancima vezivali Sunce" da se ne spusta nize na horizontu nego sto je to slucaj sa prvim danom ljeta. S obzirom da je ovakav kamen imao svaki centar Inka, ovo objasnjenje Amerikanca Ephraim Squier-a iz XIX stoljeca je ostalo popularno i do danas.

U stvarnosti, jos nema ozbiljne teorije kako su ovi kameni objekti stvarno koristeneni. Ali i sa ovo malo informacija s kojima raspolazemo, ocigledno je da se radilo o interesantnom kamenom instrumentu za astronomske observacije i kalendarska izracunavanja. Intihuatana je centar u kome se istovremeno ukrstaju vazni solarni dogadjaji (solsticiji i ekvinoociji) i sveti planinski vrhovi (Huayna Picchu na sjeveru, Salcantay na jugu). Sam kamen je i stilizirana reprezentacija Huayna Pitchu i kao takav kreira identicnu igru sjenki u razlicitom dobu dana i razlicitim godisnjim dobima. Pretpostavlja se da je barem

jos jedan ovakav kameni instrument bio na Macu Pikcu-u (pronadjeno je njegovo kameno postolje). Oni su "komunicirali" jedan s drugim, dajuci posmatracu vazne nebeske informacije. Vodici na svojim turama isticu da "sveti kamen zraci energijom". Slijedeca scena koju vidim je prislanjanje dlanova turista na centimetar-dva od kamena.

(Onako, u prolazu, nefokusirani, malo sta mozemo osjetiti.)

Kada je Bingham "otkrio" Machu Picchu, podijelio ga je na sektore, a rusevinama dao imena hramova, sakralnih objekata, grobnica, kraljevskih palaca... Vrijeme je pokazalo da je bio u krivu, ali kao da nema napora da se ode korak dalje i da stvarna interpretacija.

Primjera radi, Bingham govori o "Hramu tri prozora". Istocni zid ovog "Hrama" je izgradjen na jednoj jedinoj ogromnoj stijeni. Na vrhu su joj tri trapezoidna prozora. Bingham je onda zakljucio da ovi prozori simboliziraju "tri pecine odakle su mitska Ayar braca izasla u svijet, i stoga je Machu Picchu rodni grad citave civilizacije Inka". Medjutim, malo bliza observacija lako dokazuje da se u zidu nalazi pet prozora, a ne tri, s tim da su krajnja dva zatvorena.

Prozore sam slikao i sto sam ih duze gledao, sve su me vise fascinirali. Trapezodini otvori prozora su identicni. Ali su kameni blokovi koji ih formiraju svi razlicite velicine. Nema dva identicna kamena. Poruka koju primam iz davnina: "Bogatsvo je u sarolikosti. Isti rezultat se moze dobiti sa sasvim razlicitim pristupom."

Jasno mi je zasto je Bingham pokusavao da se zadrzi na broju tri (sveti broj Inka) i na tri prozora. Naime, prema legendi, kralj Inka Pacakutek je tvrdio da je rodjen u "gradu sa tri prozora". To bi Binghamovom otkricu dalo jos vece znacenje: Macu Pikcu bi trebalo biti i mjesto rođenja prvih Inka i mjesto rođenja najznacajnijeg vladara i, na koncu, poslednje utociste ove civilizacije.

Medjutim, mene misli vuku mnogo dalje u proslost, u doba prije kraljeva Inka. Naime, ispred pet prozora se nalazi pravougaoni kameni blok, tacno na sredini ovog prostora. Da li se on koristio u pozadini solarnih observacija?

Plan Grada vjerno prikazuje pticu kondor. Machu Picchu, kao i citava Sveta dolina, komunicira sa nebeskim svodom. Arhitektura je bila neodvojiva od prirode, Zemlja odsjaj kosmosa.

Dusa se kretala nesmetano prostranstvima materijalne i spiritualne dimenzije. Nisu bile potrebne letjelice da bi se vidjelo sta se desava na površini Zemlje.

Vrijeme ovdje gubi znacaj. Misao o jedinstvu sa prirodom se logicno namece. Taj dan mi je, prvi put na ovom putu, "uskocila" poruka da sam blizu Srcanovoj dimenziji i da on s blagonaklonoscu gleda na moj boravak ovdje.

Na krovu svijeta.

Intihuatana je specijalni kameni instrument za astronomske observacije i kalendarska izracunavanja. Solarni, lunarni i zvezdani dogadjaji su se mogli pratiti na ovom jedinstvenom instrumentu. Istovremeno, on je i artisticka prezentacija obližnjeg planinskog vrha Huayna Pitchu s kojim komunicira preko igri sjenki.

Machu Picchu izaziva osjecaj kao da se nalazis na krovu svijeta. Planinski vrhovi vjечно okruženi oblacima te Sveta dolina u podnožju svjedoče o posebnoj energiji ovog prebivalista civilizacija od Lemurije i Atlantide do Inka i danasnjeg Perua.

KAMENA SUMA (36)

26.11.2002.
Ica, Peru

Prostori Perua uvode dva nova pojma u arheologiju: prvi je "zabranjena arheologija", a drugi je "kamena suma".

Spustamo se Panamericana-om, auto putem koji spaja zemlje Juzne Amerike. Plavi Pacifik nas prati od Lime do Ike, 250 km južnije. Ovaj put nemam vremena da posjetim nekoliko interesantnih usputnih atrakcija: gradic Paracas, turističko središte odakle polaze brodovi u obilazak nacionalnog parka sa morskim lavovima; seoce Kacice, poznato po (nadri)ljeekarima i vjesticama koje lijece neizljezive bolesti i kletve; ili, drevni trozubac - kandelijer (El Candelabro). Rijec je o 120 metara dugackom "geoglifu" uklesanom u kamenoj klisuri. Sluzbeno objasnjenje je da je rijec o "neobicnoj prirodnoj formaciji koju su vjetar i morski valovi uklesali u klisuri iznad mora". (Fotografija je na www.peru-expeditions.com/fotos/candelabro.jpg pa se moze ocijeniti da li je "priroda" imala pomoc ljudske ruke u ovom projektu).

Grad Ica je glavni grad istoimene provincije; vrijeme je izbora i citava provincija je izljujepljena plakatima koji pozivaju na glasanje za kandidata imenom Tito i sa ucrtanom crvenom petokrakom ispod imena (Tito je relativno cesto ime u Peruu). Uzimam taxi i trazim da me vodi u Parkonu. On nekoliko puta, za vrijeme voznje, pita stanovnike kojim putem do nase destinacije. Asfalt ubrzo zamjenjuje prasina i nakon 20-ak minuta stizemo na veliku zaravan. Pred nama je nekoliko kamenih brezuljaka. U daljini, mozda nekih dvadesetak kilometara dalje, planine, bez sume.

Posmatram dva prva "kamena brezuljka". Pokušavam razluciti sta je istina u pogledu ovih "cudnih kamenih formacija". Domaci stanovnici govore da "neki ljudi koriste imaginaciju i zamisljaju da vide figure u ovim kamenim brezuljcima". Jedna od ovih "halucinantnih figura" je prikazana na slici "Kornjaca u Kamenoj sumi". Tesko je odolijeti utisku i ne primjetiti 150 metara dugacku kamenu kornjacu.

Gledam dalje: ispred mene je brdo na cijem je vrhu takozvani "Indijanac koji gleda u nebo". Nakon nekoliko minuta razaznajem bradu, usta, nos i celo. S obzirom da figuru posmatram pedesetak metara ispod nivoa lica, ocito je da bi karakteristike lica puno bolje bilo posmatati iz visine.

U tom momentu dolaze trojica Peruanaca sa video kamerom. Snimaju. Kazu da ce da salju film u glavni grad Limu i da ce traziti da se pocne sa arheoloskim proucavanjima i zastitom ove lokacije. Ja se ukljucujem u diskusiju sa svojih nekoliko spanskih rijeci; pominjem Bosque de Piedras i Marcahuasi; oni pocinju sa pricom koja traje desetak minuta i od kojih sam malo sta razumio. Osim onog da su figure na svim ovim mjestima stare po 80 miliona godina (!)

Parkona osim gornja dva lika nudi i nekoliko drugih: glavu majmuna, indijanski sesir, zabu, misa, ribu itd. Stoga ne cudi naziv za ovo neobicno mjesto: "Kamena suma".

Zvanicno tumacenje je da je vjetar "izvajao" ove likove. Moji sugovornici, pak, autore traze u drevnim posjetiocima sa dalekih zvjezdanih svijetova.

A meni se namece misao da je neko, na neki nama cudan nacin, materijal za ove kamene brezuljke prebacio na ovu zaravan odlamajuci ih sa dalekih planina.

Parkona je najmanje poznata i svojom velicinom minorna u odnosu na druge dvije Kamene sume: Bosque de Piedras i Marcahuasi.

U slucaju Bosque de Piedras-a, rijec je o impresivnom, ogromnom i misterioznom arheoloskom parku. Ovaj puta "naucnici" su dosli na spasonosnu ideju da kolosalne figure zivotinja i ljudi nazivaju "formacijama lave, kreiranim erozijom". Kameni blokovi zbilja imaju vulkansko porijeklo.

Ali, figure kornjace, pingvina, slona, medvjeda, gusteri, kobre, ili citav niz prehistorijskih zivotinja iz doba dinosarusa imaju autore sa imenima i prezimenima.

Od sve tri "kamene sume", najimpresivniji je Marcahuasi, daleko od ociju znatizelnika. S obzirom da smo o ovoj vaznoj prehistorijskoj lokaciji vec pisali u Trecem tomu, sada samo kratko podsjećanje.

Pazljivim dugogodisnjim istrazivanjem dr Daniel Ruzo je rastumacio dio kamenih formacija nepoznatih drevnih umjetnika. Najimpresivnija i najslozenija je figura nazvana "Monument covjecanstvu", visoka dvadeset pet metara (!), prikazuje 14 antropomorfskih figura cetiri ljudske rase. Dvanaest figura su vidljive na suncevoj svjetlosti, a dvije samo na mjesecetoj (!) (Sire na sajtu: <http://www.labyrinthina.com/schneider.htm>)

Slijede figure "Africke kraljice", pilota, kamile, prehistorijske kornjace ("Amphichelydia"), sfinge, "Egipcanke", "Thueris"-a (egipatska boginja plodnosti), morske kornjace i morski lavovi ... Neke od figura su vidljive samo kada sunceva svjetlost pada pod odredjenim uglom; druge su vidljive samo u doba suncevog solsticija ili ekvinocija; neke kamene formacije otkrivaju nove figure svakih 60 stupnjeva; a neke figure se vide samo na zvjezdanoj (!) svjetlosti.

Definicija umjetnosti je bila mnogo sire postavljena nego sto je to danas.

"Kamene sume", u nedostatku bolje deskripcije, otvaraju novo poglavlje u arheologiji ("zabranjena arheologija"), umjetnosti, historiji... U slucaju Marcahuasi-ja zna se da su formacije nastajale hiljade godina prije zadnjeg potopa (znaci znatno prije 12.500 godina).

Da li je rijec o 50.000 ili 100.000 godina, kada bi autorstvo mogli pripisati civilizaciji Lemurije? Ili je rijec o milionima godina, kada moramo pogled uperiti prema zvjezdanom nebu?

Na obroncima gradica Parkona, zaboravljena i daleko od oćiju lezi, vec desetinama hiljada godina, dzinovska kamena kornjaca. Zahvaljujuci Peruu, arheologija je obogacena novim pojmovima: (1) "kamene sume", koje krasi stotine kamenih figura zivotinja i ljudi, izvajanih u doba koje moderna historija ne biljezi, i (2) "zabranjena arheologija", koja na površinu izbacuje dokaze o naprednijim civilizacijama prije desetina i stotine hiljade godina.

NASKA LINIJE (37)

27.11.2002.
Nasca, Peru

Kamene pustinje sa juga Perua su zaslužne da se naućna terminologija obogati novim pojmom: geoglifi. Pocelo je sa egipatskim hijeroglifima (slikovnim znacima na kamenim tabletima), nastavilo sa petroglifima (slikovnim znacima u stijinama), da bi cuvene Naska linije oznacile potrebu da se da poseban termin slikama na kamenom pustinjskom tlu.

Doduse, termin se jos uvijek ne moze naci u rjecnicima. Ali, za koju deceniju ce preci iz "alternativne" u "oficijelnu" upotrebu.

Vjecno razapeto izmedju neba i zemlje, covjecanstvo pokusava da odgonetne kakva ga buducnost ceka.

Istovremeno smo okruzeni sa toliko misterioznih i misticnih ostataka drevnih civilizacija da nam se i proslost cini jako uzbuđljivom i zagonetnom. I oni su ispred sebe imali ista pitanja kao i mi danas. Ako bi uspjeli da kreiramo vezu sa nasom drevnom prosloscu onda bi razumjeli sta se desavalo u historiji i sto nas ceka u buducnosti.

Niti nasa nauka, a pogotovo religija, sa svojim vrijednostima i idejama, nisu dovoljne da bi se desifrirale tako kompleksne strukture kao, na primjer, Naska linije.

Između visokih Anda i pacifičke obale sjevernog Čilea i južnog Perua, nalaze se suhe visoravni, takozvane "pampe". Ove kamene pustinje nemaju vjetra, a tek nekoliko kapi kise padne svakih sedam-osam godina. Pampe se s pravom smatraju najsuvljim predjelom na svijetu. I tako je već hiljadama godina. Površina pustinja je prekrivena pocrnjelim vulkanskim kamenjem velicine sake. Uklanjanjem površinskih vulkanskih stijena otkriva se donji, znatno svjetliji, kameni sloj. Pijeska nema. Samo kamen. Posmatrajuci iz zraka, ovaj donji, svjetliji sloj djeluje kontrastno i lako je uočljiv.

Na površini od preko 500 kvadratnih kilometara kamene pustinje nepoznata civilizacija je uklonila vulkanske stijene u ukupnoj dužini od 1.300 kilometara.

Gledajući iz zraka, formirali su perfektno ravne linije. Neke od njih su samo petnaestak centimetara široke, a neke su široke nekoliko stotina metara.

Uz linije se nalazi i oko 300 geometrijskih figura, kojima dominiraju trapezoidi, trokuti, cik-cak linije i spirale.

I, na koncu, najzbudljivije su svakako biomorfne figure: životinje, biljke i ljudi. Njihov broj još nije definitivni; vjerovalo se do prije par godina da ih je pedesetak. Međutim, nekoliko godina unatrag otkrivene su nove, na padinama kamenih brda, od kojih se neke vide samo u određeno doba dana (ovisno od sunčeve svjetlosti i sjene). Dosada je otkriveno 70 figura čija se velicina kreće od 25 do 275 metara. Najpoznatiji među njima su pauk, majmun, kit, zmija, pas, guster, cvijet, 18 ptičjih figura i... astronaut.

Figure su vidljive samo (!) iz zraka. Stoga mi je posebna poslastica bila vožnja malim jednomotorcem sa tri sjedista.

Nekima od figura nisu najretnije izabrani nazivi (fotografija "Nasca linije, ruke - "manos", pokazuje da ova figura možda označava nešto drugo umjesto ruku; sa ostalim figurama nisam imao problema u prepoznavanju).

Daniken je privukao svjetsku pažnju sa tezom da su vanzemaljci autori figura pokraj gradica Naske; trapezoidi su, navodno, bili njihove sletne piste. Tacku na i je stavio sa tvrdnjom da je figura čovjeka sa cizmama i sljemom na glavi, zapravo slika posjetioca iz svemira i objavio ju je na naslovnoj strani svoje knjige, prije više od 25 godina.

U međuvremenu je "astronaut" prozvan "čovjekom sa glavom sove"; brojnim trapezoidima su se pridružili trokuti i spirale ... Danikenove teze su se razvodnile.

I ja ne vidim smisla da neko pravi sletnu stazu, a pored nje spirale; gdje sletiti, a odakle poletiti? Bio bi to konfuzni aerodrom. Plus, nikakvi dokazi o drevnim "sletanjima" nisu pronađeni na samoj "pisti".

Međutim, dobro je što smo imali Danikena; dužna pažnja se počela posvećivati i ovom nerazjasnjenom ostatku prošlosti. Moje je mišljenje da Daniken nije daleko od istine; ova kompleksna struktura je djelo čovječijih ruku, ali inspiracija i dizajn nisu ovozemaljskog porijekla.

(Od svoje knjige "Kocije Bogova", Daniken se četvrt stoljeca kasnije javio sa redigovanim "Dolaskom Bogova" u kome, sa 140 novih fotografija iz Naske, tvrdi da su domaći Indijanci iscrtali linije da bi zadovoljili "Bogove" - sasvim konkretne posjetioce iz svemira.)

Historicari uporno pokušavaju da nađu rjesenje za kreatore Naska linija koje će zadovoljiti njihovu sliku svijeta. Prevladavajuća službena teorija kaže da je u ovom kraju od prije 2.300 godina do prije

1.200 godina živjela kultura Naska (pravo ime im ne znaju). Pronadjeni su ostaci keramike, alata, hrane...

Medjutim, kao i mnogo puta prije, i ovaj put im taj pokusaj ne izdrzava ozbiljnu provjeru. Naime, najnoviji rezultati radiokarbonskih testova na algama pronadjenim na odgrnutom vulkanskom kamenju pokazuju starost od 4.000 godina. Drugim rijecima, linije su iscrtavane prije najmanje cetiri hiljade godina. Tu pada u vodu ideja da je takozvana Naska civilizacija tvorac ovih figura.

Niz teorija koje pokusavaju objasniti ovaj kompleks ugledao je svijetlo dana od 1920-ih godina, kada su figure prvi put primjecene u preletima aviona. Toliko su razlicite da ih vrijedi pomenuti.

Nijemac G. von Breunig je 1980. sugerirao da su linije koristene kao trkace staze. Navodno su lokalne trke kvalificirale pobjednike za nacionalna takmicenja. Nasao sam samo jedan argument u odbranu njegove teze; naime, sve Naska linije su povucene iz jednog poteza. Tako, na primjer, figura majmuna ili kolibrija nema ni jedne ukrstene linije. Medjutim, Breunig-ova ideja o svojevrsnoj Indijanskoj olimpijadi sa stotine razlicitih trkalista od kojih bi najduza dostizala 65 kilometara... me bas ne impresionira.

William H. Isbell je 1978. izasao sa idejom da se kultura Naska takmicila sa graditeljima piramida na drugim krajevima Perua. Kao, eto i oni mogu da izgrade impozantne komplekse. Usput, po Isbell-u, ovo je i bio nacin reguliranja broja stanovnika (citaj, sprecavanja demografskog buma). Mogu i njega djelomicno razumjeti s obzirom da je za gradnju kompleksa, prema nekim procjenama, bilo potrebno organizirati rad 20.000 radnika u periodu od 50 godina. Medjutim, ako bi se toliko ljudi bavilo samo ceremonijalnim gradjevinskim aktivnostima, koliko bi onda trebalo ljudi da njih prehrani (ukljucivo njihove porodice)? Dvjesto hiljada, pola miliona? Na ovom napustenom prostoru, koje je skrto prirodnim resursima, nema izgleda da je tako brojna populacija nekad u proslosti egzistirala.

Arheolog Paul Kosok je, prije 75 godina, posmatrao zalazak sunca za vrijeme zimskog solsticija i zapazio da se sunce krece tacno po jednoj od linija. To ga je ponukalo da prave linije proglasi "najvecom astronomskom knjigom na svijetu".

Njegov rad je nastavila njemacka matematicarka Maria Reiche, koja je, pocev od 1947., provela 50 godina svog zivota proucavajuci figure. Njen rad je legendaran i poznati su njeni naponi u zastiti ovog kompleksa. Ponekad bi tjerala znatizeljnike koji su nemarno hodali po linijama. Tu je naviku zadrzala i u starosti kada je vec bila u invalidskim kolicama. Njeni naponi su doveli do UNESCO-ve zastite ovog kompleksa (nesto ranije je, ipak, auto-put Panamerikana presjekao ovu lokaciju na dvije polovine). Uglavnom, nakon pet decenija marljivog rada i mjerenja, gospodja Reiche je zakljucila da linije predvidjaju pozicije Sunca, Mjeseca, planeta i zvijezda... i da su one pokazivale kad treba ici sa sjetvom, kada ce se pojaviti voda u rijekama, kada treba obavljati zetvu... Ona je i otkrila tri razlicite jedinice za mjeru koje su stalno koristene u formiranju figura: 32,6 metara, 26,7 metara i 32,5 centimetra. Za figure i geometrijske oblike nasla je ekvivalent na nebu zvjezdanih konstelacija...

Slijedeca teorija se zasniva na znacaju irigacije i agrikulture. S obzirom da je voda najznacajni resurs u zivotu Andskih civilizacija, a ispod kamene pustinje su postojali podvodni izvori i rijecni tokovi, Anthony Aveni je izasao sa teorijom da linije idu duz podzemnih tokova vode. Po meni, ova teorija ima takodje prihvatljivih stavova, jer je radiestezija dokazala da se uz niz linija zbilja poklapaju vodeni tokovi. (Doduse, ovo objasnjava pojedinačne linije, ali ne i geometrijske i zivotinjske figure.)

Slijedeca teorija je ona o funkciji linija kao - puteva. Po njima se, dakle hoda. (Naravno, najkomplikovanija pitanja u zivotu imaju najcesce vrlo jednostavne odgovore. Ovo lici na jedan takav odgovor, ali nedovoljan za potpuno objasnjenje linija.)

Slijedi ona o ceremonijalnoj funkciji linija; naime, smatra se da, kada se hoda po liniji koja predstavlja pticu, onda se ima sasvim drugaciji osjecaj nego kada se ta figura ptice posmatra iz zraka. Jer, hodajuci po zemlji, u glavi se formira imidj zivotinje i slike pocinju da se radjaju.

I, na koncu, rad nekoliko astronoma je, u novije vrijeme i uz pomoc satelitskih snimaka, potvrdio da se linije Naske poklapaju sa kretanjem Sunca: izlascima, zalascima, solsticijima, ekvinocijima. Naravno, markirani su i identicni datumi za kretanje Mjeseca. Zvjezdani sistem Plejada (ponovo, Plejade) i njihov izlazak na zvjezdanom nebu je takodje zabiljezen u postojecim linijama.

Mi se suocavamo sa limitom kada pokusavamo drugu civilizaciju protumaciti nasim vrijednostima i nacinom zivota. U ovom slucaju to nije dovoljno.

S jedne strane, ove linije me podsjećaju na rovokopac koji je prosao po suhoj zemlji. S druge strane, stvoren je takav gradjevinski kompleks koji trazi multi-disciplinarno objasnjenje.

Moramo povezati astronomiju, sakralnu geometriju, astroarheologiju, agrikulturu i irigaciju, infrastrukturu i novu, visedimenzionalnu umjetnost. Potrebna je nova teorija koja ce povezati dva svijeta: spiritualni i materijalni. Za objasnjenje vise nije dovoljno nase trodimenzionalno vidjenje svijeta.

Pogled iz aviona na jednu od osmatracnica te auto-put Panamerikana, koja sijece Naska linije (u sredini slike se vidi motiv ruku – “manos”). Sedamdesetak biomorfnih figura i preko 300 geometrijskih figura dominiraju kamenom pustinjom Naske i cine je “najvecom astronomskom knjigom na svijetu”.

NASKA PIRAMIDE (38)

27.11.2002.
Nasca, Peru

Koliko je drevnih gradjevina prekriveno prasumom, pijeskom ili morskom vodom daleko od ljudskih ociju? Koje sve tajne kriju ove bezimene rusevine sa davno zaboravljenim kreatorima?

Ovo je prica o jednoj takvoj lokaciji, o Naska piramidama.

Ostalo mi je jos pola dana da provedem u Naski prije polaska autobusa za Limu. Razgovaram sa vodicem u hotelu; pored preleta Naska linija nudi mi jos samo dva dnevna programa. Jedan je obilazak drevnih akvadukta kulture Naska; drugi je obilazak mumija starih 2.000 godina (preciznije, mjesta gdje su pronadjene mumije koje su u medjuvremenu sklonjene u obližnji muzej). Gledam njenu mapu i na samom dnu vidim ucrtane dvije piramide. Onda slijedi razgovor:

- Gdje se nalaze ove piramide?

- Daleko odavde, ali do tamo nema turističkih tura.
- Nema veze, ja bih isao.
- Ali, nema prevoza.
- Iznajmicu taxi.
- Ali, mora ici turistički vodič s tobom.
- Iznajmicu i vodiča.
- Do tamo nema asfaltiranog puta.
- To mi nije problem.
- To je negostoljubiv kraj. Lokalni ljudi ne vole strance.
- To je moj rizik.

I, ubrzo sam organizirao mini ekspediciju za piramide. U starom Fordu smo vozač, njegov prijatelj i vodič, četrdesetogodišnja Suzi. Na južnom izlasku iz grada skrećemo u kamenu pustinju. Na skretanju nikakvih oznaka. Odsad ćemo se oslanjati na Suzino navodjenje.

Preko 35 Celzijusa, nema vjetrova, ispred nas kameno tlo sa pokojim brezuljkom. Voznja neudobna, ali je društvo prijatno. Pedeset kilometara je trajao put; tri puta smo skrenuli s "kursa", ali smo ipak stigli na cilj. Od Suzi izvlacim informacije koje zna o ovom nalazištu. Govori mi da ni vlada, ni provincija, a ni grad nemaju para da ulazu u ekskavaciju ove udaljene lokacije. Međutim, prije 7 godina su Italijanski arheolozi dosli i ostali preko ljeta i pokrenuli početna iskopavanja.

Na Internetu ili u knjigama nisam našao ni riječi o piramidama pored Naske.

Najedamput, zelenilo. Podzemni vodeni tok je formirao oazu sa drvoredom i travom koje djeluju nestvarno usred pustinje. Parkiramo. Pred nama dva manja brda. Koja se ni po čemu ne razlikuju od golih, kamenih brda sirom svijeta. Barem ne iz daljine.

U dnu jednoga, uklonjen površinski donji sloj. I pred nama se ukazuju ostaci zida.

Gradjevinski materijal je nepecena cigla, adobi. Zagradi se komad pustinjskog tla sa glinom, pomijesa sa vodom, oblikuje i ostavi na suncu. Za koji dan bi cigle bile spremne. Veci sastojak gline bi davao cvrscu ciglu. Ovo je bio osnovni gradjevinski materijal na jugu i sjeveru Perua.

Posto se zna da ovaj dio Perua ima nepromijenjenu klimu već hiljadama godina, bilo bi logično očekivati da će gradjevine od cigle ostati dobro očuvane. Možda malo oronule, ali u dobrom stanju. Međutim, izgled otkrivenih donjih zidova piramide ukazuje da je cigla bila izložena dugotrajnom djelovanju vode. Ne povremenih kiša.

To sada radi problem. Otkud dugotrajne poplave u ovom dijelu kamene pustinje? I od kada one datiraju? Da li od doba potunuća Atlantide (12.500 godina)? To bi značilo da su graditelji savremenici Atlantidjana.

Pitam Suzi šta je pretpostavka u vezi graditelja i datuma izgradnje piramida. Ona kaže da se spekulira da je kultura Naska izgradila ove gradjevine prije 1.500-2.000 godina. Ali, i potvrđuje pretpostavku da je cigla bila izložena poplavama. Kaže da je šef Italijanske arheološke ekspedicije došao da zaključka da su piramide bile 15-20 godina kompletno pod vodom! I za to nije imao nikakvog logičnog objašnjenja.

Vadi iz svoje torbice zguzvanu fotografiju koja predstavlja rekonstrukciju citavog grada koji se nekada ovdje nalazio. Slikam to, kao da sam znao da na Internetu necu uspjeti nista pronaci o ovom mjestu.

Kao i svaka rekonstrukcija i ova je podložna razlicitim tumačenjima; medjutim, glavni obrisi grada sa objektima, njihovom visinom, trgovima i uredjenoscju, impresioniraju. A, mislim se, pogledajmo ovo podrucje sada ("Iz praha smo nastali, u prah cemo se vratiti.").

Polako se penjem ka vrhu prve piramide. Posto je najveća, nazvali su je "Piramida Sunca". Prolazim pored reda stepenica; mogu se uociti prolazi, razliciti nivoi, pregrade.

Idemo prema vrhu piramide. Uocljive su rupe, metar siroke, nekoliko metara duboke. Kaze da su one koristene za skladistenje hrane, u tamnom i hladnom prostoru.

Hodajuci prema vrhu, Suzi se saginje i podize komad keramike. Kaze da imam rijetku priliku da vidim keramiku napravljenu prije 2.000 godina. Zadnji put su je Naske koristile i otada je nedirnuta. Uzimam nekoliko komada. Svijetlo smedji sa jedne strane, pocrnjeli sa druge. Ocito je da su ovo bili dijelovi posude upotrebljavane za kuhanje. Ona vanjska strana je potamnila od vatre. Nalazim drugi komad crvenakstosmedj sa obje strane. Komad keramike je tanji od onih prvih; ocito da je bilo rijec o ukrasnoj vazi.

Drzim keramiku u ruci. Ona me spaja sa civilizacijom starom nekoliko hiljada godina. To je poseban osjecaj.

(Nekoliko komada je zavrсило u mojoj radnoj sobi. Za uspomenu.)

Piramida Sunca je neistražena, prakticno netaknuta. Kao i citavo podrucje oko nje. Mozda ce proci decenije prije nego postane turistickom atrakcijom. A mozda ce vjecno ostati zakopana.

Posmatram predio sa vrha piramide. Ispred nas se pruzaju nova brda kilometrima daleko. Izgledaju sasvim obicna. Ili, mozda nisu?

"Ovo je piramida Mjeseca", kaze mi Suzi, pokazujući stotinjak metara dalje.

Naizgled, kameni brezuljak, nesto nizi od ovog na kome smo sada. Ime me ne cudí. Kada arheolozi nadju dvije piramide u Juznoj ili Srednjoj Americi, vecu nazovu piramidom Sunca, a manju piramidom Mjeseca. To vec postaje neozbiljno i nemastovito.

Zapazam rupu sa desne strane, pri vrhu (vidi fotografiju iz priloga: "Naska, Piramida Mjeseca")

- Suzi, sta je ona rupa pri vrhu piramide?

- Tu su Italijani vrsili iskopavanja i nasli su mumiju zene.

- Kada?

- Prije sedam godina.

- I sta se o njoj zna?

- Bila je bogato ukrasena; ocito, pripadala je vladajucoj eliti.

- Da li su utvrdili starost mumije?

- Jesu. Radiokarbonskom metodom je utvrdjeno da je mumija stara vise od 4.000 godina!

- Cetiri hiljade godina?! Ali, Suzi, ti mi rece da su Naski izgradili ove piramide prije 1.500 godina. Ako je mumija stara 4.000 godina onda to znaci da su i piramide stare barem toliko. To znaci da pada u vodu teorija o Naskama kao graditeljima piramida.

- ???

- I ne samo to, Suzi. Ispod ove mumije koja je otkrivena pri vrhu, vjerovatno ce u donjim slojevima naci jos koju mumiju koja pripada nekoj starijoj kulturi. A mozda ce pronaci i treci nivo sa jos starijim mumijama.

- ?

- Ali ni to nam nece otkriti pravu starost piramida. Jer, piramide su pravljene kao spiritualno-astronomski objekti, a ne kao grobnice. Originalni graditelji su vjerovatno stariji hiljadama godina... Po meni, rijec je o potomcima Atlantidjana...

- I ja vjerujem u postojanje Atlantide.

- ...I, kada je ovaj grad vec dugo bio napusten, dosli su novi narodi koji bi tu ostajali... a neke od svojih velikodostojanstvenika bi tu i sahranjivali.

Cini mi se da smo oboje ponesto naucili danas. Krecemo natrag po vrelom kamenu. Put ce potrajati nesto duze nego pri dolasku, jer smo ponovo nekoliko puta skretali sa kursa.

Sutra me cekaju nova uzbudjenja u sjevernom regionu zemlje. Letim prema granici sa Ekvadorom.

Naska piramide – rekonstrukcija Grada, neutvrđene starosti. Impresionira razvijenost civilizacije od koje je danas ostao samo vreli kamen.

Naska "Piramida Sunca" danas je samo "brdo" u kamenoj pustinji, sa neznatnim količinama kisa tokom zadnjih nekoliko hiljada godina. Temelji piramide ukazuju da je cigla bila izložena dugotrajnom djelovanju vode sto bi starost ove gradjevine moglo pomjeriti u doba potonuca Atlantide (prije 12.500 godina) i svjetskih poplava koje su slijedile.

TUKUME PIRAMIDE (39)

28.11.2002.
Chiclaajo, sjeverni Peru

"Prolazeci kroz sumu rogaca, daleko od naselja, cinilo mi se da sanjam. U svom zivotu nisam vidio tako sto... najveći kompleks mounumentalnih struktura izgradjenih od cigle u Novom svijetu. Imao sam zadovoljstvo gledati pred sobom 26 ogromnih piramida, sa nizom manjih objekata, na tom svetom mjestu od 500 jutara površine. Bukvalno sam se osjecao da sam dosao s druge planete, kao da na Zemlji nema nista slicno ovim cudnim i kolosalnim rusevinama..." (Norveski istrazivac Thor Heyerdahl, 1987.)

Glavni razlog mog dolaska na sjever Perua bio je posjet grobnici Lorda Sipana.

Kada je, prije petnaest godina, pronadjena nedirnuta grobnica ovog vladara iz doba prije dvije hiljade godina, to je smatrano najvećim arheoloskim otkricem XX stoljeca u obje Amerike. Proglasili su ga Tutankamonom Juzne Amerike. Zbilja, iz samo jedne grobnice, izvuceno je na površinu toliko zlatnih, srebrnih i drugih ukrasnih i ceremonijalnih predmeta te alata da su u polumilionskom Chiclaajo-u napravili reprezentativni trospratni muzej i potpuno ga napunili (otvorenje je bilo u novembru 2002.; par sedmica prije mog dolaska, predsjednik Perua Alejandro Toledo ga je otvorio).

Medjutim, ovo otkrice blijedi pred onim sto me cekalo 40 km sjevernije.

Dosao sam u neugledno selo Tucume, neasfaltiranih ulica. Na ulazu me docekao pogled na crvenosmedje brdo, oronulih stranica. Dok je taksista vozio dalje, pitao sam se je li moguće da je ovo piramida. Cinila se nekako nestvarna. Izgubila je svoj pravilni, stepenasti oblik, ali je jos uvijek impresionirala svojom velicinom.

Dobrodolicu nam je pozelio znak "Bienvenidos, Museo de Sitio, Tucume". Rogaceva suma mi zaklanja pogled. Put vodi uzbrdo. Table koje pokazuju nekoliko razlicitih ruta za obilaske: krace i duze.

Napokon, izlazim na cistinu.

Kako opisati ovaj prostor od koga zastaje dah? Nemam nikog da podijelim ovo posebno osjecanje kada se javlja osmjeh na licu, jer se prisustvuje necemu neocekivanom i spektakularnom.

Instinktivno, idem ka sredistu kompleksa u kome je najvisa piramida... koja se naslanja na pravo brdo. U glavi mi se javlja misao da su ga graditelji smatrali svetim. Penjem se na piramidu. Sa vrha je pogled prema nekadasnjem velicanstvenom gradu. Danas to podsjeća na ogromne naslage kamena i pijeska slozene u nekim cudnim i pravilnim nizovima.

Jednog od mojih prethodnika je pitao lokalni vodici, Arturo Cervantes, sta je osjecao kada se popeo na brdo.

- "Odgovor je komplikovan, jer, cini mi se, mnogi detalji nedostaju da bi se shvatio originalni dizajn."

- "To je vjerovatno zato sto vasa kultura ima komplikovan pogled na stvari. Originalni dizajn ovog nalazista je u stvari vrlo jednostavan. On je u formi paukove mreze, sa prirodnom planinom ("apu") lociranoj u centru."

Tukume piramide su izvan turistickih mapa. Tesko je shvatiti zasto: neobavijestenost, nemarnost, nebriga, ili jednostavno zelja da se ne privlaci paznja. U arheoloskim krugovima ove piramide su interesantne zbog svoje kiklopske velicine. Primjera radi, najveća piramida je 450 metara duga i sto metara široka, sto odgovara površini šest nogometnih igralista.

Ove stepenaste piramide na vrhu nemaju spic, vec veliku platformu na kojoj su nekada bili smjesteni hramovi. Legende kazu da je svaki nivo ("stepenica") simbolizirala razvojnu fazu u covjekovom zivotu... i da je svaka od tih faza trebala u svoj punoci da se prozivi i uziva u njoj. Kada bi se stiglo do vrha to bi znacilo da je bice u potpunosti spiritualno evoluiralo.

Po silasku mi se pridružuje vozac taksija i slika me ispred najveće piramide; a jedan od rijetkih otkopanih zidova, koji prikazuje unutrašnje zidove sa ciglom, ce se naci u objektivu moje kamere.

Gradjevinski materijal za piramide u Naski, na jugu zemlje, i ovdje je bio identican; nepecena cigla. Klima je vrlo slicna, topla, suha, s rijetkim kisama. Medjutim, ovdje se ipak biljeze nevremena koja bi prouzročila djelovanje vode i vjetra na Tukume piramide. Stoga je i njihova erozija shvatljiva i lako uocljiva: od vrha prema dnu. S druge strane, Naska piramide kao da su dugotrajno plivale u vodi stvarajuci bezoblicnu masu na površini.

Stvarno doba gradnje i autori su nepoznati u oba slucaja. Za Tukume piramide kazu da ih je gradila civilizacija Sikan. Obisao sam novootvoreni muzej 20 km odavde (samo par posjetilaca, za razliku od hiljada posjetilaca u Chiclaño-u). Ono sto je prikazano o kulturi Sican ne impresionira; jednostavno ne mogu povezati te Indijance sa ovim gradjevinskim poduhvatom.

Mozda je rijec o romantichnoj zelji da se ovi sjajni gradovi smjeste mnogo dalje u proslost, u doba mitskih civilizacija. Ili mi moj duboki osjecaj, kao i Norvezaninu Heyerdal-u, ne dozvoljava da se slozim sa oficijelnim verzijama.

Kompleks Tukume piramida u sjevernom Peruu. Nekadasnji velicanstveni Grad sa 26 impresivnih piramida izvan je turistickih mapa i nepoznat siroj javnosti.

HUACA DEL SOL (40)

29.11.2002.
Trujillo, sjeverni Peru

Huaca del Sol, odnosno Piramida Sunca je najveca stepenasta piramida na svijetu. Zajedno sa Piramidom Mjeseca (Huaca de la Luna) i okolnim, najvećim dijelom, jos neiskopanim naseljima, cini impresivni kompleks. Nesumnjivo, da je u doba gradnje bio centar vrlo napredne civilizacije.

Priblizavam se kraju posjete Peruu. Kraju godine, a time i kraju Cetvrtog toma "Alternativne historije". Logichno je da se to desava u podnozzju ovako sjajnog monumenta. O Huaca del Sol smo vec ranije pisali (prilog "Peruanska Piramida Sunca"), o Spanjolcima koji su skrenuli korito obliznje rijeke na piramidu ne bi li je lakse opljackali; o dvije trecine piramide koju je voda odnijela; o 140 miliona cigli iz kojih je sagrađjena; o površini velicine 8 nogometnih terena; o nagadjanju da ih je tzv. narod Moche napravio; o gradnji koja je navodno trajala stotinama godina...

Na licu mjesta se moze uvjeriti u neke od tih pretpostavki. Eroziija ovog kompleksa je vise nego ocita. Pojedini dijelovi su se slegli, gotovo obrusili, jer su izgubili potporu... kada je rijeka prosla ispod temelja.

Cigle su istovjetne onima u drugim oblastima obalnog Perua. Ali, susresti se sa takvim brojem (stotine miliona) i pritom se uvjeriti da je svaka cigla imala svojevršni pecat i drugaciji potpis, govori o posvecenosti onih koji su gradili ove objekte. Covjek je bio taj koji je pravio gradjevinski materijal i koji je nizao redove i nivoe piramida... Ali, ko je stajao iza dizajna i konstrukcije...?

Prica o piramidama kod Trujillo-a je i prica o arheolozima volonterima. Lokalni Institut historije i arheologije sa svojim profesorima i studentima, je pokretac arheoloskih iskopavanja. Stotine sati mukotrpnog i sporog rada ugradjeni su u polagano otkrivanje tajni Piramide Mjeseca. Financijski ih ne pomaze ni vlada ni grad, vec lokalna pivara (Plsner Trujillo).

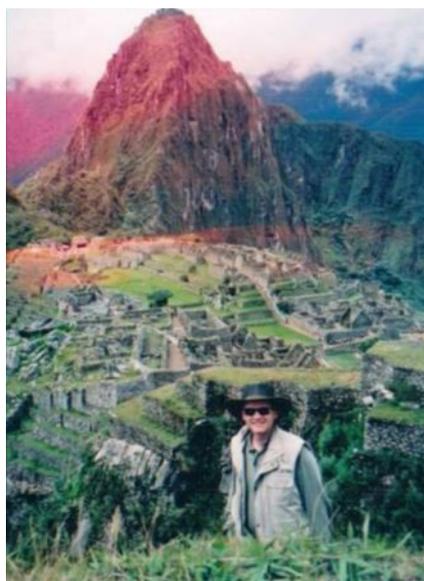
U razgovoru sa studentima u gradskom Antropoloskom muzeju te na samoj Piramidi Mjeseca prepoznajem mladalacki zanos i ambiciju da se ucestvuje u necem vaznom, ozbiljnom i vrijednom. U trazenju one veze sa prosloscu koja ce nam odgonetnuti sadasnjest i pripremiti nas za buducnost.

Svaki uklonjeni red cigala i otkrivanje zidnih murala, svaka nova puma, kondor ili zmija, svaki novi trag koji govori o kretanju duse kroz razlicite dimenzije, dovodice nas blize odgovorima.

Autor "Alternativne historije" u podnozju najvece piramide na svijetu ... Huaca del Sol je površine osam nogometnih terena ... sto je samo jedna trecina od originalnih dimenzija ove gigantske peruanske gradjevine ... koja premostcava materijalnu i spiritualnu dimenziju ... proslost i sadasnjest.

Ambiciozni visetomski ciklus "Alternativne historije" nudi alternativu oficijelnim istinama sezuci duboko u proslost i objasnjavajuci sadasnji trenutak i perspektive ljudske civilizacije.

Autora se moze kontaktirati na e-mail: osmanagic@msn.com